SLUB
Wir führen Wissen.
UNIVERSITÄT LEIPZIG

SLUB
Wir führen Wissen.
UNIVERSITÄT LEIPZIG

2,5-6

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEVBNERIANA

ANTHOLOGIA LYRICA

EDIDIT

ERNESTVS DIEHL

VOL. II · FASC. V

POETAE MELICI:
CHORODIA · FRAGMENTA ADESPOTA

EDITIO ALTERA

LIPSIAE
IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

1038a

Sächs. Landes-Bibl.

NOTAE

Cum n poetarum scriptorumque ueterum nominibus tum in librorum titulis adferendis Thesauri linguae Latinae usum et normam secuti sumus. Vbicumque fieri potest, lectores reuocantur ad editiones recentissimas Teubnerianas tam Bibliothecae q. d. Teubnerianae quam formae maioris.

ABerl. = Abhandlungen der Preuß. Akad. der Wiss.
AHdb. = Abhandlungen der Heidelb. Akad. d. Wiss.
ALpz. = Abhandlungen der Sächs. Akad. der Wiss.
AMch. = Abhandlungen der Bayer. Akad. der Wiss.
Aeg. = Aegyptus, Rivista Italiana di egittologia e papirologia
Ahr. = Ahrens
Ald. = Aldina
AmJPh. = American Journal of Philology
Anal. = Analecta
Anecd. = Anecdota
Ant. = Die Antike
AfPap.-F. = Archiv für Papyrusforschung
ARW = Archiv f. Religionswissenschaft
AteR = Atene e Roma

B(B³., B⁴.) = Bergk, Lyr. Graeci ed. 3, ed. 4
BAnth. = Bergk, Anthologia lyrica Graeca³ 1868
BCH = Bulletin de Correspondance Hellénique
Be. = Bethe
Bekk. = Bekker
Bent. = Bentley
Ber. = Bernays
Bern. = Bernardakis
Beu. = Beutler
Bl. = Blass
Boiss. = Boissonade

BPhW. = Berliner Philol. Wochenschrift
Br. = Brunck
Buech. = Buecheler
Burs. (Jb.) = Bursians Jahresberichte
Butt. = Buttmann
BZ = Byzantinische Zeitschrift

ℭ = codices (i. codicum consensus)
Cam. = Camerarius
Cas. = Casaubonus
ClJ. = Classical Journal
ClPh. = Classical Philology
Cl Quart. = Classical Quarterly
ClRev. = Classical Review
Cr. = Crusius
Cram. = Cramer

D., Die. = Diehl, Diels
D.¹ = Diehl, Suppl. lyric.³ 1917
Dind. = Dindorf
DLZ = Deutsche Literatur-Zeitung

Emp. = Emperius
Eos = Eos, Commentarii Societatis philologae Polonorum

Friedl. = Friedländer
Frob. = Frobenius

Gaisf. = Gaisford
Geffck. = Geffcken
Gesn. = Gesner
GGA = Göttingische Gelehrte Anzeigen
Gl. = Glotta
GN = NGG
Gn. = Gnomon

H. = Hermes
Hart. = Hartung
Hein. = Heinemann
Herm. = Gottfried Hermann
Herw. = Herwerden
Hi. = Hiller
Hi.-Cr. = Hiller-Crusius, Anthol. lyr. Gr.

IdgJb. = Indogermanisches Jahrbuch
IF = Indogermanische Forschungen

Jac. = Jacoby
Jb. = Bursians Jahresb.
JbPhV = Jahresbericht des Philol. Vereins
JHSt. = Journal of Hellenic Studies

Kai. = Kaibel
Kal. = Kalinka
Ken. = Kenyon
Koe. = Koechly
Kr. = Kroll, Kranz

Lav.²·³ = Lavagnini, Nuova Antologia dei Frammenti della Lirica Greca Palermo 1932 Aglaia 1937
l. c. = loco commemorato
LCbl. = Literarisches Centralblatt
Lo. = Lobeck
Ludw. = Ludwich

Mein. = Meineke
Mn. = Mnemosyne, Bibliotheca philologica Batava

Fortsetzung auf der 3. Umschlagseite

72/173
1942 III 1608
47, 158

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

ΜΕΛΟΠΟΙΟΙ

ΧΟΡΩΙΔΙΑΙ

SLUB
Wir führen Wissen.
UNIVERSITÄT LEIPZIG

PRAEFATIO

Carminum melicorum libello altero chorus constituitur poetarum choricorum, e quibus praeclarissimi sunt Alcman atque Simonides. quorum poetarum fragmenta describentes et digerentes ne nostro arbitrio Bergkii Crusii ordinem mutauisse uideamur, noui conlocandi ordinis causas paucis exponemus.

Librorum illorum sex, in quos Alcmanis Μέλη distributa esse Suidas memoriae prodidit, primum et alterum Παρθένεια ἄισματα complexos esse multis e testimoniis apparet. quorum carminum agmen duxisse cognouit Wil. Papyrum Mariette, omnium fragmentorum amplissimum, quam subsequebatur celeberrimum illud in Castoras carmen. librorum primi et secundi fragmentis absolutis (1—14) alteri utri Partheniorum libro eos adtribuimus uersus, quibus poeta puellas loquentes deosque cantantes induxit (15—23). neque tamen ad unum omnia fragmenta, quibus siue deus praedicatur siue dea, Partheniis uindicare licuit propterea, quod uatem hunc lyricum Ὕμνους quoque et Παιᾶνας condidisse cum ex ipsius poetae uerbis tum e ueterum testimoniis conligendum est: haec carmina quamquam Partheniorum libris intexta fuisse nego, a uirginum choris cantata esse potuisse non nego (60—71). nihilo setius carmina deorum in honorem scripta (24—47) pro magno Partheniorum numero ad hoc genus potius redire ueri simile est quam ad Hymnos. librorum tertii et quinti fragmenta (48. 49 et 55. 56) scolia sapiunt aut naturam describunt, quo factum est, ut scolia (50—54) aut tertio addiceremus libro aut quinto, naturae dormientis descriptionem (fr. 58) et fr. 59 libro potius quinto. Hymnos Paeanemque (60—71), quos supra commemorauimus, excipiunt fragmenta heroica (72—91), quae utrum e Partheniis Hymnisue hausta sint an sui iuris quodam modo sint utpote sumpta e carminibus heroicis, uix diiudicauerit quispiam. iam uero cum poeta in quolibet carmine ipse de se loqui potuerit, fr. 92—100, a nullo fere libro aliena, a ceteris segreganda erant haud minus quam fragmenta illa amatoria (101—105) poetae

Laconis, quem εὑρετὴν τῶν ἐρωτικῶν μελῶν fuisse Suidas docet. agmen denique claudunt fragmenta uaria situs plane incerti (106—117).

Simonidis fragmenta melica Pindari librorum indicem Ambrosianum potissimum secuti composuimus, ita ut libri alius alium hoc ordine sequeretur: Ὕμνοι, Κατευχαί, Σκόλια, Ἐγκώμια, Θρῆνοι, Ἐπίνικοι, (Τεθρίπποις, Ἀπήνηι, Πεντάθλοις, Δρομέσιν, Πάληι, Πύκταις): fr. 1—23. frequentia autem carminum melicorum incertorum fragmenta, quantum ad argumenta fieri poterat, disposuimus (24—60 [61]). melica excipere debebant Ἐλεγεῖα (62—66) et Ἐπιγράμματα uere Simonidea (67—84), παίγνια plura quam sepulcralia et dedicatoria. magnam autem epigrammatum 'Simonideorum' congeriem ita digerendam esse putauimus, ut aetatis Simonideae carmina — quae ad unum omnia a poeta Ceo abiudicanda non esse carminum melicorum et epigrammatum dictionibus et sententiis semel atque iterum inter se cognatis in adnotationibus demonstrauisse mihi uideor — a recentioribus omnino segregaremus (85—114. 115—158) nec non in utroque capite carmina sepulcralia (85—99. 115—142) et dedicatoria distingueremus. sed quoniam utriusque generis uetustissima epigrammata multa binis ternisue recensionibus tradita sunt, uarias lectiones non adnotatione q. d. critica descripsimus, sed singulas recensiones solutas liberasque esse uoluimus epigrammate integro bis terue repetito, ut, quae cuiusque carminis fata essent, clarius eluceret. denique metrorum uariorum uariique argumenti epigrammata pauca sub finem addidimus (159—166).

Haec fere primae praemisimus huius fasciculi editioni a. MCMXXIIII.

Postquam uero spes olim certa me fefellit fore, ut tertio Anthologiae uolumine indicibus locupletissimis omnium poetarum carmina et fragmenta exhaurirem, nunc quidem quam breuissime de poetarum dialectis in papyris, in auctorum libris, in lapidibus (raro quidem) memoriae traditis referam. nam facile uitio uerterit quispiam editori, quod Laconum Aeolumque dialectum, siue uetustissimam siue recentiorem, qualis aut testimoniorum fide stat aut nunc nobis pro nostra huiusce diei linguae Graecae scientia probatur, omnibus eiusdem poetae locis certam legem secutus restituere ausus non est. ac profecto singulis singulorum poetarum uersibus iterum iterumque per-

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

pensis et examinatis nullus dubito, quin poetae ipsi et lingua dorica-aeolica et epica-ionica (quin etiam hic illic uolgari) multis locis consilio et opera usi sint, haud inscius, quid detrimenti et confusionis per multa saecula editiones et recensiones primariae tam per auctores ueteres inque eorum codicibus quam in papyris, libris, lapidibus adhuc seruatis acceperint, quo pacto nota uniuscuiusque poetae lyrica, si dicere fas est, haud raro deleta aut oblitterata est.

In Alcmanis papyro et in fragmentorum codicibus(!) legis et audis Laconum (et plerumque Aeolum quoque) contra Atticorum uolgaremque usum

uocales tam simplices quam contractione ortas has:

ᾰ pro ε: ἰαρός 94, 4 (sed ἱερόν 38), ἐπίαζε 28, 2 Ἄρταμι 65 (sed Ἀρτεμ- 60, 1. 64, 1) nota χλιερόν (Ꞓ) 49, 5 et ἱέρακος 15, 2

ᾱ pro η, ᾱω (in gen. plur.), ᾱο (Μενέλας 86): illud ᾱ doricum-aeolicum uno fere papyri et librorum consensu traditur exceptis Κίρκη 80, 2, ἀνάγκη 110, [εἰρ]ήνας 1, 91 loco ἰράνας (siue ἰρ-) et μελισσῶν 58, 4 nota et Ἀλκμάων 51 et Ἀλκμάν 49, 4. 92, 1 et Ionum praecipue ὁρέων 72, 3 et κὠ(-) (= καὶ ὁ) 12. (56, 2?)

η pro ᾱ (= αε): semper in uerbis contractis I coniug. praeter αἱματά τε [pro αἱματῆι τε] (Ꞓ) 77 et in contractionibus καὶ + ἐ- (= κἠ-) nota μωμέσθαι (pro -ῆσθα? -εῖσθαι?) pap. 1, 44

η pro ει (= ε̄, εε): Λύκηος (-ήω) 29 s, Πασιχάρηα 95, Σήριον 1, 62, Σηρήν 10, Σηρηνίδων 1, 96, σηραφόρωι 1, 92, χηρός 82, τίθη (imperat.) 67, 3, ἤμεν (inf.) 1, 45, quibus exemplis addendi sunt infin. praes. in -ην (-εν) (u. infra). totidem autem locis, quin etiam saepius, praebent ει non solum codices (plus 15ies), sed etiam pap. (ἀείδω[?] 1, 39. 1, 99, ἀυειρομέναι 1, 63, δραμείται 1, 59), ita ut de πει]ρήτω (πεῖρα 109) seu πη]ρ- 1, 17, ἀνεῖ]λε seu ἀνῆ]λε 1, 32 supplendis ne in pap. quidem constet

υ pro ο: ὄνυμ' (debuit ἔνυμ') 95

ω pro ου (= ō, οο): pap. et codicibus inter se consentientibus passim in gen. sing. II declin. -ω et in acc. plur. -ως (neque tamen usquam mere doricum -ος siue -ονς), praeterea Ἀγιδῶς 1, 40, Ναννῶς 1, 70 (sed Πειθοῦς 44, 2), Πωλυδεύκης 1, 1 (sed Πολ- Ꞓ 2, 3), ὠρανόν 1, 16, ὠρανίαφι (?) 40, 2, ὤϝαθ' 80, Μῶσα sim. 7, 1 (bis). 10. 34. 40. 41 s 67, 1 (sed Μοῦσαι 68), λαβῶσα fr. 28 (at καμοῦσιν 1, 2). his cum formis mere doricis eiusdem sunt

iuris et omnino superant participia aeolica in -οιc-: ἐνθοίcα 1, 73, φεροίcαιc 1, 61, φέροιcα 24, 1, ἔχοιcα 37, 3, ἐπιcτέφοιcαι 55, 2, calaccoμέδοιc' 39, cum in indicat. praes. III pers. plur. non nisi -ouc- (sane in codicibus tantum) legatur (ἔχoucιν 37, 4, εὕδoucιν 58, 1. 6). sequitur ut de uera papyri scriptura ἐcβαίνου-]cιν an -οι]cιν 1, 21 dubitare liceat, praesertim cum ου in κα-μοῦcιν 1, 2 eiusdem sit originis

uocales duplices et dipthongos has:

αι pro ει: κυπαίρω, κυπαιρίcκω 24, 3. 36, 2, χαλκοπάρα⟨ι⟩α 60, 4

ια, ιο, ιω pro εα, εο, εω: semper suo loco in pap. (7ⁱᵉⁿˢ), ter in codicibus (Cαρδίων [nisi ι ad nom. sing. redit] 13, 5, cιοῖcι 89, χρύcιον [fort. A Athen.] 105), cum ceterum libri, et haud raro quidem (20ⁱᵉⁿˢ), εα, εο, εω seruauerint

F semiuocalem in papyro:

in Fάνακτα 1, 6, abeuntem in uocalem in ἀυειρομέναι 1, 63, latentem sub ρὔτ' (= F' ὥτ') 1, 41, prosodia postulatam seu hiatu in ἄ̆ν(F)α 1, 83, τὸ εἶδoc 1, 58, τε Ἰανθεμίc 1, 76, cum item scripta non sit in ἄναccαν 1, 18, ἔργα 1, 35, Ἐνετικός 1, 51, ἰανογλεφάρων 1, 69, ἀνδάνην 1, 88. nullo autem loco F metro neglegitur seu in hiatu

in grammaticorum testimoniis:

in δάFιον 57, Fελέναν 75, Fά 115

in codicibus: latentem sub τοί γ' ἄναξ 32, 2, ὥτάθ' 80, prosodiae legibus postulatam siue hiatu: in γούνατα (pro γό̆ν-[F]ατα) 46, δω̄ρ[F]ί 77, ὃc ἔθεν 45, Κύπριδω̄c ἔκατι 101, τοῦτο ἀδηὰν 102, 1, γα ἄναcca 25, θεοῖc⟨ι⟩ ἄδηι 37, 2, τὸ ἦρ 56, 3, ἔειξε 106, cum, ut in codicibus fieri solet, omittatur in οἶνον et Οἰνωντίδαν 53, 2, Ἐνετίδαc 91, Ἔρca 43, 1, ἄδοι 32, 1, ἀνάc-cων 84, εἶπε(?) 76, ἑλικώπιδα 75, οἴκαc 107, omnino autem euanuerit in ἐc οἶκον 104, sed κ῰ρα (69) a Doribus alienum non est

psilosim post elisionem uel in crasi pro aspiratione et mutas pro aspiratis:

Πόρκω (= Φόρκυοc?) 1, 19, ἐπιμέρωι 1, 101 (sed ἐφίμερον 60, 1), κὠ (= καὶ ὁ) 12. 79, κἀ (= καὶ ἁ) 27, ἀπ' ὑccάκω 117, τ' ἄμ'(?) 1, 81, τ' Ἀρπόλυκον 85, τ' ἑρπετά 58, 3, τ' ἱερόν (τε ἱερόν C) 38, κάλλιcτ' ὑπαυλῆν 22, contra aspiratio uiget: οὐχ ὁρῆ⟨ι⟩c 1, 50, χὠπ⟨ώ⟩ραν 56, 2, ὥ⟨F⟩αθ' ἑταίρων 80

consonantes has:

γ pro β: ποτιγλέποι 1, 75, ἐρογλεφάροι 1, 21, ἰανογλεφάρων 1, 69

δδ pro ζ: κιθαρίδδειν 100 rectissime unus cod. Seitenst. Plutarchi (-cδειν fere rell.), cum ceterum aut cδ Aeoliorum (μάcδων 39, μελιcδομέναι 19, ὄcδοντ' 53, 3, παίcδει 36, 1, τράπεcδαι 55, 1, ἀγί δεο fr. 123 B.[4]) aut ζ linguae uolgaris (Ζεῦ [pro Δεῦ] 16, ζατεύει [pro δατ-] 49, 8, ἄζομαι 47, ἐπίαζε 28, 2, Ζάτραφα fr. 136 B.[4]) — haec omnia in codicibus tantum — tradatur

λλ pro λ: καλλά 19

ν pro λ: ἐνθοίca (= ἐλθοῦca) 1, 73, κέντο (= κέλετο) fr. 141 B.[4]

c pro θ: semper suo loco in papyro (10[iens]) uno nomine excepto θωcτήρια 1, 81, non numquam in codicibus (Ἀcαναία 27, Cεράπναc 7, 4, calaccομέδοιc' 39, cάλλει 56, 4, cάλεcci 11, ἔcηκε 56, 1 [sed ἔθηκεν 5, θεῖcα 37, 5, -θέcθαι 99. 111, -θέμενοc 92, 3]), qui tamen 30[iens] fere θ exhibent

τ pro c: ἠτί (pro ἠcί) fr. 139 B.[4], αἰνέοντι 20, 2

metathesim liquidae (ρ): τέτρατον 56, 3, λιγύκυρτον (?) (pro λιγύκροτον) 98

flexiones doricas nominum: praeter gen. sing. declin. II et acc. plur. in -ω, -ωc, gen. declin. III in -ῶc (sub ω pro ου): μάκαρc 11. 1. 2, Περίηρc fr. 149 B.[4], Ἀρτέμιτοc 64, ὀρνίχων 93 (sed ὄρνιc 94, 4), Ἀώτι [dat.] 1, 87, Ἀγιδών 1, 58, ὠρανίαφι (locatiui loco?) 40, 2

articulum: ταί (= αἱ) 1, 60; 70, τᾶν (= τῶν fem.) 1, 82 (τῶ, τώc ut debuit)

comparatiuos et superlatiuos: κάρρων 78, θρασίων 79, αἰδοιέcτατον 89, ἀδυμέcτατον fr. 137 B.[4]

pronomina: ἐγών 1, 39, ἐγών γα 25 (sed ἐγώ 1, 2 (?). 9) ἁμέc 18, ἁμέων 20, 1, ἄμιν 1, 41. 60. 89, fr. 17, ἁμίν (?) 21 τύ 26, τέο 33, τοί 1, 56. 32, 2. 49, 1. 109 (?) (sed coί 60, 1), τεῖ (τεί?) 74, τίν 24 τέ 113 (sed cέ 47), τύ 5 ὑμέ 4 ⟨F⟩έθεν 45, F (έ) 1, 41 ἁμόc sim. 32, 2. 1, 81, cφεᾶc 106, cφεά 46, cφοῖc 88, cφετέρωc 4 nota: κεῖνοc et ἐκεῖνοc (pro Dorum κῆνοc) 11

numeralia: τρεῖc (debuit τρῖc) 56, 1, τέτρατον 56, 3

praepositiones: ἄν 8, κατάν 28, 2, καβαίνων 36, 2, πάρ et παρά 38, πεδά (πεδ') 1, 58. 49, 5, προτί 46

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

aduerbia, particulas, coniunctiones: αὐτεῖ 1, 79, μαλίcται 1, 87, τῦδ᾽ 8, γα 25, ἦρα 31, κ᾽ (= κε? κα?) 49, 2. 79 (sed ἄν pro κᾱ 81. 116), ποκά 49, 1. 81 (sed ποτ᾽ 80), ὅκα 37, 1. 56, 3, ὅκκα 23, τώc, ὥcπερ 1, 46 (cf. 6), ὥτε (= ὥcτε) 1, 41. 117 (sed ὥcτ᾽ 15, 1), αἰ 1, 46. 16 s, al.

flexiones doricas uerborum:

praes. ind.: ἠτί (pro ἠcί) fr. 139 B.[4], παρήcομες (rectius παρήόμες) 1, 12, ὑμνέωμες 68, αἰνέοντι 20, 2 exemplum singulare, saepius -οιcι et -ουcι (u. s. ιο pro εο et ω pro ου), ἐντὶ 20, 2

infinitiuos: ἀνδάνην 1, 88, γάμεν 1, 17, φαίνεν et ἐπαίνεν 1, 43, ἀείδεν 96 cf. 7, 3, ἐcθ(ε)ίεν (Athen. A) 56, 4, ὑπαύλεν 22 (sed κατάρχειν 71, 2, κιθαρίδδειν 100, φέρειν 94, 2), ἦμεν 1, 45, μωμέcθαι (= -ῆcθαι? -ᾶcθαι? -εῖcθαι?) 1, 44

coniugationes doricas:

participia: παρέντων 111 partic. in -ωc-, -οιc-, -ουc- u. supra sub ω = ου

imperf.: ἦc (= ἦν) 13, 1 (cf. fr. 138 B.[4]), ἦcκε 84 κέντο (= κέλετο) fr. 141 B.[4]

perf.: οἶκας 107

aor.: ἁρμόξατο 51 (cum Aeolibus)

fut.: φαcεῖc 1, 73 (sed in codicibus καταύcειc 42, παρέξει 50, 1, ὑπαυλήcει 21)

accentum doricum: in papyro Dorum barytonesis proparoxytonorum loco et properispomenorum, ubicumque obuiam fiebant, ueluti in superlatiuis γεραιτάτοι 1, 14 [ἀλκιμω]τάτοι 1, 22, in participiis ἐνθοίca 1, 73, ἀυειρομέναι 1, 63, μηcαμένοι 1, 35, in infinitiuis ἀμύναι 1, 65, μωμέcθαι (?) 1, 44, ἦμεν 1, 45, in futuro δραμείται 1, 59, in substantiuis παίδα 1, 19, φάροc (nisi φ̔ρ(F)oc, ut κόρ(F)α) 1, 61, in adiectiuo ἐρογλεφάροι 1, 21, accuratissime obseruata est, nec non perispomena in gen. plur. παντῶν 1, 13 et in adu. αὐ]τῶc 1, 93 (idem fort. fr. 123 B.[4] ἀγίcδεο αὐτῶc [-τόc C]). sequitur, ut in hac re codicum memoriam corrigenti, sicut παίδεc, λαβώca, φεροίca, θείca, Μώcαι al. (item atque in futuris in -εῖc, -εῖ u. s.) uix quisquam uitio dederit.

dorica singularia (praeter ea, quae supra commemorauimus et quae legis ap. B.[4] fr. 120 ss): Λύκαιcον . . . Ἐναρcφόρον τε καὶ Cέβρον 1, 2 s. ἄικλον 51, cυναικλίαις 52, γάρ(α) 49, 7, λιγύκυρτον (?) 98, ὀλέ 103, ταῦcια 83 al.

aeolica singularia (praeter dorica-aeolica et participia in -οιc-): ῎Ερος 101 (sed ῎Ερως 36, 1), κλεννά 1, 44, πολυμμελές (?) 7, 1

epica-ionica notabilia: γούνατα 46, βωτιανείρη 73 (Ꞓ), πορφυρῆς (Ꞓ) 58, 5, τόccoc 1, 65. 58, 3 (?), όρέων 72, 3, οἴκας 107, ἔγεντο 1, 89, ἔδμεναι 3 de μωμέcθαι pap. 1, 44 = μωμεῖcθαι Ionum ualde dubito

Stesichori uersuum testimonia iis auximus fragmentis oratione pedestri traditis, quibus argumento singulorum carminum cognoscendo aegre caruisse puto editionis prioris lectores.

Poetae Himeraei dialectus codicum tantummodo fide stat, qui linguae proprietatem ne in ᾱ quidem dorico seruando omnibus locis exhibent (cf. ex. gr. κήδεα 22, 3, νηυcίν 11, 2, ἀμήχανα 23, ἤρξατο 25 b, 1, χολωcαμένη 17, 4). dorica autem ω, η, ι, F nec non consonantes accentusque dorica et cetera, de quibus supra de Alcmane rettulimus, in contextu Stesichoreo omnino desunt, cum epica-ionica praeter η loco ᾱ haud raro occurrant: ᾽Αμφιάραος (Ꞓ falso cum Aristarcho contra Zenodotum) 3, κλειναῖc 4, 1, κλείουcα 12, 2, Τυνδάρεος 17, 1 (sed gen. Τυνδάρεω Ꞓ 17, 3), ποτερρίπτουν 10, 1 (cf. ν 78 ἀνερρίπτουν) al. sola uasculi inscr. (26), si recte Stesichoro adtribuitur, dialecti doricae-aeolicae speciem prae se fert. at tamen bene accidit, quod cum semel acc. plur. doricus metro probatur, dico πᾱγᾰ́c 4, 2, tum grammatici nonnullas uoces formasque mere doricas seruauerunt, uelut ᾽Ιλέα 84 B.⁴, ἐρίcφηλον 82 B.⁴, ὑπερθυμέcτατον 95 B.⁴, ἔξοθεν 81 B.⁴, πέποcχα 89 B.⁴ et grauissimum illud ποταύδη = προcηύδα) 92 B.⁴, recensionis primariae uestigium certissimum.

Ibyci papyrus ᾱ dorico ac praecipue accentu dorico barytono accurate obseruatis insignis est, cum uocalium η pro ει, αε, ω pro ου, ō, ι pro ε exempla frustra quaesieris praeter ὑμ]νῆν 3, 12, ἐγήνατο 3, 41, quibuscum consentit fut. ἐξεῖc 3, 47. praeterea poeta Rheginus ipse siue editores ueteres linguarum epicae-ionicae et aeolicae uoces et formas receperunt, sicut Πριάμοιο 3, 1; 13, μεγάλοιο 3, 4, ὑψιπύλοιο 3, 14, ξειναπάταν 3, 10, Μοίcαι 3, 23 Aeolum dorico ornatum accentu, πεδά 3, 46. F non scriptum latet sub hiatibus περὶ εἴδει 3, 5, τὰ ἕκαcτα εἴποι 3, 26, unde initio quod displicet Πριάμοιο μ[έγ᾽ ἄc]τυ semouit P. Maas, qui Πριάμω μέγα Fάcτυ Ibyco tribui iubet. in auctorum quoque codicibus et a grammaticis soni et formae uocesque uere doricae(-aeolicae) memoriae traditae sunt, uelut ᾱ doricum, -οιc-

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

Aeolum (θαλέθοιcιν 6, 6, ἰζάνοιcιν 9, 2) et dorica illa: Ὀρφήν 17, Λεβυαφιγενής fr. 57 B.⁴, ἐέλδω(ρ) 24 s, ἔξοθεν 30, 1, ὅκα 10, πεδά 21, 3, ποτί 7, 6. 19, Βριάρηο (sed Τυδέως Ⓒ 26) κόρα fr. 45 B.⁴, κόραν 16, 2, ἤλcατο fr. 55 B.⁴, διέφραcαι (= διέφθαρcαι) fr. 54 B.⁴. digammae uestigia audis in ἄλικᾱc ἰcοκεφάλουc 2, 3, καὶ ἴα καὶ ἑλίχρυcoc 13, 1, κόρ(F)αν 16, 2, προδεδεγμένōν ante ἐέλδωρ(!) 25, ὠέωι (ὠFεϳ-) 2, 4, F plane periit in αἵ τ᾽ οἰναν θίδεc 6, 4. recensionem autem primariam oblitteratam esse comprobant epica-ionica haec: Ἔρωc 7, 1, Τυδέως 26, Θρηίκιος 6, 9, μηλίδεc 6, 2 (at μᾶλα 13, 2), κῆποc 6, 4, ἀνηριτ- (Ⓒ) 21, 3, ἡμετέραc 6, 13, κούρουc 2, 1, κοῦραι 15, γλαυκέων 8, 1, βλεφάροιc 7, 2, ἀγανο-βλέφαροc 8, 3, ἔξωθεν 30, 1; sed ἔχηci 16, 3, ἐγείρηcιν 11 Homerica uoluit Ibycus.

Duobus Telesillae Argiuae uersibus iam dudum notis qui dialectum sapiunt aeolicam, subiunximus cum P. Maas lapidis Epidaurici in Matrem deorum hymnum, qui doricae potius linguae proprietatibus insignitus est, uelut ᾱ et ω dorico, digammate metro uigente (μεγάλᾱ ἄναcca, ὄρεα), quae conmixtae sunt formis pseudo-doricis (uelut οὐρανῶ, πλανωμένα [πλαναμένα]) et uolgaribus omnigenus, quas pro exiguitate carminis enumerare supersedeo.

Hymni in Panem Epidaurici (p. 145 ss) auctorem aut ipsum aut eum qui incidit dialectum doricam-aeolicam adhibere uoluisse patet. sed latuit poetam aut fugit sculptorem dixisse illam gentem cηρῆνα (6), γενήωι (10), χρυcίων (3), ἔνθιον (6), τιάν (18), πηδῆι (πήδη) (8), εὐθρόω (5), κῶφα(?) (7), παντῶν (19), τύ (18), alia.

Qui hymnum εἰc πάνταc θεούc Epidauricum (p. 165 s) condidit seu lapidi inscripsit, praeter ᾱ doricum-aeolicum (ne hoc quidem integrum, ut Ἤέλιον et Cελήνην docent) et Moῖcα, aeolismi proprietates aut ignorabat aut neglexit.

Simonides poeta lyricus in Scopadarum carmine uerbis ἐπαίνημι (cf. 21, 4 adn.]όρ|ημι) καὶ φιλέω iuxta simulque adhibitis (4, 19) quodam modo profitetur, quas in primis laudet atque amet dialectos, aeolicam-doricam et epicam-ionicam, ita ut neque hanc neque illam, neque in omnibus formis neque in singulis restituere liceat, praesertim cum papyro nuperrime reperta (fr. 13 A b B) et Simonidi uindicanda tam auctorum ueterum quam papyri et codicum recensionem carminum isdem fere legibus seu potius licentiis niti nemo non uideat. grauissima

demonstrauisse satis habemus: fragmentorum lingua omnino est epica-ionica, cuius rei exempla adferre opus non est. ᾱ aeolicum-doricum (pro η) in papyro semper suo loco stat, quater (?) in terminationibus et in ἀμετέρας (contra Ἀίδαο et ἀκτῶν gen. plur.), id quod codicum usu fere probatur, qui in terminationibus et articulis ᾱ illud 46ies fere exhibent (6ies gen. pl. in -ᾶν), cum raro tantum η (quater) tradatur (ἀνάγκηι 4, 20 s, ἀρετήν 10, 2, cεμνήν 56, 2, cιγῆc 38); contra in uocum stirpibus ᾱ et η exemplorum numeri pares sunt (20 fere), ita ut in una eademque stirpe modo ᾱ modo η audiamus: ἀλαθέως 4, 1 et ἀλήθειαν 55, ἀδυόδμου 46, μελιαδέα 40, 2, ἀδονᾶc 57, 1 et ἥδυμον 60, θνατῶν 37, 4 et θνητῶν 57, 2. quis igitur dubitat, quin Schneidewin ᾱ dorico, ut uoluit, passim restituendo tam in terminationibus — hoc sane ferri potest — quam in stirpibus a uero aberrauerit? ut in ᾱ, η, sic alibi quoque doricae et aeolicae dialecti proprietates uariae, at tamen raro tantum, occurrunt:

in uocalibus βιότω: (gen.) 34 (Ϛ), πώλυπον 15, πύυρ (58)?

in dipthongis: ἀποτρέποιcι 2 (sed καλέουcιν 20, 3, cτίζουcα 41, Μουcᾶν 26, 2. cf. coni. φιλέωcιν 4, 12)

in consonantibus: δίδωτι 30, 1 (sed εἶc(ι) 41), Κιναίcων Laco fr. 215 B.[4]

in pronominibus: ὑμίν 4, 18

in coniugationibus praeter ἐπαίνημι (4, 19),]όρημι (21, 4 adn.) et ἀποτρέποιcι (2): θραύοντι 48, 6 pseudo-aeolismus: ἴλαθι (pro ἔλλαθι) 35

digammatis uis uiuit quodam modo in: ἄνδρα ἰδών 6, 2, θαρcαλέον ἔποc 13, 21, κλυτᾶ ἔαρος ἀδυόδμου 46, ἑπτὰ ἰοπλοκάμων 30, 3 (sed plane periit F in χέρ' εἶπε 13, 6, τ' ἄναccε 31, 3 ἔξοχον εἶδοc 30, 3, ἀπάλαμνοc εἰδώc 4, 24 s, al.)

elegia (sic uolui) et epigrammata uere Simonidea dialecti epicae-ionicae secundum artis legem signum prae se ferunt. ex epigrammatis uetustissimis aetatis Simonideae pauca dialectum sapiunt doricam 90 a b c 91. 95 s 97 b 104. 108, e recentioribus 117 [praeter Ἀθην]. 124. 129. 133. 142. 147. 152 s 154B 166, quorum e numero 90 a 96. 124, lapidibus insculpta, et 95. 97 b 135. 142. 147 [praeter Παναθην- consulto] 152. 154B 166, codicibus tradita, ᾱ doricum integrum seruauerunt, praeterea 90 a dorica ποκ' (idem 154B) et ἑναίομεc exhibet. in ceteris (91 b c 107. 111. 116. 129) et ᾱ et η (ε) legitur seu traditur, ubi saepius fortasse

quam licuit cum Schnw. ᾱ doricum restitui. sua fata habuit 91, quod epigramma ab Herodoto, Diodoro, Aristide adlatum recensionis et epicae-ionicae et doricae notis insignitum est, ne huius quidem purae propter ποτε τῆιδε aduerbia pro ποκα τεῖδε. praeterea in epigrammatis commemoratione digni sunt dorismi et aeolismi Πέρcᾰc 90 b c, 3, ἀμέ 90, τέτορεc 91, 2, ἦc (= ἦν) 124, 7 et ionismus in lapide τοῖcζ' (= τοῖcδ') 88^{B} et in epigrammate epici coloris 101^{b}, 3 πολυγαθέα.

In Timocreontis fragmentis lyricis dorica uetusta uelut ᾱ doricum suo ubique loco, τύ γα 1, 1 s, τίθη 2 et ὁρκιατομῆ⟨ι⟩ (in cod. S Plut.) 3, 2, ἐντί 3 (bis), ποτί 4, 2 et recentius χέρc (in epigr.) 6 ualde adrident, neque tamen desunt epica-ionica, dico ἐπαινέω 1, 2, ἐόντα 1, 5 al., ne dicam de Μοῦcα τοῦδε τοῦ μέλεοc (pro Μῶcα τῶδε τῶ μέλιοc?) 2, 1 et coι (pro τοι) bis in papyro tradito (3^{A}), contra τύ rectum fr. 1, 1 s.

In ceteris poetarum lyricorum fragmentis et carminibus — de Pratina in primis loquor et Timotheo — dictionis doricae-aeolicae indicium atque insigne unicum fere est ᾱ doricum illud, nequaquam ubicumque debuit usurpatum siue potius retentum.

In hoc fasciculo quoque sicut toto uolumine priore non sine fructu excussi exemplar illud Bergkianum (uol. III^{3} a. 1853), quod doctissimis ornauit adnotationibus Vdalricvs de Wilamowitz-Moellendorff (Wil.[1]) et ab Instituti Berolinensis antiquitati colendae praefectis olim benigne mihi consulendum traditum est.

Plagulas corrigenti et recensenti adiutores strenui et diligentes extiterunt: prae ceteris is, cuius nomen quoque primae prioris uoluminis praescripsi paginae, Ernestvs Kalinka Aenipontanus (Kal.), iam per uiginti annos mihi editionum mearum criticus atque censor grauissimus et fidelissimus, Franciscvs Specht nunc Vratislauiensis (Sp.), per tria fere lustra conlega mihi Halensis concors atque consentiens, qua est non linguae Graecae tantum dialectorumque scientia eximia ac subtili, quibus duumuiris doctissimis tertius accedit egregiae spei iuuenis Rvdolfvs Bevtler (Beu.), h. t. procurator bibliothecae seminarii philologorum Monacensis, librorum huius fasciculi locorumque nec non litterarum examinator et indagator sagacissimus.

Dabam Monachiae Bauarorum indutiarum primarum diebus gloriosissimis solstitii aestiui a. MCMXL.

E. D.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

ΕΥΜΗΛΟΣ Ο ΚΟΡΙΝΘΙΟΣ

ΠΡΟΣΟΔΙΟΝ ΕΙΣ ΔΗΛΟΝ

τῶι γὰρ Ἰθωμάται καταθύμιος ἔπλετο Μοῖσα
ἁ καθαρὰ⟨ν κίθαριν⟩ καὶ ἐλεύθερα σάμβαλ' ἔχοισα.

ΤΕΡΠΑΝΔΡΟΣ Ο ΛΕΣΒΙΟΣ

1. (1) Ζεῦ, πάντων ἀρχά, πάντων ἀγήτωρ,
Ζεῦ, σοὶ πέμπω ταύταν ὕμνων ἀρχάν.

Pavs. 4, 33, 2 ἄγουσι δὲ (οἱ Μεσσήνιοι) καὶ ἑορτὴν ἐπέτειον Ἰθωμαῖα, τὸ δὲ ἀρχαῖον καὶ ἀγῶνα ἐτίθεσαν μουσικῆς. τεκμαίρεσθαι δ' ἔστιν ἄλλοις τε καὶ Εὐμήλου τοῖς ἔπεσιν· ἐποίησε γοῦν καὶ τάδε ἐν τῶι προσοδίωι τῶι ἐς Δῆλον· [1.2]. οὐκοῦν ποιῆσαί μοι δοκεῖ τὰ ἔπη καὶ μουσικῆς ἀγῶνα ἐπιστάμενος τιθέντας cf. 4, 4, 1 ἐπὶ δὲ Φίντα τοῦ Συβότα πρῶτον Μεσσήνιοι τότε τῶι Ἀπόλλωνι ἐς Δῆλον θυσίαν καὶ ἀνδρῶν χορὸν ἀποστέλλουσι. τὸ δέ σφισιν ἆισμα προσόδιον ἐς τὸν θεὸν ἐδίδαξεν Εὔμηλος, εἶναί τε ὡς ἀληθῶς Εὐμήλου νομίζεται μόνα τὰ ἔπη ταῦτα. idem memorat carmen 5, 19, 10 (τοῦ προσοδίου . . ., ὃ ἐποίησεν ἐς Δῆλον [Εὔμηλος ὁ Κορίνθιος])

1 Clem. Alex. strom. 6, 11, 88, 2 p. 475 s St. (ex Aristoxeno?) ἡ τοίνυν ἁρμονία τοῦ βαρβάρου ψαλτηρίου τὸ σεμνὸν ἐμφαίνουσα τοῦ

---

cf. Wil. Gl. 1, 116[1] Kern Rel. 2, 73 **1** Thuc. 1, 103 τοῦ Διὸς τοῦ Ἰθωμήτα (Orac. graec. 65, 1 ap. Hendess Diss. Hal. 4, 1880 p. 49) Paus. 4, 33, 1 Eus. praep. eu. 4, 16 p. 157[c] Steph. Byz. s. Ἰθώμη. cf. Suid. s. Ἰθωμήτης Greek Coins Brit. Mus. Peloponn. p. 109 ss 12 tab. 22, 7 RE IX 2304 ad καταθ. cf. Democr. fr. 277 D.-Kr.[5] et Hesych. s. καταθύμια **2** ⟨ν κίθαριν⟩ B., nisi potius κ⟨ίθαριν κ⟩αθαρὰ⟨ν⟩ scrib. cf. Callim. hymn. 2, 12 c. Sapph. 124. cf. Hesych. σάμβαλα· σάνδαλα ἔχουσα ℭ em. Dind.

1 cf. Wil. Timoth. p. 92 s Heracl. I[1] 71 Versk. 371 Muenscher H. 55 (1920) 60 RE VA 785 s Herbert Meyer, Hymn. Stilelemente

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

2. (2) ᾽Αμφί μοι αὖτε ἄναχθ᾽ ἑκαταβόλον
ἀειδέτω φρήν.

3. (2 adn.) ᾽Αλλά, ἄναξ, μάλα χαῖρε.

μέλους ἀρχαιοτάτη τυγχάνουσα ὑπόδειγμα Τερπάνδρωι μάλιστα γίνεται πρὸς ἁρμονίαν τὴν Δώριον ὑμνοῦντι τὸν Δία ὧδέ πως· [1. 2]

2 Phot. et Suid.[1] s. ἀμφιανακτίζειν· ἄιδειν τὸν Τερπάνδρου νόμον τὸν καλούμενον Ὄρθιον. pergit solus Suid.[1]: ὃ αὐτῶι (ὅτι αὐτοῦ Wil.) τὸ προοίμιον ταύτην τὴν ἀρχὴν εἶχεν· [1. 2]. ἔστι δὲ καὶ ἐν Εὐναίαι [Crat. fr. 67 K.] καὶ ἐν ᾽Αναγύρωι [Ar. fr. 59 K.] Suid.[2] s. ἀμφιανακτίζειν· τὸ προοιμιάζειν . . . Περίανδρος· ἀμφί μοι αὖτις ἄνακτα. Schol. Rau. Ar. nub. 595 (ἀμφί μοι αὖτε Φοῖβ᾽ ἄναξ) τὸ ἀμφί μοι αὖτε ἐκ τῶν Τερπάνδρου προοιμίων· καὶ γὰρ ἐκεῖνος οὕτως ἤρξατο· ἀμφί μοι αὖτις ἄνακτα, καὶ τὸ προοιμι⟨ά⟩ζεσθαι δὲ ἀμφιανακτίζειν ἔλεγον. ibid. alii: μιμεῖται δὲ τῶν διθυράμβων τὰ προοίμια· συνεχῶς γὰρ χρῶνται ταύτηι τῆι λέξει. διὸ καὶ ἀμφιάνακτας αὐτοὺς ἐκάλουν (οἱ κωμικοί). ἔστι δὲ Τερπάνδρου· ἀ. ἐμοὶ ἄνακτα ἑκατηβόλον Hesych. s. ᾽ἀμφὶ ἄνακτα᾽· ἀρχὴ νόμου κιθαρωιδικοῦ Phot. ᾽ἀμφὶ ἄνακτας᾽· ἀρχή τίς ἐστι νόμου κιθαρωιδικοῦ Βοιωτίου ἢ Αἰολίου ἢ τοῦ Ὀρθίου (cf. Plut. de mus. 4 p. 1132[de])· οὕτω Κρατῖνος [fr. 67 K.] καὶ ᾽Αριστοφάνης [nub. 595 fr. 59 K.] καὶ Ἴων. **3** Zenob. 5, 99 ᾽σὺν δὲ θεοὶ μάκαρες᾽· τοῦτο ἐπιλέγουσιν οἱ ῥαψωιδοί, ὡς καὶ οἱ κιθαρωιδοί· ἀλλ᾽ ἄναξ μάλα (μέγα Bodl.) χαῖρε Phot. s. ᾽ἀλλ᾽ ἄναξ᾽· ἐξοδίου κιθαρωιδικοῦ ἀρχή, ὥσπερ κωμικοῦ μέν· ᾽ἥδε καλλιστέφανος᾽, ῥαψωιδῶν δέ· ᾽νῦν δέ, θεοὶ μάκαρες, τῶν ἐσθλῶν ἄφθονοί ἐστε᾽. cf. Hesych. s. u. et νῦν δὲ θεοί Evst. in Il. 239, 13 ἱστέον δέ, ὅτι ἐκ τοῦ ᾽ἀλλ᾽ ἄναξ᾽, ὅπερ ἐνταῦθα παρὰ τῶι ποιητῆι [B 360] κεῖται, ἀρχή τις ἐξοδίου κιθαρωιδικοῦ τό· ἀλλὰ ἀλλ᾽ (sic) ἄναξ, ὡς ἱστορεῖ

---

in d. frühgriech. Dichtung Diss. Colon. (Würzburg 1933) passim **1** initium hymni Orph. fr. 298, 1 K. ἔστιν δὴ πάντων ἀρχὴ Ζεύς fr. 21[a] K. Ζεὺς κεφαλή, Ζεὺς μέσσα, Διὸς δ᾽ ἐκ πάντα τελεῖται Orph. hymn. 15, 6 s Ζεῦ ἀρχὴ πάντων πάντων τε τελευτή Hesych. ἀγήστωρ· ἄρχων cf. Ζεὺς ἀγήτωρ Lacedaemonius ap. Xenoph. Lac. rep. 13, 2 Roscher Myth. Lex. VI 592 s **2** Pind. Ol. 11, 4 s μελιγάρυες ὕμνοι ὑστέρων ἀρχὰ λόγων τέλλεται. cf. Nem. 2, 1 ss 5, 25 Alcm. 9 cum adn. **2** ad rem cf. Archil. fr. 76 cum adn., ad metrum Schroe. Grundr. § 11. 80 Kal. Metr. Jb. 257, 49 **1 s** cf. Stes. 26 **1** αὐτὸν (αὖ τὸν) Suid.[1] ℭ αὖτις praeter Ar. omnes. sed cf. 3 θ 339 ἄναξ ἑκατηβόλ᾽ Ἄπολλον Timoth. 249 ἑκαταβόλε Πύθιε **2** ἀιδέτω Suid.[1] u. l. ἄειδε Hi. ἄειδ᾽ ὦ Cr. **3** B 360 + ω 402

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

[4.] (6. 5) ἔνθ᾽ αἰχμά τε νέων θάλλει καὶ μῶϲα λίγεια
καὶ δίκα εὐρυάγυια, καλῶν ἐπιτάρροθοϲ ἔργων.

*

ϲοὶ δ᾽ ἡμεῖϲ τετράγηρυν ἀποϲτέρξαντεϲ ἀοιδάν
ἑπτατόνωι φόρμιγγι νέουϲ κελαδήϲομεν ὕμνουϲ.

Αἴλιοϲ Διονύϲιοϲ 4 Plvt. Lyc. 21, 4 ὅλωϲ δ᾽ ἄν τιϲ ἐπιϲτήϲαϲ τοῖϲ Λακωνικοῖϲ ποιήμαϲιν . . . οὐ κακῶϲ ἡγήϲαιτο καὶ τὸν Τέρπανδρον καὶ τὸν Πίνδαρον τὴν ἀνδρείαν τῆι μουϲικῆι ϲυνάπτειν· ὁ μὲν γὰρ οὕτωϲ πεποίηκε περὶ τῶν Λακεδαιμονίων· [1—2 εὐρ.], Πίνδαροϲ δέ φηϲιν· [fr. 199] Arrian. tact. 44, 3 ὥϲτε ἐϲ τήνδε τὴν βαϲιλείαν, ἣν Ἀδριανὸϲ εἰκοϲτὸν τοῦτ᾽ ἔτοϲ βαϲιλεύει, πολὺ μᾶλλον ξυμβαίνειν μοι δοκεῖ τὰ ἔπη ταῦτα ἢπερ ἐϲ τὴν πάλαι Λακεδαίμονα· [1. 2] Strab. 13, 2, 4 p. 618 οὗτοϲ (Ἀρίων) μὲν οὖν κιθαρωιδόϲ. καὶ Τέρπανδρον δὲ τῆϲ αὐτῆϲ μουϲικῆϲ τεχνίτην γεγονέναι φαϲὶ καὶ τῆϲ αὐτῆϲ νήϲου, τὸν πρῶτον ἀντὶ τῆϲ τετραχόρδου λύραϲ ἑπταχόρδωι χρηϲάμενον, καθάπερ καὶ ἐν τοῖϲ ἀναφερομένοιϲ ἔπεϲιν εἰϲ αὐτὸν λέγεται· [3. 4] eadem Cleonid. introd. harm. 19 p. 202 v. J. (cf. Pappvm in Anecd. Par. ed. Cram. 1, 56, 10 ss) 4 Clem. Alex. strom. 6, 16, 144, 1 p. 505 St. [4] ποιητήϲ τιϲ οὐκ ἄϲημοϲ γράφει καὶ τὴν παλαιὰν λύραν ἑπτάφθογγον εἶναι διδάϲκων Hesych. ἑπτάτονοϲ· ἑπτάχορδοϲ

(ubi μέγα plerique) cf. Wil. Timoth. 98 s **4** a Terpandro abiudicauerunt et alii et Wil. Timoth. 64, 1, qui auctoris fontes (Pind., Timoth.) et aetatem inuestigauit **1** cf. Pind. l. c. Ol. 13, 22 s Ol. 7, 19 Ἀργείαι ϲὺν αἰχμᾶι adde Eur. Heracl. 276 IG I 333^{b}, 1 ed. min. 763 II 1 Simon. fr. 88 B **1** μοῦϲα Plut. ω 62 μ. λ. **2** ad δ. εὐρ. contulit iam B. Arat. 105 s, rem explicauit Hirzel Themis 69, 8 ἐπιτ. eodem uersus loco Hom. φ 26 Ἡρακλέα, μεγάλων ἐπιίϲτορα ἔργων **3** coi est Apollini, ut in Timothei epilogo et sphragide q. d. de lyra Terpandrea cf. L. Deubner Ath. Mitt. 54 (1929) p. 194 ss PhW. 1930 p. 1566 s RE V A 786 ἡμεῖϲ τοι Cleonid. Papp. ἀποϲτρέψαντεϲ Strab. ἀοιδὴν Strab. **4** Pind. Nem. 5, 24 s φόρμιγγ᾽ Ἀπόλλων ἑπτάγλωϲϲον . . . διώκων ἄγεῖτο παντοίων νόμων Ol. 3, 8 φόρμιγγά τε ποικιλόγαρυν 4, 2 ποικιλοφόρμιγγοϲ ἀοιδᾶϲ Nem. 4, 16 ὕμνον κελάδηϲε καλλίνικον Ⓒ et scholia Is. 5, 63 νέον . . . ὕμνον Ps.-Hes. fr. 265 ἐν νεαροῖϲ ὕμνοιϲ ῥάψαντεϲ ἀοιδήν Timoth. Pers. 211 ss Παιᾶνα ἐκελάδηϲαν, Ἰήιον ἄνακτα 224 s παλαιοτέραν νέοιϲ ὕμνοιϲ μοῦϲαν ἀτιμῶ (cum adn.)

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

ΑΡΙΩΝ Ο ΜΗΘΥΜΝΑΙΟΣ

ΥΜΝΟC ΕΙC ΠΟCΕΙΔΩΝΑ

– – ∪ ∪ – – ∪ ⏑
– ⏒ ∪ – ∪ ∪ – ⏑
– – ∪ – – ∪ ∪ – –
– ∪ – ⏑ ∪ ⏒ – –
5 – – ∪ – – ∪ – –
– – ∪ ∪ – – ∪ ⏑
∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – –
– – ∪ ⏑ ⏒ – ∪ ⏑
– – ∪ ⏑ ∪ – ∪ ⏑
10 – – – ∪ ∪ – ∪ –
– ∪ – ∪ – ∪ – –
– – ∪ ∪ – – ∪ ∪ – ∪ ∪ – –
∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ ∪ – –
– – ∪ – – ∪ – ⏑
15 ⏑ ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ –
– – ∪ – – ∪ – ⏑ ⏑ – –
– – ∪ – ∪ – ∪ – – ⏑ –
– ∪ ∪ – ∪ – ∪ ∪ – ∪ –
– – ∪ ∪ – – – – – ∪ – ⏑

Ὕψιστε θεῶν, πόντιε
χρυσοτρίαινε Πόσειδον,

Aelian. hist. an. 12, 45 τὸ τῶν δελφίνων φῦλον ὡς εἰσι φιλωιδοί τε καὶ φίλαυλοι, τεκμηριῶσαι ἱκανὸς καὶ Ἀρίων ὁ Μηθυμναῖος ἔκ τε τοῦ ἀγάλματος τοῦ ἐπὶ Ταινάρωι καὶ τοῦ ἀπ' αὐτοῦ (ἐπ' αὐτῶι Herch.) γραφέντος ἐπιγράμματος. ἔστι δὲ τὸ ἐπίγραμμα· Ἀθανάτων πομπαῖσιν Ἀρίονα, Κυκλέος υἱόν, ἐκ Σικελοῦ πελάγους σῶσεν ὄχημα τόδε'. ὕμνον δὲ χαριστήριον τῶι Ποσειδῶνι, μάρτυρα τῆς τῶν δελφίνων φιλο-

---

Cr. RE II 838 s 840 Lobonem auctorem esse coniecit, non uidi I. Krzemicka Kwartalnik Klassyczny Polskie Towarzystwo Filologicke 8 (1934 Lwów) 315 s cf. IG XII Suppl. 537 p. 88 epigramma Arionis in insula Thera rupi insculptum Orph. hymn. 17 u. Wil. Gl. 1, 200. 2, 79. 93 1 Pind. Nem. 1, 60 Διὸς ὑψίστου (Nem. 11, 2) 1 ss Hom. hymn. 22, 1. 3 Ποσειδάωνα . . . πόντιον

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

γαιάοχ᾽ ἐγκύμον᾽ ⟨ἀν᾽⟩ ἅλμαν·
†βράγχιοι περὶ δὲ cὲ πλωτοί
θῆρες χορεύουcι κύκλωι
κούφοιcι ποδῶν ῥίμμαcιν
ἐλάφρ᾽ ἀναπαλλόμενοι, cιμοί,
φριξαύχενες, ὠκύδρομοι cκύλακες, φιλόμουcοι
δελφῖνες, ἔναλα θρέμματα
κουρᾶν Νηρεΐδων θεᾶν,
ἃc ἐγείνατ᾽ Ἀμφιτρίτα·
οἵ μ᾽ εἰc Πέλοποc γᾶν ἐπὶ Ταιναρίαν ἀκτάν
ἐπορεύcατε πλαζόμενον Cικελῶι ἐνὶ πόντωι
κυρτοῖcι νώτοιc᾽ ὀχέοντεc,
ἅλοκα Νηρεΐαc πλακόc
τέμνοντεc, ἀcτιβῆ πόρον, φῶτεc δόλιοι
ὥc μ᾽ ἀφ᾽ ἁλιπλόου γλαφυρᾶc νεώc
εἰc οἶδμ᾽ ἁλιπόρφυρον λίμναc ⟨ἔ⟩ριψαν.

μουcίαc, οἱονεὶ καὶ τούτοις ζωάγρια ἐκτίνων ὁ Ἀρίων ἔγραψε. καὶ ἔcτιν ὁ ὕμνοc οὗτοc· [1—18] Tzetz. in Anecd. Ox. ed. Cram. 3, 352, 19 τοῦ ὕμνου δὲ ἡ ἀρχὴ αὕτη· [1—7 ἀναπαλλόμενοι]

---

6 Ποcείδαον γαιήοχε (Orph. hymn. 17, 1) Ar. eq. 559 s ὦ χρυcοτρίαιν᾽, ὦ δελφίνων μεδέων **3** γαιήοχ᾽ Ⓒ em. B. ἐγκύμου ἁλμάc Tz. ⟨ἀν᾽⟩ Herm., nisi ἐγκύου ἅλμαc uerum. cf. Tz. et Herod. 1, 5 Arist. al. caue conferas Pind. Pyth. 4, 39 ἐναλίαι (Ⓒ) . . . cὺν ἅλμαι **4** βράγχια Tz. βραγχίοιc Herm. an βραγχιόπ⟨τεροι π⟩ερὶ? cf. Ael. nat. 16, 12 πτέρωμα βραγχίου **5** χορεύουc᾽ ἐν Ael. u. l. **6** ῥιπάcμαcιν Tz. **7** Ψ 692 ὥc . . . ἀναπάλλεται ἰχθῦc cειcμοί pars codic. cειcμῶι Herm. **8** TGF adesp. 383, 1 p. 912 N.² κάπρον φριξαύχενα ὠκ. τ᾽ ἀέλλαιc Eur. Bacch. 872, ὠκ. Ἐρινύεc Orph. hymn. 69, 9 φιλόμ. primus Plat. **9** ἐνάλια u. l. **10** νηρηίδων deterior. **11** Hesiodo (theog. 240 ss) Nereidum mater erat Δωρίc **12** γᾶν: τὰν boni **13** ἐπορεύcατο u. l. πορ. Pind. Pyth. 11, 21 Nem. 7, 29 **14** χορεύοντεc Ⓒ em. Br. ὀχεῦντεc B. **15** ἅλ. de mari Timoth. Pers. 33 νηρίαc boni Pind. Pyth. 1, 24 πόντου πλάκα **16** ἀcτικῆ et ἀcτίβητον u. l. δ᾽ ἕλιοι (ἕλειοι) u. l. Pind. Pyth. 2, 82 δόλιον ἀcτόν **17** με ἀπὸ Ⓒ em. Br. Μ 26 ἁλίπλοα τείχεα γλ. ν. Hom. **18** Hom. hymn. Cer. 14 ἁλμυρὸν οἶδμα θαλάccηc ἁλιπ. Hom. Alcm. 94 D. Anacr. 138 B.⁴ ῥίψαν Ⓒ em. Herm.

ΑΛΚΜΑΝ Ο ΛΑΚΩΝ

ΜΕΛΩΝ Ᾱ

ΠΑΡΘΕΝΕΙΑ ΑΙΣΜΑΤΑ
ΕΙϹ ΑΡΤΕΜΙΝ ΟΡΘΙΑΝ

1. (23) – ⏑ – ⏓ – ⏑ ⏓ — – ⏑ – ⏓ – ⏑ – ⏓ – ⏑ ⏓ ⏓ (2)

⏓ ⏓ (51) ⏑⏑ – ⏑ – ⏓ — 10 – ⏑ – ⏓ – ⏑ – ⏓ – ⏑ – –

⏓ ⏑ (10) – ⏓ – ⏑ ⏓ — – ⏑ – ⏓ – ⏑ – ⏓

⏓ – ⏑⏑ – ⏑ – ⏓ — – ⏑ – ⏓ – ⏑ – ⏓

5 – ⏑ – ⏓ – ⏑ ⏓ — – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑

⏓ – ⏑⏑ – ⏑ – ⏓ — { – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑⏑ –

(⏑) (98) ⏓ (56) ⏑ – ⏓ – ⏑ ⏓ — { – ⏑⏑ – ⏑⏑ – ⏑ ⏓ (7.21.35) –

⏓ – ⏑⏑ – ⏑ – –

pag. I periit, stroph. α′—γ′ 7 (u. 1—35)

pag. II [τὸν ἔκτανε] Πωλυδεύκης. α′ (γ′)

⌊οὐκ ἐγὼ⌋⟨ν⟩ Λύκαιϲον ἐγ καμοῦϲιν ἀλέγω,

Schol. **1 2** m.[1] ὅτι τοιαύτη ἡ | διά(νοια)· τὸν Λύκαι|ον οὐ ϲυνκατα|ριθμ(ῶ?) [....]α̣ϲ̣ καὶ̣ (num [ἐν τ]ο̣ῖ̣ϲ̣ καμ(οῦϲιν)?) | [.....]τίδαιϲ ([Ἱπποκων]τίδαιϲ Bl. ʻuel [Δηρι|τίδαιϲʼ Diels), | ο̣[. . .]| ουμ[. . .] (ὅ[τι . . .] οὐ μ[όνο(ν) . . .]?) | τοῦ[τον εἰϲ ἀπώ]λειαν. [ὁ δὲ νοῦϲ] | ἔϲ̣τ̣[α]ι(?) οὐ μό[ν]ον | τὸν Λύκ[αι]ο(ν), ἀλλ[ὰ] | καὶ τοὺϲ λο̣[ι]ποὺϲ | Δηριτίδαϲ, Λύ(καιον) ἐπ' ὀ|νόματοϲ λέγ[ων]

---

1 2 Schol. Pind. Ol. 11, 15 ʻἀλέγωνʼ ὑμνῶν. καὶ Ἀλκαῖοϲ (lege

---

de Partheniorum poeta in uniuersum cf. Schmid-Stählin I 1 (1929) 460 ss Geffck. GGrL 1 p. 80 s Anm. p. 85 ss Be. Gr.

---

1 1 suppl. Hi. an [τὸν ὤλεϲε?] Pollucem Hercule uolnerato (Schol. Clem. Alex. tom. 4, 108, 5 Klotz = fr. 15 B.[4] [Ἡρακλῆϲ] τὴν χεῖρα ἐπλήγη. μέμνηται καὶ Ἀλκμὰν ἐν α′) pugnae ducem extitisse coniecit Diels 341 s **2** de metro cf. Maas Metr. § 37 οὐκ ἐγὼ suppleta ex Schol. Pind. Ol. 11, 15 Λύκαιθον: Λύκαιον ~ Λύκαιθα: Λύκαια (Λυκαῖοϲ) καμοῦϲιν = θανοῦϲιν (Hom.) debuit καμῶϲιν (an καμοῖϲιν?) Hesych. ἀλέγειν· φροντίζειν Pind. Ol. 2, 86 Πηλεύϲ τε καὶ Κάδμοϲ ἐν τοῖϲιν ἀλέγονται (Diels) **2** ss de Hippocoontis filiorum ab Hercule occisorum

[ἀλλ᾽] Ἐναρσφόρον τε καὶ Σέβρον ποδώκη
[Ἄλκιμό]ν τε τὸν βιατάν
5 (40) [Ἱππόθω]ν τε τὸν κορυστάν

Ἄλκμάν) [2]· οὐκ ἐγὼ Λύκον ἐν Μούσαις ἀλέγω. παρὰ τὸ ἀλέγειν καὶ φροντίδα ποιεῖν

Dicht. p. 87 ss H. Fraen. GN 1924, 82 ss. 120 Wil. Gl. 1 passim 2, 93. 112 s K. Hintze Zwei heimatberaubte spartan. Dichter RhM. 83 (1934) 39 ss C. M. Bowra Greek lyric poetry from Alcman to Simonides Oxon. 1936 p. 16 ss, ad titulum μέλη cf. Suid. s. Ἀλκμ., fr. 7. 40. 43. 101, ad παρθέν. ἄισμ. cf. fr. 13. 16, de dialecto cf. Schwyzer Gr. Gr. 1, 109 s, passim, de arte cf. Herb. Meyer Hymn. Stilelemente in frühgr. Dicht. Diss. Colon. (Würzbg. 1933) passim.

---

1 Pap. Mariette saec. I ex. a. Chr. ed. Egger Mémoires d'hist. ancienne Paris. 1863 p. 159 ss Fr. Blass RhM. 23, 545 ss 25, 177 ss H. 13, 15 ss 14, 466 ss. post Bergkii editionem quartam ediderunt et interpretati sunt Fr. Blass RhM. 40 (1885) 1 ss G. Bruschi Riv. Fil. Class. 23 (1895) 557 H. Diels H. 31 (1896) 340 ss Wil. H. 32 (1897) 251 ss H. Jurenka WStud. 17 (1895) 309 s 18 (1896) 235 ss Serta Hartel. p. 36 ss SBWien 135 (1896) 1 ss Phil. 56 (1897) 399 ss Zeitschr. f. österr. Gymn. 58 (1907) 1084 s 59 (1908) 566 s R. C. Kukula Phil. 66 (1907) 202 ss Zeitschr. f. österr. Gymn. 59 (1908) 566 s S. Sudhaus RhM. 65 (1916) 526 ss W. W. Warren Americ. Journ. of Philol. 33 (1912) 57 s Sheppard, Le Partheneion. Essays and Studies presented to W. Ridgeway on his 60th birthday. Edited by C. C. Quiggin, Cambridge 1913, u. **36—101** Br. Lavagnini (Lav.) Nuova Antologia[2] p. 226 ss [3]p. 184 ss uertit et inlustrauit Dornseiff Ant. 9 (1933) 121 ss (Alkmans Mädchenlied für Orthia) C. M. Bowra Cl. Quart. 28 (1934) 35 ss (The occasion of Alcman's Partheneion) [qui de nocturnis in Dionysii honorem sacris cogitauit] B. A. van Groningen Mnemosyne Ser. III 3 (1936) 241 ss (The enigma of Alcman's Partheneion) Fr. Schwenn RhM. 86 (1937) 289 ss (Zu Alkmans großem Partheneionfragment) J. A. Davison H. 73 (1938)

---

nominibus cf. Apollodor. 3, 10, 5 Paus. 3, 14, 6 s 3, 15, 1 s (Diod. 4, 33, 6) Diels 342 ss RE VIII 1775 s et B.[4] fr. 15 Schwenn p. 313 s **3** suppl. Bl. πῶς δ᾽ Diels ad Ἐν. (Paus. 3, 15, 1 Ἐναραιφόρου, Plut. Thes. 31, 1 Ἐναρσφόρον τὸν Ἱπποκόωντος) cf. Ps.-Hes. scut. 192 ἐναρσφόρος οὔλιος Ἄρης Hesych. ἐναραφόρος· σκυλοφόρος RE III A 1483 C. est Apollodoro Τέβρος, non Θέβρος **4** suppl. Ahr. Diels ex Paus. [Βωκόλο]ν Bl. Hi.-Cr. ex Apollodoro β. Pind. **5** suppl. Bl. ex Apollod. κ. Hom.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

⌊Εὐτείχη⌋ τε, Fάνακτά τ᾽ ᾽Αρήιον
[Ἄκμον]ά τ᾽ ἔξοχον ἡμιςίων.
[καὶ ςτρατῶ] τὸν ἀγρόταν β′ (δ′)
[Σκαῖον] μέγαν Εὔρυτόν τε
10 (45) [Ἄρεος ἂν] πώρω κλόνον
[Ἄλκων]ά τε, τὼς ἀρίςτως
[ἄνδρας, οὐ] παρήςομες.
[κράτηςε γ]ὰρ Αἶςα παντῶν

---

p. 440 ss (Alcman's Partheneion) [p. 457 s Excursus. Forms of the name Orthia] D. L. Page Cl. Quart. 32 (1938) 94 ss (Chorus of Alcman's Partheneion), de metro cf. Ed. Fraen. RhM. 72 (1923) 167. 188 al. Muenscher H. 55 (1920) 61 Wil. Versk. passim Schroe. Grundr. § 22. 78. 113. 251 Maas Metr. § 70 Kal. Metr. Jb. 250, 480. 492. 257, 130

Schol. **1** 6 m.² Φερεκύ(δης) [hist. fr. 6 uol. 1 p. 60 Jac.] ἕνα (ἐν α′? B., nisi potius scrib. ⟨ἐν α′⟩ ἕνα) τ(ῶν) Ἱπποκωντιδ(ῶν) ᾽Αρήιτον· μήποτ᾽ οὖν καὶ ὧδε cὺν τῷ[ι] ῾τ᾽ δεῖ γρ(άφειν) ἢ τὸν ᾽Αρήιτον ὁ ᾽Αλκμ(ὰν) ᾽Αρήιον

---

6 Anecd. Ox. ed. Cram. 1, 159, 2 οὐ γὰρ πάντως τὰ μὲν κύρια ἀεὶ βαρύνεται, τὰ δὲ ἐπιθετικὰ ὀξύνεται, ἀλλὰ εἴ που βαρύνεται τὸ κύριον, τὸ ἐπιθετικὸν ὀξύνεται. εἰ οὖν ἐςτιν ῾Εὐτείχης᾽ ὄνομα παρὰ ᾽Αλκμᾶνι [6]· Εὐτείχη τ᾽ ἄνακτ᾽ ᾽Αρήιον, καὶ ὤφειλεν εἶναι τούτωι τῶι λόγωι Εὐτειχέα (εὐτείχεα Ⓒ), πόθεν οὖν ἡ τετριμμένη βαρεῖα τάcις; cf. Schol. Hom. A Π 57

---

6 suppl. ex Anecd. **6** s ut in ceterarum stropharum exitu dactylicos audit octametros Ed. Fraen. **7** suppl. Jurenka [Ἄλκμονα] Christ Bl. sed cf. fr. 111 B.⁴ Schol. Apoll. Rhod. 3, 373 ss p. 158 W. Steph. Byz. s. Δοίαντος πεδίον RE I 1174, 5 [Δορκέ]α Ahr. Diels ex Paus., sed et prosodia uetat et synaphia C 56 ἔξοχον ἡρώων (437) **8** suppl. Bl. B. ex Aesch. Pers. 1002 ἀγρόται ςτρατοῦ, ubi schol. ἀγρετ- commendant (u. Passow-Crönert s. ἀγρέτας et ἀγρότας). ν ante τὸν legit Bl., unde Diels [οὐ δὲ μὰ]ν et 12 [ἥρωας] suppleuit ἀγρέταν editor. cum Bl. Dianae epitheta ᾽Αγρότα (Collitz 3, 3221) et ᾽Αγρότις (A. P. 6, 111, 6) contulit Diels addas Hesych. ᾽Αγρότις· ἀγροτέρα· κυνηγός ad Dianam spectantia **9** suppl. Ahr. cf. RE III A 424, 1 **10** s suppl. B., qui ad uerborum ordinem contulit fr. 2 **10** Ἄρεος quamquam metri licentiam prae se fert, uerum uidetur esse Hom. μῶλον Ἄρηος Ε 167 ἀνὰ κλόνον (Υ 319) **12** suppl. Cr. φώτας οὐ Ahr. ἥρωας Diels (nota Ibyc. 3, 19 ἥρωας ἑcθλούς) cf. Hesych. παρήςομεν· ἑάςομεν **13** ss suppl.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

[καὶ] ⌊Πόρο⌋c, γεραιτάτοι
(50) [ciῶν· ἀπ]έδιλος ἀλκά.
[μή τις ἀνθ]ρώπων ἐς ὠρανὸν ποτήcθω
[μηδὲ πει]ρήτω γαμῆν τὰν Ἀφροδίταν,
[Κυπρίαν] ἄνaccαν, ἥ τιν᾽
[ἠυειδ]ῆ παίδα Πόρκω
(55) [εἰναλίω. Χά]ριτες δὲ Διὸc δόμον
[ἐcβαίνοι]cιν ἐρογλεφάροι.

[οὐδὲν ἀλκιμω]τάτοι γ′ (ε′)
[ἀνδρῶν, τὰ δὲ πάν]τα δαίμων
[ἀμφέπει· ciῶν] φίλοις
(60) [αὐτὸc μὲν ἔδ]ωκε δῶρα,
[ὥτε ναῦμα] γᾶ ῥέον,
[ἐχθρὼc δέ τ᾽ ἀπ]ώλεc᾽. ἥβα
[δαFία ποκ᾽ ἐc θ]ρόνον

Schol. 1 14 ὅτι τὸν Πόρον εἴρηκε τὸν αὐτὸν τῶι ὑπὸ τοῦ Ἡcιόδου [theog. 116] μεμυθευμένωι Χάει

---

10 Hesych. πῶροc· ὁ ταλαίπωροc 19 Hesych. Νηρεύc· θαλάccιοc δαίμων· Ἀλκμὰν καὶ Πόρκον ὀνομάζει [fr. 150 B.⁴ cf. ν 245]

Bl. 13 Aἶcα, Noctis filia, praedicatur in fr. mel. chor. adesp. 5 D. cf. Wil. Isyll. 16, 1 Gl. 1, 358 s 14 Πόρον (ex Schol. suppl.) deum celebrat Plat. conu. 203ᵇ s [Μόρο]c? Weil, Bölte cf. van Groningen l. c. 243, 3 15]έδειλοc pap. ἀπ. Aesch. Prom. 135 μ 120 οὐδέ τίc ἐcτ᾽ ἀλκή 16 ss suppl. Bl. 16 cf. Sapph. 38, 12 s cum Add. Pind. Pyth. 10, 27 num cogitauit poeta de Phaethonte uel Icaro? 17 s Oton et Orionem intellegit Warren, Aesch. Prom. 922 contulit Die. 17 πη|ρήτω Sp. sed cf. fr. 109 γᾶμεν pap. at cf. Hom. hymn. Ven. (inprimis 185 ss) 18 ss Hes. theog. 270 ss (278 s!) Roscher Myth. Lex. III 2433 s 18 K. per se Venus Pind. Ol. 1, 75 Nem. 8, 7 F]άν-? cf. u. 6 19 suppl. Cr. cf. u. 71. fr. 49, 6 ⟨ἐκ ciῶν⟩ ἢ Sitz. ⟨ἀργυρώδ⟩η Die. intellegit Νηρηΐδα uelut Θέτιν Die., sed cf. Hes. l. c. 20 s cf. Hes. theog. 62 ss Hom. hymn. Ven. 95 s Pind. Ol. 14, 7 ss cum schol. 20 Pind. Pyth. 4, 204 Ποcειδάωνοc...ἐνναλίου Δ. δ. infra fr. 32 21 Limen. hymn. Apoll. 1, 27 Λαατοῦc ἐρατο[γλέφαροc ἴνιc?] Hesych. γλέφαρα· βλέφαρα· ὀφθαλμοί 22 ss suppl. ex. gr. Die. Jur. Cr. 24]ιφιλοc legit Bl. 27 ss gigantomachiae memorem poetam esse statuit Diels 27 debuitne ἄβα? sed negat Sp., 28 s de Iouis throno (Θ 442) cf.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

[Διὸc μανίαc μ]ᾳταίαc
(65) [ἄντα φυciῶc᾽] ἔβα. τῶν δ᾽ ἄλλοc ἰῶι
[ἔφθιτ᾽, ἄλλοc δ᾽ αὖτε] μαρμάρωι μυλάκρωι,
[πάντας ἔcτ᾽ ἀνεῖ]λεν ῞Αιδας,
[νηπίως, οἳ Κᾶρα]c αὐτοί
[ἀφραδίαιcιν ἐπέ]cπον· ἄλαcτα δέ
(70) pag. III ⟨F⟩ἔργα πάcον κακὰ μηcαμένοι.

ἔcτι τιc ciῶν τίcιc. δ′ (ϛ′)
ὃ δ᾽ [ὄλ]β[ι]oc, ὅcτιc εὔφρων
ἁμέραν [δι]απλέκει
ἄκλαυτoc. ἐγὼν δ᾽ ἀείδω
(75) ᾽Αγιδῶc τὸ φῶc· ὁρῶ
F᾽ ὥτ᾽ ἄλιον, ὅνπερ ἅμιν

Schol. **1** 32 ᾽Αριcτο(φάνηc) ᾽Αίδας, Πάμφιλος ῞Αιδας 39 ἀρχὴ [τ(ῶν)] ᾽Αγιδοῦc ἐπ[αίνων]

RE VI A 615, 6 ss **30** ss cf. Hesiodi titanomachiam et Apollod. 1, 6, 1, 6 ss 1, 6, 3, 5 ss Strabon. 10, 5, 16 p. 488 et monumentum Pergamenum et RE Suppl. III 656 ss 708 ss RE VI A 1500 s **31** suppl. Bl. M 380 (Αἴας ἄνδρα κατέκτα) μαρμάρωι ὀκριόεντι βαλών. Hesych. μαρμάρωι· λίθωι ποιῶι M 161 βαλλόμεναι μυλάκεcci Fest. 141 s. u. *molucrum.* **32** suppl. Cr. (Hes. theog. 713 ss Apollod. 1, 6, 2, 5) **33** suppl. Jur. Cr. **33** s Homerum imitantur. cf. fr. 88 et Homeri θάνατον καὶ πότμον ἐπιcπεῖν **34** suppl. Jur. **34** s ἄλαcτον πένθοc Hom., ἔπαθον ἄλαcτ᾽ ἔχειν Soph. O.C. 538 Hesych. ἄλαcτα· ἄτλητα... ἄτιμα. δεινά. idem πάcορ· πάθοc. Λάκωνεc ω 199 κακὰ μήcατο ἔργα coniungenda igitur ἄλαcτα... πάcον, ἔ. κ. μ. sed cf. C 77 παθέειν ἀεκήλια ἔργα et γ 166 κακὰ μήδετο δαίμωγ quoque (Bölte) **36** Hesych. ciόρ· θεόc. Λάκωνεc α 40 ἐκ γὰρ ᾽Ορέcταο τίcιc ἔccεται Pind. Pyth. 4, 63 ποινὰ τίc ἔcται πρὸc θεῶν; de litterarum sono cf. Kukula Phil. 66, 5 Dion. Hal. de comp. uerb. 79 **37** suppl. ten Brink **37** ss cf. Semon. 7, 99 (Jur.) Bacchyl. 5, 50 ss Eur. Herc. 503 ss aliter Pind. Ol. 7, 10 fr. 137ª et Philodam. Scarph. in uersibus intercalaribus **38** suppl. B. ex Ar. au. 753 διαπλέκειν ζῶν ἡδέωc aliis (Herod. Plat.) adde Pind. Nem. 7, 98 s βίοτον... διαπλέκοιc **39** ἄκλαυcτoc pap.: em. Wil, cf. δ 494 Eur. Alc. 173 **39** s cf. H. Fraen. GN 1924, 120² Kern Rel. 2, 190 **40** s **45** s contulerunt editor. Theocr. Helen. epith. (18) 26 ss et Eur. Ion. 1438 ὦ τέκνον, ὦ φῶc μητρὶ κρεῖccον ἡλίου (Lav.) **41** ρῶτ pap. em. Wil. Die. Jur. in mentem uenit Cy-

᾽Αγιδὼ μαρτύρεται
φαίνην. ἐμὲ δ᾽ οὔτ᾽ ἐπαινῆν
οὔτε μωμήcθαι νιν ἁ κλεννὰ χοραγός
(80) οὐδ᾽ ἁμῶc ἐῆι· δοκεῖ γὰρ ἤμεν αὐτά
ἐκπρεπὴc τώc, ὥcπερ αἴ τιc
ἐν βοτοῖc cτάceιεν ἵππον
παγὸν ἀεθλοφόρον καναχάποδα
⌊τῶν⌋ ὑποπετριδίων ὀνείρων.
(85) ἦ οὐχ ὁρῇc; ὁ μὲν κέληc ε′ (ζ′)
᾽Ενετικόc· ἁ δὲ χαίτα

Schol. **1** 43 s ὅτι τὴν ᾽Αγι[δὼ] τῇ ῾Αγηcιχόρ(αι) παρα[βάλλει] 49 ὅτι τὰ θαυμαcτὰ καὶ τὰ (τὰ om. Bl.) τερατώδη οἱ ποιηταὶ εἰώθα(cι) τοῖc ὀνείροις προcάπτειν καὶ ὁμοιοῦν διὰ τὸ φαίνecθαι κατὰ τὸ[ν] ὄνειρον τοιαῦτα. ῾ὑ[πο]π[ετρ]ιδίο(υc)᾽ εἴρηκε ὡc ὑπὸ [πέ]τρᾳ οἰκοῦντα(c) ἐνα[λίᾳ ἐ]κτόπῳ (ἐν ῾Α[ιδου τιν]ὶ τόπωι Diels p. 356, 2). παρα(γράφει) δὲ ῾Ομ[ή]ρου ἐν τῇι ᾽Οδυccείαι [ω 11 s]· ῾πὰρ δ᾽ ἴcαν ᾽Ωκεανοῖο ῥοὰc καὶ Λευκάδα πέτρην ἠδὲ παρ᾽ ᾽Ηελίοιο πύλαc καὶ δῆμο(ν) ὀνείρων᾽

---

48 Hesych. πηγόν· οἱ μὲν λευκόν, οἱ δὲ μέλαν καὶ εὐτραφῆ καὶ μέγα 49 Et. Magn. 783, 20 ὑποπετριδίων (ὑποπτέρων uel ὑποπτεριδίων C) ὀνείρων· Διονύcιοc ὁ Cιδώνιοc πρῶτον (πρῶτοc V πετερόν· B.) ταύτηι τῆι ἐπιβολῆι ⟨᾽Αλκμὰν add. B.⟩ ἐχρήcατο, ἣιπερ χρῶνται οἱ γραμματικοί (Ταραντῖνοι B.), ὡc τύμβοc τυμβίδιοc, παῦροc παυρίδιοc, μοιχόc μοιχίδιοc, πτερόν πτερίδιον. ἐχρῆν οὖν εἰπεῖν καὶ τῶν ὑποπτέρων ὀνείρων τῶν ὑποπτερι-

---

dippes de se ipsa iuris iurandi 42 s μαρτύρεται, φαίνην G. Vollgraff Mnemos. 49 (1921) 426 van Groningen p. 247, 1 43 s φαίνεν, ἐπαινὲν, μὠμέcθαι pap. 44 μωμέcθαι probat Bl. κληνὰ uel κληννὰ poscit iam Wil. TG 55 45 δοκεει et ειμεν sscr. ή pap. 47 βοτά Semon. fr. 1, 4 47 s | 123 s ἵππουc πηγοὺc ἀθλοφόρουc (265 s) 48 καναχήποδεc ἵπποι Hes. ap. Plut. conuiu. sap. 10 p. 154ª et Hom. et Hes. cert. 94 49 cf. Et. Magn. l. c. 50—57 ad metrum cf. Kal. Metr. Jb. 257, 151 ad rem cf. Fehrle ap. Dieterich Mutter Erde³ 138 Roscher Myth. Lex. III 901 Latte PhW 1925, 691 Wil. Gl. 1, 153 RE XVIII 450 s 51 ᾽Ενητικὸc ci. Diels 356³ et Wil. Philol. Unters. 1, 97 Plin. nat. 37, 43 *(Venetos) Enetos Graeci uocauerunt* fr. 91 ᾽Ενετίδαc πώλωc cτεφανηφόρωc. cf. Eur. Hipp. 231 cum schol. et Preger Inscr. gr. metr. 128 de Venetorum equis loquitur Strab. 5, 1, 4 p. 212. 5,

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

τᾶc ἐμᾶc ἀνεψιᾶc
Ἀγηcιχόραc ἐπανθεῖ
χρυcὸc ὡc ἀκήρατοc·
(90) τό τ᾽ ἀργύριον πρόcωπον —
διαφάδαν τί τοι λέγω;
Ἀγηcιχόρα μὲν αὔτα.
ἁ δὲ δευτέρα πεδ᾽ Ἀγιδὼν τὸ ⟨F⟩εῖδοc
ἵππoc Ἰβηνῶι Κολαξαῖoc δραμείται.
(95) ταὶ Πελειάδεc γὰρ ἅμιν
Ὀρθίαι φάροc φεροίcαιc

Schol. **1** 59 ὅ[τι] [ταῦ]τα γένη ἐcτὶν [ἐξωτ]ικῶν ἵππων, [Κολαξαῖoc καὶ] Ε[ἰ]βην[όc]. ὁμοί[ωc οὖν] Ἀγιδὼ c[που]δάζει Ἀγη[cιχ]όραι τῇ ν̄[εωτέραι) **61** φᾶροc sscr. ἄροτρον et ima in pagina Ὀρθίαι φᾶροc (sscr. ἄροτρον) Cωcιφάνηc ἄροτρον, ὅτι τὴν [Ἀγι]ζὼ καὶ Ἀγηcιχόραν περιcτεραῖc [ϵ]ἰκάζουcιν (cf. Lamprocles 2 Schwenn p. 296 ss)

δίων ὑπερθέcει τῶν ὑποπετριδίων. οὕτωc Ἡρωδιανὸc ἐν τῶι Περὶ παθῶν [II 237 s L.] **61** Herodian. π. μονήρ. λέξεωc II 942, 9 L. παραφυλακτέον ὅτι τὸ φάροc τυχὸν cυcτελλομένου τοῦ ‘α’ ἀνα-

---

1, 9 p. 215 **52** ‘chori cantatrices necessitudine inter se coniunctae’ Ahr. contulit Bölte Hesych. κάcιοι· οἱ ἐκ τῆc αὐτῆc ἀγέληc ἀδελφοι καὶ ἀνεψιοί. καὶ ἐπὶ θηλειῶν οὕτωc ἔλεγον Λάκωνεc **54** χρ. ἀκ. Archil. 51 I A 48 s Sim. 50 **55** Pindarum Μούcαc appellasse ἀργυρέαc tradit Iulianus (P. fr. 287) **56** ad δ. cf. Sol. 25, 1 Polluc. 2, 129 **57** αὐτά van Groningen **58** cf. H. Fraen. GN 1924, 83⁴ an ἃ δὲ? ἀγιδὼι sscr. ν pap. **59** ειβηνωι pap. em. Diels contulit Bl. Hesych. ἐβῆνοι· ἀλωπεκίδεc, quod explicat Xenoph. cyn. 3, 1 αἱ δ᾽ ἀλωπεκίδεc, διότι ἐκ κυνῶν τε καὶ ἀλωπέκων ἐγένοντο. ad equorum nomina optime contulit Diels Scytharum regis nomen Κολάξαϊc (Herod. 4, 5) et Steph. Byz. Ἰβαῖοι οἱ καὶ Ἰβηνοὶ ἔθνοc Κελτικῆc (cf. RE XIX 1440, 37 ss). Ἰβηνοὶ δ᾽ εἰcὶ καὶ Λυδίαc, οἳ καὶ Ἰαονῖται λέγονται **60** ss cf. Davison l. c. p. 446 ss et Excursus p. 457 s **60** Πελειάδεc, ut Pind. Nem. 2, 11 Hes. fr. 177 ss Aesch. Suppl. 223 (ubi ἑcμὸc . . . πελειάδων de Danaidibus) num Πελ. alterius chori nomen? cf. Ahrens Phil. 27 (1868) 611 van Groningen p. 252 ss ceterum u. RE XIX 266 s IV A 2488 s Roscher Myth. Lex. III 2555 s Mette Sphairopoiia p. 207 ss **61** ορθριαι pap. em. iam Diels Wil. e schol. et Hesych. s. Ὀρθία· Ἄρτεμιc cf. RE III A 1467 ss Roscher Myth.

νύκτα δι᾽ ἀμβροσίαν ἅτε Σήριον
ἄστρον ἀυειρομέναι μάχονται.
οὔτε γάρ τι πορφύρας ς′ (η′)
(100) τόσσος κόρος, ὥστ᾽ ἀμύναι,
οὔτε ποικίλος δράκων
παγχρύσιος οὐδὲ μίτρα

δέχεται πάλιν ἐν διαφόρωι σημαινομένωι τὰ τρία γένη . . . ἔστι γὰρ ἀρσενικὸν . . . ἀλλὰ καὶ τὸ θηλυκὸν . . . καὶ οὐδέτερον, ὁπότε σημαντικὸν τοῦ ἱματίου ἢ καὶ τοῦ ἀρότρου, ὡς καὶ παρ᾽ Ἀλκμᾶνι [61]. ἀλλὰ καὶ παρ᾽ Ἀντιμάχωι [fr. 119 Wyss] ‘ἀεὶ φάρεος χατέουσιν ἑκόντες’ (χατεύουσιν ἔχων Σ em. Lehrs χατέουσιν ἔχων B.). οὕτως ἐν τοῖς ἀντιγράφοις εὕρηται **64** s Schol. Hom. L Ε 266 φησὶ γὰρ ὁ γραμματικὸς Ἀριστοφάνης τὸ ἀμύνεσθαι . . . τίθεσθαι καὶ ἀντὶ ψιλοῦ τοῦ ἀμείψασθαι· φέρει γὰρ χρῆσιν ἔκ τε Ἀλκμᾶνος τό· [64. 65] καὶ Θουκυδίδου κτέ. eadem Evst. in Il. 546, 29 cf. Wil. H. 32 (1897) 256

Lex. III 1211 ss Ὀρθρίαι defend. van Groningen p. 251. 260 Schwenn p. 296 ss de re cf. Pind. Ol. 3, 30 cum schol. (54 Dr.) Sam Wide Lakon. Kulte 115 RE II 1343. 1394 s Wil. Gl. 2, 112 cum adn. 4 RE III A 1465, 19 ss 1469, 25 ss R. M. Dawkins, The sanctuary of Artemis Orthia at Sparta excavated and descripted by members of the British School at Athens 1906—1910 (Lond. 1929) p. 400 ss C. M. Bowra Greek lyr. poetry l. c. p. 41 s sfg. Vase Sammlung Sabouroff I tab. 51 Prisc. histor. 188, 9 (Nieb.), qui narrat septem Gothorum puellas sub uno uelamine albo Attilam regem salutauisse **62** ν. δ. ἀ. Hom. **62** s cf. Archil. 63 Ibyc. fr. 12 Hesych. s. ‘Σείριος’ et cum Beu. Wil. ad Hes. op. 417 **63** αὐειρομέναι pap. ἀϝ- editor. ἀϝηρόμεναι Bechtel Dial. 2, 298 ἀείρειν *surgere* Soph. Phil. 1331 Plat. Phaedr. 248ª **64** τι om. Schol. Hom. Eust. ad πορφ. cf. Hor. carm. 2, 18, 7 Ou. rem. 707 Lucian. catapl. 16 Mart. 8, 28, 9. 9, 72, 1 **65** τόσσος et ἀμύνασθαι Schol. Hom. Eust. κόρος Hes. theog. 593 ἀμύναι intellege ταύταν τὰν πορφ. cf. Eudoc. 2, 417 οὐδὲ φάλαγγα τόσην λάχες ὥς κεν ἀμῦναι et Simon. fr. 229 B.⁴ (Bl.) de ἀμ. u. Schwenn p. 307 s **66** Lucian. amor. 41 τοὺς περὶ καρποῖς καὶ βραχίοσι δράκοντας Hesych. ὄφεις· τὰ δρακοντώδη γινόμενα ψέλλια lusit Pind. Pyth. 8, 45 ss θαέομαι σαφὲς δράκοντα ποικίλον αἰθᾶς Ἀλκμᾶν᾽ ἐπ᾽ ἀσπίδος νωμῶντα **66** ss Sapph. in pap. Mediol. ed. Vogliano Phil. 93 (1939) p. 277 ss u. 7 ss σοὶ δ᾽ ἔγω, Κλέι, ποικίλαν οὐκ ἔχω πόθεν ἔσσεται μίτραν Pind. Nem. 8, 14 ss φέρων Λυδίαν μίτραν καναχαδὰ πεποικιλμέναν, . . . Μέγα Νεμεαῖον ἄγαλμα cf. Pind. Nem. 7, 77 Wil. Pind 406, 1

Λυδία, νεανίδων
pag. IV ἰανογλεφάρων ἄγαλμα.
οὐδὲ ταὶ Ναννῶς κόμαι,
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ Ἀρέτα cιειδής
οὐδὲ Cυλακίς τε καὶ Κλεησισήρα
οὐδ᾽ ἐς Αἰνησιμβρότας ἐνθοίca φaceῖc·
᾽Ἀcταφίς τέ μοι γένοιτο
καὶ ποτιγλέποι Φιλύλλα
Δαμαρέτα τ᾽ ἐρατά τε ⟨F⟩ιανθεμίς᾽ —
ἀλλ᾽ Ἀγησιχόρα με τηρεῖ.

ζ′ (θ′)

οὐ γὰρ ἁ καλλίcφυροc
Ἀγησιχόρα πάρ᾽ αὐτεῖ;
᾽Αγιδοῖ δ᾽ ἵκταρ μένει
θωστήριά τ᾽ ἄμ᾽ ἐπαινεῖ;
ἀλλὰ τᾶν [εὐχ]άc, cιοί,
δέξacθε· ⟨cιῶν γὰρ⟩ ἄνα
καὶ τέλοc. [χο]ροστάτις,

Schol. 1 79 ἀντὶ αὐτοῦ· τ′ [.]ρ(?) Ctacικλῆc 81 θωστήρια ἑορτή 83 ὅτι τὸ ἄνα ἄνυcιc

---

71 Et. Magn. p. 134, 35 Ἀραιτασιείδης· κατὰ συγκοπὴν Ἀραιτασιοειδής, ὡς σιοείδης σιείδης συγκοπῆι τοῦ ‘ο’ 80 Hesych. ἵκταρ· ἐγγύς

πανχρ- pap. 69 ἰαν. cognouit Die. (cf. Blass 18 Bechtel 305). sed u. Hesych. ἰανοκρήδεμνος· ἰοῖc ὅμοιον τὸ ἐπικράνισμα ⟨ἔχουσα?⟩ 72 intellege Θυλακίς (cf. Schol. Nic. Ther. 851 Bl. 21) et Κλεισιθήρα 73 = ἐλθοῦσα. cf. Herodian. π. παθῶν II 175, 13 L. fr. mel. chor. adesp. 1, 4 D. Bechtel 321 77 de metro cf. Kal. Metr. Jb. 250, 440 78 ss cf. Schwenn p. 305 78 κ. Hom. 81 cf. Hesych. θωστήρια· εὐωχητήρια καὶ ὄνομα (ἑορτῆς?) u. Wil. Gl. 1, 261, 1 ἄμ᾽ est ἀμά, nisi ἄμ᾽ = τὰ ἐμὰ interpretandum (van Groningen) 83 s Pind. Ol. 13, 104 s ἐν θεῶι γε μὰν τέλος. cf. fr. mel. chor. adesp. 4, 1 s D. 83 [.]πον[.]τι fere pap. em. Jur. δυᾶν γὰρ Die. δι᾽ ἂν γ. Wil. λιτῶν (siue λιτῶν τί ἄνα) van Groningen p. 257 ἄνᾱ pap. ἄνϝα Bechtel 2, 301 (Sp.) contulit B. Hesych. ἄναν· ἄνυcιν. Callim. hymn. in Iou. 90 αὐτὸc ἄνην ἐκόλουcαc, ἐνέκλαccαc δὲ μενοινήν ἄνα Schubert Jur. 84 χορ. nouom de Χορnom. propr. cogitauit Beu. cf. P. Maas RhM. 68 (1913) p. 362 s

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

85 (120) εἴποιμί κ᾽, ἐγὼν μὲν αὐτά
παρσένος μάταν ἀπὸ θράνω λέλακα
γλαύξ — ἐγὼν δὲ τᾶι μὲν Ἀώτι μαλίσται
άνδάνην ἐρῶ· πόνων γάρ
ἆμιν ἰάτωρ ἔγεντο —·
90 (125) ἐξ Ἀγησιχόρας δὲ νεάνιδες
[εἰρ]ήνας ἐρατᾶς ἐπέβαν.
τῶι τε γὰρ σηραφόρωι η′ (ι′)
[αὐ]τῶς ἕ[πεται] μέγ᾽ [ἄρμα],
τῶι κυβερνάται δὲ χρή
95 (130) κὴν ναῖ μάλ᾽ [ἀίεν] ὦκα.
ἃ δὲ τᾶν Σηρηνίδων
ἀοιδοτέρα μὲ〈ν〉 [οὐχί],
σιαὶ γάρ, ἀντὶ δ᾽ ἕνδεκα
παίδων δεκ[ὰς οἳ᾽ ἀ]ε[ί]δει.

Schol. **1** 88 ἀρέσκειν ἐπιθυμῶ **95** ναῖ ναῖ Ἀρι[στοφάνης?] **97** ss [...] ἀείδει [...]ἄν̣[ισον ἀρ]ι̣θ̣μό(ν) φησι. ἀλλὰ διὰ τὸ τὸν χορὸ(ν) ὁτὲ μὲν ἐ[ξ] ια′ παρθένων, ὁτὲ δὲ ἑκ ι′, φη(σὶν) οὖν τὴν χορηγὸν ἀ̣[νειπεῖν] ἀντὶ ια′ ἄιδειν ι′. ἐξῆν γὰρ ἄν̣[ισ(ον)] ἀριθμὸν εἰπεῖν [...]ε̣ν̣ π̣ροτύχο̣ι ἴσου δ̣έ̣. τὸν ἀριθ[μ(ὸν) τ(ῶν)] παρθένων [...]ιτωι κ[...], οἷον αἱ Ὀλυμπι[κ]α[ὶ ἱεραὶ γυναῖκες ἦ]σ̣α̣ν̣ ἴσ̣[αι (i. sedecim, cf. Weniger, Das Kollegium der 16 Frauen in Elis, Progr. Weimar 1883, RE VIII 418, 6 ss XVIII 65, 24 ss), αὗται δὲ] ιθ′, ἐξ ὧν [...]

---

86 s egregie contulit Die. Hes. op. 746 s Hesych. θρᾶνον· δίφρον negat Bölte, qui contulit Ditt. Syll.² 537, 81. 84 (=³ 969, 81. 84). 587, 208 de clamore ululae cf. RE VI 1069, 4 ss 1067, 52. 1065, 44 ss **87** Ἀώτι Artemidi Orthiae. cf. Ἄρτεμις Προσηώια (Die). obloquitur Wil. p. 261 **89** ἰατήρ Hom. Pind. **90** s de metro cf. Ed. Fraen. l. c. 189 **91** ψ 52 εὐφροσύνης ἐπεβήτην Hes. theog. 396 τιμῆς καὶ γεράων ἐπιβησέμεν (Bölte)

92 ceιρ. Aesch. **93** [...]τῶς εδ (uel εα). οηκεγάλ. η (siue ρημεγαδ. η) pap. meliora expectans suppl. Cr. [αὐ]τῶς ἔα[δεν] μέγ᾽ ἄ〈γχην〉 Die. αὐτῶς ἐδίωκον . . . ἄλλοι tentauit van Groningen p. 258, 2 alterius equi nomen desiderat Bölte **95** suppl. Die. μ. ῶ. Hom. **96** s cf. fr. 10 et Schwenn p. 310 **97** post ἀοιδ. legit Bl. μεγ . . ε, Diels με . . . restituit Weil κλύοι μὴ tentauit Sitz. μέγ᾽ αὐδῶ Wil. **99** δέκ᾽ [ἔχοις᾽ ἀεί]δει Dornseiff [. . .

100 (135) φθέγγεται δ' [ἄρ'] ὥτ' ἐπὶ Ξάνθω ῥοαῖcι
κύκνος· ἃ δ' ἐπιμέρωι ξανθᾶι κομίσκαι . . .
perierunt quattuor uersus (137—140)

AICMATA ЄIC TOYC ΔIOCKOYPOYC

2. (9) Κάστωρ τε, πώλων ὠκέων
δματῆρες, ἱππόται cοφοί,
καὶ Πωλυδεύκης κυδρός

3. (100) _ _ τὸ νέκταρ ἔδμεναι

4. (3) ὑμέ τε καὶ cφετέρως ἵππως

---

2 Ps.-Herodian. de fig. 61 (Rhet. gr. 8, 606 W.) Ἀλκμανικὸν δὲ (cχῆμα) τὸ μεcάζον τὴν ἐπαλλήλων ὀνομάτων ἢ ῥημάτων θέcιν πληθυντικοῖc ἢ δυϊκοῖc ὀνόμαcιν ἢ ῥήμαcι . . . πλεονάζει δὲ τοῦτο τὸ cχῆμα παρ' Ἀλκμᾶνι τῶι λυρικῶι, ὅθεν καὶ Ἀλκμανικὸν ὠνόμαcται. εὐθὺc γοῦν ἐν τῆι δευτέραι ὠιδῆι παρείληπται· [1—3] Schol. Pind. Pyth. 4, 318^{b} τῶι δὲ τῆc ἑρμηνείας cχήματι πλειcτάκιc Ἀλκμὰν κέχρηται· ἐπὰν γὰρ περὶ δυοῖν ποιῆται τὸν λόγον, τὸ ἕτερον ὄνομα προθεὶc περὶ ἀμφοῖν ποιεῖται τὸν λόγον, εἶτα οὕτω τὸ ἕτερον προcαπέδωκεν οἷον· [1—3] cf. Schol. κ 513 (Evst. in Od. 1667, 34) al.
3 Athen. 2, 39^{a} οἶδα δ' ὅτι Ἀναξανδρίδηc [II 160 K.] τὸ νέκταρ οὐ ποτόν, ἀλλὰ τροφὴν εἶναι λέγει θεῶν· καὶ Ἀλκμὰν δέ φηcι· [1] αὐτούc· καὶ Cαπφὼ δέ φηcιν· [fr. 135] **4** Apollon. Dysc. de pron. 139^{bc} p. 109, 23 Schn. πλεῖcτα γοῦν ἔcτι παρ' ἑτέροιc εὑρεῖν, 'cφέτερον πατέρα' [Hes. op. 2] ἀντὶ τοῦ ὑμέτερον, ἀντὶ τοῦ τεά ⟨ἑά Kal.⟩, 'τοὶ κήδεα λέξον ἑά' παρὰ Καλλιμάχωι

ἐρίc]δει Lav. **100** suppl. Bl. Z 4 Ξάνθοιο ῥοάων (Θ 560) **101** Leon. Tar. A. P. 7, 19, 1 s τὸν χαρίεντ' Ἀλκμᾶνα, τὸν ὑμνητῆρ' ὑμεναίων κύκνον de κύκνοc cf. RE II A 785. 787, 45 ἐπ̣ειμερωι pap. secundi Partheniorum carminis initium esse fr. 13 censet Pfeiffer Gn. 1926 p. 311. sed u. adn. fr. 13 **2** ss cf. fr. 12 ss B.^{4} et propter metrum fr. 12 D. **2** de metro cf. Schroe. Grundr. § 80 **1** κάcτορε Ps.-Herodian. A K. ὠκέων πώλων Schol. κ Eust. ταχέων Schol. Pind. **1** s Hom. hymn. 33, 18 Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορεc ἵππων. 22, 5 (Ποcειδάωνα) ἵππων τε δμητῆρα **2** δμητῆρεc fere Schol. Pind. C δαμάτορεc (-αντῆρεc) Ps.-Herodian. C, unde δαμάντορε Welck. ἐλατῆρεc (-ρε Eust.) Schol. κ Eust. ἱππότα cοφώ Ps.-Herodian. u. l., defendit Welck. om. Schol. κ Eust. **3** πολυδεύκης C em. B. ad 1, 1 κ. om. Schol. κ Eust. **3** cf. Eur. Hipp. 741 ss et Hesych.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

5. (mel. adesp. 43[A]) καί τυ φίλιππον ἔθηκεν.

6. (*8) τὼς τέκεν θυγάτηρ Γλαύκω μάκαιρα.

---

7. (1. 4. 6) Μῶς᾽ ἄγε, Μῶσα λίγεια, πολυμμελές,
αἰὲν ἀοιδέ, μέλος
νεοχμὸν ἄρχε παρσένοις ἀείδην.

[fr. 536 Schn.], καὶ πάλιν παρ᾽ αὐτῶι ἀντὶ τοῦ σφωϊτέρου [fr. 557]· ᾽Αλκμάν· [1 fr. 46] **5** Apollon. Dysc. [1]de pron. 68[b] p. 54, 10 cf. fr. 26 [2]de synt. 2, 77 p. 183, 9 Uhl. πάνυ μέντοι εὔηθές ἐστι δόξαι τοὺς λόγους διακρούεσθαι ὑποθεμένου τινὸς τὰ ἐναντία, ὡς καὶ ἐγκλιτικαὶ πρὸ ῥημάτων . . . τίθενται, εἰ οὕτω τις φαίη· . . . [1] . . . 184, 5 καὶ ἔτι ἐπὶ τοῦ· [1] καὶ ἔθηκέν σε **6** Schol. Apoll. Rhod. 1, 146 Φερεκύδης [3 fr. 9 Jac.] δὲ ἐν τῆι β′ (η′? Jac.) ἐκ Λαοφόνης (λαοφόντης Ⓒ em. Wil. SBBerl. 1926, 137) τῆς Πλευρῶνος Λήδαν καὶ ᾽Αλθαίαν Θεστίωι γενέσθαι φησίν. ὅτι δὲ Γλαύκου ἐστὶ θυγάτηρ καὶ ᾽Αλθαίας (᾽Αλκμὰν ci. B., de ᾽Αλκαῖος cogitauit Wendel) αἰνίττεται λέγων· [1]. φασὶ τὸν μὲν Πολυδεύκην Διός, τὸν δὲ Κάστορα Τυνδάρεω **7** Syrian. in Hermog. I 61 R. = Maxim. Plan. Rhet. gr. 5, 510 W. (praecedit fr. 54) ἐξ ἀνομοίων δέ (ἡ στροφὴ συγκειμένη), ὡς τόδε· [1—4] Et. Magn 589, 46 (s. Μοῦσα) ἐτυμώτερον δὲ οἱ Δωριεῖς λέγουσι· [1—λίγεια] Apollon. Dysc. de synt. 1, 3 p. 3 Uhl. ἀλλὰ καὶ λέξις (δὶς ἡ αὐτὴ παραλαμβάνεται)· [1—λίγεια] Prisc. gramm. III 428, 10 *Alcman autem in primo catalectum trimetrum fecit habentem in quarto loco modo iambum, modo spondeum sic*: [3] [4] *hic quarto loco spondeum habet. similiter* [5] *quarto loco spondeum posuit (nam* φυ *producitur) teste Heliodoro, qui ait Simonidem hoc frequenter facere* Erotian. 262 (p. 99 K.) νεοχμόν (νεωⒸ)· νεώτατον, ὡς καὶ ᾽Αλκμὰν [2] ἐν α′ (αη′ Ⓒ) Μελῶν

νέκταρ· πόμα θεῖον ἢ βρῶμα **5** τοι Apollon.[1]Ⓒ **6** de metro cf. Kal. Metr. Jb. 250, 482. 485 τοὺς τέκε Ⓒ τὼς τέκε ⟨οἱ⟩ ut penthemimeren dactylicam fr. 7, 2 restitueret B. ad θυγ. . . . μάκ. cf. fr. 102 **7** 1 de metro cf. Ed. Fraen. RhM. 72, 188 adn. Wil. Versk. 448. 239 Schroe. Grundr. § 30. 81. 251 Kal. Metr. Jb. 257, 49. 250, 482, ad rem Hor. carm. 3, 4, 1 ss Wil. Gl. 1, 251 M. ᾰ. fr. 54 M. λ. fr. mel. chor. adesp. 2 D. ω 62 Terp. 4, 1 πολυμελὲς Ⓒ. cf. Polluc. 4, 67 ad uocat. cf. 26 μεγαλόσθενες 1 ss imitatus est Stes. 16, 1 1 λίγηα Ṣ Syr. 2 αἰὲν ἀοιδὲ codic. VS Syriani ἀεὶν ἄειδε uel αἰὲν ἄειδε fere reliqui codic. (cf. Anecd. Ox. ed. Cram. 1, 71, 19) cf. Callim. Ait. prolog. 23 (Oxyrh. Pap. XVII 2079 p. 45) [α]ἰὲν ἀοιδέ αἰεναοιδὲ Garrod 3 νεωχμὸν Erotian. Plan. u. l. νεομον Prisc. Ⓒ. cf. Hesych. s.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

καὶ ναὸc ἁγνᾶc εὐπύργω Cεράπνας
χερcόνδε κωφ⟨ὸ⟩ν ἐν φύκεccι πιτνεῖ.

8. (mel. adesp. 74) τῦδ᾽ ἂν κολώναν Τυνδαριδᾶν

9. (2) ἐγὼ⟨ν⟩ δ᾽ ἀείcομαι
ἐκ Διὸc ἀρχομένα.

10. (7) ἃ Μῶca κέκλαγ᾽, ἃ λίγεια Cηρήν.

11. (10.11) καὶ κῆνοc ἐν cάλεccι πολλοῖc ἥμενοc μάκαρc ἀνήρ,
μάκαρc ἐκεῖνοc

12. (mel. adesp. 34) κὠ τοξότας Ἡρακλέης

Harpocrat. 95, 20 Θεράπνη . . . τόποc ἐcτὶν ἐν Λακεδαίμονι Θεράπναι, οὗ μνημονεύει καὶ Ἀλκμὰν ἐν α′. sim. Phot. 85, 7 Svid. s. Θεράπναι **8** Hesych. τῦδε (τύδαι C)· ἐνταῦθα. Αἰολεῖc et τυδᾶν κολωνᾶν· Τυνδαριδᾶν κολωνᾶν [. . .] **9** Achill. uit. Arati p. 82 M. (ad ‘Ἐκ Διὸc ἀρχώμεcθα’) ἀγνοοῦcι δέ, ὅτι καὶ Πίνδαροc κατεχρήcατο τῶι ἔθει τούτωι λέγων· [Nem. 2, 1—3] καὶ Ἀλκμάν· [1. 2]. ἄλλωc τε καὶ τὸ ἀπό δύcφημόν ἐcτιν, ὡc εἴ τιc λέγοι ‘ἄποθεν’ **10** Aristid. 28, 51 (II 158 K.) ἀκούειc δὲ καὶ τοῦ Λάκωνοc λέγοντοc εἰc αὐτόν τε καὶ τὸν χορόν· [1] . . . 53 προcτίθει δὲ κἀκεῖνο, ὅτι αὐτῆc τῆc Μούcηc δεηθεὶc κατ᾽ ἀρχὰc ὁ ποιητήc, ἵν᾽ ἐνεργὸc ὑπ᾽ αὐτῆc γένοιτο, εἶτα ὥcπερ ἐξεcτηκώc φηcιν, ὅτι τοῦτο ἐκεῖνο χοροὸc αὐτὸc ἀντὶ τῆc Μούcηc γεγένηται

νεοχμόν αιειδεν Prisc. C καὶ ἄειδε Plan. C **4** ἁγνὸc Herm. Schroe. H. 68 (1933) p. 358 s sed cf. Wil. Versk. 239, 1 Timoth. Pers. 211 ἁγνότατον τέμενοc εὐτυργωνερ- C H 71 Τροίην εὔπυργον (Hesych. εὔπυργον· εὖ τετειχιcμένην) ad rem cf. Pind. Pyth. 11, 61 ss Nem. 10, 49 ss Is. 1, 31 cum schol. (Schol. Eur. Tro. 210 Steph. Byz. s. Θεράπναι) et RE V A 2350 ss **5** χερcανδε κωφων φουκεccι fere C interpretatus est B. χ. Φ 238 κ. Ξ 16 Hesych. κωφόν· ἀναίcθητον. μωρόν. τὸν ῥοῖζον μὴ ποιοῦν φ. l 7 nota χ- κ- et φ- π- ad rem cf. Paus. 3, 26, 2 Hor. carm. 1, 12, 31 s **8** explic. B., qui Alcmani dedit et Therapnen intellegit (RE V A 2359 s) κολωνᾶν defend. Kal. **9** num carminis initium? **1** ἐγὼ C em. B. (1, 39), qui idem ἐγών ⟨γα⟩, ut hoc fr. cum 7, 3 consueret ⟨καλλικόμοιcιν⟩ sim. praemisso δὲ ἀεί coι με C em. Valck. **2** cf. Terp. 1, 2 Ion. fr. 2,6 Arat. 1 Theocr. 17, 1 Pind. Nem. 5, 24 s Hesiod. op. 1 ss Verg. ecl. 3,60 **10** cf. Wil. Gl. 1, 269 ἢ . . . κεκλήγη (-ει) ἢ C em. Schnw. B. ἢ . . . κέκληγ᾽ ἢ Wil. ex Hor. carm. 3, 4, 3 s nolui Ἀ cειρὴν C em. Cr. (cf. 1, 96) **11** duo fr. coniunxit Wil. TG 55, Herculem

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

ΜΕΛΩΝ Β

ΠΑΡΘΕΝΕΙΑ ΑΙCΜΑΤΑ

13. (24) Οὐκ ἦc ἀνὴρ ἄγροικος οὐδέ
cκαιὸc οὐδὲ παρὰ coφοῖcιν
οὐδὲ Θεccαλὸc γένοc

---

11 Hephaest. 1 (π. μακρᾶc), 3 p. 2 C. θέcει μακραὶ γίνονται . . .· ἤτοι γὰρ λήξει εἰc δύο cύμφωνα, οἷον· [fr. mon. adesp. 19 D.] ‘Τίρυνc οὐδέ τι τεῖχοc ἐπήρκεcε’· [1] Apollon. Dysc. de pron. 75ª p. 59, 9 Schn. Αἰολεῖc ‘κῆνοc’· . . . Δωριεῖc ‘τῆνοc’ . . . cπανίωc διὰ τοῦ ‘κ’. [1—ἥμενοc]. Ἀλκμάν Apollon. Dysc. de pron. 73ᶜ 74ª p. 58, 11 Schn. ὑπὲρ τοῦ οὖν μὴ πλεονάζειν λεκτέον. αἱ διάλεκτοι καὶ ἀφαιροῦcι καὶ πλεονάζουcιν· . . . ἀλλὰ καὶ Ἀλκμὰν πρώτωι· [2] φηcί **12** Apollon. Dysc. de synt. 4, 61 p. 483, 10 Uhl. ἀπειράκιc γὰρ τὰ Δωρικὰ διὰ ψιλῶν ἀντιcτοίχων τὰc cυναλιφὰc ποιεῖται· [1], ubi Aᴴ in mg. Ἀλκμᾶνοc. secuntur fr. 22. 27. 85. 79 **13** Steph. Byz. s. Ἐρυcίχη· πόλιc Ἀκαρνανίαc· . . . τὸ ἐθνικὸν Ἐρυcιχαῖοc, περὶ οὗ πολὺc λόγοc τοῖc ἀρχαίοιc· ὁ τεχνικὸc γάρ [καὶ Ἡρωδιανός] φηcιν (φαcιν Ⓒ), ὅτι cεcημείωται τὸ Ἐρυcίχαιοc προπαροξυνόμενον ἐν τοῖc ἐθνικοῖc· μήποτε οὖν τὸ ‘χαῖον’ ἐγκεῖcθαι, ὅ ἐcτιν ἡ βουκολικὴ ῥάβδοc, καὶ τὸν ‘ἐρύcω’ μέλλοντα. διχῶc οὖν ἔcται, ὡc ἐcτι δῆλον παρ’ Ἀλκμᾶνι ἐν ἀρχῇ τοῦ δευτέρου τῶν Παρθενίων ἀιcμάτων. φηcὶ γάρ· [1—4]. εἰ γὰρ τῶι ‘Θεccαλὸc γένοc’ cυναπτέον, ἐθνικόν ἐcτι καὶ προπεριcπάcθω, Ἡρωδιανὸc ἐν ταῖc Καθόλου προcωιδίαιc καὶ Πτολεμαῖοc ἔφη. εἰ δὲ τῶι ‘οὐδὲ ποιμήν’ cυνάψειέ τιc λέγων ἢ ‘ἐρυcίχαιοc’ τὸ ‘οὐδὲ ποιμήν’, πρόδηλον ὡc προπαροξυνθήcεται καὶ δηλοῖ τὸν βουκόλον ἢ τὸν αἰπόλον, πρὸc ὃ τὸ ‘ποιμήν’ ἁρ-

---

intellegit B. **1** κεῖνοc Ⓒ em. Ahr. X 504 θαλέων ἐμπληcάμενοc κῆρ. cf. Hesych. θαλέεcci· . . . λιπαρίαιc πολλοῖc om. Heph. κείμενοc Heph. lib. unus cf. fr. 72 1 s cf. fr. 149 B.⁴ Περίηρc et ζ 158 et Schwyzer Gr. Gr. 1, 408 s **12** Pind. Pyth. 1, 53 Ποίαντοc υἱὸν τοξόταν (Philoctetam, cui Hercules in gigantomachia arcu insignis arcum et sagittas dono dederat moriturus) ceterum cf. ϵ 395 θ 224 s λ 606 ss Stesich. fr. 26 A cum adn. **13** cf. fr. 138 B.⁴ Alex. Aetol. fr. 6 D. Wil. TG 54, 2 et de metro Schroe. Grundr. § 80 hoc fr. secundi esse carminis Parthenii censet Pfeiffer Gn. 1926 p. 311, sed dubitationem mouent testimonia fr. 2. 7. 49. 56 al. **1** εἷc Steph. Byz. ad ἦc cf. fr. 84 Sapph. 55 b 8 cum adn. Alc. 26, 1 ἄγριοc idem 1 s cf. Alc. 26 1 ss ἄγρ. et ποιμήν, cκ. et Ἐρ., παράcοφοc et Θ. inter se respondere censet Cr. **2** cf. Hesych. s. cκαιόc παρὰ coφοῖcιν Ⓒ, quod de-

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

οὐδ᾽ Ἐρυσιχαῖος οὐδὲ ποιμήν,
ἀλλὰ Καρδίων ἀκρᾶν.

14. (97) λᾶδος ἡμένα καλόν

ΜΕΛΩΝ Α Β

ΠΑΡΘΕΝΕΙΑ ΑΙΣΜΑΤΑ

15. (28) λῦσαν δ᾽ ἄπρακτα νεάνιδες, ὥστ᾽
ὄρνις ἱέρακος ὑπερπταμένω.

16. (29) Ζεῦ πάτερ, αἰ γὰρ ἐμὸς πόσις εἴη.

17. (77) αἰ γὰρ ἅμιν
τούτων μέλοι.

μόδιον ἐπαχθήσεται. cf. Herodian. I 130, 35 ss II 874, 9 ss L. Schol. Apoll. Rhod. 4, 972ª p. 300 W. καὶ τὸ παρ᾽ Ἀλκμᾶνι δὲ λεγόμενον ἐρυσίχαιον τῶι χαίωι ἐρύοντα (sic Keil, -τας Ε) καὶ (sic Wendel: ἢ Ε: ἤγουν ed. princ.) ποιμαίνοντα (sic. Keil: -νοντας siue -νεσθαι Ε). ultimam acuunt Et. Magn. 180, 28 Anecd. Oxon. ed. Cram. 1, 10, 28 Chrysipp. π. ἀποφατικῶν 21 (II 57, 20 Arn.) εἰ Ἀλκμὰν ὁ ποιητὴς οὕτως ἀπεφαίνετο· [1—2 ck.] Evst. in Od. 1892,44 (fr. 138 B.⁴) τὸ ‘ἦν’ ἐπὶ τρίτου ἑνικοῦ προσώπου ὁ Ἀλκμὰν ἦς λέγει [1] Strab. 10, 2, 22 p. 460 τῆς δὲ μεσογαίας κατὰ μὲν τὴν Ἀκαρνανίαν Ἐρυσιχαίους τινάς φησιν Ἀπολλόδωρος λέγεσθαι, ὧν Ἀλκμὰν μέμνηται· [4. 5] **14** Evst. in Il. 1147, 1 ‘λῆδος’· . . . ὃ Δωριεῖς λᾶδός φασιν, ὡς Ἀλκμάν· [1], ὅ ἐστι λήδιον ἐνδεδυμένη εὐειδές **15** Athen. 9, 373ᵈ ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πληθυντικοῦ ὄρνις λέγουσι, πρόκειται τὸ Μενάνδρειον μαρτύριον [III 119 s K.]. ἀλλὰ καὶ Ἀλκμάν πού φησι [1. 2] **16** Schol. Ζ 244 s ‘αἰ γὰρ ἐμοὶ . . . ἐνθάδε ναιετάων’. ἄμφω μὲν ἀθετεῖ Ἀρίσταρχος· διστάζει δὲ περὶ τοῦ πρώτου, ἐπεὶ καὶ Ἀλκμὰν αὐτὸν μετέβαλε (μετέλαβε Lehrs) παρθένους λεγούσας εἰσάγων· [1] **17** Apollon. Dysc. de pron. 123ᵇ p. 96, 23 Schn.

---

fendit Wil. παράσοφός τις Cr. παράσοφος Jacobs: Hartung (+ σύ) πανάσοφός τις Hi. παρ᾽ ἀσόφοισιν Bl. alii alia
4 Ἐρυσιχαῖος Καλυδώνιος Strab. K. glossema del. B.
5 ἄκραν Ε est Alcman poeta **14** cf. Hesych. λᾶιδος· λῆδος. τριβώνιον εἱμένα Ε em. Hi. **15** cf. Alc. 52 1 δῦσαν uel ἄυσαν (ad Alc. 52, Soph. Ai. 167 ss, Ζ 138) ci. B., sed intellege χορὸν uel παιδιάν (Cr.) ὧι τ᾽ ci. B., debuit ὥτ᾽ 2 ὄρνιθας ὑπερπταμένωι A em. deteriores et editores **16** Nausicaam loquentem audit B. cf. fr. 80 ss **17** 2 τωυτων Ε em.

18. (65) ὖς ἁμὲς τὸ καλὸν μελίσκον

19. (98) καλλὰ μελισδομέναι

20. (66) ὅσαι δὲ παίδες ἁμέων
ἐντί, τὸν κιθαριστὰν αἰνέοντι.

21. (78) ἁμὶν δ᾽ ὑπαυλήσει μέλος.

22. (mel. adesp. 35) κάλλιστ᾽ ὑπαυλῆν

23. (94) ὅκκα δὴ γυνὰ εἴην

ἡ ‘ἁμίν’ Δωρικὴ cυστέλλει τὸ ‘ι’, ἐν οἷc ἐγκλινομένη προπερι-cπᾶται· [1. 2.]. ὀξυνομένη τε· [fr. 21]. ᾽Αλκμάν **18** Apollon. Dysc. de pron. 118c p. 93, 5 Schn. ‘ἁμές’ Δώριον. ᾽Αλκμάν· [1]. οὐκ ἐπίληπτος δὲ ἡ τάcις, καθὸ τὰ πτωτικὰ ἀπέστραπται τὴν ἐπὶ τοῦ ‘ες’ ὀξεῖαν **19** Et. Magn. 486, 39 καλά· τὸ καλά παρὰ τῶι ᾽Αλκμᾶνι καλλά (καλά u. l.) ἐστιν, οἷον· [1] Anecd. Par. ed. Cram. 4, 63, 13 καλλά· τὸ καλά (καλλὰ C em. B.) παρὰ ᾽Αλκμᾶνι καλλά ἐστιν (καλὰ ἐccὶν C em. B.)· [1] cf. Apollon. Dysc. de adu. 565 p. 155, 13 ss Schn. (de καλλά) **20** Apollon. Dysc. de pron. 121b p. 95, 9 Schn. ἡ ‘ἁμῶν’ παρὰ Δωριεῦcι καὶ cύναρθρον γενικὴν cημαίνει ἀκόλουθον τῆι ‘ἁμός’. τῆι μέντοι διαιρέcει ἡ πρωτότυπος διαλλάccει τῆc κτητικῆc οὐκέτι τὸ αὐτὸ ἀναδεχομένης. ᾽Αλκμάν· [1. 2]. ὁμοίως Αἰολεῖc· ᾽Αλκαῖος [fr. 137] **21** Apollon. Dysc. de pron. 123b p. 97, 1 Schn. cf. fr. 17 **22** Apollon. Dysc. de synt. 4, 61 p. 483 s Uhl. εἰc δὲ τὴν τοῦ ἀνδρὸc cυνηγορίαν καὶ τὰ τῆc cυναλιφῆc οὐκ ἐμποδιεῖ τὸν λόγον· ἀπειράκις γὰρ τὰ Δωρικὰ διὰ ψιλῶν ἀντιcτοίχων τὰc cυναλιφὰc ποιεῖται· [fr. 12] 1 [secuntur 27. 85. 79] **23** Et. Magn. 620, 35 ‘ὅκκα δὲ τύνη εἴην’· παρὰ ᾽Αλκμᾶνι. τὸ ‘ὅτε’ ὅκα λέγει ἡ διάλεκτος, εἶτα διπλαciάcαcα ὅκκα. Περὶ παθῶν [Herodian. II 302, 440 L.] Apollon. Dysc. de adu. 606 p. 193, 15 Schn. διαφέρει δὲ πάλιν τὰ Αἰολικὰ τοῦ Δωρικοῦ, ᾗι τὸ μὲν Δωρικὸν τὸ ‘τ’ εἰc ‘κ’ μεταλαμβάνει, ὅτε τὸ πότε᾽ πόκα ἐcτί, τὸ ἄλλοτε ἄλλοκα, ὅτε ὅκα, καὶ μετὰ περιccοῦ τοῦ ‘κ’, ὅκκα δὴ γυνή

Bekk. **18** e carmine dactylico sumptum censet Ed. Fraen. RhM. 72, 172, 1. cf. fr. 37, 6 **19** καλὰ Et. Magn. Anecd. C cf. W. Schu. Quaest. ep. 82 μελιcδόμεναι Et. Magn. μελιccομέναι Anecd. **20** cf. fr. 100 Wil. TG 94 Timoth. 87, 2, de metro cf. Kal. Metr. Jb. 250, 482. 485 **1** παῖδεc C em. Ahr. **2** κ. ut Hes. theog. 95 (Hom. hymn. 25, 3) **22** καλιcτ᾽ C em. Ald. Sylb. υπαυλεν C em. Hi.-Cr. **23** de ὅκκα = ὅτε Bechtel 360 γυνὰ Bekk. B. cf. 80, 2 et Wil. Versk. 609

ΠΑΡΘΕΝΕΙΑ ΑΙΣΜΑΤΑ? (ΥΜΝΟΙ?)

ΕΙΣ ΤΗΝ ΗΡΑΝ

24. (16) καὶ τὶν εὔχομαι φέροιcα
τόνδ᾽ ἑλιχρύcω πυλεῶνα
κὴρατῶ κυπαίρω.

ΕΙC ΤΗΝ ΑΘΗΝΑΝ

25. (51) οὐ γὰρ ἐγώνγα, ⟨F⟩άνacca, Διὸc θύγατερ,

26. (mel. adesp. 42) καὶ τύ, Διὸc θύγατερ μεγαλόcθενεc,

27. (mel. adesp. 36) κἀ μεγαcθενὴc ᾽Acαναία

28. (44) τῶι δὲ cκόλλυν θεά
κατὰν κάραν λαβῶc᾽ ἐπίαζε.

---

24 Athen. 15, 680^{f} μνημονεύει αὐτοῦ (τοῦ ἑλιχρύcου) ᾽Αλκμὰν ἐν τούτοιc· [1—3] καὶ ῎Ιβυκοc [fr. 13] **2** Hesych. ἑλίχρυcοc· . . . οἱ δὲ τὸ ἄνθοc τῆc ἑλιχρύcου βοτάνας et πυλεῶν⟨α⟩· cτέφανον **25** Apollon. Dysc. de pron. 64^{b} p. 50, 28 Schn. οἱ αὐτοὶ Δωριεῖc ‘ἐγώνγα’ καὶ ‘ἐγώνη’· [1]. ᾽Αλκμάν. cf. Hesych. ἐγώνη· ἐγώ. Λάκωνεc **26** Apollon. Dysc. l. c. 68^{b} p. 54, 6 Schn. ἡ γὰρ ‘τύ’ ὀρθῆc τάcεωc οὖcα εὐθεῖαν cημαίνει παρὰ Δωριεῦcι· [1], ἐγκλινομένη δὲ αἰτιατικήν· [fr. 5] **27** Apollon. Dysc. l. c. ad fr. 22 **28** Herodian. π. μονήρ. λέξ. II 949, 22 L. (πιέζω) παρ᾽ ᾽Αλκαίωι διχῶc λέγεται, παρὰ δὲ ᾽Αλκμᾶνι διὰ

---

24 **1** cf. Hesych. τίν· coί **2** Athen. 15, 678^{a} πυλεών· οὕτωc καλεῖται ὁ cτέφανοc, ὃν τῆι ῞Ηραι περιτιθέαcιν Λάκωνεc, ὥc φηcιν Πάμφιλοc. cf. Callim. ap. Polluc. 5, 96 **2** s πυλεω ακηράτων κυπερω A corr. Boiss. et Wel. ex Eust. in Od. 1648, 7 καὶ κύπειρον κύπαιρον παρ᾽ ᾽Αλκμᾶνι. adde Didym. ad Φ 351 (Schol. A) αἱ ἐκ τῶν πόλεων ‘ἠδὲ κύπαιρον’ εἶχον (cod. A κυπάρων sscr. ι) et fr. 36, 2. cf. Hesych. s. κύπερα, κύπειρον, κύπειροc **25** ἄνacca C em. B. num primus carminis uersus? **26** et hoc fr. et 5 Alcmani primus dedit Ahr. RhM. 6, 234 **27** cf. Hesych. ᾽Acαναίων (-έων C) πόλιν· τὰc ᾽Αφίδναc (fr. 13 B.^{4}) **28** **1** an τῶ? cκομύνθεα siue potius cημύνθια (sic Egenolff ex testimonio Blassii) C em. B. Hesych. cκόλλυc· κορυφὴ ἡ καταλελειμμένη τῶν τριχῶν. τινὲc δὲ μαλλόν. πλόκαμον **2** κατ᾽ αν κάρραν μάβωc C explic. et em. B. Cr. an καττὰν? Sp. sicut Minerua in giganto-

ΕΙC ΤΟΝ ΑΠΟΛΛΩΝΑ

29. (73) πρόc⟨θ'⟩ ᾽Απόλλωνος Λυκήω

30. (83) περιccόν· αἰ γὰρ ᾽Απόλλων ὁ Λύκηος

31. (61) ἦρα τὸν Φοῖβον ὄνειρον εἶδον;

32. (86) ἄδοι Διὸc δόμωι
ὁ χορὸc ἁμὸc καὶ τοί, Fάναξ.

---

33. (17) ἐμέ, Λατοΐδα, τέο δ᾽ ἀρχέχορον,

---

34. (85[A]) ῾Έκατον μέν, Διὸc υἱόν, τάδε Μῶcαι κροκόπεπλοι

τοῦ ῾α᾽. [1. 2] **29** Apollon. Dysc. de adu. 563 p. 153, 20 Schn. (φαcὶν Αἰολεῖc καὶ Δωριεῖc) πρόcθε⟨ν⟩ πρόcθα. καὶ παρ᾽ ᾽Αλκμᾶνι οὕτω δεκτέον τὴν cυναλοιφήν· [1] **30** Hephaest. 14, 6 p. 46, 4 C. ἀπ᾽ ἐλάccονοc δὲ ἐπιωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτόν ἐcτι παρ᾽ ᾽Αλκμᾶνι, ὃ τὴν μὲν πρώτην ἔχει ἰαμβικὴν ἑξάcημον ἢ ἑπτάcημον, τὰc δὲ ἑξῆc δύο ἰωνικὰc ἑξαcήμουc καθαράc, οἷον· [1. fr. 39]. κανὼν δὲ αὐτοῦ· αβαβ ααββ ααββ$^{\alpha}$ || ββαβ ααββ ααββ$^{\alpha}$ **31** Apollon. Dysc. de coni. 490 p. 223, 24 Schn. ἆρα· οὗτοc κατὰ πᾶcαν διάλεκτον, ὑπecταλμέ[νηc] τῆc κοινῆc καὶ ᾽Αττικῆc, ἦρα λέγεται· . . . 32 παρ᾽ ᾽Αλκμᾶνι· [1] **32** Apollon. Dysc. de pron. 105^{ab} p. 82, 1 Schn. ὀρθοτονεῖται δὲ (τοί) καὶ παρ᾽ ᾽Αλκμᾶνι cυνήθωc Δωριεῦcιν· [1. 2] **33** Apollon. Dysc. de pron. 96 p. 75, 12 Schn. ἡ ῾cέο᾽ μεταβάλλει τὸ ῾c᾽ εἰc τὸ ῾τ᾽ παρὰ Δωριεῦcιν. ᾽Αλκμάν· [1] καὶ ἔτι ῾τεῦ᾽ **34** Hephaest. 12 (π. τοῦ ἀπ᾽ ἐλάccονοc ἰωνικοῦ), 2 p. 37 C. καὶ ὅλα μὲν οὖν ἄicματα γέγραπται ἰωνικά, ὥcπερ ᾽Αλκμᾶνι· [1], Cαπφοῖ δέ· [fr. 86],

---

machia **29** προc C em. Bast cf. fr. 30 **29** s de Apolline Lyceo cf. Roscher Myth. Lex. II 2175 ss RE XIII 2268 ss **30** de metro cf. fr. 39 et Schroe. Grundr. § 123 **31** ad ἦρα cf. Hesych. s. u. ὄναρ adu. contulit B. cf. Sapph. 87. 28, 1 et de Apolline ὀνειροπόμπωι Artemidor. 2, 35 Seru. auct. ecl. 8, 55 Schol. Nicandr. Ther. 613 **32 1** Pind. Is. 8, 18 Ζηνί τε ἄδον βαcιλέι Θ 375 Δ. δόμον (fr. 1, 20) νόωι ci. Sitz. **2** γ᾽ αναξ C explic. Maittaire Bekk. Fάναξ est Apollo **33** ἐμὲ C ἐν ϵ′ Herm. δ᾽ αχοc χορον C em. Herm. ex Eur. Tro. 151 λάχοc χόρον Schnw. **34** carminis exordium esse puto ἑκατὸν uel ἑκατὸν C em. Vrs. Simon. fr. 26^{B} B.^{4} (= Del-

ΕΙC ΤΗΝ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ

35. (21) Κύπρον ἱμερτὰν λιποῖca καὶ Πάφον περιρρύταν

36. (38) Ἀφροδίτα μὲν οὐκ ἔστι, μάργος δ' Ἔρως οἷα
〈παῖc〉 παίcδει
ἄκρ' ἐπ' ἄνθη καβαίνων, ἃ μή μοι θίγηις, τῶ κυ-
παιρίcκω.

ΕΙC ΤΟΝ ΔΙΟΝΥCΟΝ

37. (34) πολλάκι δ' ἐν κορυφαῖc' ὀρέων, ὅκα
θεοῖcι 〈F〉άδηι πολύφανος ἑορτά,
χρύcιον ἄγγος ἔχοιca, μέγαν cκύφον,
οἷά τε ποιμένες ἄνδρες ἔχουcιν,
χερcὶ λεόντεον ἐγ γάλα θεῖca
τυρὸν ἐτύρηcac μέγαν ἄτρυφον ἀργιφόνταν.

Ἀλκαίωι δὲ πολλά, ὥcπερ καὶ τόδε· [fr. 67] **35** Strab. 8, 3, 8 p. 340 καὶ Ἀλκμὰν δέ· [1] cf. Menandr. Rhet. gr. 9, 135 W. μέτρον μέντοι τῶν κλητικῶν ὕμνων ἐν μὲν ποιήcει ἐπιμηκέcτερον· ἅμα μὲν γὰρ 〈ἐκ?〉 πολλῶν τόπων ἔξecτιν 〈ἀνακαλεῖν〉 τοὺc θεούc, ὡc παρὰ τῆι Caπφοῖ καὶ τῶι Ἀλκμᾶνι πολλαχοῦ εὑρίcκομεν· τὴν μὲν γὰρ Ἄρτεμιν ἐκ μυρίων ὀρέων (cf. fr. 61), μυρίων δὲ πόλεων, ἔτι δὲ ποταμῶν ἀνακαλεῖ, τὴν δὲ Ἀφροδίτην Κύπρου, Κνίδου, Cυρίας, πολλαχόθεν ἀνακαλεῖ κτλ. **36** Hephaest. 13 (π. παιωνικοῦ), 6 p. 42 C. δύναται δὲ καὶ μέχρι τοῦ ἑξαμέτρου προκόπτειν τὸ μέτρον διὰ τὸ τὸ τριακοντάcημον μὴ ὑπερβάλλειν καὶ εἴη ἂν ἑξάμετρον καταληκτικὸν τὸ καλούμενον 〈. . .〉 τὸ τοῦ Ἀλκμᾶνοc ἐκ μόνων ἀμφιμάκρων· [1. 2] **37** Athen. 11, 498ᶠ

---

phic. 3ᵇ D.) Ἑκατε, παῖ Διόc κροκ. Hom. de Aurora **35** cf. Sapph. 7 Theogn. 1275 ss Bacchyl. 1, 123 (Κνωcὸν ἱμερτὰν [πό]λιν) Hor. carm. 1, 19, 9 ss num sic incipit carmen? Hes. theog. 193 περίρρυτον . . . Κύπρον τ 172 s Κρήτη . . . περίρρυτοc cf. Sapph. 7 **36** de metro cretico cf. Wil. Versk. 331 Schroe. Grundr. § 98, de deorum censura contulit Wil.[1] Heraclitum (fr. 30. 67 D.-Kr.[5]) carmen incipit μ. Ἐ. Apoll. Rhod. Arg. 3, 120 Nonn. Dionys. 33, 180. 48, 277. cf. Weber Anacreont. p. 88 〈παῖc〉 Bent. Hesych. παίcδηι· παιδαριεύηι **2** cf. Υ 227 ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέον Hes. fr. 117 Anacreont. 5 ἄνθηc u. l. ad καβ. Laconum cf. Solmsen RhM. 62 (1907), 330 s, Bechtel 331, ad κυπ. cf. fr. 24 **37** de metro

38. (46) πάρ τ᾽ ἱερὸν σκόπελον παρά τε Ψύρα

---

39. (84) ᾽Ινὼ σαλασσομέδοις᾽, ἂν ἀπὸ μάσδων

40. (59) Μῶσα, Διὸς θύγατερ,
ὠρανίαφι, φίλ⟨α⟩, λίγ᾽ ἀείσομαι.

᾽Ασκληπιάδης δ᾽ ὁ Μυρλεανὸς [p. 19 Br. A. Mueller] ἐν τῶι Περὶ τῆς Νεστορίδος φησίν, ὅτι τῶι σκύφει καὶ τῶι κισσυβίωι τῶν μὲν ἐν ἄστει καὶ μετρίων οὐδεὶς ἐχρῆτο, συβῶται δὲ καὶ νομεῖς καὶ οἱ ἐν ἀγρῶι, ὡς ὁ Εὔμαιος· [ξ 112 s]. καὶ ᾽Αλκμὰν δέ φησι· [1—6] ad **5** cf. Aristid. or. 41, 7 (II 331 K.) δύναιτ᾽ ἂν (ὁ Διόνυσος) καὶ ὄνους πτεροῦν, οὐχ ἵππους μόνον. ὥσπερ καὶ λεόντων γάλα ἀμέλγειν ἀνέθηκέν τις αὐτῶι Λακωνικὸς ποιητής **6** Gramm. Hamburg. (cf. Archil. 111) ‘ἀργειφόντης’ καὶ ⟨‘ἀργιφόντης’⟩· τύρος ἐντηρήσας μέγαν ἀργύφαν ἀργιφόντα (correpta antepaenultima) **38** Schol. γ 171 ‘νήσου ἐπὶ Ψυρίης’· νησίδιον μικρὸν ἔχον λιμένα νηῶν εἴκοσιν. ᾽Αλκμάν· [1]. ⟨... Κρατῖνος [cf. fr. II 1, 208 M.] ‘Ψύρα⟩ τὸν Διόνυσον ἄγοντες’. cf. Evst. in Od. 1462, 46 Anecd. Par. ed. Cram. 3, 433, 19 **39** Hephaest. 14, 6 p. 46, 9 C. cf. fr. 30 **40** Schol. Hom. A N 588 τῆι ‘φι’ παραγωγῆι ὁ ποιητὴς κατὰ τριῶν κέχρηται πτώσεων, ἐπὶ γενικῆς, δοτικῆς, αἰτιατικῆς ... ἐπὶ δὲ κλητικῆς ᾽Αλκμὰν ὁ μελοποιὸς οὕτως· [1. 2]· ἔστι γὰρ οὐρανία Schol. Lips. B 233 [2] Apollon. Dysc. de adu. 575 p. 165, 6 Schn. ἔστι δὲ καὶ παρὰ ᾽Αλκμᾶνι καὶ κατὰ κλητικῆς τὸ οὐρανία οὐρανίαφιν Anecd. Ox. ed. Cram. 1, 293, 23 ἀπὸ κλητικῆς, ὡς τὸ οὐρανίαφι· οὐρανίαφί γ᾽ ἀείσομαι Et. Magn. 800,

---

dactylico disputauit Ed. Fraen. RhM. 72, 184. 166. 188 Bacchae uisiones depingere poetam censet B. cf. Wil. Gl. 2, 80 Lav.[3] p. 193s **1** ι 121 κορυφὰς ὀρ. cf. Verg. georg. 2, 487 s **2** θεοῖς Ⓒ em. Herm. Cr. cf. ὁ φανός πολύφαμος ci. Lav.[3] **3** χρύσεον Ⓒ em. B. **4** ad ἔχ. cf. 58, 1. 6 **5** λεόντειον edit. plerique cf. Aristid. 1, 49, qui λεόντων γάλα ἀμέλγειν errore poetae Laconico de Baccho loquenti tribuit ἐπαλαθεικα Ⓒ corr. Herm. **6** ἄθρυπτον et Hes. op. 442 ἄρτον ... τετράτρυφον contulit Smith cf. Hesych. ἄτροφος· τυρὸς ὁ πηκτόμενος. ὑπὸ Λακώνων ἀργειοφόνται Ⓒ em. Welck. ᾽Αργεϊφόνται B. cf. Hesych. s. ἀργιφόντου **38** πάρ θ᾽ Buttmann παρά τε Ⓒ **39** ss cf. fr. 72 ss quoque **39** s carminum initia, ni fallor **39** de metro cf. fr. 30 et Schroe. Grundr. § 123, ad rem Paus. 3, 26, 1 σαλασσομέδοισάν fere Ⓒ expl. Porson, subiecit ῥίπτεν φάτις γαλασηνὸν Μελικέρταν Nonn. Dionys. 21, 95 θαλασσομέδων ἐνοσίχθων α 72 Φόρκυνος θυγάτηρ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντος **40** 1 cf. ad fr. 67 2 negat omnino

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

41. (mel. adesp. 81) μέλεα μελιπτέρωτα Μωcâν

42. (95) τὰν Μῶcαν καταύceις

43. (48) οἵα Διὸc θυγάτηρ Ἕρca τρέφει
καὶ Cελάνac δίας.

44. (62) ⟨Τύχα⟩,
Εὐνομίας καὶ Πειθῶς ἀδελφά
καὶ Προμαθείας θυγάτηρ,

45. (69) ὃc ⟨F⟩έθεν πάλοις ἔπαλεν δαιμονάς τ᾽ ἐδάccατο

---

10 καὶ ἐν κλητικῇι ὦ οὐρανία λίγ᾽ αἴων καὶ οὐρανίαφι Et. Gvd. 411, 16 οὐρανίαφι φίλη γα εἴcομαι (i. οὐρ. λίγ᾽ ἀείc.?) **41** Athen. 14, 632f. 633a. cf. fr. 70 **42** Evst. in Od. 1547, 60 λέγει δὲ καὶ Ἀλκμάν· [1], ἀντὶ τοῦ ‘ἀφανίceις’ **43** Plvt.[1] quaest. conu. 3, 10, 3 p. 659b δροcοβολεῖ γὰρ ταῖc πανcελήνοις μάλιcτα διατηκόμενοc (ὁ ἀήρ), ὥc που καὶ Ἀλκμὰν ὁ μελοποιὸc αἰνιττόμενοc τὴν Δρόcον Ἀέροc θυγατέρα καὶ Cελήνης· οἷα, φηcί, Διὸc κτλ. sim. [2]quaest. nat. 24 p. 917f [3]fac. lun. 25 p. 940a cf. Macr. sat. 7, 16, 31 **44** Plvt. fort. Rom. 4 p. 318a οὐ μὲν γὰρ (ἡ Τύχη) ἀπειθὴc κατὰ Πίνδαρον [fr. 40] οὐδὲ δίδυμον cτρέφουcα πηδάλιον, ἀλλὰ μᾶλλον Εὐνομίας [2. 3], ὥc γενεαλογεῖ Ἀλκμάν **45** Schol. Hom. A A 222 οὕτωc ‘δαίμονας’ καλεῖ τοὺc θεούc, ἤτοι ὅτι δαήμονεc . . .

ὠρανίαφι Wil. TG 55. sed obstant testes et φι suffixum q. d. saec. VII iam inueteratum, unde φίλ⟨α⟩ add. Kal. ego ex Et. Gud. Ὡρ- Kal. Venerem interpretatus κ 254 s λίγ᾽ ἄειδεν ἢ θεὸc ἠὲ γυνή **41** Pind. Ol. 11, 4 (al.) μελιγάρυεc ὕμνοι Is. 5, 63 πτερόεντα . . . ὕμνον cf. Nem. 7, 22 Pyth. 8, 33. 5, 114 (Beu.) μοῦcαν C μουcâν Cas. em. B. nota lusum uerborum et adlitterationem q. d. **42** μοῦcαν C em. Wel. cf. Hesych. καθαῦcαι· ἀφανίcαι καταϋceῖc scripsit B. contra Lob. Soph. Ai. [3]296 **43** de metro cf. Ed. Fraen. RhM. 72, 349, ad rem Wil. Gl. 1, 258 **1** οἷα om. Plut.[2. 3] **2** Cελαναίας omisso δίας Hart. B. Fraen. δίας Plut.[2] om.[1. 3] cf. Hom. hymn. 32, 8. 17 δῖα Cελήνη **44** cf. Ehrenberg Charisteria f. Rzach 1930, 20 s Wil. Gl. 2, 113[1] ex initio carminis **1** ⟨ ⟩ add. B. **1** s T. soror Πειθοῦc iam Hesiodo (theog. 349. 360), eidem Εὐν. soror Δίκης et Εἰρήνης (901 s) cf. Orph. hymn. 43, 2 ⟨τε⟩ καὶ B. πειθοῦc C em. Cr. **2** s ἀδελφὴ et προμηθείας C em. Schnw. **3** de Προμ. cf. Roscher Myth. Lex. III 3032 **45** cf. Wil. Gl. 1, 363[1] οἱ Anecd.[1] οἴεθεν Anecd.[2] ἔθεν C em. B. ἔπαλλεν Schol. πάλλοιc ἔπαλλε Anecd.[1] Schol. Vind. 61 πάλιν ἔπαλλε Anecd.[2] Schol. Vind. 49 Soph. El. 710

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

46. (30) cφεὰ δὲ προτὶ γούνατα πίπτω.

47. (*54) cὲ γὰρ ἄζομαι.

ΜΕΛΩΝ Γ

48. (47) Εἴπατέ μοι τάδε, φῦλα βροτήσια,

49. (33) καί ποκά τοι δώcω τρίποδος κύτος,
ὣι κ᾽ ἔνι ⟨citί᾽ ἀολ?⟩λέ᾽ ἀγείρηις.
ἀλλ᾽ ἔτι νῦν γ᾽ ἄπυρος, τάχα δὲ πλέος
ἔτνεος, οἷον ὁ παμφάγος Ἀλκμάν

ἢ ὅτι διαιτηταί εἰci καὶ διοικηταὶ τῶν ἀνθρώπων, ὡc Ἀλκμὰν ὁ λυρικόc φηcιν· [1] τοὺc μεριcμούc, τὰc διαἱρέcειc αὐτῶν ANECD.[1] Ox. ed. Cram. 4, 409, 16 Ἀλκμὰν ὁ λυρικόc φηcιν· [1] τοὺc μεριcμοὺc καὶ τὰc διαιτήceιc [διαιρέceιc ci. Kal.] αὐτῶν cf. ANECD.[2] ed. Matranga 409 SCHOL. cod. Vind. 49 et 61 **46** APOLLON. DYSC. de pron. 139[c] p. 109, 28 Schn. cf. fr. 4 **47** APOLLON. DYSC. de pron. 106[c] p. 83, 10 Schn. cf. fr. 113 de synt. 2, 89 p. 192s Uhl. (ἀντωνυμίαι) ὀρθοτονοῦνται μόνωc καὶ ὅcαι ἐν τῶι αὐτῶι προcώπωι τὸ ῥῆμα ἔχουcιν· εἴ γε ἐν τῶι· [1], τὸ μὲν ἄζομαι ἐν πρώτωι ἐcτὶ προcώπωι, τὸ δὲ cέ ἐν δευτέρωι κτλ. cf. ibid. 2, 100 p. 203 Uhl. **48** ARISTID. 28, 54 (II 159 K.) ἀλλαχῆ δὲ (ὁ Ἀλκμὰν) οὕτω cφόδρα ἔνθεοc γίγνεται, ὥcτε φαίηc ἂν ὅτι οὐδ᾽ οὑτωcὶ κατὰ τὸ ῥῆμα ἔνθεόc ἐcτιν, ἀλλ᾽ αὐτὸ δὴ τοῦτο ὥcπερ θεὸc τῶν ἀπὸ μηχανῆc λέγει· [1]· πρὸc θεῶν, cὺ δ᾽ αὐτὸc ἡμῖν τίc εἶναι φήceιc; HESYCH. βροτήcια· ἀνθρώπεια. καὶ ἀνθρώπινα **49** ATHEN. 10, 416[c] καὶ Ἀλκμὰν δ᾽ ὁ

κλήροις ἔπηλαν. cf. Γ 316 Ψ 861 κ 206 δαίμονας Schol. Hom. interpretati sunt Nauck ap. B.[4] l. c. et P. Maas Z. f. vgl. Spr.-F. 60 (1933) p. 285 (qui alterum eiusdem uocabuli exemplum cognouit ap. Aesch. Eum. 727) διανομὰc olim B.[4] sed cf. Hes. op. 122 ss 252 ss et Bechtel 370 (δαίμων = 'Teil', debuit 'Teiler') δαιήμονάc τ᾽ ἐδάcατο Anecd.[2] τ᾽ om. Anecd.[1] **46** ποτὶ C em. Bekk. γώνατα ci. B., qui contulit η 147 **47** Alcmani dedit B., qui contulit fr. 82 et Ζ 168 cὲ reprobat Wil. TG 55 H. 60 (1925) 303 sed cf. Hom. hymn. Cer. 76 μέγα c᾽ ἄζομαι Hesych. ἄζομαι· αἰcχύνομαι **48** eiusdem carminis esse atque fr. 49 censet B. **49** inlustrauit V. Ehrenberg H. 68 (1933) p. 288 ss, ad metrum cf. Ed. Fraen. RhM. 72, 184 **1** Eur. Suppl. 1202 τρίποδος ἐν κοίλωι κύτει **2** lacunam statuit Herm. suppl. Cr. Jur. potes alia uelut ⟨citία Fα⟩δέ᾽ **3** | 122 ἀπύρους τρίποδας cf. Hesych. s. ἄπ. **3** s Plat. Hipp. mai. 290[d] ἔτνους καλοῦ μεcτὴν (χύτραν) **4** πάμβορος

ἠράσθη χλιαρὸν πεδὰ τὰς τροπάς·
οὔτι γὰρ ἠὺ τετυγμένον ἔσθει,
ἀλλὰ τὰ κοινὰ γάρ᾽, ὥσπερ ὁ δᾶμος,
ζατεύει.

ΜΕΛΩΝ Γ Ε

50. (75) ἤδη παρέξει πυάνιόν τε πόλτον
χίδρον τε λευκὸν κηρίναν τ᾽ ὀπώραν.

51. (71) ἄικλον Ἀλκμάων ἁρμόξατο.

52. (70) κἠπὶ ταῖι μύλαι δρυφῆται κἠπὶ ταῖς συναικλίαις.

53. (117) ⟨ἦ⟩ Πέντ᾽ ἐκ Λόφων

ποιητὴς ἑαυτὸν ἀδηφάγον εἶναι παραδίδωσιν ἐν τῷι τρίτωι διὰ τούτων· [1—8]. κἀν τῷι ε΄ δὲ ἐμφανίζει αὐτοῦ τὸ ἀδηφάγον λέγων οὕτως· [fr. 56] Hesych. παμφάγος· πάντα δαπανῶν cf. Aelian. uar. hist. 1, 27 ὁμολογεῖ δὲ καὶ Ἀλκμὰν ὁ ποιητὴς ἑαυτὸν πολυβορώτατον γεγονέναι **50** Athen. 14, 648ᵇ πόλτου δὲ μνημονεύει Ἀλκμὰν οὕτως· [1. 2]. ἐστὶ δὲ τὸ πυάνιον, ὥς φησι Σωσίβιος (cf. ad fr. 63) πανσπερμία ἐν γλυκεῖ ἡψημένη· χίδρον δὲ οἱ ἐφθοὶ πυροί. κηρίναν δὲ ὀπώραν λέγει τὸ μέλι Hesych. πυάνιον· τὸ διὰ τοῦ γάλακτος ῥόφημα. οἱ δὲ πανσπερμίαν ἡψημένην ἐν γλυκεῖ cf. Evst. in Od. 1563, 1. 1735, 51 **51** Athen. 4, 140ᶜ cf. fr. 52 **52** Athen. 4, 140ᶜ ἔτι φησὶν ὁ Πολέμων καὶ τὸ δεῖπνον ὑπὸ τῶν ⟨ἄλλων Δωριέων πλὴν? Καὶ.⟩ Λακεδαιμονίων ἄικλον προσαγορεύεσθαι, παραπλησίως ἁπάντων Δωριέων οὕτως αὐτὸ καλούντων. Ἀλκμὰν μὲν γὰρ οὕτω φησί· [1], οὕτω τὰ συνδείπνια καλῶν. καὶ πάλιν· [fr. 51] **53** Athen. 1, 31ᶜ Ἀλκμὰν δέ που ἄπυρον οἶνον καὶ ἄνθεος ὄσδοντά φησι τὸν ἐκ Πέντε Λόφων, ὅς ἐστι τόπος Σπάρτης ἀπέχων στάδια ἑπτά· καὶ τὸν ἐκ Δενθιάδων (an Δενθαλίων?), ἐρύματός τινος, καὶ τὸν ἐξ Οἰνοῦντος καὶ τὸν ἐξ

Ael. l. c. **5** ἦρ ἔσθει ci. Sitz. χαιερον παῖδα C corr. Casaub. (-αρὸν Cr.) **6** ἠὺ Athenaei censor Ienensis οὐ C οὔτε ci. Kaib. τετυμμένον C em. Casaub. **7** καινὰ C em. Casaub. γάρ᾽ = γάρα Sp. ex Athen. 2, 67ᵇ ᶜ (sub lemmate γάρος) γάρ partic. priores omnes **50** an pertinet ad fr. 55? **1** ad πόλτ. cf. Epicharm. ap. Athen. l. c. Hesych. πόλτος· τὸ πυανεψίων ἔψημα **2** ad χ. cf. Hesych. s. χίδρα et χίδρων cf. Hesych. ὀπώρα· . . . κυρίως δὲ ἡ σταφυλή **51** Hesych. αἶκνον· δεῖπνον cf. Schol. Pind. paean. 5, 45 cum adn. ap. Di. Suppl. lyr.ˢ p. 60 RE I 1007 **52** Hesych. ᾽δρύφειν᾽· περαίνειν et ᾽δρυφόμενοι᾽· φθειρόμενοι συνακλειαις A em. Musur. συναικλ. nouom cf. συσσίτια Spartanorum **53** tetrametra restituit

〈F〉οῖνον 〈ἢ F〉οινωντίδαν ἢ Δένθιν ἢ Καρύστιον
ἢ Ὄνογλιν ἢ Σταθμίταν ἄπυρον ὄσδοντ' ἀνθέων

54. (43) καὶ ποικίλον ἶκα, τὸν ὀφθαλμῶν
ἀμπελ〈ίν〉ων ὁλετῆρα.

ΜΕΛΩΝ Ε̄

55. (74[B]) Κλῖναι μὲν ἑπτὰ καὶ τόσαι τράπεσδαι
μακωνίδων ἄρτων ἐπιστέφοισαι
λίνῳ τε σασάμῳ τε κὴν πελίχναις
παίδεσσι χρυσοκόλλα

Ὀνόγλων καὶ Σταθμῶν. χωρία δὲ ταῦτα τὰ καὶ (ταῦτα τὰ γ Wil.) πλησίον Πιτάνης. φησὶν οὖν· [2—3 Σταθμίταν]. καὶ τὸν ἐκ Καρύστου, ὅς ἐστι πλησίον Ἀρκαδίας. ἄπυρον δὲ εἶπε τὸν οὐχ ἡψημένον STRAB. 10, 1, 6 p. 446 Κάρυστος δέ ἐστι καὶ ἐν τῇι Λακωνικῇι τόπος τῆς Αἰγυος πρὸς Ἀρκαδίαν, ἀφ' οὗ Καρύστιον οἶνον Ἀλκμὰν εἴρηκε **2** HESYCH. Οἰνούσιος· εἶδος ἀμπέλου et Δένθις· οἶνος. Λάκωνες et Καρύστιος· οἶνος **3** HESYCH. Ὄνιγλιν· εἶδος οἴνου **54** AMMON. s. ἶπες· . . . ἶκες δὲ τὰ διεσθίοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀμπέλων· [1. 2] HESYCH. ἶξ· θηρίδιόν τι ἀμπέλους ἐσθίον **55** ATHEN. 3, 110[f] μακωνίδων δ' ἄρτων μνημονεύει Ἀλκμὰν ἐν τῶι ε´ (τῶι ῑε A em. Schweigh.) οὕτως· [1—4]. ἐστὶ 〈δὲ〉 (〈χρυσοκόλλα〉 ἐστὶ βρ. Desrousseaux) βρωμάτιον διὰ μέλιτος καὶ λίνου **4** HESYCH.

Wil. H. 40 (1905) 127 s ad uinum Laced. cf. Theogn. 879 ss Plut. Lyc. 12, 12 ss Athen. 4, 141 C **1** de Πέντε Λ. cf. RE III A 1351, 27 ss **2** οἶνον δ' οἰνουντιάδα Ⓒ em. Wil. cf. Tac. ann. 4, 43 *Denthaliatem agrum* Lacedaemoniorum et Steph. Byz. s. Δενθάλιοι (RE V 221) **54** Alcmani dedit Welck. nisus Hephaest. 8 (π. ἀναπαιστικοῦ), 9 p. 28 C. τοὺς δὲ μετὰ τὸν πρῶτον πόδα τρεῖς οἱ μὲν ἐν συνεχείαι γράψαντες τὸ μέτρον πάντως ἀναπαίστους ἐφύλαξαν, Ἀλκμὰν δέ που καὶ σπονδείους παραλαμβάνει **1** ad ἶκα cf. ἴψ (Theophr. caus. plant. 3, 22, 5) et Hesych. κέρκος· θηρίδιον τὰς ἀμπέλους βλάπτον **2** expleuit B. nisi 〈τῶν〉 ἀμπελ〈ίν〉ων ἀ. Pind. fr. 124[b], ὁλ. C 114 **55** cf. fr. 50 Wil. Versk. 285 A. M. Desrousseaux Le fragm. 74[b] d'Alcman (Mélanges Cumont 1936, 661 ss [Annuaire de l' Institut de Philol. . . . de Bruxelles]) **1** τόσ〈σ〉αι? Maas ex 7, 3. 4 Bechtel 322 **2** μακωνιδᾶν Wil. cf. Thuc. 4, 26, 8 ἐπιστεφεῖσαι ci. Kai. ἐπιστεφεῖς ᾶι Desrousseaux **3** ad λίν. cf. fr. 107 Thuc. 4, 26, 8 Hesych. s. χρυσοκόλλα, ad σής. IG V 1, 364, 9. 11 s, ad πελ. cf. Athen. 11, 495[c] **4** πεδεσσι Ⓒ explic. Schweigh. πέδεστι Desrousseaux

56. (76) ὥρας δ᾽ ἔσηκε τρεῖς, θέρος
καὶ χεῖμα κὠπ⟨ώ⟩ραν τρίταν,
καὶ τέτρατον τὸ ⟨F⟩ῆρ, ὅκα
σάλλει μέν, ἐσθίην δ᾽ ἄδαν
οὐκ ἔστιν.

ΜΕΛΩΝ Ε?

57. (79) καὶ χεῖμα πῦρ τε δάϝιον

58. (60) εὔδουσιν δ᾽ ὀρέων κορυφαί τε καὶ φάραγγες,
πρώονές τε καὶ χαράδραι,
φῦλά τ᾽ ἑρπετὰ ⟨τ⟩όσ⟨σ⟩α τρέφει μέλαινα γαῖα,

χρυσοκόλλα· βρῶμά τι ἐκ λινοσπέρμου καὶ μέλιτος **56** Athen. 10, 416[d] κἀν τῶι ε´ κτλ. [1—5] cf. fr. 49 **57** Priscian. gramm. II 16, 3 *inueniuntur etiam pro uocali correpta hoc digamma illi usi ut Alcman:* [1]. *est enim dimetrum iambicum et sic est proferendum,* F *ut faciat breuem syllabam.* 17, 10 *hiatus quoque causa solebant illi interponere* F, *quod ostendunt et poetae Aeolide usi, Alcman:* [1] **58** Apollon. Soph. lex. Homer. 101, 18 ἔνιοι δὲ θῆρας μὲν καὶ θηρία λέγοντες λέοντας καὶ παρδάλεις καὶ λύκους καὶ πάντα τὰ παραπλήσια τούτοις, ἑρπετὰ δὲ πάλιν κοινῶς τὰ γένη τῶν ὄφεων, κνώδαλα δὲ τὰ θαλάσσια κήτη, φαλαίνας καὶ ὅσα τοιαῦτα, καθάπερ καὶ Ἀλκμὰν διαστέλλει λέγων οὕτως· [1—7] **1** s Hesych. φάραγξ· τάφρος. κοίλωμα et πρώονες· οἱ ἐκνενευκότες τόποι εἰς ὄρη et χαράδραι· . . . οἱ κοῖλοι τόποι ἀπὸ τῶν καταφερομένων ὀμβρίων ὑδάτων **2** Hesych. ἑρπετά· . . . καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἀλόγων ζώιων καὶ ἄνθρωποι· γήινα γὰρ καὶ ἐπίγεια πάντα **5** Hesych. κνώδαλα· κυρίως τὰ θαλάττια θηρία Hesych. βένθεσι· βάθεσι

---

56 cf. Lav.[3] p. 195 **1** τρεῖς: Ζεὺς ci. Hi. quidni σέρος? **2** χειμάχωι· παραν A em. cens. Ienens. **3** s τοηροκας ἀλλ᾽ εἰ μὲν A interpretati sunt Schweigh. et Pors. **4** ἐσθειεν A ἐσθίεν Pors. Plat. Pol. 272[c] ἐμπιπλάμενοι σίτων ἄδην καὶ ποτῶν **57** Π 301 ἀπωσάμενοι δήιον πῦρ cf. Hesych. δάιον· ἰσχυρόν **58** olim contulerunt editor. et critici Goethe 'Über allen Gipfeln' cf. Wil. Eurip. Hippol. p. 16 s Versk. 422 et Schroe. Grundr. § 42. 197 et Kal. Metr. Jb. 250, 450 de sinceritate sunt qui dubitent (Maas Metr. § 12) cf. Lav.[3] p. 194 s **1. 6** εὔδοντι Wil. caue εὔδοισιν quoque. cf. 1, 2 καμοῦσιν 37, 4 ἔχουσιν, ibid. 1 κορυφαῖσ᾽ ὀρέων an Εὔδουσιν? **1** s φάλαγγες (φάρ-) πρωτονέστε Ȼ em. Villoison Μ 282 ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς καὶ πρώονας ἄκρους Ε 524 ὄφρ᾽ εὔδηισι μένος

θῆρές τ᾽ ὀρεσκῶιοι καὶ γένος μελισσᾶν
καὶ κνώδαλ᾽ ἐν βένθες⟨σ⟩ι πορφυρέας ἁλός·
εὔδουσιν δ᾽ οἰωνῶν
φῦλα τανυπτερύγων.

59. (58) Ῥίπας ὄρος ἀνθέον ὕλαι,
νυκτὸς μελαίνας στέρνον,

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΥΜΝΟΙ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΡΤΕΜΙΝ

60. (carm. pop. 3) Ἄρτεμι, σοί μέ τι φρὴν ἐφίμερον
ὕμνον ὑ⟨φαινέμ⟩εναι †τε ὅθεν

*

---

59 Schol. Soph. O. C. 1248 ‘αἱ δ᾽ ἐννυχιᾶν ἀπὸ Ῥιπᾶν’· τὰ ἀπὸ τῶν ὀρῶν φησι τῶν προσαγορευομένων Ῥιπῶν . . . . λέγει δὲ αὐτὰ ἐννύχια διὰ τὸ πρὸς τῆι δύσει κεῖσθαι· μέμνηται δὲ καὶ Ἀλκμᾶν λέγων οὕτω· [1. 2] **60** Athen. 14, 636^{c} περὶ ὧν (τῶν κρεμβάλων) φησι Δικαίαρχος ἐν τοῖς Περὶ τοῦ τῆς Ἑλλάδος βίου [FHG II 239] ἐπιχωριάσαι φάσκων ποτὲ καθ᾽ ὑπερβολὴν εἰς τὸ προσορχεῖσθαί τε καὶ προσάιδειν ταῖς γυναιξὶν ὄργανά τινα ποιά, ὧν ὅτε τις ἅπτοιτο τοῖς δακτύλοις ποιεῖν λιγυρὸν ψόφον· δη-

---

Βορέαο **3** δ 417 s ὅσσ᾽ ἐπὶ γαῖαν ἕρπετὰ γίγνονται θ᾽ ὅσα Ⓒ em. Schoem. Λ 741 τόσα . . . ὅσα τρέφει . . . χθών γ. μέλ. Hom. passim **4** A 268 φηρσὶν ὀρεσκώιοισι debuit φῆρές aut σῆρές, sed cf. 62 ⟨τε⟩ καὶ Wil. B 87 ἔθνεα . . . μελισσάων υ 212 βοῶν γένος μελισσῶν Ⓒ em. B. **5** ρ 316 s βαθείης βένθεσιν ὕλης κνώδαλον (Ἄργον) βένθεσι Ⓒ em. B. A 358 ἐν βένθεσσιν ἁλός (C 36) πορφυρῆς Ⓒ em. B. Π 391 ἐς δ᾽ ἅλα πορφυρέην **6** contulit B. Hesych. εὐδείσι(?)· ἡσυχάζει **6** s Ar. au. 1088 s φῦλον πτηνῶν οἰωνῶν (cf. Soph. Ant. 342 Plat. Tim. 91^{d} Soph. 220^{a}) M 237 οἰωνοῖσι τανυπτερύγεσσι **59 1** ῥιπὰς Ⓒ ῥιπᾶν Lob. B., idem B. Ῥίπας quoque (Cr.) cf. B 606 Herodian. π. ἰλ. προσωιδ. II 64, 13 L. RE I A 855 ἔνθεον Ⓒ em. Lob. **2** στέρνων Ⓒ corr. Tricl. **60** Alcmani dederunt Kai. (conl. fr. 67) Cr. cf. Wil. Versk. 359 Gl. 1, 295, 1 **1** an Ἄρταμι, ut infra fr. 65? σοὶ refutat Wil. H. 60 (1925) 303, debuit τὶν (fr. 24) siue τοὶ fr. 1, 101 ἐπιμέρωι **1** s ἐφ. ὕ. Theogn. 993 cf. Alc. 2, 1 s **2** υεναι Ⓒ expleu. B. ex Bacchyl. 5, 9 s 19, 8 Pind. Ol. 6, 86 s al., nisi ὕδεν latet τε ὅθεν Ⓒ ⟨θ⟩εόθεν Hi.-Cr., ita ut κελεύει intellegendum s t;

ἅδε τις ἀλλὰ χρυσοφά⟨εν⟩α
κρέμβαλα χαλκοπάρα⟨ι⟩α χερσίν

61. (*19) οὐδὲ τῶ Κνακάλω οὐδὲ τῶ Νυρσύλα

62. (18) ἐσσαμέναι πέρι δέρματα θηρῶν

63. (20) θριδακίσκας τε καὶ κριβανωτ⟨ώ⟩ς

64. (101[A]) Ἀρτέμιτος θεράποντα

65. (mel. adesp. 46[B]) Ἄρταμι, ῥύτειρα τόξων,

λοῦσθαι δὲ ἐν τῶι τῆς Ἀρτέμιδος ἅισματι, οὗ ἐστιν ἀρχή· [1—4] Hesych. κρέμβολα· ἐφ' οἷς τὰς κρόκας ἐντυλίσσουσιν αἱ γυναῖκες **61** Choerob. π. παιωνικοῦ 247, 11 C. Ἡλιόδωρος δέ φησι κοσμίαν εἶναι τῶν παιωνικῶν τὴν κατὰ πόδα τομήν, ὅπως ἡ ἀνάπαυσις ἐπιδιδοῦσα χρόνον ἑξασήμους ποιῇ τὰς βάσεις καὶ ἰσομερεῖς ὡς τὰς ἄλλας, οἷον· [1] **62** Schol. Townl. Φ 485 'θῆρας ἐναίρειν'· φονεύειν ἢ σκυλεύειν· περιάπτεται γὰρ (ἡ Ἄρτεμις) νεβρίδας. Ἀλκμάν· [1] **63** Athen. 3, 114[f] αἱ δὲ παρ' Ἀλκμᾶνι θριδακίσκαι λεγόμεναι αἱ αὐταί εἰσι ταῖς Ἀττικαῖς θριδακίναις. λέγει δὲ οὕτως ὁ Ἀλκμάν· [1]. Σωσίβιος δ' ἐν γ' Περὶ Ἀλκμᾶνος [RE III A 1146 ss] κρίβανά φησι λέγεσθαι πλακοῦντάς τινας τῶι σχήματι μαστοειδεῖς. 14, 646[a] κριβάνας πλακοῦντάς τινας ὀνομαστικῶς Ἀπολλόδωρος παρ' Ἀλκμᾶνι. ὁμοίως καὶ Σωσίβιος ἐν γ' Περὶ Ἀλκμᾶνος τῶι σχήματι μαστοειδεῖς εἶναι φάσκων αὐτούς, χρῆσθαι δ' αὐτοῖς Λάκωνας πρὸς τὰς τῶν γυναικῶν ἑστιάσεις περιφέρειν τ' αὐτούς, ὅταν μέλλωσιν ἄιδειν τὸ παρεσκευασμένον ἐγκώμιον τῆς Παρθένου αἱ ἐν τῶι χορῶι ἀκόλουθοι **64** Evst. in Od. 1618, 23 κατὰ δὲ τὴν παρὰ Ἡρωδιανῶι (II 646,

---

sed ualde dubito, uerbum postulo uelut πεῖθεν **3** an ἃ δέ τις ἄλλα, intellege συγκρούει? χρυσοφανια Ⓒ em. B. (cf. Anacr. 53), nisi appellabatur Χρυσοφάνεια **4** ad rem cf. Didym. ap. Athen. 14, 636[e] Δίδυμος δέ φησιν εἰωθέναι τινὰς ἀντὶ τῆς λύρας κογχύλια καὶ ὄστρακα συγκρούοντας ἔρρυθμον ἦχόν τινα ἀποτελεῖν τοῖς ὀρχουμένοις, καθάπερ καὶ Ἀριστοφάνην ἐν Βατράχοις [1305] φάναι, unde Hesych. s. κρεμβαλιάζειν. u. fr. 98 quoque (Bölte) χαλκ. Hom. Pind. **61** Alcmanis hymno Dianae tribuit B., qui contulit Menandr. Rhet. gr. 9, 135 W. (fr. 35) adde Catull. 34, 9 ss, de metro u. Schroe. Grundr. § 98, de Κν. Arcadiae monte cf. RE XI 907 uersus a carminis initio prope aberat (cf. fr. 13) **62** de metro cf. Schroe. Grundr. § 32 ἐπάμεναι Ⓒ ἐπαμμέναι Wel. ἐπαμμένα B. ἐσσαμένα Hi. ἐσσαμέναι Maas Cr., qui intellegit Artemin Κ 177 ἀμφ' ὔμοισιν ἑέσσατο δέρμα λέοντος (23) ἐσσάμενος Hom. passim παρὰ Ⓒ em. Hart. B. de θηρῶν cf. fr. 58, 4 **63** cf.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ

66. (carm. pop. 4) Ἀνάβαλ' ἄνω τὸ γῆρας,
ὦ καλὰ Ἀφροδίτα,

---

67. (45) Μῶς' ἄγε Καλλιόπα, θύγατερ Διός,
ἄρχ' ἐρατῶν ἐπέων, ἐπὶ δ' ἵμερον
ὕμνωι καὶ χαρίεντα τίθη χορόν.

68. (85 Cr.) Ὑμνέωμες μάκαρας, Μοῦσαι, Διὸς ἔκγονοι,
ἀφθίτοις ἀοιδαῖς.

---

40 L.) Ἀλκμανικὴν χρῆσιν καὶ Ἀρτέμιδος Ἀρτέμιτος, οἷον· [1] **65** Et. Flor. p. 263 Mill. ῥύτειρα· παρὰ τὸ ἐρύω ἐρυτήρ καὶ ἐρύτειρα, ἀποβολῆι τοῦ 'ε'· [1] **66** Plvt. quaest. conu. 3, 6, 4 p. 654^{cd} ἀλλὰ καὶ προσευχόμεθα δήπουθεν αὐτῆι (τῆι Ἀφροδίτηι Ἀμβολογήραι) λέγοντες ἐν τοῖς θεῶν ὕμνοις· [1. 2] **67** Hephaest.[1] 7 (π. δακτυλικοῦ), 4 p. 22, 12 C. Ἀλκμὰν δὲ καὶ ὅλας στροφὰς τούτωι τῶι μέτρωι (τῶι τετραμέτρωι δακτυλικῶι ἀκαταλήκτωι) κατεμέτρησε· [1—3] [2]4 (π. ἀποθέσεως μέτρων), 1 p. 13, 3 C ἀκατάληκτα καλεῖται μέτρα, ὅσα τὸν τελευταῖον πόδα ὁλόκληρον ἔχει, οἷον ἐπὶ δακτυλικοῦ· [1] (epit. p. 361, 4 ss C.) Syrian. in Hermog. 1, 61, 14 R. ἡ μὲν οὖν στροφή ἐστιν ἡ πρώτη τιθεμένη περίοδος ἐκ δυεῖν ἢ πλειόνων κώλων ὁμοίων ἢ ἀνομοίων συγκειμένη, ὡς παρ' Ἀλκμᾶνι· [1—3]. sequitur fr. 7 **68** Stob. 1, 1 (ὅτι θεὸς δημιουργὸς τῶν ὄντων κτέ.) 31^{b} p. 39 W.

Hesych. 'θριδακίναι'· εἶδος μάζης παρὰ Ἀττικοῖς et 'κριβάνας'· πλακοῦντάς τινας κριβανωτὸς A em. deteriores **64** Ἀρτάμιτος postulat B. cf. Et. Magn. 445, 19 s κλίνεται Θέμιδος καὶ Δωρικῶς Θέμιτος an cεράπ-? **65** Ἄρταμις Corinna dixit et raro Dores (cf. Herodian. I 94, 10. II 352, 17 L. al.), sed illa ῥούτιρα, Alcman Ἀρτέμιτος (fr. 64) φ 173 ῥυτῆρα βιοῦ . . . καὶ ὀιστῶν. sim. c 262 sunt qui de carminis initio cogitent **66** Alcmani uindicat Cr., cf. de metro Wil. Versk. 382, ad rem et auctorem Wil. H. 60 (1925) 303 Gl. 1, 98[3] Lacedaemoniorum Ἀφροδίταν Ἀμβολογήραν contulerunt Cr. et Sam Wide Lak. K. 143. cf. RE I 2744, 22 ss Paus. 3, 18, 1 Herondas deutsch v. Crus. p. 80 **1** ἀνάβαλλ' C em. B. sed cf. Hesych. ἀνάβαλλε· ἀναβολὴν δίδου. καὶ ἀναβάλλου **2** ἀφροδίτη C em. Duebn. **67** de metro cf. Ed. Fraen. RhM. 72, 184 **1** M. ἄ. fr. 7, 1 θ. Δ. α 10 **1** s cf. Hes. theog 79 Hom. hymn. 31, 1 s **2** s ἱερὸν ὕμνον Syrian. **3** τίθει C **68** Alcmanis esse puto. sed cf. P. Maas Epidaur. Hymnen (Halle

69. (mel. adesp. 105) Πολύμνια, παντερπὴς κόρα,

70. (mel. adesp. 80) γλυκυτάτων πρύτανιν ὕμνων

ΠΑΙΑΝΕΣ?

71. (22) θοίναις δὲ καὶ ἐν θιάσοιcιν
ἀνδρείων παρὰ δαιτυμόνεccι
πρέπει παιᾶνα κατάρχειν.

FRAGMENTA HEROICA

72. (87) ἀνὴρ δ᾽ ἐν ἁρμένοιcιν
ἁλιτηρὸc ἦcτ᾽ ἐπὶ θάκ⟨ω⟩ κατὰ πέτρας
ὀρέων μὲν οὐδέν, δοκέων δέ

[FP] [1] **69** Anecd. Ox. ed. Cram. 1, 171, 33 cecημείωται τὸ Πολύμνια ἐπὶ τούτου· καὶ τὸ κύριον καὶ τὸ προcηγορικὸν ἐξέθλιψε τὸ ‘υ’· [1] cf. Hesych. s. Πολυμνία **70** Athen. 14, 632ᶠ, 633ᵃ διετήρηcαν δὲ μάλιcτα τῶν Ἑλλήνων Λακεδαιμόνιοι τὴν μουcικὴν πλείcτηι αὐτῆι χρώμενοι, καὶ cυχνοὶ παρ᾽ αὐτοῖc ἐγένοντο μελῶν ποιηταί. τηροῦcιν δὲ καὶ νῦν τὰc ἀρχαίαc ᾠιδὰc ἐπιμελῶc πολυμαθεῖc τε εἰc ταύταc εἰcὶ καὶ ἀκριβεῖc. . . . διὸ καὶ οἱ ποιηταὶ διετέλουν προcαγορεύοντεc οὕτωc τὰc ᾠιδάc· [1] καί· [fr. 41] Hesych. πρύτανιc· . . . χορηγός **71** Strab. 10, 4, 18 p. 482 τὰ δὲ cuccίτια ἀνδρεῖα παρὰ μὲν τοῖc Κρηcὶν καὶ νῦν ἔτι καλεῖcθαι (λέγει Ἔφοροc), παρὰ δὲ τοῖc Cπαρτιάταιc μὴ διαμεῖναι καλούμενα ὁμοίωc πρότερον· παρ᾽ Ἀλκμᾶνι γοῦν οὕτω κεῖcθαι· [1—3] **72** Schol. Pind. Ol. 1, 91 καὶ Ἀλκαῖοc δὲ καὶ Ἀλκμὰν λίθον φαcὶν ἐπαιωρεῖcθαι τῶι Ταντάλωι· [Alc. fr. 32], ὁ δὲ Ἀλκμὰν ὅπωc (οὕτωc· B.)· [1—3]. ἐπέcτηcε δὲ καὶ Ἀρχίλοχοc· [fr. 55] cf. Evst. in Od. 1701, 23 ὅτι δὲ φαντακία ἦν

1933) p. 130 ὑμνέωμαc F debuit Μῶcαι **69** Alcmani dedit Bl., qui contulit fr. 102 et trimetrum ionicum audire sibi uidebatur (_ ∪) ∪ _ ∪∪ _ _ _ ∪ _ Hes. theog. 78 (Orph. hymn.) Πολ. fr. mel. chor. adesp. 16 D. ἰαχᾶc τε παντερπέοc αὐλῶν **70** ὑμῶν C em. Casaub. Pind. Nem. 9, 3 ἐπέων γλυκὺν ὕμνον Ion. fr. 1, 14 εὐθύμων cυμποcίων πρύτανι **71** fuitne paeanis initium? **1** φοίναιc C praeter B m.² Theogn. 239 s θοίνηιc καὶ εἰλαπίνηιcι . . . ἐν πάcαιc **2** ἀνδρίων plerique ad ἀ. cf. Arist. pol. 2, 10. 1272ᵃ, 3 χ 12 μετ᾽ ἀνδράcι δαιτυμόνεccιν **3** πρέπε C em. Vrsinus κατάρχην? sed cf. 94, 2 Eur. Hec. 685 s κατάρχομαι νόμον βακχεῖον **72** uersus ab initio paulum aberant **1** s cf. fr. 11

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

73. (40) Δύcπαρις, αἰνόπαρις, κακὸν Ἑλλάδι βωτιανείρ⟨αι⟩,

74. (*53) τεὶ γὰρ Ἀλέξανδροc δάμαcε.

75. (mel. adesp. 31) ὀψόμενοc Fελέναν ἑλικώπιδα

76. (56[B]) εἶπε μέ⟨γ'⟩ αὖτε
φαίδιμοc Αἴας

77. (68) δωρὶ δὲ ξυcτῶι μέμηνεν Αἴας αἱματῆι τε Μέμνων.

καὶ τὰ ἐπὶ Cιcύφωι ῥηθηcόμενα πλάcματα, δηλοῖ καὶ ὁ Ἀλκμὰν ἐν τῶι ὁρέοντι μὲν οὐδέν, δοκέοντι δέ **73** Schol. Hom. A Γ 39 Ἑ'Δύcπαρι'· ἐπὶ κακῶι ὠνομαcμένε Πάρι, κακὲ Πάρι. καὶ Ἀλκμάν φηcι· [1] (Evst. in Il. 379, 38) Hesych. Δύcπαριc· ἐπὶ κακῶι Πάριc κληθείc **74** Apollon. Dysc. de pron. 106[bc] p. 83, 3 Schn. ἡ Ἑcέ' ὁμοίωc (τῆι Ἑἐμέ') πρὸc πάντων κοινή. Δωριεῖc διὰ τοῦ Ἑτ'· . . . πρὸc δὲ τὲ τῶν φίλων [fr. 113] Ἀλκμάν. καὶ ἔτι μετὰ τοῦ Ἑι'· [1]. καὶ ἔτι κοινῶc· [fr. 47] cὲ γὰρ ἄζομαι **75** Astyages ap. Prisc. gramm. II 15, 5 *adeo autem hoc uerum est, quod pro Aeolico digamma* F *ponitur* Ἑu': *quod sicut illi solebant accipere digamma modo pro consonante simplici teste Astyage, qui diuersis hoc ostendit usibus, ut in hoc uersu:* [1] **76** Et. Magn. 574, 38 + Et. Flor. p. 212 Mill. μέγαc παρὰ τὸ Ἑμή' ἀπαγορευτικὸν καὶ τὸ Ἑγῆ', . . . ὁ μὴ ἀεὶ ἐν τῆι γῆι ὤν, ἀλλ' ὑπερέχων αὐτῆc. τὸ δὲ μή(?) Ἀλ⟨κ⟩μάν· εἶπέ με δ' αὖτε φ. Aἴ. cf. Evst. in Od. 1447, 10 **77** Choerob. in Theodos. I 123, 5 Hilg. (Herodian. π. ὀνομάτων II 617, 22 L. e Choerob. epimer. 1, 94 in Anecd. ed. Bekk. 3, 1182) καὶ τὸ Αἴας τὸ παρ' Ἀλκμᾶνι ἔχομεν cecημειωμένον ὡc cυcτέλλον τὸ Ἑα'· ἐκεῖνοc γὰρ cυνέcτειλεν αὐτὸ εἰπών· [1]. ἔcτι δὲ τροχαϊκὸν τὸ μέτρον καὶ μετρεῖται οὕτωc· δουρὶ | δὲ ξυc|τῶι μέ|μηνεν | Αἴαc |

---

1 ἀcμένοιcιν C em. B. Ἑ*in banden*' ἁρμ. ⟨πᾶcιν⟩ Hi. **2** ἁλιτηρὸc C ἁλιτρὸc B. ex Theogn. 377 ἁλιτήριοc Cr. θάκαc C (fort. recte) θάκω B. θάκοιc ci. Heyne **73** Eur. Hec. 944 s Ἰδαῖον . . . βούταν αἰνόπαριν. cf. Aesch. Choeph. 315 ὦ πάτερ αἰνόπατερ βωτιανείρη C. cf. Hesych. βωτιάνειρα· τοὺc ἄνδραc τρέφουcα **74** Alcmani uindicauit B. τεῖ Bekk. Sp. ἁλεξάνδρωι δάμαcαι C em. B. (δάμαcε etiam Ahr.) **75** Alcmani dedit B. οτ-, οφ-, ου- C em. B. Quint. inst. 1, 4, 15 *Belena,* CIL I² 566 *Felena* (567). sed cf. Wil. S. S. 94, 2 **76** em. Hi. Jb. 1888, 170 s **2** φ. Aἴ. Hom. passim **77** interpretatus est Wil. H. 40 (1905) 127 (O 677) δουρὶ C δωρὶ et μέμανεν Wil. Apoll. Rhod. 2, 1064 δούραcί τε ξυcτοῖcι αἴαc C αἵματά τε C interpretatus est Herm. (αἵμ. nouom) μέμνων C μίμνων Wil., qui cf. P 721 μίμνομεν ὀξὺν Ἄρηα O 727

78. (89) νικῶι δ' ὁ κάρρων.

79. (mel. adesp. 37[B]) ἄρχοι μὲν γάρ κ' ὁ θρασίων.

80. (41) καί ποτ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ὥαθ' ἑταίρων
Κίρκα ἐπαλείψασα

81. (42) τίς ἄν, τίς ποκα ῥᾶι ἄλλα νόον ἀνδρὸς ἐπίσποι;

82. (32) ⟨ἄρκτον δ'⟩ ἐπ' ἀριστερὰ χηρὸς ἔχων

83. (92) ταύσια πολλὰ κίω.

αἱμα|τᾶι τε | Μέμνων. ἐν τῆι πέμπτηι γὰρ χώραι κεῖται, ἐν ἧι οὐ τίθεται σπονδεῖος ἐν τροχαϊκῶι μέτρωι ANECD. Ox. ed. Cram. 3, 283, 14 τό· δουρὶ . . . Αἴας καὶ ὅσα τοιαῦτα κατὰ πάθος cf. CHOEROB. l. c. 217, 19 s 346, 28. 384, 24 ET. FLOR. p. 92 Mill. **78** APOLLON. DYSC. de synt. 3, 31 p. 298, 7 Uhl. (de νικῶ primae, secundae, tertiae personarum uariis significationibus) λέγω ἡ εὐκτική, ὡς ἔχει τὸ παρ' Ἀλκμᾶνι· [1 | **79** APOLLON. DYSC. de synt. 4, 61 p. 483 s Uhl. cf. fr. 22 **80** SCHOL. Townl. Π 236 καὶ Ἀλκμὰν γάρ φησι· [1. 2]· οὐ γὰρ αὐτὴ ἤλειψεν, ἀλλ' ὑπέθετο Ὀδυσσεῖ. cf. μ 37 ss **81** APOLLON. DYSC. de aduerb. 566 p. 156, 8 Schn. ἑξῆς ῥητέον ἐστὶ καὶ περὶ τοῦ 'ῥάι.' Ἀλκμάν· [1] HESYCH. ῥάι· ῥᾶιστον. ῥαιδίως **82** EVST. in Il. 110, 35 μονῆρες δὲ ἐν θηλυκοῖς ἡ χείρ, ἣ κλίνεται διχῶς, ποτὲ μὲν διὰ τοῦ 'ε', ὅθεν καὶ τὰ χέρνιβα, ποτὲ δὲ διὰ τῆς 'ει' διφθόγγου, ποτὲ δὲ κατὰ Ἡρωδιανὸν [II 356, 572 L.] καὶ μετατεθείσης αὐτῆς εἰς 'η', ὧι μαρτυρεῖ, φησίν, Ἀλκμὰν ἐν τῶι· [1]. **83** ET. MAGN. 171, 7 'αὔσιον'· καὶ ὁ μὲν Ἴβυκος αὔσιον λέγει, οἷον [fr. 26],

---

Π 102 Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε **78** ad κ. contulit B. Et. Gud. 301, 6 (Anecd. Par. ed. Cram. 4, 54, 23) κάρρων· οἷον 'ναὶ κάρρων βῶς'. adde puerorum chori Lacedaemoniorum uerba ap. Plut. Lyc. 21, 3 ἄμμες δέ γ' ἐσσόμεσθα πολλῶι κάρρονες at A 576 ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾶι (c 404) **79** κὠ θρασίων Bekk. Ahr. B. fort. recte (cf. 12) **80** cf. fr. 16 **1** Ὀδ. ταλ. Hom. passim ὣτά θ' Ⓒ em. Schnw., nisi ὥϝαθ' scrips. poeta ἑτάρων Ⓒ corr. Heyne **1** s μ 47 ἐπὶ δ' οὔατ' ἀλεῖψαι ἑταίρων **2** Κίρκη Ⓒ em. B. nota ἐπᾱλ-, quidni -ψαισα? **81** cf. Wil. H. 40 (1905) 126, 95. 60 (1925) 303 ἄν Ⓒ δὴ Wil. (sed cf. fr. 116) δ' ἄν Schnw. κἄν Ahr. B. κᾰ́ Sp. αλλα Ⓒ ἄλλῳ Bekk. interpretatus est Wil. (uel ἀλλᾶι) ἐπισπῆι (sic) Wil. ἐνίσποι B. ex H 446 s **82** suppleuit B. ex ε 276 s (ἄρκτον) ἄνωγε Καλυψώ . . . ποντοπορευέμεναι ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔχοντα huc traxit B. fr. 47 D. (~ζ 168), 11, 2 D. (~ζ 158), 148 B.[4] (~ε 270. 315) **83** παυσία παλλακίῳ Et. Magn. Ⓒ πολλα Et. Flor. Ⓒ γ 316

84. (72) Ἤκέ τις Καφεὺς ἀνάσσων,
85. (mel. adesp. 37[A]) Μελάμποδά τ' Ἀρπόλυκόν τε
86. (mel. adesp. 38) Μενέλας τε κ'Αγαμέμνων
87. (93) καὶ Κέρκυρος ἄγῆται.
88. (56[A]) σφοῖς ἀδελφιδεοῖς
κᾶρα καὶ φόνον
89. (74[A]) σιοῖσι κἀνθρώποισιν αἰδοιέστατον
90. (96) τῶ ἐν Θεσσαλίωι κλείτει
91. (mel. adesp. 43[B]) Ἐνετίδας πώλως στεφαναφόρως

ὁ δὲ Ἀλκμάν· [1]. sim. Et. Flor. p. 53 Mill. **84** Anecd. Ox. ed. Cram. 1, 159, 30 καὶ ὁ μὲν ποιητὴς τὴν ἄρχουσαν συστέλλει ἐν τῶι 'ἔσκεν', ὁ δὲ Ἀλκμὰν φυλάττει· [1]. τινὲς δύο (μέρη) μέν φασι, 'ῆς' ἀντὶ τοῦ 'ῆν' Δωρικῶς καὶ 'κε' σύνδεσμος· οἱ Δωριεῖς ἢ μετὰ τοῦ 'ν' λέγουσιν ἢ τροπῆι τοῦ 'ε' εἰς 'κα' **85** Apollon. Dysc. de synt. 4, 61 p. 483 Uhl. cf. fr. 22 **86** Et. Magn. 579, 19 Μενέλας· [1] ἀπὸ τοῦ Μενέλαος. ἀμφίβολον, εἴτε συγκοπῆι Μενέλας καὶ Δορύλας, εἴτε κράσει τοῦ 'ο' καὶ 'α' εἰς 'α' μακρόν, ὡς ἐλέξαο ἐλέξα, ἐπρίαο ἐπρία, ἐπαιδεύσαο ἐπαιδεύσα **87** Et. Magn. 506, 20 'Κέρκυρ'· . . . Ἀλκμάν φησι· κ. Κ. ἡγεῖται ἀπὸ εὐθείας τῆς Κέρκυρ, ἀλλ' οὐκ εἴρηται κτέ. cf. Et. Gud. 316, 39 **88** Apollon. Dysc. de pron. 143[b] p. 112, 20 Schn. πάλιν δὴ ὁ Ἀλκμὰν τὸ 'σφεᾶς' ἀντὶ ἑνικοῦ ἔταξε καὶ τό· [1. 2] 2 Hesych. κάρ· θάνατος **89** Et. Flor. p. 55 Mill. + Et. Genuin. ed. Reitz. Ind. lect. Rostoch. 1890/91 p. 6 καὶ τὸ αἰδοιέστατον, ὡς παρ' Ἀλκμᾶνι, οἷον· [1] **90** Schol. Hom. A M 66 (ut στεινός et στεῖνος) οὕτως καὶ τὸ κλειτός· οὐδέτερον γὰρ γενόμενον βαρύνεται παρ' Ἀλκμᾶνι· [1] **91** Hesych.

σὺ δὲ τηυσίην ὁδὸν ἔλθηις (o 13). cf. Hesych. ταύσιμον (ταῦσιον?) et τηῦσιον· μάταιον **84** σκαφεὺς Ⓒ em. H. Neumann ap. Robert Eratosth. catast. rell. 246, 17 cf. Tümpel Jahrb. f. Phil. 1888 Suppl. 16, 142, 37 Wil. Hom. Unters. 152, 12 RE X 1894 intellege Cephea, regem Tegeatium uel Aethiopum regem σκάφευς (i. σκάφους) explicauerunt B. Hi. Sitz. alii ex Eur. fr. 705 N.[2] κώπης ἀνάσσων **85** cf. Ἀρπάλυκος et Ἀρπαλύκη **86** Alcmani dedi καὶ ἀγ. Ⓒ **87** ἀγῆται Schnw. -εῖται B. **88** fratris filiis necem parauerunt Danaus et Atreus **2** κάραν Ⓒ em. Bekk. B. cf. 1, 33 et B 352 Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες sim. saepe (siue φ. κ. κ. φυτεύειν) **89** ναοῖσι falso Et. Flor. cf. ε 447 Archil. 64 Sol. 1, 6 Pind. Pyth. 5, 18 Is. 2, 37 **90** τῶ Ⓒ τῶ⟨ν⟩ B. ἐν τῶι 'Θεσσάλω κλ.' Dind. cf. Suid. κλῆτος· δόξα et Hesych. κλειτή· . . . . ἀγαθὴ δόξα **91** duo lemmata composuit et

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

POETA DE SE LOQVITVR

92. (25) ἔπη δέ γε καὶ μέλος Ἀλκμάν
εὗρε γεγλωσσαμένον
κακκαβίδων στόμα συνθέμενος.

93. (67) οἶδα δ' ὀρνίχων νόμως
πάντων.

94. (26) Οὔ μ' ἔτι, παρθενικαὶ μελιγάρυες ἱμερόφωνοι,
γυῖα φέρειν δύναται· βάλε δή, βάλε κηρύλος εἴην,
ὅς τ' ἐπὶ κύματος ἄνθος ἅμ' ἀλκυόνεσσι ποτῆται
νηδεὲς ἦτορ ἔχων, ἁλιπόρφυρος ἱαρὸς ὄρνις.

Ἐνετίδας πώλους στεφάν. et Ἐνιφόρω· ἀπὸ τῆς περὶ τὸν Ἀδρίαν Ἐνετίδος· διαφέρει γὰρ ἐκεῖ [. . .] **92** Athen. 9, 389^{f} 390^{a} καλοῦνται δ' οἱ πέρδικες ὑπ' ἐνίων κακκάβαι, ὡς καὶ ὑπ' Ἀλκμᾶνος λέγοντος οὕτως· [1—3], σαφῶς ἐμφανίζων, ὅτι παρὰ τῶν περδίκων ἄιδειν ἐμάνθανε. διὸ καὶ Χαμαιλέων ὁ Ποντικὸς ἔφη [fr. 24 Koepke] 'τὴν εὕρεσιν τῆς μουσικῆς τοῖς ἀρχαίοις ἐπινοηθῆναι ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ἐρημίαις ἀιδόντων ὀρνίθων· ὧν κατὰ μίμησιν λαβεῖν στάσιν (σύστασιν Wil.) τὴν μουσικήν' **93** Athen. 9, 374^{d} cf. ad fr. 94 **94** Antig. Caryst. hist. mir. 27 (23) τῶν δὲ ἀλκυόνων οἱ ἄρσενες κηρύλοι καλοῦνται· ὅταν οὖν ὑπὸ τοῦ γήρως ἀσθενήσωσιν καὶ μηκέτι δύνωνται πέτεσθαι, φέρουσιν αὐτοὺς αἱ θήλειαι ἐπὶ τῶν πτερῶν λαβοῦσαι. καὶ ἔστι τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀλκμᾶνος λεγόμενον τούτωι συνωικειωμένον· φησὶν γὰρ ἀσθενὴς ὢν διὰ τὸ γῆρας καὶ τοῖς χοροῖς οὐ δυνάμενος συμπεριφέ-

---

em. Musur. πώλους στεφανηφόρους Mus. -ως bis B., qui Alcmani dedit. cf. Alcm. fr. 1, 51 **92** audis parthenii siue hymni sphragida, de metro egerunt Wil. Versk. 383 Ed. Fraen. RhM. 72, 350 **1** ἐπηγε δὲ A δὲ et τε (γε) traiecit Wil. TG 94 uel Fέπη δὲ idem ἔπη τάδε B. editores **2** τε γλωσσαμενον A em. Mein. **3** Hesych. κακκάβη· πέρδιξ cf. RE IA 353, 9 ss ὄνομα A corr. Emp. α 328 φρεσὶ σύνθετο θέσπιν ἀοιδήν Pind. Pyth. 4, 277 s τῶν δ' Ὁμήρου καὶ τόδε συνθέμενος ῥῆμα πόρσυνε **93** cf. Walther v. d. Vogelweide, Goethe 'Der Sänger', R. Wagner 'Meistersinger' **1** δι' ὀρνίχων Ȼ em. Herm. **94** cf. Schadewaldt Ant. 9 (1933) 294 Lav.^{3} p. 193 non uidi I. Krzemiçka Kwartalnik Klassyczny 8 (1934) p. 304. 335 (cf. Arion. p. 4) **1** π. Hom., μ. Hom. Pind. ἱερόφωνοι Ȼ em. Barker B. ex Sapph. 121 ἰμ. ἀήδων **2** an φέρην uel φέρεν? cf. 71. 96. 100 Antig. Caryst. Schol.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

95. (27) Πολλαλέγων ὄνυμ' ἀνδρί, γυναικὶ δὲ Πασιχάρηα.

96. (*57) μηδέ μ' ἀείδην ἀπέρυκε.

97. (82) Φρύγιον αὔλησεν μέλος Κερβήσιον.

ρεσθαι οὐδὲ τῆι τῶν παρθένων ὀρχήσει· [1—4] Apollon. Dysc. de coni. 522 p. 254, 10 Schn. τὸ ‘ἀβάλε’ ἐντελές ἐστι καὶ σαφὲς ἐκ τῆς ἐκτάσεως τοῦ ‘α’. καὶ ἀφαιρεθὲν γὰρ τὸ αὐτὸ δηλοῖ· βάλε[1]—εἶην idem Et. Magn. 186, 43 Schol. Ar.[1] au. 299 Suid. s. κηρύλος Anecd. ed. Bekker 2, 946 Ox. ed. Cram. 1, 265, 1 cf. Et. Flor. ed. Mill. 60 Et. Vat. (ad fr. 112) Ar.[2] au. 251 ὣν τ' ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης φῦλα μετ' ἀλκυόνεσσι ποτῆται, ubi Schol. ἔστι δὲ παρὰ τὰ Ἀλκμᾶνος· [3], διὸ καὶ Δωρικῶς εἴρηται. ad ἀλκυών cf. Zonar. 121 Phot. 348, 22 ‘ὄρνις’· . . . καὶ Δωριεῖς ὄρνιξ, παρ' Ἀλκμᾶνι δὲ ἅπαξ ὄρνις· [4] Athen. 9, 374[d] οἱ δὲ Δωριεῖς λέγοντες ὄρνιξ τὴν γενικὴν διὰ τοῦ ‘χ’ λέγουσιν ὄρνιχος. Ἀλκμὰν δὲ διὰ τοῦ ‘ς’ τὴν εὐθεῖαν ἐκφέρει· ἁλ. εἴ. ὄ. καὶ τὴν γενικήν· [fr. 93] **95** Aristid. 15, 32 (II 40 s Dind.) τί δὲ ὁ τῶν παρθένων ἐπαινέτης τε καὶ σύμβουλος λέγει ὁ Λακεδαιμόνιος ποιητής; [1] πολλά, φησίν, ὁ ἀνὴρ λεγέτω, γυνὴ δέ, οἷς ἂν ἀκούσηι, χαιρέτω, ubi Schol. ὁ Ἀλκμάν **96** Et. Magn. p. 116, 22 adn. (327 cod. Va) τὸ γὰρ Λακωνικόν ἐστιν ἀείδειν ἢ ἀείδεν· [1] cf. Anecd. Par. ed. Cram. 3, 297, 28 (Herodian. II 354, 568 adn. L.) **97** Strab. 12, 8, 21 p. 580 λέγεται δέ τινα φῦλα Φρύγια οὐδαμοῦ δεικνύμενα, ὥσπερ οἱ Βερέκυντες. καὶ Ἀλκμὰν λέγει· [1], καὶ βόθυνός τις λέγεται Κερβήσιος ἔχων

Paris. ‘βάλε δὴ βάλε’· σημειοῦ κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ ‘α’ ἀρκτικοῦ στοιχείου· ἔστι γὰρ τὸ ὅλον ἀβάλε, σημαντικὸν εὐχῆς ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ὄφελεν, εἴθε, αἴθε. cf. Hesych. βάλε· . . . ἢ ὄφελον et fr. 112 cum adn. Hesych. κηρύλος· ἄρσην ὄρνις συνουσιαστικός. τινὲς δὲ ἀλκυόνα **3** ποτᾶται Schol. Ar.[2] cf. Apoll. Rhod. 4, 363 κατὰ πόντον ἅμ' ἀλκυόνεσσι φορεῦμαι cf. RE I 1583 ‘Alkyonides’ V 2153, 31 ss **4** νηλεὲς Antig. ex l 497 em. Boiss. ἀδεὲς Phot. νηλεγὲς B. ex Hesych. s. u. ἁλ. Hom. εἶαρος Antig. Athen. Phot. interpretatus est Hecker. sed cf. Rhian. 6, 3 D. Kretschmer Gl. 11 (1921) 279 **95** cf. Crus. Anal. ad paroem. 55, 1 Blass RhM. 40 (1895), 24 πολλὰ λέγων et πᾶσι χαρῆα (χαρηά) Ϛ explicauit Herm. aptius Πολλ-αλέγων ad Οὐκ-αλέγων reuocat Maas (Metr.[2] § 37). de nominum ratione et natura cf. Th. Nissen Phil. 91 (1936) p. 470 ss, de ὄνυμα Lesb. cf. Bechtel 60, de *ἔνυμα Lacon. u. Kretschmer Gl. 1, 353 ad Πασιχ. cf. IG V 1, 580 IV 939, 4. 940, 17 **96** Alcmani dedit B. **97** cf. Wil. Gl. 1, 129[1], Stes. 14 Φρ. μέλ. cf. Telest. 2, 1. 5, 3 ηὔλησε fere Ϛ τὸ κερβ- (κειρβ-) fere Ϛ em. B.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

98. (85[B]) λιγύκορτον πάλιν ⟨ἀ⟩χεῖ.

99. (91) μαγάδιν δ᾽ ἀποθέσθαι

100. (*35) ἔρπει γὰρ ἄντα τῶ σιδάρω τὸ καλῶς κιθαρίδδειν.

FRAGMENTA AMATORIA

101. (36) Ἔρος με δαῦτε Κύπριδος ⟨F⟩έκατι
γλυκὺς κατείβων καρδίαν ἰαίνει.

102. (37) ⟨_⟩ τοῦτο ⟨F⟩αδηᾶν ἔδειξε Μωσᾶν
δῶρον μάκαιρα παρθένων
ἁ ξανθὰ Μεγαλοστράτα.

ὀλεθρίους ἀποφοράς **98** Et. Flor. p. 206 Mill. λιγύκρυτον (in m. λιγύκυρτον) πάλιν παρ᾽ Ἀλκμᾶνι ἔχει· ἀντὶ τοῦ λιγύκυρτον μεταθέσει τοῦ ῥ᾽ **99** Athen. 14, 637[a] (περὶ μαγάδιος) καὶ Ἀλκμὰν δέ φησιν· [1] (ex Apollodoro) **100** Plvt. uit. Lyc. 21, 6 μουσικωτάτους γὰρ ἅμα καὶ πολεμικωτάτους ἀποφαίνουσιν αὐτούς (Λακεδαιμονίους)· [1], ὡς ὁ Λακωνικὸς ποιητὴς εἴρηκε de fort. Alex. 2, 2 p. 335[a] τοῖς Σπαρτιάταις ἄιδουσιν· [1] (sine poetae nomine) **101** Athen. 13, 600[f] Ἀρχύτας δ᾽ ὁ ἁρμονικός, ὡς φησι Χαμαιλέων [fr. 27 K.], Ἀλκμᾶνα γεγονέναι τῶν ἐρωτικῶν μελῶν ἡγεμόνα καὶ ἐκδοῦναι πρῶτον μέλος ⟨. . .⟩ ἀκόλαστον ὄντα καὶ περὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὴν τοιαύτην μοῦσαν εἰς τὰς διατριβάς· διὸ καὶ λέγειν ἔν τινι τῶν Μελῶν· [1. 2]. λέγει δὲ καὶ ὡς τῆς Μεγαλοστράτης οὐ μετρίως (συμμέτρως C οὐ μετρ. Schweigh. an ἀσυμμέτρως?) ἐρασθείς, ποιητρίας μὲν οὔσης, δυναμένης δὲ καὶ διὰ τὴν ὁμιλίαν τοὺς ἐραστὰς προσελκύσασθαι. λέγει δ᾽ οὕτως περὶ αὐτῆς· [fr. 102] **102** Athen. 13,

---

98 emendarunt Miller Nauck B. conlatis Hesych. κορτεῖν· κροτεῖσθαι et κόρτος· ὁ ἐν τοῖς κυσὶ κρότος (-των Mus.) et Suid. λιγυρώτατον· λιγύκροτον Hesych. ἠχεῖ· φωνεῖ. ψοφεῖ μάγαδις subiectum intellegit B. cf. fr. 60, 3 s **99** cf. Anacr. fr. 70 **100** ῥέπει ci. Ios. Scal. κιθαριδδειν Ψ S L[1] κιθαρισδειν (-ρίζειν) rell. -δδην Wil. sed cf. ad 94, 2 κιθαρίσδεν Wel. cf. 20 **101** **1** ἔρως . . . δ᾽ αὖτε . . . ἔκατι C em. B. **1** s Sapph. 137 Ἔρος δαῦτε . . . γλυκύπικρον . . . ὄρπετον **2** ad κ. ἰ. cf. Archil. 41 Hom. hymn. Cer. 65 Pind. Pyth. 1, 11 **102** fr. 69 contulit Bl. **1** τοῦθ᾽ αδειαν μοῦσαν ἔδειξε A restituerunt dialectum Steph. Schnw. B., metrum Wil. TG 94 (Fαδηᾶν et initio ⟨καὶ⟩ uel ⟨ὡς⟩), nisi a uero propius absunt ⟨ἐμὶν⟩ M. ἔδ. B. Hi.-Cr. **1** s Archil. 1, 2 καὶ Μουσέων ἐρατὸν δῶρον ἐπιστάμενος cum adn. **2** cf. fr. 6 **3** de metro

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

103. (55) ἔχει μ᾽ ἄχος, ὦ ὀλὲ δαῖμον.

104. (mel. adesp. 45) ἄγ᾽ αὖτ᾽ ἐς οἶκον τὸν Κλεησίππω,

105. (39) χρύσιον ὅρμον ἔχων ῥαδινᾶν πετάλοισι καλχᾶν

FRAGMENTA VARIA

106. (31) τῶι δὲ γυνὰ ταμία σφεᾶς ἔειξε χώρας.

107. (80) οἴκας μὲν ὡραίωι λίνωι.

108. (50) μέγα γείτονι γείτων.

601ª cf. fr. 101 **103** Et. Magn. 622, 44 ἐκ δὲ τοῦ ʻὀλοόςʼ γίνεται ἡ κλητικὴ ʻὀλοέʼ καὶ κατὰ συγκοπὴν ʻὀλέʼ. ἐὰν δὲ ʻὀλόςʼ ᾖι ἡ εὐθεῖα, γένοιτ᾽ ἂν ἡ κλητικὴ ʻὀλέʼ καὶ οὐκ ἔστι συγκοπή, οἷον [1] . . . τοῦτο Περὶ παθῶν Ἡρωδιανός [II 250, 225 L.] Anecd. Ox. ed. Cram. 2, 461, 32 et Schol. K 134 οὐδὲ τὸ Ἀλκμανικὸν ʻἔχοι μάχης ὦλε δαῖμονʼ· τοῦ γὰρ ὄλωλε συγκοπή ἐστιν cf. Anecd. l. c. 1, 442 adn. **104** Hephaest. 4 (π. ἀποθέσεως μέτρων), 3 p. 13 C. βραχυκατάληκτα δὲ καλεῖται, ὅσα ἀπὸ διποδίας ἐπὶ τέλους ὅλωι ποδὶ μεμείωται, οἷον ἐπὶ ἰαμβικοῦ· [1]. ἐνταῦθα γὰρ ὁ ʻσιππωʼ ποὺς ἀντὶ ὅλης ἰαμβικῆς κεῖται διποδίας (cf. Epit. Hephaest. p. 361, 17 C.). sequitur locus una cum fr. 117 **105** Athen. 15, 682ª τῶν δὲ καλχῶν μέμνηται καὶ Ἀλκμὰν ἐν τούτοις· [1. 2] **106** Cyrill. in Anecd. Par. ed. Cram. 4, 181, 25 εἴκω· τὸ ὑποχωρῶ, ἔνθεν καὶ τὸ οἶκος, εἰς ὃν ὑποχωροῦμεν, ὡς Ἀλκμάν· [1] Apollon. Dysc. de pron. 142ᵇ p. 112, 1 Schn. τὸ ʻσφεᾶς ἔειξεν χώραςʼ παρ᾽ Ἀλκμᾶνι τῶι ʻεʼ πλεονάζει **107** Anecd.[1] Ox. ed. Cram. 1, 287, 4 καὶ εἶκα, ὃ σημαίνει τὸ ὁμοιῶ· [1] παρὰ Ἀλκμᾶνι cf. 4, 368, 19. 415, 30 Choerob. in Theod. II 343, 35 Hilg. (Anecd. ed. Bekk. 3, 1294, 5) Choerob. l. c. II 107, 14 Hilg. (Anecd. ed. Bekk. 3, 1404) οἷον οἴκας παρ᾽ Ἀλκμᾶνι ἀντὶ τοῦ ὅμοιος εἶ. cf. Herodian. π. ῥημάτων II 796, 36 s L. **108** Schol. Ven. B (T) X 305 ʻἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ

---

cf. Schroe. Grundr. § 193 **103** Hom. ἄχος ἔλλαβε, εἶλε et μοῖρα, Κὴρ ὀλοή **104** Alcmani dedit Wil. H. 40 (1905) 176 (Versk. 293), qui αὖτε Foῖκον scripturam genuinam esse contendit. cf. 1, 73 καλεησίππω unus cod. καλησίππω epit. num initium carminis? **105** de metro cf. fr. 37, 6 et Ed. Fraen. RhM. 72, 166 o 460 χρ. ὅ. ἔ. ῥαδινὰν et κάλχαν Ⓒ em. Dalecamp πετάλοις᾽ ἴ⟨σα⟩ ci. B., ut dactyli euaderent cf. Hesych. κάλχη· . . . βοτάνιον ἀνθοφόρον **106** τὸ δὲ γύναι ταμίας σφέας εἶξε χ. Cyrill. Ⓒ em. B. ex Hom. γυνὴ ταμίη **107** de λίν. cf. ad 55, 3 **108** cf.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

109. (63) πεῖρά τοι μαθήσιος ἀρχά.

110. (81) λεπτὰ δ᾽ ἄταρπος, νηλεὴς δ᾽ ἀνάγκα.

111. (64) ἔστι παρέντων μνᾶστιν ἐπιθέσθαι.

112. (88[a] Cr.) ἀβάλε καὶ νοέοντα

113. (52) πρὸς δὲ τὲ τῶν φίλων

114. (90) μεῖον ἢ κοδύμαλον

115. (99) τὰ Fὰ κάδεα

116. (49) ταῦτα μὲν ὡς ἂν ὁ δᾶμος ἄπας

117. (mel. adesp. 46[A]) εἶμ᾽ ὥτ᾽ ἀπ᾽ ὑσσάκω λυθεῖσα.

ἑσσομένοισι πυθέσθαι᾽· λείπει τὸ ᾽ἀγαθόν᾽, ὡς ᾽Αλκμάν· [1] **109** Schol. Pind. Is. 1, 56 ὁ παθὼν τῶι νῶι προμαθὴς γίνεται. ᾽Αλκμάν· [1] **110** Anecd. Ox. ed. Cram. 1, 60, 24 ἐὰν δὲ ὦσιν ἐκ τοῦ ᾽ε᾽, οὐκέτι (τροπὴ γίνεται τοῦ ᾽η᾽ εἰς ᾽α᾽ μακρόν), ἔλατος ἱππήλατος. ᾽Αλκμάν· [1], ἐκ γὰρ τοῦ ἐλεεινή **111** Evst. in Od. 1787, 43 λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς ἐκ τοῦ ᾽φιλῶ᾽ μετοχὴν ᾽φίλεις᾽ καὶ τοῦ ᾽φρονῶ᾽ ᾽φρόνεις᾽ . . . ἀπὸ τῆς ᾽εἷς᾽ μετοχῆς, ἧς κλίσιν παρὰ τοῖς ποιηταῖς εἰπὼν (ὁ ᾽Αλεξανδρεὺς Ἡρακλείδης) φυλάττεσθαι παράγει χρῆσιν ἐξ ᾽Αλκμᾶνος τό· [1] **112** Et. Vat. ed. Reitz. Indic. lect. Rostoch. 1890/91 p. 6 βάλε· ἀντὶ τοῦ ἀβάλε, οἷον· [fr. 94, 2[b]]. ὁ δὲ ⟨αὐτὸς⟩ ᾽Αλκμὰν τὸ ᾽ἀβάλε᾽, οἷον· [1] **113** Apollon. Dysc. de pron. 106[bc] p. 83 Schn. ἡ ᾽σέ᾽ ὁμοίως πρὸς πάντων κοινή. Δωριεῖς διὰ τοῦ ᾽τ᾽. . .· [1] ᾽Αλκμάν. καὶ ἔτι μετὰ τοῦ ᾽ι᾽· [fr. 74]. καὶ ἔτι κοινῶς· [fr. 47] **114** Athen. 3, 81[f] ᾽Αλκμὰν δὲ τὸ στρουθίον μῆλον (κυδώνιον καλεῖ), ὅταν λέγηι· [1] Hesych. κοδύμαλον· τὸ στρουθίον μῆλον. οἱ δὲ κυδώνιον **115** pollon. Dysc. de pron. 136[bc] p. 107 Schn. Αἰολεῖς μετὰ τοῦ F ατὰ πᾶσαν πτῶσιν καὶ γένος· ᾽τὸν Fὸν παῖδα κάλει᾽ Σαπφώ· [fr. 112]. καὶ ᾽Αλκμὰν δὲ συνεχῶς αἰολίζων φησί· [1] **116** Hephaest. 7 (π. δακτυλικοῦ), 3 p. 22 C. τῶι δὲ

Hes. op. 346 ss **109** ᾽*probieren geht über studieren*᾽ **110** ᾽Αταρπώ (Μοῖραν) e Schol. η 179 temere contulit B. ἀνηλὴς δ᾽ ἀνάγκη Ⓒ em. B. **112** cf. Phot. lex. ed. Reitz. p. 4 ἀβάλε. εἶθε et βάλε (fr. 94) Hesych. ἀβάλε· ὄφελον. εἶθε **113** cf. Hesych. πρὸς δέ με· πρὸς δὲ τούτοις ἐμὲ **114** κωδύμαλλον Ⓒ em. B. cf. fr. 143 B.[4] et Nehring Gl. 13 (1924), 12 **115** εα Ⓒ explic. B. Fεα Bekk. κήδεα Hi.-Cr. **116** s num primos carminum uersus dedit Hephaestio? **116** Anacreonti dedit Wil. cf. Muenscher H. 55 (1920) 61 μένω-

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

ΕΧΕΜΒΡΟΤΟΣ Ο ΑΡΚΑΣ

᾿Εχέμβροτος ᾿Αρκὰς θῆκε τῶι ῾Ηρακλεῖ
νικήσας τόδ᾿ ἄγαλμ᾿ ᾿Αμφικτυόνων ἐν ἀ〈έ〉θλοις,
῞Ελλησι δ᾿ ἀείδων μέλεα καὶ ἐλέγους.

ἐφθημιμερεῖ (δακτυλικῶι κέχρηται) ᾿Αλκμάν· [1]. cf. Schol. β in Heph. p. 273, 2 s C. **117** Hephaest. 4 (π. ἀποθέσεως μέτρων), 4 p. 14 C. ὑπερκατάληκτα δὲ ὅσα πρὸς τῶι τελείωι προσέλαβε μέρος ποδός, οἷον ἐπὶ ἰαμβικοῦ· [1]. τοῦτο μὲν οὖν συλλαβῆι πλείονι περιττεύει Schol. α ad. l. p. 114 C. ἀντὶ τοῦ· εἶμι ὥστε ἀπὸ παττάλου λυθεῖσα· τοῦτο δὲ ἴσον τῶι· πορεύομαι ὥσπερ ἀπὸ παττάλου λυθεῖσα

Pavs. 10, 7, 4 (in certamine Pythio a. 586) προσέθεσαν (οἱ ᾿Αμφικτυόνες) δὲ καὶ αὐλωιδίας ἀγώνισμα καὶ αὐλῶν· ἀνηγορεύθησαν δὲ νικῶντες . . . αὐλωιδὸς ᾿Αρκὰς ᾿Εχέμβροτος, Σακάδας δὲ ᾿Αργεῖος ἐπὶ τοῖς αὐλοῖς. . . . καὶ αὐλωιδίαν τε [〈τό〉τε Spiro] κατέλυσαν καταγνόντες οὐκ εἶναι τὸ ἄκουσμα εὔφημον· ἡ γὰρ αὐλωιδία μέλη τε ἦν αὐλῶν τὰ σκυθρωπότατα καὶ ἐλεγεῖα καὶ [καὶ solus L^1] θρῆνοι [καὶ θρῆνοι del. edit.] προσαιδόμενα τοῖς αὐλοῖς. μαρτυρεῖ δέ μοι καὶ τοῦ ᾿Εχεμβρότου τὸ ἀνάθημα, τρίποδας χαλκοῦς ἀνατεθεὶς τῶι ῾Ηρακλεῖ τῶι ἐν Θήβαις· ἐπίγραμμα δὲ ὁ τρίποδας εἶχεν· [1—3]. κατὰ τοῦτο μὲν τῆς αὐλωιδίας ἐπαύσθη τὸ ἀγώνισμα

σαν? Bl. ἂν Alcmanem dixisse negat Wil. H. 60 (1925) 303. sed cf. fr. 81 cum adn., ubi δὴ postulauit δῆμος Ⓒ em. B. **117** cf. Wil. Versk. 414, 1 Schroe. Grundr. § 151 'possis Alcmani uersum tribuere' B. praecedit ap. Hephaest. Alcm. fr. 104 ὦ ταπυσσάκω A ὥτ᾿ ἀπυσσάλω I ὥστ᾿ ἀπισσάλω D ὥστ᾿ ἀπὸ πυσσάλω H em. Bentl. ὥτε πυσσάκω Wil. Consbr. Hesych. ὕσσακος· ὑστακός et ὕσταξ· πάσσαλος κεράτινος Phot. p. 634, 7 λυθεῖσα A λυεῖσα reliq. Et. Magn. p. 785, 8 cf. Herodian. π. καθολ. προσωιδ. I 150, 5 L. Hesych. πύσσαχος· ξύλον καμπύλον τοῖς μόσχοις περὶ τοὺς μυκτῆρας τιθέμενον, 〈ὃ〉 κωλύει [κωλύον Wil.] θηλάζειν

---

cf. B.[4] III p. 203 Geffck. Epigr. 25 Wil. S. S. 298 adn. Cr. RE V 1912. 2263 s **1. 3** de metro non constat, sed cf. Muenscher H. 62 (1927) 174 et Kal. Metr. Jb. 250, 448 **1** ἔθηκε Musur. **2** ἄθλοις Ⓒ em. Ignarra **3** cf. ἐλέγους Eur. Hel. 185 ss Iph. T. 146 ss 173 ss al.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

ΣΤΗΣΙΧΟΡΟΣ Ο ΙΜΕΡΑΙΟΣ

ΑΘΛΑ ΕΠΙ ΠΕΛΙΑΙ

1. (1) Ἑρμείας μὲν ἔδωκεν
Φλόγεόν ⟨τε⟩ καὶ Ἄρπαγον, ὠκέα τέκνα Ποδάργας,
Ἥρα δὲ Ξάνθον καὶ Κύλλαρον.

---

1 Et. Magn. 544, 54 'Κύλλαρος'· ἵππος Κάστορος παρὰ τὸ κέλλειν, ὁ ταχύς· Στησίχορος [+ ἐν τῶι πελίοις ἄθλοις cod. Sorb. cf. infra in Et. Gud. ἐπιπελίοις] τὸν μὲν Ἑρμῆν δεδωκέναι φησὶ Φλόγεον καὶ Ἅρπαγον ὠκέα τέκνα Ποδάργης, Ἥραν δὲ Ξάνθον (δ' ἑξάλιθον Ε em. Hemsterh.) καὶ Κύλλαρον sim. Anecd. Ox. ed. Cram. 2, 456, 13 (ubi Ποδαργάς, Ἥραν δ' Ἑξάλιθον) Anecd. Par. ed. Cram. 4, 49, 25 (ubi τέκνε Ποδαργᾶς) Et. Gvd. 353, 22 Στησίχορος ἐν τοῖς ἐπιπελίοις ἄθλοις (em. Sturz ex Zenob. 6, 44. u. infra adn. ad fr. 1) τὸν μὲν Ἑρμῆν δεδωκέναι φησὶ τοῖς Διοσκόροις Φλ. κ. Ἅρπ. ὠ. τ. Ποδάργης, Ἥραν δ' ⟨. . .⟩ Svid. s. 'Κύλλαρος'· Στησίχορός φησι τὸν Ἑρμῆν δεδωκέναι τοῖς Διοσκούροις Φλ. καὶ Ἅρπ. ὠ. τ. Ποδάργας καὶ Κύλλαρον cf. Tert. spect. 9

---

tres Stesichoros distinxit Wil. S. S. 233 ss cf. TG 33 s Gl. 1, 314². 2, 93¹. 113. 127². 501² Robert Bild und Lied 24 s 189 Schmid-Stählin I 1 (1929) 469 ss Geffck. GGrL I p. 80 s Anm. p. 86 s Maas RE III A 2458 Br. Lavagnini Nuova Antologia² p. 240 ss ³p. 196 ss (4. 5. 6. 17. 10 s 15) Klinger Eos 32 (1929) 657 ss I. Valaori Riv. Cl. 1 (1929) 124 ss C. M. Bowra Stesichorus in the Peloponnese Cl. Q. 28 (1934) 115 ss (ad fr. 10 ss) Greek lyric poetry Oxon. 1936 p. 77 ss W. Ferrari Stesicoro Imerese e Stesicoro Locrese Athenaeum Studii periodici di letteratura class. (Pavia) N. S. 15 ann. 229 ss F. R. B. Godolphin Stesichorus and the origins of psychological treatment of love Stud. Capps p. 168 ss cogitasse quempiam de Stesichoro auctore papyri eius, quam inter Bacchylidea sub dubiis fr. 60 s p. 110 ss edidit Br. Snell, adnotauit in praefatione Snell p. 48*s, sed cf. Simon. fr. 13ᴬ **1** ad rem cf. J. Vürtheim Stesichorus Fragmente und Biogr. Leiden 1919, 1 ss Seeliger BphW. 1920, 361 ss Sitz. Jb. 1922 p. 57, ad metrum cf. Schroe. Grundr. § 41, ad titulum adde Zenob. 6, 44 ἐν ἀρχῆι(?) τῶν ἐπὶ Πελίαι ἄθλων **1** s initium alii aliter restituerunt Ἑρμ. μ. ἔδ. Φλ. ⟨τε⟩ Hi.-Cr. Ἑρμ. Φλ. μ. ἔδωκε Blomf. B. **2** s T 400 Ξάνθε τε καὶ Βαλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης **2** Hesych. πο-

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

2. (2) cαcαμίδαc χόνδρον τε καὶ ἐγκρίδας ἄλλα τε πέμματα
καὶ μέλι χλωρόν

3. (3) θρώιcκων μὲν ἄρ᾽ Ἀμφιάραος, ἄκοντι δὲ νίκαcεμ
Μελέαγρος.

ΓΗΡΥΟΝΗΙC

4. (5) cχεδὸν ἀντιπέρας κλεινᾶc Ἐρυθείας,
Ταρτηccοῦ ποταμοῦ παρὰ παγὰc ἀπείρονας, ἀργυρο-
ρίζους
ἐν κευθμῶνι πέτρας

Serv. auct. Verg. Georg. 3, 89 Prob. Verg. Georg. 1, 12. 3, 89 (ibid. Alcm. fr. 12 B.[4]) Schol. Bern. Verg. Georg. 3, 89 Schol. Stat. Theb. 4, 215. 6, 328 Gloss. V 178, 10 **2** Athen. 4, 172[d] πεμμάτων δὲ πρῶτόν φηcιν μνημονεῦcαι Πανύαccιν [fr. 26 K.] Cέλευκος, ἐν οἷc περὶ τῆc παρ᾽ Αἰγυπτίοις ἀνθρωποθυcίας διηγεῖται, πολλὰ μὲν ἐπιθεῖναι λέγων πέμματα, ‘πολλὰc δὲ νοccάδας ὄρνιc’, προτέρου Cτηcιχόρου ἢ Ἰβύκου ἐν τοῖc Ἄθλοιc ἐπιγραφομένοις εἰρηκότος φέρεcθαι τῆι Παρθένωι δῶρα· [1]. ὅτι δὲ τὸ ποίημα τοῦτο Cτηcιχόρου ἐcτίν, ἱκανώτατος μάρτυc Cιμωνίδηc ὁ ποιητής, ὃc περὶ τοῦ Μελεάγρου τὸν λόγον ποιούμενός φηcιν· [fr. 32] ‘ὃc δουρὶ πάντας νίκαcε νέουc διναέντα βαλὼν Ἄναυρον ὕπερ πολυβότρυοc ἐξ Ἰωλκοῦ· οὕτω γὰρ Ὅμηροc ἠδὲ Cταcίχοροc ἄειcε λαοῖc’· ὁ γὰρ Cτηcίχοροc οὕτωc εἴρηκεν ἐν τῶι προκειμένωι ἄιcματι, τοῖc Ἄθλοιc· [fr. 3] 14, 645[e] ‘ἐγκρίδεc’ πεμμάτιον ἑψόμενον ἐν ἐλαίωι καὶ μετὰ τοῦτο μελιτούμενον. μνημονεύει αὐτῶν Cτηcίχοροc διὰ τούτων· χόνδρον τε καὶ κτλ. μνημονεύει αὐτῶν καὶ Ἐπίχαρμοc [fr. 52 Kai.] καὶ . . . Νικοφῶν [I 779 K.]. Ἀριcτοφάνηc δ᾽ ἐν Δαναίcιν . . . [I 457 K.] . . ., Φερεκράτηc δ᾽ ἐν Κραπατάλλοις [I 168 K.]. Hesych. χόνδρον· cεμίδαλιν μεμιγμένην ὡc πλακοῦντα Hesych. ἐγκρίδεc· πέμμα ἐλαίωι ἑψόμενον καὶ μελιτούμενον **3** Athen. 4, 172[f] cf. fr. 2 **4** Strab. 3, 2, 11 p. 148 ἐοίκαcι δ᾽ οἱ παλαιοὶ καλεῖν τὸν Βαῖτιν

δάργηc· λευκόπουc. ταχύc **3** ad K., cuius nomen legitur in Hexeciae quoque amphora, cf. RE XI 2454, 1 C. M. Bowra l. c. p. 99. 116 D. M. Robinson Cl. Phil. 33, 2 (1938) p. 212 **2** ad rem cf. Vürtheim p. 5 ss Sitz. 57 RE XIX 310 s (de dapibus nuptialibus) Λ 631 μ. χλ. (κ 234) **3** cf. Vürtheim p. 7 s μὲν γὰρ ℭ μὲν ἄρ᾽ Kleine anapaestis restitutis μὲν γάρ ⟨τ᾽⟩ B., ut dactyli currerent **4** ad tit. cf. fr. 5 Apollod. 2, 5, 10 Paus. 8, 3, 2 Schol. Ap. Rhod. 1, 211 ss, ad rem Wil. H. 14 (1879) 169 s SBBerl.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

4A. (6) u. testim.

5. (7) σκύφιον δὲ λαβὼν δέπας ἔμμετρον ὡς τριλάγυνον
πί᾽ ἐπισχόμενος, τό ῥά οἱ παρέθηκε Φόλος κεράσας.

6. (8) Ἀέλιος δ᾽ Ὑπεριονίδας δέπας ἐσκατέβαινε
χρύσεον, ὄφρα δι᾽ Ὠκεανοῖο περάσας

Ταρτησσόν, τὰ δὲ Γάδειρα καὶ τὰς πρὸς αὐτὴν νήσους Ἐρύθειαν. διόπερ οὕτως εἰπεῖν ὑπολαμβάνουσι Στησίχορον περὶ τοῦ Γηρυόνος βουκόλου (βουκολίου Ⓒ em. Kramer: intellege Eurytiona ex Hes. theog. 287 ss), διότι γεννηθείη [1—3]

4A (6) Schol. Hes. theog. 287 ἔστι δὲ ὁ Γηρυονεὺς ἐκ Καλλιρρόης τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Χρυσάορος. Στησίχορος δὲ ἓξ χεῖρας ἔχειν φησὶ καὶ ἓξ πόδας καὶ ὑπόπτερον εἶναι

5 Athen. 11, 499^{ab} Στησίχορος δὲ τὸ παρὰ Φόλωι τῶι Κενταύρωι ποτήριον 'σκύφιον δέπας' καλεῖ ἐν ἴσωι τῶι σκυφοειδές. λέγει δ᾽ ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους· [1. 2] 499^{e} τὸ δ᾽ ἐν Γηρυονηίδι Στησιχόρου ἔμμετρον ὡς τριλάγυνον τὴν τῶν τριῶν γενῶν ἀμφιβολίαν ἔχει **6** Athen. 11, 469^{e} ὅτι δὲ καὶ ὁ Ἥλιος ἐπὶ ποτηρίου διεκομίζετο ἐπὶ τὴν δύσιν, Στησίχορος μὲν οὕτως φησίν· [1—6] 11, 781^{d} p. 16 Kai. τὸν δὲ Ἥλιον ὁ Στησίχορος ποτηρίωι διαπλεῖν φησι τὸν ὠκεανόν, ὧι καὶ τὸν

1926, 139, 1 Vürtheim p. 13 ss Sitz. 58 Pottier BCH 1893, 233 s Roscher Myth. Lex. I 1630 ss (cum imagine p. 1631) RE VII 1286 ss (1291 s) **1** ἐρυθίας Ⓒ em. B. cf. Hes. theog. 290 RE VI 575 **2** de Tart. cf. RE IV A 2446 ss nota παγάς trochaeum, nisi in π. uersus cecidit (Be.) ἀργυρ. nouom **3** κευθμώνων Ⓒ em. Herm. πέτραις plerique Hom. hymn. Merc. 229 πέτρης εἰς κευθμῶνα βαθύσκιον **5** cf. Pisandr. fr. 5 Panyas. fr. 7 Antimach. fr. 66 Wyss Theocr. 7, 148 ss Lucian. conu. 14 Pottier BCH 1893, 233 s Vürtheim p. 15 s Gerhard Auserl. Vasenb. II tab. 119. 112 RE VII 1287 Roscher Myth. Lex. III 2416 s **1** σκύπφειον Cas., Vürtheim, qui audacius contulit ὄφιν M 208, ὄκχος, ὀκχέω Pind., βρόχος Theogn. 1099 al. τριλάγ. nouom, ad λάγυνον cf. Athen. 11, 499 **2** πῖ⟨νεν⟩ B. Vürtheim Plat. Phaed. 117^{c} ἐπισχόμενος . . . ἐξέπιε Apoll. Rhod. 1, 472 s ἐπισχόμενος . . . δέπας . . . πῖνε de ῥά οἱ cf. Ibyc. 1 Holsten De Stesich. et Ibyc. p. 10 **6** ad rem cf. Mimn. fr. 10 cum adn. Pherecyd. ap. Athen. 11, 469 s (FGH I 18 Jac.) Theolyt. ap. Athen, 470^{b} Roscher Myth. Lex. I 2204 RE VIII 92 s XVII 2317. 2319 Hartwig Röm. Mitt. 1902, 107 s, de metro Ed. Fraen. RhM. 72, 344 Schroe. Grundr. § 41 Kal. Metr. Jb. 250, 436 s **451** **1** ἅλιος Ⓒ em. Schweigh. cf. μ 176 ἅμος Kai. probat Ed. Fraen. ἅλιον ci. Garrod in ἐκκαταβαίνειν cadunt ω 222 orac. ap. Herod. 5, 92, 5 **2** χρύσιον?

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

ἀφίκηθ᾽ ἱερᾶς ποτὶ βένθεα νυκτὸς ἐρεμνᾶς
ποτὶ ματέρα κουριδίαν τ᾽ ἄλοχον παῖδάς τε φίλους.
δ δ᾽ ἐς ἄλσος ἔβα δάφναισι κατάσκιον
ποσὶν πάις Διός.

6A. B. (9. 10) u. testim.

ΚΥΚΝΟΣ

6C. (12) u. testim.

ΣΥΟΘΗΡΑΙ

7. (14) . . . κρύψαι δὲ ῥύγχος
ἄκρον γᾶς ὑπένερθεν

Ἡρακλέα περαιωθῆναι ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βόας ὁρμῶντα cf. Evst. in Od. 1632, 23 **6A** (9) Pavs. 8, 3, 2 Παλλαντίου (Arcadiae oppidi) μὲν δὴ καὶ Στησίχορος ὁ Ἱμεραῖος ἐν Γηρυονηίδι ἐποιήσατο μνήμην. **6B** (10) Schol. Apoll. Rhod. 1, 211 p. 26, 12 W. Στησίχορος δὲ ἐν τῇι Γηρυονίδι καὶ νῆσόν τινα ἐν τῶι Ἀτλαντικῶι πελάγει Σαρπηδονίαν φησί **6C** (12) Schol. Ambr. Pind. Ol. 10, 19a p. 315 s. Dr. (ἔτραπε δὲ Κύκνεια μάχα καὶ ὑπέρβιον Ἡρακλέα᾽) ὅτι τὸν Ἄρεος Κύκνον Ἡρακλῆς φυγὼν αὖτις ἀνεῖλε, Στησίχορος ἐν τῶι ἐπιγραφομένωι Κύκνωι φησίν 21a p. 316 Dr. ἐτράπη μὲν ἐν τῇι μάχηι τοῦ Κύκνου ὁ Ἡρακλῆς. ὁ Κύκνος, υἱὸς ὢν τοῦ Ἄρεος, ἐν τῇι παρόδωι τῆς Θεσσαλίας οἰκῶν τοὺς παριόντας ξένους ἐκαρατόμει, ἐκ τῶν κεφαλῶν ναὸν τῶι Ἀπόλλωνι ποιῆσαι βουλόμενος. παριόντι τοίνυν τῶι Ἡρακλεῖ ἐπεβούλευσε, καὶ συστάσης μάχης ἐτράπη εἰς φυγὴν ὁ Ἡρακλῆς συλλαβομένου τοῦ Ἄρεος ὡς παιδὶ τῶι Κύκνωι. ἀλλὰ ὕστερον αὐτὸν μόνον γενόμενον ἐνίκησεν ὁ Ἡρακλῆς sim. Schol. Vatic. Paris. al. 19b p. 316 Dr. **7** Athen. 3, 95d (περὶ ῥύγχου) Στησί-

---

Kal. κ 508 δι᾽ Ὠκεανοῖο περήσηις **3** ἀφίκηθ᾽ C -οιθ᾽ Blomf. B. ποτὶ: διὰ Vürtheim temere λ 606 ἐρεμνῆι νυκτί (Hes. theog. 758) **4** Θείαν intellege et Περσηίδα Ὠκεανίνην Κίρκην τε καὶ Αἰήτην ex Hes. theog. 371. 956 s παῖδας Holsten **5** Hesych. κατάσκιος· πάντοθεν σκιὰν ἔχων **6** ποσσὶ B. **6A** cf. Roscher Myth. Lex. III 1338, 14 ss **6B** agit Schol. Apoll. de Σαρπηδονία πέτρα Thraciae et Ciliciae ab hac diuersa. cf. Cypr. fr. 21 B. RE II A 43 s **6C** cf. Vürtheim p. 23 ss de Cycno et Hercule u. RE XI 2435 ss καρατομεῖν (Eur. Rhes. 586 al.) et συλλαβέσθαι (= adiutare) uoces poeticae, συστησάμενος μάχην autem et συνιστάντος μονομαχίαν legis ap. Apollod. 2, 5, 10, 7 et 2, 5, 11, 3 in fabulis Geryonea et Cycnea **7** cf. Vürtheim p. 27 s **1** κρύψε Dind. **2** Pind. fr. 292 γᾶς ὑπ-

ΕΡΙΦΥΛΑ

8. (16) u. testim.

8ᴬ. (*17) πάτρω᾽ ἐμόν, ἀντίθεον Μελάμποδα,

ΙΛΙΟΥ ΠΕΡCΙC

9. (*18) ὥικτιρε γὰρ αὐτὸν ὕδωρ αἰεὶ φορέοντα Διὸς κούρα
βαcιλεῦcιν.

9ᴬ–ᶠ. (19—22. 24. 25) u. testim.

χορός τέ φηcιν ἐν Cυοθήραιc· [1. 2] **8** (16) Sext. Empir. adu. mathem. 1, 261 p. 658 Bekk. οἱ ἱcτορικοὶ τὸν ἀρχηγὸν ἡμῶν τῆc ἐπιcτήμηc Ἀcκληπιὸν κεκεραυνῶcθαι λέγουcιν οὐκ ἀρκούμενοι τῶι ψεύcματι, ἐν ὧι καὶ ποικίλωc αὐτὸ μεταπλάττουcι· Cτηcίχοροc μὲν ἐν Ἐριφύληι εἰπών, ὅτι τινὰc τῶν ἐπὶ Θήβαιc πεcόντων ἀνιcτᾶι (ὁ Ἀcκληπιόc) Ps.-Apollod. bibl. 3, 10, 3, 10 p. 141 s W. εὗρον δέ τινας λεγομένους ἀναcτῆναι ὑπ᾽ αὐτοῦ (τοῦ Ἀcκληπιοῦ), Καπανέα καὶ Λυκοῦργον, ὡc Cτηcίχοροόc φηcιν ⟨ἐν⟩ Ἐριφύληι Schol. Pind. Pyth. 3, 96 λέγεται δὲ ὁ Ἀcκληπιὸc χρυcῶι δελεαcθεὶc ἀναcτῆcαι Ἱππόλυτον τεθνηκότα· ... Cτηcίχοροc δὲ ἐπὶ Καπανεῖ καὶ Λυκούργωι Schol. Eur. Alc. 1 Cτηcίχοροc (φηcὶ κεραυνωθῆναι τὸν Ἀcκληπιὸν) δὲ ἐπὶ Καπανεῖ καὶ Λυκούργωι cf. Philodem. de piet. p. 52, 131, 15 ss G.

8ᴬ Evst. in Il. 316, 16 Πίνδαροc [Ol. 6, 77 al.] δὲ οὐκ ἀδελφούc, ἀλλὰ γονέαc μητρὸc μάτρωαc ἔφη. Cτηcίχοροc δὲ πάτρωα τὸν κατὰ πατέρα πρόγονον εἶπεν, ἔνθα παρ᾽ αὐτῶι Ἀμφίλοχοc ἔφη τό· [1]. Μελάμπουc γάρ, οὗ Ἀντιφάτηc, οὗ Ὀικλῆc, οὗ Ἀμφιάρηοc, ὅθεν Ἀμφίλοχοc cf. Et. Flor. p. 431 M. Cτηcίχοροc δὲ τοὺc τοῦ πατρὸc (γονέαc ἔφη) πάτρωαc **9** Athen. 10, 456ᶠ ἀνακομίζοντοc δ᾽ αὐτοῖc (τοῖc χοροῖc τοῦ Cιμωνίδου) τὸ ὕδωρ ὄνου, ὃν ἐκάλουν Ἐπειὸν διὰ τὸ μυθολογεῖcθαι τοῦτο δρᾶν ἐκεῖνον καὶ ἀναγεγράφθαι ἐν τῶι τοῦ Ἀπόλλωνοc ἱερῶι τὸν Τρωϊκὸν μῦθον, ἐν ὧι ὁ Ἐπειὸc ὑδροφορεῖ τοῖc Ἀτρείδαιc, ὡc καὶ Cτηcίχοροόc φηcιν· [1] cf. Evst. in Il. 1323, 57

ένερθε **8.** **8ᴬ** u. Vürtheim p. 32 ss RE II 1653 s I 1938 XV 398 s **9** ad tit. cf. Paus. 10, 26, 1. 27, 2 Harpocr. p. 104, 17 alios, ad metrum huius fr. et 10.11 cf. Schroe. Grundr. § 153, ad rem Robert Bild und Lied p. 75. 78 legitur in Tabula Iliaca Ἰλίου πέρcιc κατὰ Cτηcίχορον. cf. Mancuso Memorie dei Lincei 14, 8 u. Simon. fr. 70 Sim. Rhod. sec. 1 ss Vürtheim p. 34 ss γὰρ: δ᾽ Eust. ἀεὶ C em. B. κούροιc Eust. **9ᴬ** cf. Roscher Myth. Lex. I 1883 **9ᶜ** cf.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

ΕΛΕΝΑ (ΕΛΕΝΑC Ā)

10. (29) πολλὰ μὲν Κυδώνια μᾶλα ποτερρίπτουν ποτὶ
δίφρον ἄνακτι,
πολλὰ δὲ μύρcινα φύλλα
καὶ ῥοδίνουc cτεφάνουc ἴων τε κορωνίδαc οὔλαc.

9[A] (19) Pavs. 10, 27, 2 ἐc δὲ Ἑκάβην Cτηcίχοροc ἐν Ἰλίου πέρcιδι ἐποίηcεν, ἐc Λυκίαν ὑπὸ Ἀπόλλωνοc αὐτὴν κομιcθῆναι **9**[B] (20) Schol. Eur. Andr. 10 Cτηcίχορον μὲν γὰρ ἱcτορεῖν, ὅτι τεθνήκοι (ὁ Ἀcτύαναξ) καὶ τὸν τὴν Πέρcιδα cυντεταχότα κυκλικὸν ποιητήν [fr. 15 B.], ὅτι καὶ ἀπὸ τοῦ τείχουc ῥιφθείη, ὧι ἠκολουθηκέναι Εὐριπίδην **9**[C] (21) Pavs. 10, 26, 1 Κλυμένην μὲν οὖν Cτηcίχοροc ἐν Ἰλίου πέρcιδι κατηρίθμηκεν ἐν ταῖc αἰχμαλώτοιc **9**[D] (22) Pavs. 10, 26, 9 Μέδουcα δὲ κατέχουcα ταῖc χερcὶν ἀμφοτέραιc τὸ ὑπόcτατον ἐπὶ τοῦ ἐδάφουc κάθηται· ἐν δὲ ταῖc Πριάμου θυγατράcιν ἀριθμήcαι τιc ἂν καὶ ταύτην κατὰ τοῦ Ἱμεραίου τὴν ὠιδήν **9**[E] (24) Athen. 13, 610[c] καὶ ἐὰν μέν τίc cου πύθηται, τίνεc ἦcαν οἱ εἰc τὸν δούρειον ἵππον ἐγκατακλειcθέντεc, ἑνὸc καὶ δευτέρου ἴcωc ἐρεῖc ὄνομα· καὶ οὐδὲ ταῦτ' ἐκ τῶν Cτηcιχόρου, cχολῆι γάρ, ἀλλ' ἐκ τῆc †Cάκα τοῦ Ἀργείου Ἰλίου πέρcιδοc (cf. Bethe Homer II p. 221)· οὗτοc γὰρ παμπόλλουc τινὰc κατέλεξεν Evst. in Od. p. 1698, 2 φαcὶ δὲ τοὺc εἰc αὐτὸν καταβάντας τινὲc μέν, ὧν καὶ Cτηcίχοροc, ἑκατὸν εἶναι **9**[F] (*25) Schol. Eur. Or. 1287 ἆρα εἰc τὸ τῆc Ἑλένηc κάλλοc βλέψαντεc οὐκ ἐχρήcαντο τοῖc ξίφεcιν; οἷόν τι καὶ Cτηcίχοροc ὑπογράφει περὶ τῶν καταλεύειν αὐτὴν μελλόντων· φηcὶ γὰρ ἅμα τῶι τὴν ὄψιν αὐτῆc ἰδεῖν αὐτοὺc ἀφεῖναι τοὺc λίθουc ἐπὶ τὴν γῆν.

10 Isocr. Helen. 64 ἐνεδείξατο δὲ (Ἑλένη) καὶ Cτηcιχόρωι τῶι ποιητῆι τὴν αὑτῆc δύναμιν· ὅτε μὲν γὰρ ἀρχόμενοc τῆc ὠιδῆc ἐβλαcφήμηcέ τι περὶ αὐτῆc, ἀνέcτη τῶν ὀφθαλμῶν ἐcτερημένοc. ἐπειδὴ δὲ γνοὺc τὴν αἰτίαν τῆc cυμφορᾶc τὴν καλουμένην Παλινωιδίαν ἐποίηcε, πάλιν αὐτὸν

RE XI 879, 5 Robert Bild und Lied 73 **9**[D] cf. Apollod. 3, 12, 5, 9 **9**[E] Eur. Tro. 14 δούρειοc ἵπποc (Apollod. ep. 5, 14 ss) **9**[F] cf. Roscher Myth. Lex. I 1947 **10** describuntur Helenae et Menelai nuptiae. cf. C 491 ss Ps.-Hes. scut. 278 ss Sapph. fr. 55 Ibyc. 13. 27 Ar. au. 1731 ss Theocr. 18 Catull. 61. 62 Vürtheim p. 58 ss Sitz. 60 s Wil. S. S. 241 **1** ad K. μ. cf. ad Ibyc. 6, 1 s ποτερρίπτουν Ϛ -τευν Schnw. ποτέρριπτον B. **2** μύρcεινα A em. Schnw. de φυλλοβολία cf. Bacchyl. 11, 17 ss Philic. Cercyr. fr. 1[c], 20 ss Callim. fr. ed. Pfeiff. fr. 34, 1, 11 ss **3** ῥαδίνου A em. E cf. Anacr. 76

10^{A}. (mel. adesp. 44) ἀλλ᾽ ἁ πολυνεικής
δῖ᾽ Ἑλένα

10^{B-E}. (27. 28. 30. 31) u. testim.

ΠΑΛΙΝΩΙΔΙΑ (ΕΛΕΝΑC Β̄)

11. (32) Οὐκ ἔστ᾽ ἔτυμος λόγος οὗτος·

εἰς τὴν αὐτὴν φύσιν κατέστησεν Athen. 3, 81^{d} Κυδωνίων δὲ μήλων μνημονεύει Στησίχορος ἐν Ἑλένῃ οὕτως· [1—3] 3 Hesych. κορωνίδες· ... καὶ οἱ ἐκ τῶν ἴων πεπλεγμένοι στέφανοι **10^{A}** Schol. Hom. A Π 57 ὅσοις κυρίοις εἰς ‘ης’ λήγουσι βαρυτόνοις συνθέτοις παράκειται ἐπιθετικὰ ὀξυνόμενα· Διογένης ... αὐτὰρ ὁ διογενής, Πολυνείκης ... [1. 2] **10^{B}** (*27) Pavs. 2, 22, 6 πλησίον δὲ τῶν Ἀνάκτων (Ἀνάκων B.) Εἰλειθυίας ἐστὶν ἱερὸν ἀνάθημα Ἑλένης, ὅτε σὺν Πειρίθωι Θησέως ἀπελθόντος ἐς Θεσπρωτοὺς Ἄφιδνά τε ὑπὸ Διοσκούρων ἑάλω καὶ ἤγετο ἐς Λακεδαίμονα Ἑλένη. ἔχειν μὲν γὰρ αὐτὴν λέγουσιν ἐν γαστρί, τεκοῦσαν δὲ ἐν Ἄργει καὶ τῆς Εἰλειθυίας ἱδρυσαμένην τὸ ἱερὸν τὴν μὲν παῖδα ἣν ἔτεκε Κλυταιμνήστραι δοῦναι — συνοικεῖν γὰρ ἤδη Κλυταιμνήστραν Ἀγαμέμνονι —, αὐτὴν δὲ ὕστερον τούτων Μενελάωι γήμασθαι. καὶ ἐπὶ τῶιδε Εὐφορίων Χαλκιδεὺς [fr. 90 Pow.] καὶ Πλευρώνιος Ἀλέξανδρος [fr. 2 Mein.] ἔπη ποιήσαντες, πρότερον δὲ ἔτι Στησίχορος ὁ Ἱμεραῖος, κατὰ ταὐτά φασιν Ἀργείοις Θησέως εἶναι θυγατέρα Ἰφιγένειαν cf. Evphor. fr. 90 Pow. οὕνεκα δή μιν ἵφι βιησαμένωι Ἑλένη ὑπεγείνατο Θησεῖ **10^{C}** (*28) Schol. Hom. B 339 τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀρίστων ἐπὶ μνηστείαν τῆς Ἑλένης παρόντων διὰ τὸ γένος καὶ τὸ κάλλος, Τυνδάρεως ὁ πατὴρ αὐτῆς, ὥς τινές φασι, φυλαξόμενος, μή ποτε ἕνα αὐτῶν προκρίνας τοὺς ἄλλους ἐχθροὺς ποιήσηται, κοινὸν αὐτῶν ἔλαβεν ὅρκον, ἢ μὴν τῶι ληψομένωι τὴν παῖδα ἀδικουμένωι περὶ αὐτὴν σφόδρα πάντας ἐπαμυνεῖν. διόπερ Μενελάωι αὐτὴν ἐκδίδωσι· καὶ μετ᾽ οὐ πολὺ ἁρπασθείσης αὐτῆς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἐκοινώνησαν τῆι στρατείαι διὰ τοὺς γενομένους ὅρκους. ἱστορεῖ Στησίχορος **10^{D}** (30) Athen. 10, 451^{d} καὶ Στησίχορος δὲ ἐν Ἑλένηι λιθαργύρεον ποδονιπτῆρα ἔφη **10^{E}** (31) Argvm.

στεφ. ... ροδίνους **10^{A}** de Stesichoro poeta cogitauit B. ἀλλὰ πολυνικὴς διελένα Ⓒ em. B. Schnw. Herm. Aesch. Sept. 829 ss οἳ δὴτ᾽ ὀρθῶς κατ᾽ ἐπωνυμίαν ⟨...⟩ καὶ πολυνεικεῖς ὤλοντ᾽ ἀσεβεῖ διανοίαι **10^{B}** cf. Roscher Myth. Lex. I 1932 ss (cum imagine) RE IX 2599 ss Vürtheim p. 61 **10^{C}** cf. Vürtheim p. 61 s Eur. Suppl. 1188 λάβ᾽ ὅρκον (locus argumenti haud dissimilis) ἐπαμύνειν uox Homerica Eur. Suppl. 133 τῶι δ᾽ ἐξέδωκας

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

οὐδ' ἔβας ἐν νηυσὶν εὐσέλμοις
οὐδ' ἵκεο πέργαμα Τροίας.

ΟΡΕΣΤΕΙΑΣ Ᾱ Β̄

12. (*35) Μοῦσα, σὺ μὲν πολέμους ἀπωσαμένα μετ' ἐμεῦ
κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαῖτας καὶ θαλίας
μακάρων,

Theocr. 18 p. 331 W. τοῦτο τὸ εἰδύλλιον ἐπιγράφεται Ἑλένης ἐπιθαλάμιος· καὶ ἐν αὐτῷι τινα εἴληπται ἐκ τοῦ πρώτου Στησιχόρου Ἑλένης (ἐπιθαλαμίου?) **11** Plat. Phaedr. 243ᵃ ἔστι δὲ τοῖς ἁμαρτάνουσι περὶ μυθολογίαν καθαρμὸς ἀρχαῖος, ὃν Ὅμηρος μὲν οὐκ ἤισθετο, Στησίχορος δέ· τῶν γὰρ ὀμμάτων στερηθεὶς διὰ τὴν Ἑλένης κακηγορίαν οὐκ ἠγνόησεν ὥσπερ Ὅμηρος, ἀλλ' ἅτε μουσικὸς ὢν ἔγνω τὴν αἰτίαν καὶ ποιεῖ εὐθύς· [1—3]. καὶ ποιήσας δὴ πᾶσαν τὴν καλουμένην Παλινωιδίαν παραχρῆμα ἀνέβλεψεν **1** adferunt Athen. 11, 505ᵇ Max. Tyr. 21, 1 Hob. Dion. Hal. epist. 1 ad Amm. 3 Philostr. uit. Apoll. 6, 11 p. 246 Cic. Att. 9, 13 respiciunt palinodiam auctores creberrimi quos enumerat B.⁴ p. 218 s, e quibus grauissimi Plat. rep. 9, 586ᶜ Aristid. or. 2, 72 Dind. (Schol. Lycophr. 822) Dio Prvs. 11, 40 s (I 125 s Arn.) Pavs. 3, 19, 11 ss **12** Ar. pac. 775 ss Μοῦσα, σὺ μὲν πολέμους ἀπωσαμένη μετ' ἐμοῦ τοῦ φίλου χόρευσον κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαῖτας καὶ θαλίας μακάρων· σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἀρχῆς μέλει. ubi Schol. 'Μοῦσα . . . πολέμου'· τὸ χ πρὸς τὴν ἀλλαγὴν τοῦ μέτρου· αὕτη δὲ πλοκή ἐστι καὶ ἔλαθεν· σφόδρα δὲ γλαφυρὸν εἴρηται, καὶ ἔστι Στησιχόρειος: uide an corrupta

---

παῖδας; **11** ad rem et metrum cf. Robert Bild und Lied p. 25 Wil. S. S. 241 Versk. 389 Mancuso La lirica classica Greca in Sicilia Pisa (1912) p. 155 s Atene e Roma 17 (1914) 299 s Vürtheim p. 64 ss Sitz. p. 60 Muenscher H. 62 (1927) 173 s V. Pisani Riv. di Fil. Class. 1928, 476 ss (Elena e l' εἴδωλον) ad Palinod. contulit B. Kirn Zur literar. Stellung von Horazens Iambenbuch (diss. Tub. 1935) p. 32 s Hor. iamb. 17 **1** ~ ψ 62 (uerba Penelopae) ἔστιν Philostr. ὁ λόγος idem οὗτος om. Cic. **2** ναυσὶν Naeke **3** ad π. Τρ. cf. Eur. Andr. 292 Soph. Phil. 353. 611 Hesych. s. u. **12** ad tit. cf. fr. 14 Athen. 12, 513ᵃ (fr. 26ᴬ) Schol. Dionys. Thrac. 183, 14 Hilg. Habron. Schol. H 76 (fr. 14ᴱ) haec Stesichoro dederunt Hart. B. ut Orestiae exordium cf. Robert Bild und Lied p. 149 ss 170 RE XVIII 975, 48 ss Wil. Choeph. 248, 1 Versk. 432 Vürtheim p. 45 ss Schroe. Grundr. § 31 **1** Π 251 νηῶν . . . ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε **1** s α 338 ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε,

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

13. (*36) ὅταν ἦρος ὥραι κελαδῆι χελιδών.

14. (37) τοιάδε χρὴ Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων
ὑμνεῖν Φρύγιον μέλος ἐξευρόντας ἁβρῶς
ἦρος ἐπερχομένου.

14A–D. (38—41). **14E** u. testim.

---

sint **13** Schol. Ar. pac. 800 ‘ὅταν ἠρινὰ μὲν φωνῆι χελιδὼν ἑζομένη κελαδῆι’· καὶ αὕτη πλοκὴ Στησιχόρειος· φησὶ γὰρ οὕτως· [1] **14** Ar. pac. 797 ss τοιάδε χρὴ Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων τὸν σοφὸν ποιητὴν ὑμνεῖν, ὅταν ἠρινὰ — κελαδῆι, ubi Schol. ἔστι δὲ παρὰ τὰ Στησιχόρου ἐκ τῆς Ὀρεστείας· [1—3]. δαμώματα δὲ τὰ δημοσίαι ἀιδόμενα **1** Hesych. δαμώματα· κοινώματα. δημοσιώματα et δημώματα· παίγνια et δαμώμενος· ἀγαλλόμενος, οἱ δὲ παίζων

14A (38) Philodem. de piet. p. 24, 52a, 5 ss G. Στη[σίχορο]ς δ’ ἐν Ὀρεστεί[αι κατ]ακολουθήσας [Ἡσιό]δωι [fr. 100] τὴν Ἀγαμέ[μνονος Ἰ]φιγένειαν εἶ[ναι τὴ]ν Ἑκάτην νῦν [ὀνομαζ]ομένην [καὶ περὶ]αιαν τὸν τά[φο]ν ε[ἶναι?] cf. Paus. 1, 43, 1 λέγουσι δὲ εἶναι καὶ Ἰφιγενείας ἡρῶιον· ἀποθανεῖν γὰρ καὶ ταύτην ἐν Μεγάροις· ἐγὼ δὲ ἤκουσα μὲν καὶ ἄλλον ἐς Ἰφιγένειαν λόγον ὑπὸ Ἀρκάδων λεγόμενον, οἶδα δὲ Ἡσίοδον ποιήσαντα ἐν Καταλόγωι γυναικῶν [fr. 100] Ἰφιγένειαν οὐκ ἀποθανεῖν, γνώμηι δὲ Ἀρτέμιδος Ἑκάτην εἶναι 2, 35, 1 (apud Hermionenses) καὶ Ἀρτέμιδος ἐπίκλησιν Ἰφιγενείας ἐστὶν ἱερόν **14B** (39) Schol. Eur. Or. 46 φανερὸν ὅτι ἐν Ἄργει ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται· Ὅμηρος δὲ ἐν Μυκήναις φησὶν εἶναι τὰ βασίλεια τοῦ Ἀγαμέμνονος, Στησίχορος δὲ καὶ Σιμωνίδης [fr. 207 B.4] ἐν Λακεδαιμονίαι **14C** (40) Schol. Eur. Or. 268 Στησιχόρωι ἑπόμενος (Εὐριπίδης) τόξα φησὶν αὐτὸν (τὸν Ὀρέστην) εἰλη-

---

τά τε κλείουσιν ἀοιδοί. cf. Hes. theog. 100 s **13** Z 148 ἔαρος . . . ὥρη nota lusum uerborum (κελαδ- χελιδ-) **14** cf. Vürtheim p. 47 Schroe. Grundr. § 153 L. Delatte L’Antiquité classique 7 (1938) p. 23 ss (‘Note sur un fragment de Stésichore’), qui paeani tribuere uolt, non heroum laudibus (sic Schneidewin olim in Ibyci reliq. Gott. 1833 p. 52) conlatis Iambl. uit. Pyth. 110 Deubn. Porphyr. uit. Pyth. 32 Schol. Victor. X 391 **1** Simon. fr. 101 καλλικόμους . . . Χάριτας. cf. Ibyc. 8, 1 s de δαμ. inprimis disputauit Delatte l. c. p. 26 cum adn., qui et alia contulit et Pind. Isthm. 8, 8 (17) cum schol. **2** Alcm. 97 Φρ. αὔλησεν μ. Κερβήσιον. cf. Telest. 2, 1. 5, 3 ἐξευρόντα C em. Kleine Pind. Pyth. 1, 60b ἐξεύρωμεν ὕμνον Anacr. 69, 2 s ἁβρῶς . . . ψάλλω **3** = Theogn. 777 cf. Alc. 98 **14A** cf. Hesych. s. Ἰφ.· ἡ Ἄρτεμις RE IX 2593, 24 ss 2589 s Wil. Griech. Trag. 2, 257 **14D** cf. RE XII 698, 4

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

15. (42) τᾶι δὲ δράκων ἐδόκησε μολεῖν κάρα βεβροτωμένος
ἐκ δ' ἄρα τοῦ βασιλεὺς Πλεισθενίδας ἐφάνη. [ἄκρον·

ΚΑΛΥΚΑ

15ᴬ. (43) u. testim.

[ΡΑΔΙΝΑ]

16. (44) Ἄγε, Μοῦσα λίγει', ἄρξον ἀοιδᾶς ἐρατῶν ὕμνους
Σαμίων περὶ παίδων ἐρατᾶι φθεγγομένα λύραι.

φέναι παρὰ Ἀπόλλωνος **14ᴰ** (41) Schol. Aesch. Choeph. 733 Κίλισσαν δέ φησι τὴν Ὀρέστου τροφόν, Πίνδαρος [Pyth. 11, 17] δὲ Ἀρσινόην, Στησίχορος Λαοδάμειαν (hoc Pherecyd. quoque ap. Schol. Pind. Pyth. 11, 25ᵃ [FGH I 94, 134 Jac.]) **14ᴱ** Habro in Pap. Oxyrh. 1087 saec. I ex. a. Chr. col. 2, 45 ss ed. Grenfell et Hunt uol. VIII (1911) p. 105 τὸ λιθακός, ἔνθεν φη(σὶ) Στησίχορος ἐν Ὀρεστείας β'· λιθακοῖς **15** Plvt. sera numin. uind. 10 p. 555ᵃ ὥστε πρὸς τὰ γιγνόμενα καὶ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀποπλάττεσθαι τὸ τῆς Κλυταιμήστρας ἐνύπνιον τὸν Στησίχορον οὕτωσί πως λέγοντα· [1. 2]

15ᴬ (43) Athen. 14, 619ᵈ Ἀριστόξενος δὲ ἐν τετάρτωι περὶ μουσικῆς [FHG II 287] ᾐδον, φησίν, αἱ ἀρχαῖαι γυναῖκες Καλύκην τινὰ ὠιδήν. Στησιχόρου δ' ἦν ποίημα, ἐν ὧι Καλύκη τις ὄνομα, ἐρῶσα Εὐάθλου νεανίσκου εὔχεται τῆι Ἀφροδίτηι γαμηθῆναι αὐτῶι. ἐπεὶ δὲ ὑπερεῖδεν ὁ νεανίσκος, κατεκρήμνισεν ἑαυτήν. ἐγένετο δὲ πάθος περὶ Λευκάδα. σωφρονικὸν δὲ πάνυ κατεσκεύασεν ὁ ποιητὴς τὸ τῆς παρθένου ἦθος, οὐκ ἐκ παντὸς τρόπου θελούσης συγγενέσθαι τῶι νεανίσκωι, ἀλλ' εὐχομένης εἰ δύναιτο γυνὴ τοῦ Εὐάθλου γενέσθαι κουριδία ἤ, εἰ τοῦτο μὴ δυνατόν, ἀπαλλαγῆναι τοῦ βίου'

16 Strab. 8, 3, 20 p. 347 (in Eliacis) οὐ πάνυ δὲ ὑπὸ τῶν τοὺς περίπλους γραψάντων ἡ Σάμος μνημονεύεται . . . καὶ πεδίον δ' αὐτόθι καλεῖται Σαμικόν, ἐξ οὗ πλέον ἄν τις τεκμαίροιτο ὑπάρ-

---

15 cf. Wil. Arist. u. Ath. 2, 183 Choeph. 510 ss Weil Aesch. Choeph. 580 Hi. Jb. 1888, 177 Vürtheim p. 52 ss Sitz. 59 M. Bock Die Schlange im Traum der Klytaimestra H. 71 (1936) p. 230 ss RE XVIII 453, 11 ss Schroe. Grundr. § 153 **1** τάδε Σ em. Reiske δόκησε Hom. λ 41 βεβροτωμένα τεύχεα **2** Aesch. Ag. 1569 δαίμονι τῶι Πλεισθενιδῶν. cf. Ibyc. 3, 21 cum adn. **15ᴬ** cf. RE X 1768, 7 Vürtheim p. 56 s Paean. in Demetr. 33 Σφίγγα . . . κατακρημνιεῖ Stesich. 6, 4 κουριδίαν τ' ἄλοχον Eur. Hipp. 356 s ἀπαλλαχθήσομαι βίου Hel. 102 ἀπηλλάχθη βίου **16** ad rem et auctorem cf. Wil. TG 34, 1 RE I A 36 s Vürtheim p. 57 s Eitrem BphW 1919, 741 s

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ

17. (*26) οὕνεκα Τυνδάρεος
ῥέζων ποτὲ πᾶσι θεοῖς μούνας λάθετ᾽ ἠπιοδώρου
Κύπριδος. κείνα δὲ Τυνδαρέου κόραις
χολωσαμένα διγάμους τε καὶ τριγάμους τίθησιν
καὶ λιπεσάνορας.

18. (45) Δεῦρ᾽ ἄγε, Καλλιόπεια λίγεια,

ξαι ποτὲ πόλιν τὴν Σάμον. καὶ ἡ Ῥαδίνη δέ, ἣν Στησίχορος ποιῆσαι δοκεῖ, ἧς ἀρχή· [1. 2], ἐντεῦθεν λέγει τοὺς παῖδας· ἐκδοθεῖσαν γὰρ τὴν Ῥαδίνην εἰς Κόρινθον τυράννωι φησὶν ἐκ τῆς Σάμου πλεῦσαι πνέοντος Ζεφύρου, οὐ δήπουθεν τῆς Ἰωνικῆς Σάμου. τῶι δὲ αὐτῶι ἀνέμωι καὶ ἀρχιθέωρον εἰς Δελφοὺς τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς ἐλθεῖν· καὶ τὸν ἀνεψιὸν ἐρῶντα αὐτῆς ἅρματι εἰς Κόρινθον ἐξορμῆσαι παρ᾽ αὐτήν· ὅ τε τύραννος κτείνας ἀμφοτέρους ἅρματι ἀποπέμπει τὰ σώματα, μεταγνοὺς δ᾽ ἀνακαλεῖ καὶ θάπτει Pavs. 7, 5, 13 (de Samo Ionica) Σαμίοις δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἐς τὸ Ἡραῖον τὸ Ῥαδίνης καὶ Λεοντίχου μνῆμά ἐστι, καὶ τοῖς ὑπὸ ἔρωτος ἀνιωμένοις εὔχεσθαι καθέστηκεν ἰοῦσιν ἐπὶ τὸ μνῆμα **17** Schol. Eur. Or. 249 Στησίχορός φησιν, ὡς θύων τοῖς θεοῖς Τυνδάρεως Ἀφροδίτης ἐπελάθετο· διὸ ὀργισθεῖσαν τὴν θεὸν διγάμους τε καὶ τριγάμους καὶ λειψάνδρους αὐτοῦ τὰς θυγατέρας ποιῆσαι (ἐποίησεν Ⓒ em. Schw.)· ἔχει δὲ ἡ χρῆσις οὕτως· [1—5] **18** Evst. in Il. 9, 43 οὐ μόνον γὰρ Ἡσίοδος ἐκ τῆς τῶν Μουσῶν ἐπικλήσεως ἄρχεται... Στησίχορος δὲ τὸ κύριον ἐκ-

---

H. J. Rose Stesichoros and the Rhadine fragm. Cl. Quart. 1932, 88 ss, ad metrum Sapph. fr. 56 ss Wil. Versk. 408, 2 **1** ~ Alcm. 7 Μῶς᾽ ἄγε, Μῶσα λίγεια, . . . μέλος . . . ἄρχε . . . ἀείδην contulit fr. 63 B.⁴ quoque Wil.¹ ἐρατῶν ὕμνους Ⓒ ἐρατωνύμ⟨ου⟩ B., sed neque ἄρξον ἀοιδᾶς neque ἀοιδᾶς ὕμνους (θ 429) neque ἐρατῶν... παίδων tangere ausim Ἐρατὼ (-οῖ) νόμους Mein. Heyne B. **2** Hom. hymn. Merc. 153 χέλυν ἐρατήν **17** aut Ἰλίου πέρσιδι aut Orestiae aut Helenae dederunt editores. cf. Vürtheim p. 60 s Wil. Versk. 397 Schroe. Grundr. § 153 **1** οὔνεκά ποτε boni, unde ποτε in u. 2 traiecit B. τυνδάρεως Ⓒ em. Schnw. **2** ποτὲ hic omittunt Ⓒ ἅπασι u. l., unde de ποθ᾽ ἅπασι cogitat B. μόνας cod. A μιᾶς rel. em. B. λάθετο (λήθετ᾽) uel ἐπελ- Ⓒ Z 251 ἠπιόδωρος . . . μήτηρ **3** δ᾽ ἄρα Bl. τυνδάρεω Ⓒ em. B. Τυνδάρηο Schnw. ᾽an Τυνδάρευς᾽? B. κούραις (-ας) u. l. κόρας Sitz. **4** χολωσαμένη Ⓒ em. Kleine τε om. cod. A Theocr. 12, 5 τριγάμοιο γυναικός **5** λειπεσάνορας uel λιπεσήν- uel λιπεσιόρας Ⓒ λιπες. nouom **18** Ἰλίου

19. (53) ῥαδινοὺς δ' ἐπέπεμπον ἄκοντας.

20. (48) Αὐτὸν σέ, πυλαμάχε, πρῶτον

21. (49) Κοιλωνύχων ἵππων πρύτανις ⟨Ποτειδάν⟩

22. (50) ⟨χορεύ⟩ματά τοι μάλιστα
παιγμοσύνας ⟨τε⟩ φιλεῖ μολπάς τ' Ἀπόλλων.
κάδεα δὲ στοναχάς τ' Ἀίδας ἔλαχεν.

23. (51) ἀτελέστατα γὰρ καὶ ἀμάχανα τοὺς θανόντας
κλαίειν.

φωνεῖ ἐν τῶι· [1] **19** Schol. Apoll. Rhod. 3, 106 ῥαδινῆς· τρυφερᾶς, . . . Στησίχορος ἐπὶ τοῦ εὐτόνου· [1] **20** Athen. 4, 154^{f} ὁπότε δὲ παροξύνεται, τὸ μάχεσθαι ῥῆμα περιέχει, ὡς ἐν τῶι πυγμάχος, ναυμάχος, [1] παρὰ Στησιχόρωι, ὁπλομάχος, τειχομάχος, πυργομάχος Schol. Hom. A 31 Ἄρεως δὲ τοῖς τείχεσι προσπελάζειν, καὶ ἔστιν ἐπίθετον (τειχεσιπλῆτα) ἀνάλογον τῶι παρὰ Στησιχόρωι πυλεμάχωι aliud Hesych. πυλαίμαχος· πολέμαρχος καὶ ὄνομα κύριον **21** Schol. Hom. Townl. Z 507 Στησίχορος κ. ἴ. πρύτανιν τὸν Ποσειδῶνά φησιν **22** Plut. de E ap. Delph. 21 p. 394^{b} καὶ πρότερος ἔτι τούτου ὁ Στησίχορος· [1—3] **23** Stob. 4, 56 (παρηγορικά), 15 p. 1126 H.

πέρσιδος initium audire sibi uidetur B. Sapph. 154 δεῦρο δηῦτε Μοῖσαι Alcm. 67 Μῶς' ἄγε Καλλιόπα **19** Rhadinae attribuit Mancuso Ψ 582 s ἰμάσθλην . . . ῥαδινήν ἔπεμπον u. l. **20** πυλαμάχε Ⓒ πυλαιμάχε ci. B. e Schol. et ex Ar. eq. 1172 (ἡ Παλλὰς ἡ πυλαιμάχος cf. Roscher Myth. Lex. III 3523) et e Πυλαιμένους nomine. sed cf. Callim. Schol. γ 380 (fr. 503 Schn.) **21** poetae uerba (carminis initium?) restituit B. κοιλ. nouom Pind. Pyth. 6, 23 s Κρονίδαν . . . στεροπᾶν κεραυνῶν τε πρύτανιν Aesch. Prom. 169 μακάρων πρύτανις (Ζεύς) Eur. Tro. 1288 Κρόνιε, πρύτανι Φρύγιε Hom. hymn. Ap. 68 πρυτανευσέμεν ἀθανάτοισι (de Apolline) addit Beu. **22** cf. Wil. H. 40 (1905) 128, 96 Versk. 425 **1** μάλα τοι μάλιστα Ⓒ suppl. et em. Wil. μάλα τοι μελιστᾶν B. e Theocr. 4, 30 ἐγὼ δέ τίς εἰμι μελικτάς **1 s** ego audio et uideo Achaeos ἀείδοντας παιήονα et μέλποντας ἑκάεργον (A 473 s) et illos Cretas, qui ῥήσσοντες ἔποντο . . . πρὸς Πυθὼ καὶ Ἰηπαιήον' ἄειδον (Hom. hymn. Ap. 514 ss) **2** παιγμ. nouom παιδ- (παις-) Wil. τε inser. B., nisi ⟨καὶ⟩ παιγ. φιλέει Schnw. **3** κήδεα Ⓒ em. Schnw. B. B 39 ἄλγεά τε στοναχάς τε (Ξ 39) **23** ad rem cf. Stob. l. c. cap. 56 Archil. 10 Semon. 2, de metro Ed. Fraen. RhM. 72, 168 Kal. Metr. Jb. 257, 49 ἀτέλεστά τε ci. Ahr.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

24. (52) θανόντος ἀνδρὸς πᾶσα πολιὰ ποτ᾽ ἀνθρώπων χάρις.

25. (Simon. 46 B.[4]) **a** ἁ Μοῦσα γὰρ οὐκ ἀπόρως γεύει τὸ παρὸν μόνον, ἀλλ᾽ ἐπέρχεται πάντα θεριζομένα.

b μή μοι καταπαύετ᾽, ἐπεί περ ἤρξατο
τερπνοτάτων μελέων ὁ καλλιβόας πολύχορδος
αὐλός.

26. (mel. adesp. 30[A]) Μοῖσά μοι — ἀμφὶ Σκάμανδρον
ἐύρρων ἄρχομ᾽ ἀείδειν —

[SMA] Στησιχόρου· [1. 2] **24** Stob. 4, 58 (ὅτι τῶν πλείστων μετὰ θάνατον ἡ μνήμη διαρρεῖ ταχέως), 5 p. 1142 H. [SMA] Στησιχόρου· [1] **25** Aristid. or. 28, 66 (II 163 K.) ὥστε ὥρα σοι σκώπτειν αὐτοὺς (τοὺς πεσόντας) ὡς ἀδολέσχας τινὰς νεκροὺς καὶ οὐκ εἰδότας ἡσυχίαν ἄγειν. κἄιτά σε ἀνήρ τις Σιμωνίδειος ἀμείψεται [60 B.[4]]· ᾽ὤνθρωπε, κεῖσαι ζῶν ἔτι μᾶλλον τῶν ὑπὸ γῆς ἐκείνων᾽. φέρε δὴ καὶ ταῦτα ἐξέτασον· [**a**]. ταῦτ᾽ οὐ δοκεῖ σοι σαφῶς ὁ ποιητὴς ἑαυτὸν ἐπαινῶν λέγειν ὡς γόνιμον καὶ πόριμον εἰς τὰ μέλη; τί δ᾽ ἐπειδὰν λέγῃ· [**b**]

26 Inscr. uasc. Archaeol. Zeitschr. 1874 p. 1 s Kretschmer

καὶ om. Trinc. ἀμήχανα Ϛ em. Schnw. τοῦ θανόντος M **24** similia congessit Stob. l. c. πᾶσα πολιὰ ποτ᾽ ἀνθρώπων SMA defendit Wil. γεγηρακυῖα γηρασκομένη interpretatus. cf. Hesych. πολιόσ· γέρων πᾶσ᾽ ὅλυτ᾽ ἀνθρώπων Trinc. πᾶσ᾽ ἀπόλλυται ποτ᾽ ἀ. Kleine duce Scaligero **25** Simonidi dederunt Schnw. B. alii, abiudicauit Boas p. 95, Stesichoro dedit Wil. S. S. 150 s, adsentitur Vürtheim p. 99, obloquitur Lav.[2] p. 273. 288 **a** 1 num Μοῖσα? ἀπόρως ceterum primum Eur. Iph. A. 55 (Lav.), sed ἄπορος iam Pind. **b** ad rem contulit Wil. Aristid. or. 33, 2 (II 228 K.) μέτειμι δὲ ἐπὶ ἕτερον προοίμιον κατὰ τὸν Στησίχορον (= fr. 46 B.[4]) adde Hom. hymn. Ap. 177 αὐτὰρ ἐγὼν οὐ λήξω . . . ὑμνέων hymn. 5, 21 (al.) αὐτὰρ ἐγὼ . . . καὶ ὄλλης μνήσομ᾽ ἀοιδῆς 1 μου, με u. l. μ᾽ οὖν Garrod debuit ἄρξατο 2 s καλλ. αὐλ. Soph. Trach. 640 s Ar. au. 682 s, ad πολ. αὐλ. cf. Plat. rep. 3, 399[c] ss (Polluc. 4, 67) **26** αθι uasc. (unde ἀφὶ ci. Be. Kal. cf. Wil. Il. u. Hom. 455 adn.), ευρων, αρχομαι, αεινδεν uasc. em. Michaelis Stesichoro olim dedit Wil. H. 40 (1905), 128, 96. sed cf. nunc H. 60 (1925), 302 Hom. hymn. Merc. 54. 57 θεὸς δ᾽ ὑπὸ καλὸν ἄειδεν . . . ἀμφὶ Δία Κρονίδην. cf. Terp. 2 H 329 ἐύρ-

26A–D. (57—59. 62) u. testim.

Vaseninschr. p. 106 cf. RE XVI 682, 22 ss **26A** (57) Athen. 12, 512f 513a τοῦτον οὖν (τὸν Ἡρακλέα), φησὶν (ὁ Μεγακλείδης [FHG IV 443 cf. RE XV 124, 1 Suppl. III 1110 ss]), οἱ νέοι ποιηταὶ κατασκευάζουσιν ἐν λιστοῦ σχήματι μόνον περιπορευόμενον, ξύλον ἔχοντα καὶ λεοντῆν καὶ τόξα· καὶ ταῦτα πλάσαι πρῶτον Στησίχορον τὸν Ἱμεραῖον. καὶ Ξάνθος δ' ὁ μελοποιός [fr. 2 B.4], πρεσβύτερος ὢν Στησιχόρου, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ Στησίχορος μαρτυρεῖ, ὥς φησιν ὁ Μεγακλείδης, οὐ ταύτην αὐτῶι περιτίθησι τὴν στολήν, ἀλλὰ τὴν Ὁμηρικήν. πολλὰ δὲ τῶν Ξάνθου παραπεποίηκεν ὁ Στησίχορος, ὥσπερ καὶ τὴν Ὀρέστειαν καλουμένην cf. Evst. in Od. p. 1279, 8 **26B** (58) Pavs. 9, 11, 2 ἐπιδεικνύουσι δὲ (οἱ Θηβαῖοι) Ἡρακλέους τῶν παίδων τῶν ἐκ Μεγάρας μνῆμα, οὐδέν τι ἀλλοίως τὰ ἐς τὸν θάνατον λέγοντες ἢ Στησίχορος ὁ Ἱμεραῖος καὶ Πανύασσις [fr. 22 K.] ἐν τοῖς ἔπεσιν ἐποίησαν **26C** (59) Plvt. de Herod. malign. 14 p. 857f καίτοι τῶν παλαιῶν καὶ λογίων ἀνδρῶν οὐχ Ὅμηρος, οὐχ Ἡσίοδος [theog. 530], οὐκ Ἀρχίλοχος [deest B.4], οὐ Πείσανδρος [p. 249 K.], οὐ Στησίχορος, οὐκ Ἀλκμάν [fr. 107 B.4], οὐ Πίνδαρος [Nem. 10] Αἰγυπτίου ἔσχον λόγον Ἡρακλέους ἢ Φοίνικος, ἀλλ' ἕνα τοῦτον ἴσασι πάντες Ἡρακλέα τὸν Βοιώτιον ὁμοῦ καὶ Ἀργεῖον **26D** (62) Schol. Apoll. Rhod. 4, 1310 p. 313 W. πρῶτος Στησίχορος ἔφη σὺν ὅπλοις ἐκ τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς ἀναπηδῆσαι τὴν Ἀθηνᾶν

ροον ἀμφὶ Σκάμανδρον Μοῦσα . . . ἐύρροον ἄρχου ἀείδειν Hans Lukas PhW 1939 p. 590 ss (ex Hom. hymn. 31, 1 ἄρχεο Μοῦσα), qui Penthesileae carminis epici initium fuisse suspicatur sed ἄρχομ' ἀείδειν Hom. hymn. Cer. 1 hymn. 11, 1. 13, 1 al. **26A** cf. Roscher Myth. Lex. I 2138 s RE Suppl. III 1110 ss Robert Bild u. Lied p. 173 Vürtheim p. 85 ss et Alcm. fr. 12 cum adn. **26B** de Herculis ex Megara filiis cf. RE XV 146 ss Suppl. III 1093. 938, 36 ss **26C** cf. Vürtheim p. 87 s **26D** cf. Vürtheim p. 89 attamen lege Hom. hymn. 28 (Athen.), 4 ss u. RE II 1985 s quoque

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

ΙΒΥΚΟΣ Ο ΡΗΓΙΝΟΣ

ΜΕΛΩΝ Ᾱ

1. (21) δαρὸν δ᾽ ἄρα οἱ χρόνον ἧστο τάφει πεπαγώς.

ΜΕΛΩΝ Ε̄

2. (16) τούς τε λευκίππους κόρους,
τέκνα Μολιόνας, κτάνον,
ἄλικας ἰσοκεφάλους ἐνιγυίους,

---

1 Herodian. π. μονήρ. λέξ. II 941, 21 L. ὁπότε δὲ (τάφος) ἐπὶ τῆς ἐκπλήξεως παραλαμβάνεται, γένος ἐπιδέχεται τὸ οὐδέτερον [ψ 93]· ‘ἡ δ᾽ (Πηνελ.) ἄνεω δὴν ἧστο, τάφος δέ οἱ ἦτορ ἵκανε’. ἀλλ᾽ ἴσως τοῦτο ἀμφίβολον. ὁ μέντοι Ἴβυκος διέστειλε τὸ γένος ἐν τῷι πρώτωι σχεδὸν τὸν Ὁμηρικὸν μεταβαλών (μεταλαβών Lehrs)· φησὶ γάρ· [1] **2** Athen. 2, 57ᶠ 58ᵃ (π. τῶν ὤιων) Ἴβυκος δὲ ἐν πέμπτωι Μελῶν περὶ Μολιονιδῶν φησι· [1—5]

---

in uniuersum cf. H. Fraen. GN 1924, 67 ss 85 s Wil. S. S. 243 Gl. 1, 116². 2, 112² Sitz. Phil. W. 1924, 1284 Schmid-Stählin I 1 (1929) 495 s Geffck. GGL I p. 83 Anm. p. 89 Br. Lavagnini Nuova Antologia² p. 251 ss ³p. 205 ss (6. 7. 3) I. Valaori Riv. Cl. 1 (1929) 124 ss C. M. Bowra Greek lyric poetry (Oxon. 1936) p. 248 ss non uidi I. Krzemicka (cf. ad Arion. p. 4 Alcm. fr. 94) p. 294. 315

1 cf. Ed. Fraen. RhM. 72, 168 Wil. Gl. 1, 185² Kal. Metr. Jb. 257, 49 Ξ 206 ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον (305) δάραοι Ꞓ explic. Mancuso (cf. Stes. 5, 2) del. Lehrs δ᾽ ἄνεω B. Cr. Antiph. ap. Athen. 6, 224ᵈ ἂν ἴδω . . . πήγνυμαι σαφῶς ex eodem libro haustum fr. 44 B.⁴ (Schol. Apoll. Rhod. 4, 57 p. 204 W.) Ἴβυκος δ᾽ ἐν πρώτωι Ἡλιδος αὐτὸν (Ἐνδυμίωνα) βασιλεῦσαί φησι, unde fr. 1 Ὕπνον contemplantem uideo Endymionem dormientem (Licymn. fr. 3) **2** ad rem cf. Hes. fr. 12 s Pind. Ol. 10, 26 ss Schol. Hom. A Λ 750 Ψ 639 s Schol. T Λ 709 Apollod. 3. 10, 3. 2, 7, 2 Diodor. 4, 33, 1 Paus. 5, 2, 1. 5. 8, 14, 9 Hesych. s. Μολίονε Kern De Orphei . . . theogon. 12 s RE I 1218 s V 1089, 37 ss XVI 3 ss Suppl. III 1050 Wil. Pindaros 221 ss 513 ss, de metro disputauerunt Wil. TG 46, 1 SBBerl. 1909, 828 Ed. Fraen. RhM. 72, 178. 343 Maas Metr. § 70 **1** ad λ. cf. Stesich. fr. 86 B.⁴ κούρους Ꞓ em. Dind. intellege Eurytum et Cteatum **2** κτάνον narrat Hercules **3** ἰσοκεφάλους Ꞓ defendunt Wil. H. Fraen. ἰσοκαράνους Herm. ἰσο-

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

ἀμφοτέρους γεγαῶτας ἐν ὠέωι
ἀργυρέωι.

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΩΙΔΗ ΕΙC ΠΟΛΥΚΡΑΤΗ

3. στρ. ἀντ.

_ ⏑ _ ⏑ _ ⏑ _ ⏑ ⏑
_ ⏑ _ ⏑ _ ⏑^24? _ ⏑ ⏑^24
_ ⏑ _ ⏑^12 _
⏑ _ ⏑ _ ⏑ _ ⏑
_ _ ⏑ _ ⏑ _ _ ἐπ.
_ _ ⏑ _ ⏑ _ _
⏑ _ ⏑^20 _ ⏑ _ ⏑^7
_ ⏑^21? ⏑^47 ⏑^47 ⏑ _ ⏑ _ ⏑ _ _
_ ⏑ _ _
⏑ _ ⏑

r. 1. 2 p. 1

[οἳ κ]αὶ Δαρδανίδα Πριάμοιο μέ- ἀντιστρ.
[γ' ἄς]τυ, περικλεές, ὄλβιον ἠνάρον

---

cf. Evst. in Od. 1686, 47 **3—5** Pap. Oxyrh. 1790 saec. I a. Chr. ed. Grenfell et Hunt uol. XV (1922) 73 ss tab. III cf. Wil. DLZ 1922 p. 313 ss Pindaros 508 ss P. Maas Phil. W. 1922, 578 P. Croenert LCBl. 1922, 399 K. F. W. Schmidt GA 1924, 5 ss **3** Pap. 1790 fr. 1. 2. 3 p. 1. 2 tab. III Pap. Oxyrh. uol. XVII (1927) 2081 p. 80 ad 1790, 30. 48, accedunt tria fragmenta minima, quae exhibent uoces integras fere τάμνω et ἀγήτορι et [ἀστ]ερόεντα[(?)

πάλους Mein. Cr. aliter Suid. ἐνίγυος· ὁ ἓν μέλος ἔχων. ὁ κυλλός 4 debuit -ώτας 4 s ut Dioscuri Lacedaemoniorum (RE V 1112 s) **3** Ibyco adtribuerunt editores plerique, Stesichoro Maas Fraen. ad tit. cf. fr. 30 B.[4] ἐν τῆι εἰς Γοργίαν ᾠιδῆι Wil. p. 511, ad artem H. Fraen. GN 1924, 71[1], de metro Maas Metr. § 70 Kal. Metr. Jb. 257, 131 **1** suppl. Murray uix [ἐν δ]αῖ Ε 159 Πριάμοιο . . . Δαρδανίδαο (Φ 34) Γ 303 al. Δαρδανίδης Πρίαμος 1 s Β 332 ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν Φ 309 s ἄ. μ. Πρ. . . . ἐκπέρσει. sim. I 136. 278 al. Πριάμῳ μέγα | ἄστυ ci. Maas propter Fάστυ et diaeresin (Metr. § 139) cf. uers. 5 (?). 14. 24. 26. 37 **2** δ 9 Μυρμιδόνων . . . ἄστυ περικλυτόν. cf. π 170 ω 154 Apoll. Rhod.

[Ἀργ]όθεν ὀρνυμένοι
[Ζη]νὸς μεγάλοιο βουλαῖς
[ξα]νθᾶς Ἑλένας περὶ εἴδει ἐπ.
[δῆ]ριν πολύυμνον ἔχ[ο]ντες
[πό]λεμον κατὰ δακρ[υό]εντα.
[Πέρ]γαμον δ᾽ ἀνέ[β]α ταλαπείριο[ν ἄ]τα
[χρυ]σοέθειραν
9ª δ[ι]ὰ Κυπρίδα.
[νῦ]ν δέ μοι οὔτε ξειναπάταν Π[άρι]ν στρ.
[ἔστ᾽] ἐπιθύμιον οὔτε τανί[σφ]υρ[ον]
[ὑμ]νῆν Καςςάνδραν
[Πρι]άμοιό τε παίδας ἄλλο[ς]
[Τρο]ίας θ᾽ ὑψιπύλοιο ἁλώςι[μο]ν ἀντιστρ.
[ἆμ]αρ ἀνώνυμον· οὐδ᾽ ἐπ[ελεύςομαι]
[ἡρ]ώων ἀρετάν

1, 1322 περικλεὲς ἄστυ Pind. Pyth. 10, 1 ὀλβία Λακεδαίμων Ol. 13, 4 ὀλβίαν Κόρινθον Soph. Oed. Col. 843 πόλις ἐναίρεται Eur. Andr. 1182 εἴθε ς᾽ ὑπ᾽ Ἰλίωι ἤναρε δαίμων nota ἠνάρον **2** s Pind. Pyth. 1, 65 s (Δωριεῖς) ὄλβιοι Πινδόθεν ὀρνύμενοι **3** Ἀ. Eur. Iph. T. 70 **4** ~ A 5 M 235 s Ζηνὸς . . . βουλέων N 524 Διὸς βουλῆισι Διὸς μεγάλοιο Hom. passim **5** Hom. ξανθὸς Μενέλαος εἶδος = pulchritudo Herod. 1, 199. 8, 105 **5** s ω 515 ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχουσιν **7** = P 512 **8** ζ 29 s φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει ἐσθλή aliter α 210 ἐς Τροίην ἀναβήμεναι ταλ. Hom. an Ἄτα? ἄτα, **21** ἀνδρῶν, **34** Αἴας, **47** ἕξεῖς in uersus sequentes traiecit Kal. **9** χρ. Maxim. καταρχ. 95. 220 de luna Archil. 121 B.⁴ χρυσοέθειρ **9ª** nota Κυπρίδα **10** ξειν. Eur. Med. 1392 de Iasone. ξεν. Tro. 866 de Paride, Pind. Ol. 10, 34 de Epeorum rege **11** [ἔστ᾽] Maas [ἦν] edit., debuerunt ἧς ἐπιθ. = καταθύμιον (χ 392 alii) τανίσφ. Bacchyl. 3, 60. 5, 59, τανύσφ. Hom. hymn. Cer. 77 Hes. theog. 364 (ubi Schol. Pind. pars codic. τανίσφ-) Ps.-Hes. scut. 35 cf. Sapph. 55 a, 15 cum adn. **12** de Cass. agit fr. 16 **14** Π 698 ὑψίπυλον Τροίην ἕλον υἷες Ἀχαιῶν (Φ 544) αλωσι[. . .] . [pap. suppl. Maas ἅλωσι[ν ὅ] γ᾽ edit. cf. Aesch. Ag. 9 s αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν ἁλώσιμόν τε βάξιν **15** [ἆμ]αρ Wil. [οὐκ] ἄρ᾽ editor. Hom. αἴσιμον ἦμαρ θ 552 οὐ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμός ἐστι contulit Wil. Κακοΐλιον οὐκ ὀνομαστήν (τ 260. 597 ψ 19) et Herondae Ζηλότυπον 45 ἀνώνυμον κέρκον (Ps.-Scythin. 4, 1). cf. Hesych. ἀνωνύμους· ἀδόξους ἐπ[ελεύ-σομαι] Wil. ἐπ[ανέρχομαι] editor. ἐπ[ιδάμιον] Sitz. PhW. 1926,

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

[ὑπ]εράφανον οὔc τε κοίλα[ι]
[νάε]c πολυγόμφοι ἐλεύca[ν], ἐπ.
[Τροί]αι κακόν, ἥρωας ἐc̣θ̣[λούc],
[τῶν] μὲν κρείων Ἀγαμέ[μνων]
fr. 2. 3 p. 1 [ἅ]ρχε Πλειcθ[ενί]δας βαcιλ[εύ]c, ἀγὸc ἀνδρῶν,
Ἀτρέοc ἐc[θλοῦ]
παΐc ἐκ π̣[ατρό]c.
καὶ τὰ μὲ[ν ἂν] Μοίcαι cεcοφ[ιcμ]έναι στρ.
εὖ Ἑλικωνίδ[ec] ἐμβαίεν λόγ̣[ωι].
θνατὸc δ' οὔ̣ κ[ε]ν̣ ἀνήρ
διερὸ[c] τὰ ἕκαcτα εἴποι
ναῶν, ὡ[c τότ]ε λαὸc ἀπ' Αὐλίδοc ἀντ.
Αἰγαῖον δι[ὰ πό]ντον ἀπ' Ἄργεοc
ἠλύθο̣[ν ἐc Τροῖα]ν

1045 s an ἐπ[αείcομαι]? **17** ὑπ. Pind. Pyth. 2, 28 κοίλα[pap. **18** nota πολυγόμφοι Hes. op. 660 νηῶν . . . πολυγόμφων. cf. Aesch. Pers. 71 s ad ἐλεύca[ν (sic pap.) contulerunt edit. Collitz-Bechtel Dial.-Inschr. 4998, 1. 9 s, Wil. ἐπελεύcαι legis Gortyniae **18** s N 453 s (Ἰδομενῆα) νῆεc ἔνεικαν coί τε κακὸν . . . καὶ ἄλλοιcιν Τρώεccιν. cf. Ε 62 s **19** suppl. Lobel. cf. Ibyc. 25 ad ἥρ. cf. Ζ 303 ἥρωοc dactyl. ἐ[χθροὺc] Sitz. PhW 1926, 1045 s **20** κρ. Ἀγ. Hom. num κρείων trium syllabarum? Maas l. c. § 120 **21** Stesich. 15, 2 βαc. Πλειcθ. cf. Aesch. Ag. 1569 Apollod. 3, 15 Tzetz. in Il. 68 Wil. p. 510 Δ 519 cadit in ἀγὸc ἀνδρῶν **22ª** παΐc pap. ἐκ π. = πατρόθεν nisi potius γ[ένευ]c **23** μόιcαι pap. cεc. Hes. op. 649 Ps.-Phocyl. 130 epigr. ap. Diog. Laert. 5, 90 Pind. fr. 1, 5 ταμίαι τε coφοὶ Μοιcᾶν Nem. 4, 2 s αἱ δὲ coφαὶ Μοιcᾶν θύγατρεc ἀοιδαί **23** s Eur. Herc. 791 Μουcῶν θ' Ἑλικωνίδων quidni Μοίcαι Ἑλ. εὖ cεcοφ.? Maas **24** εμβάϊεν pap. an ἐμβάιεν? Plat. Ion. 534ª ἐπειδὰν ἐμβῶcιν εἰc τὴν ἁρμονίαν καὶ εἰc τὸν ῥυθμόν contulit Wil. Eur. Suppl. 989 ἐμβαίνουcα κέλευθον ἔμπαιοι ex υ 379 Sitz. l. c. 1046 de λοι et λοπ dubitant edit., qui metrum corruptum esse putauerunt. iure negat Wil. Versk. 350 ποδὶ ci. Murray Fοπὶ Edm. ἀοιδᾶc Sitz. l. c. **25** s Ζ 201 ἀνὴρ διερὸc βροτός Hesych. διερός· λαμπρός. ζῶν. περιφανής ad rem cf. Tyrt. 8, 15 Β 488 πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήcομαι **26** Λ 706 (al.) τὰ ἕκαcτα διείπομεν **27** displicet ναῶν: de καταλόγωι τῶν νεῶν Β interpretatur Maas suppl. Maas ὡ[c Μεν]έλαοc priores **27** s num ἀπ' Ἄργ. uaria lectio ad ἀπ' Αὐλ.? Maas **29** ηλύθε pap. em. Wil. ex Les-

ἱπποτρόφο[ν οἵ τ]ε φώτες
[χ]αλκάσπ[ιδες, υἵ]ες Ἀχαιῶν, ἐπ.
[τ]ῶν μὲν πρ[οφ]ερέστατος α[ἰ]χμᾶι
[βαίν]ε̣[ι] πόδ[ας ὠ]κὺς Ἀχιλλεύς
[καὶ μέ]γας Τ[ελαμ]ώνιος ἄλκι[μος Αἴας].
[_ ⏑⁷ ⏑]ᾳ̣τ̣[_]
[⏑⁴⏑ άρ]γυρος·
[_ ⏒¹⁵_ ⏒ _]ος ἀπ' Ἄργεος στρ.
[_ ⏒ ¹⁶ ⏑⏑ _ ⏑]ς ἐς Ἴλιον
[_ ⏒ _¹⁶⏒ _]
[⏒ _ ⏓¹⁸ _ ⏑ _ ⏔]
[_ ⏒ _ ⏒¹⁴] ἁ χρυσεόστροφ[ος] ἀντ.
fr. 2. 3 p. 2 Ὑλλὶς ἐγήνατο. τῶι δ' [ἄ]ρα Τρωίλον
ὥσειὶ χρυσὸν ὀρει-
χάλκωι τρὶς ἄπεφθο[ν] ἤδη

Schol. **41** in latere sinistro [ἀ?]ίδρων **41** ss huc rettulit Wil. schol. lacerum et corruptum carmini subscriptum [Λυς]ίμαχος (sic Croen. cf. RE XIV 32 ss. 20 [Καλλ]ίμαχος edit.) ἐν τῶι Περὶ Τεύκρου φησί· π[. . . . . .] ν| [? χάρι]ν̣ τοῦ κ(ατα)λ̣α̣β(εῖν) ἵππους, οὓς μετὰ τὸν [. . . . . .]ϲχα|[. . . . .]του τὴν γένεσιν Τευκρ[. .] ἀ̣ν̣απεπλ̣[ηρω . .]α̣ι ὡς | [. . . .]θαι τι αλ[. . .] τοῦ Λα̣ομέ̣[δο]ν̣τ̣ος μ̣ε̣[. . . . .] ἐστρά|[τευσε]ν̣ ἰϲ ε̣[. . . .] ϵ[. . .] longe alia legit et suppl. Schmidt

---

bonact. p. 91 Müll. (σχῆμα Ἀλκμανικόν). ἦλυθε [Δαρδανία]ν edit., nisi ἠλύθο[ν ἐς Φρυγία]ν **29** s cf. Hom. Ἴλιον εἰς ἐύπωλον **30** uix ἱπποτρόφω ad Homeri Ἄργεος ἱπποβότοιο ἱπποτρ. Hes. op. 507 Pind. Nem. 10, 41 Is. 4, 14 οἵ τε Wil. ὡς δὲ edit. **31** suppl. Housman χ. Pind. Soph. Eur. **32** θ 128 πάντων προφερέστατος ἦεν **32** s cf. Alc. 15 D. B 768 s **33** in. uel χωρεῖ, ἶξεν edit. λάμπεν Schmidt quidni ἔσκεν? π. ὠ. Ἀχ. Hom. passim **34** suppl. Murray ex M 349. 362. 364 **36** [Τυδέος υἱ]ος tentauit Lobel, de Aegialea, Tydei uxore, agi censet Schmidt **39** ss Euryalus appellatur fr. 8 quoque, ad rem contulit Schmidt θ 115 ss Verg. Aen. 5, 295 Athen. 13, 564ᶠ (de Euryalo et Troilo una commemoratis) **40** χρυσοστροφ sscr. εᾳ pap. χρυσέος τροφός? edit. Soph. Oed. reg. 204 χρυσοστρόφων ἀπ' ἀγκύλων **41** ss cf. Wil. p. 511 **42** s Theogn. 449 s ἄπεφθον χρυσόν (cum adn.). cf. Simon. 50 Schol. Apoll. Rhod. 4, 973 ὀρείχαλκος εἶδος χαλκοῦ

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

Τρώες Δ[α]ναοί τ᾽ ἐρό[ε]ccαν ἐπ.
μορφὰν μάλ᾽ εἴσκον ὅμοιον.
τοῖc μὲν πέδα κάλλεος αἰέν
καὶ cύ, Πολύκρατες, κλέος ἄφθιτον ἕξεῖς,
ὡc κατ᾽ ἀοιδάν
καὶ ἐμὸν κλέος.

4. . . . . .
co[
α[
ε[
νύccον [
ἀcπίδα [
τοὶ δ᾽ αὖ χ̣α̣[λκ
τύπτ[ον
ἐγ̣[

5. . . . . .
δαcε[
[.]ενθ[
[ἴ]χνια [
αἴθ᾽ οἵα[
αἴτε λ̣υ̣[
πα[
φραδ[
ναιο[
ἐξ απ̣[
[.]α̣τα[
. . . . .

---

4. 5 Pap. 1790 fr. 4 p. 2 fr. 5

. . . μνημονεύει καὶ Cτηcίχορος [fr. 88 B.⁴] καὶ Βακχυλίδης [fr. 51]. cf. Hesych. s. ὀρειχάλκων . . . ἔcτι δὲ καὶ ὕλη ὁμοία χαλκῶι, sed Serv. Aen. 12, 87 *apud maiores orichalcum pretiosius metallis omnibus fuit* eqs. **44** s Hom. hymn. Merc. 31 φυὴν ἐρόecca (χέλυc) cf. Ibyc. fr. 4, 7 in Pap. Oxyrh. 2081 p. 80]ερόεντα[**46** = μετὰ μὲν τοῖc αἰέν· pap. em. Wil. **46** s cf. Suid. s. Ἴβυκοc· . . . εἰc Cάμον ἦλθεν, ὅτε αὐτῆc ἦρχεν ὁ Πολυκράτηc, ὁ τοῦ τυράννου πατήρ (sed cf. Herod. 3, 39. 6, 13)· χρόνοc δ᾽ ἦν οὗτοc ἐπὶ Κροίcου, ὀλυμπιὰc νδ′ (= 563/0) et Wil. p. 512 **47** Πολ. puerum quendam amasium intellegit Maas l. c. Πο⟨υ⟩λύκρατεc editores (cf. G. Meyer p. 138). sed Πωλ- Alcm. 3, 1, ad Πῶλ- contulit Maas Pind. Is. 2, 36 Ξ̄ενοκράτης (cf. 2, 14) | 413 κλέοc ἄφθιτον IGA 314 Geffck. 28 (Crissae, saec. VI) ἔχοι κλέϝοc ἄπθιτον **48ª** carmen explicit **4 4** s Π 704 χείρεcc᾽ ἀθανάτηιcι φαεινὴν ἀcπίδα νύccων contulerunt editores **6** suppleui 8 uel επ **5 2** ἐνθ pap. potes [π]ενθ, [β]ενθ, uix [τ]ενθ **4** s an bis αἴ? **4** siue όιμ[**9** ἐξὰπ̣[pap.

6. (1) Ἤρι μὲν αἵ τε Κυδώνιαι α′
μαλίδες ἀρδόμεναι ῥόαι τ᾽
ἐκ ποταμῶν, ἵνα Παρθένων
κᾶπος ἀκήρατος, αἵ τ᾽ οἰνανθίδες
αὐξόμεναι σκιεροῖσιν ὑφ᾽ ἔρνεσιν
οἰναρέοις θαλέθοισιν. ἐμοὶ δ᾽ ἔρος
οὐδεμίαν κατάκοιτος ὥραν·
†τε ὑπὸ στεροπᾶς φλέγων
Θρηίκιος βορέας ἀίσ-
σων παρὰ Κύπριδος ἀζαλέαις μανί-
αισιν ἐρεμνὸς ἀθαμβής
ἐγκρατέως πεδόθεν φυλάσσει

ἁμετέρας φρένας. ⏑ ∪ ∪ β′

---

6 Chamael. ap. Athen. 13, 601ᵇ καὶ ὁ Ῥηγῖνος δὲ Ἴβυκος

---

6 interpretatus est Wil. S. S. 122 ss, de metro dactylico cf. Wil. adn. et Versk. 351, Ed. Fraen. RhM. 72, 171. 174 s H. Fraen. GN 1924, 67 ss 85 Theocr. 2, 38 s contulit Lav. **1** cf. Hesych. s. ἦρι **1** s ad Κυδώνια μῆλα cf. Athen. 3, 81 Stesich. 10 Hesych. s. u. **2** μηλίδες Ⓒ em. Vrsin. ex Theocr. 8, 79 ῥοὰν Ⓒ em. Wil. TG 45, 2. cf. η 115 λ 589 ὄγχναι καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι (i. μαλίδες) **3** ποτάμων Wil Aeolorum modo Παρθένων Νυμφῶν explicant Boiss. Wil. cf. RE XVII 1537, 33 ss **4** κῆπος Ⓒ em. Naeke Eur. Hipp. 73 s ἐξ ἀκηράτου λειμῶνος οἰνανθίδος A em. Mus. cf. Alc. 106, 8 s p. 227 **6** s ὁ δ᾽ ἐμὸς ἔρως οὐδεμίαν ἔχει παῦλαν expl. Wil. **7** κατάκητος Ⓒ em. Mus. **8** ss cf. C. M. Bowra Mn. Ser. 3 (1933/34) 1, 178 s **8** τε Ⓒ ‹ἄ›θ᾽ Herm. ‹ἀλλ᾽ ἄ›θ᾽ Wil. **9** θρηίκοις Ⓒ em. Fiorillo Tyrt. 9, 4 Θρηίκιον Βορέην **10** sed Κυπρίδα fr. 3, 9ᵃ Ps.-Hes. scut. 153 Κειρίου ἀζαλέοιο **11** Bacchyl. 15, 58 s ἀθ. Ὕβρις (i. ἀναιδής) **11** s ἀθάμβησεν κραταιῶς A explic. Herm. **12** παιδ᾽ ὄθεν Ⓒ explic. H. Fraen. GN 1924, 70, 7 ex ν 295 (= ἔμπεδον) παιδόθεν Mus. ex ν 295 quoque (ubi traditur παιδόθεν φίλοι) πάϊθεν W. Schulze quaest. epic. 86. sed cf. Hesych. s. παιδόθεν et πεδόθεν· ἀρχῆθεν. ἐκ ῥίζης. ἀπὸ γενέσεως. ἐκ παιδικῆς ἡλικίας (ἐκ παίδων) παιδόθεν ἐγκρ. φυλ. C. M. Bowra l. c. p. 272 s φυλάσσει (est ἔρος) Ⓒ καλάσσει Schoemann Cr. τινάσσει Naeke Hi. **13** ἡμετέρας Ⓒ em. Herm.

7. (2) Ἔρος αὖτέ με κυανέοισιν ὑπό
βλεφάροις τακέρ᾽ ὄμμασι δερκόμενος
κηλήμασι παντοδαποῖς᾽ ἐς ἄπειρα
δίκτυα Κύπριδι βάλλει.
ἦ μὰν τρομέω νιν ἐπερχόμενον,
ὥστε φερέζυγος ἵππος ἀεθλοφόρος ποτὶ γήραι
ἀέκων σὺν ὄχεσφι θοοῖς᾽ ἐς ἅμιλλαν ἔβα.

8. (5) Εὐρύαλε, γλαυκέων Χαρίτων θάλος,

(ἐρωτικὸς γενόμενος) βοᾶι καὶ κέκραγεν· [1—13] **7** Plat. Parmen. 137ª καίτοι δοκῶ μοι τὸ τοῦ Ἰβυκείου ἵππου πεπονθέναι, ὧι ἐκεῖνος ἀθλητῆι ὄντι καὶ πρεσβυτέρωι ὑφ᾽ ἅρματι μέλλοντι ἀγωνιεῖσθαι καὶ δι᾽ ἐμπειρίαν τρέμοντι τὸ μέλλον ἑαυτὸν ἀπεικάζων ἄκων ἔφη καὶ αὐτὸς οὕτω πρεσβύτης ὢν εἰς τὸν ἔρωτα ἀναγκάζεσθαι ἰέναι, ubi Schol. p. 329 τὸ τοῦ μελοποιοῦ Ἰβύκου ῥητόν· [1—7] Procl. in Parmen. 5, 316 Cous. λέγει δέ πως οὕτως ὁ μελοποιός· [1—7] **8** Athen. 13, 564ᵉᶠ ὁ δὲ τοῦ Κυθηρίου Φιλοξένου Κύκλωψ ἐρῶν τῆς Γαλατείας καὶ ἐπαινῶν αὐτῆς τὸ κάλλος προμαντευόμενος τὴν τύφλωσιν πάντα μᾶλλον αὐτῆς ἐπαινεῖ ἢ τῶν ὀφθαλμῶν μνημονεύει λέγων ὧδε· [fr. 1 D.] ᾦ καλλιπρόσωπε, χρυσεοβόστρυχε Γαλάτεια, χαριτόφωνε, θάλος Ἐρώτων. τυφλὸς ὁ ἔπαινος καὶ κατ᾽ οὐδὲν ὅμοιος τῶι Ἰβυκείωι ἐκείνωι· [1—3]

---

7 explicauit Wil. SS. 125 s, argumenti fortasse similis Sapph. 137, quod incipit Ἔρος δηῦτέ μ᾽ ὁ λυσιμέλης. cf. Alcm. 101 et de arte H. Fraen. GN 1924, 70 s et de metro Kal. Metr. Jb. 250, 437. 451 **1** ἔρως Schol. fere Ⓒ **1** s Anacr. 169 B.⁴ τακερὸς δ᾽ Ἔρως A 528 (al.) κυανέηισιν ἐπ᾽ ὀφρύσι **2** βλεφάροισιν . . . ὄμματα u. l. Alciphr. 1, 28 τακερὸν βλέπειν A. P. 9, 567 ἡ τακεραῖς λεύσσουσα κόραις Hesych. τακερόν· τηκτόν. οἰκτρόν **3** κηλ. Eur. Tro. 893 γ 119. 122 παντοίοισι δόλοισι **3** s Aesch. Ag. 1382 ἄπειρον ἀμφίβληστρον (Wil.) **4** ⟨τὰ⟩ δίκτυα Be. κύπριδος Ⓒ em. Schoemann (an Κυπρίδι?) Κύπρ·δός με βάλλει B. K. βιάζει Sitz. K. ἕλκει Blaydes **5** ad metrum cf. Ed. Fraen. RhM. 72, 164 τρ. ἐπερχόμενος Procl. **6** ὥς τις Procl. φερέζ. nouom X 22 ῑ. ᾱ. **6** s similitudinem (Ἰβύκειος ἵππος) inlustrauit Wil. in Eur. Herc.² 119 s cf. Enn. ann. 374 s Hor. epist. 1, 1, 8 s **7** ἀσκῶν Schol. u. l. Procl. ὄχεσι Vrsin. Hom. σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν θεοῖς Procl. ἔβαν u. l. **8** cf. Wil. Pindaros 509 s H. Fraen. GN 1924, 68 **1** Eur. Hyllidis filius. cf. fr. 3, 40 s γλυκέων Jac. Pind. Ol. 6, 68 Ἡρακλέης . . . θάλος

καλλικόμων μελέδημα, cὲ μὲν Κύπρις
ἅ τ᾽ ἀγανοβλέφαρος Πειθὼ ῥοδέοιcιν ἐν ἄνθεcι θρέψαν.

9. (8) τοῦ μὲν πετάλοιcιν ἐπ᾽ ἀκροτάτοις᾽
ἰζάνοιcι ποικίλαι
πανέλοπεc ⟨κ⟩αἰολόδειροι λαθιπορφυρίδεc καί
ἀλκυόνεc τανυcίπτεροι.

10. (4) Αἰεί μ᾽, ὦ φίλε θυμέ, τανύπτεροc ὡc ὄκα πορ-
φυρίc

11. (7) τᾶμοc ἄυπνοc κλυτὸc ὄρθροc ἐγείρηcιν ἀηδόναc.

---

cf. Evst. in Od. 1558, 17 **2** Hesych. καλλικόμων· εὐπρεπῶν **9** Athen. 9, 388de ‘πορφυρίc’. Καλλίμαχοc δ᾽ ἐν τῶι Περὶ ὀρνίθων [fr. 100^{e}, 2 Schn.] διεcτάναι φηcὶ πορφυρίωνα πορφυρίδοc ἰδίαι ἑκάτερον καταριθμούμενοc· τὴν τροφήν τε λαμβάνειν τὸν πορφυρίωνα ἐν cκότωι καταδυόμενον, ἵνα μή τιc αὐτὸν θεάcηται· ἐχθραίνει γὰρ τοὺc προcιόντας αὐτοῦ τῆι τροφῆι. τῆc δὲ πορφυρίδοc καὶ Ἀριcτοφάνηc ἐν Ὄρνιcιν [304] μνημονεύει. Ἴβυκοc δέ τινας λαθιπορφυρίδας (λαθιπόρφυραc C em. Schweigh.) ὀνομάζει διὰ τούτων· [1—4]. ἐν ἄλλοιc δέ φηcιν· [fr. 10] **3** cf. Schol. Rau. Ar. au. 1302 ὁ πηνέλοψ νήττηι μέν ἐcτιν ὅμοιον, περιcτερᾶc δὲ μέγεθοc· μέμνηται δὲ αὐτοῦ Cτηcίχοροc [fr. 91 B.^{4}] καὶ Ἴβυκοc Hesych. πηνέλοψ· ὄρνιc ποιός

10 Athen. 9, 388^{e} cf. fr. 9 **11** Herodian. π. cχημ. 60, 24 p. 605 W. τὸ δὲ Ἰβύκειον (cχῆμα) καὶ λέξεωc καὶ cυντάξεώc

---

Ἀλκαϊδᾶν **1** s Χαρ. . . . καλλικ. Stes. 14, 1 Pind. fr. 95 cεμνᾶν Χαρίτων μέλημα **2** καλλ. ⟨Μουcῶν⟩ μελέδ. Hecker ex Sapph. 90 Sim. 26. cf. Sapph. 147 μέλημα τῶμον caue Κυπρίc ex fr. 3, 9^{a} Κυπρίδα **3** A. P. 9, 604 τᾶc ἀγανοβλεφάρου (Θαυμαρέτας) Pind. Pyth. 9, 38 ἀγανᾶι . . . ὀφρύι ad Π. cf. Sapph. 1, 18 Eur. Med. 841 ῥοδέων . . . ἀνθέων **9** de metro disputauerunt Ed. Fraen. RhM. 72, 343 Kal. Metr. Jb. 250, 437. 257, 48 **1** τῶ? **1** s ἀκροτάτοιcι ξανθοῖcι C em. Wil ἀκροτάτοιc ξανθαὶ Herm. Mancuso (qui ποικίλαι ut glossema del. conlato Alc. 135) **3** ⟨κ⟩ add. Hart. an ⟨τε καὶ⟩? Cr. αἰολ. Opp. cyn. 2, 317 αδοι πορφυριδεc C em. Schweigh. **3** s Alc. 135 ὄρνιθεc . . . πανέλοπεc ποικιλόδερροι τανυcίπτεροι **4** fr. 10 τανύπτεροc . . . πορφυρίc cum adnot. **10** θυμέ Valck. οὐμε C Hom. hymn. Cer. 89 (ἵπποι) τανύπτεροι ὥcτ᾽ οἰωνοί. cf. Pind. Pyth. 5, 111 Hesych. s. τανύπτεροc· μακρόπτεροc. τεταμένα ἔχων πτερά fr. 9 ἀλκυόνεc τανυcίπτεροι. cf. Alc. fr. 135 **11** cf. Wil. SS. 127 ἄυπνοc utrum sit ἀφυπνίζων, ἄφυπνοc, an spectet ad fr. 42 s B.^{4}, e quibus ab Ibyco

12. (3) φλεγέθων, ἃι περ διὰ νύκτα μακράν
cείρια παμφανόωντα

13. (6) μύρτα τε καὶ ἴα καὶ ἑλίχρυcoc
μᾶλά τε καὶ ῥόδα καὶ τέρεινα δάφνα

14. (10[B]) ποικίλα ῥέγματα ⟨καὶ⟩ καλύπτρας
περόνας τ᾽ ἀναλυcαμένα

15. (15) παρελέξατο Καδμίδι κούραι.

ἐστιν, γίνεται δὲ ἐν τοῖc ὑποτακτικοῖc τρίτοις προcώποις τῶν ῥημάτων κατὰ πρόcθεcιν τῆc ‘cι’ cυλλαβῆc. . . . καλεῖται δὲ Ἰβύκειον, οὐχ ὅτι πρῶτος Ἴβυκος αὐτῶι ἐχρήcατο· δέδεικται γὰρ καὶ παρ᾽ Ὁμήρωι πρότερον· ἀλλ᾽ ἐπεὶ πολὺ καὶ κατακορὲc παρ᾽ αὐτῶι. καὶ γάρ· [fr. 16], καὶ δι᾽ ἑτέρων· [1] ἀντὶ τοῦ ‘ἐγείρηι’ **12** Theo Smyrn. mathem. p. 146 Hiller κοινῶc τε γάρ, φηcὶν ὁ Ἄδραcτος, πάντας τοὺc ἀcτέραc οἱ ποιηταὶ cειρίουc καλοῦcιν, ὡc Ἴβυκοc· [1. 2] Hesych. ‘Cείριοc’. ὁ ἥλιοc . . . Ἴβυκοc δὲ πάντα τὰ ἄcτρα sim. Suid. s. u. Cείριον Phot. 513, 10 Cίριον· . . . Ἴβυκοc δὲ πάντα τὰ ἄcτρα cίρια (λέγει) **13** Athen. 15, 680[f] 681[a] μνημονεύει αὐτοῦ (τοῦ ἑλιχρύcου) Ἀλκμὰν ἐν τούτοις [fr. 24] καὶ Ἴβυκοc· [1. 2]
14 Et. Flor. p. 261 Mill. + Et. Magn. 703, 28 ῥῆγοc· τὸ πορφυροῦν περιβόλαιον . . . ὅτι δὲ ῥαγεῖc ἔλεγον τοὺc βαφεῖc καὶ ῥέγοc τὸ βάμμα, cαφὲc Ἀνακρέων ποιεῖ [fr. 138 B.[4]]· ‘ἁλιπόρφυρον ῥέγοc’ καὶ παρ᾽ Ἰβύκωι· [1. 2] Hesych. ῥέγματα· βάμματα **15** Herodian. π. παθῶν II 231, 7 L. (Anecd. Ox. ed. Cram. 1, 255, 7)

---

primo Hesperum et Luciferum eodem nomine appellatos esse apparet, non constat (cf. Diels Doxogr. 19) de κλυτός, epitheto, q. d. perpetuum, agunt Plut. quaest. conu. 8, 3, 5 p. 722[d] Et. Magn. 410, 53 Schol. ι 364 ad cχῆμα Ἰβύκειον cf. Lesbonact. ed. Rud. Mueller 34. 76. 90 lusciniam mane canentem celebrant Eur. fr. 773, 23 ss N.[2] Ps.-Eur. Rhes. 546 ss Philostr. her. 665, 18 (p. 286, 8 s K.) **12** 1 s φλ. et παμφ. Hom. Alcm. 1, 62 s νύκτα δι᾽ ἀμβροcίαν ἅτε Cήριον ἄcτρον ἀυειρομέναι C 485 ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα, τά τ᾽ οὐρανὸc ἐcτεφάνωται contulit Wil. Timoth. p. 44, 2 2 Hesych. παμφανόωντα· λαμπρόν. πάντοθεν λάμποντα **13** ad rem cf. Stesich. 10, ad metrum Wil. Versk. 425 1 nota Fία, Fελίχρ-. cf. Holsten De Stesich. et Ibyco p. 10 ad ἑλ. cf. Hesych. s. u. 2 τερινα δάφηα Ꮆ em. Canter **14** 1 cf. Hesych. ῥέγοc· . . . βάμμα Weber Anacreontea p. 56 καὶ add. B. καλ. ε 232 Hesych. s. u. 1 s inde a καλ. om. Et. Magn. **15** παρελ. Hom. Hom. hymn. 7, 57 Καδμηὶc Cεμέλη

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

16. (9) γλαυκώπιδα Καccάνδραν,
ἐρασιπλόκαμον κόραν Πριάμου,
φᾶμιc ἔχηcι βροτῶν.

17. (10^A) ὀνομακλυτὸν Ὀρφήν.

18. (20) οὐδὲ Κυάραc, ὁ Μηδείων cτραταγόc,

19. (26) ⟨τάχα κέν τιc ἀνὴρ⟩ Ἔριδοc πότι μάργον ἔχων cτόμα
ἀντία δῆριν ἐ⟨μ⟩οὶ κορύccοι.

20. (17) πυκινὰc πέμφιγαc πιόμενοι

'Καδμηίδι γαίηι' [Hes. op. 162]· ὥcπερ παρὰ τὸ Δάρδανοc ἐκπίπτει πατρωνυμικὸν εἰc 'ιc' Δαρδανίc καὶ παρὰ τὸ Πρίαμοc Πριαμίc, οὕτωc ἔδει καὶ παρὰ τὸ Κάδμοc Καδμίc. τὸ ἄρα Καδμηίc ἐπλεόναcε τὸ 'η'· ὅτε οὖν φηcιν ὁ Ἴβυκοc· [1], τὸ ὀφειλόμενον ἀπέδωκεν cf. Herodian. π. καθ. προcωιδ. I 85, 28 L. **16** Herodian. π. cχημ. 60, 24 p. 606 W. cf. fr. 11 **17** Prisc. gramm. II 276, 4 *Dores sequimur, qui pro* Φυλεύc Φύληc, *pro* Ὀρφεύc Ὄρφηc et Ὄρφην *dicunt* ... *Ibycus*: [1] cf. Arcad. 8, 15 Bark. Herodian. π. καθ. προcωιδ. I 14, 12. 15 L. (Ὄρφηc et Ὀρφήν) **18** Et. Magn. 542, 51 + Et. Flor. 197 Mill. Κυάρηc· Ἴβυκοc· [1] ... τινὲc λέγουcιν· ἀπὸ τοῦ Κυαξάρηc γένονε κατὰ cυγκοπήν, ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ κυάραν· ἐὰν οὖν ἦι ἀπὸ τοῦ Κυαξάραc cυγκριτικόν, οὐ πλεονάζει τὸ 'α', ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ κυάρα πλεοναcμῶι τοῦ 'α', οὐ cυγ⟨κεκομμένον⟩ (cυγ⟨κέκοπται⟩ Kal.) **19** Porph. in Ptolem. harmon. ed. I. Düring p. 79, 2 ss ταχέωc γὰρ ἄν τιc τῶν ἀπείρων μὲν μουcικῆc καὶ τῶν τοιούτων θεωρημάτων, ἃ νῦν ψηλαφῶμεν ἡμεῖc, ἐν δὲ τοῖc cοφιcτικοῖc λόγοιc καλινδουμένων Ἔριδοc ποτὶ μ. ἔ. cτ., ⟨ὥc⟩ φηcί που Ἴβυκοc, ἀντία δῆριν †ἐνιοι κορύccοι **20** Galen. in Hippocr. ἐπιδ.

---

16 1 καc(c)άνδρα u. l. cf. fr. 3, 12 2 Pind. Pyth. 4, 136 Τυροῦc ἐραcιπλοκάμου κόραν (-ην) 𝔈 κούρ- Schnw. Πριάμω? 3 ξ 239 χαλεπὴ δ' ἔχε δήμοο φῆμιc. cf. ω 200 ss **17** ὀνομακλυτὸc Ὀρφήν B. cf. O. Kern Orpheus p. 2. 6 Orphic. fr. p. 1 RE XVIII 1203 s ὀν. X 51 Hom. hymn. Vener. 111. 146 (Ὀτρεὺc ... ὀν.) **18** in mentem uenit poetae in Asiam peregrinationis κυάρηc u. l. cf. RE XI 2246 Pind. Pyth. 1, 78 Μήδειοι **19** 1 ⟨ ⟩ B. ex Porph. 1 s Ps.-Hes. scut. 148 δεινὴ Ἔριc ... κορύccουcα κλόνον ἀνδρῶν 1 ποτὲ 𝔈 em. Schnw. 2 P 158 ἀνδράcι ... δῆριν ἔθεντο ἐνιοι uel νενοοι 𝔈 ἐμοὶ Nauck B. ἐν νέοιc Mancuso B 273 πόλεμόν τε κορύccων. cf. Ps.-Hes. scut. 198 (μάχην) **20** ad πέμφ. cf. Soph. fr. 495 N.² Hesych. et Phot. s. u. **21** cf.

21. (22) παρὰ χέρcον
λίθινον †τὸν παλάμαις βροτῶν·
πρόcθε⟨ν⟩ νιν πεδ᾽ ἀναριτᾶν
ἰχθύες ὠμοφάγοι νέμοντο.

22. (24) δέδοικα, μή τι πὰρ θεοῖc᾽
ἀμβλακὼν τιμὰν πρὸc ἀνθρώπων ἀμείψω.

---

uol. 17, 1 p. 881 K. ἐπὶ δὲ τοῦ νέφουc δοκεῖ τετάχθαι (πέμφιξ) κατὰ τόδε τὸ ἔποc ἐν Caλμωνεῖ catύροις παρὰ Coφοκλεῖ· [fr. 496 N.²] ‘πέμφιγι πᾶcαν ὄψιν ἀγγέλωι πυρόc’. καὶ παρ᾽ Ἰβύκωι· [1]. λέλεκται δὲ οὗτοc ὁ λόγοc αὐτῶι κατά τινα παραβολὴν ἐπὶ χειμαζομένων εἰρημένην. διὸ καὶ τῶν προγνωcτικῶν οἱ πλεῖcτοι ἐπὶ τῶν κατὰ τοὺc ὄμβρουc cταγόνων εἰρῆcθαί φαcι τὰc πέμφιγαc **21** Schol. Pind. Nem. 1, 1 ἡ δὲ Ὀρτυγία πρότερον μὲν οὖca νῆcoc, εἶτα προcχωcθεῖca χερρόνηcoc γέγονεν, ὡc καὶ Ἴβυκοc ἱcτορεῖ· [1—4] Strab. 1, 3, 18 p. 59 ἐπὶ τῆc πρὸc Cυρακούcαιc νήcου νῦν μὲν γέφυρά ἐcτιν ἡ cυνάπτουca αὐτὴν πρὸc τὴν ἤπειρον, πρότερον δὲ χῶμα, ὥc φηcιν Ἴβυκοc, λογαίου λίθου, ὃν καλεῖ ἔκλεκτον **3** Athen. 3, 86ᵇ τοῦ δ᾽ ἀναρίτου (μέμνηται) Ἴβυκοc. καλεῖται δ᾽ ὁ ἀναρίτηc καὶ ἀνάρταc Hesych. ἀναρίτηc· ζῶιον κοχλιῶδεc ἐν πέτραιc **22** Plut. quaest. conu. 9, 15, 2 p. 748ᵉ διὸ καὶ πέπονθεν, ὃ φοβηθεὶc Ἴβυκοc ἐποίηcε· [1. 2] Plat. Phaedr. 242ᶜᵈ ἐμὲ γὰρ ἔθραξε μέν τι καὶ πάλαι λέγοντα τὸν λόγον καί πωc ἐδυcωπούμην κατ᾽ Ἴβυκον, μή τι κτλ., νῦν δ᾽ ἤιcθημαι τὸ ἁμάρτημα Suid. s. u. ἀμπλακών· ... Ἰβύκου ἔποc ... μή τι κτλ. ... τὸ Ἰβύκειον ... ῥηcείδιον cf. s. μή τι Syneс. epist. 115 οὐ γὰρ νεώτερόν ἐcτι τὸ δέοc, ἀλλὰ καὶ λίαν ἀρχαῖον τὸ δέδοικα μή τι περὶ θεὸν κτλ., ubi in mg. cod. Gud. Ἰβύκου τινὸc παλαιοῦ. ἔcτιν πρὸc ἱερωcύνην cυνᾶιδον τὸ Ἰβύκειον τουτὶ ῥηcείδιον cf. Marin. uit. Procl. 1

---

fr. 23 B.⁴ Wil. Pindaros 226, 3 **1** s λιθ. π. χ. Be. **2** τὸν (τῶν) C ⟨οἶ⟩μον, ⟨ἀτραπι⟩τὸν ego frustra ⟨ἔκλεκ⟩τον ex Strab. Boeckh Be. Kal., qui λιθ. del., unde idem metr. u. **2. 3** λίθων ἐκλέκτων ci. Hi. παλάμαιcι B editor. Soph. Phil. 176 s ὦ παλάμαι θνητῶν, ὦ δύcτανα γένη βροτῶν (Kal.) **3** πρόcθε C em. Casaub. Boeckh πρόcθε δὲ B. παῖδα νήριτον C explic. et em. Boeckh et B. de ἀναρτᾶν auctore Athenaeo cogitauit B. **22 1** παρὰ C em. Melhorn Dübner **1** s Soph. Plat. Xenoph. dicunt εἰc θεοὺc ἁμαρτάνειν **2** ἀμπλακών C plerique praeter cod. B Plat. (ἀμβλ.). cf. Archil. 73 Pind. Ol. 8, 67 u. l. Hesych. ἀμπλακών· ἀποτυχών. ἁμαρτάνων cf. eundem sub ἤμβλακον ἀμείψηι et -ψειν Suid. C

23. (27) οὐκ ἔστιν ἀποφθιμένοις
ζωᾶς ἔτι φάρμακον εὑρεῖν.

24. (18) οὔ τι κατὰ σφετερὰν ἐέλδωρ

25. (19) ἐσθλὸν προδεδεγμένον ἐέλδωρ

26. (12) οὐ γὰρ αὔσιον παῖς Τυδέος

27. (*13) Ἑλένα Μενελαΐς

28. (*14) Ἀλθαία Μελεαγρίς

29. (29) κλάδον Ἐνυαλίου

30. κύματος ἔξοθεν ἄκρου
πᾶσα κάλως ἀσινής.

---

23 Chrysipp. π. ἀποφατικῶν 14 (II 55 Arn.) εἰ οὐ ἀντίκειται ἀξίωμα καταφατικὸν τῶι· [1], οὐκ ὁ (ὁ del. Arn.) Ἴβυκος [ὁ] ποιητὴς οὕτως ἀ(πε)φαίνετ(ο)· [1]. ναὶ οὐ ἀντίκειται ἀξίωμα καταφατικὸν τῶι· [1]. ναὶ οὐ Ἴβυκος ὁ ποιητὴς οὕτως ἀπεφαίνετο· [1] **24** Herodian. π. μονήρ. λέξ. II 938, 1 L. οὐδὲν εἰς ‘ωρ’ λῆγον οὐδέτερον ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἔχει συμπλοκὴν δύο συμφώνων πρὸ τοῦ ‘ω’. ... ἔλδωρ· οὐ γὰρ συμπλοκὴ ἐνθάδε, ἀλλὰ διάστασις. ὁ δὲ Ἴβυκος ἔσθ’ ὅτε καὶ θηλυκῶς προφέρεται· [1] καί· [fr. 25] **25** Herodian. π. μονήρ. λέξ. II 938, 8 L. cf. fr. 24 **26** Et. Magn. 171, 7 αὔσιον (loco τηῦσιον)· καὶ ὁ μὲν Ἴβυκος αὔσιον λέγει, οἷον· [1] **27. 28** Diom. gramm. I 323, 28 *aut a maritis, ut Helena Menelais, aut a filiis, ut Althea Meleagris* [fr. 28], *sicut Ibycus Graecus rettulit* **29** Schol. Pind. Is. 8, 92 ‘νεικέων πέταλα ...’· ἀντὶ τοῦ τῶν φιλονεικιῶν τὰ φύλλα, τροπικώτερον δὲ τῶν ‘φιλονεικιῶν τὰς στάσεις’ ἢ ‘τὰ νείκη’, ὡς Ἴβυκος· [1] καὶ Ὅμηρος (Β 540) ὅζον Ἄρηος **30** Schol. Ψ 533 ap. Allen The Classic. Review 1900, 244 ‘πρόσσοθεν’· συνέσταλται τὸ ‘ω’ καὶ ἔστιν ὅμοιον τῶι παρ’ Ἰβύκωι· [1. 2]

---

23 1 an ἀποφθιμένοισι? 1 s Pind. Pyth. 4, 186 s ἐπὶ καὶ θανάτωι φάρμακον κάλλιστον ἑᾶς ἀρετᾶς ... εὑρέσθαι Aristid. uol. 2 p. 76 Dind. θανάτου φάρμακον **24** ἐελδώ ci. Schnw. ἐέλδω Lehrs Sp. (ad ἰχῶ) **25** ἐσθλὰν ποτιδεγμένων ἐελδώ ci. Schnw. ἔλδωρ B. **26** παῖς ⟨ὁ⟩ ci. B., παῖς Kal. τυδέως Ⓒ em. Schnw. **27. 28** utrumque exemplum Ibyco dedit B. **28** cf. RE I 1693 s **29** Hom. passim ὄζος Ἄρηος de multis Martis filiis **30** cf. Wil. TG 33 adn. 1 ἔξωθεν Ⓒ em. Wil. cf. Stesich. fr. 81 B.⁴ οἷον ἔνδοθεν ἔξοθεν παρὰ Στησιχόρωι, πρόσσοθεν παρ’ Ὁμήρωι [Ψ 533] 2 κάλ. femin. nouom

ΠΥΘΕΡΜΟΣ Ο ΤΗΙΟΣ

ΣΚΟΛΙΟΝ ΜΕΛΟΣ

Οὐδὲν ἦν ἄρα τἆλλα πλὴν ὁ χρυσός.

ΛΑΣΟΣ Ο ΕΡΜΙΟΝΕΥΣ

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΡΜΙΟΝΙ ΔΗΜΗΤΡΑ

Δάματρα μέλπω Κόραν τε, Κλυμένοι᾽ ἄλοχον,
μελιβόαν ὕμνον ἀναγνέων
Αἰολίδ᾽ ἀνὰ βαρύβρομον ἁρμονίαν.

Pytherm. Athen. 14, 625ᵉ φασὶ δὲ Πύθερμον τὸν Τήιον ἐν τῷ γένει τῆς ἁρμονίας ταὐτοῦ τούτωι ποιῆσαι Σκολιὰ μέλη καὶ διὰ τὸ εἶναι τὸν ποιητὴν Ἰωνικὸν Ἰαστὶ κληθῆναι τὴν ἁρμονίαν οὗτός ἐστι Πύθερμος, οὗ μνημονεύει Ἀνάνιος ἢ Ἱππῶναξ ἐν τοῖς Ἰάμβοις 〈. . . καὶ〉 ἐν ἄλλωι οὕτως [Anan. fr. 2]· ‘χρυσὸν λέγει Πύθερμος ὡς οὐδὲν τἆλλα’. λέγει δ᾽ οὕτως ὁ Πύθερμος· [1] Ps.-Diogenian. 6, 94 ‘οὐδὲν ἦν τἆλλα πάντα πλὴν χρυσός’· αὕτη ἀρχή ἐστι σκολιοῦ. ἀνατιθεῖσι δὲ αὐτὸ Πυθέρμωνι (sic) Plvt. prou. 1, 96 uol. I 355 Gott. Svid. s. u. οὐδὲν ἦν

Lasvs Athen.[1] 14, 624ᵉ αὕτη (ἡ ὑποδώριος καλουμένη ἁρμονία) γάρ ἐστι, φησὶν ὁ Ἡρακλείδης, ἣν ἐκάλουν Αἰολίδα, ὡς καὶ Λᾶσος ὁ Ἑρμιονεὺς ἐν τῶι εἰς τὴν 〈ἐν?〉 Ἑρμιόνι Δήμητρα ὕμνωι λέγων οὕτως· [1—3]. ταῦτα δ᾽ ἄιδουσιν πάντες ὑποδώρια τὰ μέλη. ἐπεὶ οὖν τὸ μέλος ἐστὶν ὑποδώριον, εἰκότως Αἰολίδα φησὶν εἶναι τὴν ἁρμονίαν ὁ Λᾶσος. sequitur Pratinae fr. 4 ²10, 455ᶜ ταῦτα (Pind. fr. 79ᵃ) σημειώσαιτ᾽ ἄν τις πρὸς τοὺς νοθεύοντας Λάσου τοῦ Ἑρμιονέως τὴν ἄσιγμον ᾠδήν, ἥ τις ἐπιγέγραπται Κένταυροι. καὶ ὁ εἰς τὴν Δήμητρα δὲ τὴν ἐν Ἑρμιόνηι ποιηθεὶς τῶι Λάσωι ὕμνος ἄσιγμός ἐστιν, ὥς φησιν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἐν τρίτωι Περὶ μουσικῆς· οὗ ἡ ἀρχή· [1] cf. Evst. in Il. 1335, 52

Pytherm. οὐθὲν Athen. A παρὰ Suid. ὁ om. Athen. Diogenian. Plut.

Lasvs 1 μεαπω Athen.[1] C de deorum trinitate (Cerere Proserpina Clymeno) Hermionae culta cf. Wil. Herakl.² 2, 138 RE IV 2731 III 2522 ss VIII 840. eosdem hymno deos celebrauit Philicus Cercyraeus (cf. Hephaest. 9, 4 p. 30 s C. et hymni partem praecipuam in fasc. VI) 2 μελίβοιαν A corr. Hart. cf. Eur. fr. 773, 34 N.² μελιβόας κύκνος ὕμνων Jacobs ἀναγνῶν C ἀναγνέων B. ex Hesych. s. u. ἀγνεῖν· ἄγειν. Κρῆτες. cf. ἀγινέω et διεξαγνέω ἀνάγων Cas. 3 ἅμα C em. Wil.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

ΤΕΛΕΣΙΛΛΑ Η ΑΡΓΕΙΑ

ΑΙCΜΑΤΑ

ΕΙC ΑΡΤΕΜΙΝ

1. Ἄδ᾽ Ἄρτεμις, ὦ κόραι,
φεύγοισα τὸν ᾽Αλφεόν

ΕΙC ΜΗΤΕΡΑ ΘΕΩΝ

⏑⏑⏓ ‒⏑⏑(19 ‒⏑‒⏑ ‒⏑‒)
⏑⏑⏓ ‒⏑⏑
⏑⏑⏓ ‒⏑⏑(21 ⏓‒⏓ ‒⏑‒)
(12 ⏑‒⏓ ‒⏑⏑)
⏑‒⏓ ‒⏑⏒(22. 26 ⏑‒⏓ ‒‒)
(14 ⏑‒⏓ ‒⏑⏑)

2. [⏑‒⏓‒]c θεαί,
δεῦρ᾽ ἔλθετ᾽ ἀπ᾽ ὠρανῶ

α′

---

1 Hephaest.[1] 11 (π. ἰωνικοῦ τοῦ ἀπὸ μείζονος), 2 p. 35 C. ἔστι τοίνυν ἐπίσημα ἐν τῶι ἰωνικῶι ἐφθημιμερῆ μὲν τὰ τοιαῦτα, οἷς ἡ Τελέσιλλα ἐχρήσατο· [1. 2] [2]4 (π. ἀποθέσεως μέτρων), 4 p. 14 C. [1] (Epit. Hephaest. p. 361 C.) **2** Inscr. Epidaur.

---

de poetria et metro cf. Wil. TG 8 s 76 ss Pindaros 330 Gl. 2, 93[1] R. Herzog Phil. 71 (1936), 1 ss Muenscher PhW. 1932, 93 Maas RE V A 384 s, ad titulum cf. Paus. 2, 20, 8. 28, 2, de re cf. Paus. 6, 22, 8 s

1 1 ἁ δ᾽ u. l. οὐδ᾽ Epit. κόρα Hephaest.[2] u. l. 2 num huc spectat Pap. Vind. 19996 in Mitteil. aus d. Papyrus-Sammlung Rainer N. F. 1 (1932) p. 140 n. b 5, 5 [φ]εύγουσαν ᾽Αλ[φεόν]?

2 in uniuersum cf. Hom. hymn. 14 εἰς Μητέρα θεῶν, quo spectant Hymni Epidaurici u. 4 (1). 1—3 (2). 12. 14 (3). 17 s (4). 6 (5). 25 (6), et Eur. Hel. 1301 ss (u. Maas p. 141 s)

1 [Πιμπληϊάδε]c tentauit Peek, potes alia multa uelut [᾽Ολυμπιάδε]c, [Ὦ Πιερίδε]c, [῾Αγναὶ Χάριτε]c 1 s ad inuocationem cf. Hes. theog. 53 ss op. 1 s Sapph. 5 in Suppl. 57. 154. 90 Alc. 78, 1 Stesich. 18 Anacr. 2, 6 s Pind. dithyr. fr. 75 p. 549 Schroe. Ar.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

καί μοι cυναείcατε
τὰν Ματέρα τῶν θεῶν,
ὡc ἦλθε πλανωμένα β′
κατ᾽ ὤρεα καὶ νάπαc
cύρουc᾽ †ἁρπα[κ]τὰ[ν] κόμαν,
κ[ό]τῳ †ρημένα{φρένας}.

---

ap. Hiller von Gaertringen IG IV 1² 131 deinde edidit et commentariis locupletissimis inlustrauit P. Maas (M.) Epidaurische Hymnen (Schriften der Königsberger Gelehrten Gesellschaft H. 5 [1933]) p. 134 ss cum transcriptione p. 159 et imagine phototypa tab. I (cf. Hiller v. G. F. u. F. 1933, 298 s J. U. Powell New Chapters in the History of Greek Literature 3 (1933) 203 ss Latte GA 196 (1934) 405 ss Wifstrand DLZ 1934, 974 Gallavotti RFilCl. 1934, 86 ss K. Keyssner PhW. 55 (1935) 179 ss Roussel Rev. des Ét. Gr. 1935, 596 Blake Class. Phil. 1936, 171 ss) adde Latte Gn. 7 (1931) 133 Muenscher (Mue.) PhW. 1932, Nr. 35/38, 93 ss (1031 ss) Kal. Metr. Jb. 257, 137

de Telesilla huius hymni auctore quae uidetur, aetate, re metrica, argumento, dialecto, dictione disputauerunt P. Maas l. c. p. 135 ss Muenscher l. c. obloquitur Friedl. H. 70 (1935) p. 406, 2

---

eccl. 882 Hor. carm. 3, 4, 1 al. **3** Theocr. 10, 24 Μῶcαι Πιερίδεc, cυναείcατε τὰν ῥαδινάν μοι παῖδ᾽, Poseidipp. ap. W. Schubart Pap. Graec. Berol. tab. 17 Μοῦcαι ... cυναείcατε, Musaei Herus 14 conlul. edit. prior. **5** ss de Magnae Matris (Μητέροc) et Cereris (Δήμητροc) syncretismo disputauit M. ceterum cf. Arist. pepl. 7, 2 s **6** ορεα lap. uide an recte (cf. u. 17) ὤρ- Hymn. Panis Epid. 5, Hymn. Isid. Andr. 162 Theocr. (Bucol.) ζ 102 κατ᾽ οὔρεα u. l. Hom. hymn. 27, 4 κατ᾽ ὄρη (hoc infra u. 16). singula dedit M. p. 137 ad u. 21 νάπαc Θ 558 Π 300 Eur. Hel. 1303 Orph. hymn. 31, 5 Ar. au. 740 **7** s ad cύρουc᾽ ... κόμαν cont. M. Ioann. Gaz. 1, 47 Fr. Christodor. 91, ad deae furorem Hom. hymn. Cer. 40 s Eur. Hel. 1321. 1339 Catull. 63 Ou. met. 5, 472 fast. 4, 457 s adde Pepl. Aristot. 7 Ἀρετὰ ... κειρομένα πλοκάμους θυμὸν ἄχει μεγάλωι βεβολημένα (cf. I 9 κ 247) et ἀρημένοc Homeri **7** αρπα[κ|τα[ν] legit in lapide et suppl. Peek, sed offendit metrum et res: ἀβρόταν ap. Hi. olim tentauit M. cύρουc᾽ ἁπαλὰν κ. (M.), cύρουc᾽ ἀδινὰν κόμαν uel cύρουca καλὰν κ. (ego) minus placent num cύρουc᾽ ἄπο τὰν κ.? ἁρπ. gloss. ad ἀγρίαν esse ci. Kal., qui cύρουc᾽ ἀγρίαν κόμαν **8** κ[ό]τῳ siue κ[ό]τω suppl. M. ρημενα utique corruptum, nondum sanatum cf. Muenscher p. 95 quoque uide an φρένας glossema fuerit ad uersum archetypum

ὁ Ζεὺς δ' ἐσιδὼν ἄναξ γ′
τὰν Ματέρα τῶν θεῶν
κεραυνὸν ἔβαλλε καὶ
τὰ τύμπαν' ἐλάμβανε,
πέτρας διέρηξε καὶ
τὰ τύμπαν' ἐλάμβανε.

*

'Μάτηρ, ἄπιθ' εἰς θεούς δ′
καὶ μὴ κατ' ὄρη πλαν[ῶ].
μή †σε χαροποὶ λέον-
τες ἢ πολιοὶ λύκοι . . .'

*

κότω ⟨κεκο⟩ρημένα seu κότῳ ⟨βεβα⟩ρημένα i. φρένας uide γήραι, ὕπνωι καὶ καμάτωι, δύηι ἀρημένος Hom., unde κ. φρέν' ἀρημένα ci. Kal. **9** ss inlustrauit M. p. 146 s ne oblitus sis Corinnae Ἔριν Κιθαίρωνος καὶ Ἑλικῶνος **9** de articuli in hoc hymno usu singulari cf. M. p. 137 εἰσιδων lap. **11** cf. M. p. 146 s **12. 13** s (inde a καὶ) utpote interpolatos del. M. contra Wil. Mue. Friedl. (hic H. 70 [1935] 466, 2). at tamen de origine uersuum contulerim Eur. Hel. 1347 ss τύπανά τ' ἔλαβε . . . Κύπρις. aberrauerunt hi uersus ex stropha inter 18 et 19 deperdita. haec postulaueram, cum legerem Ps.-Simon. epigr. 158, 5 ss, ubi Gallus quidam, Cybeles cultor, a leone perterritus πεπταμένηι μέγα τύμπανον ὃ σχέθε χειρί, ἤραξεν, καναχῆι δ' ἴαχεν ἄντρον ἅπαν. . . . (θὴρ) ἀν' ὕλῆεν δ' ὠκὺς ἔθυνεν ὄρος **13** διερρησσε ξ postea sscr. lap.: em. Maas (p. 136), obloquitur Mue. p. 95 s, qui de ῥήσσειν, ῥάττειν cogitauit. cf. Alex. Aet. 6, 3 ῥήσσων καλὰ τύμπανα cum adn. inter se confunduntur διαρρηγνύναι et διαράσσειν **14** in stropha deperdita Iuppiter loquens inducitur, qui et uu. **15** ss loqui uidetur. sed cf. Hom. hymn. Cer. 313. 441 Eur. Hel. 1341 (M.) ad dialogum qui sequitur Theocr. et carmina bucolica, Bacchyl. dithyr. 18, Hor. carm. 3, 9 (*donec gratus eram tibi*) contulit M. adde huius aeui carmina 'Hektors Abschied' 'Erlkönig', 'Trost in Tränen'; sed imprimis Corinnae carmina conferenda sunt (sic Mue. quoque) **15** similia iubet Iuppiter Cererem in hymn. Hom. 321 ss Μάτηρ nomin. uocatiui loco ἄπιθ' = *redi* **17** num σε re uera ferri nequit (cf. u. 6)? τί σοι frustra tentauit M. an σ' οἱ (σ' ἢ Kal.) χ. λ. ἢ π. λ. . . . cum aposiopesi? **17** s ~ Hom. hymn. 14, 4 s λ 611 χαροποί τε λέοντες (cf. Orph. ap. Procl. in Tim. I 427 D. [= fr. 79 Kern]) Hom. hymn. Merc. 569 πολιοῖο λύκοιο **18** de unius strophae lacuna cogitauit R. Herzog

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

ε΄

†καὶ οὐκ †ἄπειμι εἰς θεούς,
ἢν μὴ τὰ μέρη λάβω,
τὸ μὲν ἥμισυ οὐρανῷ,
τὸ δ' ἥμισυ γαίας,

ζ΄

πόντῳ τὸ τρίτον μέρος·
χοὕτως ἀπελεύσομαι.'
χαῖρ', ὦ μεγάλα ἄνασ-
σα, Μᾶτερ 'Ολύμπω.

---

apud Hi., qua in stropha deperdita agebatur de bestiarum periculo imminenti(?), tum de Magna Matre tympana arripiente (cf. 12. 14) et Ioui respondente **19** ss Iouis iussis se obsecuturam esse sim. negat Ceres ap. Hom. hymn. Cer. 331 ss nota Corinnae catalogum Asopi filiarum et deorum raptorum (5, 51 ss) **19** et καὶ et ἄπειμι corruptum, lectionem defend. Mue. Kal. ('anaclasi') κοὐκ εἴσομαι (sic Ξ 8 Φ 335 o 213 al.) εἰς θεούς lusit R. Herzog, nisi fuit καὶ οὐκ ἴμεν (κοὐκ ἄπιμεν) εἰς θ.? **20** de ἄν = ἐάν, ἤν pro εἰ, αἰ suspecto cf. M. p. 137 sub 20 τὰ μέρη, iuris dictionem, cognouit et probauit lege sacra uetere Cyrenaeorum et foedere inter Cnosum Tylisumque per Argiuos icto (cf. Solmsen-Fraen. Inscr. Gr. 39 B 5 et 27, 4) adhibitis M., qui idem Rheae iura prisca descripsit ex Pind. Ol. 2, 83 ss **21** num μὲν del.? de hiatu cf. Maas Metr.² p. 36 ad § 141 **25** s Hecatae ap. Hes. theog. 411 ss laudes cont. Hi. in commentariis ad u. 19 ss adde Orph. hymn. 14 (Rheae) 10 ss **25** nota F (μεγάλα ἄνασσα). cf. M. p. 136 **26** 'Ολυμπίων? sed cf. 22.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

ΣΙΜΩΝΙΔΗΣ Ο ΚΕΙΟΣ

ΜΕΛΗ

ΥΜΝΟΙ

ΕΙC ΤΗΝ ΕΠ' ΑΡΤΕΜΙCΙΩΙ ΝΑΥΜΑΧΙΑΝ

1. (1) ἐβόμβηcεν θαλάccας
2. ἀποτρέποιcι Κῆρας

---

1. 2 Prisc. metr. Ter. gramm. III 428 *Simonides et Alcman in iambico teste Heliodoro non solum in fine ponunt spondeum, sed etiam in aliis locis. Simonides in* ἐπ' Ἀρτεμιcίωι ναυμαχίαι *in dimetro catalectico:* [1] *in secundo loco spondeum*

---

de uita cf. Pap. Oxyrh. 1800 saec. II/III ed. Grenfell et Hunt XV p. 137 ss, 36 ss Περὶ Cιμ[ωνίδου]. | Cιμωνίδηc τὸ μὲν [γένοc ἦν] | Κεῖοc, πόλεωc δὲ Ἰου[λίδοc], | πατρὸc δὲ Λεοπρέπο[υc. γέγο]‖νεν δὲ φιλάργυροc· τ[ινὲc] | δ' αὐτῶι τὴν τῶν μν[ημο]|νικῶν εὕρεcιν προc[τιθέα]|cιν. καὶ αὐτὸc δέ που [τοῦτο] | φαίνει διὰ τῶν ἐπι-γ[ρα]‖μά[τ]ων. προcευρε̣ῖ̣[ν δέ φα]|cι̣ν̣ [αὐτ]όν τινεc καὶ δ[ιπλᾶ cτοι]|χ̣έ[ῖα πρ]ὸc τὸν τῶν κδ' ἀπ̣[...] | τ[.....]ε̣υ[..]η̣c̣α̣c̣ [.]ε̣ν̣[..] | [.....], in uniuersum cf. Wil. SS. et Pindaros passim HD. 1, 126 s Gl. 1, 193. 292° H. W. Garrod Simonidea Cl. Quart. 16 (1922) 65 ss 113 ss (cf. PhW. 1924, 946 ss 987 ss) H. Fraen. GN 1924, 99 s Be. Gr. Dicht. p. 123 ss Maas et Geffck. RE III A 186 ss Schmid-Stählin I 1 (1929) p. 509 ss Geffck. GGrL. I p. 82 s Anm. p. 86 s J. D. Meerwaldt Adnot. critic. et exeget. Mnemosyne 15 (1925) 393 ss I. Valaori Riv. Cl. I (1929) 124 ss C. M. Bowra Greek lyric poetry Oxon. 1936 p. 317 ss carmina selecta (35) ed. Br. Lavagnini Nuova Antologia[2] (Taur. 1932) p. 261 ss [3](1937) p. 215 ss ad titulum μέλη cf. fr. 5. 13 s 22. 46. 56. 63. 4. 23. 48. 77, ad ὕμν. cf. Schol. Eur. Med. 5 (= fr. 21 B.[4]) de metris egit W. J. W. Koster Rev. d. Ét. Gr. 39 (1926) 210 ss de Simonide

---

1. 2 Wil. SS. 152. 206 ss carmini chorico Boreae in honorem paulo post a. 479 condito et cantato adtribuit conlatis Herod. 7, 189 Schol. Apoll. Rhod. 1, 211 ss 583 s Himer. or. 3, 14 ecl. 3, 32 (fr. 3. 212. 25 B.[4]). de pugna nauali describenda nos reuocat ad Timothei Persas, de metro cf. Schroe. Grundr. § 81 **1** ad β. cf. μ 204 θαλάccας uelut κύματα, οἴδμα al. θάλαccα Aldina editor. **2** ἀποτρέπουcα Herm. cf. ἀποτρόπαιοc K. fr. 83, 3

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

ΚΑΤΕΥΧΑΙ

– – ∪ ∪ ∪ – ∪ – ∪ – – ∪ ∪ – ∪ – –

3. (68) πάcαιcι κορυδαλλίcι χρὴ λόφον ἐγγενέcθαι.

ΣΚΟΛΙΑ

ΣΚΟΠΑΙ ΚΡΕΟΝΤΟC ΘΕCCΑΛΩΙ

4. (5) – ∪ ∪ – ∪ ∪ – ∪ – – – ∪ ∪ – – ∪ – ∪ – ∪ –

---

posuit. ἀντιστρέφει δὲ αὐτῶι· [fr. 2] **3** Plvt. util. ex host. cap. 10 p. 91ᵉ ἐπεὶ δὲ ʻπάcαιcι (-ηιcι u. l.) κορυδαλλίcι χρὴ λόφον ἐγγενέcθαι' κατὰ τὸν Cιμωνίδην, ubi Schol. in cod. Ambros. C 126 inf. fol. 27ᵘ ex Etymol. Luperci adscr. Cιμωνίδηc ἐν Κατευχαῖc· [1] (cf. W. R. Paton Cl. Rev. 26 [1912] p. 9) Plvt. praecept. ger. reip. 14 p. 809ᵇ ἐπεὶ δὲ ʻπάcαιc κορυδαλλίcι' κατὰ Cιμωνίδην ʻχρὴ λόφον ἐγγενέcθαι' καὶ πᾶcα πολιτεία φέρει τινὰc ἔχθραc καὶ διαφοράc, οὐχ ἥκιcτα προcήκει καὶ περὶ τούτων ἐcκέφθαι τὸν πολιτικόν Plvt. Timol. 37, 1 ἐπεὶ δὲ χρῆν, ὡc ἔοικεν, οὐ μόνον ʻπᾶcι κορυδαλλοῖc λόφον ἐγγίγνεcθαι' κατὰ Cιμωνίδην **4** Plat. Prot. 339ᵃ καὶ δὴ καὶ νῦν ἔcται τὸ ἐρώτημα περὶ τοῦ αὐτοῦ μέν, περὶ οὗπερ ἐγώ τε καὶ cὺ νῦν δια-

---

et Horatio cf. Withney Jennings Oates The influence of Simonides of Ceos upon Horace Princeton 1932 (cf. Helm PhW. 32 [1932] 888 ss Jacoby Gn. 1934, 481 ss Tescari RFIC 1934, 246 ss Cessi Aevum 1934, 207) Erich Stehr Bakchylides in seinem Verhältnis zu Simonides und Pindar Ein Sängerkrieg im Altertum Diss. Rostock 1923 (typis mechanicis scripta)

prostat Simon. fr. incertum in Schol. Pap. bibl. Uniuers. Giss. 40 p. 2, 1 ap. Herm. Eberhart Schriften der Hessischen Hochschulen 1935 H. 2 p. 25 de fr. dubio papyri Berolinensis 16140 cf. Suppl.

---

3 Plutarchi uerba (fere) retinui cf. Wil. SS. 152, 3, ubi uersum sic restituit: χρὴ κορυδαλλαῖc πάcαιcι⟨ν⟩ ἐμφῦναι λόφον (ἐμφύμεναι πάcαιc λ. Garrod) et ad Κατ. contulit Pomtow Delphica 3, 118 οἱ ἱερεῖc τοῦ Ἀπόλλωνοc κατευχέcθωcαν τὰ Εὐμένεια καθὼc νομίζεται. adde Schol. ζ 164 (= fr. 24 B.⁴) **4** inlustrauit Wil. GN 1898, 204 ss SS. 142. 159 ss 182. cf. Jurenka Z. f. öst. Gymn. 1906 p. 865 s H. Fraen. GN 1924, 99 s C. M. Bowra Cl. Phil. 29 (1934) 230 ss Greek lyric poetry (Oxon. 1936) p. 317 ss et de metro Schroe. Grundr. § 205 Maas RE III A 189,

– ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏓ – ⏑ ⏓ (23 [– ⏑ –] ⏑ – – – ⏓ ⏑ – –)
⏑⏑ – ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ –
5 – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏓
⏑⏑⏑ – }
⏑ – – } ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑⏑ – }
– – ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ – – ⏑ – ⏒ – ⏓ – ⏑ ⏑ –
– ⏒ ⏓ ⏑ – ⏑ – ⏓

Ἄνδρ᾽ ἀγαθὸν μὲν ἀλαθέως γενέσθαι α′
χαλεπὸν χερσίν τε καὶ ποσὶ καὶ νόωι
τετράγωνον, ἄνευ ψόγου τετυγμένον.

*

λεγόμεθα, περὶ ἀρετῆς, μετενηνεγμένον δ᾽ εἰς ποίησιν· τοσοῦτον μόνον διοίσει· λέγει γάρ που Σιμωνίδης πρὸς Σκόπαν, τὸν Κρέοντος ὑὸν τοῦ Θετταλοῦ, ὅτι· [1—3]. τοῦτο ἐπίστασαι τὸ ἆισμα ἢ πᾶν σοι διεξέλθω; ... [b] δοκεῖ δέ σοι καλῶς πεποιῆσθαι, εἰ ἐναντία λέγει αὐτὸς αὑτῶι ὁ ποιητής; οὐ καλῶς, ἦν δ᾽ ἐγώ. ... [c] οἶσθα οὖν, ἔφη, ὅτι προϊόντος τοῦ ἄισματος λέγει που· [4—6] ... [d] πῶς γὰρ ἂν φαίνοιτο ὁμολογεῖν αὐτὸς ἑαυτῶι ὁ ταῦτα ἀμφότερα λέγων, ὅς γε τὸ μὲν πρῶτον αὐτὸς ὑπέθετο χαλεπὸν εἶναι ἄνδρα ἀγαθὸν γενέσθαι ἀληθείαι, ὀλίγον δὲ τοῦ ποιήματος εἰς τὸ πρόσθεν προελθὼν ἐπελάθετο, καὶ Πιττακὸν τὸν ταὐτὰ λέγοντα ἑαυτῶι, ὅτι χαλε-

---

48 ss Kal. Metr. Jb. 257, 131 1 ss carminis exordium esse probat Plat. Prot. 343[c] εὐθὺς γὰρ τὸ πρῶτον τοῦ ἄισματος μανικὸν ἂν φανείη, εἰ βουλόμενος λέγειν, ὅτι ἄνδρα ἀγαθὸν γενέσθαι χαλεπόν, ἔπειτα ἐνέβαλε τὸ ‘μέν’. τοῦτο γὰρ οὐδὲ πρὸς ἕνα λόγον φαίνεται ἐμβεβλῆσθαι, ἐὰν μή τις ὑπολάβηι πρὸς τὸ τοῦ Πιττακοῦ ῥῆμα ὥσπερ ἐρίζοντα λέγειν τὸν Σιμωνίδην 344[a] οὐ γὰρ εἶναι, ἀλλὰ γενέσθαι μέν ἐστιν ἄνδρα ἀγαθὸν χερσί τε—τετυγμένον χαλεπὸν ἀλαθέως. οὕτω φαίνεται πρὸς λόγον τὸ ‘μέν’ ἐμβεβλημένον καὶ τὸ ‘ἀλαθέως’ ὀρθῶς ἐπ᾽ ἐσχάτωι κείμενον 1 cf. Hor. sat. 1, 3, 68 s 2 Pind. Pyth. 10, 23 χερσὶν ἢ ποδῶν ἀρετᾶι κρατήσαις sim. al. cf. Timocr. 6 3 ad τετράγ. cf. Hippocr. praedict. 2, 91[f] p. 199 K. τὸ δὲ στῆθος ἐπαινεῖν χρὴ τετράγωνόν τε ἐὸν καὶ λάσιον aliter idem significat Hor. sat. 2, 7, 86 *in se ipso totus, teres atque rotundus* post 3 reliquos primae strophae uersus omisisse Platonem cognouit

οὐ δέ μοι ἐμμελέως τὸ Πιττάκειον β′
νέμεται, καίτοι cοφοῦ παρὰ φωτὸς εἰ-

πὸν ἐcθλὸν ἔμμεναι, τοῦτον μέμφεταί τε καὶ οὔ φηcιν ἀποδέχεcθαι αὐτοῦ τὰ αὐτὰ ἑαυτῶι λέγοντος; . . . 341[d] ἐπεὶ ὅτι γε Cιμωνίδης οὐ λέγει τὸ χαλεπὸν κακόν, μέγα τεκμήριόν ἐcτιν εὐθὺc τὸ μετὰ τοῦτο ῥῆμα· λέγει γὰρ ὅτι· θεὸc [7—γέραc] . . . 343[b] καὶ δὴ καὶ τοῦ Πιττακοῦ ἰδίαι περιεφέρετο τοῦτο τὸ ῥῆμα ἐγκωμιαζόμενον ὑπὸ τῶν cοφῶν, τὸ χαλεπὸν ἐcθλὸν ἔμμεναι. ὁ οὖν Cιμωνίδης, ἅτε φιλότιμος ὢν ἐπὶ cοφίαι, ἔγνω ὅτι, εἰ καθέλοι τοῦτο τὸ ῥῆμα ὥcπερ εὐδοκιμοῦντα ἀθλητὴν καὶ περιγένοιτο αὐτοῦ, αὐτὸc εὐδοκιμήcει ἐν τοῖc τότε ἀνθρώποιc. εἰc τοῦτο οὖν τὸ ῥῆμα καὶ τούτου ἕνεκα τούτωι ἐπιβουλεύων κολοῦcαι αὐτὸ ἅπαν τὸ ἅicμα πεποίηκεν, ὥc μοι φαίνεται. . . . 344[b] ἀλλὰ τὸν τύπον αὐτοῦ τὸν ὅλον διεξέλθωμεν καὶ τὴν βούληcιν, ὅτι παντὸc μᾶλλον ἔλεγχός ἐcτι τοῦ Πιττακείου ῥήματος διὰ παντόc τοῦ ἅicματοc· λέγει γὰρ μετὰ τοῦτο ὀλίγα διελθών, ὡc ἂν εἰ λέγοι λόγον, ὅτι γενέcθαι μὲν ἄνδρα ἀγαθὸν χαλεπὸν ἀληθέωc, οἷόν τε μέντοι ἐπί γε χρόνον τινά· γενόμενον δὲ διαμένειν ἐν ταύτηι τῆι ἕξει καὶ εἶναι ἄνδρα ἀγαθόν, ὡc cὺ λέγειc, ὦ Πιττακέ, ἀδύνατον καὶ οὐκ ἀνθρώπειον, ἀλλὰ θεὸc ἂν μόνοc τοῦτο ἔχοι τὸ γέραc — καθέληι [7—9] . . . 344[c] cὺ δὲ φήιc, ὦ Πιττακέ, χαλεπὸν ἐcθλὸν ἔμμεναι. τὸ δ' ἐcτὶ γενέcθαι μὲν χαλεπόν, δυνατὸν δέ, ἐcθλόν, ἔμμεναι δὲ ἀδύνατον· [10—11 κακῶc] . . . 345[b] ὥcτε καὶ τοῦτο τοῦ ἅicματοc πρὸc τοῦτο τείνει, ὅτι εἶναι μὲν ἄνδρα ἀγαθὸν οὐχ οἷόν τε διατελοῦντα ἀγαθόν, γενέcθαι δὲ ἀγαθὸν οἷόν τε, καὶ κακόν γε τὸν αὐτὸν τοῦτον. ἐπὶ πλεῖcτον δὲ καὶ ἄριcτοί εἰcιν, οὓc ἂν οἱ θεοὶ φιλῶcιν [11. 12]. ταῦτά τε οὖν πάντα πρὸc τὸν Πιττακὸν εἴρηται καὶ τὰ ἐπιόντα γε τοῦ ἅicματοc ἔτι μᾶλλον δηλοῖ· φηcὶ γάρ· [13—18], φηcίν (οὕτω cφόδρα καὶ δι' ὅλου τοῦ ἅicματοc ἐπεξέρχεται τῶι τοῦ Πιττακοῦ ῥήματι) [19—21]. καὶ τοῦτ' ἔcτι πρὸc τὸ αὐτὸ τοῦτο εἰρημένον. . . . 346[b] πολλάκιc δέ, οἶμαι, καὶ Cιμωνίδης ἠγήcατο καὶ αὐτὸc ἢ τύραννον ἢ ἄλλον τινὰ τῶν τοιούτων ἐπαινέcαι καὶ ἐγκωμιάcαι οὐχ ἑκών, ἀλλ' ἀναγκαζόμενοc. ταῦτα δὴ καὶ τῶι Πιττακῶι λέγει ὅτι ‘ἐγώ, ὦ Πιττακέ, οὐ διὰ ταῦτά cε ψέγω, ὅτι εἰμὶ φιλόψογοc’, ἐπεί· ἔμοιγε [23] — μωμήcομαι [27]· οὐ γάρ εἰμι φιλόμωμοc [22]· τῶν γὰρ [27] — 28 γενέθλα. ὥcτ' εἴ τιc χαίρει ψέγων, ἐμπληcθείη ἂν ἐκείνουc μεμφόμενοc· [28 s]. οὐ τοῦτο λέγει, ὥcπερ ἂν εἰ ἔλεγε πάντα τοι λευκά, οἷc μέλανα μὴ μέμεικται — γελοῖον γὰρ ἂν εἴη πολλαχῆι —, ἀλλ' ὅτι αὐτὸc καὶ τὰ μέcα ἀποδέχεται ὥcτε μὴ ψέγειν. καὶ οὐ ζητῶ, ἔφη, πανάμωμον

Wil. 4 οὐ δέ μοι ἐμμελέως = πλημμελῶc μοι 5 νέμεται = νο-

ρημένον· χαλεπὸν φάτ᾽ ἐσθλὸν ἔμμεναι.
θεὸς ἂν μόνος τοῦτ᾽ ἔχοι γέρας, ἄνδρα δ᾽ οὐκ
ἔστι μὴ οὐ κακὸν ἔμμεναι,
ὃν ἂν ἀμήχανος συμφορὰ καθέλῃ.
πράξας γὰρ εὖ πᾶς ἀνὴρ ἀγαθός,
κακὸς δ᾽, εἰ κακῶς, ἐπὶ πλεῖστον δὲ κ(αὶ) ἄριστ(οι),
οὓς ἂν οἱ θεοὶ φιλέωσιν.

---

[16] — ἀπαγγελέω [18]· ὥστε τούτου γ᾽ ἕνεκα οὐδένα ἐπαινέσομαι, ἀλλά μοι ἐξαρκεῖ, ἂν ᾖ μέσος καὶ μηδὲν κακὸν ποιῇ, ὡς ἐγὼ πάντας φιλέω καὶ ἐπαίνημι — καὶ τῇ φωνῇ ἐνταῦθα κέχρηται τῇ τῶν Μυτιληναίων ὡς πρὸς Πιττακὸν λέγων τό· [19 s] πάντας — ἑκών (ἐνταῦθα δεῖ ἐν τῷι ‘ἑκών’ διαλαβεῖν λέγοντα), ὅστις — αἰσχρόν, ἄκων δ᾽ ἔστιν οὓς ἐγὼ ἐπαινῶ καὶ φιλῶ. σὲ οὖν, καὶ εἰ μέσως ἔλεγες ἐπιεικῆ καὶ ἀληθῆ, ὦ Πιττακέ, οὐκ ἄν ποτε ἔψεγον. νῦν δέ, σφόδρα γὰρ καὶ περὶ τῶν μεγίστων ψευδόμενος δοκεῖς ἀληθῆ λέγειν, διὰ ταῦτά σε ἐγὼ ψέγω **1 s 20 s** Diog. Laert. 1, 76 εἶπέ τε (Πιττακός) χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι, οὗ καὶ Σιμωνίδης μέμνηται λέγων· ‘ἄ. ἀγ. ἀλ. γ. χ. τὸ Πιττάκειον’. μέμνηται δ᾽ αὐτοῦ καὶ Πλάτων ἐν Πρωταγόραι ἀνάγκαι — μάχονται [20 s]. cf. Suid. s. u. Πιττάκειον **1 ss** Arist. eth. Nicom. 1, 11 p. 1100ᵇ, 20 καὶ πάντηι πάντως ἐμμελῶς ὅ γ᾽ ὡς ἀληθῶς ἀγαθὸς καὶ τετράγωνος ἄνευ ψόγου (Aspas. ad l. p. 29 Heylb. addit Al. Turyn chartula ad me data ex Basil. Achrid. laudat. Irenae Augustae [ap. W. Regel Fontes rerum Byzantinarum fasc. 2 Petropol. 1917 p. 317, 26] ἄνευ ψόγου τετράγωνον) rhet. 3, 11 p. 1411ᵇ, 26 οἷον τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα φάναι εἶναι τετράγωνον μεταφορά. Sopat. ap. Stob. 4, 5 (περὶ ἀρχῆς κτέ.), 51 p. 212 H. τίς οὖν οὕτω κατὰ τὸν Σιμωνίδου λόγον ‘τετράγωνος’ κτλ. Iulian. conuiu. 333ᵇ δοκεῖ γὰρ εἶναί μοί πως ἀνὴρ κατὰ τὸν Σιμωνίδην ‘τετράγωνος ἄνευ ψόγου τετυγμένος’. Damasc. ap. Suid. s. τετράγωνος Eust. in Il. 475, 31 **6** Polyb. 29, 7ᵃ, 1 τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Σιμωνίδου· χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι **7** Arist. metaph. 1, 2 p. 982ᵇ, 29 πολλαχῆι γὰρ ἡ φύσις δούλη τῶν ἀνθρώπων ἐστίν, ὥστε κατὰ Σιμωνίδην θεὸς ἂν μόνος τοῦτο ἔχοι γέρας cf. Ascler. in Arist. metaph. p. 21 Hayd. Anecd. Par. ed. Cram. 1, 387, 33 λέγει γὰρ ὁ Σιμωνίδης, ὅτι

μίζεται (Wil. 166). cf. Hesych. νέμω· νομίζω **6** ss cf. fr. 63 **9** ἂν del. B.² Wil. (SS. 183²) ἀμάχανος Boeckh Eur. Med. 392 ξυμφορὰ ... ἀμήχ. Hom. μοῖρα ... καθ. **11** ss cont. Wil.¹ fr. 11 **12** τούς κε θεοὶ φιλέωντι B. Hi.-Cr. Wil. Maas **14** s fr. 9, 2

τούνεκεν οὔ ποτ᾽ ἐγὼ τὸ μὴ γενέcθαι γ′
δυνατὸν διζήμενοc κενεὰν ἐc ἄ-
πρακτον ἐλπίδα μοῖραν αἰῶνοc βαλέω,
πανάμωμον ἄνθρωπον, εὐρυοδοῦc ὅcοι
καρπὸν αἰνύμεθα χθονόc·
ἔπειθ᾽ ὑμὶν εὑρὼν ἀπαγγελέω.
πάνταc δ᾽ ἐπαίνημι καὶ φιλέω,
ἑκὼν ὅcτιc ἕρδηι μηδὲν αἰcχρόν. ἀνάγ-
και δ᾽ οὐδὲ θεοὶ μάχονται.

δ′

⏑⏑ οὔκ εἰμι φιλόμωμοc ⏑ – ⏑ –
– ⏑ – ἔμοιγ᾽ ἐξαρκεῖ, ὃc ἂν μή
κακὸc ἦι ⏑ – μηδ᾽ ἄγαν ἀπάλαμνοc εἰ-

θεὸc μόνοc ἔχει τὴν ἄκραν ἐπιcτήμην Anecd. Nou. ed. Boiss. 210 **16** Hesych. π α ν ά μ ω μ ο c· ἀρεcτόc Plvt. [1]tranq. anim. 10 p. 470[d] ἀλλ᾽ ὅ γε νοῦν ἔχων cωτήρια φρονοῦντα τοῦ ἡλίου μυριάδαc ἀνθρώπων ἐφορῶντοc [16], οὐκ εἴ τινων ἧττον ἔνδοξόc ἐcτι καὶ πλούcιοc ὀδυρόμενοc κάθηται καὶ ταπεινούμενοc et [2]frat. am. 14 p. 485[c] τῶι δὲ λειπομένωι πάλιν ἐνθυμητέον, ὡc οὐχ εἷc οὐδὲ μόνοc αὐτοῦ πλουcιώτεροc..., ἀλλὰ πολλάκιc πολλῶν ἀπολείπεται καὶ μυριάκιc μυρίων· [16], ubi fere recte exhibent ℭ ε ὐ ρ υ - ό δ ο υ c (ad ἕδοc, non ὁδόc) **20** s Plat. leg. 7, 818[b] ὡc οὐδὲ θεὸc ἀνάγκηι μή ποτε φανῆι μαχόμενοc Stob. 1, 4 (π. ἀνάγκηc κτλ.),

---

ἄπρακτοι δὲ μεληδόνεc, αἰῶνι δ᾽ ἐν παύρωι Pind. Nem 8, 45 κενεᾶν δ᾽ ἐλπίδων Bion. 5, 12 ψυχὰν... ποτὶ κέρδεα... βάλλομεc **15** Pind. Ol. 7, 94 ἐν δὲ μιᾶι μοίραι χρόνου **16** πανάμ. et εὐρ. solus Sim. debuit εὐρυοδέοc uerum cognouit Sp. ex Homeri εὐδυόδεια contra W. Schulze Quaest. ep. p. 487 s, qui Homero dare uoluit εὐρυέδεια ex Simon. **16** s Z 142 βροτῶν, οἳ ἀρούρηc καρπὸν ἔδουcιν Hom. hymn. Ap. 365 γαίηc πολυφόρβου καρπὸν ἔδοντεc Phanocl. 3, 2 ὁπόcοι γῆν ἐπιφερβόμεθα Hor. carm. 2, 14, 10 *quicumque terrae munere uescimur* **18** ἐπί τ᾽ ὔμμιν B. Herm. olim propter metrum **20** ἑκών falso cum superioribus coniunxit Plato **20** s Pind. fr. 122 Schr. cὺν δ᾽ ἀνάγκαι πὰν καλὸν cont. Wil. ἀνάγκαι Diog. ἀνάγκηι Plat. ℭ nolui Ἀν- cf. fr. mel. chor. adesp. 19 Philit. fr. 6 D. **22** οὔκ εἰμι φιλόμωμοc huc traiecit Wil., Socratis uerba interposita inter μωμήcομαι et τῶν γάρ (27), duor. uersuum frustulum **23** s cf. Schmid-Stählin l. c. p. 509 **24** ad ἀπάλ. cf. Alc. 101, 1 Sol. 19, 12 et Hesych. ἀπά-

δώς γ᾽ ὀνησίπολιν δίκαν,
ὑγιὴς ἀνήρ· _ ∪ οὔ μιν ἐγώ
μωμήσομαι· τῶν γὰρ ἠλιθίων
ἀπείρων γενέθλα. πάντα τοι καλὰ _
τοῖσί τ᾽ αἰσχρὰ μὴ μέμεικται.

ΕΓΚΩΜΙΑ

ΕΙC ΤΟΥC ΕΝ ΘΕΡΜΟΠΥΛΑΙC ΘΑΝΟΝΤΑC

5. (4)

τῶν ἐν Θερμοπύλαισι θανόντων
εὐκλεὴς μὲν ἁ τύχα, καλὸς δ᾽ ὁ πότμος,
βωμὸς δ᾽ ὁ τάφος, πρὸ γόων δὲ μνᾶστις, ὁ δ᾽ οἶ⟨κ⟩τος
ἐντάφιον δὲ τοιοῦτον {οὔτ᾽} [ἔπαινος.
εὐρὼς οὔθ᾽ ὁ πανδαμάτωρ ἀμαυρώσει χρόνος

2ᶜ p. 71 W. [FP sine lemmate]: ἀνάγκαι δ᾽ οὐδὲ θεοὶ μάχονται Synes. epist. 103 ἀν δ᾽ οὐδὲ θεοί, φασί, μάχονται Procl. in Crat. 157 p. 88 P. πρὸς ἣν (ἀνάγκην) οὐδὲ θεὸς μάχεται Svid. s. u. Σιμωνίδης Zenob. 1, 85 Paroemiogr. 2, 98, 50 Gott.

5 Diodor. 11, 11, 6 διόπερ οὐχ οἱ τῶν ἱστοριῶν συγγραφεῖς μόνοι, ἀλλὰ πολλοὶ καὶ τῶν ποιητῶν καθύμνησαν αὐτῶν τὰς ἀνδραγαθίας. ὧν γέγονε καὶ Σιμωνίδης ὁ μελοποιὸς ἄξιον τῆς ἀρετῆς αὐτῶν ποιήσας Ἐγκώμιον, ἐν ᾧι λέγει· [1—9]

λαμνος· ἀσθενής. ἀμήχανος **25** ὀνασίπολιν Schnw. ὀν. uox Simonidea **26** Hesych. ὑγιής· τέλειος οὔ μιν Schleiermacher οὐ μὴν Ⓒ num ⟨οὔ τί γ᾽⟩ οὔ μιν? οὔ μιν ⟨ὦ φίλ᾽⟩ ci. Maas **27** μωμάσομαι et ἀλιθ- Schnw. **27** s ἁλίθιος et ἀπείρων Pind. **28** Ω 776 δῆμος ἀπείρων Hom. hymn. 27, 10 θηρῶν ... γενέθλην **29** cf. Maas Metr.² § 70 **5** cf. Wil. SS. 140, 3 H. Fraen. GN 1924, 100³ L. Weber PhW. 47 (1927) 473 ss C. M. Bowra Cl. Phil. 28 (1933), 277 ss Schroe. Grundr. § 154 **1** -λαις boni de encomii initio dubito propter ἐν ᾧι λέγει Diodori **3** κῶμος ci. Emper. προγόνων Ⓒ em. Ilgen Eichstädt ad πρὸ = ἀντί cf. Wil. l. c. οἶτος Ⓒ em. Jacobs. sed iam Hesych. οἶτος· ... θρῆνος (falso) **4** Isocr. 6, 45 (Διονύσιον τὸν τύραννον) εἰπεῖν, ὡς καλόν ἐστιν ἐντάφιον ἡ τυραννίς Polyb. 15, 10, 3 οἱ μὲν ἀποθανόντες εὐγενῶς ἐν τῆι μάχηι κάλλιστον ἐντάφιον ἔχουσι τὸν ὑπὲρ τῆς πατρίδος θάνατον οὔτ᾽ del. B. Wil. (cf. Kühner-Gerth II 291 l) **4** s cf. Pind. Pyth. 6, 7 ss Hor. carm. 3, 30 Prop. 3, 2, 17 ss Ou. met. 15, 871 ss al. **5** εὐρώς transl. Theogn. 452

ἀνδρῶν ἀγαθῶν, ὁ δὲ σηκὸς οἰκέταν εὐδοξίαν
Ἑλλάδος εἵλετο. μαρτυρεῖ δὲ ⟨καὶ⟩ Λεωνίδας,
ὁ Σπάρτας βασιλεύς, ἀρετᾶς μέγαν λελοιπὼς
κόσμον ἀέναόν τε κλέος.

ΘΡΗΝΟΙ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΚΟΠΑΔΑΣ

6. (32) Ἄνθρωπος ἐὼν μή ποτε φάσηις, ὅ τι γίνεται αὔριον,
μηδ' ἄνδρα ἰδὼν ὄλβιον, ὅσσον χρόνον ἔσσεται·
ὠκεῖα γὰρ οὐδὲ τανυπτερύγου μυίας
οὕτως ἁ μετάστασις.

---

6 Stob.[1] 4, 41 (ὅτι ἀβέβαιος ἡ τῶν ἀνθρώπων εὐπραξία κτέ.), 9 p. 930 H. [SMA] Σιμωνίδου Θρήνων (Θρ. om. S) [1—4] ibid. 62 p. 946 H. [SMA] Φαβωρίνου· [1. 2], ἀλλὰ μηδὲ οἶκον· ὥσπερ ἀμέλει ὁ ποιητὴς διεξέρχεται τὴν τῶν Σκοπαδῶν ἀθρόαν ἀπώλειαν **3** Habro (?) Schol. H 76 Pap. Oxyrh.

---

cf. *situs* Horatianum et *robigo* in Catonis carmine de moribus πανδμάτωρ ci. Wil. πανδαμ. Ω 5 Hesych. s. u. Bacchyl. 13, 205 s ὅ τε πανδ. χρ. CIG 2976 (Ephesi), 4 π. δὲ χρ. Soph. fr. 868 N.[2] χρόνος δ' ἀμαυροῖ πάντα nolui Χρ- Callim. pap. 1011, 429 p. 65 Pf. [. . . πᾶ]ν ἀμαυρώσει χρ[ό]νος. cf. Simon. fr. 75 Melinnus u. 13 Schadewaldt Ant. 9 (1933) 294. sed u. Schmid-Stählin quoque l. c. p. 509, 9 Lav.[2] p. 288 **5** s uerba diuisit et explic. Wil. de metro dubitat Be. **6** ὁ δὲ: γὰρ ὁ ci. Sitz. σακὸς Schnw. Cr. TGF adesp. 166 N.[2] βασιλικοῦ σηκὸν τάφου Hesych. σηκός· . . . τάφος οἰκέτιν ci. Lav. ex Soph. fr. 782 N.[2] 866 ap. Plut. sollert. anim. 2, 4 p. 959[f] περιστερὰν ἐφέστιον οἰκέτιν **6** s Thucyd. epigr. 1 μνῆμα μὲν Ἑλλὰς ἅπας' Εὐριπίδου **7** εἵλατο Ⓒ em. Herm. καὶ add. B. cum Arsenio **7** s cf. Herod. 7, 225 (de Leonidae sepulcro) **8** ὁ del. Garrod **8** s κόσμον ante ὁ Σπ. traiecit Wil. 9 κλ. ἀ. Heraclit. fr. 29 D.-Kr.[5] **6** ss cf. C. M. Bowra Simonides and Scopas ClPhil. 29 (1934) 230 ss **6** ad argumentum cf. Hor. carm. 1, 4. 1, 9, 13 ss 1, 11, 8. 1, 34, 12 ss 4, 7 **1** cf. fr. 11 et Wil. Isyll. 144 Versk. 339 Schroe. Grundr. § 129 ὢν Stob.[2] Ⓒ defend. Garrod μηδέποτε Stob.[2] φήσης Stob.[1] S em. B φήσῃ Stob.[1] MA φῇς (φῇς) Stob.[2] SM εἴπῃς Stob.[2] A αὔριον om. Stob.[1], quod probat Wil.[1] iure fortasse **2** ὄλβιον om. Stob.[1] Ⓒ ὅσον Stob.[1] MA χρόνου Stob.[2] MA ἔσσεῖται Garrod cf. Schroe. l. c. p. 161 **2** s Alcm. 1, 37 ss cum adn. **3** μῦας M **4** οὕτως del.

7. (36) οὐδὲ γὰρ οἳ πρότερόν ποτ᾽ ἐπέλοντο,
θεῶν δ᾽ ἐξ ἀνάκτων ἐγένονθ᾽ υἷες ἡμίθεοι,
ἄπονον οὐδ᾽ ἄφθιτον οὐδ᾽ ἀκίνδυνον βίον
ἐς γῆρας ἐξίκοντο τελέσσαντες.

8. (38) πάντα γὰρ μίαν ἱκνεῖται δασπλῆτα Χάρυβδιν,
αἱ μεγάλαι τ᾽ ἀρεταὶ καὶ ὁ πλοῦτος.

9. (39) ᾽Ανθρώπων ὀλίγον μέν
κάρτος, ἄπρακτοι δὲ μελιδόνες, αἰῶνι δ᾽ ἐ⟨ν⟩ παύρωι
πόνος ἀμφὶ πόνωι.
ὁ δ᾽ ἄφυκτος ὁμῶς ἐπικρέμαται θάνατος·
κείνου γὰρ ἴσον λάχον {μέρος} οἵ τ᾽ ἀγαθοί
ὅστις τε κακός.

10. (61) Οὔ τις ἄνευ⟨θε⟩ θεῶν

VIII 1087 saec. I ex. a. Chr., col. 1, 31 (de τανυπτέρυγος) Σιμωνίδης· [3] **7** Stob. 4, 34 (π. τοῦ βίου ὅτι βραχὺς κτέ.), 14 p. 829 H. [S] Σιμωνίδου Θρήνων· [1—4] **8** Stob. 4, 51 (π. θανάτου), 5 p. 1067 H. [SA] Σιμωνίδου· [1. 2] **1** Hesych. δασπλῆτα· πολυμιςῆ καὶ τολμηρόν **9** Plvt. consol. ad Apoll. 11 p. 107ᵇ ὁ γοῦν Σιμωνίδης· ἀνθρώπων, φησίν, ὀλίγον κτέ. **2** Hesych. μελιδόνες· τηκεδόνες. ἐπιθυμίαι. φροντίδες **10** Theophil. ad Autol. 2, 8 Σιμωνίδης· [1—4] Stob. 1, 1 (ὅτι

Wil., ἁ del. Garrod Eur. Hec. 1266 μορφῆς τῆς ἐμῆς μετάστασιν. cf. Simon. fr. 13, 19 **7 2** μ 290 θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων δ᾽ del. Wil. H. 14 (1879) 170 τ᾽ ci. Lav. p. 288 ἐγένοντο Ϛ em. Schnw. del. Wil.¹ υἱέες ci. Wil. M 23 ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν. cf. Hes. op. 159 Be. Homer 2, 304 s **3** ἄφθ.: ἀφθόνητον ci. Wil. Eur. Med. 248 ἀκ. β. **4** λ 196 χαλεπὸν δ᾽ ἐπὶ γῆρας ἱκάνει τελέσαντες Ϛ em. B. **8** cf. fr. 9 Hor. carm. 1, 28, 15 s H. Fraen. GN 1924, 100³ Fr. Huebner de Pluto (diss. Hal. 1914) p. 244, 3 **1** ἴσως δασπλῆτα A² λάσπηδα A¹ S o 234 θεὰ δασπλῆτις Ἐρινύς, unde Euphorio fr. 52 Mein. fr. 94 Pow. δασπλῆτες . . . Εὐμενίδες. cf. Prellwitz KZ 50, 68 **2** τ᾽ om. S **9** de metro cf. Ed. Fraen. RhM. 72, 343, de re Mimn. 5 **2** fr. 4, 14 s (οὔ ποτ᾽) ἐς ἄπρακτον ἐλπίδα μοῖραν αἰῶνος βαλέω δ᾽ ἐ⟨ν⟩ Schnw. cf. fr. 13, 7 οἷον ἔχω πόνον et fr. 10 **3** fr. 131 ἄφυκτον . . . Φερσεφόνης θάλαμον Mimn. 5, 3 γῆρας . . . ὑπερκρέμαται **3** s cf. fr. 8 **4** s de metro cf. Kal. Metr. Jb. 250, 437 **4** μέρος del. Pflugk Schnw. **10** cf.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

ἀρετὰν λάβεν, οὐ πόλις, οὐ βροτός.
θεὸς ὁ πάμμητις. ἀπήμαντον δέ
οὐδέν ἐστιν ἐν ἀνθρώποις.

11. (62) οὐκ ἔστιν κακόν
ἀνεπιδόκητον ἀνθρώποις᾽, ὀλίγωι δὲ χρόνωι
πάντα μεταρρίπτει θεός.

12. (65) ὁ δ᾽ αὖ θάνατος ἔκιχε καὶ τὸν φυγόμαχον.

13. (37) στρ. ἀντ.

7 _ ⏑ _ ⏑ ⏓
⏑ _ _ ⏑ _ ⏒
_ ⏑ _ _ _ ⏑ _ _ _ ⏑ ⏑
10 _ ⏑ ⏑ _ _ ⏑ _ ⏑
_ _ ⏑ ⏑ ⏑ _ _ ⏑ _ ⏑ _
_ _ ⏑ _ _ ⏑ _ ⏑ _ ⏑
⏑ ⏑ _ _ _ ⏑ ⏑ _
⏑ ⏑ _ _ ⏑ ⏑ _ _ _ ⏑ ⏑
15 _ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ _ ⏑ _ ⏑
_ ⏑ _ _ _ ⏑ ⏑ _ ⏑ _ _
⏑ _ _ ⏑ _ _ ⏑ ⏑ _ ⏑ ⏑
⏑ ⏑ _ ⏒ ⏑ ⏑ _ ⏑ _ ⏑ _ ⏑ _
19 ⏑ _ _ ⏑ _ ⏑ _ ⏑ ⏑ _ ⏑ _ ⏑ _ _

θεὸς δημιουργὸς τῶν ὄντων κτέ), 10 p. 24 W. [F] Σιμωνίδου· [1. 2] **11** Theophil. ad Autol. 2, 37 Σιμωνίδης· [1—3] **12** Stob. 4, 51 (π. θανάτου), 7 p. 1067 H. [SA] Σιμωνίδου· [1] **13** Dion. Hal. comp. uerb. 26 p. 140 s Usen.-Raderm. ἐκ δὲ τῆς μελικῆς τὰ Σιμωνίδεια ταῦτα· γέγραπται δὲ κατὰ διαστολάς

---

fr. 37 Pind. Pyth. 1, 41 Diagor. 1, 3 et Wil. SS. 153, 2 Io. Ludwig l. c. (fr. 37) p. 47 s **1** ἄνευ⟨θε⟩ Wil. (SS. 172, 1) **2** ἀρετὴν Stob. F. ad ἀρ. cf. fr. 37 βροτός om. F **3** cf. 4, 7. 11, 3 π. solus Simon. ἀπ. τ 282 Pind. Ol. 8, 87 **3** s cf. fr. 9, 1 s **4** αὐτοῖς Ⓒ em. Herm. **11** cf. fr. 4, 11 s fr. 6 et Diels RhM. 30 (1871) 180 **2** ἀν. solus Simon. **12** cf. Garrod l. c. ἔκιχε τε A ἔφυκε καὶ Trinc. κίχε καὶ B. φυγομάχον SA φυγομάχαν ci. B. φυγόμ. nouom cf. fr. 13 Ab, 12 ss Callin. 1, 14 s, Hor. carm. 3, 2, 14 *mors et fugacem persequitur uirum* (Kiessl.-Heinze ad l.) **13** cf. Pherecyd. fr. 10 s Jac. Nietzsche RhM. 23,

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

1 ⏑ ⏑ ἐπ.
– ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ –
⏑̄? ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– – – ⏑ ⏑ – –
5 – ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ – – ⏑ ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑

ὅτε ἐπ.
λάρνακι ἐν δαιδαλέαι
ἄνεμός τέ μιν πνέων
κινηθεῖσά τε λίμνα
δείματι ἤρειπεν οὔ τ᾽ ἀδιάντοισι παρειαῖς.
ἀμφί τε Περσεῖ βάλε⟨ν⟩ φίλαν χέρ᾽ εἶπέ τ᾽· ‘ὦ τέκος,
οἷον ἔχω πόνον· στρ.

οὐχ ὧν Ἀριστοφάνης ἢ ἄλλος τις κατεσκεύασε κώλων, ἀλλ᾽ ὧν ὁ πεζὸς λόγος ἀπαιτεῖ. πρόσεχε δὴ τῷι μέλει καὶ ἀναγίνωσκε ταῦτα κατὰ διαστολὰς καὶ εὖ ἴσθ᾽, ὅτι λήσεταί σε ὁ ῥυθμὸς τῆς ᾠδῆς καὶ οὐχ ἕξεις συμβαλεῖν οὔτε στροφὴν οὔτε ἀντίστροφον οὔτ᾽ ἐπῳδόν, ἀλλὰ φανήσεταί σοι λόγος εἷς εἰρόμενος· ἔστι δὲ ἡ διὰ πελάγους φερομένη Δανάη τὰς ἑαυτῆς ἀποδυρομένη τύχας· [1—22] 6 ss Athen. 9, 396ᵉ (περὶ γαλαθηνοῦ) Σιμωνίδης δ᾽ ἐπὶ τοῦ Περσέως τὴν Δανάην ποιεῖ λέγουσαν· ὦ τέκος — κνώσσεις. καὶ ἐν ἄλλοις

---

480 ss Wil. Isyll. 146 ss Versk. 339 ss SS. 154, 3. 4 Garrod l. c. RE XIX 478. 982 ss Schmid-Stählin l. c. p. 517 J. A. Davison ClQuart. 29 (1935) p. 85 ss Schroe. Grundr. § 130 H. 68 (1933) p. 358 s Kal. Metr. Jb. 257, 131 Θρήνων libro uindicauerunt Schnw. Wil. **13** 1 ὅτι M 1 ss Bacchyl. 5, 140 ss καΐέ τε δαιδαλέας ἐκ λάρνακος ὠκύμορον φιτρὸν ἀγκλαύσασα (Ἀλθαία) 2 Apoll. Rhod. 1, 622 λάρνακι δ᾽ ἐν κοίλῃι μιν (Θόαντα) ὕπερθ᾽ ἁλὸς ἧκε φέρεσθαι. cf. Hesych. s. λάρναξ et ἐκ λάρνακος· νόθος ⟨δ᾽⟩ ἐν Schnw. ἐν del. Cr. 3 cf. ἠνεμόεις, ἀνεμ- τε μὴν (siue τ᾽ ἐμῆ) Ⓒ em. Schnw. ἔστενεν Davison πνέων ⟨ἐφόρει⟩ Usen.-Raderm. 4 δὲ Ⓒ em. Br. 5 δεῖμα M δείματί ⟨τ᾽⟩ Hi.-Cr. ἔρ(ε)ιπεν fere Ⓒ em. Br. Hi. ἔριπεν Davison δεῖμά τ᾽ ἔριπ᾽ Wil. οὔτ᾽ Ⓒ οὐκ Thiersch editor. ἀδιανταῖσι V ἀδειαντῆσι M (η e ras.) ἀδ. Pind. Nem. 7, 73 Nonn. 21, 196 6 cf. fr. 128 s βάλ(λ)ε Ⓒ βάλλε Davison φίλα V χέρα, εἶπέν τ᾽· Davison δ 454 s ἀμφὶ δὲ χεῖρας βάλλομεν. cf. Timoth. Pers. 137 τέκος Athen.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

cὺ δ' ἀωτεῖc, γαλαθηνῶι τ'
ἤτορι κνώccειc ἐν ἀτερπεῖ δούρατι,
χαλκεογόμφωι δὲ νυκτί
λάμπει⟨c⟩ κυανέωι τε δνόφωι ταθείc.
ἅλμαν δ' ὕπερθεν τεᾶν κομᾶν βαθεῖαν
παριόντος κύματος οὐκ
ἀλέγειc οὐδ' ἀνέμου φθόγγον πορφυρέαι κείμενος
ἐν χλανίδι καλὸν πρόcωπον.
εἰ δέ τοι δεινὸν τό γε δεινὸν ἦν, καί κεν
ἐμῶν ῥημάτων λεπτὸν ὑπεῖχεc οὖαc.
κέλομ', εὖδε, βρέφοc, εὑδέτω δὲ πόντοc, εὑδέτω
ἄμετρον κακόν· μεταιβολία δέ τις φανείη,
Ζεῦ πάτερ, ἐκ cέο. ἀντ.
ὅτι δὴ θαρcαλέον ἔποc

ἐπ' Ἀρχεμόρου εἴρηκεν· [fr. 29] 8 Hesych. ἀωτεῖc· ἀπανθίζειc. κοιμᾶι Et. Magn. 117, 46 not. ἀωτεῖc ἀντὶ τοῦ ⟨τὸ Kal.⟩ κάλλιcτον τοῦ ὕπνου ἀπανθίζηι καὶ cυλλέγειc

---

τέκνον Dion. 7 cf. fr. 9, 2 πόνοc ἀμφὶ πόνωι 8 ἀωτεῖc Cas. ex Hesych. αὐτε εἶc Athen. A αὐταῖ cε (cα) Dion. ℭ, unde ἀνιᾶι cε Usen.-Raderm. cf. K 159 τί πάννυχον ὕπνον ἀωτεῖc; Hesych. γαλαθηνόν· ὑποτίτθιον. νέον. cf. fr. 29, 2 τ' Cas. δ' uel θ' ℭ 9 ἤτορι Athen. ειθει Dion. ℭ ἤθεϊ B. Davison (ἤθει) κνοώccειc Dion. ℭ probant Usen.-Raderm. cf. Hesych. s. κνώccω δούνα(ν)τι ℭ praeter Guelf. Pind. Pyth. 4, 27 ἐννάλιον δόρυ adde 4,38 et Simon. fr. 13 A b, 22 δοκ[ὸν] = *trabem* = *nauem* 10 χ. nouom 10 s δενυκτι λαμπεῖ ℭ em. Wil. νυκτὶ ἁλαμπεῖ Ilgen B. Hi.-Cr. cf. λ 19 νὺξ . . . τέταται . . . βροτοῖcι et Theogn. 1077 ὄρφνη γὰρ τέταται (Lav.) 11 κυαν. δν. τ' Heatham Aesch. Choeph. 51 s ἀνήλιοι . . . δνόφοι. cf. Hesych. s. δνοφερόν ταδ' εἰc ℭ em. Schnw. cταλείc B. ἀδεής Heatham 12 αὐλέαν fere ℭ ἅλμαν B. e Pind. Nem. 4, 36 ἀχὰν δ' Wil. 14 ἀνέμων B. 15 χλάνιcι Guelf. πρόcωπον καλὸν (+ πρός.) ℭ em. Wil. πρός. καλ. προφαίνων Davison Hesych. χλανίδεc· λεπτὰ ἱμάτια 16 τοι: τι cod. M ἦν Sylb. ἦι fere ℭ καί MV κε P 17 λεπτὸν unus det. λεπτῶν cum rel. Davison 18 κέλομαι ℭ κ. δ' B. 19 ⟨δ'⟩ ἄμ. Thiersch B. Hesych. ἄμετρον· ἀμέτρητον. ἄπειρον μαιβουλία P μαιτβουλίου M ματαιοβουλία V μεταβουλία Davison em. B. cf. fr. 6, 3 s 21 ὅττι δὲ B. (F)έποc Wil.

εὔχομαι κ⟨αὶ⟩ νόσφι δίκας, σύγγνωθί μοι.’

13 A a (51 = 28 ed.[1]) ἀντ.

ἴσχει δέ με πορφυρέας
ἁλὸς ἀμφιταραςσομένας
ὀρυμαγδός

b στρ. ἀντ.

]· να
]ίδον δέμας
].
]· υc
]..[.]θ. [ ]
].ε[.]..[....]..ν
[ὑ]πὲρ ἀμετέρ[ας]
[τ]ᾱτος ἐράτυ[....]ματα
[δ]υσμενέω[ν...]χοίμεθα
ἀκρίτοις᾽ ἀν[ ]

---

13 A a Plvt. exil. 8 p. 602^{cd} ἂν γὰρ τούτων τις μνημονεύηι φρένας ἔχων καὶ μὴ παντάπασι τετυφωμένος, αἱρήσεται καὶ νῆσον οἰκεῖν φυγὰς γενόμενος Γύαρον ἢ Κίναρον ‘σκληρὰν ἄκαρπον καὶ φυτεύεσθαι κακὴν’ [Trag. adesp. 393 N².] οὐκ ἀθυμῶν οὐδ᾽ ὀδυρόμενος οὐδὲ λέγων ἐκεῖνα τὰ τῶν παρὰ Σιμωνίδηι γυναικῶν· [1—3]

Versk. 340 **22** κ⟨αὶ⟩ Wil. ηνοφι (siue κν-) fere Ⓒ em. cod. Vict. in mg. δίας MV

13 A a **1** s Π 391 ἄλα πορφυρέην cf. Alcm. 58, 5 Semon. 1, 16 **2** ἀμφιτ. nouom **3** ὀρυγμαδὸς Ⓒ em. Duebner ὀρ. Φ 256 de fluuio

b dedi contextum et papyri lectiones certas et dubias Snellii **1**]ενα sim. pap. **2**]ίδον pap., num ἴδον? **3** de. non constat **4**]ευς? pap. **5**]φα[?]ολ[?]θα[? pap. **6** ex.]δον? pap. **7** ὑ]πὲρ Vogl. εἴ]περ negat Sn. an [ὅ]περ, [ἅ]περ? **7** s [νεό-τ]ατος Lobel (cf. Pind. Nem. 9, 44) [βιότ]ατος Knox [κακότ]ατος spatium transgreditur (Sn.) **8** ρᾱτος ἐράτυ[εν -ον -σε(ν) -σαν] legit Vogl. ὄμ]ματα uel ἄρ]ματα Lobel potius πή]ματα, χάρ]-ματα (Pind. Ol. 2, 19. 10, 22) **9** s Pind. Nem. 9, 38 δυσμενέων ἀνδρῶν **9** χ uel κ [ἀνε]χοίμεθα Vogl. [ἀκα]χοίμεθα Pfeiffer (ex Π 16) num [ἂν ἐ]χοίμεθα? [εἰ ἐ]χ-? **10** s Γ 412 ἔχω δ᾽ ἄχε᾽ ἄκριτα (cf. Hesych. ἄκρ.· ἀτέλεστα. ἀκορύφωτα) c 174 πενθήμεναι ἄκριτον αἰεί **10** ἀν[δρῶν] Milne, sed δυσμενέες subst. iam Homero,

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

ὑπὸ πένθε[c᾽ ἀρη]μέναι·
κρυόεντι γὰρ [ἐμ π]ολέμω⟨ι⟩
δίμενακα- [...]ᾳι παν
κιχέταν λι[.....].[..].υ
[.]τερι πατρι.[.....]οι
αι cφιν θο[....]δ[...]ν
εὐανθέο[c..]. αρε[.. ἐλ]ευθερίαc
᾽Αχέρον[τι.] .ρου..θεων ἀδαεῖ
[ε]ὐηρατ[....]ναι [.]ομων

---

13 A b 13 B Pap. Oxyrh. nr. 1181 saec. II/III ed. Vogliano Pap. greci e latini uol. X (1932) p. 169 ss (cf. Milne ClRev. 47 [1933] 62 'More Bacchylides?' et Journ. Eg. Arch. 19 [1933] 69 s A. Körte Arch. f. Pap.-F. 13 [1938] p. 91 ss) Br. Snell Bacchylidis carmina ed.^{5} (1934) 60 s p. 110 ss p. 48* de Bacchylide seu Simonide auctore dubitantes cogitauerunt Vitelli Vogliano Milne Snell, Simonidis Θρήνοιc haud iniuria reddidisse uidetur J. A. Davison ClRev. 48 (1934) p. 205 ss (qui idem de metro disputauit), cui adsentiuntur Coppola et Bowra

---

unde potes quoque ἀν[αρίθμοις θ᾽, ἀν[αριθμήτοις θ᾽ (Pind., Soph.) al. **11** suppl. egregie Kal. ex λ 136 (ψ 283) π. [ἥ]μεναι Vogl. (cf. 33 s) caue πένθε[ci κεί]μεναι propter 34 **12** ἐμ Maas cf. Hes. theog. 936 (Sn.) **12 ss** num re uera poeta hic dixit de bello Persarum, Pane, terrore 'Panico' fugaque Medorum? an merito audire mihi uideor fr. 12 cum adnotatione, quo argumento nouo Simonidis auctoritas fulciatur? **13** δίμενα potius quam δίμεναι uel δύμεναι pap. (Maas) 'corruptum' Sn., qui duo desiderat nomina propria an δίμεν ᾱ⟨ι⟩? **14** Pind. Pyth. 9, 26 κίχε λι[uel αι[sim., num αἶ[caν] uel μ[οῖραν θανάτο]υ? cf. Ω 428 ἐν θανάτοιό περ αἴcηι et Λ 451 τέλοc θανάτοιο κιχήμενον fort. ῠ uel ῡ **15** ςτ? Sn. περὶ πᾰτρίᾳ[ιci Milne πατριᾰ[? Sn. cf. Tyrt. 6. 7, 2 περὶ ἧι πατρίδι μαρνάμενοι, unde ᾱ⟨ι⟩ ... περὶ π. μαχόμενοι scripserit quispiam **16** αἴ cφιν Vogl. θο uel εο pap. δ[ῶκε]ν Vogl. **17** -θέο[c Maas, Sn.]παρ? non]μαρ pap. ρ[ε. ελευ]θ- Vogl. ρε[λ]ευθ- Vit. e pap. nondum tantopere mutilata **17 ss** εὐανθέοc εἶαροc ἀναθεcίαc ᾽Αχέροντι παροῦci (uel φέρουcαι) θεῶν ἀδαεῖ εὐήρατον θυcίαν δόμων τ᾽ ᾽Αίδαο φύλαξιν Milne frustra tentaui εὐανθέο[c· οὐ γ]άρ ἐ[cτ᾽ ἐλ]ευθ- **18**]αρου[uel]ερου[pap. aut αθ aut κο aut κθ pap. ᾽Αχέροντι γὰρ οὐ παθέων ἀδαεῖ Vogl. θεῶν mauolt Sn. propter ϒ 64 s Eur. Hec. 2 al., at tamen accentus adest 25 θεῶν, non displicet ᾽Αχέρον[τι πα]ρ᾽ οὐ[κ ἀ]θέων (i. scelestorum) ἀδαεῖ **19** [ε]ὐηράτ[ων δῦ]ναι Pfeiffer

20 [τ'] Ἀίδαο .[...]ν̣ .

μάλ' ἔγε[ντο] τοι[α]ύτα φάτις· ἐπ.
ἐπεὶ δοκ[...]κιὰ[..]ν
ἐ̣π{ε}ὶ πολυ[δεν]δρέ[ω]ν ἀκ̣τ̣ῶν
κῦμα πο[....] ἀπ' Ἰλίου,
25 θεῶν τι[c ἀ]μ̣-
φανδὸ̣[ν]
αὖθι μέν̣ε[ιν.....]ε̣ρ̣.μ̣ίδι,
τὸν δ' οὐλόμε[νον ..] ε̣ἰμ̣ε̣ν̣
προφυγεῖν θά̣[νατ]ο̣ν̣.
30 [ἐ]παccύτεραι δ' ἰᾳ̣[χαί]
οὐρανὸν ἶξο̣ν̣ [γυναικῶν]
ἀέλπτω⟨ι⟩ περὶ χάρ[μα]τ̣ι̣ [ ]
οὐδ' ἀνδρῶν

---

an [ε]ὐηράτ̣[ῳ τ' εἶ]ναι (-τ̣[ῳ μεῖ]ναι?) εὐήρατος uox Pindar.]ο̣, uix]ω uel]θ, Vogl., qui δόμων suppl. **20** λ̣[αχεῖ]ν̣ Sn., de λ pro α dubitans, unde cauendum est π̣[ύλα]ν̣. sequitur paragraphus **21** expleui conl. Simon. 37 ἔcτι τις λόγος ἔγε[ιρε] Vogl. **21 s** μάλ' ἐγγυᾶτο τοιαύτα φάτις, ἐπεὶ δόκιμος κίαθεν Milne nota Simon. fr. 212 B.⁴ Cκίαθον **22** magis mihi placeret Simon. fr. 13, 9 δούρατι Persei et Pindari (Pyth. 4, 27. 38) uel Homeri tragicorum locorum nec non Enni ann. fr. 616 V. memori δοκ[ὸν] (= *trabem* = *nauem*) [c]κια[ρῶ]ν, nota cκιαρός uocem Pindaricam **23** ε̣πεὶ pap. em. Sn. suppl. Maas ex δ 737 ψ 139. 359 de πουλυδ- cogitauit Sn. -ῶν ἀκτῶν agnouit Milne ἀκτᾶν ci. Sn. **22** ss Pind. Pyth. 11, 20 ss Καccάνδραν . . . πόρευc' Ἀχέροντος ἀκτὰν παρ' εὔcκιον νηλὴc γυνά adde Pyth. 4, 36 ss **24** πό[ρευc'] Maas πε̣[ρῶν] Milne πορεύειν Pind. **25** s suppl. Maas ex Pind. Pyth. 9, 41 cf. Π 178 τιc . . . θεόc Pind. Is. 8, 10 **26** [δ' ἀπέδειξεν] add. Milne sufficit ἔδειξεν. uix ἀνεῖλεν, quamquam dactyli uidentur subsequi κελήcατο de Apolline Pind Ol. 13, 80 cf. Is. 6, 37 **27**]ερ. μ 'satis certum, non]ορ' Sn. [τὸν μὲν π]αρ' Ἄιδι Milne lusi [ἐν γᾷ κ]ερ[α]μῖδι conl. Plat. leg. 8, 844ᵇ Crit. 511ᵈ **28** οὐλόμενος Pindarus quoque ἔν]ειμεν Vogl., 'sed ἔιμεν pap. potius quam .]'cιμον' Sn. de [κατὰ κ]όcμον cogitauit Milne magis placerent αἴ]cιμον, μόρ]cιμον **29** suppl. Vogl. cf. χ 325 **30** ἰα|χαί] inuenit Maas **31** οὐρανὸν ἵκει sim. Hom. passim ν[uel μ[ἶξον Ε 773 suppl. Vogl. γυν, quod probatur

θώκοισι μετε[.].[.].′ τ̣ω[ν στόμα]
ἄναυδον ἦν,
νέαι δ᾽ ἐπεύχο[ν]τ̣[ο] .[.].λ̣λ̣α̣ι.
ἰὴ ἰή.

ΛΕΥΚΙΠΠΙΔΕΣ

13 B. ᾽Ιοδερκέι τελλόμεναι
Κύπριδι νεοκέλ̣αδον
[ε]ὐειδέα χορόν

ΕΠΙΝΙΚΟΙ

ΕΠΙΝΙΚΟΙ ΤΕΘΡΙΠΠΟΙΣ

14. (14) Πῖνε, πῖν᾽ ἐπὶ συμφοραῖς.

---

13 A b 34 Schol. in mg. [ἧς]αν | [πλη]σίον | [ ]αι? Sn. refert ad column. praecedentem

---

14 Ar. eq. 405 s ‘ἄισαιμι γὰρ τότ᾽ ἂν μόνον· πῖνε, πῖν᾽ ἐπὶ συμφοραῖς’ Schol. ad l. τότε γάρ, φησίν, ἐπάισαιμί σοι τὸ Σιμωνίδου μέλος· πῖνε, πῖν᾽ ἐν ταῖς συμφοραῖς. ἐκ τῶν Σιμωνίδου δὲ τοῦτο Τεθρίπποις. τὸ δὲ ‘συμφοραῖς’ ἐπ᾽ ἐσθλοῖς· τῶν μέσων γὰρ ἡ συμφορά cf. Suid. s. u.

---

a Plutarcho **34** an θώκοισι μετ᾽? μετεε̣ι̣κ̣ό̣π̣ων̣ uel sim. Vogl., qui θώκοισι ‘transtris’ propter u. 24 interpretatur θώκοισι μετ᾽ ἐσ̄ικόντων (seu ἐσηκόντων) a uero haud procul abesse puto στόμα add. Sn. **36** νέαι nom. pl. recte Vogl. conl. Sapph. 55 b, 5 s νέᾱι . . . φ[ή]μᾱι uel sim. praefert Sn. [Πρι]αμίδ[ες] Milne an ἐπεύχο[ν]τ᾽ [ἄλλ᾽ ἄ]λλαι? **37** de clausula cf. Sn. H. 67 (1932) 10 ss carmen explicit

13 B de tit. cf. Br. Snell H. Einzelschr. 5 (1937) p. 98, 2, ad rem u. Pind. Nem. 10, 57 ss **1** ἰοδ. nouom, sed cf. ex. gr. ἰοβλέφαρος de Venere ap. Pind. (?) fr. 307 Schr. -κεῖ pap. explic. Sn. **1** ss de τελλ. . . . . χορόν (=‘στελλ., ἱστάμεναι’ Wil.) contulit Sn. Schol. Apoll. Rhod. 3, 277 Schol. Pind. Ol. 2, 70 (uol. I 93, 126 Dr.) Pind. Ol. 11, 4 ss μελιγάρυες ὕμνοι . . . τέλλεται **2** νεοκέλ. nouom **3** εὐειδής Pind.

14 contulit B. Eur. Alc. 1155 χοροὺς ἐπ᾽ ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν ἱστάναι et Eust. opusc. 279, 13 παῖζε, παῖζ᾽ ἐπὶ συμφοραῖς cf. Alc. fr. 90 s Hor. carm. 1, 7, 31 *uino pellite curas*

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

ΟΡΙΛΛΑΙ ΗΝΙΟΧΩΙ

15. (11) πώλυπον διζήμενος

---

16. (*16) κονία δὲ παρὰ τροχὸν μεταμώνιος ἀέρθη.
17. (*17) μὴ βάλῃι φοίνικας ἐκ χειρῶν ἱμάντας.
18. (*15) ἱπποτροφία ⟨γὰρ⟩ οὐ Ζακύνθωι,
ἀλλ᾽ ἀρούραισι πυροφόροις᾽ ὀπαδεῖ.

ΕΠΙΝΙΚΟΙ ΑΠΗΝΗΙ

ΑΝΑΞΙΛΑΙ ΡΗΓΙΝΩΙ

19. (7) Χαίρετ᾽, ἀελλοπόδων θύγατρες ἵππων,

συμφορά (ubi ἐπὶ συμφορᾶι) **15** Athen. 7, 318^{f} Δωριεῖς δ᾽ αὐτὸν διὰ τοῦ ᾽ω᾽ καλοῦσι πώλυπον, ὡς Ἐπίχαρμος [fr. 61 K. cf. 124]. καὶ Σιμωνίδης δ᾽ ἔφη· πώλυπον διζήμενος Cod. Par. ap. L. Cohn Zu den Paroemiogr. (Bresl. philol. Abh. 2, 2 p. 79, 72) ὁ Κάριος αἶνος· μέμνηται ταύτης (τοῦ πολύποδος αἴνου) Σιμωνίδης ἐπαινῶν τινα ἡνίοχον νικήσαντα ἐν Πελλήνηι καὶ λαβόντα ἐπινίκιον χλαμύδα, ὧι χρησάμενος ἀπηλλάγη τοῦ ῥίγους· χειμῶνος ⟨γὰρ Ἕρμαια (Ἥραια?) Cr.⟩ ἐν Πελλήνηι ἐπετελεῖτο. φασὶ δὲ ὅτι ἁλιεὺς ἰδὼν ἐν χειμῶνι (πολύποδα εἶπεν) κτλ. Diogenian. praef. paroemiogr. 179 (Rhet. graec. 2, 11 W.) κέχρηται δὲ τῶι λόγωι τούτωι (est Καρικὸς αἶνος περὶ πολύποδος) καὶ Τιμοκρέων ἐν μέλεσι [fr. 4 B.^{4}], καὶ Σιμωνίδης δ᾽ αὐτοῦ μνημονεύει ἐν τῶι εἰς Ὄριλλαν ἐπινικίωι

16 Schol. V Ar. pac. 117 τὸ δὲ μεταμώνιος οἱ μὲν ἐξεδέξαντο ματαίως καὶ πρὸς οὐδὲν χρήσιμον, οἱ δέ φασιν ἰδίως μεταμώνιον τὸν ἑτέρωθεν μετέωρον σημαίνειν, πιστούμενοι τοῦτο παρὰ Σιμωνίδου οὕτως εἰπόντος· [1] **17** Plvt. uirt mor. 6 p. 445^{c} οἷον ὁ Πλάτων [Phaedr. 246$^{a\,b}$] ἐξεικονίζει περὶ τὰ τῆς ψυχῆς ὑποζύγια τοῦ χείρονος πρὸς τὸ βέλτιον ζυγομαχοῦντος ἅμα καὶ τὸν ἡνίοχον διαταράττοντος, ἀντέχειν ὀπίσω καὶ κατατείνειν ὑπὸ σπουδῆς ἀναγκαζόμενον ἀεί, [1] κατὰ Σιμωνίδην **18** Plvt. amic. et adul. 2 p. 49^{c} ἔτι δ᾽ ὥσπερ ὁ Σιμωνίδης τὴν ἱπποτροφίαν φησὶν οὐ Ζακύνθωι ὀπαδεῖν, ἀλλ᾽ ἀρούραισι πυροφόροις κτέ. **19** Arist rhet. 3, 2. 1405^{b}, 24 καὶ ὁ Σιμωνίδης, ὅτε μὲν

---

16 B 150 s κονίη ἵστατ᾽ ἀειρομένη Z 42 s ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη . . . ἐν κονίηισιν cf. Ψ 394 et Hor. carm. 1, 1, 3 s *sunt quos curriculo* eqs. Hesych. μεταμώνια· . . . ἀνεμοφόρητα ἠέρθη Ȼ em. Schnw. **18** uersus ex. gr. restituit Schnw. **1** ἱππ. Pind. Is. 2, 38 λακύθωι Plut. Ȼ **2** Ξ 122 s ἄρουραι

ΕΠΙΝΙΚΟΙ ΠΕΝΤΑΘΛΟΙC

20. (12) ὡc ὁπόταν χειμέριον κατὰ μῆνα πινύcκηι
Ζεὺc ἄματα τέccαρα καὶ δέκα —
λαθάνεμόν τέ μιν ὥραν καλέουcιν ἐπιχθόνιοι
ἱρὰν παιδοτρόφον ποικίλας
ἀλκυόνος —

ΕΠΙΝΙΚΟΙ ΔΡΟΜΕCIN

ΑCΤΥΛΩΙ ΚΡΟΤΩΝΙΑΤΗΙ

21. (10) τίc δή

ἐδίδου μιcθὸν ὀλίγον αὐτῶι ὁ νικήcαc τοῖc ὀρεῦcιν, οὐκ ἤθελε ποιεῖν ὡc δυcχεραίνων εἰc ἡμιόνουc ποιεῖν· ἐπεὶ δ' ἱκανὸν ἔδωκεν, ἐποίηcε· [1]. καί τοι καὶ τῶν ὄνων θυγατέρεc ἦcαν. cf. Anonym. ad l. p. 174 R. Heracl. Pont. polit. 25 [FHG II p. 219] ἐτυράννευcε δὲ αὐτῶν Ἀναξίλαc Μεccήνιοc καὶ νικήcαc Ὀλύμπια ἡμιόνοιc εἱcτίαcε τοὺc Ἕλληναc. καί τιc αὐτὸν ἐπέcκωψεν εἰπών· 'οὗτοc τί ἂν ἐποίει νικήcαc ἵπποιc;' ἐποίηcε δὲ καὶ Ἐπινίκιον Cιμωνίδηc· [1] cf. Athen. 1, 3ᵉ (τὴν πανήγυριν πᾶcαν εἱcτίαcε) καὶ Λεώφρων Ὀλυμπίαcιν Ἐπινίκιον γράψαντοc τοῦ Κείου Cιμωνίδου **20** Arist. hist. anim. 5, 8 p. 542ᵇ, 4 ἡ δὲ ἀλκυὼν τίκτει περὶ τροπὰc τὰc χειμερινάc. διὸ καὶ καλοῦνται, ὅταν εὐδιειναὶ γένωνται αἱ τροπαί, ἀλκυονίδεc (-όνειοι, -ώνειαι u. l.) ἡμέραι, ἑπτὰ μὲν πρὸ τροπῶν, ἑπτὰ δὲ μετὰ τροπάc, καθάπερ καὶ Cιμωνίδηc ἐποίηcεν· [1—5] Phot. lex. ed. Reitz. p. 77 s. u. Ἀλκυονίδεc ἡμέραι· περὶ τοῦ ἀριθμοῦ διαφέρονται· Cιμωνίδηc γὰρ ἐν Πεντάθλοιc ια΄ (debuit ιδ΄) φηcὶν αὐτὰc καὶ Ἀριcτοτέληc ἐν τοῖc Περὶ ζώιων κτλ. cf. Svid. et Hesych. s. ἀλκ. ἡμ. Evst. in Il. 776, 34 **21** Phot. lex. 413, 20 περιαγειρό-

---

πυροφόροι **19** cf. Maas RE III A 187 (sub fr. 7) Pind. Nem. 1, 6 ἀ....ῖ. cf. Pind. fr. 221, 1 Hom. hymn. Ven. 217 Hesych. s. ἀελλόπουc **20** cf. Wil. H. D. 2, 229 s H. Fraen. GN 1924, 96[1] cum 27 et 40 composuit Schnw. **1** κατὰ μ. χ. u. l. Pind. Is. 4, 18 μετὰ χειμ....μηνῶν ζόφον Aesch. Pers. 830 πινύcκετ' εὐλόγοιcι νουθετήμαcιν **2** ἤματα Ⓒ em. Schnw. **3** λαθ. nouom δὲ ci. Schnw. quidni καλέοιcιν? cf. Hom. ἄνδρεc καλέουcιν et Huber Comment. Aenipont. 9, 39 s **3** ss cf. RE V 2153, 11 ss **4** ἱερὰν Ⓒ em. Schnw. παϊδοτρόφον ⟨ἔμμεν⟩ Bl. **21** ad tit. cf. Anecd. Ox. ed. Cram. 3, 257 ὁ Cιμωνίδηc ἐπέγραψεν 'Ἐπίνικοι δρομέcιν'. cf. Choerob. in Theod. I 220 Hilg. τὸ δρομέcι παρὰ τῶι Καλλιμάχωι [fr. 555 Schn.]· ἐκεῖνοc γὰρ δρομέcιν ⟨ἐπ?⟩έγραψεν

τῶν νῦν τοσάσδ' ἢ πετάλοισι μύρτων
ἢ στεφάνοισι ῥόδων ἀνεδήσατο νίκας
ἐν ἀγῶνι περικτιόνων;

ΕΠΙΝΙΚΟΙ ΠΑΛΗΙ
ΚΡΙΩΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗΙ

22. (13) Ἐπέξαθ' ὁ Κριὸς οὐκ ἀεικέως
ἐλθὼν ἐς ⟨εὖ⟩δενδρον ἀγλαὸν Διός
τέμενος.

μενοι· . . . ἐκ τούτου σύνηθες ἐγένετο κύκλωι περιπορευομένους τοὺς ἀθλητὰς ἐπαγείρειν καὶ λαμβάνειν τὰ διδόμενα. ὅθεν Σιμωνίδης περὶ Ἀστύλου φησὶν οὕτως· [1—4] eadem Suid. s. περιαγειρόμενοι Didym. ap. Mill. Mél. gr. 403 κἀκ τούτου σύνηθες ἐγένετο τὸ ἀγείρειν περιιόντας· οἱ δὲ κατὰ φιλίαν ἢ συγγένειαν προσήκοντες στεφάνοις τε ἀνέδουν αὐτοὺς καὶ φύλλοις τε καὶ ἄνθεσιν ἔβαλλον καὶ καρποῦ (καρποῖς Mill.). ὅθεν καὶ Σιμωνίδης περὶ Ἀστύλου λέγων τοῦ δρομέως· [1—4] **22** Ar. nub. 1355 s (Στρ.) 'πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ' ἐγὼ 'κέλευσα ᾄσαι Σιμωνίδου μέλος, τὸν Κριὸν ὡς ἐπέχθη'. Schol. RV ad l. ἀρχὴ ᾠδῆς εἰς Κριὸν τὸν Αἰγινήτην· [1]· φαίνεται δὲ εὐδοκιμεῖν καὶ διαφανὴς εἶναι Schol. LB Harl.

ὀφείλων ἐπιγράψαι δρομεῦσι ad codicum fidem restituit Wil. S. S. 153, 1. 154, 1. cf. Strecker Lycophr. Euphr. Eratosth. fragm. (Gryphisw. 1884) fr. 63 de Astylo cf. RE II 1869, 3 **2** τοσάδε Phot. Ⓒ em. Pors. τόσοισδ' Garrod ἢ om. Phot. Ⓒ **2** s πετάλοις et στεφάνοις Did. Ⓒ cf. Antigenem 3 s **3** χαίτας Garrod **4** contulit Wil.[1] Pind. Nem. 11, 19, qui Astylum Nemeonicam fuisse censet lacinias ἐπινίκων δρομέσιν e pap. Argentoratensibus gr. 1406—1409 saec. II p. Chr. publici iuris fecit Br. Snell H. Einzelschr. 5 (1937) p. 98 ss. quarum uoces paucas excerpsisse satis habeo: 1406, 3 εὐτυχία, 1407, 2, 8 ἀθάνατος νι̣φ[ετός?], 17 s Τιμο[δήμωι? -σθένει?] σταδι̣ε̣[î], 1407, 3, 1]όρημι, 1408, 4, 5 ἀδ̣[υπν?]όως ἐφάνης̣ (an φ]όως ἐφάνης ad fr. 76?), 4, 17 θάρ?]συνος δρόμον, 5, 4 μυάγι̣ον(?), 5, 19 ss]μενος φόβο̣ς λα[. . . νέμ]εσις καθ' ἡμέω̣[ν . . .] σοι̣ εὖ μεμπτὸ̣[. . .]αγμαν̣α φ[έρο]μεν[, 1409, 2, 2 'Ιέρω̣[ν . . .], 2, 7]ζ' ὀφθῶ μα **22** cf. Wil. Arist. u. Ath. 2, 284 s S. S. 145, 1 Versk. 298 Pindaros p. 118, 1 RE III A 187 (sub fr. 13) **1** de ἐπέξατο sensu passiuo cf. Wackernagel Vorles. über Synt. 1², 137 s (Sp.) an Κρῖος? cf. Geffck. epigr. 142 Kühner-Blass I 1, 330 **2** εἰς δένδρον Ⓒ em. B. ex Pind. Ol. 8, 9 al.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

ΕΠΙΝΙΚΟΙ ΠΥΚΤΑΙC

ΓΛΑΥΚΩΙ ΚΑΡΥΣΤΙΩΙ

23. (8) οὐδὲ Πολυδεύκεος βία
χεῖρας ἀντείναιτ' ἂν ἐναντίον αὐτῶι
οὐδὲ ciδάρεον Ἀλκμήνας τέκος.

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΜΕΛΩΝ

24. (43) Cχέτλιε παῖ δολόμηδες Ἀφροδίτας,
τὸν Ἄρει θρασυμηχάνωι τέκεν,

25. (45) Ἀγνᾶν ἐπίσκοπε, ⟨Κλειοῖ⟩, χερνίβων,

---

ad l. τοῦτο τὸ μέλος Cιμωνίδου ἐξ ἐπινίκου· [1]. ἦν δὲ παλαιστὴς Αἰγινήτης. ἄλλως· τῆι πρὸς τὸ ζῶιον κοινωνίαι τῆς λέξεως cυνέπλεξε τὰς κοινωνίας ὁ ποιητὴς λέγων· [1—3] **23** Lvcian. pro imag. 19 ἀλλὰ πῶς ἐπήινεcε ποιητὴc εὐδόκιμοc τὸν Γλαῦκον 'οὐδὲ Πολ. βίαν' φήcας 'ἀνατείνacθαι ἂν αὐτῶι ἐναντίας τὰς χεῖρας οὐδὲ c. Ἀ. τ.'; ὁρᾶις, ὁποίοις αὐτὸν θεοῖc εἴκacε; μᾶλλον δὲ καὶ αὐτῶν ἐκείνων ἀμείνω ἀπέφηνε. καὶ οὔτε αὐτὸc ὁ Γλαῦκοc ἠγανάκτηcε τοῖc ἐφόροιc τῶν ἀθλητῶν θεοῖc ἀντεπαινούμενοc, οὔτε ἐκεῖνοι ἠμύναντο ἢ τὸν Γλαῦκον ἢ τὸν ποιητὴν ὡc ἀcεβοῦντα περὶ τὸν ἔπαινον, ἀλλὰ εὐδοκίμουν ἄμφω καὶ ἐτιμῶντο ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ὁ μὲν ἐπὶ τῆι ἀλκῆι, ὁ Γλαῦκοc, ὁ δὲ ποιητὴc ἐπί τε τοῖc ἄλλοιc καὶ ἐπ' αὐτῶι τούτωι μάλιcτα τῶι ἄicματι **24** Schol. Apoll. Rhod. 3, 26 Ἀπολλώνιοc μὲν Ἀφροδίτηc τὸν Ἔρωτα γενεαλογεῖ, Cαπφὼ δὲ Γῆc καὶ Οὐρανοῦ [fr. 132 B.⁴], Cιμωνίδηc δὲ Ἀφροδίτηc καὶ Ἄρεωc· [1. 2] cf. Argvm. Theocr. 13 Serv. Verg. Aen. 1, 664 **25** Plvt. Pyth. or. 17

---

2 s B 506 ἀγλαὸν ἅλcoc **23** de Glauco, Demyli filio, Carystio Olympionica a. 520 cf. Paus. 6, 10, 1 ss RE VII 1417, 33 III A 186 s uersus ex. gr. restituerunt Schnw. B. **1** ss cf. Hor. carm. 3, 3. 9 s *hac arte Pollux et uagus Hercules enisus* **1** Pind Pyth. 11, 61 s Κάcτοροc βίαν cέ τ', ἄναξ Πολι'δευκεc, υἱοὶ θεῶν **2** χεῖρας ἀντείνειν Pind. Bacch. Pind. Is. 6, 30 Ἀλκμάναc τέκοc **24** cf Wil. S. S. 152, 4 **1** Theogn. 1231 Cχέτλι' Ἔρωc cf. Apoll. Rhod. 4, 445 ν 293 cχέτλιε, ποικιλομῆτα, δόλων ἄτ' (Ὀδυccεῦ) δολόμητεc cod. P -μητιc ci. B δολ. nouom **2** δολομηχάνω Ⓒ em Wil. κακομαχάνωι B. cf. Pind. Ol. 6, 67 s θρacυμάχανοc . . . Ἡρακλέηc et Nem. 4, 62 **25** cf. RE XI 862, 12 ss **1** s ἁγνὰν ἐπίcκοπον χ. ἔφη πολύλ. Ⓒ restit. B. (ἁγνὰ) Schnw. uersum audacius quam uerius tractauit Garrod

πολύλιστον ἀρυόντεσσιν ἀχρυσόπεπλον
εὐῶδες ἀμβροσίων ἐκ μυχῶν ἐραννὸν ὕδωρ λάβοις.

26. (44) ἔνθα χερνίβεσσιν ἀρύεται
Μοισᾶν καλλικόμων ὑπένερθεν ἁγνὸν ὕδωρ.

27. (40) τοῦ καὶ ἀπειρέσιοι
πωτῶντ' ὄρνιθες ὑπὲρ κεφαλᾶς,
ἀνὰ δ' ἰχθύες ὀρθοὶ κυανέου
ἐξ ὕδατος ἅλλοντο καλᾶι σὺν ἀοιδᾶι.

28. (51) = **13 A a**

29. (52) ⟨Εὐρυδίκας⟩
ἰοστεφάνου γλυκεῖαν ἐδάκρυσαν
ψυχὰν ἀποπνέοντα γαλαθηνὸν τέκος.

---

p. 402[d] μικρῶι δὲ περιεργότερον (πρότερον Hart.) αὖθις ὁ Σιμωνίδης τὴν Κλειὼ προσειπών· [1—3]. οὐκ ὀρθῶς οὖν Εὔδοξος ἐπίστευσε τοῖς Στυγὸς ὕδωρ τοῦτο καλεῖσθαι ἀποφήνασιν **26** Plut. Pyth. or. 17 p. 402[c] Μουσῶν γὰρ ἦν ἱερὸν ἐνταῦθα (ἐν Δελφοῖς) περὶ τὴν ἀναπνοὴν τοῦ νάματος, ὅθεν ἐχρῶντο πρός τε τὰς λοιβὰς ⟨καὶ τὰς χέρνιβας add. Reiske⟩ τῶι ὕδατι τούτωι, ὡς φησι Σιμωνίδης· [1. 2] **27** Tzetz. chil. 1, 316 ss ὡς γράφει που περὶ αὐτοῦ (Ὀρφέως) καὶ Σιμωνίδης οὕτως· [1—4] **29** Athen. 9, 396[e] (π. γαλαθηνοῦ) cf. fr. 13, 5 ss καὶ ἐν ἄλλοις

---

2 ϵ 445 πολύλλιστον δέ c' ἱκάνω (fluuium Scheriae). cf. Hesych. s. πολύλ. ἀραιόν τέ ἐστιν Ⓒ em. Emper. Schnw. ἀραῖόν τε defendit Semenov Festschr. d. histor.-philol. Vereins München 1905 p. 49 ἀχρυσόπεπλον de fonte aureo ore carente Wünsch BphW. 1907, 459 ἀρυόντεσσι νᾶ⟨μα⟩ χρυσόπεπλε Hi ἀρ. ν. χρυσοπέπλου Μναμοσύνας B. post ἀχρυσ. lacuna 16 uel 18 litt. in duobus ll. **3** λαβὸν Ⓒ (cf. Paton p. 43) em. Cr. λίβα Paton **26 1** εἰρύεταί τε Ⓒ em. Turn. et Rei. **2** μουσᾶν Ⓒ em. Schnw. Sapph. 90 καλλίκομοί τε Μοῖσαι **27** de re cf. Kern Orph. fr. test. 46 ss p. 14 ss Athen. Mitt. 63/64 (1938/9) p. 107 ss, de metro Wil. Pindaros p. 393 H. D. 2, 215 cum fr. 20 et 40 coniunxerunt Schnw. et Wil., qui praeterea contulit fr. 197 B.[4] **2** ss ὄρν. ὑπ. κεφ. πωτῶντ'. ἀνὰ δ' ἰ. ὀ. | κυανεᾶς ἅλὸς ἐξάλλοντο καλᾶς ὑπ' ἀοιδᾶς (hoc iam Schnw.) Wil. l. c. **3** ὄρφοι ci. K. Ziegler RE XVIII 1206 s cum adn. 1 **4** αὐδᾶι Garrod **29** cf. Wil. Gl. 1, 374[1] **1** add. B. **3** ad γαλαθη-

30. (*18) δίδωτι δ' εὖχος Ἑρμᾶς ἐναγώνιος,
Μαιάδος οὐρείας ἑλικοβλεφάρου παῖς. ἔτικτε δ' Ἄτλας
ἑπτὰ ἰοπλοκάμων φιλᾶν θυγατρῶν τάν γ' ἔξοχον εἶδος,
ταὶ καλέονται Πελειάδες οὐράνιαι.

31. (48) ὃ δ' ἵκετ' ἐς Κόρινθον, οὐ Μαγνησίαν
ναῖ', ἀλόχου δὲ Κολχίδος
σύνθρονος ἄστεος Λεχαίου τ' ἄνασσε.

32. (53) ὃς δουρὶ πάντας
νίκασε νέους διναέντα βαλών

ἐπ' Ἀρχεμόρου εἴρηκεν· [2. 3] **30** Athen. 11, 490^{f} καὶ Σιμωνίδης δὲ τὰς Πλειάδας Πελ⟨ε⟩ιάδας εἴρηκεν ἐν τούτοις· [1—4]· σαφῶς γὰρ τὰς Πλειάδας [πελιάδας A em. Kai.] οὔσας Ἄτλαντος θυγατέρας Πελ⟨ε⟩ιάδας καλεῖ. Schol.^{1} Pind. Nem. 2, 17 Σιμωνίδης δὲ μίαν τῶν Πλειάδων Μαῖαν ὀρείαν προσηγόρευσεν εἰπών· [2—ἑλικοβλ.] κατὰ λόγον· αὕτη γάρ· 'Κυλλήνης ἐν ὄρεσσι θεὸν κήρυκα τέχ' Ἑρμῆν' [Hes. fr. 276] Schol.^{2} Lycophr. 219 καὶ Σιμωνίδης· Μαιάδος ὀρείης ἑλικοβλεφάρου κατὰ λόγον. αὕτη γάρ· 'Κυλλήνης κτλ.' **31** Schol. Eur. Med. 19 ὅτι δὲ καὶ ἐβασίλευσε Κορίνθου (ἡ Μήδεια), ἱστοροῦσιν Εὔμηλος [fr. 3 K.] καὶ Σιμωνίδης λέγων οὕτως· 'οὐδὲ κατ' εἰς Κόρινθον, οὐ M. ναῖεν, ἀλόχου δὲ Κολχίδι συνάστεος θράνου Λεχ. τ' ἄ.' cf. Schol. ad u. 10 **32** Athen. 4, 172^{e} ὅτι δὲ τὸ ποίημα τοῦτο (Ἆθλα) Στησιχόρου ἐστίν, ἱκανώτατος μάρτυς Σιμωνίδης ὁ ποιητής, ὃς περὶ τοῦ Μελεάγρου τὸν λόγον ποιούμενός φησιν· [1—4]. sequitur Stesich. fr. 3

νὸν cf. fr. 13, 8 τόκον Semenov l. c. p. 49 **30** cf. Semenov l. c. p. 46 s Mette Sphairopoiia p. 210 s **1** δευτεσερμας A em. Jacobs ex Hom. (εὖχος διδόναι) et Pind. Ol. 10, 63 al. εὖ τοι Garrod Pind. Pyth. 2, 10 ὅ τ' ἐναγώνιος Ἑρμᾶς αἰγλάεντα τίθησι κόσμον **2** M. οὐρ ἑλικοβλ. Schol.$^{1.2}$ Μαίας εὐπλοκάμοιο Athen. Μαιάδος ὀρείας εὐπλοκάμοιο Garrod Hom. hymn. Merc. 244 Νύμφην τ' οὐρείην (Μαιάδα) hymn. 6, 19 ἑλικοβλέφαρε (Ἀφροδ.) Pind. Pyth. 4, 172 Ἀλκμάνας θ' ἑλ. Λήδας τε Hesych. s. ἑλικ. post παῖς lacunam statuit Garrod **2** ss cf. Aesch. fr. 312 N.^{2} **3** ἔπιτα A Pind. Pyth. 1, 1 s ἰοπλοκάμων . . . Μοισᾶν Hesych. ἰοπλόκαμος· μελανόθριξ φίλαν θυγατερων A em. Schnw. Eur. Suppl. 889 εἶδος ἐξοχώτατος **3** s ἔξοχ' αἳ Πελ. οὐράν. καλέονται Garrod **4** ἀγικαλέονται A em. Hart. πελιάδας A cf. Athen. 11, 489 ss **31** **1** ὁ δ' ἵκετ' ἐς Schnw. **2** ναῖ' Schnw. **2** s em. B. **32** cf.

Ἄναυρον ὕπερ πολυβότρυος ἐξ Ἰωλκοῦ·
οὕτω γὰρ Ὅμηρος ἠδὲ Στασίχορος ἄειτε λαοῖς.

33. (54) φοινίκεον ἱστίον ὑγρῶι
πεφυρμένον πρινὸς ἄνθει
ἐριθαλέος

34. (55) βιότου κέ σε μᾶλλον ὥναξα πρότερος ἐλθών.

35. (49) καὶ σὺ μέν, εἴκοσι παίδων μᾶτερ, ἴλαθι.

36. (50) Κορινθίοις δ' οὐ μανίει, οὐδὲ Δαναοί.

---

33 Plvt. Thes. 17, 4 τότε δὲ τοῦ Θησέως τὸν πατέρα θαρρύνοντος καὶ μεγαληγοροῦντος, ὡς χειρώσεται τὸν Μινώταυρον, ἔδωκεν (Αἰγεὺς) ἕτερον ἱστίον λευκὸν τῶι κυβερνήτηι κελεύσας ὑποστρέφοντα σωιζομένου τοῦ Θησέως ἐπάρασθαι τὸ λευκόν, εἰ δὲ μή, τῶι μέλανι πλεῖν καὶ ἀποσημαίνειν τὸ πάθος. ὁ δὲ Σιμωνίδης οὐ λευκόν φησ[1]ν εἶναι τὸ δοθὲν ὑπὸ τοῦ Αἰγέως, ἀλλὰ φοινίκεον κτλ. καὶ τοῦτο τῆς σωτηρίας αὐτῶν ποιήσασθαι σημεῖον cf. fr. 34 D. et 56 B.[4] **34** Schol. Soph. Ai. 740 'τί δ' ἐστὶ χρείας τῆσδ' ὑπεσπανισμένον;' . . . καὶ ἐν Σιμωνίδηι ἐπὶ τοῦ πρὸς Αἰγέα ἀγγέλου πεμφθέντος· [1] **35** Schol. Hom. Ven. B K 252 p. 436 D. Ὁμήρου εἰπόντος [Ω 496]· 'ἐννεακαίδεκά μέν μοι ἰῆς ἐκ νηδύος ἦσαν' Σιμωνίδης φησί· [1] cf. Schol. Theocr. 15, 139 p. 316 W. 'εἴκατι'· εἴκοσι παίδων. τῶι ἀρτίωι ἀριθμῶι ἀποκέχρηται, ὡς καὶ Σιμωνίδης **36** Schol. Pind. Ol. 13, 78[b] οἱ Κορίνθιοι ἐπ' ἀμφότερα ἠρίστευσαν ἐν Ἰλίωι· καὶ γὰρ τοῖς Τρωσὶ συνεμάχησαν καὶ τοῖς Ἕλλησι. . . . διὰ τοῦτο δὲ καὶ Σιμωνίδης εἶπε· [1]· ἀμφοτέροις γὰρ σύμμαχοι ἐγένοντο Arist. rhet. 1, 6 p. 1363[a], 14 διὸ λελοιδορῆσθαι ὑπέλαβον Κορίνθιοι ὑπὸ Σιμωνίδου ποιήσαντος· 'Κορινθίοις δ' οὐ μέμφεται τὸ Ἴλιον' Schol. ad l. p. 24, 30 R. (cf. 25, 7. 294. 274) ὁ γοῦν Σιμωνίδης λέγει, ὅτι 'Κορινθίοις οὐ μέμφεται τὸ Ἴλιον', ὡς τάχα πολεμήσαιν αὐτοῖς διὰ τοῦ Εὐχήνορος, ὡς εἰρήκαμεν. ἀλλ' ἑτέρωθεν καὶ εὐχαριστεῖ αὐτοῖς μᾶλλον, ὡς συμμαχήσαι τῆι Ἰλίωι

Wil. Versk. 339, 3 Schroe. Grundr. § 124 (ad u. 4) **3** Hes. fr. 122, 2 Rz. πολυβότρυος ἄντ' Ἀμύροιο **4** cf. Dornseiff H. 70 (1935) p. 242 s l 590 ss Isyll. D 1 ἀείσατε λαοί **33** cf. Wil. Pindaros p. 458 **2** πρινὸς Ε πρίνου Méziriac τρυγὸς Garrod **3** ἐριθάλλου Ε em. B. -αλοῦς Wil. cf. Hesych. s. ἐριθαλλῶν περιφάντου Garr. **34** βιότω καὶ Ε em. Herm. cf. Wil. TG 48 ὄναξα Schnw. fr. 81 ὄναιντο βίου **35** appellatur Hecuba Bl. subiunxit fr. mel. chor. adesp. 31 ἔλλαθι Villois. Schnw. **36** Κορινθίοισιν οὐ Schol. Pind. δαναοῖς Ε em.

37. (58) Ἔστι τις λόγος
τὰν Ἀρετὰν ναίειν δυσαμβάτοις ἐπὶ πέτραις,
νυμ⟨φᾶν⟩ δέ μιν θοᾶν χορὸν ἁγνὸν ἀμφέπειν.
οὐ δὲ πάντων βλεφάροις θνατῶν ἔσοπτος,
ὧι μὴ δακέθυμος ἱδρὼς ἔνδοθεν μόλητι
ἵκηι τ' ἐς ἄκρον ἀνδρείαι.

38. (66) ἔστι καὶ σιγᾶς ἀκίνδυνον γέρας.

διὰ Γλαύκου· . . . οὕτω δὲ καὶ Σιμωνίδης ἐποίησε· [1] τὸ Ἴλιον δηλαδή cf. Plvt. uit. Dion. 1, 1 **37** Clem. Alex. strom. 4, 48, 4 p. 270 St. εἰκότως οὖν Σιμωνίδης γράφει· [1—6] **2** cf. Theodoret. gr. aff. cur. 12, 46 p. 311 R. οὐ τοίνυν μάλα προσήκει θαυμάζειν οὔτε Ἡσίοδον . . . οὔτε Σιμωνίδην τὰν ἀρετὰν εἰρηκότα ναίειν δυσβάτοις ἐπὶ πέτραις **38** Aristid. 46, 143 (II 192 Dind.) ὅρα μὴ λέοντα ξυρεῖν ἐπιχειρῶμεν οὐ Θρασύμαχον συκοφαντεῖν ἐπιχειροῦντες, ἀλλὰ κωμωιδεῖν Περικλέα, καὶ ταῦτα εἰς δειλίαν, ἔπειτ' αὐτοὶ δόξωμεν ἀνδρειότεροι τοῦ δέοντος εἶναι τοῖς βουλομένοις ἀντικατηγορεῖν, καὶ φανῆι τι καὶ δειλίας, εἰ δὲ βούλει, 'σιωπῆς ἀκίνδυνον γέρας', ὥς τις τῶν Κείων ἔφη ποιητής, ubi Schol. (III 501 Dind.) τὸ δέ· 'σιωπῆς ἀκ. γ.' ἐκ Σιμωνίδους ἐστὶ τοῦ Κίου Stob. 3, 33 (π. σιγῆς), 5 p. 679 H. [SM] Ἀθηνοδώρου· ἔστι καὶ τὸ σιγᾶν ἀκ. γ. cf. Ps.-Plvt. apopth. reg. et duc. p. 207c, qui refert Augustum retinuisse apud se Athenodorum his uerbis: 'ἔτι σοῦ παρόντος', ἔφη, 'χρείαν ἔχω'. καὶ κατέσχεν αὐτὸν ἐνιαυτὸν ὅλον εἰπών, ὅτι· [1] Hor. carm. 3, 2, 25 s *est et fideli tuta silentio merces* cf. Rhet. graec. 8, 119 W. Clem. Alex. paedag. 2, 58, 1 p. 192 St. strom. 2, 68, 3 p. 149 St. ἔστι γὰρ τῶι ὄντι, οὗ σιγὴ λόγου διαφέρει· [1] Greg. Naz. 4, 317 Iulian. or. 1, 3b Liban. decl. 15, 4 p. 117 F. Philon. uit. Moys. 646c IG XIV 2136 (Romae) = Kai. Epigr. 1137

Boeckh **37** cf. fr. 10 Hes. op. 286 ss (197 ss 227) Tyrt. 9, 43 cum adn. Euseb. ap. Stob. 2, 9, 6 p. 178 s W. (hoc Wil.[1]) cf. Wil. GN 1898, 215 S. S. 169 s Versk. 406, 4 Ioann. Ludwig Quae fuerit uocis ἀρετή uis ac natura Lips. 1906 p. 21 s Alpers Hercules in biuio Gotting. 1912 p. 6[1] **1** cf. fr. 13 A b, 21 Alc. 129. 74, 1 cum adn. 101 **2** δυσάμβ. solus Sim. cf. fr. 10 **3** νῦν et χῶρον Ⓒ em. Wil. cf. lyric. anon. ap. Aristox. pap. Oxyrh. I 9, 3, 16 ss (= fr. mel. chor. adesp. 40) ἁγνὰν δέ μιν θεὰν χῶρον Schnw. **4** ἔς. Herod. 2, 138 **5** Soph. Phil. 705 δακέθυμος ἅτα Simon. fr. 67, 3 ἔδακεν φρένας **5** s cf. Hes. op. 289 τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θ. πρ. ἔθ. **6** ἀνδρείας Ⓒ em. Wil. sed cf. Tyrt 9, 43 et Plat. Tim. 20a (hoc Pohlenz) **38** cf. Wil. S. S. 150, 1 σιγῆς Ⓒ em. Schnw.

39. (80^A) _ ⏑ _ ἑνὶ δ' οἷον εἴ-
κει θεὰ μέγαν ἐς δίφρον.

---

40. (41) οὐδὲ γὰρ ἐννοσίφυλλος ἀήτα τότ' ὦρτ' ἀνέμων,
ἅτις κατεκώλυε κιδναμένα μελιαδέα γᾶρυν
ἀραρεῖν ἀκοαῖσι βροτῶν.

41. (78) εἷς' ἅλα στίζουσα πνοιά.

[42.] (*23) λευκᾶς καθύπερθε γαλάνας
εὐπρόσωποί σφας παράειραν ἔρωτες ναΐας
κλαίδος χαραξιπόντου δαιμονίαν ἐς ὕβριν.

ἔστι δὲ καὶ σιγᾶν ἀκίνδυνον γέρας **39** Cod. Lips. ap. Reitz. Etymol. 309 (Anecd. Par. ed. Cram. 4, 186, 33) (de νίκη) Ἀπ[ολλώνιος δὲ ὁ τοῦ Ἀρχι]βίου φησίν, ὃ [ἑ]ν[ὶ εἴκει, τουτέστιν ἑνὶ] ὑποχωρεῖ (ὁ ἐνείκει τ. ἐν ἧι ὑποχωρεῖ cod. Bodl.). γέγονε [δὲ κατ' ἀφαίρεσιν τοῦ] 'ε' καὶ συγ[κ]οπῆι τ[ῆς 'ει' διφθόγγου· ὁ γὰρ] Σιμωνίδης παρ[ετυμολογεῖ αὐτό]· φησὶ γάρ· ἑνὶ δ' οἴω[ι εἴκει θεὰ μέγαν εἰς δίφρον] (ἐν δὲ οἱονείκει θεαὶ μ. εἰς δ. cod. Bodl.) cf. Anecd. Ox. ed. Cram. 1, 440, 2 **40** Plvt. quaest. conu. 8, 3, 4 p. 722^c νηνεμία γὰρ ἠχῶδες καὶ γαλήνη καὶ τοὐναντίον, ὡς Σιμωνίδης φησίν· [1—3] **41** Schol. Hom. B Φ 126 ἔστιν ἡ φρὶξ κινουμένου τοῦ πνεύματος ἀρχή. Σιμωνίδης δὲ αὐτὴν καὶ δεῖξαι πειρώμενος οὕτως ἔφη· [1] **42** Plvt. praec. reip. ger. 2 p. 798^d πολλοὶ δ' ἀπὸ τύχης ἁψάμενοι τῶν κοινῶν καὶ ἀναπλησθέντες οὐκέτι ῥαιδίως ἀπελθεῖν δύνανται ⟨καὶ Wil.⟩ ταὐτὸ τοῖς ἐμβᾶσιν εἰς πλοῖον αἰώρας χάριν, εἶτ' ἀποσπασθεῖσιν εἰς πέλαγος πεπονθότες ἔξω βλέπουσι, ναυτιῶντες καὶ ταραττόμενοι, μένειν δὲ καὶ χρῆσθαι τοῖς παροῦσιν ἀνάγκην ἔχον-

---

B. Pind. Pyth. 2, 66 ἀκίνδυνον ἐμοὶ ἔπος κτλ. **39** erant qui de epinico siue de dithyrambo (cf. fr. 27 s B.[4]) cogitarent cf. Wil. Hes. 779 S. S. 138, 2, qui contulit A. P. 6, 213 **1** ἑνὶ δ' οἷον i. νικάσαντι **2** θεὰ est Νίκα. cf. fr. 79, 4 **40** cum fr. 27 et 20 composuit Schnw., cum fr. 27 B. Wil.[1] **1** εἰνοσίφ- Hom., sed Hesych. ἐννοσίφυλλον· κινησίφυλλον Ξ 254 ὄρσας' . . . ἀνέμων . . . ἀήτας τόσᾰ Garrod **2** σκιδναμένα 𝔈 em. Wytt. cf. Pind. Ol. 11, 4 al. μελιγάρυες ὕμνοι μ 187 μελίγηρυν . . . ὄπα **41** ἐς 𝔈 em. B. στίζοισα Schnw. πνοά Vrsin. **42** Xyl. dedit Pindaro, Simonidi Schnw. B. cf. Wil. S. S. 128 s Schroe. Pind. p. 559 **1** κ 94 λευκὴ δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνη **2** παρήισαν 𝔈 em. Wil. ex Archil. fr. 88 παράιξαν B. παρέπεισαν Herm. παρεῖκαν (3. pl. perf. ind.) Garrod ναΐας ἔρωτες

43. (47) ὁμιλεῖ δ' ἄνθεσιν
ξανθὸν μέλι μηδομένα.

44. (72) πορφυρέου
ἀπὸ στόματος ἱεῖσα φωνὰν παρθένος

45. (73) εὖτ' ἀηδόνες πολυκώτιλοι,
χλωραύχενες, εἰαριναί

46. (74) Ἄγγελε κλυτὰ ἔαρος ἁδυόδμου, κυανέα χελιδοῖ, ⏑⏓

47. (80[B]) ἱμερόφων' ἀλέκτωρ,

τες· [1—3] **43** Plvt. prof. in uirt. 8 p. 79[c] ὥσπερ γὰρ ἄνθεσιν ὁμιλεῖν ὁ Σιμωνίδης φησὶ τὴν μέλιτταν ξανθὸν μέλι μηδομέναν cf. rect. rat. aud. 8 p. 41[f] (μέλιτται) ξ. μ. μηδόμεναι amor. prol. 2 p. 494[a] καὶ τὴν ⟨μὲν⟩ μέλιτταν ἡμεῖς σοφὴν καλοῦμεν καὶ νομίζομεν ξ. μ. μηδομέναν Anecd. Ox. ed. Cram. 3, 173, 12 καλῶ δέ σε . . . καὶ μέλιτταν Μούσης· οὐκ ἀπό τινων θύμων καὶ δριμυτάτων ἀνθέων ξανθὸν μέλι μηδομένην, ὥς φησιν ὁ Σιμωνίδης, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἄνω λειμώνων ἐργαζομένην τὸ μέλι τὸ σόν. cf. Plat. Ion. 534[b] Ar. au. 747 ss Ivlian. or. 8 p. 241[a] Hor. carm. 4, 2, 27 ss **44** Athen. 13, 604[ab] 'οὐκ εὖ εἴρηκε Φρύνιχος πορφυρέας εἰπὼν τὰς γνάθους τοῦ καλοῦ. . . .' γελάσας ἐπὶ τῶι Ἐρετριεῖ (γραμμάτων ἐόντι διδασκάλωι) Σοφοκλῆς· 'οὐδὲ τόδε σοι ἀρέσκει ἄρα, ὦ ξένε, τὸ Σιμωνίδειον κάρτα δοκέον τοῖς Ἕλλησιν εὖ εἰρῆσθαι· [1. 2]' **45** Et. Magn. 813, 5 χλωρηὶς ἀηδών· ἀπὸ τοῦ χρώματος· . . . καὶ Σιμωνίδης· [1. 2] cf. Schol. τ 518 Evst. in Od. 1875, 41 **46** Schol. Rau. Ar. au.[1] 1410 (cf. Alc. 135) καὶ παρὰ τὸ Σιμωνίδου· [1] [2]1301 εἰς τὰ Σιμωνίδου μέλη αἰνίττεται· 'κ. χ.' **47** Athen. 9,

---

idem **3** κληίδος Ⓒ em. Herm. χαράξει πόντου Ⓒ expl. Xyl. **43** cf. Wil. SBBerl. 1908, 340, 1 **2** Hesych. μηδόμενος· ποιῶν **44** 1s Catull. 63, 74 *roseis ut huic labellis sonitus* ⏑⏑ *abiit* 45, 12 *purpureo ore* Hor. carm. 3, 3, 12 *purpureo bibit ore nectar* (Augustus) **2** Sim. Rhod. epigr. 12, 2 D. (πέρδιξ) ἠχήεσσαν ἱεῖς γῆρυν ἀπὸ στόματος. cf. Bion. 4, 11 Orph. Argon. 420 **45** cf. Semenov l. c. p. 49 **1**s πολ. et χλ. noua cf. Sim. Rhod. ou. 1 ss Sapph. 22 **46** cf. Sapph. fr. 121 cum adn. et Wil. S. S. 127, 2 Versk. 331 Schroe. Grundr. § 98 κλητὰ Ⓒ def. Semenov l. c. p. 49 s χελιδὼν Schol.[2] probat Wil. **47** ἁμερόφων' Schnw. sed cf. Semenov l. c. p. 51. u. Sapph. 121 uerba prope aberant a carmi-

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

48. (57) Τίς κεν αἰνήςειε νόωι πίςυνος Λίνδου ναέταν
ἀενάοις ποταμοῖς᾽ ἄνθεςί τ᾽ εἰαρινοῖς [Κλεόβουλον
ἀελίου τε φλογὶ χρυςέας τε ςελάνας
καὶ θαλαςςαίαιςι δίναις᾽ ἀντί⟨α⟩ θέντα μένος ςτάλας;
ἅπαντα γάρ ἐςτι θεῶν ἥςςω· λίθον δέ
καὶ βρότεοι παλάμαι θραύοντι. μωροῦ
φωτὸς ἅδε βουλά.

49. (75) ἐξελέγχει
ὁ νέος οἶνος οὔπω ⟨τὸ⟩ πέρυςι δῶρον ἀμπέλου. μῦθος
κενεόφρων κούρων ὅδε.

50. (64) παρὰ χρυςὸν ἑφθὸν ἀκήρατον,
οὐ δὲ μόλυβδον ἔχων

374[d] Ϲιμωνίδης· [1] ἔφη **48** Diog. Laert. 1, 89 οὗτος (Κλεόβουλος) ἐποίηςεν ἄιςματα καὶ γρίφους εἰς ἔπη τριςχίλια· καὶ τὸ ἐπίγραμμά τινες τὸ ἐπὶ Μίδαι τοῦτόν φαςι ποιῆςαι· ᾽Χαλκέη παρθένος εἰμί, Μίδεω δ᾽ ἐπὶ ςήματι κεῖμαι, Ἔςτ᾽ ἂν ὕδωρ τε νάηι καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήληι, Ἥλιος δ᾽ ἀνιὼν λάμπηι λαμπρά τε ςελήνη, Καὶ ποταμοί γε ῥέωςιν, ἀνακλύζηι δὲ θάλαςςα. Αὐτοῦ τῆιδε μένουςα πολυκλαύτωι ἐπὶ τύμβωι Ἀγγελέω παριοῦςι, Μίδας ὅτι τῆιδε τέθαπται.᾽ φέρουςι δὲ μαρτύριον Ϲιμωνίδου ἄιςμα, ὅπου φηςί· [1—6]. cf. Plat. Phaedr. 264[d] (ἐπίγραμμα) Μίδαι τῶι Φρυγί φαςί τινες ἐπιγεγράφθαι. . . . ἔςτι μὲν τοῦτο τόδε· [Cleob. 1. 2. 5. 6] **49** Schol. Pind. Ol. 9, 74 s ᾽αἴνει δὲ παλαιὸν μὲν οἶνον, ἄνθεα δ᾽ ὕμνων νεωτέρων·᾽ δοκεῖ δὲ τοῦτο πρὸς τὸ Ϲιμωνίδειον εἰρῆςθαι, ἐπεὶ ἐκεῖνος ἐλαςςωθεὶς ὑπὸ Πινδάρου λοιδορίας ἔγραψε κατὰ τοῦ κρίναντος ἀγαθῶν εἰδέου (᾽Αγαθωνίδου Drachm.). ἐπειδὴ ἐκεῖνος εἶπεν· [1—3], διὰ τοῦτο ὁ Πίνδαρος ἐπαινεῖ παλαιὸν

---

nis initio **48** cf. Cr. Phil. 55 (1896) 4 H. Fraen. GN 1924, 100[3] Wil. Versk. 427 s 432. 449 Schroe. Grundr. § 155. 171 (u. 7) Timocreon carpitur **1** νῶι liber unus πινυτὸς ci. B. **2** ποταμοῖςιν Hi.-Cr. Aesch. Suppl. 553 ποταμοὺς ἀενάους B 89 ἄνθεςιν εἰαρινοῖςιν **3** Aesch. Prom. 22 ἡλίου φοίβηι φλογί. cf. Eur. Iph. Taur. 1207 χρυςᾶς Ϲ em. Herm. **4** Pind. Pyth. 2, 50 s θαλαςςαῖον . . . δελφῖνα ἀντιθέντα . . . ςτήλας Ϲ em. B. aliter Hor. carm. 3, 30 **5** Hor. carm. 3, 6, 5 *dis te minorem quod geris, imperas* **6** βρότειοι Ϲ em. Herm. cf. 49, 2 s **49** cf. Wil. H. 40 (1905) 128, 97, qui idem ᾽Αγ. nomen restituit Pind. fr. 128 ap. Athen. 10, 427[d]. cf. Schroe. Append. Pind. p. 555 **2** τὸ ins. Gerhard Wil. **2** s ὁ δὲ μῦθος ὅδε κενεόφρων· κούρων δὲ Ϲ em. Wil., sed cf. 48, 6 s,

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

51. (84, 7) ξεινοδόκων δ' ἄριστος ὁ χρυσὸς ἐν αἰθέρι λάμπων.

52. (77) μόνος ἅλιος ἐν οὐρανῶι

53. (67) πόλις ἄνδρα διδάσκει.

54. (69) τὸ γὰρ γεγενημένον οὐκέτ' ἄρεκτον ἔσται.

55. (76) τὸ δοκεῖν καὶ τὰν ἀλάθειαν βιᾶται.

οἶνον **50** Plvt. amic. et adulat. 24 p. 65ᵇ τὸν δὲ κρείττονα τρέμει καὶ δέδοικεν οὐ μὰ Δία 'παρὰ Λύδιον ἅρμα πεζὸς οἰχνεύων' [Pind. fr. 206], ἀλλά· 'π. χρ. ἑ.', ὥς φησι Cιμωνίδης, 'ἀκ. οὐδὲ μόλυβδον ἔχων' **51** Apollon. Soph. lex. Hom. 117, 25 'ξεινοδόκος'· . . . ὁ δὲ Πίνδαρος [fr. 311]· 'ξεινοδόκησέν τε δαίμων' ἀντὶ τοῦ ἐμαρτύρησε. καὶ ἐν τῆι Ὀδυσσείαι [c 64]· 'ξεινοδόκος μὲν ἐγώ' ἔδοξέ τισι λέγειν (μάρτυρα). φησὶ γοῦν Cιμωνίδης· [1] ἀντὶ τοῦ μαρτύρων Hesych. ξεινοδόκος· . . . καὶ μάρτυς. cf. Et. Magn. 610, 46, qui falso Pindaro dedit Et. Gvd. 414, 35 **52** Theodor. Metoch. 90 καὶ 'μόνος ἅλιος ἐν οὐρανοῖς' φησὶ Cιμωνίδης, καὶ μόνος Ἀριστοτέλης καὶ τὰ ἐκείνου συντάγματα πᾶσα πρόθεσίς ἐστι τοῖς περὶ φιλοσοφίαν **53** Plvt. an seni 1 p. 784ᵇ τὸ γάρ· [1] κατὰ Cιμωνίδην ἀληθές ἐστιν ἐπὶ τῶν ἔτι χρόνον ἐχόντων μεταδιδαχθῆναι καὶ μεταμαθεῖν μάθημα **54** Schol. Soph. Ai. 375 'οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὧδ' ἔχειν'· ἐπὶ τετελεσμένοις καὶ ἴασιν οὐκ ἔχουσιν κατὰ τὸ Cιμωνίδου· [1] Svid. s. τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης; cf. Plvt. consol. ad Apoll. 26 p. 115ᵃ τὸ μὲν γὰρ γεγενημένον οὐδὲ θεῶι δυνατόν ἐστι ποιῆσαι ἀγένητον **55** Plat. rep. 2, 365ᶜ οὐκοῦν, ἐπειδὴ τὸ δοκεῖν, ὡς δηλοῦσί μοι οἱ σοφοί, καὶ τὰν ἀλάθειαν βιᾶται Schol. Eur. Or.¹ 235 καὶ Cιμωνίδης· [1] ²782 εὔχου, φησί, πάντας οὕτως δοξάζειν, ὅτι δίκαιόν ἐστι τὸ πρᾶγμα, ἐπεὶ

---

qui | ὅδε μῦθ. κενεόφρων κ. commendant **50** 1 idem est χρυσὸς ἄπεφθος Theogn 449 s (cum adn.) Ibyc. 3, 42 s Archil. 51 I 48 ἀκήρατον χρυσόν (Alcm. 1, 54) 2 οὐλομόλυβδος ἐών B. praeter necessitatem **51** cf fr. 64, 4 s ὁ om. Et. Magn. Et. Gud. Pind. Pyth. 4, 144 s σθένος ἀελίου χρύσεον λεύσσομεν λάμπων Et. Magn. Et. Gud. λαμπρός Apollon. **52** cf. Wil. Pindaros p. 492 cum adn. H. 39 (1904) p. 129 οὐρανῶι Schnw. de philosophorum uetustissimorum de solum numero sententiis cf. Vorsokr. ed. Die.-Kr.⁵ 3 p. 196, 40 ss **54** de metro cf. Ed. Fraen. RhM. 72, 168, ad rem Agath. fr. 5 p. 764 N.² Hor. carm. 3, 29, 45 ss ἄρρεκτον Suid. sed cf. T 150 Hesych. s. ἄρεκτον **55** nota opposita δόξα et ἀλήθεια inde a Gorgia usque ad Plat. Arist. ἀλήθειαν Schol.²

56. (70) οὐδὲ καλᾶc cοφίαc ἐcτὶν χάριc,
εἰ μή τιc ἔχει cεμνὰν ὑγίειαν.

57. (71) τίc γὰρ ἁδονᾶc ἄτερ
θνατῶν βίοc ποθεινὸc ἢ ποία τυραννίc;
τᾶcδ᾽ ἄτερ οὐδὲ θεῶν ζαλωτὸc αἰών.

---

58. (59) τοῦτο γὰρ μάλιcτα φὴρ ἔcτυγε πύυρ.

59. (63) ἔcχατον δύεται κατὰ γᾶc.

60. (79) οὗτοc δέ τοι ἥδυμον ὕπνον ἔχων

πολλοῖc ἐδόκει ἄδικον εἶναι. καὶ Cιμωνίδηc· [1] **56** Sext. Empir. adu. math. 11, 49 p. 556 Bekk. p. 386 M. Cιμωνίδηc μὲν γὰρ ὁ μελοποιόc φηcι, μηδὲ κ. c. εἶναι χάριν, εἰ μή τιc ἔχοι cεμνὴν ὑγείαν. sequitur Licymn. hymni εἰc Ὑγείαν fr. 4 **57** Athen. 12, 512^{c} καὶ οἱ φρονιμώτατοι δέ, φηcίν, καὶ μεγίcτην δόξαν ἐπὶ cοφίαι ἔχοντεc μέγιcτον ἀγαθὸν τὴν ἡδονὴν εἶναι νομίζουcιν, Cιμωνίδηc μὲν οὑτωcὶ λέγων· [1—3], Πίνδαροc ⟨δὲ⟩ . . . [fr. 126] . . . καὶ Ὅμηροc δὲ . . . [1 5 8] **58** Herodian. π. μον. λέξεωc 12, 18 II 919, 12 L. οὐδὲν εἰc ‘υρ’ λῆγον οὐδέτερον μονοcύλλαβον, ἀλλὰ μόνον τὸ πῦρ. ὅπερ Cιμωνίδηc καὶ ἕνεκα μέτρου διcυλλάβωc ἀπεφήνατο· [1] **59** Plvt. an seni 1 p. 783de πολιτεία δὲ δημοκρατικὴ καὶ νόμιμοc ἀνδρὸc εἰθιcμένου παρέχειν αὑτὸν οὐχ ἧττον ἀρχόμενον ὠφελίμωc ἢ ἄρχοντα καλὸν ἐντάφιον ὡc ἀληθῶc τὴν ἀπὸ τοῦ βίου δόξαν τῶι θανάτωι προcτίθηcι· τοῦτο γάρ· [1], ὥc φηcι Cιμωνίδηc **60** Schol. Hom. A B 2 ‘Δία δ᾽ οὐκ ἔχε νήδυμοc ὕπνοc’· ὅτι τὸ νήδυμοc μετὰ τοῦ ‘ν’ καὶ οὐχὶ ἥδυμοc, ὡc ἔνιοι, παρὰ τὸ ἡδύc, ὡc δῆλον ἐκ τοῦ [Ψ 63]· ‘νήδυμοc ἀμφιχυθείc’. οἱ δὲ μεθ᾽ Ὅμηρον καὶ χωρὶc τοῦ ‘ν’ λέγουcι . . . καὶ Cιμωνίδηc· [1] cf. Evst. in Il. 163, 28 Hesych. ἥδυ-

---

Schol.^{1} u. l. βιάζεται Schol.^{2} **56** restituerunt Schnw. B. cf. Ariphr. hymn. εἰc Ὑγίειαν, Scol. Att. 7, 1 Fr. Huebner de Pluto (diss. Hal. 1914) p. 261 **2** νοῦcε βαρεῖα appellatur fr. 130 **57** **1 s** cf. Mimn. 1 **1** an Τίc? ἄτερ⟨θε⟩ Garrod **2 s** θνητῶν et ζηλωτὸc Ⓒ em. Steph. **3** cf. Wil. Versk. 426 **58** φηρὲc ἐc τὺ γὲ πύυρ (non πύιρ) Ⓒ (e testimoniis Egenolff et Ludwich [RhM. 35, 101. 38, 378]. cf. Wackern. IF. 2, 150 s [Sp.]) em. B. (qui πύϊρ) φῆρεc ἔcτυγ(ε)ον πύιρ Lob. Hi. de leone intellexit B. conlato Arist. hist. anim. 9, 44 p. 629^{b}, 21 πύϊρ Phrygibus usitatum esse docet Plat. Crat. 410^{a}. cf. Cr. Phil. 53 (1894) Suppl. p. 95 **59** cf. H. Fraen. GN 1924, 100^{3} ἐcχάτιον ci. Naeke **60** ἥδυμοc Ⓒ

[61.] ἐπ᾽ ἄλλης
ἥπτετο μὲν λύρας, ἥπτετο δὲ δάκρυα μείξας τοῖς κρούμασιν.

ΕΛΕΓΕΙΑ

62. (81) εἰ δ᾽ ἄρα τιμῆσαι, θύγατερ Διός, ὅστις ἄριστος, δῆμος Ἀθηναίων ἐξετέλεσσα μόνος.

63. (82) μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστι θεοῦ καὶ πάντα κατορθοῦν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝ ΠΛΑΤΑΙΑΙΣ ΜΑΧΗΝ

64. (84) μέσσοι δ᾽, οἵ τ᾽ Ἐφύρην πολυπίδακα ναιετάοντες,

μον᾽ ... τερπνόν **61** Himer. or. 33 (ecl. 31) ap. H. Schenkl Herm. 46 (1911) 423 Σιμωνίδης ὁ Κεῖος Ἱέρωνα (-ων Ⓒ em. Wil.) πέμπων ἐκ Σικελίας ἐπ᾽ (ἀπ᾽ Ⓒ em. Wil.) ἄλλης γῆς ἥπτετο μὲν λύρας κτλ. **62** Ar. pac. 736 ss εἰ δ᾽ οὖν εἰκός τινα τιμῆσαι, θύγατερ Διός, ὅστις ἄριστος κωμωιδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ κλεινότατος γεγένηται, ἄξιος εἶναί φησ᾽ εὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος ἡμῶν. Schol. ad l. παρὰ τὰ Σιμωνίδου ἐκ τῶν Ἐλεγείων· εἰ δ᾽ ἄρα τιμῆσαι κτλ. temere contulit B. vitam Aeschyl. 8 p. 4 Wil. κατὰ δὲ ἐνίους ἐν τῶι εἰς τοὺς ἐν Μαραθῶνι τεθνηκότας ἐλεγείωι ἡσσηθεὶς Σιμωνίδηι (ἀπῆρεν Αἰσχύλος)· τὸ γὰρ ἐλεγεῖον πολὺ τῆς περὶ τὸ συμπαθὲς λεπτότητος μετέχειν θέλει, ὃ τοῦ Αἰσχύλου, ὡς ἔφαμεν, ἐστὶν ἀλλότριον **63** Schol. ad Gregor. Naz. in Iulian. or. 2 p. 169[d] (ed. Bened.) ed. Piccolomini Herm. 6 (1872) 489 (cf. Piccolomini Estratti dai codici greci d. Bibl. Mediceo-Laurent. Pisae 1879) τὸ ἀναμάρτητον, φησίν, ὑπὲρ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους. τὸ δὲ μικρόν τι πταίσαντας ἐπανάγεσθαί τε καὶ διορθοῦσθαι ἀνθρώπων ἐστὶν καλῶν τε κἀγαθῶν. λέγει δὲ καὶ Σιμωνίδης (εἷς δ᾽ οὗτος τῶν θ᾽ λυρικῶν) ἐν ἐπιγράμματι ῥηθέντι αὐτῶι ἐπὶ τοῖς Μαραθῶνι πεσοῦσιν τῶν Ἀθηναίων τὸν στίχον τοῦτον· [1]

---

em. Buttm. **61** cf. Wil. S. S. 153, 2, qui carmen ab Himerio fictum esse censet γῆς del. Wil. debuit ἄλλας, ἅπτετο **62** ss de Simon. epigr. egit C. M. Bowra Early Greek Elegists Cambr. 1938 p. 173 ss **62** cf. Wil. S. S. 143 s **1** uerbum q. d. finitum ex disticho antecedenti ex Aristophanis auctoritate repetendum erat θυγατέρα Ⓒ em. Schnw. εἰ δ᾽ ἄρα τιμήσαι θυγάτηρ Διός legit Radermacher litteris ad me datis θ. Δ. Hom. H 50 Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος **1** s cf. fr. 118 cum adn. **2** ἐξετέλεσα Ⓒ em. Schnw. **63** elegiis reddidit B. cf. Hi. Phil. 48 (1889), 229 s Boas p. 136 de re u. fr. 4, 6 s fr. 66 **64** cf. Tyrt. 1, 68 ss Wil. S. S.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

παντοίης ἀρετῆς ἴδριες ἐν πολέμωι,

*

οἵ τε πόλιν Γλαύκοιο, Κορίνθιον ἄστυ, νέμοντες
οἱ⟨οι⟩ κάλλιστον μάρτυν ἔθεντο πόνων
χρυσοῦ τιμήεντος ἐν αἰθέρι· καί σφιν ἀέξει
αὐτῶν τ᾽ εὐρεῖαν κληιδόνα καὶ πατέρων.

65. (136) Δημόκριτος τρίτος ἦρξε μάχης, ὅτε πὰρ Σαλαμῖνα
Ἕλληνες Μήδοις σύμβαλον ἐν πελάγει.
πέντε δὲ νῆας ἕλεν δήιων, ἕκτην δ᾽ ὑπὸ χειρός
ῥύσατο βαρβαρικῆς Δωρίδ᾽ ἁλισκομένην.

66. (87) Ζεὺς πάντων αὐτὸς φάρμακα μοῦνος ἔχει.

66ᴬ. ξύλα καὶ λάους ἐπιβάλλων

---

64 Plvt. malign. Herod. 42 p. 872ᵈ ἀλλὰ Κορινθίους γε καὶ τάξιν, ἣν ἐμάχοντο τοῖς βαρβάροις, καὶ τέλος, ἡλίκον ὑπῆρξεν αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ Πλαταιᾶσιν ἀγῶνος, ἔξεστι Σιμωνίδου πυθέσθαι γράφοντος ἐν τούτοις· [1—6]· ταῦτα γὰρ οὐχ οἷον ἐν Κορίνθωι διδάσκων οὐδ᾽ αἷσμα ποιῶν εἰς τὴν πόλιν, ἀλλ᾽ εἰς [ἄλλως δὲ Ϛ] τὰς πράξεις ἐκείνας Ἐλεγεῖα γράφων ἱστόρηκεν **65** Plvt. malign. Herod. 36 p. 869ᶜ τὸ Δημοκρίτου κατόρθωμα καὶ τὴν ἀριστείαν, ἣν ἐπιγράμματι Σιμωνίδης ἐδήλωσε· [1—4] **66** Stob. 1, 1 (ὅτι θεὸς δημιουργὸς τῶν ὄντων κτέ.), 6 p. 24 W. [FP] συνά (sscr. δ) [F] (ubi σιμωνίδου nomen corruptum latere censet Wachsmuth ad l.)· [1] **66ᴬ** Habro in Pap. Oxyrh. 1087 saec. I ex. a. Chr. ed. Grenfell et Hunt uol. VIII (1911) col. 2, 39 s p. 105

144, 2 Boas p. 53 **1** μέσσοισι u. l. γ᾽ ἔφυραν boni em. Schnw. Θ 47 al. Ἴδην . . . πολυπίδακα. cf. Hesych. s. u. ναιετ. Hom. 2 X 268 π. ἀρ. μιμνήισκεο Geffck. Epigr. 368 (Olympiae, saec. p. Chr. n. III), 4 παντοίης ἴδρις ἐὼν ἀρετῆς. cf. Eur. Med. 844 s Hesych. ἴδριες· ἔμπειροι **2 s** lacunam statuerunt editor. cf. Bergk ad l. **3** ss cf. H. J. Rose Simonides and Glaukos Cl. Rev. 47 (1933) 165 ss **3** Hom. B passim ἐνέμοντο de incolis **4** οἵ Ϛ οἱ⟨οι⟩ ego περ add. Hi., καὶ alii cf. fr. 51 et Antigenem **5 s** μάρτυν . . . ἀέθλων ἔθηκαν cum adn. **5** C 475 χρυσὸν τιμήεντα Θ 393 χρυσοῖο . . . τιμήεντος Mimn. 10, 7 χρυσοῦ τιμ. cf. Hesych. τιμήεντος· ἐντίμου in ἀέξειν cadit fr. 96, 1 **5 s** cf. fr. 51 M 214 κράτος . . . ἀέξειν, ubi Aristarch. ἐν ἄλλωι 'κλέος' **6** α 344 al. κλέος εὐρύ **65** cf. Wil. S. S. 144, 2, qui elegiis adtribuit **1** de Δ. cf. Herod. 8, 46 **66** cf. fr. 63 πάντως Ϛ em. Grotius φ. μ. ἔ. de tempore Philit. ap. Stob. 4, 56, 26 p. 1129 H. (fr. 1) **66ᴬ** cf. Corinn. fr. 4,

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

(ΠΑΙΓΝΙΑ)

67. (167) Τῆι ῥά ποτ᾽ Οὐλύμποιο περὶ πλευρὰς ἐκάλυψεν
ὠκὺς ἀπὸ Θρήικης ὀρνύμενος βορέης,
ἀνδρῶν δ᾽ ἀχλαίνων ἔδακεν φρένας, αὐτὰρ ἐκάμφθη
ζωὴ Πιερίην γῆν ἐπιεσσαμένη.
ἔν τις ἐμοὶ καὶ τῆς χεάτω μέρος· οὐ γὰρ ἔοικε
θερμὴν βαστάζειν ἀνδρὶ φίλωι πρόποσιν.

68. (171) οὐδὲ γὰρ ⟨οὐδ᾽⟩ εὐρύς περ ἐὼν ἐξίκετο δεῦρο.

69. (172) Μειξονόμου τε πατὴρ ἐρίφου καὶ σχέτλιος ἰχθὺς
πλησίον ἠρείσαντο καρήατα· παῖδα δὲ νυκτός
δεξάμενοι βλεφάροισι Διωνύσοιο ἄνακτος
βουφόνον οὐκ ἐθέλουσι τιθηνεῖσθαι θεράποντα.

τὸ λάος, ἀφ᾽ οὗ φη(σι) Σιμωνίδης· [1] **67** Athen. 3, 125ᵉ Καλλίστρατος ἐν ζ′ Συμμείκτων φησίν, ὡς ἑστιώμενος παρά τισι Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς ‘κραταιοῦ καύματος ὥραι’ καὶ τῶν οἰνοχόων τοῖς ἄλλοις μισγόντων εἰς τὸ ποτὸν χιόνος, αὐτῶι δὲ οὔ, ἀπεσχεδίασε τόδε τὸ ἐπίγραμμα· [1—6] **68** Athen. 14, 656ᵉ περὶ δὲ ‘λαγῶν’ Χαμαιλέων φησὶν ἐν τῶι Περὶ Σιμωνίδου [fr. 14 Koepke], ὡς δειπνῶν παρὰ τῶι Ἱέρωνι ὁ Σιμωνίδης οὐ παρατεθέντος αὐτῶι ἐπὶ τὴν τράπεζαν καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις λαγωοῦ, ἀλλ᾽ ὕστερον μεταδιδόντος τοῦ Ἱέρωνος ἀπεσχεδίασεν· [1]. unde Evst. in Od. 1821, 37 **69** Athen. 10, 456ᵉ γριφώδη δ᾽ ἐστὶ καὶ Σιμωνίδηι ταῦτα πεποιημένα, ὥς φησι Χαμαιλέων ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῶι Περὶ Σιμωνίδου [fr. 13 Koepke]· [1—4]. φασὶ δ᾽ οἱ μὲν ἐπί τινος τῶν ἀρχαίων ἀναθημάτων ἐν Χαλκίδι (ἐν χαλκεί⟨ωι τρίπο⟩δι Schultz)

---

33 **67** ss cf. C. M. Bowra l. c. ad 62 ss **67** cf. Wil. S. S. 142, 3 = RE XVIII 271, 23 ss **1** τῆι Casaub. τὴν Ⓒ, intellege niuem Ξ 359 αὐτῶι . . . μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυψα **2** βορρέης A em. CE **3** Callim. hymn. 3 (Dian.), 115 ἀχλαίνοισι Ε 493 δάκε δὲ φρένας Ἕκτορι μῦθος fr. 37, 5 δακέθυμος ἰδρώς ἐκάμφθη Ⓒ ἐθάφθη Porson B. Hi-Cr. **4** γαῖαν ἐπεσσαμένη Wil. **5** χεέτω Ⓒ em. B. **68** cf. R. Hirzel Dialog 1, 145³. 170 Boas p. 116 οὐδ᾽ add. Mus. ex Ξ 33 s οὐδὲ γὰρ οὐδ᾽ εὐρύς περ ἐὼν ἐδυνήσατο πάσας αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν **69** ad rem cf. Reitz. Epigr. u. Skol. 115 ss RE I A 91, 5 Boas p. 116 **1** μειξ. nouom π. τ᾽ ἐρίφου A corr. C **2** ἠρί-

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

70. (173) Φημὶ τὸν οὐκ ἐθέλοντα φέρειν τέττιγος ἄεθλον τῶι Πανοπηιάδηι δώσειν μέγα δεῖπνον Ἐπειῶι.

[71.] (174) Φοῖβον, ὃς ἀγεῖται ⟨τοῖς⟩ Τυνδαρίδηισιν ἀοιδῆς, ἁμέτεροι τέττιγες ἐπεστέψαντο χορωνῶι.

τοῦτ' ἐπιγεγράφθαι, πεποιῆσθαι δ' ἐν αὐτῶι τράγον καὶ δελφῖνα, περὶ ὧν εἶναι τὸν λόγον τοῦτον· οἱ δὲ εἰς ἐπιτόνιον ψαλτήριον δελφῖνα καὶ τράγον εἰργασμένον εἰρῆσθαι καὶ εἶναι τὸν βουφόνον καὶ τοῦ Διονύσου θεράποντα τὸν διθύραμβον. οἱ δέ φασιν ἐν Ἰουλίδι τὸν τῶι Διονύσωι θυόμενον βοῦν ὑπό τινος τῶν νεανίσκων παίεσθαι πελέκει, πλησίον δὲ τῆς ἑορτῆς οὔσης εἰς χαλκεῖον δοθῆναι τὸν πέλεκυν. τὸν οὖν Σιμωνίδην ἔτι νέον ὄντα βαδίσαι πρὸς τὸν χαλκέα κομιούμενον αὐτόν, ἰδόντα δὲ καὶ τὸν τεχνίτην κοιμώμενον καὶ τὸν ἀσκὸν καὶ τὸν καρκίνον εἰκῆι κείμενον καὶ ἐπαλλήλως ἔχοντα τὰ ἔμπροσθεν, οὕτως ἐλθόντα εἰπεῖν πρὸς τοὺς συνήθεις τὸ προειρημένον πρόβλημα· τὸν μὲν γὰρ τοῦ ἐρίφου πατέρα τὸν ἀσκὸν εἶναι, σχέτλιον δὲ ἰχθῦν τὸν καρκίνον, νυκτὸς δὲ παῖδα τὸν ὕπνον, βουφόνον δὲ καὶ Διονύσου θεράποντα τὸν πέλεκυν **70** Athen. 10, 456e πεποίηκε δὲ καὶ ἕτερον ἐπίγραμμα ὁ Σιμωνίδης, ὃ παρέχει τοῖς ἀπείροις τῆς ἱστορίας ἀπορίαν· [1. 2]. λέγεται δὲ ἐν τῆι Καρθαίαι διατρίβοντα αὐτὸν διδάσκειν τοὺς χορούς. εἶναι δὲ τὸ χορηγεῖον ἄνω πρὸς Ἀπόλλωνος ἱερῶι μακρὰν τῆς θαλάσσης. ὑδρεύεσθαι οὖν καὶ τοὺς ἄλλους καὶ τοὺς περὶ τὸν Σιμωνίδην κάτωθεν, ἔνθα ἦν ἡ κρήνη. ἀνακομίζοντος δ' αὐτοῖς τὸ ὕδωρ ὄνου, ὃν ἐκάλουν Ἐπειὸν διὰ τὸ μυθολογεῖσθαι τοῦτο δρᾶν ἐκεῖνον καὶ ἀναγεγράφθαι ἐν τῶι τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερῶι τὸν Τρωϊκὸν μῦθον, ἐν ὧι ὁ Ἐπειὸς ὑδροφορεῖ τοῖς Ἀτρείδαις, ὡς καὶ Στησίχορός φησιν· [fr. 9]. ὑπαρχόντων οὖν τούτων ταχθῆναί φασι τῶι μὴ παραγινομένωι τῶν χορευτῶν εἰς τὴν ὡρισμένην ὥραν παρέχειν τῶι ὄνωι χοίνικα κριθῶν. τοῦτ' οὖν κἂν τῶι ποιήματι λέγεσθαι, καὶ εἶναι τὸν μὲν οὐ φέροντα τὸ τοῦ τέττιγος ἄεθλον τὸν οὐκ ἐθέλοντα ἄιδειν, Πανοπηϊάδην [cf. Ψ 665] δὲ τὸν ὄνον, μέγα δὲ δεῖπνον τὴν χοίνικα τῶν κριθῶν Schol. V Ψ 665 ἐλεήσασα δὲ ἡ Ἀθηνᾶ ἐν τοῖς χορευταῖς φησι τὸν οὐκ ἐθέλοντα φέρειν τέττιγος ἄεθλον ἀντὶ τοῦ· ὃς νίκην μοι περιποιῆσαι, τῶι Πανοπῆϊ δήλως μετὰ δεῖπνον Ἐπειῶι ζημίαν cf. Evst. in Il. 1323, 60 in Od. 1606, 60 Io. Sicel. rhet. gr. 6, 200 W. Syrian. in Hermog. I 36 R. (Rhet. gr. 7, 949 W.) **71** Athen. 15, 680d χορωνόν· Ἀπίων ἐν τῶι Περὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς

σαντο A corr. C **3** διονύσοιο A corr. C **70** ad rem cf. ad fr. 69 et RE V A 1111 ss **71** cf. Boas p. 116 s RE V A 1113 ss Pratin. fr. 2 D. **1** φ. εσαγειται A corr. Wil. ⟨τοῖς⟩ add. B.

72. (88, 3) οὐ γὰρ ἀπόβλητον Διονύσιον οὐδὲ γίγαρτον.

73. (86) _ ⏑ _ ⏑ οἶνον ἀμύντορα δυσφροσυνά⟨ω⟩ν

74. (165) Ἦν ἑκατὸν φιάλαι· δίχα ⟨δέ⟩ σφισιν _ ⏑ ⏑ _ ⏑

75. (176) _ ⏑ _ ⏑ _ ⏑ ὅ τοι χρόνος ὀξὺς ὀδόντας
καὶ πάντα ψήχει καὶ τὰ βιαιότατα.

---

76. (131) Ἦ μέγ᾽ Ἀθηναίοισι φόως γένεθ᾽, ἡνίκ᾽ Ἀριστογείτων Ἵππαρχον κτεῖνε καὶ ⌊Ἁρμόδιος⌋.

_ ⏑ _ ⏑ _ ⏑ _ ⏑ _ ⏑ _ ⏑

[_ ἐν ἐλευθερίαι] ⌊πατρίδα γᾶν ἐθέτην⌋.

διαλέκτου φησὶν τὸν στέφανον πάλαι χορωνὸν καλούμενον ἀπὸ τοῦ τοὺς χορευτὰς ἐν τοῖς θεάτροις αὐτῶι χρῆσθαι αὐτούς τε περικειμένους καὶ ἐπὶ τὸν στέφανον ἀγωνιζομένους, καθὼς ἐν τοῖς Σιμωνίδου Ἐπιγράμμασιν ἰδεῖν ἔστιν οὕτως καλουμένου· [1. 2] **72** Athen. 1, 32ᶜ [1], ὁ Κεῖός φησι ποιητής. praecedit Callim. fr. 8, 15 s Pf. (= fr. eleg. adesp. 3 D.) Hesych. γίγαρτον· τῆς σταφυλῆς τὸ ἔνδον **73** Athen. 10, 447ᵃ οὐ δὲ πιὼν μὴ φοβηθῆις ὡς εἰς τοὐπίσω μέλλων καταπεσεῖσθαι· τοῦτο γὰρ παθεῖν οὐ δύνανται οἱ τὸν κατὰ Σιμωνίδην πίνοντες· [1] **74** Herodian. π. μονήρ. λέξ. 2, 45, 2 II 950, 17 L. ἦν . . . καὶ πληθυντικῶς Σιμωνίδης ἐπὶ πρώτου προσώπου, ὡς καὶ ἐν Ἐπιγράμμασιν· [1]· ἀντὶ γὰρ τοῦ ‘ἦμεν’ ‘ἦν’ **75** Stob. 1, 8 (περὶ χρόνου οὐσίας κτέ.), 22 p. 97 W. [FP] Σιμωνίδου Ἐπιγραμμάτων· [1. 2] **76** Hephaest. 4 (π. ἀποθέσεως μέτρων),

---

1 s ἀοιδηςαναμετροι A corr. Hart. Schweigh. **1** ἀοιδᾶς Hart. ἀοιδᾶν B. **2** ad τέττ. cf. Pratin. l. c. **72** cf. Wil. SS. 211, 1 οὐδὲν ἀπ. Schweigh. B 361 οὔ τοι ἀπόβλητον ἔπος Γ 65 οὔ τοι ἀπόβλητ᾽ ἐστὶ θεῶν . . . δῶρα. cf. Hesych. et Et. Magn. s. ἀπόβλητον. Διον. i. δῶρον γίγ. Ar. pac. 634 **73** cf. Wil. SS. 211, 1 fr. 14 Hor. carm. 1, 7, 31 *uino pellite curas* δυσφροσυνᾶν Ⓒ em. B. Wil. **74** cf. Boas p. 111 s δὲ add. Lehrs an ⟨γὰρ⟩? **75** cf. fr. 5, 5 cum adn. et Wil. S. S. 211, 1 Boas p. 191 s **1** οὖτοι P Ou. met. 15, 235 *dentibus aeui* **2** ψύχει (-η) Ⓒ em. B., idem πάντα καταψήχει praeter necessitatem cf. Hesych. ψήχει· καταμάσσει. τρίβει. ξύει. σμήχει. ψύχει. πραΰνει **76** cf. Hor. carm. 4, 5, 5 ss Wil. S. S. 211 H. D. 1, 129 Boas p. 91 s Preger 152 de tyrannicidarum monumenti titulo egit Friedl. St. It. Fil. Class. 15 (1938) 89 ss **1** cf. fr. 21 adn. pap. Argentor. 1408, 4, 5]ωσ ἐφάνης Θ 282 et Λ 797 φόως Δαναοῖσι γένηαι contulit Friedl. γένετ᾽ ἠνίκ᾽ libri plerique **4** suppl. Friedl. l. c. ex. gr. ut hic

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

77. (147) Ἦρχεν Ἀδείμαντος μὲν Ἀθηναίοις, ὅτ' ἐνίκα
Ἀντιοχὶς φυλὴ δαιδάλεον τρίποδα.
Ξεινοφίλου δέ τις υἱὸς Ἀριστείδης ἐχορήγει
πεντήκοντ' ἀνδρῶν καλὰ μαθόντι χορῶι.
ἀμφὶ διδασκαλίηι δὲ Σιμωνίδηι ἕσπετο κῦδος
ὀγδωκονταέτει παιδὶ Λεωπρέπεος.

[78.] (146) μνήμην δ' οὔ τινά φημι Σιμωνίδηι ἰσοφαρίζειν
ὀγδωκονταέτει παιδὶ Λεωπρέπεος.

---

6 p. 14 s C. πᾶν μέτρον εἰς τελείαν περατοῦται λέξιν. ὅθεν ἐπίληπτά ἐστι τὰ τοιαῦτα Σιμωνίδου ἐκ τῶν Ἐπιγραμμάτων· [1. 2], καὶ πάλιν Νικομάχου τοῦ τὴν περὶ τῶν ζωγράφων ἐλεγείαν πεποιηκότος· [II p. 316 B.⁴] 'οὗτος δή σοι ὁ κλεινὸς ἀν' Ἑλλάδα πᾶσαν Ἀπολλόδωρος· γινώσκεις τοὔνομα τοῦτο κλύων.' ταῦτα μὲν οὖν ἐγένετο διὰ τὴν τῶν ὀνομάτων ἀνάγκην κτλ. cf. Choerob. in Hephaest. p. 226, 23 C. ἰστέον δ' ὅτι διὰ τὸ ἀδύνατον ὁ Εὐφορίων [fr. 5 P.] τὸ 'Ἀπολλόδωρος' διέλυσε φάσκων· 'καί τις Ἀπολλόδωρος ⟨. . .⟩ ἐφ' υἱέα Λειοφόωντος' Inscr. Athen. in basis fragmento rep. ἐν τῆι ἀγορᾶι ed. D. M. Robinson Amer. Journ. Arch. 40 (1936) 190 Hesperia 5 (1936) p. 355 Cl. Phil. 33, 2 (1938) p. 211, 6 [$2_{\lfloor\rfloor}$. $4_{\lfloor\rfloor}$] **77** Syrian. in Hermog. p. 86 R. πάσης γὰρ ἐπιστήμων ἀνὴρ ποιητικῆς τε καὶ μουσικῆς ὑπῆρχεν ὁ Σιμωνίδης, ὡς ἐκ νεότητος μέχρις ὀγδοήκοντα ἐτῶν νικᾶν ἐν τοῖς ἀγῶσιν Ἀθήνησιν, ὡς καὶ τὸ ἐπίγραμμα δηλοῖ· [1—6]. φασὶ δὲ αὐτὸν μετὰ τὴν νίκην πλεῦσαι πρὸς Ἱέρωνα καὶ μετ' ὀλίγον ἐν Σικελίαι τελευτῆσαι Tzetz. in Anecd. Ox. ed. Cram. 3, 353 λυρικὸς γὰρ ὢν ποιητὴς οὗτος ὁ Σιμωνίδης ἐκ νεότητος μέχρις ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἐνίκα ἐν τοῖς ἀγῶσιν Ἀθήνησιν, ὡς καὶ τὸ ἐπίγραμμα δηλοῖ· [1—6] Plut. an seni 3 p. 785ᵃ Σιμωνίδης μὲν ἐν γήραϊ χοροῖς ἐνίκα, ὡς τοὐπίγραμμα δηλοῖ τοῖς τελευταίοις ἔπεσιν· [5. 6] cf. Plvt. Aristid. 1, 6 ad u. 3, Val. Max. 8, 7, 13 ad u. 5 s **78** Aristid. or. 28, 60 (II 160 s K.)

---

ita in u. 1. 2 quoque basis exhibebat ε̄ ter et ō bis pro η (ει) et ω **77** cf. Wil. SS. 137 s Geffck. 100 E. Reisch Gr. Weihgesch. 21 s 64 Boas p. 88 s 134 s 197. 224 s **1** a. 477/476. cf. Diod. 11, 41, 1 Plut. Them. 5, 5 Marm. Par. 55 **2** φυλὴ Ἀντ. Tzetz. A. P. 6, 344, 4 δαιδ. τρίπ. **3** τις Ⓒ (cf. 67, 5) τόθ' B. τοι Hemsterh. cf. Panaet. ap. Plut. Aristid. 1, 6 **3** s cf. fr. 79, 3 **5** IG III 82 a p. 484, 7 cadit in ἕσπετο κῦ[δος] **6** = fr. 78, 2 cf. Vitae u. 39 s p. 60 πατρὸς δὲ Λεοπρέπο[υς] (sic) **78** cf. Vitae u. 40 ss Wil. SS. 138. 205 Boas p. 93 **1** Z 101 οἱ . . . μένος ἰσοφ. μνήμηι plerique

79. (145) Ἓξ ἐπὶ πεντήκοντα, Cιμωνίδη, ἤραο ταύρους
καὶ τρίποδας, πρὶν τόνδ᾽ ἀνθέμεναι πίνακα·
τοccάκι δ᾽ ἱμερόεντα διδαξάμενος χορὸν ἀνδρῶν
εὐδόξου Νίκης ἀγλαὸν ἅρμ᾽ ἐπέβης.

---

80. (114) Ἠερίη Γεράνεια, κακὸν λέπας, ὤφελεν Ἴστρον
τῆλε καὶ ἐκ Cκυθέων μακρὸν ὁρᾶν Τάναιν,
μὴ δὲ πέλας ναίειν Cκιρωνικὸν οἶδμα θαλάccης
ἄγκεα νειφομένης ἀμφὶ Μεθουριάδος.
νῦν δ᾽ ὃ μὲν ἐν πόντωι κρυερὸc νέκυc, οἳ δὲ βαρεῖαν
ναυτιλίην κενεοὶ τῆλε βοῶci τάφοι.

[81.] (128) Οἱ μὲν ἐμὲ κτείναντεc ὁμοίων ἀντιτύχοιεν,
Ζεῦ ξένι᾽, οἱ δ᾽ ὑπὸ γᾶν θέντεc ὄναιντο βίου.

ἀλλὰ τήν γε τοῦ Cιμωνίδου cωφροcύνην οἶcθα, εἰ δὲ μή, ἀλλ᾽ ἕτεροι ἴcαcιν, ὡc ἕν τι τῶν ἀγαθῶν ἐcτι τῶν ἐκείνου τὸ γνωριμώτατον cχεδὸν καὶ περὶ τὴν ποίηcιν καὶ περὶ αὐτὸν τὸν βίον. οὗτοc τοίνυν ἀνὴρ φανεῖταί coι καὶ αὐτὸc μειρακιευόμενοc καὶ τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο ἐπὶ γήραοc οὐδῶι γευόμενοc τῆc ἀλαζονείαc. ἐτόλμηcε γοῦν εἰπεῖν· [1]· ταυτὶ γὰρ οὐχ ἕτεροc δήπου περὶ τοῦ Cιμωνίδου λέγει, ἀλλ᾽ αὐτὸc εἰc ἑαυτὸν πεποίηκεν. ἵνα δὲ μὴ δόξηι νέοc ὢν ἔτι καὶ ὡραϊζόμενοc λέγειν ταῦτα, προcτίθηcιν· [2] **79** A. P. 6, 213 ἀνάθημα τοῦ αὐτοῦ (Cιμωνίδου)· cf. Tzetz. Chil. 4, 487 **80** A. P. 7, 496 Cιμωνίδου· εἴc τινα ναυηγὸν ἐν Γερανείαι καὶ ταῖc Cκιρωνίcι πέτραιc ναυαγήcαντα· imitatur Callim. epigr. 15 **81** A. P. 7, 516 τοῦ αὐτοῦ (Cιμω-

---

2 = fr. 77, 6 **79** cf. Wil. SS. l. c. Geffck. 101 Boas p. 197 pertinet ad uictoriam Simonidis a. a. Chr. n. 476 Athenis reportatam **1** cιμωνίδηc cod. Pal. ταύρουc: νίκαc Tzetz. **3** C 603 ἱμερόεντα χορόν. cf. c 194 **3** s in dubium uocauit Wil., sed cf. fr. 77, 3 ss et fr. 39 et Antigenem 6. 10 **4** νίκαc C em. B. cf. fr. 39 **80** cf. Wil. H. 14 (1879) 163 s SS. 212 s 149 H. D. 1, 128, 4 et fr. 81 s **1** ad Γ. prope Megara sitam cf. RE VII 1236 ss Euphor. 92 Mein. 120 P. Scyl. 39 Plin. nat. 4, 23 λ. Aesch. Ag. 283. 298 ἴcτρου sscr. cod. Pal. **3** eodem cadit Hom. hymn. Cer. 14 **4** ἀγνέα νειφομέναc cod. Pal. em. Jac. (νιφ-) ἄγκ. et νίφειν Hom. cf. *Methurides* ap. Plin. nat. 4, 57, sed Μεθουριάδεc Steph. Byz. s. u. **5** Hes. op. 153 κρυεροῦ Ἀίδαο **6** ν. θ 253 τῆδε cod. Pal. em. Wil. eodem cadit Arat. epigr. 2, 2 alia cenotaphiorum epigrammata habes Callim. epigr. 18 Geffck. 179 **81** cf. Boas

[82.] (129) Οὗτος ὁ τοῦ Κείοιο Cιμωνίδεώ ἐcτι caωτήρ,
ὃc καὶ τεθνηὼc ζῶντι παρέcχε χάριν.

---

83. (94) Μνῆμα τόδε κλεινοῖο Μεγιcτία, ὅν ποτε Μῆδοι
Cπερχειὸν ποταμὸν κτεῖναν ἀμειψάμενοι,
μάντιος, ὃc τότε Κῆρας ἐπερχομένας cάφα εἰδώc
οὐκ ἔτλη Cπάρτης ἡγεμόνας προλιπεῖν.

νίδου)· εἴc τινα ὑπὸ ληιcτῶν ἀναιρεθέντα· 7, 77 lemm. in mg. adscr. Cιμωνίδηc εὑρὼν νεκρὸν ἐν νήcωι τινὶ θάψαc ἐπέγραψεν· [1. 2] **2** Hesych. ὄναιντο· . . . ὠφεληθεῖεν **82** A. P. 7, 77 εἰc Cιμωνίδην Cιμωνίδου· in mg. adscr. corr. Cιμωνίδηc εὑρὼν νεκρὸν ἐν νήcωι τινὶ θάψαc ἐπέγραψεν· [fr. 81]. ὁ ταφεὶc νεκρὸc ἐπιφανεὶc τῶι Cιμωνίδηι ἐκώλυce πλεῖν· διὸ τῶν cυμπλεόντων μὴ πειcθέντων αὐτὸc μείναc cώιζεται καὶ ἐπιγράφει τόδε τὸ ἐλεγεῖον τῶι τάφωι· [1. 2] Schol. Aristid. III 533 D. 200 Fromm. ὁ Cιμωνίδηc προcέcχε τινὶ τόπωι καὶ λείψανον εὑρὼν κοcμήcαc ἔθαψεν. καὶ κοιμηθέντι παρέcτη τοῦ λειψάνου τὸ εἴδωλον cυμβουλεῦον μὴ πλεῖν. ὃ δὲ ἀναcτὰc τοῖc ναύταιc ἀνεκοινοῦτο. οἳ δὲ μὴ πειcθέντεc ἀνήγοντο, αὐτὸc δὲ κατέμεινεν ἐκεῖ. χειμῶνι δὲ χρηcάμενοι ναυαγίωι περιέπεcον. καὶ ἐπὶ τούτωι τιμᾶι Cιμωνίδηc αὐτὸν ἐπιγράμματι· [1. 2] cf. Ps.-Liban. διήγημα περὶ Cιμωνίδου uol. 8 p. 42, 13 F. Cic. diu. 1, 56. 2, 134 Val. Max. 1, 7 ext. 3 Tzetz. Chil. 1, 624 ss **83** Herod. 7, 228 θαφθεῖcι δέ cφι αὐτοῦ ταύτηι τῆι περ ἔπεcον καὶ τοῖcι πρότερον τελευτήcαcι ἢ ὑπὸ Λεωνίδεω ἀποπεμφθέντας οἴχεcθαι ἐπιγέγραπται γράμματα λέγοντα τάδε· [fr. 91]. ταῦτα μὲν δὴ τοῖcι πᾶcι ἐπιγέγραπται, τοῖcι δὲ Cπαρτιήτηιcι ἰδίηι· [fr. 92ª]. Λακεδαιμονίοιcι μὲν δὴ τοῦτο, τῶι δὲ μάντι τόδε· [1—4]. ἐπιγράμμαcι μέν νυν καὶ cτήληιcι, ἔξω ἢ τὸ τοῦ

---

p. 223 s, fr. 80, Inscr. ap. Ziebarth Phil. 54 (1895) p. 296 (Panticapaei, aetatis Romanae) οἱ μὲν ἐ. κτ. ὁμοίωc ἀντιτύχοιcαν, Zεῦ ξένιε, οἱ δ[ὲ] γονεῖc θέντεc ὄναιντο βίου. ibid. p. 149 = Headlam Classic. Rev. 14 (1900) p. 7 (in insula Coo aetatis Romanae) οἵ με ὑπεριδόντεc ὁμότεχνοι τῶν αὐτῶν cεῦ, πάτερ, ἀντιτύχοιcαν, οἱ δ' ὑπὸ γῆν θέντεc ὄναιντο βίου **2** fr. 34 βιότου . . . ὤναcα **82** cf. fr. 80 Wil. De tribus carmin. Lat. Gotting. 1893/4 p. 7 s SS. 149 Boas p. 98 ss 196 s 243 **1** τοῦ om. Schol. κείου (κίου) Schol. Tzetz. cιμωνίδου A. P. **2** ζῶντ' ἀπέδωκε A. P. **83** cf. Geffck. 102 Preger 20 Boas p. 3 ss L. Weber Riv. d. Fil. Cl. 15 (1937) p. 379 s **1** a Μν. τ. incipiunt Hipparch. 1. 2, epigr. ap. Geffck. 15. 88, Pepl. Arist. 2, alia multa κλειτοῖο Herod. u. l. (ex Hom.) μεγιcτίου A. P. de Μεγ. cf. RE XV 332 **3** K. fr. 2

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

84. (113) Cῆμα καταφθιμένοιο Μεγακλέος εὖτ᾽ ἂν ἴδωμαι,
οἰκτίρω cέ, τάλαν Καλλία, οἳ᾽ ἔπαθες.

EPIGRAMMATA SEPVLCRALIA AETATIS SIMONIDEAE

85. (111) Ἀνδρὸc ἀριστεύcαντος ἐν Ἑλλάδι τῶν ἐφ᾽ ἑαυτοῦ
Ἱππίου Ἀρχεδίκην ἥδε κέκευθε κόνις·
ἣ πατρός τε καὶ ἀνδρὸς ἀδελφῶν τ᾽ οὖca τυράννων
παίδων τ᾽ οὐκ ἤρθη νοῦν ἐc ἀτacθαλίην.

86. (112) Μνήcομαι, οὐ γὰρ ἔοικεν ἀνώνυμον ἐνθάδ᾽ κεῖcθαι θανοῦcαν ἀγλαὴν ἄκοιτιν [Ἀρχεναύτεω
Ξανθίππην, Περιάνδρου ἀπέκγονον, ὅc ποθ᾽ ὑψι- cήμαινε λαοῖc τέρμ᾽ ἔχων Κορίνθου. [πύργου

μάντιος ἐπίγραμμα, Ἀμφικτύονέc εἰcί cφεac οἱ ἐπικοcμήcαντεc· τὸ δὲ τοῦ μάντιος Μεγιcτίεω Cιμωνίδης ὁ Λεωπρέπεός ἐcτι κατὰ ξεινίην ὁ ἐπιγράψαc A. P. 7, 677 ἐκ τῆc ἱcτορίαc Ἡροδότου· εἰc τὸν τάφον Μεγιcτέωc τοῦ μάντεωc τοῦ ὑπὸ Περcῶν ἀναιρεθέντοc· **84** A. P. 7, 511 τοῦ αὐτοῦ (Cιμωνίδου)· εἰc Μεγακλέα· **85** Thvc. 6, 59 Ἱππόκλου γοῦν τοῦ Λαμψακηνοῦ τυράννου Αἰαντίδηι τῶι παιδὶ θυγατέρα ἑαυτοῦ μετὰ ταῦτα Ἀρχεδίκην Ἀθηναῖοc ὧν Λαμψακηνῶι ἔδωκεν (ὁ Ἱππίαc) αἰcθανόμενοc αὐτοὺc μέγα παρὰ βαcιλεῖ Δαρείωι δύνacθαι. καὶ αὐτῆc cῆμα ἐν Λαμψάκωι ἐcτὶν ἐπίγραμμα ἔχον τόδε· [1—4] Arist. rhet. 1, 9 p. 1367^{b}, 19 (cf. 110) καὶ τὸ τοῦ Cιμωνίδου [3] (cf. Anonym. ad l. p. 54, 28 R. Stephan. ad l. p. 281, 25 R. (uol. 21) [3]) Isidor. Pel. ep. 3, 224 (Migne Gr. 78) Ἀρχεδίκη πατρὸc ἀνδρὸc ἀδελφῶν τ᾽ οὖca κτλ. **86** A. P. 13, 26 Cιμωνίδου ἐπιτύμβιον· ⟨ἐπὶ⟩ τῶι τετραμέτρωι μείουρον τρίμε-

---

4 ἔτλη c. inf. 96, 7 s. cf. 158, 7 s ἡγεμόνα ci. Lav. **84** cf. Wil. SS. 211 s **85** ss cf. Wil. GN 1897 p. 306 ss TG 37 **85** cf. Wil. SS. 213, qui contulit epigr. ap. Plut. quaest. conuiu. 9, 15, 2 p. 747^{f}, Geffck. 109 Preger 31 proleg. p. XXI s Boas p. 70 ss C. M. Bowra ClPh. 1934, 230 ss H. Schaefer Staatsform und Politik p. 182 **1** ἀρ. Hom. **2** ex. cf. fr. 116, 4. alia congessit Geffck. ad l. **3** dixit Cynisca, Archidami filia, Olympiae prima uictrix IG V 1, 1564^{a} Geffck. 129 (a. 396/3) Cπάρτας μὲν [βαcιλῆεc ἐμοὶ] πατέρεc καὶ ἀδελφοί **4** ἀτ. Hom. **86** cf. Wil. SS. 216 et ad metrum Archiloch. 112 ss Hor. carm. 1, 4 *soluitur acris hiems* **3** ἀπέκγ. nouom de Periandri gente cf. RE XIX 712 ὑψίπ. uox tragica **4** P 250 s cημαίνουcι . . . λαοῖc λ. fr. 32, 4 τέρμα

87. (89) Δίρφυος ἐδμήθημεν ὑπὸ πτυχί, cῆμα δ᾽ ἐφ᾽ ἡμῖν
ἐγγύθεν Εὐρίπου δημοcίαι κέχυται.
{οὐκ ἀδίκωc· ἐρατὴν γὰρ ἀπωλέcαμεν νεότητα
τρηχεῖαν πολέμου δεξάμενοι νεφέλην.}

88. (90) **a** Ἑλλήνων προμαχοῦντεc ᾽Αθηναῖοι Μαραθῶνι
χρυcοφόρων Μήδων ἐcτόρεcαν δύναμιν.
b Ἑλλήνων προμαχοῦντεc ᾽Αθηναῖοι Μαραθῶνι
ἔκτειναν Μήδων εἴκοcι μυριάδαc.
c Ἑλλήνων προμαχοῦντεc ᾽Αθηναῖοι Μαραθῶνι
ἔκτειναν Μήδων ἐννέα μυριάδαc.

88ᴬ. ᾽Ανδρῶν τῶνδ᾽ ἀρετᾱ[⏑ – ⏑ – ∪∪] αἰεί

τρον **87** A. Plan. 26 Cιμωνίδου· **88** Lycvrg. Leocr. 109 τοιγαροῦν ἐπὶ τοῖc ἡρίοιc (ὁρίοιc τοῦ βίου Ⓒ) μαρτύρια ἔcτιν ἰδεῖν τῆc ἀρετῆc αὐτῶν ἀναγεγραμμένα ἀληθῆ πρὸc ἅπανταc τοὺc Ἕλληναc, ἐκείνοιc μέν· [fr. 92ᵇ], τοῖc δ᾽ ὑμετέροιc προγόνοιc· [**a**] Schol. Aristid. II 159, 15 D. (p. 289 Fromm.) [**b**] Svid. s. Ποικίλη· [**b**] Aristid. or. 28, 63 (II 161 s K.) ἆρά coι καὶ τὰ τοιάδε δόξει ἀλαζονεία τιc εἶναι; [**c**] καί· [fr. 89] καὶ πάντα ἐκεῖνα καλλίω τῶν cῶν, οἶμαι, λόγων ἐπιγράμματα; cf. Pavs. 1, 32, 3

88 A Inscr. Fori Athen. ed. J. H. Oliver[1] Hesperia 2 (1933)

---

est τέλοc, ἀρχή **87** hoc quoque epigramma spectat ad Atheniensium de Chalcidensibus uictoriam a. a. Chr. n. 506. cf. fr. 100 Herod. 5, 74. 77 RE III 2081 s Reitz. p. 109 Boas p. 220 s **1** de Δ., Euboeae saltu, cf. RE V 1170 Hom. hymn. Apoll. 269 ὑπὸ πτυχὶ Παρνηcοῖο **1** s cῆμα χεῦαι Hom. cf. Geffck. 58, 2 ἑταῖροι cᾶμα χέαν **3** s postea adiectos esse docuit Wilhelm Österr. Jahresh. 2 (1899) p. 244 **3** οὐκ ἀδίκωc sic redit ap. Kai. Epigr. 381 cf. 130, 2 ἐρατῇι πὰρ νεότητι μένειν 115, 1 ἀγλαὸν ὤλεcαν ἥβην cum adn. **4** τρηχείην Ⓒ em. Schnw. ex fr. 110, 1. sed cf. Ap. Rhod. 2, 375 Rhian. 11, 1 ad δεξ. cf. 120, 4. 96, 2 P 591 al. ἄχεοc νεφέλη . . . μέλαινα **88** cf. Hi. Phil. 48 (1889) 229 ss Geffck. 107 Preger 199 Boas p. 92 ss 101 ss 193. 243 Hi. v. G. Epigr. 12 Friedl. St. It. Fil. Cl. 15 (1938) p. 98 **a 1** Γ 16 Τρωcὶν . . . προμάχιζεν **2** cf. Hesych. ἐcτόρεcαν· ἔcτρωcαν **b c 2** εἴκοcι lectionem ueram esse statuit Boas ex Iustino 2, 9, 20 *(ducenta milia)*, cuius auctor Ephorum secutus est

88 A utrum agatur de uictoriis Salaminia-Plataeensi (Hi. v. G.) an Marathonia (Maas, Wilhelm), adhuc sub iudice lis est

1 cf. fr. 122 D. cum Wil. SS. 215 (de Tegea) Ditt. Syll.[3] 1225

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

[_ ⏑ _ ⏑ _] πε̣ρco[νομ _ ⏑ ⏑ ⏒]
ἔcχον γὰρ πεζοί τε [καὶ ὁκυπόρ̄ων ἐπὶ νε̄ô]ν
*h*ελλά[δα μὲ] πᾶcαν δούλιο[ν ἦμαρ ἰδε̂ν].

88B. Ἐν ἄρα τοῖcζ' ἀδάμ[αντος ἐνὶ φρεcὶ θυμός, *h*]ότ' cτε̂caμ πρόcθε πυλῶν ἀν[τία μυριάcιν], [αἰχμέν

---

p. 480 ss cum imagine ibid. 5 (1936) 232 Hi. v. Gaertr. H. 69 (1934) p. 204 ss W. Peek ibid. p. 339 ss J. L. Myres Simonides, Aeschylus and the battle of Marathon in Antiquity (A Quarterly Review of Archeol. Southampton) 8 (1934) 176 A. Wilhelm Anz. AW Wien 71 (1934) (u. PhW. 1935, 838 et W. Peek H. 70 [1935] p. 462[4]) P. Maas et L. Wickert H. 70 (1935) p. 235 ss Kirchner Imag. inscr. Attic. tab. 9 J. H. Oliver[2] Amer. Journ. of Phil. 56 (1935) p. 193 ss C. M. Bowra Greek lyric poetry (Oxon. 1936) p. 356 s Arvanitzopulos Ἑλληνικὴ Ἐπιγραφική 1937, 118 D. M. Robinson ClPh. 33 (1938) p. 211 P. Friedl. St. It. Fil. Class. 15 (1938) 93 s

88 B Inscr. Fori Athen. ed. J. H. Oliver[1] et Hi. v. Gaertr. l. c. (sub 88 A) J. L. Myres l. c. (sub 88 A) W. Peek H. 69 (1934) p. 339 ss A. Wilhelm l. c. P. Maas l. c. Kirchner l. c. J. H. Oliver[2]

GA 1933, 415 ss ἀρετε̂[c λάμπει κλέος ἄφθιτον] αἰεί Peek p. 340[2] ex SEG 3, 441 ἀρετὲ̂ [cχέ̄cει κλ. ἄφθ.] αἰεί Oliver[2] Bowra **1** ex. siue αἰετ[**2** [ἀντίον *h*οἰ] Περcῶν [ἐν Μαραθῶνι θάνον] Oliver[2] Bowra **2** ex. tentaui ex Aesch. Pers. 584 s τοὶ δ' ἀνὰ γᾶν Ἀcίαν δὴν οὐκέτι περcονομοῦνται et 919 περcονόμου τιμῆc μεγάληc **3** suppl. Hi. v. Gaertr. ex fr. 115, 3 τε̄[ν βαρβαρόφω̄νον ἀυτε̄́]ν Merritt Oliver[2] Bowra τε [καὶ ὁ̄́κυπόδω̄ν ἐπὶ πό̄́λω̄]ν Maas conlatis fr. 120 Hes. fr. 21 b. 22 Ps.-Hes. scut. 97 **4** ex. cf. Z 463 δούλιον ἄρτον ἔδων dixit Archil. fr. 79, 6

88 B Aeschylo dederunt J. L. Myres Oliver[2] C. M. Bowra l. c.

1 cf. initium epigr. ap. Aeschin. 3, 183 Plut. Cimon. 7, 4 (Hi. v. G. Epigr. 34) ἦν ἄρα κἀκεῖνοι ταλακάρδιοι contulit Hi. v. G. Θεόζοτος suppleuimus ego Maas Wilhelm ex Hes. theog. 239 Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεcὶ θυμὸν ἔχουcαν (cf. ψ 172 ciδήρεον ἐν φρεcὶν ἦτορ' Peek l. c. p. 340[1] et Hor. carm. 1, 3, 9 s *illi robur et aes triplex circa pectus erat* et Pind. fr. 123 Schr. ὃc μὴ πόθωι κυμαίνεται, ἐξ ἀδάμαντος ἢ ciδάρου κεχάλκευται μέλαιναν καρδίαν) nunc magis placet Paulo Maas ἀδάμ[αντος ἔcω̄ κέαρ *h*οί ῥά π]οτ' αἰ, qui olim ἀδάμ[αντι πεφραγμένον ἔτορ *h*]ότ' ap. Hi. v. G. ἀδάμ[ας ἐν cτέθεcι θυμός] Oliver[2] Merritt ἀδάμ[αcτος ἐνὶ φρεcὶ θυμός] Bowra **1** s αἰχ. cτ. est aciem consistere conl. Pind. Ol. 7, 19 Eur. Heracl. 216 **2** suppl. Hi. v. G. Wilhelm ἄν[δρεc ἀρε̄ιθόοι] Maas ex fr. 89, 2 **2** s ἀν[τίον *h*ιεμένω̄ν] et ῥ[ύcαντο δὲ τὲc πολυβόλο] tentauit Peek l. c. p. 341 s

ἀνχίαλομ πρῆcαι Ῥ[υciπτόλιος μεμαότ̄ων]
ἄcτυ βίαι Περcῶν κλινάμενο[ι δύναμιν].

89. (104) ἀμφί τε Βυζάντειον ὅcοι θάνον, ἰχθυόεccαν
ῥυόμενοι χώραν, ἄνδρες ἀρηιθόοι.

90. (96) **a** ⸢Ὦ ξένε, εὔυδρ⸣όν ποκ᾽ ἐναίομες ἄcτυ Cορίνθο,
⸢νῦν δ(ὲ) ἁμ(ὲ) Αἴα⸣ντος ⸢νᾶcος ἔχει⸣ C⸢αλαμίc.⸣
b Ὦ ξένε, εὔυδρόν ποτ᾽ ἐναίομεν ἄcτυ Κορίνθου,
νῦν δ᾽ ἅμ᾽ Αἴαντος νᾶcος ἔχει Cαλαμίc.
ἐνθάδε Φοινίccας νῆας καὶ Πέρcας ἑλόντες
καὶ Μήδους ἱερὰν Ἑλλάδα ῥυόμεθα.

---

l. c. C. M. Bowra l. c. D. M. Robinson l. c. **89** Aristid. or. 28, 63 (II 161 s K.) ἆρά coι καὶ τὰ τοιάδε δόξει ἀλαζονεία τιc εἶναι; [fr. 88ᵉ] καί· [1. 2] καὶ πάντα ἐκεῖνα καλλίω τῶν cῶν, οἶμαι, λόγων ἐπιγράμματα; καὶ ἔτι γε μᾶλλον· [fr. 103] **90** Inscr. ap. Dragumis Athen. Mitteil. 22 (1897) p. 52 ss tab. IX Wilhelm OestJh. 2 (1899) p. 227 Hicks-Hill 18 Nachmanson Histor. gr. Inschr. 12 Salamine in necropoli [**a**] Plut. malign. Herod. 39 p. 870ᵉ ἐν δὲ Cαλαμῖνι παρὰ τὴν πόλιν ἔδωκαν αὐτοῖc θάψαι τε τοὺc ἀποθανόντας ὡc ἄνδραc ἀγαθοὺc γενομένουc καὶ ἐπιγράψαι τόδε τὸ ἐλεγεῖον· [**b**] subsequitur fr. 95ᵃ Favorin. (Ps.-Dio Prvs.) or. 37, 18 (II 21 Arn.) ἐν Cαλαμῖνι δὲ ἠρίcτευcαν καὶ τῆc νίκηc αἴτιοι κατέcτηcαν (οἱ Κορίνθιοι). Ἡροδότωι [7, 202] γὰρ οὐ προcέχω, ἀλλὰ τῶι τάφωι καὶ τῶι Cιμωνίδηι, ὃc ἐπέγραψεν ἐπὶ τοῖc νεκροῖc τῶν Κορινθίων τεθαμμένοιc ἐν Cαλαμῖνι· [**c**]. ἔcτι δὲ καὶ ἕτερον ἐπίγραμμα Cι-

---

3 suppl. Hi. v. G. cf. Aesch. Sept. 434 πρήcω πόλιν 128 ῥυcίπολοc γενοῦ, Παλλάc β[αθυχαιτάων μεμ.] Maas Δ 40 μεμαὼc πόλιν ἐξαλαπάξαι 3 s ante ἄcτυ litteram o cognouisse sibi uidetur Rangabé 4 Hom. passim eodem sensu κλίνειν, tamen δόραcιν (cf. Γ 135) non audeo ad κλ. δ. cf. IG I 363 b 4. adde fr. 88 a, 2 Μήδων ἐcτόρεcαν δύναμιν

89 cf. Boas p. 92 ss et ad hoc epigr. et quod sequitur Maas H. 70 (1935) 235 s Friedl. St. It. Fil. Cl. 15 (1938) p. 95. 97 s, qui contulit R. Heinze Von altgriech. Kriegsgräbern NJahrb. 18 (1915), 1 ss 1 βυζάντιον C em. Scal. Βυζάντειαν B. ex Steph. Byz. s. Βυζάντιον ἰχθ. Hom. 2 Θ 298 al. ἀρηιθόων αἰζηῶν cf. Hesych. s. ἀρηϊθόων **90** cf. Wil. GN 1897, 307 ss SS. 192 ss Geffck. 96 Hi. v. G. Epigr. 20 Preger 6ᵃᵇ Boas p. 67 s 80. 86 s 90 s 109 s 232. 237 Semenov Festschr. des histor.-philol. Vereins München 1905

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

c Ὦ ξένε, εὐυδρόν ποτ᾽ ἐναίομεν ἄστυ Κορίνθου,
νῦν δὲ μετ᾽ Αἴαντος νᾶσος ἔχει Σαλαμίς.
ῥεῖα δὲ Φοινίσσας νῆας καὶ Πέρσας ἐλόντες
καὶ Μήδους ἱερὰν Ἑλλάδ᾽ ἱδρυσάμεθα.

• **91.** (91) Μυριάσιν ποτὲ τῆιδε τριακοσίαις᾽ ἐμάχοντο
ἐκ Πελοποννάσου χιλιάδες τέτορες.

92. (92) **a** Ὦ ξεῖν᾽, ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις᾽, ὅτι τῆιδε
κείμεθα τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

b Ὦ ξένε, ἄγγειλον Λακεδαιμονίοις᾽, ὅτι τῆιδε
κείμεθα τοῖς κείνων πειθόμενοι νομίμοις.

μωνίδηι εἰς αὐτὸν τὸν στρατηγὸν ἐξαίρετον· [fr. 94[b]]. ἠλευθέρωσαν δὲ καὶ τὴν Σικελίαν ἀπὸ τῶν βαρβάρων καὶ τὰς Συρακούσας δὲ ἀπὸ τῶν τυράννων **91** Herod. 7, 228 cf. fr. 83 A. P. 7, 248 Σιμωνίδου· εἰς τοὺς μετὰ Λεωνίδην μαχεσαμένους Πέρσας· Aristid. 28, 65 (II 162 s K.) σὺ δ᾽ οὖν ἐξέταζε τὰ Δώρια, εἰ βούλει, καὶ τὰ Λακωνικά· [1. 2] sequitur fr. 95[b] Diod. 11, 33, 2 ἐπέγραψαν δὲ (οἱ Ἕλληνες) καὶ τοῖς ἐν Θερμοπύλαις ἀποθανοῦσι Λακεδαιμονίοις κοινῆι μὲν ἅπασι τόδε· [1. 2], ἰδίαι δὲ αὐτοῖς τόδε· [fr. 92[b]] Suid. s. Λεωνίδης [1. 2] **92** Herod. 7, 228 cf. fr. 83 [**a**] Suid. s. Λεωνίδης· [**a**] Lycurg. Leocr. 109 cf. fr. 88[a] [**b**] Diod. 11, 33, 2 cf. fr. 91 [**b**] Strab. 9, 4, 16 p. 429 ἡ θρυλουμένη ἐπιγραφὴ τῆι Λακεδαιμονίων στήλη οὕτως ἔχουσα· [**b**] **b** uertit Cic. Tusc. 1, 101 *pari animo Lacedaemonii in Thermopylis occiderunt, in quos Simonides: ‘dic, hospes, Spartae nos te hic*

---

p. 50 s **a b c 1** de ξένε cf. Wil. SS. 192, 3 **c 1** ξεῖνε Aristid. M **a 1** Ϛ in K uidetur esse correctum **a b 2** δὲ ἀνάματος Plut. Ϛ em. Valck. B. **a b c 2** Pepl. Aristot. 8 Τεῦκρον . . . γῆ Σαλαμὶς κατέχει **b c 3 s** postea adiectos esse iam cognouerant Kai. Wil. **c 3** ναῦς Fauor. u. l. **b 4** ῥυσάμεθα Jacobs B. cf. fr. 102, 2 **91** cf. Hi. Phil. 48 (1889), 229 ss Geffck. 106 Preger 200 Boas p. 3 ss 92 ss 194 **1** τεῖδε Preger (recte) τριηκοσίαις Herod. A. P. τριηκοσίης᾽ Aristid. διακοσίαις (διηκ- P) Diod. **2** IG II 3111 Kai. Epigr. 47 ἐκ Πελ. πελοποννήσου Ϛ praeter Herod. u. l. A. P. τέτταρες Aristid. **92** cf. Cic. Tusc. l. c. Geffck. 105 Preger 21 Hi. v. Gaertr. Epigr. 16 Boas p. 3 ss 43. 81 ss 194 Wil. SS. 201. 206 R. Heinze NJbb. 18 (1915) p. 6 ss Friedl. St. It. Fil. Cl. 15 (1938) 99 ss **1** ξενε (i. ξένε siue ξῆνε) dabat lapis (cf. fr. 90[a]) ξεῖν᾽ Lycurg. Ϛ ἄγγελλε Suid. Ϛ ἀπάγγειλον Strab. **2** κείμεθα dicunt qui

c ᾽Ω ξεῖν᾽, ἄγγειλον Λακεδαιμονίοις᾽, ὅτι τῆιδε
κείμεθα τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

93. (*93) Τούσδε ποτὲ φθιμένους ὑπὲρ Ἑλλάδος ἀντία μητρόπολις Λοκρῶν εὐθυνόμων ᾽Οπόεις. [Μήδων

94. (98) **a** Οὗτος ᾽Αδειμάντου κείνου τάφος, ὃν διὰ πᾶσα
Ἑλλὰς ἐλευθερίας ἀμφέθετο στέφανον.

b Οὗτος ᾽Αδειμάντου κείνου τάφος, οὗ διὰ βουλάς
Ἑλλὰς ἐλευθερίας ἀμφέθετο στέφανον.

95. (97) **a** ᾽Ακμᾶς ἑστακυῖαν ἐπὶ ξυροῦ Ἑλλάδα πᾶσαν
ταῖς αὑτῶν ψυχαῖς κείμεθα ῥυσάμενοι.

---

uidisse iacentis, dum sanctis patriae legibus obsequimur' A. P. 7, 249 (Plan.) Σιμωνίδου· [**c**] **93** Strab. 9, 4, 2 p. 425 ὁ δ᾽ ᾽Οποῦς ἐστι μητρόπολις (Λοκρῶν), καθάπερ καὶ τὸ ἐπίγραμμα δηλοῖ τὸ ἐπὶ τῆι πρώτηι (ἐπὶ μιᾶι ci. Boas) τῶν πέντε στηλῶν τῶν περὶ Θερμοπύλας ἐπιγεγραμμένον πρὸς τῶι πολυανδρίωι· [1. 2] **94** Plvt. malign. Herod. 39 p. 870^{f} αὐτός γε μὴν ὁ ᾽Αδείμαντος, ὧι πλεῖστα λοιδορούμενος Ἡρόδοτος [8, 5] διατελεῖ καὶ λέγων· ᾽μοῦνον ἀπαίρειν τῶν στρατηγῶν ὡς φευξόμενον ἀπ᾽ ᾽Αρτεμισίου καὶ μὴ περιμενοῦντα᾽, σκόπει τίνα δόξαν εἶχεν· [**a**] Favorin. (Ps.-Dio Prvs.) or. 37, 19 (II 21 Arn.) [**b**] cf. fr. 90^{c} A. P. 7, 347 εἰς ᾽Αδείμαντον τὸν ὑπατικόν· Σιμωνίδου τοῦ Κηίου [**b**] **95** Plvt. malign. Herod. 39 p. 870^{ef} praecedit fr. 90^{b} τὸ δ᾽ ἐν ᾽Ισθμῶι κενοτάφιον

---

sepulti sunt, non qui ceciderunt ῥ. π. Theogn. 1152. 1262 Preger 73, 2. cf. fr. 107, 2 **93** cf. Preger 20 Hi. v. Gaertr. Epigr. 18 Boas p. 22 ss **1** ποτε C def. Friedl. St. It. Fil. Cl. 15 (1938) 95 ss ποθεῖ Mein. ex fr. 137, 2 iniuria **2** Steph. Byz. s. ᾽Αλπηνοί seu potius ῎Αλπωνος hoc oppidum erat μητρόπολις Λοκρῶν (RE XIII 1156, 18 ss) de Opunte cf. RE XVIII 812 s 815 s **2** εὐθ. nouom num de Zaleuco cogitauit poeta? cf. RE XIII 1157 s 1318 ss 1349, 8 ss **94** cf. Wil. SS. 195 ss Boas p. 86 s 90. 236 **1** de ᾽Αδ., Corinthiorum duce, cf. RE I 354 s, 2 **a 1** cf. Pepl. Arist. 13 οὗτος ᾽Οδυσσῆος κείνου τάφος, ὃν διὰ πολλὰ ῞Ελληνες . . . εὐτύχεσαν κείνου om. Plut. **b 1** βουλᾶς Wil. **2** ἐλευθερίης cod. Pal. Epigr. ap. Athen. 1, 19^{b} ἀμφέθετο στεφάνους contulit W. Peek H. 68 (1933) p. 118 s (cum imagine) scol. Attic. a. fere 480 a. Chr. n. in pyxide coloris rubri [. . . ἐλε]υθερίας καλὸν ἔχει στέφανον **95** cf. Wil. SS. 194 s Geffck. 108 Preger 5 Wilhelm l. c. 243 s Boas p. 86. 92 ss 109. 236 s 243 **1** K 173

b Ἀκμῆς ἑστηκυῖαν ἐπὶ ξυροῦ Ἑλλάδα πᾶσαν
ταῖς αὑτῶν ψυχαῖς κείμεθα ῥυσάμενοι
δουλοσύνης· Πέρσαις δὲ περὶ φρεσὶ πήματα πάντα
ἤψαμεν, ἀργαλέης μνήματα ναυμαχίης.
ὀστέα δ' ἡμιν ἔχει Σαλαμίς· πατρὶς δὲ Κόρινθος
ἀντ' εὐεργεσίης μνῆμ' ἐπέθηκε τόδε.

96. (107) Ἑλλάδι καὶ Μεγαρεῦσιν ἐλεύθερον ἆμαρ ἀέξειν
ἱέμενοι θανάτου μοῖραν ἐδεξάμεθα·
τοὶ μὲν ὑπ' Εὐ〈β〉οί〈ας〉 ἄκ[ρω]ι πάγωι, ἔνθα καλεῖται
ἄγν〈ᾶ〉ς Ἀρτέμιδος τοξοφ〈όρ〉ου τέμενος·
τοὶ δ' ἐν ὄρει Μυκάλας, τοὶ δ' ἔνπροσθε〈ν〉 Σαλαμῖνος
〈ναῶν Φοινισσᾶν ἐξολέσαντες Ἄρη〉,
τοὶ δὲ καὶ ἐν πεδίωι Βοιωτίωι, οἵτινες ἔτλαν
χεῖρας ἐπ' ἀνθρώπους ἱππομάχους ἱέναι.

ἐπιγραφὴν ἔχει ταύτην· [a] Schol. Aristid. 126, 4 ad Panath. I 204, 11 D. (III 136, 22 D. p. 52 Fromm.) [a] A. P. 7, 250 (praecedit epigr. 92e) Σιμωνίδου· εἰς τοὺς αὐτούς (i. τοὺς ἐν Θερμοπύλαις τεθνεῶτας) [falso] [a] Aristid. or. 28, 65 s (II 163 K.) (praecedit fr. 91) ἆρ' οὖν οὐκ ἀλαζονεία ταῦτα καὶ πολλὴ καὶ πρός γε αὐθάδεια λαμπρά; τετρακισχίλιοι, φασίν, ὄντες τριακοσίαις μυριάσι πολεμίων ἀντήραμεν. ἕτεροι δ' αὖ λέγουσιν· [b], ὥστε ὥρα σοι σκώπτειν αὐτοὺς ὡς ἀδολέσχας τινὰς νεκροὺς καὶ οὐκ εἰδότας ἡσυχίαν ἄγειν **96** CIG 1051 IG VII 53 Wilhelm Österr. Jahresh. 2 (1899) 236 ss Hicks-Hill 17 Palaeochorii in loco Megaridis rep., saec. p. Chr. IIII/V uel VI τὸ ἐπίγραμμα τῶν ἐν τῶι Περσικῶι πολέμωι ἀποθανόντων κὲ κειμένω[ν] | ἐνταῦθα ἡρώων, ἀπολό-

---

ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς. cf. Hesych. s. ἐπὶ ξυροῦ ἔπι mauolt Kal. **b 2** s cf. fr. 102, 2 cum adn. **3** δουλοσύνας u. l. **4** ναυμαχίας Iunt. **5** ἡμιν (ἡμῖν) Ⓒ ἄμμιν Br. cf. fr. 90 **96** cf. Paus. 1, 43, 3 Wil. GN 1897 p. 320 ss Kai. Epigr. Gr. 461 Boas p. 78 ss **1** αεξιν lapis in ἀέξει cadit fr. 64, 5 contra fr. 88 A 4 *h*ελλ[άδα μὲ] πᾶσαν δούλιο[ν ἦμαρ ἰδὲν] cf. 119, 2 **2** flectit μοῖρ' ἔκιχεν θανάτου (fr. 135, 2) ad ἐδ. cf. 87, 4 cum adn. **3** ευροιακ[. .]ι lap. em. B. καλειτε lap. **4** εαγναε lap. uoluitne falso Fαγνᾶς? τοξοφιου lap. em. B. ex Φ 483 **5** ορι μοι καλας lap. ενπροσθε σαλαμεινος lap. **6** add. Boeckh cf. fr. 90 b c, 3. 103 a b c 6 **7** παιδιω lap. **7** s οὐκ ἔτλη cum inf. 83, 4 **8** Περσῶν ἱππομάχων fr. 144, 4 Br. ad ἱππ. cf. Snell H. Einzelschr. 5

ἀστοὶ δὲ ἄμμι τόδ' ⟨ἀνδρείας⟩ γέρας ὀμφαλῶι ἀμφί
10 Νισαίων ἔπορον δαμοδόκων ἀγόρων.

97. (109) **a** Τούσδ' ἀπὸ Τυρρηνῶν ἀκροθίνια Φοίβωι ἄγοντας
ἓν πέλαγος, μία ναῦς, εἷς τάφος ἐκτέρισεν.

b Τούσδε ποτ' ἐκ Σπάρτας ἀκροθίνια Φοίβωι ἄγοντας
ἓν πέλαγος, μία νύξ, ἓν σκάφος ἐκτέρισεν.

98. (125) Ἀργεῖος Δάνδης σταδιοδρόμος ἐνθάδε κεῖται
νίκαις ἱππόβοτον πατρίδ' ἐπευκλεΐσας,
Ὀλυμπίαι δίς, ἐν δὲ Πυθῶνι τρία,
δύω δ' ἐν Ἰσθμῶι, πεντεκαίδεκ' ἐν Νεμέαι,
5 τὰς δ' ἄλλας νίκας οὐκ εὐμαρές ἐστ' ἀριθμῆσαι.

99. (169) Πολλὰ πιὼν καὶ πολλὰ φαγὼν καὶ πολλὰ κάκ'
ἀνθρώπους κεῖμαι Τιμοκρέων Ῥόδιος. [εἰπών

μενον δὲ τῶι χρόνωι Ἑλλάδιος ὁ ἀρχιερεὺς ἐπιγρ[α]|φῆναι ἐποίησεν ἰς τειμὴν τῶν κειμένων καὶ τῆς πόλεως. Σιμωνίδης| ἐποίει. [1—10]. μέχρις ἐφ' ἡμῶν δὲ ἡ πόλις καὶ ταῦρον ἐνήγιζεν **97** A. P.[1] post 7, 650 Σιμωνίδου· εἰς ναυηγούς τινας ἐν Τυρρηνίαι ναυαγήσαντας· [2]7, 270 (Plan.) Σιμωνίδου· εἰς τοὺς ἀπὸ Σπάρτης ναυαγήσαντας· **98** A. P. 13, 14 Σιμωνίδου· **99** Athen. 10, 415[f] καὶ Τιμοκρέων δ' ὁ Ῥόδιος ποιητὴς

---

pap. Argentor. gr. 2340 c 16 p. 93 cum adn. p. 96 ιενε lap. **2** ἀνδρείας add. Sitz. cf. PhW. 1921, 1054 **10** νεισεον lap. δαμ. nouom γαορω lap. em. B. ex Eur. **97** cf. Wil. SS. 213 Geffck. 110 Boas p. 243 s Semenov Festschr. d. histor.-philol. Vereins München 1905 p. 51 s **a 1** cf. fr. 108 Ταῦτ' ἀπὸ δυσμενέων Μήδων IGA 510 τῶι Διὶ Τυράν' ἀπὸ Κύμας **a b 1** ἀκροθήνια A. P. Plan. ad ἀκρ. cf. Passow-Croenert 234, 26 ss **b 1** φοῖβ' ἀγαγόντας cod. Pal.[2] **a 2** contulit Geffck. IG XII 7, 113, 2 [καὶ τ]άφος εἷς φθιμένους δέξατο γηραλείους et A. P. 7, 444, 6 s **b 2** μία νύξ lectionem genuinam esse cognouit Wil. **98 1** δάνδις σταδιαδρόμος cod. Pal. uicit D. Olympia a. 472 a. Chr. n. cf. Afric. ap. Euseb. chron. 1, 204 Dion. Hal. antiq. 9, 37, 1 RE IV 2100 στ. Plat. leg. 8, 833[a] A. P. 11, 208 **2** B 287 (saepe) Ἄργεος ἱπποβότοιο IG XII 9, 1195 Geffck. 185, 1 ἐπευκλέισεν ad πατρ. εὐκλ. cf. Tyrt. 9, 23 s Geffck. Epigr. 86, 2 cum adn. **3** s cf. 152 **4** ἰσθμοῖ cod. Pal. em. B. Mein. νεμαία cod. Pal. em. B. Schm. **99** cf. Diog. Laert. 2, 25 Boas p. 117 s Wil. SS. 146, 2 P. Maas

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

EPIGRAMMATA DEDICATORIA AETATIS SIMONIDEAE

100. (132) **a*** ⌊Δεcμôι ἐν ἀχνυόεντι cιδηρέōι ἔcβεcαν *h*ύβ⌋ριν
παῖδε⌊c Ἀθηναίων ἔργμαcιν ἐν πολέμο⌋
⌊ἔθνεα Βοιωτῶν καὶ Χαλκιδέων δαμάcαντεc.⌋
τῶν *h*ίππος δ⌊εκάτην Παλλάδι τάcδ' ἔθεcαν.⌋
b* ⌊Ἔθνεα Βοιωτῶν καὶ Χαλκιδέων δαμάcαντεc⌋
⌊παῖδεc Ἀθ⌋ηναίων ἔργμα⌊cιν ἐν πολέμω⌋
⌊δεcμôι ἐν ἀχνυόεντι cιδηρέōι ἔcβεcαν *h*ύβριν.⌋
⌊τῶν *h*ί⌋ππος δεκά⌊την Παλλάδι τάcδ' ἔθεcαν.⌋

καὶ ἀθλητὴc πένταθλοc ἄδην ἔφαγε καὶ ἔπιεν, ὡc τὸ ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐπίγραμμα δηλοῖ· [1. 2] A. P. 7, 348 (Plan.) εἰc Τιμοκρέοντα τὸν Ῥόδιον in mg. m.² Cιμωνίδου **100** IG I suppl. 334ª p. 78 in quadrigarum basi marmoris Eleusinii post uictoriam a Boeotis et Chalcidensibus a. a. Chr. n. 506 reportatam Athenis ab Atheniensibus conlocata in arce s. VI ex. (cf. E. Reisch Gr. Weihgesch. 12. 17, 3) [**a**]. IG I suppl. 334 Hicks-Hill 11 eiusdem doni post a. a. Chr. n. 446 e marmore Pentelico instaurati titulus uersuum ordine mutato, cum catenae non iam

---

RE VI A 1271, 57 ss, qui ad epitaphium cauillatorium contulit Theodoridae epigr. A. P. 7, 406. 13, 21 (St. It. Fil. Cl. 15 [1938] p. 81), et sub Timocreont. fr. 1 **1** φ. et πιὼν traiecit Plan. cf. Athen. ἔφαγε καὶ ἔπιεν et o 373 τῶν ἔφαγόν τ' ἔπιόν τε et ad rem Athen. 10, 416ª (= Thrasymach. Chalcedon. fr. 4 Die.-Kr.⁵) nota adlitterationem q. d. **2** ἀνθρώποιc cod. Pal. **100** cf. fr. 87 Geffck. 16 Kai. Epigr. 748 Preger 72 Hoffmann Syll. 249 Hicks-Hill 12 Roberts-Gardner Introduct. to Greek Epigr. 178 Roehl imag. p. 73, 22 Boas p. 80. 86. 92 ss 229 ss 243 Schmolling Sokrat. 1913, 692 ss L. Weber Phil. 77 (1921), 77 ss ad rem cf. Ad. Kirchhoff SBBerl. 1887, 111 ss W. Miller Americ. Journ. of Archaeol. 8 (1893) 503 ss Busolt Gr. Gesch. II² 442 ss Judeich Topogr. v. Athen² 68. 216 Weber l. c. 86 ss **a 1 b** 3 ἀχνυνθέντι Herod. libri α A. P. ἀχλυόεντι libri β Diod. em. Hecker ex Et. Magn. 182, 1 s ἀχνύc Heraclit. fr. 43 Die.-Kr.⁵ ὕβριν χρὴ cβεννύναι μᾶλλον ἢ πυρκαϊήν | 678 cβέccαι χόλον. cf. Alc. 76, 7 **a 2** s **b 1** s παῖδεc Ἀθ. . . . δαμάcαντεc = 109, 2 s. cf. 119 **a b 2** πολεμήια ἔργα, ἔργα Ἄρηoc Hom. ἐκ Herod. α A. P. πολέμωι Diod. Ⓒ **4** cf. Geffck. 30. 32. 71 ὧν Diod. ἔθεcαν (ἀνέθ- Herod. cod. S) Ⓒ, quod iure

---

* litterae cancellis inclusae desunt in lapidibus

101. (150) **a*** ⌊C⌋τροίβο: π⌊α⌋ῖ, τό⌊δ᾽ ἄγαλ⌋μα: Λεό⌊κρατες,
εὖτ᾽ ἀνέθ̄εκας⌋
*h*ερμεῖ, καλλικόμως (sic) οὐκ ἔλαθες ⌊Χάριτας.⌋

b Στροίβου παῖ, τόδ᾽ ἄγαλμα, Λεώκρατες, εὖτ᾽ ἀνέθηκας
Ἑρμῆι, καλλικόμους οὐκ ἔλαθες Χάριτας
οὐδ᾽ Ἀκαδήμειαν πολυγαθέα, τῆς ἐν ἀγοστῶι
σὴν εὐεργεσίην τῶι προσιόντι λέγω.

102. (*139) Ἑλλάδος εὐρυχόρου σωτῆρες τόνδ᾽ ἀνέθηκαν
δουλοσύνης στυγερᾶς ῥυσάμενοι πόλιας.

---

prope quadrigas iacerent, litteris στοιχηδὸν incisis [**b**] Herod. 5, 77 τὰς δὲ πέδας αὐτῶν (τῶν Βοιωτῶν καὶ Χαλκιδέων), ἐν τῆισι ἐδεδέατο, ἀνεκρέμασαν ἐς τὴν ἀκρόπολιν, αἳ περ ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ ἦσαν περιεοῦσαι κρεμάμεναι ἐκ τειχέων περιπεφλευσμένων πυρὶ ὑπὸ τοῦ Μήδου. . . . καὶ τῶν λύτρων τὴν δεκάτην ἀνέθηκαν (οἱ Ἀθηναῖοι) ποιησάμενοι τέθριππον χάλκεον· τὸ δὲ ἀριστερῆς χειρὸς ἕστηκε πρῶτα ἐσιόντι ἐς τὰ προπύλαια τὰ ἐν τῆι ἀκροπόλι· ἐπιγέγραπται δέ οἱ τάδε· [**b**] Aristid. or. 28, 64 (II 162 K.) (ἆρά σοι . . . δόξει ἀλαζονεία τις εἶναι . . .) καὶ πάντα ἐκεῖνα . . . ἐπιγράμματα; καὶ ἔτι γε μᾶλλον· [fr. 103ᵇ], καὶ πρό γε τούτων· [**b** 1—2 Ἀθηναίων], οἶμαι, λέγει τὸ ἐπίγραμμα καὶ πολλὰ ἕτερα Diod. 10, 24, 3 ὅτι Ἀθηναῖοι δεξιῶς τῆι νίκηι χρησάμενοι καὶ νικήσαντες Βοιωτούς τε καὶ Χαλκιδεῖς εὐθὺς ἀπὸ τῆς μάχης Χαλκίδος ἐκυρίευσαν, ἐκ τῆς ὠφελείας τῆς τῶν Βοιωτῶν δεκάτην ἄρμα χαλκοῦν εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀνέθεσαν τόδε τὸ ἐλεγεῖον ἐπιγράψαντες· [**b**] A. P. 6, 343 ἄδηλον· [**b**] cf. Pavs. 1, 28, 2 ἅρμα κεῖται χαλκοῦν ἀπὸ Βοιωτῶν δεκάτη καὶ Χαλκιδέων τῶν ἐν Εὐβοίαι **101** Inscr. ap. Wilhelm Österr. Jahresh. 2 (1899) 227 ss Athenis in Μεσογείαι adscr. Mercurii signo saec. V (cf. Ps.-Plat. Hipparch. 228ᵉ) [**a**] A. P.¹ 6, 144 ἀνάθημα τῶι Ἑρμῆι παρὰ Λεωκράτους· τοῦ αὐτοῦ (Ἀνακρέοντος)· [**b**] sed post ²6, 213

---

defendit Weber (cf. 109, 4) ἀνέθεν Schnw. B. ex 108, 2 **101** cf. Wil. SS. 145 s Geffck. 63 Boas p. 80. 150 ss 224 s 243 Ch. Picard L'Hermès de Leocratès et les jardins de l'Académie Rev. d. Étud. Anc. 37 (1935) 9 ss **a b 1** στοίβου et στρόμβου Ⓒ em. Schneider ex Thuc. 1, 105, 2 (Λεωκράτους τοῦ Στροίβου στρατηγοῦντος, a. 479/8). cf. Kirchner Prosop. Att. 2, 12, 9084 RE XII 2001 s IV A 369 **2** imitatus est auctor tituli IG III 82ᵃ p. 484, 12 [καλλικόμους] οὐκ ἔλαθεν Χάρι[τας] **b 3** Ἀκαδημίαν Suid. πολυγηθέα Schnw. cf. Hesych. s. ἀγοστός **4** εὐεργεσίαν A. P.² **102** Simonidi dedit Schnw., negat. Wil.¹ **1** | 478 δι᾽ Ἑλλάδος

---

* litterae cancellis inclusae desunt in lapide

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

103. (142) **a** Ἐξ οὗ γ᾽ Εὐρώπην Ἀσίης δίχα πόντος ἔνειμε
καὶ πόλιας θνητῶν θοῦρος Ἄρης ἐπέχει,
οὐδέν πω τοιοῦτον ἐπιχθονίων γένετ᾽ ἀνδρῶν
ἔργον ἐν ἠπείρωι καὶ κατὰ πόντον ἅμα.
5 οἵδε γὰρ ἐν Κύπρωι Μήδους πολλοὺς ὀλέσαντες
Φοινίκων ἑκατὸν ναῦς ἕλον ἐν πελάγει
ἀνδρῶν πληθούσας. μέγα δ᾽ ἔστενεν Ἀσὶς ὑπ᾽ αὐτῶι
πληγεῖς᾽ ἀμφοτέραις χερσὶ κράτει πολέμου.

b Ἐξ οὗ τ᾽ Εὐρώπην Ἀσίας δίχα πόντος ἔκρινεν
καὶ πόλιας θνητῶν θοῦρος Ἄρης ἐφέπει,
οὐδενί πω κάλλιον ἐπιχθονίων γένετ᾽ ἀνδρῶν
ἔργον ἐν ἠπείρωι καὶ κατὰ πόντον ὁμοῦ.

---

exhibetur inter Simonidis epigrammata [**b**] Svid. s. u. ἀγοστῶι· [**b** 3] **102** Diod. 11, 33, 2 (a. a. Chr. n. 479) οἱ δ᾽ Ἕλληνες ἐκ τῶν λαφύρων δεκάτην ἐξελόμενοι κατεσκεύασαν χρυσοῦν τρίποδα καὶ ἀνέθηκαν εἰς Δελφοὺς χαριστήριον τῶι θεῶι ἐπιγράψαντες ἐλεγεῖον τόδε· [1. 2] **103** Diod. 11, 62, 3 ὁ δὲ δῆμος τῶν Ἀθηναίων δεκάτην ἐξελόμενος ἐκ τῶν λαφύρων ἀνέθηκε τῶι θεῶι καὶ τὴν ἐπιγραφὴν ἐπὶ τὸ κατασκευασθὲν ἀνάθημα ἐνέγραψε τήνδε· [**a**]. ταῦτα μὲν οὖν ἐπράχθη κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυτόν (a. a. Chr. 469) Aristid.[1] or. 28, 63 s (II 161 s K.) ἆρά σοι καὶ τὰ τοιάδε δόξει ἀλαζονεία τις εἶναι; [88[c]] καί· [89], καὶ πάντα ἐκεῖνα καλλίω τῶν σῶν, οἶμαι, λόγων ἐπιγράμματα; καὶ ἔτι γε μᾶλλον· [**b**] [2]or. pro quatt. II 209 D. ὥστε τοῖς προτέροις ἔργοις ἐκπεπληγμένων τῶν ποιητῶν τοῖς ὅτ᾽ ἐπήιεσαν οἱ βάρβαροι πραχθεῖσιν, ὅμως τις ὕμνησεν αὐτῶν εἰς ταῦτα ὕστερον, οὐ πάντα, ἀλλὰ μιᾶς τινος ἡμέρας ἔργα· [**b**] ibid. 210 [**b** 3. 4] Schol. Aristid. III 209 D. (p. 70. 366 Fromm.) εἰς τὰς

εὐρυχόροιο epigr. ap. Athen. 12, 536[b] ἄρχων Ἑλλάδος εὐρυχόρου **2** cf. fr. 95[b], 2 s ῥυσάμενοι δουλοσύνας et fr. 119 cum adn. **103** cf. Ed. Meyer Forsch. 2, 9 ss Preger 269 Reitz. p. 114 s Boas p. 43 s 92 ss 104 ss 199 s 205 s 232 s 237 Hi. v. Gaertr. Epigr. 49 Preger 269 Seb. Wenz Studien zu att. Kriegergräbern, Diss. Monaster. 1913 p. 49 s L. Weber Phil. 74 (1917), 248 ss (qui carminibus sepulcralibus uindicauit) Wil. HD. 1, 128 adn. Domaszewski SB. Heidelb. 1914 Abh. 10 Wade-Gery Journ. Hell. Stud. 53 (1933) 82 ss E. Loewy SB. Wien 1937, 27 Friedl. St. It. Fil. Cl. 15 (1938) 102 ss **a c 1** (**a b 3** in.) = Tit. As. Min. ed. Kalinka I 44, 1 Geffck. 98, 1 (Xanthi in oppido Lyciae, saeculi V

οἵδε γὰρ ἐν γαίηι Μήδων πολλοὺς ὀλέσαντες
Φοινίκων ἑκατὸν ναῦς ἕλον ἐν πελάγει
ἀνδρῶν πληθούσας. μέγα δ᾽ ἔστενεν Ἀσὶς ὑπ᾽ αὐτῶν
πληγεῖς᾽ ἀμφοτέραις χερσὶ κράτει πολέμου.

c Ἐξ οὗ γ᾽ Εὐρώπην Ἀσίας δίχα πόντος ἔνειμε
καὶ πόλεμον λαῶν θοῦρος Ἄρης ἐφέπει,
οὐδαμά πω κάλλιον ἐπιχθονίων γένετ᾽ ἀνδρῶν
ἔργον ἐν ἠπείρωι καὶ κατὰ πόντον ἅμα.
οἵδε γὰρ ἐν Κύπρωι Μήδων πολλοὺς ὀλέσαντες
Φοινίκων ἑκατὸν ναῦς ἕλον ἐν πελάγει
ἀνδρῶν πληθούσας. μέγα δ᾽ ἔστεν[εν Ἀσὶς ὑπ᾽ αὐτῶν?]
πληγεῖς᾽ ἀμφοτέραις χερσὶ κράτει πολέμου.

104. (137) **a** Αἴδ᾽ ὑπὲρ Ἑλλάνων τε καὶ ἀγχεμάχων πολιητᾶν
ἕσταςαν εὐχόμεναι Κύπριδι δαιμονίαι·
οὐ γὰρ τοξοφόροισιν ἐβούλετο δῖ᾽ Ἀφροδίτα
Μήδοις᾽ Ἑλλάνων ἀκρόπολιν δόμεναι.

αὐθημερὸν ταύτας νίκας Σιμωνίδης ὕμνησε λέγων· [**b**] A. P. 7, 296 Σιμωνίδου τοῦ Κηίου· εἰς τοὺς μετὰ Κίμωνος στρατευσαμένους ἐν Κύπρωι Ἀθηναίους, ὅτε τὰς ρ´ ναῦς τῶν Φοινίκων ἔλαβον· [**c**] **104** Schol. Pind. Ol. 13, 30 ss ‘ἐν δὲ Μοῖς᾽ ἀδύπνοος, ἐν δ᾽ Ἄρης ἀνθεῖ νέων οὐλίαις᾽ αἰχμαῖσιν ἀνδρῶν᾽. τὸν ‘Ἄρην᾽ φησὶν ἐν Κορίνθωι λάμπειν τείνων εἰς τὰ περὶ Περσίδα, ἐν οἷς ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων σωτηρίας ἠνδρα-

---

ex., litteris στοιχηδὸν scr.) [ἐ]ξ οὗ τ᾽ Εὐρώπην [Ἀ]σίας δίχα πόν[τ]ος ἔνεμ[ε]ν, [ο]ὐδές πω Λυκίων στήλην το(ι)άνδε ἀνέθηκ(ε)ν κτέ. cf. IG II 555 Kai. Epigr. 844, ubi ad huius tituli exemplar leguntur 1 ἐξ οὗ, 2 καὶ, 3 οὐδεὶς . . . μείζονα **a** 1 cf. Enn. ann. 302 Hor. carm. 3, 3, 46 s Ἀσίας Kai. ἀσίης Ⓒ (**a b c**) **c** 1 εὐρώπαν ἀσίης A. P. **a** 2 πόλεας Diod. Ⓒ cf. Δ 308 Kai. Epigr. 759 **a b c** 2 θ. Ἄ. 116, 2 cf. Callin. 1, 4 **a** 3 οὐδὲ Diod. u. l. **a** 5 ἐλάσαντες Diod. pars Ⓒ

b c 3 καλλίων A. P. **c** 4 εὔεργον cod. Pal. m. pr. **a b c** 6 cf. 90 b c, 3 s 96, 6 **a b c** 7 Ω 776 ἐπὶ δ᾽ ἔστενε δῆμος **b** 7 ἔσθενεν Schol. Ⓒ **b** 8 ἀμφοτέραι χειρὶ Aristid.[1] **a b c** 8 cf. 107[a], 1 Νίκης κράτει ἔργωι Ἄρηος et 107[b], 1 ῥώμηι χερὸς ἔ. Ἄ. **104** cf. Wil. Commentariolum grammat. 4 GN l. c. 310 ss SS. 196 s Preger 68 Boas p. 47 ss 69 s 86 s 235. 237 **a** 1 ἀγχέμ. Hom.

b Αἴδ' ὑπὲρ Ἑλλάνων τε καὶ ἰθυμάχων πολιητᾶν
ἑστάθεν εὐξάμεναι Κύπριδι δαιμονίαι·
οὐ γὰρ τοξοφόροισιν ἐμήδετο δῖ' Ἀφροδίτα
Μήδοις' Ἑλλάνων ἀκρόπολιν προδόμεν.

c Αἴδ' ὑπὲρ Ἑλλήνων τε καὶ εὐθυμάχων πολιητᾶν
ἑστάθεν εὔχεσθαι Κύπριδι δαιμονίαι·
οὐ γὰρ τοξοφόροισιν ἐμήσατο δῖ' Ἀφροδίτα
Πέρσαις' Ἑλλάνων ἀκρόπολιν προδόμεν.

γάθησαν οἱ Κορίνθιοι. Θεόπομπος [fr. 285 Jac.] δέ φησι καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν (τῶν Κορινθίων) εὔξασθαι τῇι Ἀφροδίτηι, ἔρωτα ἐμπεσεῖν τοῖς ἀνδράσιν αὐτῶν μάχεσθαι ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τοῖς Μήδοις εἰσελθούσας εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀφροδίτης, ... εἶναι δὲ καὶ νῦν ἀναγεγραμμένον ἐλεγεῖον εἰσιόντι εἰς τὸν ναὸν ἀριστερᾶς χειρός· [a] Plvt. malign. Herod. 39 p. 871ª καὶ μὴν ὅτι μόναι τῶν Ἑλληνίδων αἱ Κορίνθιαι γυναῖκες εὔξαντο τὴν καλὴν ἐκείνην καὶ δαιμόνιον εὐχήν, ἔρωτα τοῖς ἀνδράσι τῆς πρὸς τοὺς βαρβάρους μάχης ἐμβαλεῖν τὴν θεόν, οὐχ ὅπως τοὺς περὶ τὸν Ἡρόδοτον ἀγνοῆσαι πιθανὸν ἦν, ἀλλ' οὐδὲ τὸν ἔσχατον Καρῶν· διεβοήθη γὰρ τὸ πρᾶγμα, καὶ Σιμωνίδης ἐποίησεν ἐπίγραμμα χαλκῶν εἰκόνων ἀνασταθεισῶν ἐν τῶι ναῶι τῆς Ἀφροδίτης ... τὸ δ' ἐπίγραμμα τοῦτό ἐστιν· [b] Athen. 13, 573ᶜ νόμιμόν ἐστιν ἀρχαῖον ἐν Κορίνθωι, ὡς καὶ Χαμαιλέων ὁ Ἡρακλεώτης ἱστορεῖ ἐν τῶι Περὶ Πινδάρου [fr. 16 Koepke], ὅταν ἡ πόλις εὔχηται περὶ μεγάλων τῆι Ἀφροδίτηι, συμπαραλαμβάνεσθαι πρὸς τὴν ἱκετείαν τὰς ἑταίρας ὡς πλείστας καὶ ταύτας προσεύχεσθαι τῆι θεῶι καὶ ὕστερον ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς παρεῖναι. καὶ ὅτε δὴ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα τὴν στρατείαν ἦγεν ὁ Πέρσης, ὡς καὶ Θεόπομπος ἱστορεῖ [FGH II 115 fr. 285 Jac.] καὶ Τίμαιος ἐν τῆι ἑβδόμηι [FHG I 204], αἱ Κορίνθιαι ἑταῖραι εὔξαντο ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων σωτηρίας εἰς τὸν τῆς Ἀφροδίτης ἐλθοῦσαι νεών. διὸ καὶ Σιμωνίδης ἀναθέντων τῶν Κορινθίων πίνακα τῆι θεῶι τὸν ἔτι καὶ νῦν διαμένοντα καὶ τὰς ἑταίρας ἰδίαι (δημοσίαι B. ex Herod. 7, 228 Thuc. 1, 132 Diod. 11, 33, 2) γραψάντων τὰς τότε ποιησαμένας τὴν ἱκετείαν

---

b 1 ἰθ. nouom Herod. 4, 120 ἰθυμαχίην ... ποιέεσθαι **c** 1 cf. 123, 1 Pind. Ol. 7, 15 εὐθυμάχαν ... πελώριον ἄνδρα πολινταν (i. -ηταν) Athen. A **a b c** 2 δαιμονίαι interpret. Wil. σὺν δαίμονι, εὐτυχῶς. sed cf. 3 δῖ' Ἀφρ. δαμοσίαι ci. Lob. **a b** 3 s τοξ. ... Μήδ. redit fr. 115, 2 et orac. ap. Herod. 9, 43 **a** 3 δῖα θεοῖσιν ἀφρ. Schol. Ⓒ boni, unde δῖα θεάων ci. Boeckh, quod probauit Crus.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

105. (138) Ἑλλήνων ἀρχηγὸς ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσε Μήδων
Παυσανίας, Φοίβωι μνῆμ᾽ ἀνέθηκε τόδε.

106. (141) **a** Φημὶ Γέλων Ἱέρωνα Πολύζηλον Θρασύβουλον,
παῖδας Δεινομένευς, τοὺς τρίποδας θέμεναι
βάρβαρα νικήσαντας ἔθνη, πολλὴν δὲ παρασχεῖν
σύμμαχον Ἕλλησιν χεῖρ᾽ ἐς ἐλευθερίην.

b Φημὶ Γέλων Ἱέρωνα Πολύζηλον Θρασύβουλον,
παῖδας Δεινομένευς, τὸν τρίποδ᾽ ἀνθέμεναι
ἐξ ἑκατὸν λιτρῶν καὶ πεντήκοντα ταλάντων
δαρετίου χρυσοῦ, τᾶς δεκάτας δεκάταν.

καὶ ὕστερον παρούσας συνέθηκε τόδε τὸ ἐπίγραμμα· [**c**] **105** Thvc. 1, 132, 2 τά τε ἄλλα αὐτοῦ (τοῦ Παυσανίου) ἀνεσκόπουν εἴ τί που ἐξεδεδιήιτητο τῶν καθεστώτων νομίμων καὶ ὅτι ἐπὶ τὸν τρίποδά ποτε τὸν ἐν Δελφοῖς, ὃν ἀνέθεσαν οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τῶν Μήδων ἀκροθίνιον, ἠξίωσεν ἐπιγράψασθαι αὐτὸς ἰδίαι τὸ ἐλεγεῖον τόδε· [1. 2]. τὸ μὲν οὖν ἐλεγεῖον οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐξεκόλαψαν εὐθὺς τότε ἀπὸ τοῦ τρίποδος τοῦτο καὶ ἐπέγραψαν ὀνομαστὶ τὰς πόλεις, ὅσαι ξυγκαθελοῦσαι τὸν βάρβαρον ἔστησαν τὸ ἀνάθημα. huc respicit Thvc. 3, 57, 2 Herod. 9, 81 συμφορήσαντες δὲ τὰ χρήματα καὶ δεκάτην ἐξελόντες τῶι ἐν Δελφοῖσι θεῶι, ἀπ᾽ ἧς ὁ τρίπους ὁ χρύσεος ἀνετέθη ὁ ἐπὶ τοῦ τρικαρήνου ὄφιος τοῦ χαλκέου ἐπεστεὼς ἄγχιστα τοῦ βωμοῦ Ps.-Dem. 59, 97 [1. 2] Plvt. malign. Herod. 42 p. 873^{c} καὶ μὴν Παυσανίας, ὡς λέγουσιν, ἤδη τυραννικὰ φρονῶν ἐπέγραψεν ἐν Δελφοῖς· [1. 2] Pavs. 3, 8, 2 ὅτι γὰρ μὴ τῆι Κυνίσκαι τὸ ἐπίγραμμα ἐποίησεν ὅστις δὴ καὶ ἔτι πρότερον Παυσανίαι τὸ ἐπὶ τῶι τρίποδι Σιμωνίδης τῶι ἀνατεθέντι ἐς Δελφούς. ἄλλο δέ γε παρὰ ἀνδρὸς ποιητοῦ Λακεδαιμονίων τοῖς βασιλεῦσιν οὐδέν ἐστιν ἐς μνήμην A. P. 6, 197 Σιμωνίδου· ἀνάθημα τῶι Ἀπόλλωνι Παυσανίου Svid. s. Παυσανίας cf. Aristid. or. 46, 175 (II 234, 10 Dind.) Aristod. FGH II A 104, 4 p. 496 Jac. Nep. uit. Paus. 1 **106** Schol. Pind. Pyth. 1, 155 φασὶ δὲ τὸν Γέλωνα τοὺς ἀδελφοὺς φιλοφρονούμενον ἀναθεῖναι τῶι θεῶι χρυσοῦς τρίποδας ἐπιγράψαντα ταῦτα· [**a**] A. P. 6, 214 ἀνάθημα τοῦ αὐτοῦ (Σιμωνίδου)· [**b**] Svid. s. u. δαρε-

---

105 cf. Wil. SS. 197 Geffck. 103 Preger 84 Boas p. 113. 193 s **1** s Ἑλλάνων ἀρχαγὸς . . . μνᾶμα A. P. **106** ad rem cf. Athen. 6, 231^{f} Diod. 11, 26, 6 s Wil. SS. 199 s Preger p. 71 Boas p. 128 ss 234 s RE IV 2394, 3, ad Thras. cf. RE VI A 568, 2
1 Γέλων Kal. e testim. Γέλων᾽ priores cf. fr. 106, 1. 128, 1 A. P.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

107. (140) **a** Τόνδε ποθ᾽ Ἕλληνες Νίκης κράτει, ἔργωι Ἄρηος
Πέρσας ἐξελάσαντες ἐλευθέραι Ἑλλάδι κοινόν
ἱδρύσαντο Διὸς βωμὸν Ἐλευθερίου.

b Τόνδε ποθ᾽ Ἕλλανες ῥώμηι χερός, ἔργωι Ἄρηος
εὐτόλμωι ψυχῆς λήματι πειθόμενοι
Πέρσας ἐξελάσαντες ἐλεύθερον Ἑλλάδι κόσμον
ἱδρύσαντο Διὸς βωμὸν Ἐλευθερίου.

108. (134) Ταῦτ᾽ ἀπὸ δυσμενέων Μήδων ναῦται Διοδώρου
ὅπλ᾽ ἀνέθεν Λατοῖ μνάματα ναυμαχίας.

109. (*135) Παντοδαπῶν ἀνδρῶν γενεὰς Ἀσίας ἀπὸ χώρας
παῖδες Ἀθηναίων τῶιδέ ποτ᾽ ἐν πελάγει

τίου· [**b** 2 τὸν τρίποδ᾽ — 4 δεκάταν] **107** Plvt. [1]malign. Herod. 42 p. 873[b] τέλος δὲ (μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς νίκην Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι) τῶι βωμῶι τὸ ἐπίγραμμα τοῦτο γράφοντες ἐνεχάραξαν· [**a**] [2]uit. Aristid. 19, 7 καὶ τὸν βωμὸν οὐκ ἂν ἐπέγραψαν οὕτως, εἰ μόναι τρεῖς πόλεις ἠγωνίσαντο τῶν ἄλλων ἀτρέμα καθεζομένων· [**a**] A. P. 6, 50 εἰς ναὸν ἀνατεθέντα τῶι Διί· in ras.: Σιμωνίδου· [**b**] cf. Thvc. 2, 91 Pavs. 9, 2, 5 **108** Plvt. malign. Herod. 39 p. 870[f] Διοδώρου δέ, τινὸς τῶν Κορινθίων τριηράρχων, ἐν ἱερῶι Λητοῦς ἀναθήμασι κειμένοις καὶ τοῦτο ἐπιγέγραπται· [1. 2] A. P. 6, 215 τοῦ αὐτοῦ (i. Σιμωνίδου)· ἀνάθημα τῆι Λητοῖ παρὰ ναυτῶν· **109** Plvt. [1]malign. Herod. 34 p. 867[f] εἶτα πιστεύειν ἄξιον τούτωι γράφοντι περὶ ἀνδρὸς ἢ πόλεως μιᾶς, ὃς ἑνὶ ῥήματι τὸ νίκημα τῆς Ἑλλάδος ἀφαιρεῖται καὶ τὸ τρόπαιον καθαιρεῖ καὶ τὰς ἐπιγραφάς, ἃς ἔθεντο παρὰ τῆι Ἀρτέμιδι τῆι Προσηώιαι, κόμπον ἀποφαίνει καὶ ἀλαζονείαν; ἔχει δὲ οὕτω τὸ ἐπίγραμμα· [1—4] [2]uit. Themist. 8, 4 s (τὸ Ἀρτεμίσιον τῆς Εὐβοίας) ἔχει δὲ ναὸν οὐ μέγαν Ἀρτέμιδος ἐπίκλησιν Προσηώιας, καὶ δένδρα περὶ αὐτὸν πέφυκε

6, 149. 8, 197 **b 2** Διομένευς A. P. 3 cf. 118, 3 s **107** cf. Wil. SS. 197 s Boas p. 87 ss 114. 233 s 236 s **a 1** νίκας Plut.[2] Ⓒ **a b 1** cf. 103, 8 ἀμφοτέραις χερσὶ κράτει πολέμου **108** cf. Wil. SS. 195 Geffck. 104 Preger 67 Boas p. 86 s 237 **1** cf. 97[a], 1 cum adn. δυσαμένων cod. Pal. **2** ἀνέθεντο Ⓒ em. Blomfield Boeckh ναυμαχίης Plut. **109** Simonidi dedit Schnw., negat Wil.[1] cf. Boas p. 88 **1** Hesych. παντοδα⟨πῶν⟩· παντοίων καὶ διαφόρων Ἀσίης Plut.[2] cf. Aesch. Pers. 12 ss **2** s ad παῖδ. Ἀθ. . . . δαμ. cf. 100[a],

ναυμαχίαι δαμάσαντες, ἐπεὶ στρατὸς ὤλετο Μήδων,
σήματα ταῦτ' ἔθεσαν παρθένωι Ἀρτέμιδι.

---

110. (163) Πρόσθε μὲν ἀμφ' ὤμοισιν ἔχων τραχεῖαν ἄσιλλαν
ἰχθῦς ἐξ Ἄργους ἐς Τεγέαν ἔφερον.

111. (149) Γνῶθι Θεόγνητον προσιδὼν τὸν Ὀλυμπιονίκαν
παῖδα, παλαισμοσύνας δεξιὸν ἀνίοχον,
κάλλιστον μὲν ἰδεῖν, ἀθλεῖν δ' οὐ χείρονα μορφᾶς,
ὃς πατέρων ἀγαθῶν ἐστεφάνωσε πόλιν.

112. (160) Γράψε Πολύγνωτος, Θάσιος γένος, Ἀγλαοφῶντος
υἱός, περθομέναν Ἰλίου ἀκρόπολιν.

καὶ στῆλαι κύκλωι λίθου λευκοῦ πεπήγασιν· ... ἐν μιᾶι δὲ τῶν στηλῶν ἐλεγεῖον ἦν τόδε γεγραμμένον· [1—4] **110** Arist. rhet. ^{1}1, 7 p. 1365^{a}, 24 ὅθεν καὶ τὸ ἐπίγραμμα τῶι Ὀλυμπιονίκηι· [1. 2]. cf. 85 ^{2}1, 9 p. 1367^{b}, 18 καὶ τὸ τοῦ Ὀλυμπιονίκου [1]· πρόσθε — τραχεῖαν· καὶ τὸ τοῦ Σιμωνίδου· [85, 3] Anonym. ad l. p. 40, 54 R. Aristoph. ap. Evst. in Od. 1761, 25 ὁ δὲ τὸν σάνναν τοῦτον παρασημηνάμενος Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς καὶ ἄλλας ἐκτίθεται καινοφώνους λέξεις, οἷον ἄσιλλαν, σκεῦός τι ἰχθυηρόν, οὗ χρῆσις παρὰ Σιμωνίδηι ἐν τῶι· [1. 2] **111** A. Plan. 2 Σιμωνίδου· Pavs. 6, 9, 1 Θεογνήτωι δὲ Αἰγινήτηι πάλης μὲν στέφανον λαβεῖν ὑπῆρξεν ἐν παισί, τὸν δὲ ἀνδριάντα οἱ Πτόλιχος ἐποίησεν Αἰγινήτης **112** Plvt. or. def. 47 p. 436^{a} (sine poetae nomine) καὶ μὴν τῶν γε μιμημάτων τούτων καὶ εἰδώλων ὁ ποιητὴς καὶ δημιουργὸς ἐπιγέγραπται· [1. 2] Phot. p. 80, 16 [1. 2] Schol. Plat. Gorg. 448^{b} p. 388 Bekk. 298 H. [1. 2]. cf. Philostr. uit. Apoll. 6, 11 Hesych. s. Θάσιος παῖς Ἀγλαοφῶντος Pavs. 10, 27, 4 κατὰ τοῦτο τῆς γραφῆς καὶ ἐλεγεῖόν ἐστι Σιμωνίδου· [1. 2] A. P. 9,

---

2 s **3** ναυμαχίηι Plut.^{2} δαμάσσαντες Plut.^{2} S **4** ἀνέθεν ci. B. **110** cf. Boas p. 40. 198 ad argumentum cf. Sim. Rhod. sec. 7 cum adn. **1** Arist.^{1} cod. A in mg. γρ. πρόσθεν μὲν τρ. ἔ. ὦ. ἄς. τρηχεῖαν Eust. ἄς. Alciphr. 1, 1 cf. Mau RE II 1580 **2** Τεγέην ἔφερε Eust. de uia cf. RE V A 111, 59 **111** cf. Boas p. 132 s RE V A 1971, 1 et Robert H. 35 (1900) 165 Wil. Pind. 440, 1 (Beu.) **1** cf. Pind. Pyth. 8, 36 Ὀλυμπίαι τε Θεόγνητον οὐ κατελέγχεις **2** ἠνίοχον Ⓒ em. Schnw. **3** μορφῆς Ⓒ em. Br. **4** Io Samius epigr. fasc. 1 p. 87 D. Λακεδαίμονα ... στεφανώσας (de Lysandro) **112** cf. fr. 154 Wil. SS. 197, 1 Boas p. 89. 113 s

113. (159) Τόνδ᾽ ἀνέθηχ᾽ Ἑρμῆν Δημήτριος, ὄρθια δ᾽ οὐχί
ἐν προθύροις . . .

114. (157) Ἀρτέμιδος τόδ᾽ ἄγαλμα — διηκόσιαι γὰρ ὁ μισθός
δραχμαὶ ταὶ Πάριαι, τῶν ἐπίσημα τράγος —,
ἀσκητὸς δ᾽ ἐποίησεν Ἀθηναίης παλάμησιν
ἄξιος Ἀρκεσίλας, υἱὸς Ἀριστοδίκου.

EPIGRAMMATA SEPVLCRALIA RECENTIORA

115. (105) Οἵδε παρ᾽ Εὐρυμέδοντά ποτ᾽ ἀγλαὸν ὤλεσαν ἦβην
μαρνάμενοι Μήδων τοξοφόρων προμάχοις
αἰχμηταί, πεζοί τε καὶ ὠκυπόρων ἐπὶ νηῶν·
κάλλιστον δ᾽ ἀρετῆς μνῆμ᾽ ἔλιπον φθίμενοι.

---

700 Σιμωνίδου· (Rhet. Gr. 8, 766 W.) ἔνιοι δὲ καὶ ἐν ταῖς συλλαβαῖς ὑπερβατὰ πεποιήκασιν, ὡς καὶ Σιμωνίδης ἐν Ἐπιγράμμασι· Ἑρμῆν τόνδε ἀνέθηκε Δημ., ὄρθια δ᾽ οὐκ ἐν προθύροις, ἀντὶ τοῦ ‘οὐκ ὄρθια δέ’ **114** Diog. Laert. 4, 45 γεγόνασι δὲ καὶ ἄλλοι τρεῖς Ἀρκεσίλαοι· ποιητὴς ἀρχαίας κωμωιδίας, ἄλλος ἐλεγείας, ἕτερος ἀγαλματοποιός, εἰς ὃν καὶ Σιμωνίδης ἐποίησεν ἐπίγραμμα τουτί· [1—4] **115** A. P. 7, 258 (Plan.) Σιμωνίδου· εἰς τοὺς μετὰ Κίμωνος ἐν Εὐρυμέδοντι ἀριστεύσαν-

---

133 **2** περθομέναν Plut. -ην reliq. **113** uersus ex. gr. restituit B., qui contulit Xenocrat. A. Plan. 186. cf. Headlam Americ. Journal of Philol. 26 (1899) p. 93 Classic. Rev. 14 (1900) p. 9 Boas p. 194 s RE IV 2850, 122 **1** ὄρθια ad μέζεα quod insequebatur spectare ci. Cr. Ἑρμῆν τόνδ᾽ ἀνέθη Δ. Ὀρθιάδου κεν Headlam probante Boas **114** cf. Boas p. 118 ss Semenov Festschr. d. histor.-philol. Vereins München 1905 p. 57 s **1** idem exordium atque tituli Delphici s. a. Chr. n. VI BCH 29 (1905) 214 Geffck. 30. cf. IGA 402 Geffck. 33 **1** s cf. fr. 106[b] **2** ἐπίσημ᾽ ἄρατος Ⓒ em. Heyne cf. Head Hist. num. p. 489 s. Paros **3** ἀσκητῶς ἐπ. B. Hi.-Cr. cf. fr. 159, 3 **4** Νάξιος ci. M. Schmidt. cf. Robert RE II 1168, 20 **115** cf. Paus. 1, 29, 14 Ed. Meyer Forsch. 2, 20 ss Reitz. p. 109 Boas p. 42. 204 s 215 s 235 L. Weber Phil. 76 (1920), 64, 1 **1** Εὐρυμέδοντι Plan. a. a. Chr. 465 ἀγλαὰν cod. Pal., cf. Theogn. 985 ἀγλαὸς ἥβη et IG I suppl. 463 Geffck. 47, 3 νεαρὰν ἧβ̄ν ὀλέσαντα. adde 87, 3 ἥβαν sscr. cod. Pal. **2** ad Μήδ. τοξ. cf. fr. 104, 3 s **3** αἰχμηταῖς cod. Pal. K 308 al. νηῶν ὠκυπόρων huius uersus exemplar cognouisse sibi uidetur Hi. v. Gaertr. H. 69

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

116. (106) Τῶνδέ ποτ᾽ ἐν στέρνοισι τανυγλώχινας ὀιστούς
λοῦσεν φοινίσσαι θοῦρος Ἄρης ψακάδι·
ἀντὶ δ᾽ ἀκοντοδόκων ἀνδρῶν μναμεῖα θανόντων
ἄψυχ᾽ ἐμψύχων ἅδε κέκευθε κόνις.

117. (108) ⌊Χαίρετε, ἀριστῆες πολέμο μέγα⌋ κῦδο⌊ς ἔχοντες⌋
⌊κῶροι Ἀθηναίων ἔχοχοι *h*ιππ⌋οσύνα⌊ι⌋,
⌊*h*οί ποτε καλλιχόρο περὶ πατ⌋ρίδος ὄ⌊λέσαθ᾽ *h*ἑβην⌋
⌊πλείστοις᾽ *h*ελλάνων ἀντία μ⌋αρνάμε⌊νοι.⌋

118. (100) Εἰ τὸ καλῶς θνήισκειν ἀρετῆς μέρος ἐστὶ μέγιστον,
ἡμῖν ἐκ πάντων τοῦτ᾽ ἀπένειμε Τύχη·

τας **116** A. P. 7, 443 Σιμωνίδου· εἰς τοὺς πεσόντας παρ᾽ Εὐρυμέδοντα ποταμὸν Ἕλληνας **117** IG II 3, 1677 Inscr. ap. Wilhelm Österr. Jahresh. 2 (1899) p. 221 ss Hicks-Hill 29 Nachmanson Histor. att. Inschr. 7 Athenis litteris στοιχηδὸν scriptis in marmore saec. V post pugnam Tanagraeam a. 457 a. Chr. n. [1–4] A. P. 7, 254 Σιμωνίδου· εἰς τοὺς Ἀθηναίων προμάχους· **118** A. P. 7, 253 (Plan.) Σιμωνίδου· εἰς τοὺς αὐτούς· Schol. Aristid. III 154, 34 ss D. (cf. Aristid. or. 13, 132 p. 214, 9 D.) ἐπίγραμμα εἰς τοὺς ἐν Πύλαις ἀποθανόντας· [1—4]. ἕτεροι τοῦ

1934) 204 ss in priore de pugna Salaminia (?) epigrammate fr. 88 A) (ἔσχον γὰρ πεζοί τε [καὶ ὁκυπόρων ἐπὶ νεῶν]) epigramma imitatur IG I suppl. 446ª p. 108 Geffck. 86 (Athenis, a. 440), 1 s *h*οίδε παρ᾽ *h*ελλέσποντον ἀπόλεσαν ἀγλαὸν *h*ἒβην βαρνάμενοι et 4 μνῆμ᾽ ἀρετῆς. hoc IGA 95 Geffck. 73 (μνᾶμα τόδ᾽ ἐστ᾽ ἀρετᾶς) **116** cf. Boas p. 213 s **1** ἐν del. Mein. eodem cadit Θ 297. cf. Hesych. s. τανυγλώχινες et Simon. fr. 248 B.⁴ τριγλώχιν ὀιστός **1** s cf. 144 τόξα . . . αἵματι λουσάμενα **2** θ. Ἄ. 103, 2 (ex Hom.) ψεκάδι ci. Br. cf. Aesch. Ag. 1390 ψακάδι φοινίας δρόσου **3** errat Et. Magn. 50, 56 ‘ἀκ.’ ὁ ἐπιτηρῶν, μή που ἀκοντίωι βληθῆι μνημεῖα Ⓒ em. B. **4** Arist. rhet. 3, 10 p. 1411ᵇ, 9 κινδυνεύοντος γὰρ αὐτοῦ ἱκετεύει ἡ εἰκών, τὸ ἄψυχον δὴ ἔμψυχον, τὸ ὑπόμνημα τῶν τῆς πόλεως ἔργων eodem cadit fr. 85, 2 **117** cf. Geffck. 85 Boas p. 80. 235 **2** s quidni ’Αθαν. et *h*ἔβαν? Kal. **2** ἱπποσύνηι A. P. cf. Wilhelm l. c. p. 222 s B. Kock De epigr. Graec. dialectis Gotting. 1910 p. 34 (Geffck.) **3** καλλ. fr. 146, 2 Io Samius fasc. 1 p. 87 D. epigr. 4 ad ὁλ. *h*ἑβ. cf. Geffck. 47, 3. 86, 1 **118** cf. Geffck. 113 Preger 8 Boas p. 96 ss 207, qui saec. fere IIII tribuunt, Hi. Phil. 48 (1889), 229 ss Hi. v. G. Epigr. 31 Friedl. St. It. Fil. Cl. 15 (1938) p. 120 **1** contulit

Ἑλλάδι γὰρ σπεύδοντες ἐλευθερίην περιθεῖναι
κείμεθ᾽ ἀγηράντωι χρώμενοι εὐλογίηι.

119. (101) Παῖδες Ἀθηναίων Περσῶν στρατὸν ἐξολέσαντες
ἤρκεσαν ἀργαλέην πατρίδι δουλοσύνην.

120. (95) Εὐκλέας αἶα κέκευθε, Λεωνίδα, οἳ μετὰ σεῖο
τῆιδ᾽ ἔθανον, Σπάρτης εὐρυχόρου βασιλεῦ,
πλείστων δὴ τόξων τε καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων
Μηδείων ἀνδρῶν δεξάμενοι πολέμωι.

121. (99) Ἄσβεστον κλέος οἵδε φίληι περὶ πατρίδι θέντες
κυάνεον θανάτου ἀμφεβάλοντο νέφος·
οὐ δὲ τεθνᾶσι θανόντες, ἐπεί σφ᾽ ἀρετὴ καθύπερθεν
κυδαίνους᾽ ἀνάγει δώματος ἐξ Ἀίδεω.

αὐτοῦ· [fr. 119] **119** A. P. 7, 257 ἄδηλον· εἰς τοὺς Ἀθηναίους προμάχους· Schol. Aristid. III 154, 34 ss D. cf. fr. 118 **120** A. P. 7, 301 (Plan.) τοῦ αὐτοῦ· i. Σιμωνίδου, quod deletum est. εἰς τοὺς μετὰ Λεωνίδην τὸν Σπαρτιάτην τελευτήσαντας· **121** A. P.

Geffck. 113. 135 IG II 2724 εἰ τὸ καλῶς ἐστι θανεῖν, κἀμοὶ τοῦτ᾽ ἀπένειμε Τύχη alia multa ab εἰ incipientia epigr. addo fr. 62 Scip. ap. Enn. sat. 23 s V.² Ps.-Sim. Rhod. 28ᶜ Fr. ἀρετᾶς cod. Pal. e corr. 3 σπεύσαντες Schol. u. l. ἐλευθερίαν cod. Pal. 4 ἀγηράτωι cod. Pal. ἀκηράτωι Schol. Eur. Iph. A. 567 κλέος ἀγήρατον εὐλ. uox Pindarica **119** cf. Hi. Phil. 48 (1894), 229 ss Boas p. 96 ss fr. 88 A 4 *h*ελλ[άδα μὲ] πᾶσαν δούλιο[ν ἦμαρ ἰδεῖν], 88 B 4 βίαι Περσῶν κλινάμενο[ι δύναμιν]. 1 cf. 100ᵃ, 2 s παῖδες Ἀθ. . . . δαμάσαντες (cum adn.) ἐξελάσαντες ci. B. ex 107 a (b) 2 (3). sed cf. 109, 3 2 δουλοσύναν cod. Pal. Schol. u. l. cf. fr. 95ᵇ, 2 s. 102 et Anacr. 90 ὤλεσας δ᾽ ἥβην ἀμύνων πατρίδος δουλείην **120** cf. Geffck. 112 Boas p. 219 ss Wil. H. D. 1, 125 1 εὐκλεᾶ γαῖα cod. Pal. em. Plan. ad αἶα κέκ. cf. 134, 1 s 2 σπάρτας Plan. ν 414 ο 1 εὐρύχορον Λακεδαίμονα Tyrt. 4, 2 Μεσσήνην . . . εὐρύχορον IGA 41 (Olympiae) Ἄργεος εὐρυχόρο βασιλεῖς cod. Pal. 3 s sim. fr. 144, 3 s πολλάκι δὴ . . . Περσῶν ἱππομάχων 3 Ps.-Hes. scut. 97 cadit in ὠκυπ. σθ. ἵ. 4 τ᾽ ἀνδρῶν Plan. ad δεξ. cf. 87, 4 πόλεμον Plan. **121** cf. Geffck. 111 Boas p. 211 s 222 s 1 δ 584 η 333 ἄσβ. κλ. 2 Ψ 188 κυάνεον νέφος. cf. Υ 417 s et fr. 87, 4 Ps.-Sapph. epigr. 158, 2 Anyt. A. P. 7, 646, 4 (Geffck. 231) adde Pind. Is. 7, 27 s (Lav.) θανάτοι᾽ Ahr. 2 s Mnas. A. P. 7, 242 ἀμφεβάλοντο κόνιν et ἀρετᾶς αἶνον μέγαν 3 s cf. Hor. carm.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

122. (102) Τῶνδε δι᾽ ἀνθρώπων ἀρετὰν οὐχ ἵκετο καπνός
αἰθέρα δαιομένας εὐρυχόρου Τεγέας·
οἳ βούλοντο πόλιν μὲν ἐλευθερίαι τεθαλυῖαν
παισὶ λιπεῖν, αὐτοὶ δ᾽ ἐν προμάχοισι θανεῖν.

123. (103) Εὐθυμάχων ἀνδρῶν μνησώμεθα, τῶν ὅδε τύμβος,
οἳ θάνον εὔμηλον ῥυόμενοι Τεγέαν
αἰχμηταὶ πρὸ πόληος, ἵνα σφίσι μὴ καθέληται
Ἑλλὰς ἀποφθιμένου κρατὸς ἐλευθερίην.

124. (182) Οἵδε τριακόσιοι, Σπάρτα πατρί, τοῖς συναρίθμοις
Ἰναχίδαις Θυρεᾶν ἀμφὶ μαχεσσάμενοι
αὐχένας οὐ στρέψαντες, ὅπαι ποδὸς ἴχνια πρῶτον
ἁρμόσαμεν, ταύται καὶ λίπομεν βιοτάν.
ἄρσενι δ᾽ Ὀθρυάδαο φόνωι κεκαλυμμένον ὅπλον
καρύσσει· Θυρέα, Ζεῦ, Λακεδαιμονίων.᾽
αἱ δέ τις Ἀργείων ἔφυγεν μόρον, ἧς ἀπ᾽ Ἀδράστου·
Σπάρται δ᾽ οὐ τὸ θανεῖν, ἀλλὰ φυγεῖν θάνατος.

7, 251 (Plan.) Σιμωνίδου· εἰς τοὺς αὐτοὺς μετὰ Λεωνίδου πεσόντας· **122** A. P. 7, 512 τοῦ αὐτοῦ (Σιμωνίδου)· εἰς τοὺς Ἕλληνας τοὺς τὴν Τεγέαν ἐλευθεροποιήσαντας· **123** A. P. 7, 442 Σιμωνίδου· εἰς τοὺς ἐν Τεγέαι πεσόντας ἀριστεῖς Ἀθηναίους· **124** A. P. 7, 431 (Plan.) ἄδηλον, οἳ δὲ Σιμωνίδου· ἐπὶ τῶι τάφωι τῶν τριακοσίων Σπαρτιατῶν τῶν μετὰ Ὀθρυάδου

3, 2, 21 s 3 in. Gorg. fr. 6 Die.-Kr.[5] contulit Geffck. adde Tyrt. fr. 9, 31 s et Eur. Alc. 541 4 cf. BCH 1889 p. 59 s (in insula Creta, aetatis Romanae) ἀλλά σε φάμα κυδαίνους᾽ ἀνάγει δώματος ἐξ Ἴδα **122** cf. Wil. SS. 215 s Boas p. 216 ss RhM. 62 (1907), 61 ss Geffck. Epigr. 152 RE V A 107. 113 (de Thyreatide Lacedaemoniorum) a. a. Chr. 362 1 s C 207 ὡς δ᾽ ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ᾽ ἵκηται 2 eodem cadit Anyte A. P. 6, 153, 2 ad εὐρ. cf. 120, 2 τεγέης C em. Schnw. 4 ex. cf. Tyrt. 6, 1 et 13 s cum adn. IGA 167 Geffck. 91 **123** cf. Wil. SS. 215 s Boas p. 216 ss RhM. 62 (1907), 62 a. a. Chr. n. 362 1 ad εὐθ. cf. 104c, 1 μνασώμεθα Schnw. 2 cf. Pind. Ol. 6, 100 εὐμήλοιο . . . Ἀρκαδίας 3 αἰχματαὶ Schnw. 4 ἀποφθιμένη B. **124** de re u. Herod. 1, 82 Busolt Gr. Gesch. I² 595 s cf. Boas p. 146 s RE III A 1303 s 1 τριηκόσιοι C em. B. ἰσαρίθμοις ci. Mein. 2 ἰναχίδας cod. Pal. 3 cf. Theogn. 535 s 6 Θυρέαι ci. Unger. sed cf. Steph. Byz. s. Θυρέα

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

125. (183) Ἡμερὶ πανθέλκτειρα, μεθυτρόφε μῆτερ ὀπώρας,
οὔλης ἢ σκολιὸν πλέγμα φύεις ἕλικος,
Τηίου ἡβήσειας Ἀνακρείοντος ἐπ᾽ ἄκρηι
στήληι καὶ λεπτῶι χώματι τῶιδε τάφου·
ὡς ὁ φιλάκρητός τε καὶ οἰνοβαρὴς φιλοκώμοις
παννυχίσιν κρούων τὴν φιλόπαιδα χέλυν
κὴν χθονὶ πεπτηὼς κεφαλῆς ἐφύπερθε φέροιτο
ἀγλαὸν ὡραίων βότρυν ἀπ᾽ ἀκρεμόνων,
καί μιν ἀεὶ τέγγοι νοτερὴ δρόσος, ἧς ὁ γεραιὸς
λαρότερον μαλακῶν ἔπνεεν ἐκ στομάτων.

126. (184) Οὗτος Ἀνακρείοντα, τὸν ἄφθιτον εἵνεκα Μουσέων,
ὑμνοπόλον πάτρης τύμβος ἔδεκτο Τέω,
ὃς Χαρίτων πνείοντα μέλη, πνείοντα δ᾽ Ἐρώτων
τὸν γλυκὺν ἐς παίδων ἵμερον ἡρμόσατο.
μοῦνος δ᾽ εἰν Ἀχέροντι βαρύνεται, οὐχ ὅτι λείπων
ἠέλιον λήθης ἐνθάδ᾽ ἔκυρσε δόμων,

πεσόντων· **125** A. P. 7, 24 (Plan.) Σιμωνίδου· εἰς Ἀνακρέοντα τὸν Τήιον ποιητήν· imitati sunt Sim. Rhod. epigr. 10 D. Alc. Mess. A. P. 7, 536 Antip. Sidon. A. P. 7, 23. cf. 7, 714 Philodem. 7, 222 Geffck. 340. 359e. 362 IG XIV 1362, 6 ss 2508 (Geffck.) 1 s Suid. s. u. ἡμερίς 9 s Suid. s. u. γεραιός et s. u. λαρόν **126** A. P. 7, 25 (Plan.) τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν· Ἀνακρέοντα τὸν Τήιον· imitati sunt Sim. Rhod. epigr. 11 D. Antip.

---

7 εἰ Plan. ἧς cod. Pal. num conferri debet Paus. 8, 25, 8 de Adrasto fugienti? cf. RE I 414, 18 ss et fr. 12 **125** cf. Wil. SS. 223 s Geffck. 166 ordinem epigrammatum traiciendum esse censet H. Fraen. De Simia Rhodio p. 96 1 ε 69 ἡμερὶς ἠβώωσα πανθ. et μεθ. noua Hesych. ὀπώρα· ... κυρίως δὲ ἡ σταφυλή 2 φύεις Suid. φύσεις A. P. Plan. 3 s B 793 τύμβωι ἐπ᾽ ἀκροτάτωι 4 τῶιδε Wil. τοῦδε Ꞓ cf. Eur. Hec. 221 χῶμ᾽ Ἀχιλλείου τάφου 5 ὡς Kal. 5 s φιλόκωμος παννύχιος Plan. φίλα κώμωι παννύχιος cod. Pal. em. Hecker 6 κρούοι Plan. 7 ξ 354 κείμην πεπτηώς 8 ὡραῖον Ꞓ em. Steph. cf. Geffck. ad l. 9 τέγγει cod. Pal. Pind. Ol. 7, 2 ἀμπέλου ... δρόσωι 9 s cf. Pratin. 1, 11 s 10 sim. cadunt Callim. hymn. 5, 12 Sim. Rhod. epigr. 12, 2 D. **126** cf. Wil. SS. 224 s Geffck. 167 1 μουσῶν Ꞓ em. Jacobs 2 ὑμνοπ. Emped. 146, 1 Die.-Kr.[5] 5 contulit Geffck. Antip. Sid. A. P. 7, 30, 5 s 65, 6 s 353, 5 Leonid. Tar. 7, 455, 4 ss 6 nolui Λήθης δώμωι Plan.

ἀλλ᾽ ὅτι τὸν χαρίεντα μετ᾽ ἠιθέοισι Μεγιστέα
καὶ τὸν Cμερδίεω Θρῆικα λέλοιπε πόθον.
μολπῆς δ᾽ οὐ λήθει μελιτερπέος, ἀλλ᾽ ἐπ᾽ ἐκείνων
βάρβιτον οὐδὲ θανὼν εὔνασεν εἰν ᾽Αίδηι.

127. (180) ᾽Ecβέcθης, γηραιὲ Coφόκλεες, ἄνθος ἀοιδῶν,
οἰνωπὸν Βάκχου βότρυν ἐρεπτόμενος.

128. (115) Φῆ τότε Πρ⟨ωτ⟩όμαχος, πατρὸς περὶ χεῖρας ἑνίκ᾽ ἀφ᾽ ἱμερτὴν ἔπνεεν ἡλικίην· [ἔχοντος,
᾽ὦ Τιμηνορίδη, παιδὸς φίλου οὔ ποτε λήςηι
οὔτ᾽ ἀρετὴν ποθέων οὔτε caοφροcύνην.᾽

129. (116) ᾽Ὕcτατα δὴ τάδ᾽ ἔειπε φίλαν ποτὶ ματέρα Γοργὼ δακρυόεcca δέρης χερcὶν ἐφαπτομένα·
᾽αὖθι μένοις παρὰ πατρί, τέκοις δ᾽ ἐπὶ λώιονι μοίραι ἄλλαν cῶι πολιῶι γήραϊ καδεμόνα᾽.

Sid. A. P. 7, 27. 29 s **9** Svid. s. u. μολπή (— μελ.) **127** A. P. 7, 20 (Plan.) Cιμωνίδου· εἰc Coφοκλέα. at corr. in archetypo legit ἀδέcποτον **128** A. P. 7, 513 (Plan.) τοῦ αὐτοῦ (Cιμωνίδου)· εἰc Πρόμαχον υἱόν, ubi τιμάνορος in ras. **129** A. P. 7, 647 Cιμωνίδου, οἱ δὲ Cιμίου εἰc Γοργώ τινα κόρην τε-

---

7 cf. Leonid. Tar. Plan. 306, 7 **7** s cf. Anacr. fr. **21** cum adn. fr. 46 s **9** λῆγεν Suid., unde λήγει Porson, sed nota λήθει- λήθης (6) μελιτ. nouom ἔτ᾽ ἐκεῖνον cod. Pal. ἔτ᾽ ἐκεῖνο Plan. em. Kai. ἐρατεινὸν Emper. Wil.[1] Cr. **127** cf. Wil. SS. 226 Boas p. 166 de Simia auctore cogitarunt edit. ad rem cf. Vitam Sophocl. 14 p. 129 s W. Sotad. 11, 14 D. cum adn. **2** ad οἰν. cf. Hesych. s. u. ἐρεπτόμενοι Suid. s. οἴνοψ **128** cf. Wil. SS. 226, 2 **1** ποτε C̃ em. Franke πρόμαχος cod. Pal. τίμαρχος Plan. (ex fr. 130, 3) em. Hecker Τιμόμαχος B.[4] cf. fr. 13, 6 περὶ: χερὶ ci. Herm. **3** cf. Hi. Jb. 1888 p. 181 **4** cf. Geffck. 43 (Athenis ad Dipylum, saec. a. Chr. n. VI) cε̃μα πατε͂ρ . . . θε͂κε τόδ᾽ ἀντ᾽ ἀρετε͂c ἐ͂δὲ caοφροcύνε͂c. cf. IG II 3, 2263[b], 4. IX 2, 429, 1 Geffck. 145[b], 4. 183, 1 **129** cf. Wil. SS. 226, 2 Geffck. 240 Reitz. 129 s Boas p. 147 s H. Fraen. De Simia Rhod. p. 108, 28[a] **1** s cf. fr. 13, 6 Anyten A. P. 7, 646 Geffck. 231 **1** δὴ om. cod. Pal. φίλην . . . μητέρα cod. Pal. **4** ἄλλην cod. Pal. καδομέναν Plan. bis sscr. η cod. Pal. em. Salmas. Apoll. Rhod. 1, 98 γήραος υἷας ἔχεν βιότοιό τε κηδεμονῆας ad πολ. γ. cf. Theogn.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

130. (117) Αἰαῖ, νοῦσε βαρεῖα, τί δὴ ψυχαῖσι μεγαίρεις
ἀνθρώπων ἐρατῆι πὰρ νεότητι μένειν;
ἢ καὶ Τίμαρχον γλυκερῆς αἰῶνος ἄμερσας
ἠίθεον, πρὶν ἰδεῖν κουριδίην ἄλοχον.

131. (124[B]) Οὐκ ἐπιδὼν νύμφεια λέχη κατέβην τὸν ἄφυκτον
Γόργιππος ξανθῆς Φερσεφόνης θάλαμον.

132. (118) Σῆμα Θεόγνιδός εἰμι Σινωπέος, ὧι μ' ἐπέθηκεν
Γλαῦκος ἑταιρείης ἀντὶ πολυχρονίου.

133. (126) Σᾶμα τόδε Σπίνθηρι πατὴρ ἐπέθηκε θανόντι.

134. (123) Ἐνθάδε Πυθώνακτα κασίγνητόν τε κέκευθεν
γαῖ', ἐρατῆς ἥβης πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν.
μνῆμα δ' ἀποφθιμένοισι πατὴρ Μεγάριστος ἔθηκεν
ἀθάνατον θνητοῖς παισὶ χαριζόμενος.

135. (119) Σῶμα μὲν ἀλλοδαπὴ κεύθει κόνις, ἐν δέ σε πόντωι,

λευτ. (Plan. Σαμίου) **130** A. P. 7, 515 Σιμωνίδου· εἰς Τίμαρχον νεώτ(ερον) ἐν νόσωι τελευτήσαντα **131** A. P. 7, 507, 3s Σιμωνίδου· εἰς Γόργιππον ἐπιτύμβιον **132** A. P. 7, 509 τοῦ αὐτοῦ (Σιμωνίδου)· εἰς Θέογνιν τὸν Σινωπέα **133** A. P. 7, 177 Σιμωνίδου· **134** A. P. 7, 300 (Plan.) Σιμωνίδου· εἰς Πυθώνακτα καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ **135** A. P. 7, 510 (Plan.)

---

174 Eur. Bacch. 258 Suppl. 170 **130** 1 Theocr. 2, 55s αἰαῖ, Ἔρως ἀνιαρέ, τί . . . πέπωκας; Simon. fr. 56 praedicatur σεμνὰ ὑγίεια 2 ἐρατᾶι Plan. ἀρετᾶι cod. Pal. em. Jacobs fr. 87, 3 ἐρατὴν . . . ἀπωλέσαμεν νεότητα 3 Ps.-Hes. scut. 331 εὖτ' ἂν δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρσηις 4 κουριδίαν Plan. **131** 1 Pind. Nem. 5, 30s νυμφείας ἐπείρα κεῖνος . . . εὐνᾶς 1s Simon. fr. 9, 3 ἄφυκτος . . . θάνατος 2 Ps.-Sapph. epigr. 158, 2 Φερσεφόνας κυάνεος θάλαμος Eur. Suppl. 1022 Φερσεφονείας . . . θαλάμους cf. Geffck. epigr. 133 κατέχει Φερσεφόνης θάλαμος cum adn. **133** cf. Kai. Epigr. 5. 14 idem exordium epigr. multor. (cf. Geffck. Kai. Indic.) cf. Geffck. 43 (Athenis ad Dipylum, saec. VI) σ̂εμα πατὲρ . . . ἀποφθιμένοι . . . θ̂εκε τόδ' **134** cf. Wil. Gl. 1, 324[1] 1 κασιγνήτην Plan. cod. Pal. in text. e ras. 1s cf. 120, 1 2 eodem cadit, sed alio sensu Theogn. 594 3 cf. 133 adn. μέγ' ἄριστον Plan. 4 χαριζόμενον cod. Pal. a. corr. **135** 1 σῆμα cod. Pal. ad init. cf. Geffck. epigr. 141 b 1

Κλείcθενες, Εὐξείνωι μοῖρ᾽ ἔκιχεν θανάτου
πλαζόμενον· γλυκεροῦ δὲ μελίφρονος οἴκαδε νόcτου
ἤμπλακες, οὐ δ᾽ ἵκευ Χῖον ἐc ἀμφιρύτην.

136. (120) Αἰδὼc καὶ Κλεόδημον ἐπὶ προχοῆιcι Θεαίρου
ἀενάου cτονόεντ᾽ ἤγαγεν εἰc θάνατον
Θρηικίωι κύρcαντα λόχωι· πατρὸc δὲ κλεεννόν
Διφίλου αἰχμητὴc υἱὸc ἔθηκ᾽ ὄνομα.

137. (121) Τῶν αὐτοῦ τιc ἕκαcτοc ἀπολλυμένων ἀνιᾶται·
Νικόδικον δὲ φίλοι καὶ πόλιc ἥδε πο⟨θ⟩εῖ.

138. (127) Κρὴc γενεὰν Βρόταχοc Γορτύνιοc ἐνθάδε κεῖμαι
οὐ κατὰ τοῦτ᾽ ἐλθών, ἀλλὰ κατ᾽ ἐμπορίαν.

139. (122) Χαίρει τιc, Θεόδωροc ἐπεὶ θάνον· ἄλλοc ἐπ᾽ αὐτῶι
χαιρήcει· θανάτωι πάντεc ὀφειλόμεθα.

140. (124[A]) Ἄνθρωπ᾽, οὐ Κροίcου λεύccειc τάφον, ἀλλὰ γὰρ
χερνήτεω· μικρὸc τύμβοc, ἐμοὶ δ᾽ ἱκανόc. [ἀνδρόc

τοῦ αὐτοῦ (Cιμωνίδου)· εἰc Κλειcθένην ναηγὸν Χῖον **136** A. P. 7, 514 Cιμωνίδου· εἰc Κλεόδημον ὑπὸ Θραικῶν ἀναιρεθέντα καὶ κλεεννὸν Διφίλου υἱόν **137** A. P. 7, 302 (Plan.) Cιμωνίδου· εἰc Νικόδικον **138** Cod. Pal. 245 in marg. superiore a C exaratum ap. Jacobs Not. crit. A. P. 7, 254 Cιμωνίδου· ἐπὶ Βρόταχον **139** A. P. 10, 105 Cιμωνίδου· Plan. ἄδηλον·

---

cum adn., ad κεύθει κόν. fr. 85, 2 cum adn. ι 36 γαίηι ἐν ἀλλοδαπῆι. cf. Sol. 3, 24 **2** κὴρ Plan. cf. Callin. 1, 15 **3** χ 323 νόcτοιο . . . γλυκεροῖο. cf. Archil. 12, 2 **4** ad ἤ. cf. Hesych. s. u. et Archil. 73 cum adn. ἐπ᾽ cod. Pal. Pind. Is. 1, 8 ἐν Κέωι ἀμφιρύται Io Samius epigr. 5 Ἑξάμο ἀμφιρύτ[ο] **136** cf. Wil. Pindaros p. 518 **1** P 263 ἐπὶ πρ. . . . ποταμοῖο Herod. 4, 89 ἐπὶ Τεάρου ποταμοῦ (τῆc Θρηίκηc) τὰc πηγάc cf. RE V A 100 **137** **1** αὐτοῦ Plan. **2** ποθεῖ Schnw. (cf. fr. 93, 1) πόλη cod. Pal.[1] πολλή cod. Pal.[2] κλάει Plan. Πόλαι Jacobs cf. Callin. 1, 16 cum adn. Anacr. 100, 2 **138** **1** βρόταχοc et βράταχοc testantur Et. Magn. 214, 43 Hesych. s. u. cf. G. Meyer Gr. Gr. 66. 247 Schwyzer Gr. Gr. 1, 1 p. 343 s **2** ἐμπορίην cod. em. Schnw. **139** **1** αὖ τῶι Mein. **2** cf. Eur. Alc. 419 ὡc πᾶcιν ἡμῖν κατθανεῖν ὀφείλεται IG add. 3857 m ὧι χωρὶc μακάρων πάντεc ὀφειλόμεθα Hor. art. 63 *debemur morti nos nostraque* cf. Soph. El. 1173 **140** **1** ab ἄν-

141. (110) Θηρῶν μὲν κάρτιστος ἐγώ, θνατῶν δ᾽, ὃν ἐγὼ νῦν
φρουρῶ τῶιδε τάφωι λάινος ἐμβεβαώς·
ἀλλ᾽ εἰ μὴ θυμόν γε Λέων ἐμὸν οὔνομά τ᾽ εἶχεν,
οὐκ ἂν ἐγὼ τύμβωι τῶιδ᾽ ἐπέθηκα πόδας.

142. (130) Ἦ σεῦ καὶ φθιμένας λεύκ᾽ ὀστέα τῶιδ᾽ ἐνὶ τύμβωι
ἴσκω ἔτι τρομέειν θῆρας, ἄγρωσσα Λυκάς.
τὰν δ᾽ ἀρετὰν οἶδεν μέγα Πήλιον ἅ τ᾽ ἀρίδηλος
Ὄσσα Κιθαιρῶνός τ᾽ οἰονόμοι σκοπιαί.

EPIGRAMMATA DEDICATORIA RECENTIORA

143. (133) Τὸν τραγόπουν ἐμὲ Πᾶνα, τὸν Ἀρκάδα, τὸν κατὰ Μήδων,
τὸν μετ᾽ Ἀθηναίων στήσατο Μιλτιάδης.

144. (143) Τόξα τάδε πτολέμοιο πεπαυμένα δακρυόεντος

---

140 A. P. 7, 507, 1 s Σιμωνίδου· Plan. Ἀλεξάνδρου· **141** A. P. 7, 344 (Plan.) Σιμωνίδου· εἰς Λεόντά τινα, ὃν ἐφρούρει λέων μαρμάρινος· [1. 2] adiecerunt Huet et Jacobs secuti A. Plan. 7, 350 Καλλιμάχου· εἰς Λεόντά τινα, ὃν λέων ἐπὶ τοῦ λάρνακος ἔσκεπε λίθινος (Plan. ἄδηλον) **142** Pollvx 5, 47 ἔνδοξον δὲ καὶ Λυκάδα τὴν Θετταλὴν Σιμωνίδης ἐποίησε γράψας τουτὶ τοὐπίγραμμα ἐπὶ τῶι τάφωι τῆς κυνός· [1—4] A. Plan. 130 **143** A. Plan. 232 Σιμωνίδου· **144** A. P. 6, 2

θρῡ̄πε incipit tit. Athen. saec. VI a. Chr. ap. Geffck. 41 λεύσεις cod. Pal. cf. Pepl. Aristot. 1 **2** cf. Hesych. s. χερνής cf. CE 1198, 16 **141** cf. B. ad l. **2** λαΐνωι Weisshaeupl Die Grabged. d. Anth. p. 55 (Cr.) **3** οὔνομά τ᾽ cod. Pal. ὡς ὄνομ᾽ Plan. **142** cf. Wil. GN. 1897, 322 Boas p. 115. 137, 103 RhM. 62 (1907) 71, qui de Simia auctore cogitat (H. Fraen. De Simia Rhod. 110 s 28[b]) G. Herrlinger Totenklage um Tiere (Tüb. Beitr. 8, 20, 9 [cum commentario]) **1** ἧς (εἰς) αὖ Ⓒ em. Steph. φθίμενον liber unus **2** ἴσκω = οἴομαι et ἄγρ. noua ad ἄ. cf. E. Fraen. Griech. Nom. ag. 1, 41 Sim. Rhod. 12, 1 D. ἀγρότα πέρδιξ τρομέειν satis mirum. cf. Wil. l. c. **3** εἶ δὲ cod. A **4** de Κιθαιρῶνος dubitat Wil., cui in mentem uenit nominum Τιτάριον ὄρος, Τιταρήσιος Leonid. Tar. A. Plan. 230 οἰον. χαραδραίη contulit B. Anyten A. Plan 291 **143** de dei epiphania cf. Herod. 6, 105 s, imitatus est Meleager A. P. 7, 207 u. Roscher Myth. Lex. III 1467 s **1** τρ. A. P. 6, 315, 1 Plan. 262, 1 Herod. 2, 46, 2 τραγοσκελέα **144** cf. fr. 116, 1 s

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

νηῶι Ἀθηναίης κεῖται ὑπωρόφια,
πολλάκι δὴ στονόεντα κατὰ κλόνον ἐν δαΐ φώτων
Περσῶν ἱππομάχων αἵματι λουσάμενα.

145. (144) Οὕτω τοι, μελία ταναά, ποτὶ κίονα μακρόν
ἧσο πανομφαίωι Ζηνὶ μένους᾽ ἱερά·
ἤδη γὰρ χαλκός τε γέρων αὐτά τε τέτρυσαι
πυκνὰ κραδαινομένα δαΐωι ἐν πολέμωι.

146. (164) Εὔχεό τοι δώροισι, Κύτων, θεὸν ὧδε χαρῆναι
Λητοΐδην, ἀγορῆς καλλιχόρου πρύτανιν,
ὥσπερ ὑπὸ ξείνων τε καὶ οἳ ναίουσι Κόρινθον
αἶνον ἔχεις χαρίτων, δέσποτα, τοῖς στεφάνοις.

147. (155) Ἄνθηκεν τόδ᾽ ἄγαλμα Κορίνθιος, ὅσπερ ἐνίκα
ἐν Δελφοῖς ποτε, Νικολάιδας
καὶ Παναθηναίοις στεφάνους λάβε πέντ᾽ ἐπ᾽ ἀέθλοις
ἑξήκοντ᾽ ἀμφιφορεῖς ἐλαίου.

(Plan.) Σιμωνίδου· ἐπὶ τόξοις ἀνατεθεῖσιν ἐν τῶι τῆς Ἀθηνᾶς ναῶι **145** A. P. 6, 52 (Plan.) Σιμωνίδου· ἀνάθημα τῶι Διὶ παρὰ στρατιώτου· **1** s Suid. s. u. [1]ἧσο, [2]μελία, [3]ταναή **2** Hesych. πανομφαίωι· ὧι πᾶσα φήμη καὶ μαντεία ἀναφέρεται, τουτέστι κληιδών **3** Suid. s. u. τετρῦσθαι **146** A. P. 6, 212 ἀνάθημα· Σιμωνίδου· **147** A. P. 13, 19 Σιμωνίδου· **148** Pavs. 6,

---

Boas p. 191. 221 s Wil. HD. 1, 133 **1** Ε 737 al. πόλεμον . . . δακρυόεντα Hor. carm. 1, 21, 13 *bellum lacrimosum* **2** ἀθηναίωι cod. Pal. m.[1] Euphem. ὑπ᾽ Ἀθηναίης Plan. ὑπορρόφια Pal. Euphem. sed cf. I 640 et Hesych. ὑπωρόφιον· ὑπόστεγον **3** s (1) sim. fr. 120, 3 s πλείστων δὴ τόξων . . . Μηδείων ἀνδρῶν **3** cf. Antigen. 1 πολλ. δὴ ст. et κλ. Hom. Hom. ἐν δαΐ λυγρῆι (λευγαλέηι) **4** K 431 Φρύγες ἱππόμαχοι cf. fr. 96, 8 cum adn. ad αἵ. λ. cf. A. P. 7, 443, 2 Callim. hymn. 4, 95 alios **145** cf. Wil. HD. 1, 133 **1** μελίη ταναὴ Plan. Π 589 αἰγανέης . . . ταναοῖο ρ 29 ἔγχος μέν ῥ᾽ ἔστησε . . . πρὸς κίονα μακρήν ποτὶ: ἀνὰ Suid.[3] **2** Θ 250 π. Z. cf. Roscher Myth. Lex. III 1537 s **3** αὐτή C em. Schnw. **4** κραδαινομένη Plan. N 504 (Π 614) αἰχμὴ . . . κραδαινομένη δηίωι Plan. cod. Pal. a. corr. Ε 117 incipit a δηίωι ἐν π. **146** cf. Wil. GN. 1897, 318 s SS 216 s Boas p. 153 ss **1** τοῖς Salm. coῖς B. **2** καλλ. fr. 117, 3 cum adn. **4** Χαρίτων Boas loquitur seruos (Wil.) **147** cf. Wil. SS. 217 s Geffck. 114 et de metro Kal. Metr. Jb. 257, 56 **2** ποκα Schnw. ποcὶ B. **3** s contulit Wil.

ἸΙcθμῶι δ᾽ ἐν Ζαθέαι τρὶc ἐπιcχερώ — οὐ δ᾽ ἐγένοντο
ἀκτ⟨ε⟩ΐνων τομ⟨ά⟩δων ποτ᾽ ἆθλοι —
καὶ Νεμέαι τρὶc ἐνίκηcεν καὶ τετράκιc ἄλλα
Πελλάναι, δύο δ᾽ ἐν Λυκαίωι
καὶ ⟨Τ⟩ε⟨γ⟩έαι καὶ ἐν Αἰγίναι κρατερᾶι τ᾽ Ἐπιδαύρωι
καὶ Θήβαι Μεγάρων τε δάμωι,
ἓν δὲ Φλειοῦντι· cταδίωι δὲ τὰ πάντα κρατήcας
ηὔφρανεν μεγάλαν Κόρινθον.

148. (152) Πατρὶc μὲν Κόρκυρα, Φίλων δ᾽ ὄνομ᾽, εἰμὶ δὲ υἱὸc καὶ νικῶ πὺξ δύ᾽ Ὀλυμπιάδαc. [Γλαύκου

149. (154) Εἶπον, τίc, τίνοc ἐccί, τίνοc πατρίδοc, τί δ᾽ ἐνίκηc; ‘Καcμύλοc, Εὐαγόρου, Πύθια πύξ, Ῥόδιοc.’

150. (158) Κρὴc Ἄλκων Διδ[ύμου] Φοίβωι cτέφοc Ἴcθμι᾽ ἑλὼν πύξ.

9, 9 παρὰ δὲ τοῦ Γέλωνοc τὸ ἅρμα ἀνάκειται Φίλων, τέχνη τοῦ Αἰγινήτου Γλαυκίου. τούτωι τῶι Φίλωνι Cιμωνίδηc ὁ Λεωπρέπουc ἐλεγεῖον δεξιώτατον ἐποίηcε· [1.2] **149** A. Plan. 23 Cιμωνίδου· **150** Cod. Pal. A. P. post indicem (III p. 5

IG II 965 **4** ἑξήκοντ᾽ [siue ἀμφιφορεῖc, unde Kal. ἀμφορεῖc, quod mihi esset anapaesti loco] numerus metrum laedit ἑξῆc Salm. ξήκοντ᾽ Radermacher WSt. 1922 p. 91 ἀμφιφορέαc Cr. cf. Hesych. s. ἀμφιφορεύc et ἀμφιφορῆαc Ψ 170 ἀλείφατοc ἀμφιφορῆαc **5** Pind. Is. 1, 32 Ἰcθμῶι τε Ζ. cf. 5, 17 Ol. 7, 81 ἐγζαθέαι Ⓒ Ἰcθμοῖ δὲ Ζαθέα Wil. Ζαθέωι ci. Br. ἐπ. Λ 668 Hesych. s. u. **5 s** cf. Kern Rel. 2, 253 εἶδεν (οἶδεν) ἑλόντα ἀκτὰ Ποντομέδοντοc ἆθλον ci. Jacobs Pflugk Mein. Herm. Wil. **6** ἀκτίνων τομίδων ποταθμοί Ⓒ em. et explic. Headlam ego. cf. Timoth. Pers. 28 cum adn. Hesych. ἀκτέα· δόρατα. κάμαξ et ἀποτομάδα· . . . ἀκόντιον πεντάθλου Phryn. 39, 9 **7** ἐνίκηcαν Schnw. **8** de ludis Pellan. et Lyc. cf. RE XIX 365, 12 ss et XIII 2234 **9** νεμέαι Ⓒ em. Br. **10** Θήβαιc B. Θήβαc Wil. sed cf. Pind. Pyth. 4, 299 **11** ἓν ci. B. ἐν Ⓒ cτάδιον Herm. δὲ τὰ πάντα Wil. τά τε πέντε Ⓒ **12** εὔφρανεν B. editor. **148** cf. Boas p. 113 **1** Geffck. 204, 1 πατρὶc μὲν Μύνδοc, γενέτωρ δέ μευ ἔπλετ᾽ Ἰάcων **2** νικᾶ deter. **149** cf. Pind. fr. 2. 3 Wil. Pindaros p. 368 **1 s** cf. Rhian fr. 2, 3 s **1** τί δὲ νικῆιc Ⓒ explic. B. **150** cf. Boas p. 170 s

151. (153) Ἴcθμια καὶ Πυθοῖ Διοφῶν ὁ Φίλωνος ἐνίκα
ἅλμα, ποδωκείην, δίσκον, ἄκοντα, πάλην.

152. (188) Ἴcθμια δίς, Νεμέαι δίς, Ὀλυμπίαι ἐcτεφανώθην
οὐ πλάτεϊ νικῶν cώματος, ἀλλὰ τέχναι,
Ἀριστόδαμος Θράcυος Ἀλεῖος πάλαι.

153. (156) Μίλωνος τόδ᾽ ἄγαλμα καλοῦ καλόν, ὅc ποτε Πίcηι
ἑπτάκι νικήcας ἐc γόνατ᾽ οὐκ ἔπεcεν.

154. (161) **A** Ἰφίων τόδ᾽ ἔγραψε Κορίνθιος· οὐκ ἔνι μῶμος
χερcίν, ἐπεὶ δόξας ἔργα πολὺ προφέρει.
B (p. 517 B.[4]) Ἰφίων ἔγραψεν ἑᾶι χερί, τόν ποκα ὕδωρ
θρέψε Πειρήνας ἄπο.

155. (186) Δῆμος Ἀθηναίων cέ, Νεοπτόλεμ᾽, εἰκόνι τῆιδε
τίμης᾽ εὐνοίας εὐcεβίας θ᾽ ἕνεκα.

Jac. I p. VII Stadtm.) Cιμωνίδου· **151** A. Plan. 3 τοῦ αὐτοῦ (Cιμωνίδου)· **152** Hephaest.[1] π. ποιήματος 4 p. 59 s C. μετρικὰ δὲ ἄτακτα, ὅcα ἐκ μέτρων μὲν ὁμολογουμένων cυνέcτηκε, τάξιν δὲ καὶ ἀνακύκληcιν οὐκ ἔχει, οὔτε κατὰ cτίχον οὔτε cυcτηματικά· . . . τοιοῦτόν ἐcτι καὶ τὸ Cιμωνίδειον ἐπίγραμμα· [1—3] sim. [2]π. ποιημάτων 3, 4 p. 65 C. **153** A. Plan. 24 τοῦ αὐτοῦ (Cιμωνίδου)· **154** A. P. 9, 757 εἰc [εἰκόνα?] Plan. Cιμωνίδου· [**A**] A. P. 13, 17 ἀδέcποτον. ἐπὶ ἑξαμέτρωι δίμετρον [**B**] **155** A. P.

διδ[C expleu. B. Διδύμοιc Welck. Διδυμεῖ Schnw. Pind. Ol. 7, 89 ἄνδρα τε πὺξ ἀρετὰν εὑρόντα **152** cf. 98 et Wil. SS. 205 Reitz. p. 111 Boas p. 42. 91 s **1** νέμεα et ὀλύμπια libri plerique **2** τέχνη Hephaest.[2] cod. A **3** ἀριcτοδάμας Hephaest.[1] C ἀριcτόδημος Hephaest.[2] C em. Scal. de Ar. cf. Paus. 6, 3, 4 Afric. ap. Euseb. chron. 1, 206 (Ol. 98 i. a. 388!) θραcὺc C em. Wil., Θράcιδος Scal. B. Hi.-Cr. ἅλιος u. l. **153** cf. Paus. 6, 14, 5 Suid. s. Μίλ. Jüthner RE XV 1672 ss **154** cf. fr. 112. 163 RE IX 2023 **A 1** τάδ᾽ Benndorf B. ἔπι B. **2** δόξης ci. B. **B** Simonidi dedit Br. **1** Ἰφίων ⟨τάδ᾽⟩ B. χειρὶ cod. Pal. m.[1] **1** s cf. Alex. Aetol. Apoll. 7 s **2** πειράναc C cf. RE XIX 109 ss **155** cf. Boas p. 191 **1** de Neoptolemo, Anticlis filio, Melitensi aeui Demosthenici cf. Ps.-Plut. uit. X orat. 7 p. 843[f] Demosth. 18, 114. 21, 215 Kirchner Prosopogr. Att. 2, 118, 10652 RE XVI 2462 s **2** εὐνοίης εὐcεβίης C

[156.] (181) Βωμοὺς τούςδε θεοῖς Coφοκλῆς ἱδρύcατο
ὃς πλεῖcτον Μούcης εἶλε κλέος τραγικῆς. [πρῶτος,

[157.] (178) Βοίδιον ηὐλητρὶς καὶ Πυθιάς, αἵ ποτ' ἐρασταί,
coί, Κύπρι, τὰς ζώνας τάς τε γραφὰς ἔθεcαν.
ἔμπορε καὶ φορτηγέ, τὸ cὸν βαλλάντιον οἶδεν,
καὶ πόθεν αἱ ζῶναι καὶ πόθεν οἱ πίνακες.

[158.] (179) Χειμερίην νιφετοῖο κατήλυcιν ἡνίκ' ἀλύξας
Γάλλος ἐρημαίην ἤλυθ' ὑπὸ cπιλάδα,
ὑετὸν ἄρτι κόμης ἀπομόρξατο. τοῦ δὲ κατ' ἴχνος
βουφάγος εἰc κοίλην ἀτραπὸν ἵκτο λέων.
αὐτὰρ ὅ, πεπταμένηι μέγα τύμπανον ὃ cχέθε χειρί,
ἤραξεν, καναχῆι δ' ἴαχεν ἄντρον ἅπαν.
οὐ δ' ἔτλη Κυβέλης ἱερὸν βρόμον ὑλονόμος θήρ
μεῖναι, ἀν' ὕλῆεν δ' ὠκὺc ἔθυνεν ὄροc
δείcας ἡμιγύναικα θεῆς λάτριν, ὃc τάδε Ῥείηι
ἐνδυτὰ καὶ ξανθοὺc ἐκρέμαcε πλοκάμους.

---

app. 77 Cιμωνίδου· **156** A. P. 6, 145 ἀνάθημα Coφοκλέους· in mg. τοῦ αὐτοῦ (Ἀνακρέοντος?) **157** A. P. 5, 158 (Plan.) Cιμωνίδου· εἰc Βοίδιον τὴν αὐλητρίδα **158** A. P. 6, 217 ἀνάθημα τοῦ αὐτοῦ (Cιμωνίδου)· ἐπὶ Γάλλωι λάτριδι τῆς Κυβέλης 1 s Suid. s. u. κατήλυcιν 5 s Suid. s. u. ἤραccον 9 s Suid. s. u.

---

em. B. **157** 1 nomina occurrunt ap. Asclep. A. P. 5, 160. 163 αὐλητρὶc Plan. **158** mihi hoc carmen a Simia Rhodio haud alienum uidetur 1 κατ. A. P. 10, 3 cf. Hesych. κατήλυcιc· κατέλευcιc ἡνίκ' ἀλύξαc om. Suid. Apoll. Rhod. 4, 583 s ἀλύξειν . . . θυέλλαc 2 ἐρημ. et cπιλ. Apoll. Rhod. ἦλθεν Suid. 3 κατ' . . . ἴχνοc Sim. Rhod. 21, 15 D. 4 β. Lucian. amor. 7 Hesych. s. u. βούβοτον Sim. Rhod. 15, 5 D. 5 ὃ cχέθε cod. Pal. in mg. ἔcχεθε cod. Pal. e corr. ἔcχετο Suid. cod. Pal. fort. a. corr. (ἔχετο et χερι u. l.) 5 ss cf. Telesill. 2, 12 ss cum adn. 7 ad οὐ δ' ἔτλη cf. 83, 4 Hom. hymn. Merc. 452 ἱμερόεις βρόμοc αὐλῶν Sim. Rhod. 12, 3 D. θηρεύων . . . ἐν νόμωι ὕληc 8 Sim. Rhod. 12, 1 D. ἀν' ὑλῆεν δρίοc Hes. theog. 484 ὄρει . . . ὑλήεντι Ε 87 θῦνε γὰρ ἅμ πεδίον 9 ἡμ. nouom τάδε ῥείαι cod. Pal. e corr. τάδ' ὄρεια Suid. bis cod. Pal.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

EPIGRAMMATA METRORVM VARIORVM

159. (151) Πατρίδα κυδαίνων ἱερὴν πόλιν Ὦπις Ἀθήνης,
τέκνον μελαίνης γῆς, χαρίεντας αὐλούς
τούςδε cὺν Ἡφαίστωι τελέcας ἀνέθηκ' Ἀφροδίτηι
καλοῦ δαμαcθεὶc ἱμέρωι Βρύcωνος.

160. (177) χρυcῶι δ' αἰγλήεντι cυνήρμοcεν ἀμφιδαcείας
κόρcας καὶ cτόμα λάβρον ὀπιcθοδέτοιcιν ἱμᾶcιν.

161. (168) Cῶcoc καὶ Cωcώ, cῶτερ, ⟨coὶ⟩ τόνδ' ἀνέθηκαν,
Cῶcoc μὲν cωθείc, Cωcὼ δ', ὅτι Cῶcoc ἐcώθη.

162. (170) Μοῦcά μοι, Ἀλκμήνης καλλιcφύρου υἱὸν ἄειδε·
υἱὸν Ἀλκμήνης ἄειδε, Μοῦcά μοι, καλλιcφύρου.

λάτρης et ὀρεία **159** A. P. 13, 20 Cιμωνίδου· **160** Plvt. cohib. ira 6 p. 456^{bc} καὶ ὁ Μαρcύας ὡc ἔοικε φορβειᾶι τινι καὶ περιcτομίοις {βίαι: del. Duebn.} τοῦ πνεύματοc τὸ ῥαγδαῖον ἐγκαθεῖρξε καὶ τοῦ προcώπου κατεκόcμηcε καὶ ἀπέκρυψε τὴν ἀνωμαλίαν· [1. 2] cf. quaest. conu. 7, 8, 4 p. 713^{cd} Tzetz. chil. 1, 372 τὴν δ' ἔριν ταύτην πού φηcιν ἄicματι Cιμωνίδηc· [1. 2] **161** A. P. 6, 216 τοῦ αὐτοῦ (Cιμωνίδου)· ἀνάθημα τῶι Διὶ παρὰ Cώcου καὶ Cωcοῦc **162** A. P. 13, 30 Cιμωνίδου· sequitur

---

a. corr. em. Br. **159** cf. Wil. HD. 1, 128 s **1** κυδαίνειν πόλιν (Τεγέαν) Pind. ter Pind. fr. 75, 4 ἐν ταῖc ἱεραῖc Ἀθάναιc, Timocr. 1, 3 ἱερᾶν ἀπ' Ἀθανᾶν cum adn. Ὤλπιc Jacobs Ὄλπιc Schnw., nomen sane uirile mirum ἀθανᾶc cod. Pal. em. B. **2** cf. Atticos αὐτόχθονας **3** cf. fr. 114, 3 **4** Pind. Ol. 1, 41 δαμέντα φρένας ἱμέρωι **160** cf. Boas p. 89 s 197 s Simiae Rhodio dedit Schnw., adsentitur H. Fraen. De Sim. Rhod. p. 23. 42, qui singula egregie inlustrauit **1** Pind. Pyth. 4, 231 κῶας αἰγλᾶεν χρυcέωι θυcάνωι Sim. Rhod. 7 incipit **a** χρυcῶι τοι φαέθοντι προcήρμοcεν Tzetz. **1** s O 308 s αἰγίδα . . . ἀμφιδ cf. Schol. ad. l. Δάcων, Sileni nomen, contulit H. Fraen. **2** λαῦρον u. l. Soph. Ai. 1147 τὸ cὸν λάβρον cτόμα ὀπ. nouom **161** cf. Ps.-Empedocl. 157 Die.-Kr.^{5} Reitz. p. 119 s **1** cωτῆρι cod. Pal. em. B. cωτήρια nescio quis Cωτείρηι Reiske cf. Ζεὺc cωτὴρ ap. Bruchmann Epith. deor. p. 140 **162** 'e Chamaeleonte haustum ut fr. 68' Wil.^{1} cf. Wolters RhM. 38 (1883) 113 **1** cf. Stesich. 26 καλλίcφυρον cod. Pal.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

163. (162) Κίμων ἔγραψε τὴν θύραν τὴν δεξιάν,
τὴν δ' ἐξιόντων δεξιὰν Διονύσιος.

164. (185[A]) Τίς ἅδε; 'Βάκχα.' Τίς δέ νιν ξέσε; 'Σκόπας.'
Τίς δ' ἐξέμηνε, Βάκχος ἢ Σκόπας; 'Σκόπας.'

165. (185[B]) Τὸν ἐν 'Ρόδωι κολοσσὸν ὀκτάκις δέκα
Χάρης ἐποίει πήχεων ὁ Λίνδιος.

166. (187) Τίς εἰκόνα τάνδ' ἀνέθηκεν; 'Δωριεὺς ὁ Θούριος.'
Οὐ 'Ρόδιος γένος ἦν; 'Ναί, πρὶν φυγεῖν γε πατρίδα,
δεινᾶι γε χειρὶ πόλλ' ἔρξας ἔργα καὶ βίαια.'

Ps.-Timocr. 8 **163** A. P. 9, 758 εἰς θύρας· τοῦ αὐτοῦ (Σιμωνίδου?) Plan. Σιμωνίδου· **164** A. Plan. 60 Σιμωνίδου· Cod. Pal. Anthol. post indicem p. C **165** A. Plan. 82 Σιμωνίδου· Constant. Porph. de admin. imp. 21 (III 99, 9 Bonn.) καθὼς μαρτυρεῖ τὸ ἐπίγραμμα τὸ πρὸς τὴν βάσιν τῶν ποδῶν γεγραμμένον Strab. 14, 2, 5 p. 652 ἄριστα δὲ ὅ τε τοῦ 'Ηλίου κολοσσός, ὅν φησιν ὁ ποιήσας τὸ ἰαμβεῖον ὅτι· ἑπτάκις δέκα κτλ. cf. Plin. nat. 34, 41 Auct. ad Herenn. 4, 9 **166** A. P. 13, 11 Σιμωνίδου·

---

163 1 Μίκων O. Mueller e Varr. ling. 9, 12 de Cimone Cleonaeo cf. fr. 154 A. Plan. 84 RE XI 454 s 2 de Dionysio Colophonio cf. RE V 1001, 164 **164** ad rem cf. RE III A 572, 16 1 τίς δέ μιν Plan. τ̔ς δεἡξέσε cod. Pal. **165** cf. Boas p. 85. 196 1 τὸν 'Ηλίου κ. uel ὃν εἰσορᾶις κ. (sic Robert l. c.) fuit in statua 2 λάχης Plan. Const. Porph. de Charete Lindio cf. Robert RE III 2130, 15 **166** 1 de D. cf. RE V 1560 s, 4 2 s γε B. bis τε cod. Pal. 3 Ω 478 s χεῖρας δεινὰς ἀνδροφόνους (Achillis) β 236 ἔρδειν ἔργα βίαια

ΑΝΤΙΓΕΝΗΣ Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ (?)

(Simon. fr. 148) Πολλάκι δὴ φυλῆς Ἀκαμαντίδος ἐν χοροῖσιν
ἀνωλόλυξαν κισσοφόροις ἐπὶ διθυράμβοις, [Ὧραι
αἱ Διονυσιάδες, μίτραισι δὲ καὶ ῥόδων ἀώτοις
σοφῶν ἀοιδῶν ἐσκίασαν λιπαρὰν ἔθειραν,
οἳ τόνδε τρίποδα σφίσι μάρτυρα Βακχίων ἀέθλων
ἔθηκαν. κείνους δ' Ἀντιγένης ἐδίδασκεν ἄνδρας,
εὖ δ' ἐτιθηνεῖτο γλυκερὰν ὅπα Δωρίοις· Ἀρίστων
Ἀργεῖος ἡδὺ πνεῦμα χέων καθαροῖς· ἐν αὐλοῖς.
τῶν ἐχορήγησεν κύκλον μελί- γηρυν Ἱππόνικος,
Στρούθωνος υἱός, ἅρμασιν ἐν Χαρίτων φορηθείς,
αἵ οἱ ἐπ' ἀνθρώπους ὄνομα κλυτὸν ἀγλαάν τε νίκαν
θῆκαν ἰοστεφάνων θεᾶν ἕκατι Μοισᾶν.

A. P. 13, 28 Βακχυλίδου ἢ Σιμωνίδου· **1** Steph. Byz. s. Ἀκαμάντιον· . . . ἐκαλεῖτο καὶ φυλὴ Ἀκαμαντὶς τῆς Ἀττικῆς, ὡς Σιμωνίδης Hesych. Ἀκαμαντίς· φυλή, ἀπὸ Ἀκάμαντος

---

cf. Pratin. fr. 1 Wil. H. 20 (1885) 62 SS. 218 ss HD. 1, 125, qui Heckero duce ipsi Antigeni dedit (u. 6), Schroe. BphW. 1911, 822 s Grundr. § 29 Reitz. p. 108 s Boas p. 41. 112 **1** Simon. 144, 3 π. δὴ δι Ͼ em. Ernesti ad Ὧρ. cf. Pind. Ol. 4, 1 ss de Hor. et Dionyso (3) cf. Nonn. Dionys. 9, 12 et RE VIII 2303, 59 ss **2** ἀνώλουξαν Ͼ em. Ernesti Aesch. Ag. 587 ἀνωλόλυξα . . . χαρᾶς ὕπο Pind. Ol. 2, 27 παῖς ὁ κισσοφόρος Pratin. 1, 17 θριαμβοδιθύραμβε κισσοχαῖτ' ἄναξ **3** μίτρα, ῥόδον, ἄ. uoces Pindaricae, priores Sapphicae quoque cf. Hesych. s. μ. et ἄ. **3** s cf. Simon. 21 **4** σοφοί de poetis Pind. passim Pind. Is. 5, 8 s ὄντιν' . . . στέφανοι . . . νικάσαντ' ἀνέδησαν ἔθειραν post 4 lacunam statuit Hecker **5** Pind. Ol. 4, 3 μάρτυρ' ἀέθλων βακχείων Ͼ em. Bentl. **5** s Pind. Nem. 3, 22 s ἔθηκε . . . μάρτυρας Simon. fr. 64, 4 μάρτυν ἔθεντο πόνων **6** ἔθηκαν· εὖ τοὺς δ' Mein. ἔθεντο (ἔθην· ἐ)κείνους δ' Wil. dubitans (cf. ἔβᾱν Aesch. Pers. 18). cf. Wil. SS. 328, 2 **6. 10** cf. Simon. fr. 79, 3 s **7** Soph. Oed. Col. 1050 s πότνιαι σεμνὰ τιθηνοῦνται τέλη Pind. fr. 152 ἐμὰ γλυκερώτερος ὀμφά **7** s cf. Telest. fr. 2, 3 s RE II 952, 42 **8** Aesch. Eumen. 568 σάλπιγξ βροτείου πνεύματος πληρουμένη καθαρῶς Mein. **9** κύκλων Ͼ

ΤΥΝΝΙΧΟΣ Ο ΧΑΛΚΙΔΕΥΣ

ΠΑΙΑΝ

〈⏑⏑〉_ _⏑⏑_⏓

(p. 379 B.⁴) 〈καλὸν〉 εὕρημά τι Μοισᾶν

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΥΜΝΟΣ

Πανί

Πᾶνα τὸν νυμφαγέταν, α′
Ναΐδων μέλημ᾽, ἀείδω,

Tynnich. ap. Plat. Ion. p. 534ᵈ ὁ θεὸς αὐτός ἐστιν ὁ λέγων, διὰ τούτων (τῶν χρησμωιδῶν καὶ τῶν μάντεων τῶν θείων) δὲ φθέγγεται πρὸς ἡμᾶς· μέγιστον δὲ τεκμήριον τῶι λόγωι Τύννιχος ὁ Χαλκιδεύς, ὃς ἄλλο μὲν οὐδὲν πώποτ᾽ ἐποίησε ποίημα, ὅτου τις ἂν ἀξιώσειε μνησθῆναι, τὸν δὲ παίωνα, ὃν πάντες ἄιδουσι, σχεδόν τι πάντων μελῶν κάλλιστον, ἀτεχνῶς, ὅπερ αὐτὸς λέγει, [1] cf. Porphyr. de abstin. 2, 18 τὸν γοῦν Αἰσχύλον φασὶ τῶν Δελφῶν ἀξιούντων εἰς τὸν θεὸν γράψαι παιᾶνα εἰπεῖν, ὅτι βέλτιστα Τυννίχωι πεποίηται· παραβαλλόμενον δὲ τὸν αὐτοῦ πρὸς τὸν ἐκείνου ταὐτὸ πείσεσθαι τοῖς ἀγάλμασιν τοῖς καινοῖς πρὸς τὰ ἀρχαῖα

Anon. hymn. Panis Inscr. Epidaur. ap. Hiller v. Gaertringen IG IV 1² 130 deinde edidit et commentariis doctissimis in-

---

em. Anna Fabri μελίγαρυς Pind. 9 s de Hippon. cf. RE VIII 1910, 7 10 Pind. Pyth. 10, 65 ἅρμα Πιερίδων Is. 8, 62 Μοισαῖον ἅρμα add. Beu. Ol. 6, 22 Is. 2, 2 10 s στρούθονος, φωρηθεὶς, ὄνομακ᾽ αὐτὸν ℭ em. Ernesti 11 κλ Pind. Nem. 11, 20 ἀγλααὶ νῖκαι 12 ἔκ. Μ. θ. ἰοστ. θεά〈ω〉ν Kal. fort. recte Ὡρᾶν (θεᾶν Wil.) ἔκ. θ. ἰοστ. τε M. Mein. Wil. ἰοστ., ἔκ. M. uoces Pindaricae

Tynnich. dimetrum ionicum cognouit et suppleuit Schroe. H. 69 (1934) p. 352 cf. eundem Gr. Singverse 387 s Wil. Pindaros 89

Anon. hymn. Panis de re metrica (i. dimetris trochaicis), argumenti indole, aetate disputauerunt M. p. 130 s 134, Mue., Kal. l. c., de dialecto cf. praefat. 1 Pan νυμφ. ut alii di

χρυcέων χορῶν ἄγαλμα,
κωτίλαc ἄνακτ[α μ]οίcα⟨c⟩.

5 εὐθρόου cύριγγοc εὔ[ψοφ᾽] β′
ἔνθεον ceιρῆνα χεύει,
ἐc μέλοc δὲ κοῦφα βαίνων
εὐcκίων πηδᾶ⟨ι⟩ κατ᾽ ἄντρων

---

struxit P. Maas Epidaurische Hymnen (Schrift. d. Königsb. Gelehrten Gesellsch. Heft 5 [1933]) p. 130 ss cum transcriptione p. 159 et imagine phototypa tab. I (M.) cf. Latte Gn. 1931, 133 Muenscher PhW. 1932, 35/38, 90 ss 1031 ss (Mue.) Deubner H. 69 (1934) p. 106 s K. Keyssner PhW. 55 (1935) 177 ss R. Keydell Zum Epidaur. Panhymnus H. 69 (1934), 459 L. Radermacher Anz. d. Ak. Wien 71 (1934) 9. Mai (cf. PhW. 1935 p. 839) Wil. Gl. 2, 178 de Pane Epidauri culto cf. Roscher Myth. Lex. III 1358 d 2

μοιcαγέτας, μοιραγέτας ad νυμφ. cf. Cornut. theol. gr. comp. 22 p. 44 L. (de Neptuno) IG XII 8, 358 (Thasi de Apolline, saec. V a. Chr. n.) Hor. carm. 3, 18, 1 *Faune, Nympharum . . . amator* Roscher Myth. Lex. III 1390 ss 1420 ss Orph. hymn. 11, 9 (Πὰν) cύγχορε νυμφῶν Hom. hymn. 19, 19 **2** s contul. M. et Mue. Pind. fr. 95 ὦ Πάν, . . . ceμνᾶν Χαρίτων μέλημα τερπνόν Eur. Hel. 187 ss νύμφα τιc οἷα Ναΐc . . . Πανὸc ἀναβοᾶι γάμουc **3** de χρύceoc = 'magnificus' cf. Pind. passim Bacchyl. fr. 20 B 4 χρύceον Moucᾶν . . . πτερό[ν] (M.) Schol. Soph. Ai. 694 Πᾶνα . . . χορῶν πρόξενον ad ἄγαλμα cf. γ 438 (Mue.) **4** suppl. et em. Hi. κωτίλοc primi Anacr. 154 Simon. 243 B.⁴ Theogn. 295 Ps.-Plut. mus. 1136 b κωτίλην (μουcικήν) et λιγυροκώτιλοc cont. M., Κωτίλιον ὄροc Arcadiae, ubi Πᾶνα Cινόεντα uenerantur (IG V 2, 429 Paus. 8, 41, 7. 10), cont. Hi., Hes. op. 374 αἱμύλα κωτίλλουcα (γυνή) Mue. cf. Phocyl. fr. 14 **5** ss cf. Panis statuam Petropolitanam ap. Roscher Myth. Lex. III 1408 ss, 3 **5** s Eur. El. 702 ss εὐαρμόcτοιc ἐν καλάμοιc Πᾶνα μοῦcαν ἡδύθροον πνέοντα et Hymn. Apoll. Delphic. 16 χρυcέα δ᾽ ἀδύθρου[c κί]θαριc adscr. M. **5** εὔθροοc primi Archias A. P. 6, 39, 6 Oppian. cyneg. 3, 285 εὔ[ψοφ᾽] Deubner εὖ[χοc.] Hi. εὔ[χειρ] Theiler cf. M. ad l. et Wil. Gl. 1, 269 εύ[ρών] i. cύριγγα Keydell (Geffck.) H. 69 (1934) p. 459, ubi structuram exemplis a P. Maas conlatis (Callim. Pap. Oxyrh. 1011, 2 Aesch. Sept. 217 Theocr. 2, 138 Pind. Ol. 1, 87) defendit cf. Roscher Myth. Lex. III 1402, 9 **6** Orph. hymn. 11, 5 (Πὰν) φιλένθεοc (21) ad ceιρῆνα cf. Mue. l. c. χεύη lap. legit et em. Peek, de forma disputauit M. p. 132 **7** Plat. Ion. 534ᵃ οἱ μελοποιοὶ . . . ἐπειδὰν ἐμβῶcιν εἰc τὴν ἁρμονίαν καὶ εἰc τὸν ῥυθμόν, βακ-

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

γ′

παμφυὲς νωμῶν δέμας,
εὐχόρευτος, εὐπρόσωπος,
ἐμπρέπων ξανθῶι γενείωι
〈. . . . . .〉.

δ′

ἐς δ᾽ Ὄλυμπον ἀστερωπόν
ἔρχεται πανω〈ι〉δὸς Ἀχώ
θεῶν Ὀλυμπίων ὅμιλον
ἀμβρότᾱι ῥαίνοισα{ι} μοίσᾱι.

ε′

χθὼν δὲ πᾶσα καὶ θάλασσα
κίρναται τεὰν χάριν· σύ
γὰρ πέλεις ἔρεισμα πάντων.
ὦ ἰὴ Πὰν Πάν.

χεύουσιν cont. M. N 158 κοῦφα ποσὶ προβιβάς 8 Pind. Pyth. 11, 21 ἀκτὰν παρ᾽ εὔσκιον πηδα lap. interpretatus est M. (‘debuit πηδῆι’ Sp.), de imper. πήδα (siue potius πήδη) cogitat Mue. Orph. hymn. 11, 5 ἀντροδίαιτε (Πάν) et 12 ἀντροχαρές de Pane, antrorum incola, cf. Roscher Myth. Lex. III 1404, 11 9 παμφυές nouom, sed διφυής de Pane Plat. Crat. 408ᵇ, alio sensu παντοφυής, γενέτωρ πάντων de eodem deo in Panis hymno Orphico 11, 10 (M.) K 358 γούνατ᾽ ἐνώμα 10 εὐχόρευτος nouom (= εὖ χορεύων M.) Pind. fr. 99 (Πᾶνα) χορευτὴν τελεώτατον θεῶν (Mue.) εὐπρόσωπος Ar. Eur. Herod. 2, 46, 2 τοῦ Πανὸς τῶγαλμα ... αἰγοπρόσωπον καὶ τραγοσκελέα 11 ss cont. M. Hom. hymn. Pan. (19) 5 ἀγλαέθειρον, 39 ὄψιν . . . ἠυγένειον, 21 κορυφὴν δὲ περιστένει οὔρεος ἠχώ, 27 ὑμνεῦσιν δὲ θεοὺς μάκαρας καὶ μακρὸν Ὄλυμπον et Ar. au. 769 ss 11 ἐμπρέπων cf Pind. Soph. Ar. 13 ἀστερωπός Eur. 14 πανωιδός nouom de Pane et Echo cf. Hom. hymn. 19, 21 Orph. hymn. 11, 9 Roscher Myth. Lex. III 1395 RE V 1927, 16 ss 15 θεῶν monosyllabum ut Archil. fr. 51 I 59 Hippon. 34 D. (M.) Aesch. Suppl. 355 ὅμιλον τόνδ᾽ ἀγωνίων θεῶν 16 Hymn. ap. Porph. uit. Plot. 22, 1 ἄμβροτα . . . ὕμνον ἀοιδῆς ἀμβρότα fem. Timoth. 2, 3 ραινοισαι lap. em. Hi. de usu translato cf. Pind. Pyth. 8, 57 Is. 6, 21 sim. ἄρδειν, βρέχειν (M.) 17 ss Orph. hymn. Apoll. (34) 14 ss Pan. (11) 1—6. 12 ss adscr. M. praeterea contulit Mue. Soph. Ai. 695 s ὦ Πὰν Πὰν ἁλίπλαγκτε . . . φάνηθ᾽ Eur. Iph. T. 1125 s συρίζων θ᾽ ὁ . . . κάλαμος . . . Πανὸς κώπαις ἐπιθωΰξει 18 s σὺ γὰρ πέλεις ... inlustrauit Ed. Norden Ἄγνωστος θεός 183 ss (M.) 19 Pind. fr. 76 Ἑλλάδος ἔρεισμα . . . Ἀθᾶναι Ol. 2, 6ᵇ (Θήρωνα) ἔρεισμ᾽ Ἀκράγαντος

ΤΙΜΟΚΡΕΩΝ Ο ΡΟΔΙΟΣ

ΜΕΛΗ

1. (1) _ _ ⏑ _ ⏑ _ _ _ ⏑ _ _ _ ⏑ _ ⏒ στρ. (ἀντ.)

_ ⏑ ⏑ _ ⏑ ⏑ _ ⏑ _ ⏑ _ _ _ ⏑ _ ⏒

_ ⏑ _ ⏑̄ _ ⏒

⏑̄ _ ⏑ ⏑ _ ⏑ ⏑ _

5 ⏑ _ ⏑ _ _ _ ⏑ _ ⏒

_ _ ⏑ _ ⏑ ⏑ _ _ _ ⏑ _ _ _ ⏑ _ _ ἐπ.

_ ⏑ ⏑ _ ⏑ ⏑ _ _ _ ⏑ _ ⏑ _ ⏑ _ _

_ ⏑ ⏑ _ ⏑ ⏑ _

_ _ ⏑ _ _ _ ⏑

5 _ _ _ ⏑ _ _ ⏑ _ ⏑ _ _ στρ.

ἀλλ᾽ εἰ τύ γα Παυσανίαν ἢ καὶ τύ γα Ξάνθιππον αἰνεῖς
ἢ τύ γα Λευτυχίδαν, ἐγὼ δ᾽ Ἀριστείδαν ἐπαινέω

---

1 Plvt. Them. 21, 3ss Τιμοκρέων δ᾽ ὁ Ῥόδιος μελοποιὸς ἐν ἄισματι καθάπτεται πικρότερον τοῦ Θεμιστοκλέους ὡς ἄλλους μὲν ἐπὶ χρήμασι φυγάδας διαπραξαμένου κατελθεῖν, αὐτὸν δὲ ξένον ὄντα καὶ φίλον προεμένου δι᾽ ἀργύριον. λέγει δ᾽ οὕτως· [1—12]. πολὺ δ᾽ ἀσελγεστέραις καὶ ἀναπεπταμένηι μᾶλλον εἰς τὸν Θεμιστοκλέα βλασφημίαις χρῆται μετὰ τὴν φυγὴν αὐτοῦ καὶ τὴν καταδίκην ὁ Τιμοκρέων ἆισμα ποιήσας, οὗ ἐστιν ἀρχή· [fr. 2]. λέγεται δ᾽ ὁ Τι-

---

de Timocreonte Rhodio cf. Schmid-Stählin I 1 (1929) p. 541 Geffck. GGrL. I 127 Anm. p. 125 Kahrstedt RE V A 1693 P. Maas RE VI A 1271 ss (ibid. de arte metrica), de dialecto u. Bechtel 2, 344. 617, de metro Kal. Metr. Jb. 250, 439 quoque et Schroe. Grundr. § 152 **1** cf. Simon. fr. 48. 99. 162 Philodem. π. κακιῶν 10, 4 Jens. Wil. Arist. u. Ath. 1, 138, 27 TG. 9. 50, 2 SS. 146 s H. Fraen. GN. 1924, 120 s Bl. RhM. 55 (1900) 92 ss Busolt Gr. Gesch. III 1, 14. 109 Ad. Bauer Themist. 82 C. M. Bowra Timokreon's σκόλιον on Themistocles H. 69 (1934), 350 ss cf. P. Maas ibid. p. 460 RhM. 84 (1935), 100 Hi. v. G. RE Suppl. V 760, 35 inter a. 479 et 471 a. Chr. n. **1** s τύγε deterior. ter, S(eitenst.) primo loco: em. Ahr. **1** Παυσ. — τύ γα om. S

ἄνδρ᾽ ἱερᾶν ἀπ᾽ Ἀθανᾶν
ἐλθεῖν ἕνα λῶιστον, ἐπεί
Θεμιστοκλῆν ἤχθαρε Λατώ,

ἀντ.

ψεύσταν, ἄδικον, προδόταν, ὃς Τιμοκρέοντα ξεῖνον ἐόντα
ἀργυρίοισι κοβαλικοῖσι πεισθεὶς οὐ κατᾶγεν
ἐς πατρίδ᾽ Ἰάλυσον.
λαβὼν δὲ τρί᾽ ἀργυρίου
τάλαντ᾽ ἔβα πλέων εἰς ὅλεθρον,

ἐπωιδ.

τοὺς μὲν κατάγων ἀδίκως, τοὺς δ᾽ ἐκδιώκων, τοὺς δὲ καίνων,
ἀργυρίου δ᾽ ὑπόπλεως· Ἰσθμοῖ δ᾽ ἐπανδόκευε γλοιῶς
ψυχρὰ κρέα παρέχων·
οἳ δ᾽ ἤσθιον κηὔχοντο
μὴ ὥραν Θεμιστοκλέος γενέσθαι.

μοκρέων ἐπὶ μηδισμῶι φυγεῖν συγκαταψηφισαμένου τοῦ Θεμιστοκλέους. ὡς οὖν ὁ Θεμιστοκλῆς αἰτίαν ἔσχε μηδίζειν, ταῦτ᾽ ἐποίησεν εἰς αὐτόν· [fr. 3] cf. Schol. Aristid. p. 720, 11

αἰνέσεις S **3** ἀγχιαλᾶν? lusit P. Maas Simon. fr. 159 ἱερὴν πόλιν . . . Ἀθήνης Pind. fr. 75, 4 ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀθάναις cf. Soph. Ai. 1221 s Ar. eq. 1037 **4** s ὃς ἦλθε λεκτὸς ἐπεὶ (ἐπὶ S^1) Θ. S, unde λεκτὸς ὃς ἦλθεν, ἐπεί, quod uers. 3 adhaerere uolt Bowra P. Maas l. c. p. 460 ἐπεὶ δὲ deter. θεμιστοκλῆα (-έα) Ⓒ (+ δὲ S) em. Wil. Θεμιστοκλέα γ᾽ Bl. λ 436 s γόνον Ἀτρέος . . . Ζεὺς ἐκπάγλως ἤχθηρε oderatne Themistoclem Leto utpote dea bonae Fortunae (Dem. Mid. 531)? **6** εὖντα ci. Kal. **7** ἀργυρίοις Herm. σκυβαλ- et κυμβαλ- Ⓒ em. B. (cf. Wil. GA. 1898, 689) σκυβαλικτοῖσι Herm. cf. κύβηλις, κυβηλίζω Hesych. κυβηλικὸν τρόπον ⟨. . .⟩ et κυμβαλικὸς τρόπος· τῶι πελέκει κακουργῆσαι κατήγαγεν S **8** πάτραν Herm. πατρίαν Bowra ad Ἰάλ. (= _ _ _ ∪ [Pind. Ol. 7, 74, ubi cod. D -cc-, Herod. 1, 144 (-ccóc)]) cf. RE IX 629 s ss ἐς πατρ. Ἰᾰλῠσον· λαβὼν δὲ τρ. ἀργυρίου τ. P. Maas, qui contulit Dionysium, Timocreontis popularem, et A. P. 7, 716 πόλιν Ἰαλύσοιο **10** ἐς M ἐπ᾽ S **11** τοὺς δὲ διώκων S **12** ἀργυρίου δὲ S ἀργυρίων deter. ἀργυρέων Herm. ὑπόπλεος Ahr. δὲ πανδόκευε γελοίως Ⓒ explic. et em. B. γελοίως πανδόκευε Enger δὲ πανδοκεὺς Herm. γλοιῶς = γλισχρῶς secundum Plut. Them. 5, 1 γλισχρότητα (Maas) **13** s ψ. κρέα παρέχων· οἳ δ᾽ ἤσθιον εὐχόμενοι (hoc Bowra) Maas **13** παρεῖχε Bowra **15** ὥραν Ⓒ ὥραν

2. (2) Μοῦcα, τοῦδε τοῦ μέλεος
κλέος ἀν' Ἕλλανας τίθη,
ὡc ἐοικὸc καὶ δίκαιον.

3. (3) Οὐκ ἄρα Τιμοκρέων μοῦνος
Μήδοιcιν ὁρκιατομῆ⟨ι⟩.
ἀλλ' ἐντὶ κἄλλοι δὴ πονηροί.
οὐκ ἐγὼ μόνα κόλουριc·
ἐντὶ καὶ ἄλλαι ἀλώπεκεc.

3ᴬ. λό[γ]ον δέ coι λ̣ę̣[. . .] | [. . . .]ον
ταῦτ̣ά̣ coι̣ π[. . . . .] | [. . τ]ῶν τριῶν
ταλ[άντων] | [Τιμοκρέ]ων ξένοc [ἐών].

4. (6) Cικελὸc κομψὸc ἀνήρ
ποτὶ τὰν ματέρ' ἔφα·

Dind. **2** cf. fr. 1 **3** cf. fr. 1 **3—5** adferunt Apostol. 7, 28 Arsen. 231 **3ᴬ** Frg. περὶ αἴνου Pap. Oxyrh. Pap. Greci et Latini XI (1935) 1221 saec. II p. Chr. n. p. 152 ss (p. 154, 17 ss) κέχρη[ται δὲ τού]|[τωι (τῶι αἴνωι) τῶι Κυπρίωι] Τιμοκρέων ἐν [ἄι-cματι κατὰ] | [Θε]μιcτοκλ[έο]υc ἐκπεcόν]|[τοc] ἐκ τῆc [Ἑλ]λάδοc, ἐ[φη]|[δό]μεν̣οc αὐτοῦ τῆι φ[υγῆι· οὕτω] | [δὲ λέ]γει· [1—3] **4** Hephaest. 12 (π. τοῦ ἀπ' ἐλάccονοc ἰωνικοῦ), 5 p. 39 C. τῶι δὲ καθαρῶι ἐφθημιμερεῖ ὅλον ἄ ι c μ α Τ ι μ ο κ ρ έ ω ν cυνέθηκε· [1. 2] cf. Plat. Gorg. 493ᵃ καὶ τοῦτο ἄρα τιc μυθολογῶν κ ο μ - ψ ὸ c ἀ ν ή ρ, ἴcωc Cι κ ε λ ό c τιc ἢ' Ἰταλικόc [Philol. fr. 14 Die.-Kr.⁵], παράγων τῶι ὀνόματι διὰ τὸ πιθανόν τε καὶ πειcτικὸν ὠνόμαcε 'πίθον', τοὺc δὲ ἀνοήτουc ἀμυήτουc Schol. ad l. οἷον Ἐμπεδοκλῆc·

Ahr. μὴ ὦραν . . . γενέcθαι = ὀλιγωρεῖcθαι (Maas) θεμιcτοκλέουc Ⓒ em. Ahr. -κλεῦc Herm. **2 1** τοῦ² om. S **2** τίθη S¹ τίθει rel. **3 1** μόνοc Ahr. μοῦνοc ⟨δc⟩ Herm. **2** ὅρκιατομη S -τομεῖ rel. ὅρκια τέμοι (τέμνει) deter. em. Herm. ὁρκιατόμει B. cf. Schol. Ven. T 197 Polluc. 1, 39 ὁρκωτούc, ὁρκιητόμουc Apoll. Dysc. de adu. 602, 24 p. 189 Schn. Ἴωνεc δὲ καὶ τοὺc ὁρκιοτόμουc ὁρκιητόμουc φαcί **4** κοὐκ Herm. cf. Hesych. κοθοῦριν· ἀλώπεκα **3ᴬ** ad rem cf. Ps.-Diogenian. praef. 180 fr. 5 ap. B.⁴ III p. 539 Rhet. min. 2, 12 W. agitur in apologo de duabus columbis, quae in insula Cypro Adonidi sacrificandae auolantes in alium rogum deciderunt **1** ad apologi initium cf. Hes. op. 106 s 202 Archil. fr. 81. 89 D.² Callim. fr. 9, 211 Pf. λέ[ξω . . .]? **2** an ταὐτά coι? **2** s cf. Timocr. fr. 1, 6. 9 s **4** cf. Wil. Versk. 337 Schroe.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

ΣΚΟΛΙΟΝ

5. (8) Ὤφελέν σ', ὦ τυφλὲ Πλοῦτε, μήτε γῆι μήτ' ἐν
θαλάσσηι μήτ' ἐν ἠπείρωι φανῆμεν,
ἀλλὰ Τάρταρόν τε ναίειν κ'Αχέροντα· διὰ σὲ γὰρ πάντ'
〈ἔνι〉 ἐν ἀνθρώποις κακά.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

6. (9) ὧι ξυμβουλεύειν χὲρς ἄπο, νοῦς δὲ πάρα.

7. πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

---

cf. fr. 115 ss Die.-Kr.^{5}]. Πυθαγόρειος δ' οὗτος ἦν, ὑπῆρχε δὲ Ἀκραγαντῖνος· Ἀκράγας δὲ πόλις Σικελίας (cf. Emped. fr. 112 Die.-Kr.^{5} Diog. Laert. 8, 54) . . ., ἀφ' ἧς οὗτός τε καὶ Ὀλύμπιος (idem Schol. Olympiod. ed. Norv.) ὁ μελοποιός **5** Schol. Ar. Ach. 532 Τιμοκρέων δὲ ὁ Ῥόδιος μελοποιὸς τοιοῦτον ἔγραψε σκόλιον κατὰ τοῦ Πλούτου, οὗ ἡ ἀρχή· [1. 2] eadem Schol. Ar. ran. 1302 ed. Ald. Suid. s. σκόλιον cf. Isid. Pelus. ep. 2, 146 (Migne Gr. 79) ἔθος γὰρ ἦν παλαιὸν μετὰ τὴν συνεστίασιν ἅπτεσθαι λύρας καὶ ἄιδειν· 'ἀπόλοιο, ὦ Πλοῦτε, καὶ μήτε ἐν γῆι φανείης μήτ' ἐν θαλάσσηι' **6** Hephaest. 1 (π. μακρᾶς), 3 p. 2 C. θέσει μακραὶ γίνονται . . . λήξει εἰς δύο σύμφωνα οἷον· 'Τίρυνς οὐδέ τι τεῖχος ἐπήρκεσε', [Alcm. 11] . . . καὶ Τιμοκρέοντος ἐκ τῶν Ἐπιγραμμάτων· [1] **7** Ar. uesp. 1060 ss 'ὦ πάλαι

Grundr. § 133 Σικ. . . . ἀνήρ est Empedocles **5** 'an sex dimetri trochaici?' Kal. num spectat ad Themistoclem auri auidissimum? cf. Fr. Huebner de Pluto (diss. Hal. 1914) p. 250 1 ὤφελες (ὄφ- Suid.) Σ em. Ilgen Mehlhorn ὤφελές γ' Br. ὤφελες σὺ Teuffel Menandr. fr. 83 K. τυφλὸν ὁ Πλοῦτος καὶ τυφλοὺς 〈τοὺς〉 ἐμβλέποντας εἰς ἑαυτὸν δεικνύει. cf. Hippon. 29 (Πλ.) ἔστι γὰρ λίην τυφλός Ar. Plut. exord. Antiphan. 259 (II 121 K.) Amphid. 23 (II 242 K.) cf. Plut. Lyc. 10, 4 (Beu.) ἐν γῆι Σ em. B. (μὴ) 'πὶ γῆι Farnell θαλάττηι Σ Ar. Ach. 534 equ. 609 μήτε γῆι μήτ' ἐν θαλάσσηι (Maas) ἠπείρωι: οὐρανῶι Schnw. Wil.[1] φανήμεναι Σ em. B. **2** τε: γε Ald. 〈σύμ〉παντ' B. 〈ἔνι〉 Kal. 〈ἔστ'〉 Mein. ἔστιν ἀνθρ. C. M. Bowra Mnem. Ser. III uol. 1, 3 (1933/34) p. 180 Eur. fr. 632 N.^{2} πολλῶν τὰ χρήματ' αἴτι' ἀνθρώποις κακῶν Ar. au. 1546 μόνον θεῶν γὰρ διὰ σ' ἀπανθρακίζομεν. alia contulit Ed. Fraen. RhM. 72, 178, 1 **6** ad rem cf. Soph. Phil. 96 ss Simon. fr. 4, 2 ad χ. cf. Schol. Dionys. Thrac. gramm. III 346, 21 **7** Anacreonti dederunt Zenob. prou. 5, 80 et

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

[8.] (10) Κηία με προσῆλθε φλυαρία οὐκ ἐθέλοντα.
οὐκ ἐθέλοντά με προσῆλθε Κηία φλυαρία.

ΛΑΜΠΡΟΚΛΗΣ Ο ΑΘΗΝΑΙΟΣ

ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ

1. (1) Παλλάδα περσέπολιν, δεινὰν θεὸν ἐγρεκύδοιμον,
〈–〉 ποτικλήϊζω, πολεμαδόκον ἀγνάν,

ποτ' ὄντες ὑμεῖς ἄλκιμοι μὲν ἐν χοροῖς, ἄλκιμοι δ' ἐν μάχαις καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο μόνον ἄνδρες μαχιμώτατοι.' Schol. Ven. 1063 Δίδυμός φησιν, ὅτι παρώιδησε ταῦτα ἐκ τῶν τοῦ Τιμοκρέοντος τοῦ Ῥοδίου Hesych. ἦσάν ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι· παροιμία ἀπὸ χρησμοῦ ἐπὶ τῶν προγεγονότων **8** A. P. 13, 31 Τιμοκρέοντος Ῥοδίου· ὁμοίως (praecedit Simon. fr. 162)

1 Ar. nub. 967 ss εἶτ' αὖ προμαθεῖν ἆισμ' ἐδίδαξεν τὼ μηρὼ μὴ ξυνέχοντας, ἢ Παλλάδα περσέπολιν δεινάν ἢ Τηλέ-

---

Demo ap. Schol. Ar. Plut. 1002, quorum testimonia una cum reliquis edidi sub Anacr. fr. 86, Timocreonti reddidit Wil. SBBerl. 1911, 520 cf. SS. 146, 2 Kl. Schr. 1, 340 RE XV 1597, 46 ss adde Plut. Lycurg. 21, 2 s (= Carm. pop. 17 D.) (ἐν Σπάρτηι) ἐπαγγελία τε καὶ μεγαλαυχία πρὸς ἀρετὴν πρέπουσα ταῖς ἡλικίαις· ὧν ἕνεκα δείγματος οὐ χεῖρόν ἐστιν ἕν τι προενέγκασθαι. τριῶν γὰρ χορῶν κατὰ τὰς τρεῖς ἡλικίας συνισταμένων ἐν ταῖς ἑορταῖς ὁ μὲν τῶν γερόντων ἀρχόμενος ᾖιδεν· 'ἄμμες (ἄμές, ἄμες u. l. eadem infra bis) ποκ' ἦμες (ἦμεν S^1) ἄλκιμοι νεανίαι'. ὁ δὲ τῶν ἀκμαζόντων ἀμειβόμενος ἔλεγεν· 'ἄμμες δέ γ' εἰμέν· αἱ δὲ λῆις, πεῖραν λαβέ.' ὁ δὲ τρίτος ὁ τῶν παίδων· 'ἄμμες δέ γ' ἐσσόμεσθα (-μεθα u. l.) πολλῶι κάρρονες' **8** cf. Simon. fr. 99 **1** nota Κηῖα = _ ∪ _ (?) **1** s K. φλ. spectat Simonidis conuicia

1 cf. Wil. TG 84 s Schmid-Stählin I 1^6 543 Geffck. GGrL. I 264 Anm. 235, 4 RE XII 586 s **1** περσέπολιν Ar. Gramm. (?) περσέπτ- reliqui Callim. lau. Pall. 43 Ἀθαναία περσέπτολι (Orph. Lith. 679) cf. H. Kleinknecht H. 74 (1939) p. 314 η 37 ss (40 s) Παλλὰς Ἀθήνη . . . δεινὴ θεός δεινὴν Schol. deter. Hes. theog. 924 s Τριτογένειαν δεινὴν ἐγρεκύδ. Orph. Lith. 586 ἐγρεκύδ. . . . Τριτογένειαν **1** s δειν. — ποτι homoeoteleuto quodam antiquitus deleta Aristophanis scholiorum bonorum lectionis et Aristidis commentariorum causa fuisse uidentur **2** potes 〈νῦν〉 A. P. 6,

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

παῖδα Διὸς μεγάλου, δαμάσιππον, ἄιστον
παρθένον.

2. (2) αἵ τε ποταναῖς
ὁμώνυμοι πελειάσιν αἰθέρι κεῖσθε.

πορόν τι βόαμα᾽ ἐντειναμένους τὴν ἁρμονίαν, ἣν οἱ πατέρες παρέδωκαν Schol. deter. ad l. οὕτως Ἐρατοσθένης· Φρύνιχος αὐτοῦ τούτου τοῦ ἄισματος μέμνηται ὡς Λαμπροκλέους ὄντος τοῦ Μείδωνος υἱοῦ ἢ μαθητοῦ· ἔχει δὲ οὕτως· Π. π. δεινὴν θ. ἐγρ. ποτικλησίζω πολ. ά. π. Δ. μεγ. δαμ. καὶ ‘κατὰ Λαμπροκλέα’ ὑποτίθησι κατὰ λέξιν Gramm. Pap. Oxyrh. XIII 1611 p. 135. 140, 160 ss [...]ταις Φ[ρύ]ν[ιχος . . .] ἀφηγο[ύ]μεν[ος . . .]· ‘Πα[λλ]ά[δα] περ[σέπολιν κληίζ]ω π[ολεμαδόκο]ν ἁγνὰν π[αῖδα Διὸς] μεγάλου δ[αμάσιπ]πον’ οὕτω παρα[ποιεῖ?]· διαποροῦσι γὰρ οὐ[κ ὀ]λίγοι π[ε]ρὶ τ[ού]των, κα[θ]άπερ Χαμαιλέων, πότερόν ποτε Στη[σι]χόρου ἐστὶν ἢ Λαμπροκλ[έο]υς, κ[αίπ]ερ τοῦ Φρυν[ίχου Λαμ]προκλεῖ μα[θη〈τῆι〉 Μείδωνος?] προσνέμον[τος. καὶ? Ἀ]ριστοφάνης [δὲ? παραπ]οιεῖ λέγων· [Παλλάδα] π[ε]ρσέ[π]ο[λιν δεινὰν . . .] Schol. Rau. V ad l. ἀρχὴ ἄισματος {Φρυνίχου add. Rau.}, ὡς Ἐρατοσθένης φησί. Φρύνιχος δὲ [δὲ om. R.] αὐτοῦ τούτου τοῦ ἄισματος μνημονεύει ὡς Λαμπροκλέους ὄντος· Π. περσέπτολιν κλησίζω πολ. ά. παῖδα Δ. μεγ. Schol. Ald. ad l. εἴδη ἀισμάτων ἀμφότερα, τὸ Παλλάδα περσέπτολιν θεάν καὶ τὸ Τηλέπορόν τι βόαμα᾽. τὸ μὲν οὖν πρότερον Λαμπροκλέους εἶναί φασιν Ἀθηναίου, τοῦ Μείδωνος υἱοῦ. ἔχει δὲ οὕτως· Π. περσέπτ. κλησίζω π. ἁγνὸν π. Δ. μ. δαμ. Schol. Aristid. 3, 537 Dind. Παλλάδα περσέπτολιν· . . . εἶδος δὲ τοῦτο ἄισματος καὶ ἀρχή· τὸν δὲ ποιητὴν αὐτοῦ Ῥοῦφος καὶ Διονύσιος ἱστοροῦσιν ἐν τῆι Μουσικῆι Φρύνιχόν τινα, ἄλλοι δέ φασι Λαμπροκλέα ἢ Στησίχορον· τὸ δὲ ‘δεινήν’ ἀντὶ τοῦ ‘κλήσω’ κεῖται (ἀντικλῆς ὡς κεῖται Marc. em. Wil.) παρὰ τῶι κωμικῶι· τὸ γὰρ ἄισμα οὕτως ἔχει· Π. περσέπτολιν κλήσω [κλεισο- Ⓒ] πολ. ά. π. Δ. μεγ. δαμ. (δαμνηπλον Marc. δαμνήπωλον Flor.) ἄιστον παρθένον **2** Athen. 11, 491ᶜ Λαμπροκλῆς δ᾽ ὁ διθυ-

---

122 Μαινὰς Ἐνυαλίου πολεμαδόκε. cf. Alc. 3, 1 cum adn. ἁγνὸν Schol. Ald. **3** λ 604 π. Δ. μεγάλοιο de Hebe, sed Π. Homero est κούρη Διὸς αἰγιόχοιο δαμασίππου Λυδίας Bacchyl. 3, 23 (Kal.) ἄ. βροτολοιγὸν interpretatur Croenert. cf. Bacchyl. 13, 208 s δυσμενέων δὲ μα[ταία γλῶσσ᾽] ἀϊδὴς μιν[ύθει . . .] et ἀίδηλος et Alc. fr. 123, 3 μόρος ἄιστ̣[ος]? **2** cf. Alcm. 1, 60 cum schol. Mette Sphairopoiia p. 212 RE XIX 267 Roscher Myth. Lex. III 1823 **1** τε om. Eust. ποτ. Pind. **2** ὁμ. Pind. πελιάσιν Ⓒ κεῖνται Eust. νεῖσθε

ΠΡΑΤΙΝΑΣ Ο ΦΛΕΙΑΣΙΟΣ

1. (1) Τίς ὁ θόρυβος ὅδε; τί τάδε τὰ χορεύματα;
τίς ὕβρις ἔμολεν ἐπὶ Διονυσιάδα πο- λυπάταγα θυμέλαν;
ἐμὸς ἐμὸς ὁ Βρόμιος, ἐμὲ δεῖ κελαδεῖν, ἐμὲ δεῖ
ἀν' ὄρεα cύμενον μετὰ Ναϊάδων, [παταγεῖν
οἷά τε κύκνον ἄγοντα ποικιλόπτερον μέλος.
τὰν ἀοιδὰν κατέστασε Πιε- ρὶς βασίλειαν· ὁ δ' αὐλός
ὕστερον χορευέτω·
καὶ γάρ ἐcθ' ὑπηρέτας.

ραμβοποιὸς καὶ ῥητῶς αὐτὰς (τὰς πελειὰς) εἶπεν ὁμωνυμεῖν ταῖς περιστεραῖς ἐν τούτοις· [1. 2] cf. Evst. in Od. 1713, 5

1 Athen. 14, 617ᵇ Πρατίνας δὲ ὁ Φλιάcιος αὐλητῶν καὶ χορευτῶν μιcθοφόρων κατεχόντων τὰς ὀρχήστρας ἀγανακτεῖν τινας [ἀγανακτήcας ci. Wil.] ἐπὶ τῶι τοὺc αὐλητὰς μὴ cυναυλεῖν τοῖc χοροῖc, καθάπερ ἦν πάτριον, ἀλλὰ τοὺc χοροὺc cυνάιδειν τοῖc αὐληταῖc. δν οὖν εἶχεν κατὰ τῶν ταῦτα ποιούντων θυμὸν ὁ

Mein. B. ex Pind. Nem. 2, 10 ss ἔcτι δ' ἐοικὸς ὀρειᾶν γε Πελειάδων μὴ τηλόθεν Ὠαρίωνα νεῖcθαι

cf. Antigen. fr. 1 Telest. fr. 2. 4 Wil. Comment. gramm. I Gryph. 1879 Cr. Phil. 53 (1894) Erg.-H. 62 s Girard Mél. Henri Weil 1898, 131 s RE IX 339 s Wil. SS. 132 ss H. 54 (1919) p. 28, 2 Versk. 436 Gl. 2, 79[1] I. Becker De Pratina diss. Monast. 1912 O. Schroe. et M. Siebourg Sokrates 1916, 621 s W. Garrod Cl. Rev. 34, 129 s Pohlenz GN 1926 p. 298 ss (311 ss) (Das Satyrspiel und Pratinas von Phleius) Howald Gr. Trag. (1930), 42 s Kern Rel. 3, 67 Schroe. Grundr. § 58 quamquam de choro satyrico i. tragico uetustissimo non iam dubitare licet, carmen grauissimum e melicis fragm. secludere nolui **2** πολυπ. nouom **3** cf. Timoth. Pers. 140 ἐμὸν ἐμὸν αἰῶνα 87 ἐμὸc ἄναξ, ἐμόc **4** θύμενον deterior. cf. Sim. Rhod. 9, 19 D. ἀν' ὀρέων ἔccυται ἄγκοc **5** de cycno canenti cf. RE II A 785 ss ἀφέντα Siebourg, sed cf. Aristox. harm. 1, 54 ἐπὶ παντὸc φθόγγου τὸ μέλος ἀγόμενον Eur. Hipp. 1270 ὁ ποικιλ. (Ἔρωc) cf. Telest. 1, 12 αἰολοπτερύγων . . . χειρῶν **6** κατεcτας ἐπιερεις βαcιλεια A explic. et em. Heringa B. ὁ δ' E οὐδ' A **6** ss cf. Ps.-Plut. de mus. 30 p. 1141ᵈ τῶν δ' αὐλητῶν ὑπηρετούν-

κώμωι μόνον θυραμάχοις τε πυγμαχίαισι νέων θέλοι
ἔμμεναι στρατηλάτας. [παροίνων
παῖε τὸν φρυνεοῦ
ποικίλου πνοὰν ἔχοντα·
φλέγε τὸν ὀλεσι⟨σι⟩αλοκάλαμον,
λαλοβαρύοπα ⟨βραδυπα⟩ραμελορυθμοβάταν
θῆτα τρυπάνωι δέμας πεπλασμένον.
ἦν ἰδού· ἄδε σοι δεξιά
καὶ ποδὸς διαρριφά, θριαμβοδιθύραμβε, κισσοχαῖτ᾽ ἄναξ,
⟨ἀλλ᾽⟩ ἄκουε τὰν ἐμὰν Δώριον χορείαν.

2. (2) Λάκων ὁ τέττιξ εὔτυκος ἐς χορόν.

3. (3) οὐ γᾶν αὐλακισμέναν ἀρῶν, ἀλλ᾽ ἄσκαφον ματεύων

Πρατίνας, ἐμφανίζει διὰ τοῦδε τοῦ Ὑπορχήματος· [1—18] **2** Athen. 14, 632^{f} 633^{a} διετήρησαν δὲ μάλιστα τῶν Ἑλλήνων Λακεδαιμόνιοι τὴν μουσικὴν πλείστηι αὐτῆι χρώμενοι καὶ συχνοὶ παρ᾽ αὐτοῖς ἐγένοντο μελῶν ποιηταί. τηροῦσιν δὲ καὶ νῦν τὰς ἀρχαίας ὠιδὰς ἐπιμελῶς πολυμαθεῖς τε εἰς ταύτας εἰσὶ καὶ ἀκριβεῖς. ὅθεν καὶ Πρατίνας φησί· [1] **3** Athen. 11, 461^{e} κατὰ τὸν Φλιάσιον ποιητὴν Πρατίναν· [1] κυλικηγορή-

---

των **9** κωμῶν A em. B. κώμοις Wil. Pohlenz θυραμ. nouom θεαεὶ A θέα E em. Wil. θέλει Dobree πάροινον A em. B. **11** φρυναιου A explic. Wil. ex Et. Magn. s. φρυνεός Phrynichi nomen primus audire sibi uisus est Pohlenz l. c. p. 319 **11** s cf. Simon. 125, 10 cum adn. **13** ὁλοσιαλοκαλ- Ⓒ em. B. **14** λαλοβαρυοπαραμελορυθμοβαταν A explic. et expleu. B. Wil. (βραδυ-) **15** θῆτα Hart. Wil. θυπα A θ᾽ ὑπαὶ Emper. B. Cr. θῶπα olim Wil. **16** δεξιᾶc ci. Bamberger **17** πόλος A corr. nescio quis διαρρ. nouom ad θριαμβ. cf. RE VI A 599 Cratin. fr. 324^{a} (I 108 K.) (= Ecphantid. fr. 3 K.) εὔιε κισσοχαῖτ᾽ ἄναξ χαῖρ᾽ cf. Antigen. 2 Philodam. Scarph. 2 s **17** s ad rem contulit Pohlenz l. c. p. 319 s Sosithei poetae tragici mortui epigr. A. P. 7, 707, 3 s ἐκισσοφόρησε γὰρ ὠνὴρ ἄξια Φλιασίων . . . Σατύρων et 7 s πάλιν εἰσώρμησα τὸν ἄρσενα Δωρίδι μούσηι ῥυθμόν **18** ⟨ἀλλ᾽⟩ add. Wil. **2** ad τέττ. cf. Simon. fr. 70 s Plat. Phaedr. 230^{c} RE V A 1114 s εὔτυκος uox Aeschylea uelut Suppl. 974 cf. Bacchyl. 9, 4 Callim. lau. Pall. 3 εἰς Ⓒ **3** cf. fr. 4 Timoth. fr. 7 ἀρῶν Scal. ut putat Dind.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

4. (5) **a** μήτε cύντονον δίωκε μήτε τὰν ἀνειμέναν ἴαcτὶ μοῦ-
ἀλλὰ τὰν μέcαν νεῶν ἄρουραν αἰόλιζε τῶι μέλει. [cαν,
b πρέπει τοι πᾶcιν ἀοιδὰ λαβράκταιc᾽ Αἰολὶc ἁρμονία

ΔΙΑΓΟΡΑΣ Ο ΜΗΛΙΟΣ

ΕΙC ΑΡΙΑΝΘΗΝ ΤΟΝ ΑΡΓΕΙΟΝ

1. (1) Θεὸc θεὸc πρὸ παντὸc ἔργου βροτείου
νωμᾶι φρέν᾽ ὑπερτάταν·
αὐτοδαὴc δ᾽ ἀρετὰ βραχὺν οἶμον ἕρπει.

---

cων ἔρχομαι. sequitur Hermipp. fr. 3 fasc. 3 p. 64 D. **4** Athen. 14, 624$^{e f}$ cf. Lasi fr. 1, ubi pergit Athen. καὶ Πρατίναc δέ πού φηcι· [**a**]. ἐν δὲ τοῖc ἑξῆc caφέcτερόν φηcιν· [**b**]. πρότερον μὲν οὖν, ὡc ἔφη⟨ν⟩, Αἰολίδα αὐτὴν ἐκάλουν, ὕcτερον δ᾽ ὑποδώριον, ὥcπερ ἔνιοί φαcιν ἐν τοῖc αὐλοῖc τετάχθαι νομίcαντεc αὐτὴν ὑπὸ τὴν Δώριον ἁρμονίαν

1 Philodem. π. εὐcεβ. p. 85 Gomp. (uol. Hercul. nou. coll. II 11) ὃ μὲν (Διαγόραc) ἔπαιξεν, εἴπερ καὶ ἄρα τοῦτ᾽ αὐτοῦ ἐcτιν, ἀλλ᾽ οὐκ ἐπενήνεκται, καθάπερ ἐν Τοῖc Μαντινέων ἔθεcιν Ἀριcτόξενόc φηcιν. ἐν δὲ τῆι ποιήcει τῆι μόνηι δοκούcηι κατ᾽ ἀλήθειαν ὑπ᾽ αὐτοῦ γεγράφθαι τοῖc ὅλοιc οὐδὲν ἀcεβὲc παρενέφηνεν, ἀλλ᾽ ἐcτὶν εὔφημοc ὡc ποιητὴc εἰc τὸ δαιμόνιον, καθάπερ ἄλλα τε μαρτυρεῖ καὶ τὸ γεγραμμένον εἰc Ἀριάνθην τὸν Ἀργεῖον· [1. 2] καὶ τὸ εἰc Νικόδωρον τὸν Μαντινέα· [fr. 2]. τὰ παραπλήcια δ᾽ αὐτῶι περιέχει καὶ τὸ Μαντινέων ἐγκώμιον Didym.

δρῶν A ἀλλὰ cκάφον A interpretatus est B. **4** cf. fr. 3 **a 1** cύντ. et ἀνειμ. t. t. mus. (Plat. Arist. al.) ἰαcτὶν οὖcαν Ⓒ em. Toup Phrynichi tragoedias a Pratina reici coniecit Pohlenz l. c. p. 318 **2** μέccαν A em. E **b** ἀοιδολαβράκταιc ci. B. λαβρ. nouom

1 cf. Wil. TG. 80 ss Versk. 426 s RE V 310 s Vorsokr. ed. Die.-Kr.^{5} 3, 508 **1** cf. Hesych. s. θεὸc θεόc· ἔθοc ἦν, ὅτε κατάρχοιντό τινοc, λέγειν θεὸν ἐπιφημιζομένοιc Eust. in Il. 258, 26 τὴν δὲ βαcιλικὴν θειότητα δηλοῖ καὶ τὸ θεὸc θεόc, ὃ κατὰ τὸν Παυcανίαν ταῖc ἀρχαῖc οἱ παλαιοὶ ἐπέλεγον ἐπιφημιζόμενοι. Αἴλιοc δὲ Διονύcιόc φηcιν, ὅτι καὶ ἐνίεροπ οιίαιc καὶ ἄλλαιc πράξεcι τὸ θεὸc θεόc ἐπελέγετο, ἐν δὲ ἑτέρωι ῥητορικῶι λεξικῶι φέρεται καὶ ὅτι παντὸc ἔργου ἀρχόμενοι ἔλεγον θεὸc θεόc. cf. Pratin. 1, 3 ἐμὸc ἐμόc cum adn. Hor. iamb. 14, 6 *deus deus nam me uetat* al. multa **1** ss Pind.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

ΕΙC ΝΙΚΟΔΩΡΟΝ ΤΟΝ ΜΑΝΤΙΝΕΑ

2. (2) Κατὰ δαίμονα καὶ τύχαν
τὰ πάντα βροτοῖcιν ἐκτελεῖται.

---

3. ⟨πρὸc⟩ δώδεκα τοῖcιν ἄθλοις
τρικαιδέκατον τόνδ' ἐτέλεc⟨c⟩εν Ἡρακλῆc δῖοc.

Alex. de trin. 3, 2 p. 320 [1—3] **2** Philodem. π. εὐcεβ. p. 85 Gomp. cf. fr. 1 Sext. Empir. 9, 402 Bekk. II 225 M. Διαγόραc δὲ ὁ Μήλιοc διθυραμβοποιόc, ὥc φαcι, τὸ πρῶτον γενόμενοc ὡc εἴ τιc καὶ ἄλλοc δειcιδαίμων· ὅc γε καὶ τῆc ποιήcεωc ἑαυτοῦ κατήρξατο τὸν τρόπον τοῦτον· Κ. δ. κ. τύχην πάντα τελεῖται **3** Schol. Vatic. in Aristid. (or. II 80, 15 Dind. οἷον εἰ Διαγόρου κατηγοροίη) ed. Br. Keil Herm. 55 (1920), 63 ss Διαγόραc οὗτοc φιλόcοφοc ἦν. κληθεὶc δέ ποτε εἰc ἑcτίαcιν ὑφ' ἑτέρου φιλοcόφου, ἕψοντοc ἐκείνου φακῆν καὶ κατά τινα χρείαν ἔξω ἐκείνου [ἐκ. del. Keil] χωρήcαντοc, τῆc φακῆc μὴ τελέωc ἑψηθῆναι δυναμένηc διὰ τὸ μὴ ὑπέκκαυμα ἔχειν τὸ ὑποκείμενον πῦρ αὐτόc τε περιcτραφεὶc ὧδε κἀκεῖcε καὶ τὸ τοῦ Ἡρακλέουc ἄγαλμα προχείρωc εὑρὼν καὶ cυντρίψαc ἑνίηcι τῶι πυρὶ ἐπειπὼν ἐπ' αὐτό· 'δώδεκα τοῖcιν [δωδεκάτοιcιν C] ἄθλοιc τρικαιδέκατον τόνδ' ἐτέλεcεν Ἡρακλῆc δῖοc' cf. Clem. Alex. protr. 2, 24, 4 p. 18 St. Epiphan. ancorat. 103 (Migne 43, 204) Athenag. presb. 4 Theosoph. Tubing. 70 (Buresch Klaros p. 119) Gnomol. Vatic. ed. Sternbach Wien. Stud. 10 (1888) 236 Schol. Ar. nub. 830 Tzetz. chil. 13, 375 ss

---

Pyth. 1, 41 ἐκ θεῶν γὰρ μαχαναὶ πᾶcαι βροτέαιc ἀρεταῖc cf. Simon. fr. 10 cum adn. **3** Soph. Ai. 699 s ὀρχήματ' αὐτοδαῆ **2 1** cf. Ar. au. 544 s κατὰ δαίμονα καὶ κατὰ cυντυχίαν iam Archil. 8 πάντα Τύχη καὶ Μοῖρα . . . ἀνδρὶ δίδωcιν (51 IV A 57 s), ac re uera δαίμων (a δαί υ Wil. Gl. 1, 363[1]) + τύχη = μοῖρα + τύχη **2** ἐκτε[λεῖc]θαι Philodem. C **3** cf. Weinreich Triskaidekadische Studien (Giss. 1916) Religionsgesch. Vers. u. Vorarb. 16 p. 82 s Sitz. Jb. 1922 p. 62 omnia in dubium uocauit Wil. Versk. 427

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

ΚΥΔΙΑΣ Ο ΕΡΜΙΟΝΕΥΣ

1. (1) εὐλαβ⟨εῦ δὲ⟩ μὴ κατέναντα λέοντος
νεβρὸ⟨c⟩ ἐλθ⟨ὼν⟩ μοῖραν αἱρεῖcθαι κρεῶν.

2. (fr. mel. adesp. 102) Τηλέπορόν τι βόαμα λύρας

---

1 Plat. Charm. 155[d] τότε δή, ὦ γεννάδα, εἶδόν τε τὰ ἐντὸc τοῦ ἱματίου καὶ ἐφλεγόμην καὶ οὐκέτ' ἐπ' ἐμαυτοῦ ἦν καὶ ἐνόμιca cοφώτατον εἶναι τὸν Κυδίαν τὰ ἐρωτικά, ὃc εἶπεν ἐπὶ καλοῦ λέγων παιδὸc ἄλλωι ὑποτιθέμενοc, εὐλαβεῖcθαι μὴ κατέναντα λ. νεβρὸν ἐλθόντα μ. αἱρ. κρ.· αὐτὸc γάρ μοι ἐδόκουν ὑπὸ τοῦ τοιούτου θρέμματος ἑαλωκέναι cf. Athen. 5, 187[e] τὰ δ' ἐν τῶι Χαρμίδηι ἐναντιώματα ἐξ αὐτοῦ τοῦ διαλόγου ὁ βουλόμενοc εἴceται· ποιεῖ γὰρ αὐτὸν (ὁ Πλάτων Cωκράτη) ἀcυμφώνωc ποτὲ μὲν cκοτοδινιῶντα καὶ μεθυcκόμενον τῶι τοῦ παιδὸc ἔρωτι καὶ γινόμενον ἕξεδρον καὶ καθάπερ νεβρὸν ὑποπεπτωκότα λέοντοc ἀλκῆι, ἅμα δὲ καταφρονεῖν φηcι τῆc ὥραc αὐτοῦ **2** Ar. nub. 967 ss cf. Lamprocl. 1, ubi Schol. Rau. τὸ δὲ Τηλέπορόν τι βόαμα καὶ τοῦτο μέλουc ἀρχή. φαcὶ δὲ μὴ εὑρίcκecθαι, ὅτου ποτ' ἐcτίν· ἐν γὰρ ἀποcπάcματι ἐν τῆι βιβλιοθήκηι εὑρεῖν Ἀριcτοφάνη. τινὲc δέ φαcι Κυδίδου [Κυδίου Bernhardy] τινὸc Ἑρμιονέωc· Τηλέπορόν τι βόημα λύραc. . . . Schol. deter. τὸ δὲ Τηλέπορον βόημα Κυδίδου τοῦ Ἑρμιονέωc κιθαρωιδοῦ ἀπό τινοc τῶν ἀιcμάτων· [1]

---

1 cf. Cr. RE V 1219 s Kroll XI 109 s s. Kedeides 1 s poetae uerba restituit B. 1 κατεντία, κατέναντι u. l. 2 ἐλθόντα + ἀθανατώιcηι θεια codic. 𝔄 Θ e glossemate. cf. B. ad l. 2 cf. O. Jahn Dichter auf Vasenbildern tab. V Wil. SS. 103, 2 τηλ. Soph. Ant. 983 Orph. hymn. 18, 9 fr. 236, 1 K.

ΥΒΡΙΑΣ Ο ΚΡΗΣ

ΣΚΟΛΙΟΝ

(Scol. 28 B.[4]) Ἔστι μοι πλοῦτος μέγας, δόρυ καὶ ξίφος α′
καὶ τὸ καλὸν λαισήιον, πρόβλημα χρωτός·
τούτωι γὰρ ἀρῶ, τούτωι θερίζω,
τούτωι πατέω τὸν ἁδὺν οἶνον ἀπ᾽ ἀμπέλω,
τούτωι δεσπότας μνοΐας κέκλημαι.

τοὶ δὲ μὴ τολμῶντ᾽ ἔχειν δόρυ καὶ ξίφος β′
καὶ τὸ καλὸν λαισήιον, πρόβλημα χρωτός,
πάντες γόνυ πεπτηῶτες ἐμὸν κυνέοντι δεσπόταν
καὶ μέγαν βασιλῆα φωνέοντες.

Hybr. Athen. 15, 695[f] σκόλιον δέ φασί τινες καὶ τὸ ὑπὸ Ὑβρίου τοῦ Κρητὸς ποιηθέν· ἔχει δ᾽ οὕτως· [1—10] (Evst. in Od. 1574, 7)

---

cf. Archil. 2 Tyrt. 15 B.[4] Reitz. Epigr. u. Skol. 23 Maas RE IX 32 s Wil. Versk. 498 s (qui ad nomen cont. Hesych. ἰβικτήρ· ὁ [ἔστι Wil.] παρὰ Κρησὶν Ἴβριος ἐμβατήριον ποιησάμενος, ὅπερ ὁ ἄιδων οὕτω καλεῖται) Muenscher H. 56 (1921) 72[2]; 62 (1927) 176 s W. Schmid PhW. 1927, 989 ss Kal. Metr. Jb. 250, 450. 472. 257, 132 **2** ad λ. cf. Ε 453 ἀσπίδας εὐκύκλους λαισήιά τε πτερόεντα (Μ 426) Herod. 7, 91 λαισήια . . . ἀντ᾽ ἀσπίδων ὠμοβοέης πεποιημένα Aesch. Sept. 540 σάκει . . . σώματος προβλήματι cf. Herod. 7, 70. 4, 175 alios **4** ἀμπέλων E **5** Hesych. μνοία· ⟨ο⟩ἰκετεία et μνώια· δουλεία et μονονομοιτῶν· εἱλώτων ἄρχοντες, quam glossam em. Wil. H. 59 (1924) 273 μνωονόμοι· τῶν εἱλώτων ἄρχοντες cf. Strab. 12, 3, 4 p. 542 Sosicr. ap. Athen. 6, 263[f] Polluc. 3, 83 Steph. Byz. s. Χίος Kretschmer KZ 31, 406 (Cr.) RE XV 2290 **6** τολμῶντες C em. Herm. **7** πρόβλημά τε C em. uolg. **8** πεπτηῶτες Eust. πεπτηότες Athen. πεπτ. ⟨ἀμφὶ⟩ B. ἀμὸν Herm. κυνεθντι Wil. ⟨προς⟩κυνεῦντί ⟨με⟩ B. **8 s** ἤγουν προσκυνοῦσί με ὡς δεσπότην καὶ προσφωνοῦσι μέγαν βασιλέα interpretatur Eust. δεσπ. ⟨ἐμὲ δεσποτᾶν⟩ suppl. Cr. ex Aesch. Pers. 666 δέσποτα δεσπότου **9** βασιλέα C em. B.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

ΠΡΑΞΙΛΛΑ Η ΣΙΚΥΩΝΙΑ

ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ

ΑΧΙΛΕΥC

1. (1) ἀλλὰ τεὸν οὔ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.

ΑΔΩΝΙC

2. (2) ‘κάλλιστον μὲν ἐγὼ λείπω φάος ἠελίοιο,
δεύτερον ἄστρα φαεινὰ σεληναίης τε πρόσωπον
ἠδὲ καὶ ὡραίους σικύους καὶ μῆλα καὶ ὄγχνας.’

3. (5) ‘Ὦ διὰ τῶν θυρίδων καλὸν ἐμβλέποισα,
παρθένε τὰν κεφαλάν, τὰ δ’ ἔνερθε νύμφα.

---

1 Hephaest. 2 (π. συνεκφωνήσεως), 3 p. 9 C. (συνεκφώνησις) καὶ παρὰ Πραξίλλῃ ἐν Διθυράμβοις ἐν ᾠδῇ ἐπιγραφομένῃ Ἀχιλεύς (-λλ- u. l.)· [1] Schol. β 16, 3 p. 287 C. ἢ τῶν αὐτῶν (δύο βραχειῶν) εἰς μίαν βραχεῖαν, ὡς ἐν τῷι· [1]· ἐνταῦθα γὰρ ἡ ‘τε’ καὶ ‘ον’ συλλαβὴ εἰς μίαν βραχεῖαν συνιζάνονται cf. Anecd. Ox. ed. Cram. IV 326, 20 Anecd. ed. Bachmann II 180, 17 Evst. in Il. 12, 25. 805, 21 in Od. 1372, 9 Schol. Dionys. Thr. gramm. graec. III 210, 25 s adn. **2** Zenob. 4, 21 ‘ἠλιθιώτερος τοῦ Πραξίλλης Ἀδώνιδος’ [ἐπὶ τῶν ἀνοήτων cod. Coislin.]. Πράξιλλα Σικυωνία μελοποιὸς ἐγένετο, ὥς φησι Πολέμων. αὕτη ἡ Πράξιλλα τὸν Ἄδωνιν ἐν τοῖς Μέλεσιν [ἐν τοῖς ὕμνοις cod. Coislin.] εἰσάγει ἐρωτώμενον ὑπὸ τῶν κάτω, τί κάλλιστον καταλιπὼν ἥκει, ἀποκρίνασθαι· ἥλιον καὶ σελήνην καὶ σικύους καὶ μῆλα. ὅθεν εἰς παροιμίαν προήχθη ὁ λόγος· ἠλίθιον γὰρ τὸ τῷι ἡλίωι παραβάλλειν τοὺς σικύους. sed cod. Coislin. . . . καταλιπὼν ἐλήλυθεν, ἐκεῖνον δὲ λέγοντα οὕτως· [1–3]· εὐήθης γάρ τις ἴσως ὁ τῷι ἡλίωι καὶ τῇι σελήνηι τοὺς σικύους καὶ τὰ λοιπὰ συναριθμῶν cf. Diogenian. 5, 12 Suid. s. ἠλιθιάζω Liban. epist. 797 F. **3** Hephaest. 7 (π. δακτυλικοῦ), 8 de Prax. cf. Wil. Gl. 2, 93[1] **1** ψ 337 ἀλλά τοῦ οὔ ποτε θ. ἐ. στ. ἔπειθεν. sim. η 258 et ι 33 (ἀλλ’ ἐμὸν κτέ. et ι 33 ἔπειθον u. l.) ἔπειθεν Schol. β Anecd. Bachm. cf. Cr. RE V 1214 Wil. Herakl. I[1] 71 H. 37 (1902) 321 **2** cf. Kern Rel. 2, 230 **1** C 11 λείψειν φ. ἡ. **2** Pind. Ol. 1, 6 φαεννὸν ἄστρον Soph. fr. 787, 6 N.[2] πρόσωπα καλλύνουσα καὶ πληρουμένη (σελήνη) **3** ὄχνους Ⓒ em.

ΑΡΙΦΡΩΝ Ο ΣΙΚΥΩΝΙΟΣ

ΠΑΙΑΝ ΕΙΣ ΥΓΙΕΙΑΝ

⏑ – ⏑ | – ⏑ – – | – ⏑ –
⏑ – – | – ⏑ – | ⏑ – | ⏑ –
⏑ – ⏑ | – ⏑ – –
– – ⏑ – | – – ⏑ | – ⏑ –
– – ⏑ | – ⏑ – | – – ⏑ | – ⏑ – | – – ⏑ –
– ⏑ ⏑ – | – ⏑ – –
– ⏑ – – | – ⏑
⏑ – ⏑ – – | ⏑ – – | – ⏑ – ⏑ | – ⏑ –
– ⏑ – | ⏑ – –
⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑
⏑ – ⏑ – | – – ⏑ | – ⏑ –
⏑ – ⏑ – | ⏑ – ⏑ – | – – ⏑ –

Ὑγίεια, βροτοῖσι πρεσβίστα μακάρων,
μετὰ σεῦ ναίοιμι τὸ λειπόμενον βιοτᾶς,

---

p. 24 C. καὶ τὸ πρὸς τρισί (δακτύλοις ἔχον τροχαϊκὴν συζυγίαν), καλούμενον Πραξίλλειον· [1. 2] (cf. Schol. β 9 p. 275 C.) Schol. α 8 p. 130, 19 C. δακτυλικὸν λογαοιδικὸν τὸ καλούμενον Πραξίλλειον· [1] Inscr. ap. Jacobsthal Götting. Vasen 62 tab. 22, 81 ss p. 59 s ὃ διὰ τῆς θυρίδος

Athen. 15, 701^{f} 702^{a} ἐπισπείσας τοῦ οἴνου καὶ δοὺς κατὰ τὸ νόμιμον ⟨τὸ Kai.⟩ ἐπιχώριον τὸ λοιπὸν τοῦ ἀκράτου τῶι διδόντι ἐκ-

---

Schnw. ὄγχ. et μῆλ. (et σῦκον) η 120 s cf. 115 s **3** cf. R. Herzog Progr. z. Rektoratsf. d. Univ. Basel 1912 p. 18 s Wil. TG 9, 4 SS. 120, 1 Sitz. Jb. 1919 p. 98 Ed. Fraen. RhM. 72, 170 uasculi lectionem, ubi debuit τᾶς, defendunt Herzog et Wil., qui contulerunt A. P. 5, 152 Ar. Thesm. 797, obloquitur Sitz. **1** cf. Carm. pop. 43, 4 τὸ φῶς διὰ τᾶς θυρίδος οὐκ εἰσορῆις; **2** κεφάλαν A

sequor editionem P. Maas Epidaur. Hymnen (Halis 1933) p. 148 ss cum ectypis titulorum p. 160 et tabulis II. III cf. Fr. Huebner de Pluto (diss. Hal. 1914) p. 261 s RE II 846 IX 94 K. Keyssner PhW. 53 (1933) 1289 ss 55 (1935) 177 ss Wil. Isyll. 192, 1 Gl. 2, 224^{1} Kern

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

cὺ δέ μοι πρόφρων ξυνείης.
εἰ γάρ τις ἢ πλούτου χάρις ἢ τεκέων
ἢ τᾶς ἰcοδαίμονος ἀνθρώποις βαcιληίδος ἀρχᾶς ἢ
οὓc κρυφίοις Ἀφροδίτας [πόθων,

πιεῖν παιδὶ τὸν εἰc τὴν Ὑγίειαν Παιᾶνα ἄιcας τὸν ποιηθέντα ὑπὸ Ἀρίφρονοc τοῦ Cικυωνίου τόνδε· [1—12] IG III 171 p. 66 (in lapide saec. II/III Athenis rep., Cassellis Germanorum nunc adseruato) [1—12] IG IV 1^2 132 ss (Epidauri) ex lapidis ualde mutilati tabula phototypa, quam dedit a. 1927 Kabbadias Hillero de Gaertringen (tab. II Maas) [1—12] Anonym. music. ap. Sp. Lambros Νέοc Ἑλληνομνήμων 3 (1906) 4 K. Horna SBWien 207, 1 (1928) 7 [1—12] Epigr. Graec. ed. Kaibel 1027 b [1—12] **1. 2** Lvcian. pro laps. inter salut. 6 ἵνα μή coι τὸ γνωριμώτατον ἐκεῖνο καὶ πᾶcι διὰ cτόματοc λέγω· [1—2 βιοτᾶc] Maxim. Tyr. 7, 1 p. 75 Hob. ἄιδεταί τι ἐξ ἀρχαίου ἆιcμα ἐν εὐχῆc μέρει· [1—2 βιοτᾶc] **4. 5. 12** Sext. Empir. 11, 49 p. 386 M. Cιμωνίδηc μὲν γὰρ ὁ μελοποιόc φηcι [fr. 56] μηδὲ καλᾶc coφίαc εἶναι χάριν, εἰ μή τιc ἔχοι cεμνὴν ὑγείαν. Λικύμνιοc δὲ προειπὼν ταῦτα· [fr. 4], 'ποῖον ὑψηλόν' ἐπιφέρει '〈. . .'. Ἀρίφρων δέ φηcι〉· τίc γὰρ πλούτου —

Rel. 2, 310 ss Wil. Versk. 494 s Schroe. Grundr. § 177 H. 69 (1934), 450 ss Kal. Metr. Jb. 257, 136 s et ad Licymn. fr. 4 Orph. hymn. 68 ad paeanem contulit C. M. Bowra Cl. Quart. 32 (1938) p. 182 ss Aristotelis in Virtutem hymnum inscr.: εἰc Ὑγίειαν Anonym. υγεια inscr. Epidaur. in mg. fine τὸν εἰc τὴν Ὑγίειαν παιᾶνα Ath. om. tit. Cass. cf. Lucian. l. c. τὸ γνωριμώτατον ἐκεῖνο καὶ πᾶcι διὰ cτόματοc cont. Maas IG II 3, 1280 (in Attica, a. fere 400) Ἀρίφρων ἐδίδαcκεν, Πολυχάρηc Κώμωνοc ἐδίδαcκεν **1** ὑγεία (υγεια) Lucian. Maxim. lap. Cass. de Hyg., Sicyone culta, cf. Paus. 2, 11, 6. 7, 23, 7 s (Maas) βροτοῖcι om. Athen. Lucian. Maxim. sed cf. Crit. 4, 20 D. πρὸc τὴν τερπνοτάτην τε θεῶν θνητοῖc Ὑγίειαν (Maas) **2** cou lap. Cassell. Anon. Athen. Maxim. νεοιμι Maxim. Ⓒ νειν lap. Cass. Pind. Pyth. 5, 94 s μάκαρ μὲν ἀνδρῶν μέτα ἔναιεν βιου lap. Cass. βί' Anon. deficit lap. Epid. **3** πρόφρων dedis Pind. ξυνείης Anonym. ξυγειην lap. Cass. cύνοικοc εἴης Athen. cf. Maxim. l. c. ξύνοικον αὐτῶι ἐλθεῖν παρακαλεῖν ('sed tamquam interpretaretur 2 μετὰ cεῦ ναίοιμι' Maas) Soph. Ai. 705 ἐμοὶ ξυνείηc διὰ παντὸc εὔφρων contulit Maas **4** εἰ (ἢ A) γάρ τιc ἢ Athen. Anon. ηδαυθιcη lap. Cass. defic. lap. Epid. τίc γὰρ Sext. Emp. οὔτε γὰρ Plut. cont. Maas Ar. Plut. 144 s καὶ νὴ Δί' εἴ τί γ' ἐcτὶ λαμπρὸν καὶ καλὸν καὶ χαρίεν ἀνθρώποιcι, διὰ cὲ γίνεται χαριν lap. Cass. Plut. defic. lap. Epid. τοκέων Plut. Sext. Empir. Ⓒ **5** exhib. Licymn. (cf. lap. Cass.) om. Ⓒ ηδαυθιc ευδαι-

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

ἔρκεσι⟨ν⟩ θηρεύομεν,
ἢ εἴ τις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποισι τέρψις ἢ πόνων
ἀμπνοὰ πέφανται,
μετὰ σεῖο, μάκαιρ᾽ Ὑγίεια,
τέθαλε καὶ λάμπει Χαρίτων ὄαροι·
σέθεν δὲ χωρὶς οὔ τις εὐδαίμων ἔφυ.

ἀρχᾶς ⟨. . .⟩· σέθεν δὲ χωρὶς — ἔφυ (lacunas statuit Maas. Sexti errorem cognouerunt Mein. Wil.) Plvt. uirt. mor. 10 p. 450ᵃᵇ ἥ τε τοῦ σώματος ὑγίεια . . . δοκεῖ μέγιστον ἀγαθόν· οὔτε γὰρ πλούτου χάριν (sic Ⓒ) ἢ τεκέων οὔτε τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληίδος ἀρχᾶς· τελευτῶντες δὲ καὶ τὴν ἀρετὴν ἀνωφελῆ καὶ ἀνόνητον ἡγοῦνται τοῦ ὑγιαίνειν μὴ παρόντος frat. am. 2 p. 479ᵃ (cf. Stob. 4, 27, 9 p. 658 H.) ἧς (τῆς ἁρμονίας) χωρὶς οὔτε πλούτου φασὶν οὔτε τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληίδος ἀρχᾶς εἶναί τινα χάριν καὶ ὄνησιν cf. Themist. or. 11, 151ᵇᶜ

μονος ανθρωπους lap. Cass. defic. lap. Epid. εἰσοδαίμονος Athen. A corr. E Aesch. Pers. 633 μακαρίτας ἰσοδαίμων βασιλεύς cf. Pind. Nem. 4, 84 ἀνθρώπου Sext. Empir. Ⓒ Z 193 τιμῆς βασιληίδος τ᾽ ἀρχᾶς Athen. E 5s αρχας ηπιοφρον ζυγιης αφροδειτας lap. Cass. defic. lap. Epid. (usque ad δειτ) 7 ἔρκεσι Anon. ελκεσι lap. Cass. αρκυσι lap. Epid. Schroe. p. 450 cum prior. ex ἀρκουσι Athen. A (cf. fr. mel. chor. adesp. 48, 2) ἔρκεσιν iam ci. B. Cr. ex Soph. ap. Hesych. [fr. 2 N.²] ἔρκεσι· δικτύοις, unde caue adhibeas Aesch. Ag. 1611 τῆς Δίκης ἐν ἔρκεσιν 8 ἢ εἰ Athen. η[δ]ε lap. Cass. ἥ Anon. defic. lap. Epid. τερψιν lap. Cass. 9 ἀμπνοὰ Anon. ἀνπνοὰ Athen. ακμα[.] lap. Cass. defic. lap. Epid. cf. Eur. Iph. T. 92 ἀμπνοὰς ἔξειν πόνων (Maas) Pind. Ol. 8, 7 τῶν δὲ μόχθων ἀμπνοάν πέφανται: τεθαλται lap. Cass. defic. lap. Epid. 10 σεῖο Ⓒ cum lap. Epid.: θια lap. Cass. μακε[ρα] lap. Cass. defic. lap. Epid. ὑγεια Athen. A lap. Cass. defic. lap. Epid. Orph. hymn. 68, 2 μάκαιρ᾽ Ὑγίεια 10s Pind. fr. 129, 5 παρὰ δέ σφισιν εὐανθὴς ἅπας τέθαλεν ὄλβος Orph. hymn. 68, 4 πᾶς δὲ δόμος θάλλει . . . εἵνεκα σεῖο 11 τέθαλε Athen. Anon. lap. Cass. τέθαλε πάντα Athen. lap. Epid. (?) ὄαροι (uel -ρει) Athen. A ὄαρι γρ. ὄαρ Athen. E ὀάροις, ut coniecerat Cr., Anon. οαρ[.] lap. Cass. defic. lap. Epid. ἔαρι B. ad uerbi numerum (σχῆμα Πινδαρικόν) cf. Maas p. 145 sub 1358 Callim. hymn. 5, 66 cont. Wil. 12 εφυ lap. Cass. om. Ⓒ defic. lap. Epid.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

ΛΙΚΥΜΝΙΟΣ Ο ΧΙΟΣ

1. (1) μυρίαις παγαῖς δακρύων ἀχέων τε βρύει.

2. (2) ᾿Αχέρων
ἄχεα πορθμεύει βροτοῖσιν.

3. (3) Ὕπνος δὲ χαίρων ὀμμάτων αὐγαῖς᾽ ἀναπεπταμένοις
ὄσσοις᾽ ἐκοίμιζε κοῦρον.

4. (4) λιπαρόμματε μᾶτερ ὑψίστων θρόνων,
σεμνῶν ᾿Απόλλωνος βασίλεια ποθεινά,
πραΰγελως Ὑγίεια, (. . .)
ποῖον ὑψηλὸν (. . .)

---

1. 2 Stob. 1, 49 (π. ψυχῆς), 50 p. 418 W. [FP] cf. Melanipp. fr. 3, ubi pergit Porphyr.: ἐπεὶ καὶ Λικύμνιός φησι· [1] καὶ πάλιν· [fr. 2] **2** cf. fr. 1 **3** Athen. 13, 564ᵉ Λικύμνιος δ᾽ ὁ Χῖος τὸν Ὕπνον φήσας ἐρᾶν τοῦ ᾿Ενδυμίωνος οὐδὲ καθεύδοντος αὐτοῦ κατακαλύπτει τοὺς ὀφθαλμούς, ἀλλὰ ἀναπεπταμένων τῶν βλεφάρων κοιμίζει τὸν ἐρώμενον, ὅπως διὰ παντὸς ἀπολαύηι τῆς τοῦ θεωρεῖν ἡδονῆς. λέγει δ᾽ οὕτως· [1. 2] **4** Sext. Empir. 11, 49 p. 386 M. Σιμωνίδης μὲν γὰρ ὁ μελοποιός φησι [fr. 56]

---

de Licymnio cf. RE XIII 541 P. Maas Epidaur. Hymn. p. 148 ss K. Keyssner PhW. 53 (1933) p. 1289 ss 55 (1935) p. 180 s **1** πάσαις FP em. Grotius Canter Soph. Ant. 803 πηγὰς . . . δακρύων Trach. 852 παγὰ δακρύων Arist. π. κόσμου 3 p. 392ᵇ, 15 (γῆ) φυτοῖς βρύουσα καὶ ζώιοις πηγαῖς τε καὶ ποταμοῖς **2** ⟨᾿Αχέρων⟩ ἀχέων Grotius Wil. Gl. 2, 418² ᾿Αχέρων utpote glossema ex Melanippid. fr. 3 adlato ortum deleuit **3** Ps.-Diogenian. 2, 48 ᾿Ενδυμίωνος ὕπνον καθεύδεις explicat. aliter Suid. s. ᾿Ενδυμίωνος ὕ. κ., alii cf. Ibyc. fr. 1 D. RE IX 324 Roscher Myth. Lex. I 2848 ss Soph. Ai. 69 s ἐγὼ γὰρ ὀμμάτων ἀποστρόφους αὐγὰς ἀπείρξω σὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν **4 1** λιπ. Arist. physiogn. 3 p. 808 a 34 contulit Maas Hymn. in Mnemos. (ap. Powell Collect. Alex. p. 191, 20) 1 ὦ Μουσ⟨ᾶν⟩ ἀγανόμματε μᾶτερ et Orph. hymn. 68 (67), 1 s ἱμερόεσσ᾽ ἐρατή, πολυθάλμιε, παμβασίλεια, κλῦθι, μάκαιρ᾽ Ὑγίεια, φερόλβιε μῆτερ ἁπάντων ὑψίστων Ⓒ defend. Maas ὑψίστα Wil. Isyll. 192, 1 Keyssner **2** σεμνῶν subst. interpretatur Maas conl. Menandr. fr. 481 (Stob. 121, 7 Mein.) τὰ σεμνὰ ταῦτα **3** πρ. A. P.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΥΜΝΟΣ

ΕΙΣ ΠΑΝΤΑΣ ΘΕΟΥΣ

[π]υριμηλ̣[. . .]α |
[. .$^{20-21}$. . . .]ον Διὸς μεγίστου |
[. .$^{16-18}$. . .]ιγ̣ον Βρόμιόν τε χορευτάν |
[. $^{8-9}$. . .]εύ̣ι̣ον
ἠδ' Ἀσκλαπιὸν ὑψι[τ]έχναν |
[δισσ]ούς τε καλεῖτε Διοσκούρους
σεμνάς τε | [Χάρ]ι̣τας εὐκλεεῖς τε Μοίσας

μηδὲ καλᾶς σοφίας εἶναι χάριν, εἰ μή τις ἔχοι σεμνὴν ὑγείαν. Λικύμνιος δὲ προειπὼν ταῦτα· 1—3 'ποῖον ὑψηλὸν' ἐπιφέρει '⟨. . .⟩'. (lacunam statuit Maas)

Inscr. Epidaur. ed. Hi. v. Gaertr. IG IV 1^2 129 cum tab. P. Maas Epidaur. Hymnen (Halle 1933) p. 128 ss p. 158 s tab. I (cum commentariis metricis et exegeticis) (M.) cf. K. Muenscher PhW. 52 (1932) p. 1031 ss (Mue.) K. Keyssner PhW. 53 (1933) p. 1289 ss 55 (1935) p. 177 s Kal. Metr. Jb. 257, 137 L. Radermacher Anzeiger Wien. Akad. 71 (1934) Nr. XI—XVII p. 135 ss Epidaurische Hym-

---

9, 229, 2. 10, 4, 4 ἡδύγελως Hom. hymn. 19 (Pan.) 37 (Maas) ὑγεία Ⓒ 4 Licymnio dedit Maas

hymnum lyricum aeolicum saec. fere V aetate q. d. hellenistica exeunte interpolatum et deprauatum esse recte iudicauit P. Maas, qui contulit Aesch. Sept. 116 Ar. Thesm. 295. 959 Orphei Εὐχὴν εἰς Μουσαῖον Anonymi hymnum ap. Stob. 1, 1 (2), 31 p. 38 s W. (hunc denuo recensuit) **1** π]υριμηλ̣[nouom, nisi π]υρὶ μηλ[interpretandum est siue μηδ[μητ[legendum num spectat ad Vestam et ignem sicut BCH 27 (1903) 107, 14 ss? **2** ad Διὸς μεγ. cf. Bruchmann Epith. p. 134 κοῦρ]ον? υἱ]ὸν? Διὸς μεγάλου sim. Hom. 3 Orph. Εὐχ. πρὸς Μουσ. 9 Διόνυσε χορευτά (M.) adde fr. mel. adesp. Alexandr. 4 (φιλοχορευτά) cum. adn. **4** φιλ]εύιον suppl. Wil., sufficit εὔιον **5** ὑψιτ. nouom Pind. Pyth. 3, 6 τέκτονα νωδυνίας . . . γυιαρκέος Ἀσκλαπιόν **6** in. suppl. Hi. [διδύμ]ους? [δοι]οὺς? hoc Γ 236 s de Dioscuris de Dioscuris cum Aesculapio al. coniunctis contulit M. Hymn. ap. Stob. l. c. 3 ss Orph. Εὐχ. 21 **7** Pind. fr. 95 σεμνᾶν Χαρίτων (Eur. Hel. 1341) Orph. hymn. 75,

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

εὐμενεῖς τε | Μοίρας
Ἡέλιόν τ᾽ ἀκάμαντα Σελήνην τε | πλήθουσαν,
ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα, τά τ᾽ οὐρανὸς | ἐστεφάνωται.
χαίρετε, ἀθάνατοι πάντες θεοὶ | αἰὲν ἐόντες
ἀθάναταί τε θεαί, καὶ σώ⟨ι⟩ζετε | τόνδ᾽ Ἐπιδαύρου
ναὸν ἐν εὐνομίαι πολυάνορι | Ἑλλάνων,
ἱεροκαλλίνικοι
εὐμενεῖ σὺν ὄλβωι.

ΦΙΛΟΞΕΝΟΣ Ο ΚΥΘΗΡΙΟΣ

ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ

ΚΥΚΛΩΨ

1. (8) Ὦ καλλιπρόσωπε,
χρυσεοβόστρυχε Γαλάτεια,
χαριτόφωνε, κάλλος ἐρώτων.

---

nen und Hiat im Vers I. U. Powell New Chapters in the History of Greek Literature III Ser. 1933 p. 203 s ad rem cf. Jacobi Πάντες θεοί Diss. Hal. 1930 p. 50 ss 122

1 Athen. 13, 564ᵉ ὁ δὲ τοῦ Κυθηρίου Φιλοξένου Κύκλωψ ἐρῶν τῆς Γαλατείας καὶ ἐπαινῶν αὐτῆς τὸ κάλλος προ-

---

2 (Μοῦσαι) εὔκλειαν ἄγουσαι et Theogn. 15 Eur. Herc. 673 s Hel. 1341. 1345 Orph. Εὐχ. 17 s contulit M. **8** (**6**) cf. Archil 51 IV A 57 s **9** s = C 484 s cf. Orph. Εὐχ. 3 s et Wil. Gl. 1, 253 (M.) **11** ss cf. Procl. hymn. 4 Hom. hymn. Dian. 9, 7 (= 14, 6) hymn. Matr. deor. 14, 6 (Keyssn.) **11** χαίροιτ᾽ archetypo dedit M. sed cf. Radermacher l. c. p. 136 de πάντες θεοί egit Fr. Jacobi Diss. Hal. 1930 ex Hom. congesta frustula **12** ss huc reuocauit M. Timoth. Pers. 249 ss cum adn. Philodami Scarphei paeanis Bacchici uersus intercalares **13** λαόν archetypum exhibuisse cognouit M. ex auctoritate Timothei **13** ex. nota hiatum interpolationis indicium **14** ἱεροκαλλ. nouom καλλίνικοι sunt Hercules Bacchus reges q. d. hellenistici **15** Ὄλβωι Keyssn. p. 178

de Philoxeno cf. Schmid-Stählin GrLG I 1⁶ (1924) p. 254 Geffcken GGrL I 264 Anm. I 235 Maas RE XX 192 ss de Philoxeni arte dis-

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

2. (9) οἴωι μ᾽ ὁ δαίμων τέρατι συγκαθεῖρξεν.

3. (10) ἔθυσας; ἀντιθύσηι.

ΥΜΕΝΑΙΟΣ

4. (13) Γάμε, θεῶν λαμπρότατε,

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΜΕΛΩΝ

5. (*6) Συμβαλοῦμαί τι μέλος ὑμῖν εἰς ἔρωτα.

μαντευόμενος τὴν τύφλωσιν πάντα μᾶλλον αὐτῆς ἐπαινεῖ ἢ τῶν ὀφθαλμῶν μνημονεύει λέγων ὧδε· [1—3] cf. Evst. in Od. 1558, 15 **2** Zenob. 5, 45 [1] ἐπὶ τῶν δυσαναισχετούντων ἐπί τινι δυσχερεῖ πράγματι λέγεται ἡ παροιμία· Κύκλωψ γάρ ἐστι δρᾶμα Φιλοξένου τοῦ ποιητοῦ, ἐν ᾧι ὁ Ὀδυσσεὺς περισχεθεὶς τῶι τοῦ Κύκλωπος σπηλαίωι λέγει· [1] cf. Diogenian. 7, 19 **3** Svid. [1]. τοῦτο παρὰ Φιλοξένωι ὁ Κύκλωψ λέγει πρὸς τὸν Ὀδυσσέα· ἀπεκδέχονται γὰρ τό [ι 231]· ‘ἔνθα δὲ πῦρ κείαντες ἐθύσαμεν’ παρὰ τῶι ποιητῆι εἰρῆσθαι ἐπὶ τῶν ἀρνῶν, οὐχὶ δὲ τὸ ἀπεθύσαμεν νοεῖσθαι Zonar. 625 Append. prou. 2, 10 Gott. cf. Schol. BL I 219 **4** Clearch. ap. Athen. 1, 6ª (Φιλόξενος) εἰς Ἔφεσον καταπλεύσας εὑρὼν τὴν ὀψοπώλιδα κενὴν ἐπύθετο τὴν αἰτίαν. καὶ μαθών, ὅτι πᾶν εἰς γάμους συνηγόρασται, λουσάμενος παρῆν ἄκλητος ὡς τὸν νυμφίον. καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον ἄισας ὑμέναιον, οὗ ἡ ἀρχή· [1], πάντας ἐψυχαγώγησεν ἦν δὲ διθυραμβοποιός. καὶ ὁ νυμφίος ‘Φιλόξενε’, εἶπε, ‘καὶ αὔριον ὧδε δειπνήσεις’. καὶ ὁ Φιλόξενος ‘ἂν ὄψον’, ἔφη, ‘μὴ πωλῆι τις’. **5** Athen. 15, 692ᵈ ἐπεὶ δ᾽ ἐνταῦθα τοῦ λόγου ἐσμέν, [1] κατὰ τὸν Κυθήριον ποιητήν, ὅτι Ἰανὸς ὁ παρ᾽ ἡμῖν θεός, ὃν καὶ πατέρα προσαγορεύομεν, πρῶτος εὗρεν στέφανον cf. 6, 271ᵇ συμβαλοῦμαί τι καὶ αὐτὸς μέλος εἰς ἔρωτα τῶι σοφῶι καὶ φιλτάτωι Δημοκρίτωι Plat. conu. 185ᵉ ταῦτά σοι, ἔφη, ὡς ἐκ τοῦ παραχρῆμα, ὦ Φαῖδρε, περὶ Ἔρωτος συμβάλλομαι Dion. Hal. comp. uerb. 1, 5 s p. 5 Us.-Raderm. εἰς δὴ τοῦτο τὸ μέρος, ὃ δεῖ πρῶτον νέοις

---

putabat Pap. Gr. Vind. 19 996 a 2, col. 4 (Oellacher Mitteilungen aus der Papyrussammlung Rainer XXII p. 139), cum 19 996 b, 3 p. 140 Κύκλωπα dithyrambum tractat, sed u. Timotheum quoque de dithyrambi argumento cf. Synes. ep. 121 N. Terzaghi RIGI 1 (1917), de metro Wil. Versk. 360 **1** 1 ss καλλ., χρυσ., χαρ. noua 2 χρυσοβ- B. Γαλ. del. Wil. 3 θάλος Jacobs **3** ἀντὶ τοῦ θύσηι u. l. Zonar. ℭ **4** de Γ. cf. RE VII 693 s **5** ad Cyclo-

6. (*14) ἄιccοι γὰρ διὰ Παρναccοῦ
χρυcορόφων νυμφαίων εἴcω
θαλάμων.

7. (16) εὐρείτας οἶνος πάμφωνος

8. (15) Τληπόλεμός ⟨μ'⟩ ὁ Μυρεὺc Ἑρμᾶν ἀφετήριον ἕρμα
ἱροδρόμοις θῆκεν, παῖc ὁ Πολυκρίτεω,
δὶc δέκ' ἀπὸ cταδίων, ἐναγώνιον· ἀλλὰ πονεῖτε
μαλθακὸν ἐκ γονάτων ὄκνον ἀπωcάμενοι.

ἀcκεῖcθαι, 'cυμβάλλομαί coι μέλος (μέροc C em. M. Schm.) εἰc τὸν (τὸν om. F) ἔρωτα', τὴν περὶ τῆc cυνθέcεωc τῶν ὀνομάτων πραγματείαν κτλ. Proverb. append. 4, 77 (I 453 Gott.) cυμβαλοῦμαι μέλοc (cυμβαλούμενοc C em. Mein.)· κατ' ἔλλειψιν καὶ αὕτη· ἐνδεῖ γὰρ εἰc ἔρωτα· μέμνηται ταύτης Ἀλέξανδροc **6** Antig. Caryst. mir. 127 (141) οἱ Δελφοὶ δὲ λέγουcιν, ὅτι ἐν τῶι Παρναccῶι κατά τινας χρόνους τὸ Κωρύκιον φαίνεcθαι χρυcοειδές. διὸ καὶ τὸν Φιλόξενον οὐδεὶc ἂν εἰκαιολογεῖν εἴποι λέγονθ' οὕτωc· [1. 2] **7** Athen. 2, 35ᵈ ὁ δὲ Κυθήριοc Φιλόξενοc λέγει· [1] Evst. in Od. 1, 1770, 9 **8** A. P. 9, 319 Φιλοξένου· εἰc Ἑρμοῦ ἄγαλμα, ὅπερ ἀνέθηκε Τληπόλεμοc Μυρεύc

---

pem rettulit B. **6** cf. Wil. Timoth. 30, 1 **1** ἄιccοι (quod corruptum est in ἄττοι) Wil. αὐτοὶ C **2** νυμφέων C explic. Wil. εἴcω ⟨ἴcαν⟩ B. **7** ad Cyclopem rettulit Hart. εὐρ. Hom., πάμφ. Pind. **8** **1** Τλ. Lycium Olympionicam Ol. fere 131 (a. a. Chr. 256) commemorat Paus. 5, 8, 11 ⟨μ'⟩ B. Μυρεὺc est Myrae, Lyciae oppidi, incola. cf. RE XVI 1083, 19 ss Paus. 3, 14, 7 (ἐν Cπάρτηι) πρὸc δὲ τοῦ Δρόμου τῆι ἀρχῆι Διόcκουροί τέ εἰcιν Ἀφετήριοι καὶ . . . ἡρῶιον Ἄλκωνοc. cf. Hesych. s. ἀφετηρία **2** ἱρ. nouom **3** cf. Ἑρμῆc ἐναγώνιοc **4** cf. Alc. 119 ss, 9 ad ἀπ. cf. Archil. 7, 10 Sol. 2, 8

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

ΤΙΜΟΘΕΟΣ Ο ΜΙΛΗΣΙΟΣ

ΥΜΝΟC

ΑΡΤΕΜΙC

(2)* Macr. sat. 5, 22, 5 *Alexander Aetolus . . . in libro qui inscribitur Musae refert, quanto studio populus Ephesius dedicato templo Dianae curauerit praemiis propositis, ut qui tunc erant poetae ingeniosissimi in deam carmina diuersa conponerent. in his uersibus Opis non comes Dianae, sed Diana ipsa uocata est. loquitur autem . . . de populo Ephesio:*

ἀλλ᾽ ὅ γε πευθόμενος πάγχυ Γραϊκοῖcι μέλεcθαι
Τιμόθεον κιθάρηc ἶδμονα καὶ μελέων,
υἱὸν Θερcάνδροιο, τὸν ἤνεcεν ἀνέρα cίγλων
χρυcείων αἴρων (ερην C em.Wil. ἱερὴν Mein.) δὴ τότε χιλιάδα
ὑμνῆcαι ταχέων Ὤπιν βλήτειραν ὀιcτῶν,
ἥ τ᾽ ἐπὶ Κεγχρείωι τίμιον οἶκον ἔχει.

et mox:

μηδὲ θεῆc προλίπηι Λητωίδοc ἀκλέα ἔργα.

---

1. (3) θυιάδα, φοιβάδα, μαινάδα, λυccάδα

---

de Timotheo cf. Wil. in edit. Papyr. Berol. 1903 p. 64 ss P. Maas RE VI A 1331 ss S. Schoofs La vie de Timothée de Milet diss. Lüttich 1934/5 (cf. Rev. Belge de Philol. 1936, 767) Timotheus est κιθαρωιδὸc Steph. Byz. s. Μίλητοc et Et. Magn. s. ὀρίγανον, Τιμ. κιθάρας δεξιὸν ἡνίοχον appellat Epigr. ap. Steph. Byz. l. c., λυρικὸc est Suid., μελοποιὸc Vita Eur., διθυραμβοποιὸc Dion. Hal. comp. uerb. 19 uol. II p. 86 Us.-Raderm.

1 Plvt. de superst. 10 p. 170^{ab} τοῦ Τιμοθέου τὴν Ἄρτεμιν ἄιδοντοc ἐν Ἀθήναιc καὶ λέγοντοc· [1] Κινηcίαc ὁ

---

1 ad tit. cf. Suid. s. Τιμόθεοc· . . . γράψαc . . . ὕμνουc κα′, idem memorat Ἄρτεμιν titulum sui iuris θυάδα C (def. Paton) em. editor. cf. 6^e, 75 ὑπερέθυιεν et Θυιάc (RE VI A 684 ss)

---

* Numeri uncis inclusi sunt editionis Wilamowitzianae

SLUB
Wir führen Wissen.
UNIVERSITÄT LEIPZIG

ΝΟΜΟΙ (?) ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ (?)

ΚΥΚΛΩΨ

2. (7) ἔγχευε δ᾽ ἓν μὲν δέπας
κίccινον μελαίνας
cταγόνος ἀμβρότας ἀφρῶι
βρυάζον, εἴκοcιν δὲ μέτρ᾽ ἐνέ-
χευ᾽, ἀνέμιcγε δ᾽ αἷμα Βακ-
χίου νεορρύτοιc⟨ι⟩ δα-
κρύοιcι Νυμφᾶν.

3. (8) ‘οὗτοι τόγ γ᾽ ὑπεραμπέχοντ᾽ οὐρανὸν εἰcαναβήcει.’

μελοποιὸc ἐκ τῶν θεατῶν ἀναcτάc· ‘τοιαύτη coι’, εἶπε ‘θυγάτηρ γένοιτο’. sim. aud. poet. 4 p. 22ª, sed ordine inuerso μ. θ. φ. λ. **2** Athen. 11, 465ᶜ καὶ Ὀδυccεὺc ὤπαcεν [ι 208 ss]· ‘μελιηδέα οἶνον ἐρυθρὸν ἓν δέπας ἐμπλήcας, ὕδατοc δ᾽ ἀνὰ εἴκοcι μέτρα χεῦ᾽. ὀδμὴ δ᾽ ἡδεῖα ἀπὸ κρητῆροc ὀδώδει.’ Τιμόθεοc δ᾽ ἐν Κύκλωπι· [1—7] **3** Chrysipp. π. ἀποφατικῶν 10 (II 55 Arn.)

Christod. ecphr. 39 θυιάδι λύccηι Eur. Hec. 827 ἡ φοιβάc (Κακάνδρα) φοιτάδα ci. Wil. Soph. fr. 855, 4 N.² λύccα μανιάc (Κύπριc) Eur. Herc. 1024 λυccάδι . . . μοίραι A. Plan. 289, 5 Ἀγαύην λυccάδα **2** ad tit. cf. Suid. s. ‘Τιμ.’ . . . γράψαc δι᾽ ἐπῶν νόμουc μουcικοὺc ιθ′ προοίμια λϛ′, Ἄρτεμιν, διαcκευὰc η′, ἐγκώμια, Πέρcαc, {ἢ} Ναύπλιον, Φινείδαc, Λαέρτην, διθυράμβουc ιη′, ὕμνουc κα′ καὶ ἄλλα τινά Steph. Byz. s. Μίλητοc· . . . Τιμόθεοc κιθαρωιδόc, ὃc ἐποίηcε νόμων κιθαρωιδικῶν βίβλουc ὀκτωκαίδεκα εἰc ἐπῶν ὀκτακιcχιλίων τὸν ἀριθμὸν καὶ προνόμια ἄλλων ,α (de librorum numeris cf. Wil. p. 81, 3) Arist. poet. 2 p. 1448ª, 15 (cum emendatione Vahleni) eiusdem argumenti erat Philoxeni διθύραμβοc Κύκλωψ fr. 1 ss cum adn. **1** ἔχευεν δ᾽ ἓν A corr. B. Soph. fr. 138 N.² ἐγχείτω βαθὺν κρατῆρα **2** κίcc. Eur. **2 s** Eur. Cycl. 67 οἴνου χλωραὶ cταγόνεc **3** Antiphan. fr. 174 (II 82 K.) ὄργανον . . . cταγόνοc πλῆρεc, ἀφρίζον ἀμβρότα fem. Hymn. Epidaur. in Pan. 15 **4** εἴκοcι Wil. χίλια μέτρα (οἴνου) iam H 471 **4 s** ἀνέχευαν ἔμιcγε διαμα A ἐνέχευεν, ἀνέμιcγε δ᾽ ἅμα E ἐνέχευ᾽ Kai., ἀναμίcγων Wil., αἷμα Grotef. **5 s** LXX gen. 49, 11 al. αἷμα cταφυλῆc βακχεῖα E B. = οἴνου Eur. Cycl. 429 s Iph. T. 953 **6** νεωρυτωc A νεορρύτοιc E νεορρύτοιcι Wil. Soph. El. 894 s νεορρύτουc πηγὰc γάλακτοc **6 s** δακρύουcι AE corr. C alii δάκρυα de uite

ΟΔΥCCΕΙΑC Ā Β̄ Γ̄ Δ̄

ΕΛΠΗΝΩΡ ΚΥΚΛΩΨ CΚΥΛΛΑ (ΛΑΕΡΤΗC)

3 A

a fr. L 2

]μμελεος δ̣[.]ο̣ . . [
ἔ]κφυγον ἀλκᾳ̣[
]ατα μὲν σκοτεᾳ̣[
]αις δε πότμο̣[ς
]αρμενος ὤλε̣[
κα]τ̣αστορέσας β̣[
κ]έδρινον πτ̣[
] ἀποσφαλτ[
].σι ὕπε̣ν [

εἰ Κύκλωψ ὁ τοῦ Τιμοθέου πρός τινα οὕτως ἀπεφήνατο· [1] . . ., ναὶ οὐ Κύκλωψ ὁ τοῦ Τιμοθέου πρός τινα οὕτως ἀπεφήνατο· [1] cf. Arist. poet. 2 p. 1448ᵃ, 15 Aristonic. ap. Schol. I 219 (Wil. fr. 5. 6)

3 A B a—e Pap. Hibeh Londin. Mus. Brit. 693 (L) et Heidelberg. 178 (H) saec. III a. Chr. med. ed. G. A. Gerhard Griech. Papyri Veröffentlichungen aus den Badischen Papyrussammlungen 6 (1938) p. 26 (G.) cf. Fr. Bilabel 'Neue literar. Funde in Heidelberg' in Actes du Vᵉ Congrès International de Papyrologie Oxon. 1937 (Bruxelles 1939), 74 s W. Croenert De Elpenore Timothei Symbolae Osloens. 14 (1935) p. 126 ss Milne Catalogue of the Gr. liter. Pap. of the British Mus. nr. 49 p. 37

---

quoque **3** loquitur Cyclops, cum Vlixes effugisset contulit Wil. ad rem Pind. Pyth. 10, 27 ὁ χάλκεος οὐρανὸς οὔ ποτ' ἀμβατὸς αὐτῶι (adde Sapph. 47), ad metrum Priapeum Sopatr. 5 ὑπεραμπ. nouom. Mimn. 10, 4 (Ἠὼς) οὐρ. εἰσαναβῆι **3 A a—c** Elpenoris fata enarrari censet G. cf. κ 552 ss λ 51 ss μ 9 s **a 1** μ prius = ν uelut e 21? μέλεος i. Elpenor? (G.) 2 s ἀλκαὶ et σκότον coniuncta exhibet Pind. Nem. 7, 12 s 3 ἄτα . . . σκοτέα (hoc nouom) tentauit G., an [ὄμμ]ατα . . . σκοτειν̣[ὰ ex Eur. Alc. 385 σκοτεινὸν ὄμμα μου βαρύνεται? 5 ἐπ]αρμένος ὤλε̣[σεν seu [το G. potes πεπ]αρμένος alia quoque **6** λ 62 s καταλέγμενος . . . καταβῆναι (sim. κ 555. 557) contulit G. **7** Ω 191 s ἐς θάλαμον κατεβήσατο . . . κέδρινον Eur. Alc. 160 κεδρίνων δόμων (G.) **8** σφάλλεσθαι de ebrio Ar. uesp. 1324 Xenoph. rep. Lac. 5, 7 potes et κλίμακος (-άκων)] ἄπο σφάλτ[αι (-ο) et κλ.]

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

b fr. L 1

]ẹιδμ[
φ]ạέέφορ[ο]ν ἀελ[ίου] δ̣ρόμον ἐν [
]πι νέ̣ρτερον αὐγὴν νυκτ̣[
]ẹρισμ᾽ ἀντεφạε . . ν νεκ[
5] τέκ̣νον, ὦ τέκνον ἐ[μόν,
]ạ̣λλα τὰς Δαρδανί[δας
]υγ̣ọτά τε δεα[

c fr. H 1 col. I

]·
]·ọρα[ ]ν
cυ]μπροχέω λόγοις ἐμῶν
]· αμοις· οἶδα γὰρ ὡς πα[

Pap. Grenfell 2, 8 ed. Grenfell et Hunt (Oxon. 1897) p. 18 s I. U. Powell New Chapters in the History of Gr. Liter. 1 p. 54 M. E. Bassetti uestigia premens (cf. supra ad fr. 6 e) haec fragmenta propter Eur. Alc. similitudines ab huius fabulae redituae Aristomenis poetae comici in Admeto deflexione a. 388 aetate haud procul abesse censeo **3 A B** de titulis cf. fr. 10 D. testim. (Ὀδυccείας δ΄), IG II 1246 (a. 320/19) αἶcμα (i. διθύραμβος) Ἐλπήνωρ Τιμοθέου (Wil. fr. 4), supra fr. 2. 3 testim. (de Cyclope), Arist. poet. 15 p. 1454ª, 28 ss ἔcτιν δὲ παράδειγμα . . ., τοῦ δὲ ἁπρεποῦc καὶ μὴ ἁρμόττοντος ὅ τε θρῆνος Ὀδυccέως ἐν τῆι Cκύλληι (quam rem fusius exposuit

---

ἀπόcφαλτ[αι (-ο) **9** in. siue π̣ι Bil. **b 2** debuit φαεcφόρον Aesch. Ag. 489 λαμπάδων φαεcφόρων Eur. Cycl. 462 s ἐν φαεcφόρωι Κύκλωποc ὄψει δρόμουc ἡλίου Plat. Ax. 370ᵇ ἀελ[λο]δρόμον Bil. **3** displicet αὐγὴν νυκτ[ός] G. potes νέρτ. αὐγ. νυκτ[ιφαῆ] ex Parmen. B 14 (I 243, 19 Die.-Kr.⁵) νυκτιφαὲc . . . φῶc, nisi αὐλὴν exhibet pap. (Eur. Alc. 260 νεκύων ἐc αὐλάν et 1073 s εἰc φῶc πορεῦcαι νερτέρων ἐκ δωμάτων γυναῖκα) **4** κτ]έρισμα G. ad μ 13, sed κτερίcματα semper Soph. et Eur. ἀντεφάε[ινεν]? ἀντεφλε[γ ed. pr. cf. Pind. Ol. 3, 20 ἑcπέραc ὀφθαλμὸν ἀντέφλεξε Μήνα **5** suppleui contulit G. c 8 **6** suppl. G., 'Troianas' interpretatus **7** υ̣τ̣α Bil. δέα-[τοc? δέα[το? **c 2** Ἐλπήν]ορα? G. **3** suppleui ex Orph. Arg. 573 ἐ]μπρ. G., nisi δ]μ προχέω sim. sed cf. fr. H 2 col. II 6 (G.) ἐκπρο[χέω, id quod redit Orph. Arg. 573 u. l. **3** s loqui-

]ῠ κυαναυγέος εὖ ἄγε[ι]ν
] Κίρκας εν.[.]με̣ε̣.[...]..
]ς̣ει δὲ τάφου στηρίγματι
] τέκνων ἱκέτας προχέων
]πω οἳ μὲν βαθύπορον Ἂ[χέροντα
πολ]ῠδέγμονα παί[δω]ν
]· αστε [..]χας παθέων̣ [
].ρας δ..ι̣αι δ᾽ ἤγειρον̣ [
]γ̣η μυχὸν Ἀι̣δ̣ο̣ῦ̣ [
]ηραιαῖ ἠδὲ νέα
] θεοί
]μένα ψυχά
] . . ιδα

Aristoteles (?) in Pap. Graec. Vindob. Rainer 26 008 et 29 329 saec. III p. Chr. n., quam nuperrime post Gomperz Mitteil. aus der Papyrussamml. Rainer 1, 84 Hellenika 1 [1912] 79 ss 449 s ed. H. Oellacher Études de Papyrologie 4 (Le Caire 1937) p. 135 ss (138. 146 s 157) fr. I col. 3, 18 ss εἰσὶν δέ τινες, οἵ, ὃν μὲν προτίθενται, οὐ μειμοῦνται (sscr. δέ), ἄλλον δὲ καὶ τοῦτον καλῶς, ο[ὗ τ]υγχάνομεν ἔχοντες ἔννοιαν καὶ παράδειγμα παρ᾽ ἡμῖν αὐτοῖς· ὥσπερ καὶ Τειμόθεος ἐν τῶι θρήνωι τοῦ Ὀδυσσέως, εἰ μέν τινα μειμεῖται, καὶ τὸ ὅμοιόν τινι οἶδεν, ἀλλ[ὰ] τῶι Ὀδυσσεῖ [ἀλλότρια ἤθη περιτίθησιν, ἀγαθὸς μέν ἐστι κατὰ τὸ τὸ ὅμοιον εὑρεῖν, τοῖς δὲ παραδεδομένοις κακῶς χρώμενος τοῦ ἁρμόττοντος ἁμαρτάνει. partis deperditae sensum fere adumbrat Oellacher]) et 26 p. 1461ᵇ, 32 οἱ φαῦλοι αὐληταὶ . . . ἕλκοντες τὸν κορυφαῖον, ἂν Σκύλλαν αὐλῶσιν, Suid. s. ‘Τιμ.’ . . . Λαέρτην u. Wil. fr. 24 G. p. 32 s

---

turne Vlixes? 4 οἶδα γὰρ ὡς exhibet λ 69 5 πόντο]υ G. κυαν. Eur. Alc. 261 an εὐαγε[ῖ]ν? (cf. Eur. Bacch. 1008 s) 6 ἐν[ὶ σ]πέεσσι? λ 62 Κίρκης δ᾽ ἐν μεγάρωι (cf. 53) 7 ἠδὲ? Eur. Iph. A. 617 χερὸς . . . στηρίγματα ‘rogum’ interpretatus est Hommel (cf. μ 10. 13) 9 s suppleuimus G. et ego 9 βαθ. nouom 10 πολυδέγμων (Πολ-) de Hade Hom. hymn. Cer. 17. 31 al. 11 [τ]άς τε [τύ]χας παθέων? cf. Soph. Ai. 313 τὸ συντυχὸν πάθος Herod. 5, 4 τὰ ἀνθρωπήια πάντα πάθεα 12 δή γ᾽ εἴρον[το? 13 αι̣λ̣ο̣· pap. 17 Ἄ]ιδα? G.

3 B

d fr. H 1 col. II

πολυπλανῆτα δ[
ἀπάται δολιμήτας ᾽[
κτόνα πήματα ᾽[
οδεμε λυγρὰ κώλυσεν ἀλ[
ὡς ἀνὰ κύματα πόντια [
ροις᾽ ἀλαλημένος ἤλυ[θ
ος...νας ὑψιτύπου π[
β[....]ε κρατεραυγέσι γορ[
[....]ατο πνευστὸς αὔρα[
[...]ηδ᾽ ὑποερείφθη γ.[
[..]. ἔπνευσε νεκυοπο..[
[μ]ᾶτερ ἐμά, θαμὰ το[
[ἀ]λλ᾽ ἄγε μοι τόδε τ[
[..]νό μοι ἔννεπεν δ[
[...]εσσυστα θανατ[

e fr. H 2 col. I

— — — — — — — — — — — — — — — —

]. νεοι τεατε διὰ μέτρου

---

3 B d—e carmen alterum, quod pertinet ad Cyclopem (G.) aut ad Vlixis fata Eurycliae matri (d 12) enarrata **d 1** Eur. Hel. 203 s πολυπλανὴς πόσις de Menelao, ut hic agitur de Vlixe **2** debuit aut δολομήτας aut δολιομ-, sed utrumque nouom. cf. Aesch. Pers. 93 δολόμητιν δ᾽ ἀπάταν θεοῦ (u. Suppl. 750) **2** ex. potes multa ἀνδρο-, παιδο-, ματρο-, πατρο- **4** ex. ἄλ[α? (cf. κ 464 ἄλης χαλεπῆς) seu ἀλ[ατεία (cf. Eur. Hel. 934 ἀλ. πικράν Ion. 576) **5** s num [ναί τε καὶ ἑτά]ροις᾽ ex λ 160 s, ubi dicit Euryclia Τροίηθεν ἀλώμενος ἐνθάδ᾽ ἱκάνεις νηί τε καὶ ἑτάροισι? **6** ἤλυ[θον? ἤλυ[θες? ν 333 cadit in ἀλαλημένος ἐλθών **7** ὑψιτ. nouom **8** β[λέψ]ε G. de Cyclope κρατ. nouom **9** κεί]ατο? κέ]ατο? ε 456 ἄπνευστος 'anhelans' 'exanimatus' ε 469 αὔρη ... ψυχρὴ πνέει **10** ad ὑποερ- cf. 6ᵉ 95 ἐπαναερευγόμενος Hom. ὑπήριπον **11** νεκυοπο[μπός? [ρθμεύς? utrumque nouom ad νεκροπομπός (Eur. Alc. 441) et νεκροπορθμεύς **12** s μῆτερ ἐμὴ et ἀλλ᾽ ἄγε μοι τόδε εἰπέ leguntur λ 164. 140. 170 **12** an θάνατο[? cf. λ 141 **14** κει]νό μοι ἔννεπεν μά[τηρ? **e 2** nisi δια-

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

]αδεπω.. αχιρι.τ̣ι̣αδ̣.
]ρ̣ος ἥβαν̣. μ̣.ξ̣νει. δ̣ο̣λ̣ιχ.[
]ηρ τίς coι..εφα....να ἀμφέβαλεν̣
c]ὺν ναὶ μελαίν̣α̣ι πλαγχθεὶς κατα
]..ναις ἀνέμοις μα... ταις τε ἐμοῖσιν
] καὶ λίφ᾽ ἑκὼν̣ ..ρ..... τίς coι κα̣[ρτερ]όφρων
]... ἔλιπον. μα̣τ̣ε̣ρ̣.....ρ̣αν γυν̣.ο̣ ....
]νας καὶ Εὐμεν̣ι̣δ̣ᾶν ε̣.. ω. ... ὑπὸ ζ̣όφ̣ο̣υ̣ δ᾽ἀερό-
[εντος]ς̣μον μύθων ὁρμαν̣... ε̣. τάδε δή, πολύαιν᾽
᾽Ο[δυc]cεῦ,
]. δώματα καὶ φθιμένων βασιλῆα πανδ[οκέα]
] μὲν προφυγὼν θάνατον θρᾳ̣ς̣υαιγίδα τ[....]αν
] δι᾽ ἀπείρονα κύ[μα]τα θ̣ε̣[..].acoγ και
ε[....]υμα

μετρου[aut uerbum est sicut Γ 315 aut δι᾽ ἀμέτρου interpretandum, sicut Simon. fr. 13, 19 ἄμετρον κακόν **3** Eur. Alc. 443 λίμναν ᾽Αχεροντίαν **4** λ 172 δολιχὴ νοῦcoc de matre Euryclia **5** contulit Croenert fr. chor. adesp. 47 μάτηρ παῖδ᾽... ἰδοῦca ... πτέρυγας ἀμφέβαλεν **6** λ 58 cὺν νηὶ μελαίνηι cf. infra ad u. 10 s et 14 γ 105 s ξὺν νηυcὶν ἐπὶ...πόντον πλαζόμενοι **6** s κατὰ [κύματα? cf. β 429 (νηῦc) ἔθεεν κατὰ κῦμα ε 388 s κύματι... πλάζετο· sed cf. B 396 s τὸν δ᾽ οὔποτε κύματα λείπει παντοίων ἀνέμων quoque **7** ἀνέμων... ἀήτας Ξ 254 ἀνέμοιο ἀήτη(c) O 626 ἀέλλας ... ἀνέμων ε 292 s **8** ex. suppleui λ 299 s κρατερόφρονε... παῖδε, Κάστορα ... καὶ ... Πολυδεύκεα **9** fort. [ῶ] μᾶτερ pap. **10** in. potes ῞Αιδου δρακαί]νας ex Eur. Iph. T. 286 siue δεινᾶc δρακαί]νας ex Aesch. Eum. 128 nota Εὐμενιδᾶν **10** s λ 57 (de Elpenore) ἦλθεc ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα (155 al.) ibid. 58 cὺν νηὶ μελαίνηι Φ 56 ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος **11** in. χρη]cμόν, μύθων ὁρμάν, Tiresiae oraculi memor (λ 90 ss) G. an κό]cμον? εἶπ]ε? **11** ex. μ 184 (al.) πολύαιν᾽ ᾽Οδυcεῦ (sic) **12** in. num νέρτερα] δώματα (ex Eur. Alc. 1073), quod praecessisse potest imper. λίπε? βασιλη sscr. α pap. **12** ex. πανδοκεὺc de Hade Lycophr. 655 **13** in. οἴκτιστον] (cf. λ 412 μ 258)? Περcεφονείας]? **13** χ 325 θάνατον...προφύγοιcθα θρας. nouom **13** s Γ[οργεί]αν [κεφαλὰν? λ 634 Γοργείην κεφαλήν a Persephone mittendam, quam effugit Vlixes, contulit G. an τ᾽ [᾽Αθάν]αν? **14** cf. λ 639 (νῆα) κατ᾽ ᾽Ωκεανὸν ποταμὸν φέρε κῦμα ῥόοιο (= ἀπείρονα κύματα) θέ[ων]? θε[ίων]? cf. β 429 periit cὺν ναὶ δὲ μελαίναι, γλαφυρᾶι sim. δγ καὶ?

]ọύcαc π[...].ω ọụτ [... ἐ]cλὰ τά[c]cει οὔτε
]αν δị̣ẹλε.[.....]λω ποccί μ[ο]ι αἰαῖ [.] ἐξαίccων
ἐc] μυχὸν ἡμ[εν. ἐν] πείραcιν ἄντρου ἀραι εγ[
]ου λώβαν τα̣[.....] ọὐκ εἶδον οὐδ' ἐδόκευcα νοῶι
]εc εὐεριcτα[... ἐπ]εὶ θαλερὰν φ̣ρ̣ένα ἐδρέψατο
]δ̣ρυ..[.....]. cων δι[ὰ c]ώματοc
]οι. βαθυπόλωμ μελα
]τοc cυνθεὶc κλίμακα
⌊διὰ cὲ καὶ τε⌋ạ̀ δῶρα †ẹ⌊ἴτα, Cκύλλα,⌋
]ιν

---

3 B e 23 integrum exhibet Arist. rhet. 3, 14 p. 1415ᵃ, 8 τὰ δὲ τοῦ δικανικοῦ προοίμια δεῖ λαλεῖν, ὅτι ταὐτὸ δύναται, ὅπερ τῶν δραμάτων οἱ πρόλογοι καὶ τῶν ἐπῶν τὰ προοίμια· τὰ μὲν γὰρ τῶν διθυράμβων ὅμοια τοῖc ἐπιδεικτικοῖc· [23] cf. Anonym. ad l.

---

5 suppleui οὔτ[ε τὰ? οὔ τ[ινα? τὰ ἐcθλὰ subst. κ 523 et υ 86 ubi ἐcθλῶν ἠδὲ κακῶν) **16** ποccί μοι αἰαῖ ego **16 s** contulit Hommel Aesch. Prom. 133 κτύπου γὰρ ἀχὼ Χάλυβοc διῆιξεν ἄντρων μυχόν **16 ss** contulit G. μ 258 s sex sociorum Vlixis fata a Scylla deuoratorum **17** ἦμ[αι? **18** τὰ[ν ἐγὼν]? **19** εὐεριcτήc (nouom) 'μαχητήc' interpretatus est G., nisi εὖ ἐριcτα[legendum est lusi [πέλωρ ἀεικ]έc, εὐεριcτᾶν [ἓξ ἐπ]εὶ cf. ἥβην δρέπεcθαι sim. **20** δρύ[πτουcα G. de Scylla an δρύ[ψε? **21** βαθ nouom contrarium ὑψίπολοc ad πολέω, unde cogitare audeo de νεκύων, ψυχῶν, quin etiam de βαcιλέων (δόμοιο . . . μέλανοc) **23** Timotheum huius uersus auctorem cognouit Gomperz cf. Wil. 17 et p. 80, 3 fr. 6ᵉ, 85 τεόν]ạ δῶρα ε[pap. sscr. ἀπὸ γὰρ supra lacunam num δῶρ' ἄειτα? ἄ. = ἄητα = μεγάλα sicut Aesch. fr. 3 ἀήτουc· μεγάλουc εἴτε cκῦλα Arist. libri deteriores et Anonym. uersum ex Arist. explere prius ausus est G. quoque, sed postea dubitauit **24** tabula examinata nullus dubito, quin in]ιν litteras u. 23 non ceciderit

3 C = fr. **10**?

NOMOI

NIOBH

4. (11) **a** ὁ Τιμοθέου Χάρων cχολάζειν οὐκ ἐᾶι,
οὐκ τῆc Νιόβηc, χωρεῖν δὲ πορθμίδ᾽ ἀναβοᾶι,
καλεῖ δὲ μοῖρα νύχιος, ἧc κλύειν χρεών.

b ἔμβα πορθμίδος ἔρυμα.

5. (12) ἔρχομαι· τί μ᾽ αὔειc;

ΠΕΡCΑΙ

6 a. (13) Κλεινὸν ἐλευθερίας τεύχων μέγαν Ἑλλάδι κόcμον

---

p. 230, 17 Rabe **4 a** Athen. 8, 341^{acd} περὶ δὲ Φιλοξένου τοῦ Κυθηρίου διθυραμβοποιοῦ Μάχων ὁ κωμωιδιοποιὸc τάδε γράφει· secuntur uersus 23, e quibus 19—21 spectant ad Timotheum [1—3] **b** Teles ap. Stob. 3, 1 (π. ἀρετῆc), 98 p. 46, 11 H. [MA] ἀλλ᾽ ὥcπερ ἐκ cυμποcίου ἀπαλλάττομαι οὐθὲν δυcχεραίνων, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ βίου, ὅταν ἡ ὥρα ἦι· [b] **5** Diogen. Laert. 7, 28 (Ζήνων) ἐτελεύτα δὴ οὕτωc· ἐκ τῆc cχολῆc ἀπιὼν προcέπταιcε καὶ τὸν δάκτυλον περιέρρηξε. παίcαc δὲ τὴν γῆν τῆι χειρί φηcι τὸ ἐκ τῆc Νιόβηc· [1] καὶ παραχρῆμα ἐτελεύτηcεν ἀποπνίξαc ἑαυτόν (Suid. s. αὔειc) imitatur Diogen. Laert. in epigr. 7, 31 Stob. 3, 7 (π. ἀνδρείας). 44 p. 321 H. [MA] Ζήνωνοc· Ζήνων ὡc ἤδη γέρων ὢν πταίcαc κατέπεcεν· ‘ἔρχομαι’, εἶπε, ‘τί με αὔειc;’ καὶ εἰcελθὼν ἑαυτὸν ἐξήγαγεν. cf. Gnomol. Paris. 302 Ps.-Lucian. macrob. 19 **6 a** Plut. Philopoem. 11, 3 s ἄρτι δ᾽ αὐτῶν (Φιλοποίμενοc τοῦ cτρατηγοῦ καὶ τῶν νεανίcκων cτρατιωτῶν Nemeis a. 207/6) εἰcεληλυθότων (εἰcελθόντων u. l.) κατὰ

---

4 cf. Wil. p. 81 et ad tit. fr. 2 **a 1** cχολάζει A em. C **2** χωρεῖ A corr. C πορθμὸν C em. Casaub. πορθμίc Eur. saepius **3** νύχ. Eur Iph. T. 1277 **b** rem inlustrauit Hor. serm 1, 1, 118 s Usener Epicur. fr. 499 p. 310 ἔρμα Nauck TGF^2 adesp. 520 p. 941, minus recte. cf. Wil. ad l. **6** cf. Herbert Meyer Hymn. Stilelemente in d. frühgriech. Dichtung Diss. Colon. (Würzburg 1933) p. 32 ss de Euripide, Persarum prooemii auctore, cf. Satyri Vit. Eurip. fr. 39 col. 22, 1 Plut. an seni 23 p. 795^d Maas l. c. p. 1332, 3 s 1336 § 9 Kal. Metr. Jb. 257, 149 **a** cf. Wil. p. 55 s 109 s κλεινῶν ἐπ᾽ Plut. u. l. τ᾽ εὐχῆc uel τεῦχε Plut. u. l. Pind. Nem. 2, 8 δέδωκε κόcμον Ἀθάναιc. cf. Is. 6, 69

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

b. (14) cέβεcθ' αἰδῶ cυνεργὸν ἀρετᾶc δοριμάχου.

c. (15) Ἄρης τύραννος· χρυcὸν δ' Ἑλλὰc οὐ δέδοικε.

d. (fr. mel. adesp. 117 B.[4]) οἳ δ' ἐπείγοντο πλωταῖc' ἀπήναιcι χαλκεμβόλοιc.

e pag. I periit tota fere praeter lacinias paruolas sicuti fr. 1:

1 s -ιπο|ρεῖ καθα- 2 ἐρικλ[υτ-, 3 s νυμφαιο-, -ντεc| ἐπ' εὐ-

τύχην Πυλάδην τὸν κιθαρωιδὸν ἄιδοντα τοὺc Τιμοθέου Πέρcαc ἐνάρξαcθαι· [**a**]. ἅμα δὲ τῆι λαμπρότητι τῆc φωνῆc τοῦ περὶ τὴν ποίηcιν ὄγκου cυμπρέψαντοc ἐπίβλεψιν γενέcθαι τοῦ θεάτρου πανταχόθεν εἰc τὸν Φιλοποίμενα καὶ κρότον μετὰ χαρᾶc unde Paus. 8, 50, 3, ubi ἄιδοντοc Τιμοθέου Νόμον τοῦ Μιληcίου Πέρcαc καὶ καταρξαμένου τῆc ὠιδῆc· [**a**] **b** Plvt. aud. poet. 11 p. 32[d] (e Chrysippo) ἀφ' ὧν (N 121 s ἐν φρεcὶ θέcθε ἕκαcτοc αἰδῶ καὶ νέμεcιν) καὶ Τιμόθεοc ὁρμηθεὶc οὐ κακῶc ἐν τοῖc Πέρcαιc τοὺc Ἕλληναc παρεκάλει· [**b**] cf. fort. Rom. 11 p. 323[e] **c** Plvt. Ages. 14, 4 (a. 396/5) ἥδιcτον δὲ θέαμα τοῖc κατοικοῦcι τὴν Ἀcίαν Ἕλληcιν ἦcαν οἱ πάλαι βαρεῖc καὶ ἀφόρητοι καὶ διαρρέοντεc ὑπὸ πλούτου καὶ τρυφῆc ὕπαρχοι καὶ cτρατηγοὶ δεδιότεc καὶ θεραπεύοντεc ἄνθρωπον ἐν τρίβωνι περιόντα (περιίοντα u. l.) λιτῶι καὶ πρὸc ἓν ῥῆμα βραχὺ καὶ Λακωνικὸν ἁρμόζοντεc ἑαυτοὺc καὶ μεταcχηματίζοντεc. ὥcτε πολλοῖc ἐπήιει τὰ τοῦ Τιμοθέου λέγειν· [**c**] Demetr. 42, 8 Ἄρηc μὲν γὰρ τύραννοc, ὥc φηcι Τιμόθεοc, νόμοc δὲ πάντων βαcιλεὺc κατὰ Πίνδαρόν ἐcτι [fr 169] Zenob. 2, 47 Ἄρηc τύραννοc· τοῦτο τὸ κομμάτιον ἐκ τῶν Τιμοθέου Περcῶν, ὃ διὰ τὴν ἐπὶ τῆι ⟨...⟩ ὠιδῆι (ἐπὶ τὴν cωτηριώδη C em. Wil., qui epitheton desiderat, ⟨νεωτέραι⟩ Kal.) εὐημερίαν Ἀθήνηcι ἐπιπολάcαν (-πολάcαcαν C em. Wil.) εἰc παροιμίαν περιέcτη· μέμνηται ταύτηc Μένανδροc ἐν Θαίδι [fr. 220 (III 63 K.)] unde Hesych. Svid. al. s. Ἄρηc τύραννοc· παροιμία **d** Dionys. Hal. comp. uerb. 17 p. 72 Us.-Raderm. ὑπόδειγμα δὲ αὐτοῦ (τοῦ κρητικοῦ) τοιοῦτον· [1] comp. uerb. epit. 17 p. 172 Us.-Raderm. ὁ δὲ ἀμφίμακροc καὶ οὗτοc τῶν εὖ ἐχόντων, οἷον· [1]

---

b cf. Wil. p. 56. 110 Lycophronid. 1, 4 δορυμάχου uolg. Eur. Med. 844 s ἔρωτας παντοίας ἀρετᾶc ξυνεργούc. cf. Isyll. B 7 **c** cf. Wil. p. 56. 110 χρυcὸν Ἑλλὰc δ' ci. B. **d** Timothei Persis dedit Us., adsentitur Wil. Versk. 333, 3. cf. TGF adesp. 142 N.[2] Eur. Med. 1122 s ναῖαν . . . ἀπήνην ἀπ. e 206 quoque χαλκεμβόλοιcιν u. l. χαλκ. Diod. et Dionys. Hal., Tim. Pers. e 1

κυκλ-, 4 s οὐ ῥόθωι [.....]ρος, ἀλλὰ | ἐπ᾽ εὐθὺ φ-, σκοπεῖν [πρὸς α]ὐγὰς|, 6 συνδρομ-, [κλ]ίσεων ἐπ[ὶ (uel ἔπ[ι), 7 ἐξόδοισι; fr. 3, 3 στοιχο-, 7, 2 εἰρες[ία, 7, 3 ἐ]πὶ φόβα[ισιν, 8, 5 s -ρου κοιλ- et λίνοιο, 9, 8 s σκολιο et -ας εἶχον

pag. II pap. u. 1 extant litterae fere -αντ- et -νων-

[ς]ὺν [ἐμ]βόλο[ι]σι γείτ[ονε]ς
[. .]υ[. . . . .]αντίαι
[. . . . . ἀ]πρὶ[ξ ἐ]νεχάρα-
[ξα]ν. πο[ς]ὶ δὲ γε[ις .]λογχο[. . .]
5 [. . . .] ἀμφέθ[εν]το ὀδόντων
στο[. . .]. αἳ δ[ὲ] κυρτοῖ[σι] κρασὶν [. . . . .]μεναι
[χε]ῖρας παρέσυρον ἐλα[τίνα]ς.

---

e Pap. Berolin. 9875 saec. III a. Chr. rep. kal. Febr. a. 1902 in uico Abusir prope pyramidas sito a L. Borchardt, qui de hac re disseruit Mitt. d. D. Orientgesellschaft 14 ed. Wil. Der Timotheospapyros, Lichtdruckausgabe, Lips. 1903, Wissensch. Veröffentlich. d. D. Orientgesellschaft Heft 3 et Timotheos Die Perser, Lips. 1903. cf. F. Blass Arch. f. Papyrusforschung 3 (1906) 268 s O. A. Danielsson (Dan.) Eranos 5 (1903) p. 1 ss 98 s S. Sudhaus RhM. 58 (1903) 481 ss Croiset Rev. d. Ét. Gr. 16 (1903) 323 ss Fraccaroli Riv. Fil. Cl. 39 (1911) 223 ss Br. Keil H. 48 (1913) 99 ss K. Aron Beitr. zu den Persern des Tim. Dissert. Erlang. 1920 Seeliger BphW. 1920, 913 ss Powell and Barber New Chapters in the History of Greek Literature, Oxf. 1921, 59 ss Sitz. Jb. [1]1907/8

[ἐμ]βόλοισι e pag. I laciniae spectant ad pugnam naualem siue parandam siue inceptam: fr. 1, 1 s [. . . ὁδο]ιπορεῖ καθ᾽ ἅ[λα? 2 siue ἐρικλ[αγκτ- (Pind. Pyth. 12, 21 -ταν γόον) 6 Plat. epin. 990[b] (τῶι ἡλίωι) τοὺς ξυνδρόμους (i. ἀστέρας) pag. II 1 ss num conferre licet Aesch. Pers. 413 ss? 3 suppleui 4 πο[ς]ὶ Wil. ('remigiis' cf. 102) πο[τ]ὶ Dan. π⟨ε⟩[ρ]ὶ Sitz. 4 s γε[ισό]λογχο[ν ὄγκωμα] Diels Wil. (cf. Wil. p. 50), sed caue neglexeris γεισίπους, -ποδίζω, -πόδισμα ⟨π⟩ε[ντέ]λογχο[ν Dan. γε[ῖσα] λογχο[ειδέων] Sitz. 5 ὀδόντων. Wil. 6 στό[λοις] Dan. cf. Hesych. στόλοι· τὰ ἄκρα τῶν τομῶν καὶ ὀξέα. χάρακες ἀπότομοι ad στόλους nauium cf. Aesch. Pers 416 Soph. fr. 639 N.[2] Eur. Iph. T. 1135 Schol. Ap. Rhod. 1, 1089[a] στό[νυχ'] siue στό[νον] Sitz. αἳ δὲ i. νῆες Hesych. κρασίν· κεφαλαῖς [ἀμφεστεμ]μέναι Wil. [ἀνθωρμη]μέναι siue [ἐπειγό]μεναι Sitz. 7 Polyb. 16, 4, 14 παρασύροντες

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

ἀλλ᾽ εἰ μὲν [ἐ]νθένδε [. . . . .]ι-
στος ἐπ[ιφ]έροιτο πλαγά
ῥηξί[ζυγ]ος, πάντες [ἐπ]ανέ-
πι[πτον] ἐκεῖϲε να[ῦ]ται.
εἰ δὲ ἀντίτοιχος ἀκτ[ὶϲ πρ]ος[ά〈ι〉]ξει-
εμ [πο]λυκρότο[υϲ ἐπὶ] ϲιμὸν
πεύκας, πάλιν ἐφέροντο.
αἳ δὲ [. . . π]άν[τ]η γυῖα [δ]ιαφέρουϲα[ι]
[πλ]ευρὰϲ λι[νο]ζώϲτουϲ ἔφαι-
νον, τὰϲ [δὲ . . .]τ[. . . . .]ιϲ
ϲκηπτ[ὸν] ἐπεμβάλλ[ο]ντεϲ ἀνε-
[χ]αίτιζον. αἳ δὲ πρα[νὲϲ ἐ-]
[κλίνοντο δέμ]ας ἀπηγ〈λ〉αϊ-

---

p. 245 ss ²1919 p. 99 ss 1922 p. 62, ubi permultos qui de papyro egerunt homines doctos inuenies praeter recentes, ut Wil. Versk. passim, Ageno Studi Papirol. Milan. 3, 86 Note a Timoteo Aegyptus 1 (1920), 269 ss Nuove note a Timoteo (ad u. 114 ss 195 ss 234 s) Maas RE VI A 1335 ss H. L. Ebeling The Persians of Timotheos AmJPh. 46 (1925) 317 ss de nomo primum in scaena acto inter a. a. Chr. 412—408 egit H. E. Bassett Class. Phil. 16 (1931) 153 ss propter artis loquendi similitudinem quam cognouisse sibi uisus est inter hunc nomum et Euripidis Orestem Phoenissas Hypsipylen Antiopen aliter de Aeschylo a Timotheo imitando iudicauerant Reinach et Croiset Rev. d. Ét. Gr. l. c. 77 ss 330 s imaginem exhibet W. Schubart Papyri Graecae Berolinenses tab. 1, comment. p. VII

τῶν πολεμίων νεῶν τοὺϲ ταρϲούϲ Diod. 11, 18, 6 τὰϲ μὲν τοῖϲ ἐμβόλοιϲ ἔτυπτον, ὧν δὲ τοὺϲ ταρϲοὺϲ παρέϲυρον. cf. Wil. p. 40 ad ἐλ. cf. μ 172 H 5 8 αδλ pap. 8 s [ἀπροφάϲ]ιϲτοϲ tentauit Wil. [τιϲ ἀνώ]ιϲτοϲ Sitz. 9 ad πλ. cf. Hes. theog. 857 Ξ 414 al. 10 ῥηξί[ζυγ]ος Wil. ῥηξί[ϲτομ]ος siue ῥηξί[πρωρ]ος Sitz. 10 s expleu. et em. (ϵγϵιϲϵ Wil.) Dan. 12 num conferri potest Pind. Pyth. 4, 198 λαμπραὶ . . . ἀκτῖνεϲ ϲτεροπᾶϲ? 13 ϲιμὸν cognouit Schubart, qui contulit Thuc. 4, 25, 5 13 s expleu. Sitz. de remigiis cogitans (cf. 88 et ἐλάτη) [πο]λυκρότο[υ πρὸϲ] c. πεύκαϲ π. ἐφ. Dan. (de naui) 15 περὶ ante π. Wil. ϵὐϲύναπτα temere Sitz. διαφ. intr.? 16 cf. λινόδετοϲ (85), λινόζευκτοϲ et Wil. p. 57, 3 17 [μολύβδινον (-ίβινον) πτυχα]ῖϲ Dan. Gildersleeve 18 Eur. Iph. T. 290 πέτρινον ὄχθον ὡϲ ἐπεμβάλῃι 18 s ad ἀναχ. cf.

cμένα[ι] cιδα[ρ]⟨έ⟩ωι κράνει.
ἵcoc δὲ πυρὶ δαμ[ασίφως]
[Ἄρης] ἀγκυλένδετος
μεθίετο χερcίν, ἐν δ᾽ ἔπιπτε γυίοις
αἰθε[ροφόρητον c]ῶμα διακραδαίνων.
cτερεοπαγῆ δ᾽ ἐφέρετο φόνι-
α [. . . . .]α[. .]τα τε περίβο-
λα πυρὶ φλεγ[όμ]ενα ἐν ἀποτομ⟨ά⟩cι βουδό[ροις].
[. . . . δὲ] βίοτος ἐθύετ[ο] ἀδι-
ν[ὸ]c ὑπὸ τανυπτέροιcι χαλ-
κοκρᾶcι νευρε[πεντάτοις].
cμαραγδοχαίτας δὲ πόν-
τος ἅλοκα ναῖοιc᾽ ἐφοι-
νίccετο cταλα[γμοῖc],
[. . .]αυπαι βοὰ δὲ [cυμ]μι[γ]ὴc κατεῖχεν.
ὁμοῦ δὲ νάιος cτρατὸc
βάρβαροc ἄμμι[γα . . . .] ἀν-
τεφέρετο ἐ[ν ἰχ]θυ[ο]cτεφέcι μαρ-

Eur. Hipp. 1232 Bacch. 1072 **20** s ad ἀπαγλ. cf. A. P. 5, 219, 6 IG XII 5, 292, 9 (Pari) **22** δαμ. Simon. fr. 232 B.[4] **23** ἀγκ. nouom **25** Ar. au. 1393 πετεινῶν αἰθεροδρόμων cf. ἀεροφόρητος, αἰθεροβατεῖν (αἰθερεμβ.) Suid. διακραδαίνων· cείων **26** s ad δελφῖνας necem inferentes rettulit Wil. p. 57 **27** s potes δρ]ά[γμα]τά τε περίβολα cf. Eur. Iph. A. 1477 cτέφεα περίβολα **28** -τομεcι pap. em. Wil. (cf. p. 45, 2. 59) ex Polluc. 3, 151 τὸ ἀκόντιον τῶν πεντάθλων καλεῖται ἀποτομάc et Hesych. ἀποτομάδα· . . . ἀκόντιον πεντάθλου. cf. Ps.-Simon. 147, 6 Hesych. βουδόρωι· μοχλῶι, ὧι βοῦc δέρουcιν. οἱ δὲ ἀcκῶι aliter Hes. op. 504 βουδόρα πάντα **29** in. ὄφεcι tentauit Wil., aptius κήτεcι, δάκεcι cf. Ariston. ad I 219 θῦcαι· cφάξαι ὁ Τιμόθεοc ὑπέλαβεν καὶ Φιλόξενοc (fr. 6 Wil.) **31** 'siue νευρε[ρύcτοιc]' Wil. **33** ἅλοκα de mari Ario 1, 15 **34** cταλά[γμαcι χέων] Keil **35** [κρ]αυγᾶι Wil. [πάντ᾽] ἰυγᾶι Sitz. ex Aesch. Pers. 426 s οἰμωγὴ δ᾽ ὁμοῦ κωκύμαcιν κατεῖχε πελαγίαν ἅλα an λύπαι siue κ]τυπᾶι (Kal.) siue ἀυτᾶι (hoc Aesch. Pers. 395) et [παμ]μι[γ]ὴc (cf. Lycophr. 5)? **36** Aesch. Suppl. 2 cτόλον . . . νάιον. cf. Sapph. 27, 1 s **37** ad ἄμμιγα cf. H. Fraen. Sim. Rhod. p. 92 ss **37** s ἄ. [αὖτιc] ἀντ- Wil. ἄ. [ἄναντα κάτ]αντ᾽ Fraccaroli ἄ. [ἀεί ποτ᾽] siue [ἄοκνοc] ἀντ- Sitz. uterque contra spatium **38** haud dissimiliter Timocl. ap. Athen. 8, 342[a]

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

μαροπ[τύχ]ο[ι]c κόλποιcιν [Ἀμ-]
[φιτρίτ]ας. ἔνθα τοί τ[ις Πέρcης]
πέδιος ἀνήρ, ἁμερο-
δρόμοιο χώρας ἄναξ,
[. . . . .]μβριανα[.]ω[. . . . .]
[χ]ερcίν τε παίω[ν ἔ]πλει νηcιώ-
τας [ἀνέμοι]c θεινόμε[νος]
[. . . . . δ]ιεξόδουc μ[ατεύω]ν
ἰcόρροπά τ᾽ ἐπαλευό[μενος]
]ηλ[
]ων [κ]άλει
θ[αλάc]cιον θεὸν πατέρα·
ʿprecis uersuum 51—54 extant tantummodo litterae τ,
νο, φι, κεπ, λαccων, cπ, τε
[. . .] γᾶν [có]ον [πρὸc πατρίδ]α Περcᾶν.᾽
[τοιάδε] ἔφα. ϙ[. .]ρ
αντεκεκρατ[. . . . .]νιν
κελαι[ν. ., ἀμ]βλὺ δ᾽ ὦ[χ]ρον

(II 458 K.) τόν τ᾽ ἰχθυόρρουν ποταμόν **38** s μαρμαροπ[τύχ]ο[ι]c Leeuwen -π[τέρ]ο[ι]c Wil. (cf. p. 49) -π[έπλ]ο[ι]c Dan. -π[λά-κ]ο[ι]c Sitz. **40** τ[ις Πέρcης] Sitz. τ[ις φρυγιο-] Wil. τ[ις βιοτο-] Fraccaroli πέδιος nouom **41** s cf. Schol. Plat. Prot. 335e p. 297 H. ἡμεροδρόμοι δὲ οἱ ταῖc βαcιλικαῖc διατάξεcι ταχύτατα διακονούμενοι contrarium fere Aesch. Pers. 378 s πᾶc ἀνὴρ κώπης ἄναξ ἐc ναῦν ἐχώρει **43** [πλάκα ὀ]μβρίαν ἀ[ρ]ῶ[ν cκέλεcι] tentauit Wil. **46** [ἁλίαc] spatio sufficit, quod excedunt et [πελαγίαc] Sitz. et [κυματοπλὴξ] Wil. **47** aliter Diodor. 11, 19, 2 ἰcόρροποc ἦν ὁ κίνδυνοc τ᾽ ἐπαλευό[μενος] ego τ᾽ ⟨ἀ⟩παλευό[μενος] Sitz. τε παλευο[ν Wil. cf. 64 et Wil. p. 60 **49** an [κ]αλεῖ? Kal. **50** Ar. Plut. 396 τὸν θαλάττιον (Ποcειδῶ) . . . **55** cf. 114 **56—70** haec tentauit Sitz.: ϙ[αὶ] ῥ[ιγέοντα γυῖα π?]|άντ᾽ ἐκεκρατ[ήκει δεῖμά] νιν κελαι-[νόν, ἀμ]βλὺ δ᾽ ὦ [εἶχε τὰc παρηίδα]c κατεcφραγ[ιcμένας. ὤκι]cτα [γὰρ εἶ]πε πα[μπ]όλλ[ων βοὰ πιτύλο]υ τε κ[ρό]τοc [ἄγχι κατὰ] νώ-του. [δ δὲ cχ]έδι᾽ ἀπαλεύων (cf. Aesch. Sept. 88. 141 Suppl. 528) [δεῖν᾽ ἐδίζηθ᾽ (siue ἐπάπτην᾽), ὅ]που βάcιμον [εὑρεῖ]ν δίοδον [δύναιτ᾽] ἐc μ[έ]c[α χ]ειρὸc [Περcίδοc ἀμ]φὶ ναῖοιc τρύ[φεcιν ἑ]λιχθείc (ἀμφὶ — ἑλ. Dan.). [ἀλλά νιν ἀήτο]υ λά[β᾽ ἔμπαλιν cτρέ]φον [πν]εῦμα. [τό]τε δέ κτλ. **58** ὦχρον = ὦχροc?

]c κατε{c}-
cφραγ[ισμέν . . . . .]στα
[. . . . .]πε πα[μπ]ολλ[
]υτεκ[. .]τος[
]νώτου
[. . . . .]εδια παλεύων
ὅ]που βάσιμον
[εύρεῖ]ν δίοδον [. . . . .]
εσμ[.]c[. .]ειρος[ἀμ-]
φὶ ναΐοις τρύ[φεσιν έ]λιχθείς
]υλα[ ]φον
pag. III [πν]εῦμα [ ] ‖ τε δέ, τᾶι λείποιεν αὖ-
ραι, τᾶιδ᾽ ἐπεισέπιπτον, ἀ-
φρῳισδε ἀβαχχίωτος ὄμ-
βρος, εἰς δὲ τρόφιμον ἄγγος
ἐχεῖτο. ἐπεὶ δὲ ἀμβόλιμος ἅλ-
μα στόματος ὑπερέθυιεν,
ὀξυπαραυδήτωι
φωνᾶ⟨ι⟩ παρακόπωι
τε δόξαι φρενῶν
κατακορὴς ἀπείλει
γόμφοις᾽ ἐμπρίων

---

59 s Eur. Iph. T. 1372 ss δεινοῖς δὲ σημάντροισιν ἐσφραγισμένοι ἐφεύγομεν πρὸς κρημνόν, οἳ μὲν ἐν κάραι κάθαιμ᾽ ἔχοντες τραύμαθ᾽, οἳ δ᾽ ἐν ὄμμασιν 64 potest esse διαπαλεύων ut διαποφεύγων 65 Hesych. βάσιμον· . . . βέβαιον . . . πορευτικόν 67 s delphinorum libidine flagrantium agmen ingens (ἔρμὸς ἄπειρος) subintellexit Wil. p. III 70 [ὅ]τε δέ Wil. [τό]τε δέ Sitz. 71 ἐπεισέπιπτεν Wil. 71 s αφρωιδε fort. pap. e corr., c ante δ deleto ἀφρώδης Wil. ἄφριζεν δὲ Sitz. ἄφρει δὲ Dan. an ἀφρόεις δὲ (ut ἀνεμόεις) uel etiam ἀφρώεις δὲ (ut πηλώεις)? 72 cf. βακχιοῦν, καταβακχιοῦν 73 ad ἄγγ. loco ἀγγεῖον = stomachum, fauces cf. Wil. p. 51 74 cf. Φ 364 et Herod. 4, 181 de spuma aquae coquentis ἀμβολάδην 75 cf. θυιάδα fr. 1 77 s Eur. Bacch. 33 παράκοποι φρενῶν cf. Aesch. Ag. 479 φρενῶν κεκομμένος (Beu.) 79 ad κατ. cf. Wil. p. 44 s et Plat. Phaedr. 240e παρρησίαι κατακορεῖ καὶ ἀναπεπταμένηι 80 ἐμπρίων intellege ὀδόντας (cf. Diod. 17, 92, 3 τοὺς

μιμούμενος λυμεῶ-
νι cώματος θαλάς⟨c⟩ας·
ʿἤδη θρασεῖα καὶ πάρος
λάβρον αὐχένα ἔcχες ἐμ
πέδαι καταζευχθεῖca λινοδέτωι τεόν.
νῦν δέ ce ἀναταράξει
ἐμὸc ἄναξ ἐμός
πεύκαιcιν ὀριγόνοιcιν, ἐγ-
κλήιcει δὲ πεδία πλόιμα νομ{μ}άcιν αὐγαῖc,
οἰcτρομανὲc παλεομί-
cημα. ἄπιcτόν τε ἀγκάλι-
cμα κλυcιδρομάδοc αὔραc.ʾ
φάτο ἄ⟨c⟩θματι cτρευγόμενοc,
βλοcυρὰν δὲ ἐξέβαλλεν
ἄχναν ἐπαναερευγόμενοc
cτόματι βρύχιον ἅλμαν.
φυγᾶι δὲ πάλιν ἵετο Πέρ-
cης cτρατὸc βάρβαροc ἐπιcπέρχων.

ὀδόντας ἐμπεπρικώς Opp. hal. 5, 183 γένυν . . . χαλινοῖc ἐμπρίει), nisi γόμφοιc γόμφουc idem atque ὀδοῦcιν ὀδόντας. cf. Wil. p. 53 **81** βριμούμενοc Dan. θυμούμενοc Leeuwen λαιμοῦ μένοc Keil de glossemate cogitauit Sitz. **81 s** idem ʻminitabatur (79) . . . imitatus perditori corporis mariaʼ λυμεῶνα . . . θάλαccαν tentauit Sudhaus θαλαcαc pap. θαλάς⟨c⟩αι Wil. θάλαcc', (uoc.) Aron **85** Soph. Ant. 945 ss ἐν χαλκοδέτοιc αὐλαῖc· . . . ἐν τυμβήρει θαλάμωι κατεζεύχθη Eur. Iph. T. 1043 ναῦc χαλινοῖc λινοδέτοιc ὁρμεῖ fr. 3 A 23 τεά **86** ἀνταράξει ci. Sitz. cf. 140 ἐμὸν ἐμὸν αἰῶνα Pratin. 1, 3 ἐμὸc ἐμὸc ὁ Βρόμιοc **88** ad π. ὀρ. cf. 14 et ὀρειγενής, ὀρειγέννητοc **89** νομάcι ναύταιc Dan. Croiset **90** οἰcτρομ. Nonn. Dion. 1, 282. 10, 36. 18, 59 Or. Sib. 1, 114. 363 **90 s** πάλαι cε μεμίcηκα interpretatus est Wil., παλεόc = μωρόc (cf. Wil. p. 41 s) + μίcημα = monstrum Dan. cf. 229 s μουcοπαλαιολύμαc **91 s** ἀγκ. Lyc. Alex. 308 Lucian. am. 14 **92** ad κλυc. cf. Wil. p. 52 **93** αθματι pap. em. Wil. cτρ. Hom. **94** βλ. Hom. **95** (ἁλὸc) ἄχνη Hom. ad ἐπαναερ- cf. 3 B d, 10 ὑποερείφθιη Hippocr. acut. 18 p. 370 L. ἐπανερευγομένουc χολῶδεc **96** Aesch. Pers. 397 ἅλμην βρ. **97 s** Aesch. Pers. 469 s (Ξέρξηc) πεζῶι παραγγείλαc ἄφαρ cτρατεύματι, ἵηc' ἀκόcμωι ξὺν φυγῇι **98** βαρβ. seclusit Wil. Apoll.

ἄλλα δὲ ἄλλαν θραῦεν cύρτις,
μακραυχενόπλους
χειρῶν δὲ ἔγβαλλον ὀρείους
πόδας ναός. cτόματος
δ' ἐξήλλοντο μαρμαροφεγ-
γεῖc παῖδεc cυγκρουόμενοι·
κατάcτεροc δὲ πόντοc
ἐγ λιποπνόης λιπ[α]cτέρεc⟨c⟩ιν
ἐγάργαι⟨ρ⟩ε cώμαcιν,
ἐβρίθοντο δὲ ἀιόνεc.
ο[ἳ] δ' ἐπ' ἀκταῖc' ἐνάλοιc'
ἥμενοι γυμνοπαγεῖc
ἀυτᾶι τε καὶ δακρυ-
cταγεῖ [γ]όω[ι] cτερνοκτύπωι
γοηταὶ θρηνώδει κατείχοντ' ὀδυρμῶι,
ἅμα δὲ [γᾶν] πατρίαν ἐπανε-
κα[λ]έοντο· ἰὼ Μύcιαι
δενδροέθειραι πτυχαί,
[ῥύc]acθέ μ' ἐνθέν[δ]ε. νῦν ἀή-

Rhod. 1, 525 Ἀργὼ ἐπιcπέρχουca νέecθαι **99** cf. Telest. 3, 1 ad cύρτ. cf. Wil. p. 43 s Sitz.[1] p. 252 Sitz.[2] p. 100 Hesych. cύρτιc· φθορὰ καὶ λύμη **100** Eur. Phoen. 1173 μακραύχενοc . . . κλίμακοc μακραύχενοc, -ον Hippocr., Arist. **102** ss cf. Wil. Versk. 227 **102** cf. 4 Wil. p. 50 Sitz.[1] p. 252 s [2]p. 100 **103** s cf. μαρμάρεοc, μαρμαρόειc **105** ὥcπερ ὁ οὐρανὸc τοῖc ἀcτράcι Wil. κατάcτεγοc Herwerd. κατάcτοροc Keil **105** ss Aesch. Pers. 419 ss θάλαccα . . . πλήθουca . . . φόνου βροτῶν· ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδεc τ' ἐπλήθυον **106** cf. λιπόπνooc λιπ̣[.]cτερecιν pap. suppleui et emendaui (cf. λιπαυγής, λιποφεγγής et θυγατέρεccι, πατέρεccι) λιπ[ο]cτερέcιν expl-to ψυχοcτερέcιν restituit Wil. alii alia **107** εγαργαιcε pap. cf. Hesych. s. γαργαίρειν **109** Eur. Hel. 1130 Αἰγαίαιc τ' ἐναλίοιc ἀκταῖc **109** ss ε 82 ss ἀλλ' ὅ γ' ἐπ' ἀκτῆc κλαῖε καθήμενοc, . . ., δάκρυcι καὶ cτοναχῆιcι καὶ ἄλγεcι θυμὸν ἐρέχθων . . . δάκρυα λείβων **110** 'nudi frigescentes' **111** s Aesch. Prom. 398 ss δακρυcίcτακτον δ' ἀπ' ὄccων . . . ῥέοc, unde [ῥ]όωι Keil [θρ]όωι Sitz. **111** ss cf. Aesch. Pers. 426 s **112** cτερνοκτύποι Wil. Aesop. fab. 48 p. 306 cτερνοκτυπῶν **113** cf. γοᾶν, γόης, γοητιc **114** ss cf. Wil. Versk. 227 **117** s [ῥύc]acθέ μ' ἐν-

ταις φερόμεθα· οὐ γὰρ ἔτι ποτ᾽ ἀ-
μὸν [cῶ]μα δέξεται [πόλ]ιc·
κ[εῖ]θεγ γὰρ χερὶ πα[λ]ε[ο]νυμ-
φαιογόνον [ἄβατ]ον ἄντρον,
ο[. . . . . .] διαcτακαπε[. . . .],
[. .]ϙονειτεο βαθύ[τ]ερον πόντοιο χ[άc]μα·
"ἄπεχε μάχιμο[ν, δ]ά[ιον],
πλόιμον Ἕλλαν." εἴ[θε μ]ὴ cτέγην ἔδειμε
[τ]ηλ[ε]ϙτελεοπόρον ἐμός
[δ]εcπότηc· οὐ γὰρ ἃ[ν Τμῶ]λον οὐδὲ
ἄcτυ Λύδιον [λι]πὼν Cάρδεων
ἦλθον ["Ε]λλαν᾽ ἀ⟨π⟩έρξων Ἄ[ρη].
[νῦν] δὲ πᾶι τις δυcέκφευκ[τ]ον εὖ-
pag. IIII ρηι ‖ γλυκεῖαν μόρου καταφυγήν;
᾽Ιλιοπόροc κακῶν λυαί-
α μόνα γένοιτ᾽ ἄν,
εἰ δυνα{c}τά, πρὸc μελαμπεταλ⟨ο⟩-

θέν[δ]ε, [ἵν᾽] ἀήταιc Wil. **119** [πόλ]ιc Dan. [πατρ]ίc Inama Sitz. [κόν]ιc Wil. **120** κ[εῖ]θεγ (Sudh.) Dan. κ[ῦ]ρεγ Wil. χε-ριρραγὲc Dan. χερί γ᾽ ἀλεῖ Sitz. uterque contra pap. num παίει, παῖεν? **120** ss audacius suppl. Aron **120** s cf. Wil. p. 41, 2 **121** -φα-γόνον Wil. cf. Telest. 1, 5 νυμφαγενεῖ **123**]cον- Sudh. Sitz.]δον- Wil. nemodum inuenit gentile adiectiui uice in -ονείτηc, uelut Cι]δονείτεο, Μυγ]δονείτεο χ[άc]μα Sudh. τ[έρ]μα Wil. **124** s num loquitur antrum? **124** μ. [δ]ά[ιον] Sitz. μ᾽, ἃ⟨ι⟩χί μο[ι κ]α[τὰ] Wil. **125** ad "Ελλαν cf. Wil. p. 51 an "Ελλαν᾽? (Kal.) εἴ[θε μ]ὴ Dan. εὐ[παγ]ῆ Wil. Lydii cuiusdam querelas lamentantem Mysium excipientes incipere censet Sudh. **126** ἡμ[ι]-τελ- Dan. [ἑκ]ηλ[ο]τελ- Sudh. cf. τηλέπορος et τελεοδρόμος **127** s cf. Herod. 5, 100 s RE VI A 1627 s **127** ss cf. Wil. Versk. 333 **128** Λυ-δὸν Wil. **129** cf. Hymn. Delph. Limen. col. 2, 5 ὁ βάρβαροc Ἄρηc Anonym. hymn. in Apoll. col. 2, 9 Γαλαταᾶν Ἄρηc cum adn. ατερξων pap. em. Wil. ("Ελλαν)ά τ᾽ ἔρξων Dan. **130** δυc-έκφ. Theodect. ap. Stob. 3, 10, 8 p. 410 H. Polyb. 1, 77, 7 **131** καταφ. Eur. Or. 724. cf. 448. 567 **132** ᾽Ιλ. nouom **132** s cf. Λυαῖοc et λύα (= λύcιc), δίκη et δικαία al. **134** δυναcτα pap. em. Wil., est δυνατή. sed cf. Wil. p. 53 **134** s -πεταλακιτωνα pap. em. Wil. (cf. p. 45 s) cf. μελαμπέταλοc et μελαγχίτων

〈χ〉ίτωνα Ματρὸc οὐρεί-
ας δεcπόcυνα γόνατα πεcεῖν
εὐωλένουc τε χεῖρας ἀμφιβάλλ〈ει〉ν.
λ〈ῦ〉c〈ο〉ν, χρυcοπλόκαμε θεὰ
Μᾶτερ, ἱκνοῦμαι,
ἐμὸν ἐμὸν αἰῶνα δυcέκ-
φευκτον, ἐπεί με
αὐτίκα λαιμοτόμωι τιc ἀποίcεται
ἐνθάδε μήcτορι cιδάρωι
ἢ κατακυμοτακεῖc, ναυcιφθόροι
αὖραι νυκτιπαγεῖ βορέα〈ι〉 δια-
ραίcονται· περὶ γὰρ κλύδων
ἄγριοc ἀνέρρηξεν ἄπαγ
γυίων εἶδοc ὑφαντόν,
ἔνθα κείcομαι οἰκτρὸc ὀρ-
νίθων ἔθνεcιν ὠμοβρῶcι θοίνα.'

Τοιάδ[ε] ὀδυρόμενοι κατεδάκρυον.
ἐπεὶ δέ τιc λαβὼν ἄγοι

---

135 s Telest. 4, 2 Eur. Hel. 1301 s ὀρεία . . . Μάτηρ θεῶν Ar. au. 746 Μητρὶ . . . ὀρείαι A. P. 6, 237, 1 s ὀρείηι Μητρὶ θεῶν **136** s cf. 157 s η 142 ἀμφὶ . . . βάλε γούναcι χεῖραc δ 454 s ἀ. δὲ χεῖραc βάλλομεν **137** Eur. Hipp. 605 ναὶ πρόc cε τῆc cῆc δεξιᾶc εὐωλένου αμφιβαλλων pap. em. Sitz. ἀμφέβαλλον Wil. (p. 53) ἀμφιβάλλοι Dan. minus recte **138** λιccῶν pap. λῦcον Wil. 〈ἀλλὰ〉 cῦcον Sitz. (Dan.) Hom. hymn. Ap. 205 Λητώ τε χρυcοπλόκαμοc **140** ad ἐμὸν ἐμὸν cf. u. 87 et Pratin. fr. 1, 3 **142** Eur. Iph. T. 444 s λαιμοτόμωι . . . χερί **143** Hesych. μήcτωρ· . . . πολεμιcτής (Dan.). cf. Wil. p. 52 **144** s Eur. Phoen. 1712 ναυcίπομπον αὖραν, at Hel. 1382 ναυφθόρου cτολῆc (naufragae uestis) **145** cf. νυκτιφαής, -φανής **146** s Aesch. Suppl. 36 s ἀγρίαc ἁλόc Eur. Herc. 851 θάλαccαν ἀγρίαν **149** s B 459 al. ὀρνίθων . . . ἔθνεα Aesch. Prom. 583 s ποντίοιc δάκεcι δὸc βοράν (με) **150** Soph. fr. 731 N.² ὠμοβρῶc (ὁ Τυδεὺc) ἐδαίcατο τὸν Ἀcτάκειον παῖδα Aesch. Prom. 529 s ὁcίαιc θοίναιc. cf. Eur. Ion. 504. 1140 Hor. iamb. 10, 21 ss **151** ss contulit H. E. Bassett ClPhil. 26, 153 ss orationem Phrygis ap. Eur. Orest. 1367 ss **151** Hom. ὀδύρετο δάκρυα λείβων, δάκρυ χέουcα sim. καταδ.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

πολυβότων Κελαινᾶν
οἰκήτορα ὀρφανὸν μαχᾶν
ciδαρόκωπος Ἕλλαν,
ἄγε⟨γ⟩ κόμης ἐπιcπάcας,
ὃ δ' ἀμφὶ γόναci περιπλεκεὶc
ἐλίccετο Ἑλλάδ' ἐμπλέκων
Ἀciάδι φωναῖι, διάτορον
cφραγῖδα θραύων cτόματος,
Ἰάονα γλῶccαν ἐξιχνεύων.
'ἐγώ μοί coι, κῶc καὶ τί πρᾶγμα;
αὖτιc οὐδάμ' ἔλθω.
καὶ νῦν ἐμὸc δεcπότης
δεῦρό μ' ἐνθάδ' ἧξε{ι},
τὰ λοιπὰ δ' οὐκέτι, πάτερ, οὐ-
κέτι μαχέc' αὖτιc ἐνθάδ' ἔρχω,
ἀλλὰ κάθω.
ἐγώ coι μ⟨ὴ⟩ δεῦρ', ἐγὼ
κεῖcε παρὰ Cάρδι, παρὰ
Coῦca, Ἀγβάτανα ναίων.
Ἄρτιμιc, ἐμὸc μέγαc θεός,
παρ' Ἔφecον φυλάξει.'

Eur. Hel. 673 **153** πολ. Aesch. Sept. 774 ad Κελ. cf. RE XI 133 s **154** οἰκ. Aesch. Suppl. 952 Prom. 351 iam ap. Pind. Is. 4, 8 s ὀρφανοὶ ὕβριος **155** Eur. Or. 1398 s ὅταν αἷμα χυθῆι . . . ξίφεcιν ciδαρέοιcιν **156** αγει pap. em. Diels an ἄγε⟨γ⟩? ἄγοι Dan. ἀφᾶι Sitz. Eur. Hel. 116 ἦγ' ἐπιcπάcας κόμης. cf. Andr. 710 Tro. 882 **157** cf. ἀμφιπεριπλέκεcθαι et 136 s cum adn. et Wil. p. 40 **157** s Eur. Or. 1414 s περὶ δὲ γόνυ χέρας ἱκεcίους ἔβαλον ἔβαλον Ἑλένας ἄμφω **158** ελλαδι pap. em. Wil. (p. 9) Aesch. Prom. 609 s λέξω τορῶc coι . . . οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ' **159** contulit Bassett l. c. Eur. Orest. 1397 Ἀciάδι φωναῖι διάτορος . . . cάλπιγξ Aesch. Eum. 567 s **160** cφρ. = 'signum' **161** Ἰάονεc subst. Aesch. Pers. 178. 563 ἐξ. Aesch. Ag. 368 **162** ἔγωγε cόc εἰμι interpretatur Wil. **165** ηξει pap. em. Wil. (ἦγαγε). iam Batrachom. 119 ἄξαc **167** μάχεcθ' Wil. praeter necessitatem (i. μαχέcαι) **168** 'καθεδοῦμαι' Wil. **169** μεν pap. em. Wil. **171** Susa et Agbat. Aesch. Pers. 16. 535. 959 **172** ad Ἄρτ. Ἔφεc. cf. Wil. p. 42 RE

Οἳ δ', ἐπεὶ παλίμπορον φυ-
γὴν ἔθεντο ταχύπορον,
αὐτίκα μὲν ἀμφιστόμους
ἄκοντας ἐχ χερῶν ἔρρι-
πτον, δρύπτετο δὲ πρόσωπον ὄνυ-
ξι, Περσίδα στολὴν περὶ
στέρνοις' ἔρεικον εὐυφῆ,
σύντονος δὲ ἁρμόζετο
'Ασιὰς οἰμωγά.
πολυστόνωι κτύπει δὲ πᾶ-
σα βασιλέως πανήγυρις
φόβωι, τὸ μέλλον εἰσορώμενοι πάθος.
ὃ δὲ παλινπόρευτον ὡς ἐς-
pag. V εἶδε{ν} ‖ βασιλεὺς εἰς φυγὴν ὁρ-
μῶντα παμμιγῆ στρατόν,
γονυπετὴς αἴκιζε σῶμα,
φάτο δὲ κυμαίνων τύχαισιν·
'ἰὼ καταskαφαὶ δόμων
σείριαί τε ναῦες Ἕλλανίδες,
αἳ κατὰ μὲν ἥλικα ὠλέσατε ἥ-

II 1385 s V 2753 ss **174** παλιμπ. Nonn. **174** s cf. 186 s **175** ταχύπ. Aesch. Eur. **176** s Diod. 5, 33, 3 ξίφη δ' ἀμφίστομα. cf. ἀμφίγυος **177** s ἔριπτον Wil. **178** s β 153 δρυψαμένω δ' ὀνύχεσσι παρειάς πρόσωπ' Sitz. ὄνυχι Wil. **179** Π. ⟨δὲ⟩ Sitz. ⟨καὶ⟩ Π. Sudh. Ar uesp. 1137 Περσίδα (χλαῖναν) subst. **179** ss Aesch. Pers. 1054 καὶ στέρν' ἄρασσε κἀπιβόα τὸ Μύσιον 1060 (Xerx.) πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν ἀκμῆι χερῶν Soph. Trach. 602 τόνδε γ' εὐυφῆ πέπλον **181** Arist. polit. 8, 7 p. 1342^{b}, 21 ἄιδειν τὰς συντόνους ἁρμονίας **182** Aesch. Pers. 426 s οἰμωγὴ δ' ὁμοῦ κωκύμασιν κατεῖχε πελαγίαν ἅλα **184** Aesch. Sept. 219 s θεῶν . . . πανάγυρις **185** Ξ 345 ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράασθαι **186** παλιμπ. Lycophr. 180. 628 **186** s ad παλινπ. . . . φυγὴν cf. 174 s p. V **187** -ειδεν pap. em. Wil. **188** Aesch. Pers. 269 βέλεα παμμιγῆ **189** γον. Eur. Phoen. 293 αἰκ. Soph. Ai. 403 Trach. 839 **190** Plat. leg. 11, 930^{a} ἐὰν δ' αἱ ψυχαὶ κυμαίνωσι μειζόνως **191** = Aesch. Choeph. 50 **192** ad σείρ. cf. Wil. p. 44 **193** αἳ Sitz. ὀλέσατε Wil. **193** s Aesch. Pers. 532 ss ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, . . . Περσῶν τῶν

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

βαν νέων πολύανδρον,
νᾶες δὲ
οὐκὶ ὀπισσοπόρευτον ἄ-
ξουσιμ, πυρὸς δ᾽ αἰθαλόεμ
μένος ἀγρίωι σώματι φλέ-
ξει{c}, στονόεντα δὲ ἄλγη
ἔσται Περσίδι χώραι.
ὦ βαρεῖα συμφορά,
ἃ μ᾽ ἐς Ἑλλάδα ἤγαγες.
ἀλλ᾽ ἴτε, μηκέτι μέλλετε, ζεύγνυτε
μὲν τετρά〈ορ〉ον ἵππων
ὄχημα, οἳ δὲ ἀνάριθμον ὅλ-
βον φορεῖτ᾽ ἐπ᾽ ἀπήνας,
πίμπρατε δὲ σκηνάς,
μὴ δέ τις ἡμετέρου
γένοιτο ὄνησις αὐτοῖσι πλούτου.᾽
οἳ δὲ τρόπαια στησάμενοι, Διὸς
ἁγνότατον τέμενος, Παιᾶνα
ἐκελάδησαν, ᾽Ιήιον
ἄνακτα, σύμμετροι δ᾽ ἐπεκτύπεον ποδῶν
ὑψικρότοις χορείαις.

§ ᾽Αλλ᾽, ὦ χρυσεοκίθαριν ἀέ-

. . . πολυάνδρων στρατιὰν ὀλέσας **194** Aesch. Pers. 73 s πολυάνδρου δ᾽ ᾽Ασίας θούριος ἄρχων **195** post νᾶες δὲ lacunam stat. Wil. (αἱ ἡμέτεραι καὶ αὐταὶ ἀπολώλασιν) ἁμέτεραι νιν addit Leeuwen **196** cf. ὀπισθοπόρος (Nonn.) **197** s Z 182 πυρὸς μένος αἰθομένοιο Aesch. Prom. 992 αἰθαλοῦσσα φλόξ **199** -ξεισσον pap. em. Wil. Aesch. Pers. 1053 στονόεσσα πλαγά **200** Herod. 3, 97 ἡ Περσὶς . . . χώρη **203** ss Pind. Pyth. 10, 65 ἔζευξεν ἅρμα Πιερίδων τετράορον **204** τεταον pap. em. Wil. ν 81 τετράοροι . . . ἵπποι **204** s Eur. Suppl. 674 s ὄχων τετραόρων **209** Aesch. Ag. 350 πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τήνδ᾽ ὄνησιν εἱλόμην **210** s cf. Archil. fr. 51 IV A 55 s cum adn. Philodam. hymn. 55 τέμενός τε ᾽Ολύμπι[ον] **211** ss Aesch. Ag. 146 ᾽Ιήιον δὲ καλέω Παιᾶνα. cf. 218 (fr. 11, 4) et Pind. Paean. 2, 35. 71. 107 alios RE IX 920 s **211** s Pind. Ol. 2, 2 τίνα θεὸν . . . κελαδήσομεν **213** Ar. eccl. 483 τοῖν ποδοῖν ἐπικτυπῶν **215** χρυσοκ- Wil. χρυσοκίθαρις Hesych.

ξων μοῦcαν νεοτευχῆ,
ἐμοῖc᾽ ἐλθὲ ἐπίκουροc ὕ-
μνοιcιν, ᾽Ιήιε Παιάν·
ὁ γάρ μ᾽ εὐγενέτας μακραί-
ων Cπάρτας μέγας ἀγεμών,
βρύων ἄνθecιν ἥβας,
δονεῖ λαὸc ἐπιφλέγων
ἐλᾶι τε αἴθοπι μώμωι,
ὅτι παλαιοτέραν νέοιc᾽
ὕμνοις μοῦcαν ἀτιμῶ.
ἐγὼ δὲ οὔτε νέον τινὰ οὔ-
τε γεραὸν οὔτε ἰcήβαν
εἴργω τῶνδ᾽ ἑκὰ⟨c⟩ ὕμνων,
τοὺc δὲ μουcοπαλαιολύ-
μας, τούτουc δὲ ἀπερύκω,
λωβητῆρας ἀοιδᾶν
κηρύκων λιγυμακροφώ-
νων τείνοντας ἰυ{γ}γάc.
πρῶτοc ποικιλόμουco⟨ν⟩ ᾽Ορ-
⟨φε⟩ὺc ⟨χέλ⟩υν ἐτέκνωcεν,

---

s. χρυcάωρ **215** ss cf Wil. p. 64 ss Versk. 461 s **216** νεοτ. Ε 194 **217** s ὕμνοιc Wil. **218** ad ᾽l. Π. cf. 211 ss cum adn. **219** ss cf. Maas l. c. p. 1332, 11 s **219** εὐγ. Eur. Andr. 771 Ion. 1060 **221** s P 55 s (ἔρνοc) πνοιαὶ δονέουcιν παντοίων ἀνέμων καί τε βρύει ἄνθεϊ λευκῶι Pind. Pyth. 6, 36 δονηθεῖcα φρήν sim. al. **222** Aesch. Pers. 395 cάλπιγξ . . . πάντ᾽ . . . ἐπέφλεγεν **223** Agath. A. P. 5, 217, 10 αἴθοπα βαcκανίην **224** s cf. fr. 7 cum adn. **228** εκαδυμν- pap. em. Wil. **229** τουcοδε pap. em. Wil. **229** s cf. 90 s παλεομίcημα cum adn. **232** s cf. λιγύφωνοc, μακρόφωνοc **233** Aesch. Pers. 574 s τεῖνε . . . βοᾶτιν . . . αὐδάν. sim. Eur. Med. 201 ιυγγαc pap. em. Wil. ἰ. Soph. Phil. 752. cf. Hesych. ἰυγή· φωνή. κραυγή. βοή **234** ss cf. Orph. fr. testim. 56 ss K. et Kern Athen. Mitt. 63/64 (1938/9) p. 110 **234** s -μουcocοριυcυν- pap. em. Wil. -μουcον λύραν Jur. -μούcαc ᾽Ορφεὺc ὕμνουc Blass -μουcοκροῦcιν Reinach -μουcοαριcτὺν Dan. -μουcοc ὀρχηcτὺν Kal. cf. Lucian. salt. 7 (de saltat.) πολύμουcον ἀγαθόν et 15 de Orpheo saltatore **235** Eur. Suppl. 180 ἂν τίκτηι μέλη (ὁ ὑμνοποιόc) Herc. 767 ἔτεκον ἀοιδάc

υἱὸc Καλλιόπα⟨c⟩, Πιερίας ⟨ἄ⟩ν⟨αξ⟩.
Τέρπανδροc ⟨δ'⟩ ἐπὶ τῶι δέκα
⟨ζ⟩εῦξε μοῦcαν ἐν ὠιδαῖc,
Λεcβὶc δὲ Αἰολία⟨ι νι⟩ν Ἄν-
τιcca γείνατο κλεινόν.
νῦν δὲ Τιμόθεοc μέτροις
ῥυθμοῖc τε ἑνδεκακρουμάτοις
κίθαριν ἐξανατέλλει
θηcαυρὸν πολύυμνον οἴ-
ξαc Μουcᾶν θαλαμευτόν.
Μίλητοc δὲ πόλιc νιν ἁ
pag. VI θρέψαc' ἁ ‖ δυωδεκατει-
χέοc λαοῦ πρωτέοc ἐξ Ἀχαιῶν.
ἀλλ', ἑκαταβόλε Πύθι', ἁγνάν
ἔλθοιc τάνδε πόλιν cὺν ὄλ-
βωι πέμπων ἀπήμονι λα-
ῶι τῶιδ' εἰρήναν
θάλλουcαν εὐνομία⟨ι⟩.

---

236 καλλιοπα πιεριαcενι pap. em. Wil. (Καλλ.) et Maas ἔπι Wil. **237** ⟨δ'⟩ Wil. α pap. δέκα corruptum esse censent multi. at de fidibus non agi et hic et u. 242 in ἑνδεκακρ., sed de harmoniis uidit Maas (l. c. p. 1333 s) **237** s τῶιδε κατ⟨η⟩ῦξε Aron τῶιδε κα⟨ινὰν⟩ τεῦξε Seeliger BphW. 1920, 915 (Kal.) **238** τευξε pap. em. Wil. propter metrum an μουcᾶν? **239** λεcβοc pap. em. Maas **239** s αιολιαναντιccαγειν pap. em. et explic. Maas **241** ss cf. Jac. Diehl Sphragis (Diss. Giss. 1938) p. 49 s **242** s cf. Eur. fr. 370 N.² **244** s Eur. fr. 285, 8 N.² ὄλβου διοίγων θάλαμον ὑπὸ τῶν Μουcῶν ἀπόθετον explic. Wil. **246** cf. fr. 8 p. VI **247** θρέψαcα Bl. **247** s est dodecapolis Achaica Ionica (cf. RE I 158 ss V 1256, 2 XV 1587, 48 XVI 2183 s) **248** ad πρωτέοc cf. Wil. p. 45 et cum Beu. Wil. SB Berl. 1906, 50, 1 (ubi πρωτεύουcα postulat) idem corruptum uidetur Maasio. sed cf. Νηρέοc Eur. Ion. 1082 et G. Meyer Gr. Gr 442 s Schwyzer Gr. Gr. 575 s **249** Pind. Pyth. 8, 61 τὺ δ', ἑκαταβόλε, Nem. 3, 70 Πυθίου subst. **250** s Pind. Ol. 2, 35 ss Μοῖρ' . . . θεόρτωι cὺν ὄλβωι ἐπί τι καὶ πῆμ' ἄγει **250** ss cf. Hes. theog. 902 fr. mel. chor. adesp. 5, 8 ss Eur. fr. 453 N.² Isyll. fr. B 15 Orph. hymn. 40, 19 s Hymn. Epidaur. εἰc πάντας θεούc 13 ss al. **252** s Pind. Pyth. 5, 66 s ἀπόλεμον . . . εὐνομίαν **253** ευνομιαν

7. (21) οὐκ ἀείδω τὰ παλαιά·
καινὰ γὰρ ἀμὰ κρείccω.
νέος ὁ Ζεὺc βαcιλεύει,
τὸ πάλαι δ' ἦν Κρόνος ἄρχων·
ἀπίτω μοῦca παλαιά.

8. (27) μακάριος ἦcθα, Τιμόθεος, εὖτε κᾶρυξ
εἶπε· 'νικᾶι Τιμόθεος
Μιλήcιος τὸν Κάμωνος τὸν 'Ιωνοκάμπταν.'

9 (19) est **3 B** e 23

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ

10. (24) [debuitne esse **3 C**?] τεταμένον ὀρίγανα διὰ μυε-
[λοτρεφῆ

---

7 Athen. 3, 122^{cd} εἰ οὖν κἀγώ τι ἥμαρτον, ὦ καλλίστων ὀνομάτων καὶ ῥημάτων θηρευτά, μὴ χαλέπαινε· κατὰ γὰρ τὸν Μιλήcιον Τιμόθεον τὸν ποιητήν· [1—5] **8** Plvt. ips. laud. 1 p. 539^{e} ἀλλὰ καὶ τοὺc cτεφανουμένους ἐν τοῖc ἀγῶcιν ἕτεροι νικῶντας ἀναγορεύουcι τὴν ἀηδίαν τῆc περιαυτολογίας ἀφαιροῦντεc. ἢι καὶ τὸν Τιμόθεον ἐπὶ τῆι κατὰ Φρύνιδοc νίκηι γράφοντα· [1—3] εἰκότωc δυcχεραίνομεν, ὡc ἀμούcωc καὶ παρανόμωc ἀνακηρύττοντα τὴν ἑαυτοῦ νίκην **10** Et. Genvin. Et. Magn. 630, 41 ἐπειδή, ὥc φηcιν Ὠριγένηc ['expectatur Ὦροc' Wil. cf. Wendel RE XVIII 1180, 25 ss], εὕρηται ἐν cυcτολῆι ἡ 'ρι' cυλλαβή, ὡc παρὰ τῶι Τιμοθέωι

---

pap. em. Wil. **7** u. P. Maas BZ 35 (1935) p. 302 Wil. p. 65 nomi sphragida cognouit. cf. Pers. 215 s 224 ss Pratin. fr. 3 s Terp. 4, 4 **1** παλεά Wil. **2** καὶ ταγὰρ ἅμα A καινὰ γὰρ CE τὰ γὰρ ἀμὰ Wil. Maas τὰ γὰρ ἀμὰ καινὰ κρ. C. M. Bowra Mnemos. Ser. III uol. 1 (1933/34) p. 179 **4** παλαιὸν Ⓒ em. Mein. **5** ἀπείτω A em. CE **8** Wil. p. 65 νόμου cφραγῖδα cognouit **1** τιμόθεε Ⓒ em. Hart. ὅτε Ⓒ em. Wil. κῆρυξ libri deter. cf. Hesych. κᾶρυξ· κῆρυξ **3** ὁ μιλ. Ⓒ em. B. cf. fr. 6^{e} 246 κάρβωνοc Ⓒ praeter D, qui κάρωνοc, em. B. e Polluc. 4, 66 καὶ Φρῦνιν δὲ τὸν Κάμωνοc μέλεcι πολυκαμπέcι, τοῖc ὑπὸ τῶν κωμωιδῶν [Ar. nub. 971] δυcκολοκάμπτοιc κληθεῖcι, κεχρῆcθαι λέγουcιν ἰωνοκάμπαν u. l.: πιτυοκάμπτην pars interpolatorum (Pohlenz). agitur de uictoria a Phrynide reportata (u. Maas l. c. p. 1331, 64 ss et 1332, 5 ss) cf. Wil. p. 65, 3 et Telest. 3, 4 καμψιδίαυλον **10** ad rem cf. Arist. Eccl. 1030 Wil. fr. 24

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

11. (25) ⏑ cύ τ', ὦ τὸν ἀεὶ πόλον οὐράνιον
λαμπραῖc' ἀκτῖc' Ἅλιε βάλλων,
πέμψον ἑκαβόλον ἐχθροῖcι βέλος
cᾶc ἀπὸ νευρᾶc, ὦ ἰὲ Παιάν.

12. (28) διὰ κυάνεον πόλον ἄcτρων
διά τ' ὠκυτόκοιο celήνης

13. (29) ὅτ' αὔξεται ἡλίου αὐγαῖc

14. (26) cὺ δὲ τὸν γηγενέταν ἄργυρον αἰνεῖc.

15. (23) ἐν πυρικτίτωι cτέγαι

τῶι κιθαρωιδῶι, οἷον· [1] [+ Ὀδιccείαc δ' Et. Magn.]. cύγκειται δὲ οὗτοc ὁ cτίχοc ἀπὸ προκελευcματικῶν, ὁ δὲ τελευταῖοc ποὺc ἀνάπαιcτόc ἐcτι τῶν δύο βραχειῶν εἰcμίαν μακρὰν cυναιρεθειcῶν ANECD. PAR. ed. Cram. 4, 12, 25 HESYCH. τετα-μένον· ἡπλωμένον **11** MACR. sat. 1, 17, 19 *Apollodorus in libro quarto decimo* Περὶ θεῶν Ἠίιον *solem scribit: ita appellari Apollinem . . . sed Timotheus ita*: [1—4] **12** PLVT. quaest. conuiu. 3, 10, 3 p. 658^{f} ὅθεν οἶμαι καὶ τὴν Ἄρτεμιν Λοχείαν καὶ Εἰλείθυιαν, οὐκ οὖcαν ἑτέραν ἢ τὴν celήνην, ὠνομάcθαι. Τιμόθεοc δ' ἀντικρούcφηci· [1. 2] quaest. Rom. 77 p. 282^{c} (sine poetae nomine) καὶ νομίζουcιν (τὴν Λουκῖναν Ἥραν) ἐπὶ ταῖc λοχείαιc καὶ ὠδῖci βοηθεῖν, ὥcπερ καὶ τὴν Celήνην· [1. 2] MACR. sat. 7, 16, 28 *et hoc est, quod eleganter poeta Timotheus expressit*: [1. 2] **13** PORPHYR. ap STOB. 1, 49 (π. ψυχῆc), 61 p. 448 W [FP] τοῦ αὐτοῦ (Πορφυρίου)· . . . Ἠλύcιον μὲν πεδίον εἰκότωc προcειπὼν τὴν τῆc celήνηc ἐπιφάνειαν ὑπὸ ἡλίου καταλαμπομένην· ὅτ' αὔξεται ἡλίου αὐγαῖc, ὥc φηci Τιμόθεοc **14** PLVT. fort. Alex. 2, 1 p. 334^{b}

---

p. 112 s μ. nouom **11** de re cf. Carm. pop. 52 D. cum adn. 1 in. exspectatur anapaestus cf. fr. 12, 1 cum adn. Aesch. Prom. 429 οὐράνιόν τε πόλον Eur. fr. 839, 11 N.^{2} αἰθέριον Wil. (errore) **2** ἀκτιcιν u. l. Hom. hymn. 31, 10 s λαμπραὶ δ' ἀκτῖνεc ἀπ' αὐτοῦ (τοῦ Ἡλίου) αἰγλῆεν cτίλβουci ε 479 οὔτε ποτ' ἠέλιοc . . . ἀκτῖcιν ἔβαλλεν (θάμνουc) **3** ἑκαταβόλε fr. 6^{e}, 249 εχθροιc libri plerique **4** cf. fr. 6^{e}, 218 **12** 1 κυάνεον Plut. λαμπρὸν Macr. cf. fr. 11, 1 et Eur. Or. 1685 λαμπρῶν ἄcτρων πόλον ἐξανύcαc **2** Soph. Oed. C. 689 ὠκυτόκοc (Κηφιcόc) celάναc Macr. (B. Hi.-Cr.) **13** ἀέξεται Mein. B. Hi.-Cr. cf. fr. 6^{e}, 215 s ἀέξων ἠελίου P ἁλίου Mein. B. Hi.-Cr. **14** δὴ Plut. γηγ. Eur. Phoen. 128 Ion. 1466 **15** πυρικτίτοιcι γᾶc (sscr. η) A em. Kock πυρ. nouom cf. fr. 6^{e}, 125 cτέγην

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

ΜΕΛΑΝΙΠΠΙΔΗΣ Ο ΜΗΛΙΟΣ

ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ

ΔΑΝΑΙΔΕϹ

– ⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ – ⏑
– ⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ ⏓
– ⏑ – ⏑ – ⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ – – ⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⟨– –⟩ ⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ ⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏓
⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏓

1. (1) οὐ γὰρ ἀνθρώπων φόρευν μορφὰν †ἐνεῖδος οὐδὲ τὰν αὐτὰν γυναικείαν ἔχον,

---

Ἀρχελάωι δὲ δοκοῦντι γλιϲχροτέρωι περὶ τὰϲ δωρεὰϲ εἶναι Τιμόθεοϲ ἄιδων ἐνεϲήμαινε πολλάκιϲ τουτὶ τὸ κομμάτιον· [1]. ὁ δ' Ἀρχέλαοϲ οὐκ ἀμούϲωϲ ἀντεφώνηϲε· 'ϲὺ δέ γ' αἰτεῖϲ' Ps.-Plvt. apopth. p. 177ᵇ **15** Athen. 10, 455ᶠ Ἀναξανδρίδηϲ Αἰϲχρᾶι [II 137 K.]· 'ἀρτίωϲ διηρτάμηκε καὶ τὰ μὲν διανεκῆ ϲώματοϲ μέρη δαμάζετ' ἐν π. ϲτ. Τιμόθεοϲ ἔφη ποτ', ἄνδρεϲ, τὴν χύτραν οἶμαι λέγων.'

1 Athen. 14, 651ᶠ Μελανιππίδηϲ δ' ὁ Μήλιοϲ ἐν ταῖϲ Δαναίϲιν φοίνικαϲ τὸν καρπὸν οὕτωϲ ὀνομάζει τὸν λόγον ποιούμενοϲ περὶ αὐτῶν τῶν Δαναΐδων (γὰρ ἀίδων A em. Dobr.)·

---

cf. Papyr. Gr. Vindob. 19 996 a 1 col. 4 (H. Oellacher Mitteil. aus der Papyrussamml. Rainer N. F. 1 [1932] p. 137) κατατάτ[τ]ειν (Μελανιππίδην) ἑκάϲτην (ἁρμονίαν) ἐπὶ [τ]ὸ πρέπον αὐτῶν· et ad tit. Suid. s. Μελ. et Rohde Kl. Schr. 1, 170 ss **1** cf. P. Maas RE XV 422 s et ad metrum Schroe. Grundr. § 176 Danaides quoniam Amazonibus simillimae describuntur, contul. Be. Δαναίδαϲ, carmen epicum, ap. Clem. Alex. strom. 4, 120, 4 p. 301 **1** γὰρ ἀνθρ. 𝔈 παρθένων Emper. γὰρ ἀνθρωπῶν Mein. ex Hesych. ἀνθρωπώ· ἡ γυνή· παρὰ Λάκωϲιν μορφᾶεν εἶδοϲ ci. Dobree. cf. Pind. Is. 7, 22 ϲθένει τ' ἔκπαγλοϲ ἰδεῖν τε μορφάειϲ ἐν εἴδεϲ'? **2** οὐ δίαιταν τὰν γ. B. οὐδὲ τὰν αὐδὰν γ. Casaub. Emper. γυναικίαν 𝔈 em. Casaub. 'neque eandem omnes gynae-

ἀλλ᾽ ἐν ἁρμάτεσσι διφρούχοις᾽ ἐγυμνάζοντ᾽ ἀν᾽ εὐήλι᾽
ἄλσεα πολλάκι θήραις φρένα τερπόμεναι,
〈ἄλλαι δ᾽〉 ἱερόδακρυ〈ν〉 λίβανον εὐώδεις τε φοίνικας
τέρενα Cυρίας 〈c〉πέρματα. [κασίαν τε ματεῦσαι,

ΜΑΡCΥΑC

_ ∪∪_ _
_∪_ _ _∪∪_ ∪∪_∪
_∪_∪ _∪∪_ ∪∪_∪
∪∪_ _ ∪∪_∪ ∪_∪

2. (2) ἃ μὲν ᾽Αθάνα
τῶργαν᾽ ἔρριψέ〈ν〉 θ᾽ ἱερᾶς ἀπὸ χειρός
εἶπέ τ᾽. ‘ἔρρετ᾽ αἴσχεα, σώματι λύμα,
ἐμὲ δ᾽ ἔγω〈γ᾽ οὐ〉 κακότατι δίδωμι.᾽

ΠΕΡCΕΦΟΝΗ

3. (3) καλεῖται δ᾽ ἐν κόλποισι γαίας
ἄχε᾽ ἀιό{ι}σιν προχέων ᾽Αχέρων.

[1—6] **2** Athen. 14, 616e περὶ μὲν γὰρ αὐλῶν ὁ μέν τις ἔφη τὸν Μελανιππίδην καλῶς ἐν τῶι Μαρσύαι διασύροντα τὴν αὐλητικὴν εἰρηκέναι περὶ τῆς ᾽Αθηνᾶς· [1—4] subsequitur Tel. 1 **3** Stob. 1, 49 (π. ψυχῆς), 50 p. 418 W. [FP] Πορφυρίου

---

conitin tenebant᾽ Cr. conl. Herod. 5, 20 **3** διφρ. nouom ἀν᾽ εὔδι᾽ praeter necessitatem Mein. **4** ασδεα A em. Mein., θῆρες C θήραις Porson Jacobs θήραισιν B. **5** 〈ἄλλαι δ᾽〉 ego 〈πολλάκι δ᾽〉 Hi. 〈ἤ〉 Emper. 〈ἤθ᾽〉 (ἤτοι) B. ἱερόδακρυ A corr. Emper. (nouom). cf. Pind. fr. 122, 3 τᾶς χλωρᾶς λιβάνου ξανθὰ δάκρη cf. Sapph. fr. 55b, 10 πατεῦσαι A corr. Emper. sed cf. Sapph. fr. 93, 3 cum adn. 117, 2 **6** cυρίας τέρματα A corr. Fiorillo (Cύρια), nisi Cυρίας φέρματα (Aesch. Suppl. 690) **2** cf. Wil. Versk. 493 s Schroe. Grundr. § 176, ad rem Telest. 1 RE XIV 1992 s **1** s ἀθάνατα ὄργανα A explic. B. **3** cωματόλυμα ci. Mein. ex Telest. 1, 3 δυσόφθαλμον αἶσχος probat P. Maas **4** ἐμὲ δ᾽ ἐγὼ C corr. Wil. ἐγῶ〈υ〉 commendauit P. Maas 〈οὔ〉 με 〈ταῖι〉δ᾽ ἐ. B. et Herm. ὔμμε δ᾽ ἐγὼ Wil. olim. **3** ad rem cf. Porphyr. ap. Stob. l. c. et Graecorum γαῖα κόλποις ἐδέξατο Cic. leg. 2, 63 *sinus et gremium (terrae matris)* Elog. Scip. CE 8, 6 s *te in gremiu . . . recipit terra* **1** ἐνὶ Cr. **2** ἀχεοῖσι F ἀχαιοῖσιν P em. Wil.

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΜΕΛΩΝ

4. (4) πάντες δ᾽ ἀπεστύγεον ὕδωρ
τὸ πρὶν ἐόντες ἀίδριες οἴνου.
τάχα δή, τάχα τοὶ μὲν οὖν ἀπωλλύοντο,
τοὶ δὲ παράπληκτον χέον ὀμφάν.

5. (5) ἐπώνυμον, δέσποτ᾽, οἶνον Οἰνέος

6. (6) κλῦθί μοι, ὦ πάτερ,
θαῦμα βροτῶν; τᾶς ἀειζώου
ψυχᾶς μεδέων.

7. (7) γλυκὺ γὰρ θέρος ἀνδρὸς ὑποσπείρων πραπίδων
[πόθωι

ἐκ τῶν Περὶ Στυγός· . . . Ἀχέροντα μὲν διὰ τὰ ἄχη (κατωνομάκασιν), ὡς καὶ Μελανιππίδης ἐν Περσεφόνηι· [1. 2] **4** Athen. 9, 429ᵇ οἱ δὲ ἀγνοοῦντες τὴν τοῦ οἴνου δύναμιν τὸν Διόνυσον φάσκουσιν μανιῶν εἶναι αἴτιον τοῖς ἀνθρώποις βλασφημοῦντες οὐ μετρίως. ὅθεν ὁ Μελανιππίδης ἔφη· [1—4] **5** Athen. 2, 35ᵃ ὅτι τὸν οἶνον ὁ Κολοφώνιος Νίκανδρος ὠνομάσθαι φησὶν ἀπὸ Οἰνέως [fr. 86 Schn.]· 'Οἰνεὺς δ᾽ ἐν κοίλοισιν ἀποθλίψας δεπάεσσιν οἶνον ἔκλησε.' φησὶ δὲ καὶ Μελανιππίδης ὁ Μήλιος (μιλησιος Ⓒ em. Kai.)· [1] **6** Clem. Alex. strom. 5, 112, 1 p. 402 St. ὁ μελοποιὸς δὲ Μελανιππίδης ἄιδων φησίν· [1—3] eadem Evs. praep. 13, 680ᶜ **7** Plvt. Amat. 15 p. 758ᶜ [1] κατὰ Μελανιππίδην (ὁ Ἔρως) τὰ ἥδιστα μείγνυσι τοῖς καλλίστοις· ἢ πῶς, ἔφη, λέγομεν, ὦ Ζεύξιππε;

(cf. H. 60 [1925], 302 Gl. 2, 418²) ἄχε‹α ῥό›οισι Hart. Cr. ex Et. Magn. 180, 47 s Ἀχέρων· . . . ὁ τὰ ἄχεα ῥέων ἄχε‹α βρο-τ›οῖσι(ν) Emper. B. an ἄχε᾽ Ἀχαιοῖσι? cf. Licymn. fr. 1. 2 **4** de re cf. Icarii, Erigones patris, fata, de metro Wil. Versk. 293. 350 **1** sed 1, 1 φόρευν **3** ἀπωλαυοντο A **4** Soph. Ai. 229 παραπλήκτωι χερί τ 521 χέει πολυηχέα φωνήν Ps.-Hes. scut. 396 χέει αὐδήν cf. Aesch. Sept. 73 **5** cf. RE XVII 2193 s οἰνέως Ⓒ em. B. **6** 1 ss Hom. κλῦθί μοι et Ζεῦ πάτερ, . . . μεδέων 1 s hinc Arat. 15 χαῖρε, πάτερ, μέγα θαῦμα (Beu.) 2 λ 287 Πηρὼ . . ., θαῦμα βροτοῖσιν **3** μεδέων ψυχᾶς B. **7** πραπίδεσσι B. πόθον u. l. πόθων B.

ΤΕΛΕΣΤΗΣ Ο ΣΕΛΙΝΟΥΝΤΙΟΣ

ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΙ

ΑΡΓΩ

– ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – – – ⏑ – –
– ⏑ – – – ⏑ – –
⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑ – – ⏑
– ⏑ – – – ⏑ –
– – ⏑ – ⏑ – ⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏓
⏑ – ⏑ – – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ – ⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – – – ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
⏑ – ⏑ – ⏑ – ⏑ – – – ⏑ – ⏓
– ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – –
– ⏑ ⏑ ⏑ – – – – ⏑ – ⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –
– ⏑ – ⏑ – –

1. (1) ὃν cοφὰν cοφὸν λαβοῦcαν οὐκ ἐπέλπομαι νόωι ὄργανον δίαν Ἀθάναν [δρυμοῖc ὀρείοιc

---

1 Athen. 14, 616f ἀλλ' ὅ γε Cελινούντιοc Τελέcτηc τῶι Μελανιππίδηι ἀντικορυccόμενοc ἐν Ἀργοῖ ἔφη — ὁ δὲ λόγοc ἐcτὶ περὶ τῆc Ἀθηνᾶc — [1—7], ὡc οὐκ ἂν εὐλαβηθείcηc τὴν αἰcχρότητα τοῦ εἴδουc διὰ τὴν παρθενίαν. ἑξῆc τέ φηcι· [8—10]. μετὰ ταῦτα δὲ ἐγκωμιάζων τὴν αὐλητικὴν λέγει· [11. 12]. κομψῶc δὲ κἀν τῶι Ἀcκληπιῶι ὁ Τελέcτηc ἐδήλωcε τὴν τῶν αὐλῶν χρείαν ἐν τούτοιc· [fr. 2]

---

1 cf. Papyr. Gr. Vindob. 19996 a 1 col. 4 (H. Oellacher Mitteil. aus der Papyrussamml. Rainer N. F. 1 p. 138) Melanipp. fr. 2 Wil. Versk. 493 s 611 Schroe. Grundr. § 179 P. Maas RE VA 391, 6, ad rem u. RE XIV 1987. 1992 s 1 ὃν i. αὐλόν, cοφὸν i. ὄργανον cοφὸν cοφὰν 𝔈 traiec. Wil. Aesch. Ag. 1031 s οὐδὲν ἐπελπομένα δρ. Hom. ὀρίοιc A corr. Mus. 2 ὀργάνων B. Cr.

δυσόφθαλμον αἶσχος ἐκφοβηθεῖσαν
αὖθις ἐκ χερῶν βαλεῖν,
νυμφαγενεῖ χοροκτύπωι φηρὶ Μαρσύαι κλέος.
τί γάρ νιν εὐηράτοιο κάλλεος ὀξὺς ἔρως
ἔτειρεν, ἅι παρθενίαν ἄγαμον καὶ ἄπαιδ' ἀπένειμε
ἀλλὰ μάταν ἀχόρευτος [Κλωθώ;
ἅδε ματαιολόγων φάμα προσέπταθ' Ἑλλάδα μουσο-
σοφᾶς ἐπίφθονον βροτοῖς τέχνας ὄνειδος. [πόλων,
ἂν συνεριθοτάταν Βρομίωι παρέδωκε σεμνᾶς
δαίμονος ἀερθὲν πνεῦμ' αἰολοπτερύγων σὺν ἀγλαᾶν
ὠκύτατι χειρῶν.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ

_ ∪ ∪ _ _ ∪ _ _ _ ∪ ∪ _ ∪ ∪ _ ∪
_ ∪ ∪ _ ∪ ∪ _ ∪
_ ∪ ∪ _ ∪ ∪ _ _ _ ∪ ∪ _ ∪ ∪ _ _
_ ∪ ∪ _ ∪ ∪ _ _ _ ∪ ∪ _

2. (2) ἦ Φρύγα καλλιπνόων αὐλῶν ἱερῶν βασιλῆα,
Λυδὸν δς ἅρμοσε πρῶτος

---

2 cf. fr. 1

---

3 δυσ. nouom **4** χερῶν ἐκβ. Wil. **5** νυμφ. χορ. noua νυμφαιογόνον Timoth. 6ᵉ, 120 s χειροκτύπτωι Ϛ em. Mein. B. cf. tamen Mythogr. Vatic. 1, 125. 2, 115 Mart. 10, 62, 9 **6** εὐήρ. Pind. **6** s ἔτ. ἔρ. traiec. Wil. **7** αιγὰρ π. A ἆι π. Dobree τᾶι γὰρ π. Mein. cf. Ed. Fraen. RhM. 72, 167 Kal. Metr. Jb. 250, 473 s ἀγανὸν A corr. Cas. Eur. Or. 205 s ἄγαμος . . . ἄτεκνος **8** ἀναχορευτος Ϛ em. Grotef. **9** Sapph. 109 et Eur. Alc. 445 μουσοπόλοι (μοισ-) subst. **11** (λεγεγ)αν A (λέγει) ἂν Kai. Cr. (λέγει) τὰν Mus. Schweigh. B. συμερ- A corr. M. Schm. Hecker συνέριθον ὁ Πὰν Wil. olim **12** ἀερόεν B. Wil. αἰολ. nouom. cf. Pratin. 1, 5 ποικιλόπτερον μέλος u. fr. 3, 4 αἰολοπτέρυγι Wil. **2** ad rem cf. fr. 4 Pratin. fr. 1, 6 ss RE XIV 1987 **1** κ. nouom ἱερὸν ci. Kai. **2** ἀυδον δς A corr. Huschke ηροσε A corr. Grotefend **3** δουριδος A

Δωρίδος ἀντίπαλον μούσας νόμον αἰόλον ὀμφᾶι
πνεύματος εὔπτερον αὔραν ἀμφιπλέκων καλάμοις.

ΥΜΕΝΑΙΟΣ

– – – – – – ⏑ –
⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ ⏑ – ⏑ ⏑ –
– – – – – – – – –
– ⏑ – ⏑ – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑̄

3. (4) ἄλλος δ᾽ ἄλλαν κλαγγὰν ἰείς
κερατόφωνον ἐρέθιζε μαγάδιν,
ἐν πενταρράβδωι χορδᾶν ἀρθμῶι
χεῖρα καμψιδίαυλον ἀναστρωφῶν τάχος.

ΕΞ ΑΔΗΛΟΥ ΜΕΛΟΥΣ

– – ⏑ – – ⏑ – – ⏑ – –
⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – – ⏑ ⏑ – –
⏑ ⏑ – – – ⏑ ⏑̄
– – ⏑ – – – ⏑ ⏑̄
– ⏑ ⏑ – ⏑̄

4. (5) Πρῶτοι παρὰ κρατῆρας Ἑλλάνων ἐν αὐλοῖς
συνοπαδοὶ Πέλοπος Ματρὸς ὀρείας
Φρύγιον ἄειραν νόμον·
τοὶ δ᾽ ὀξυφώνοις πηκτίδων ψαλμοῖ⟨ς⟩ κρέκον
Λύδιον ὕμνον.

---

3 Athen. 14, 637ᵃ Τελέστης δ᾽ ἐν Ὑμεναίωι διθυράμβωι πεντάχορδόν φησιν αὐτὴν (μαγάδιν) εἶναι διὰ τούτων· [1—4] Evst. in Il. 1108, 1 [4] (sine poetae nomine)
4 Athen. 14, 625ᶠ μαθεῖν οὖν τὰς ἁρμονίας ταύτας τοὺς Ἕλ-

---

corr. Mus. μούσης νομοαίολον A em. Dobree B. Eur. Ion. 499 s ὑπ᾽ αἰόλας ἰαχᾶς ὕμνων (?) Carm. pop. 8 αἰόλωι μέλει ὀρφναι C em. Schweigh. Pind. fr. 75, 18 ἀχεῖ τ᾽ ὀμφαὶ μελέων σὺν αὐλοῖς **4** cf. Antigen. 7 s Anacreont. 42, 5 s στεφανίσκους . . . κροτάφοισιν ἀμφιπλέξας **3** cf. Wil. Timoth. 30, 1 Versk. 334 **1** cf. Timoth. Pers. 99 **2** κερ. nouom ἠρέθιζε B. **3** ἐν del.

ΛΥΚΟΦΡΟΝΙΔΗΣ

_ ∪ _ ∪ _ ∪ _ ∪ _
_ _ ∪ ∪ _ _ ∪ ∪ _ _ ∪ ∪ _ _
_ _ ∪ ∪ _ ∪ ∪ _ _ ∪ _ ∪ _ _
_ ∪ _ _ _ ∪ ∪ _ _

1. (1) Οὔτε παιδὸς ἄρρενος οὔτε παρθένων
τῶν χρυσοφόρων οὐδὲ γυναικῶν βαθυκόλπων
καλὸν τὸ πρόσωπον, ⟨ἐ⟩ὰν μ⟨ὴ⟩ κόσμιον πεφύκηι·
ἡ γὰρ αἰδὼς ἄνθος ἐπισπείρει.

∪ ω ∪ _ ∪ _ ∪ ∪̄
∪ ω ∪ _ ∪ _ ∪ _ ∪ _ ω _
_ _ _ ∪ ∪ _ _ ∪ ∪ _ ω _ _ ∪ ∪ _
∪ ∪ _ ω _ ∪ _ ∪ _

ληνας παρὰ τούτων (τῶν Φρυγῶν καὶ τῶν Λυδῶν). διὸ καὶ Τελέστης ὁ Σελινούντιός φησιν· [1—5]

1 Clearch. ap. Athen. 13, 564ª πρὸς ἀλήθειαν γάρ, καθάπερ φησὶ Κλέαρχος ἐν τῶι πρώτωι τῶν Ἐρωτικῶν, Λυκοφρονί-

---

Dind. πενταράβδωι A (nouom) ἀριθμῶι ℭ em. B. **4** cf. fr. 1, 12 χέρα Wil. κάμψει δίαυλον ἀναστροφῶν A corr. E κ. nouom cf. Timoth. fr. 8, 3 Ἰωνοκάμπταν **4** cf. fr. 2 cum adn. et Diod. 3, 58 Paus. 10, 30, 9 **1** cf. Pratin. fr. 1, 8 s ἑλλήνων ℭ **2** Eur. Hel. 1301 s ὀρεία . . . Μάτηρ θεῶν Ar. au. 746 Timoth. 6ᵉ, 135 s cum adn. **4** τοῖς ℭ em. Mus. ὀξύφωνοι Wil. quidni πακτίδων? cf. Hymn. Cret. in Iou. Dict. 4 (μολπὰν) κρέκομεν πακτίςιν μείξαντες ἅμ' αὐλοῖςιν ψαλμοὶ A corr. deterior.

1 cf. Wil. Versk. 340 Schroe. Grundr. § 180 **2** χρ. 'τῶν τὰ καλλιστεῖα νενικηκυιῶν' interpretatur Wil. βαθ. de Troadibus et Dardanidibus Hom. **3** ἐὰν (ἂν) μὴ Mein. B. ἀλλὰ ℭ κόσμιος uox Platon. πεφυκει ℭ corr. Mein. **3** s Xenoph. Cyrop. 8, 1, 33 πολλὴν δ' αἰδῶ καὶ εὐκοσμίαν πρὸς ἀλλήλους. cf. Timoth.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

2. (2) τόδ᾽ ἀνατίθημί coι ῥόδον
καλὸν ⟨ἀνάθ⟩ημα καὶ πέδιλα καὶ κυνέαν
καὶ τὰν θηροφόνον λογχίδ᾽, ἐπεί μοι νόος ἄλλαι κέ-
ἐπὶ τὰν Χάριcι⟨ν⟩ φίλαν παῖδα καὶ καλάν. [χυται

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΜΕΛΙΚΑ ΧΟΡΙΚΑ
ΑΔΕΣΠΟΤΑ

1 A. [. . . . . .]να[. . . . .]
[. .]ον[. . . . . .]νο[. . . . .]ακόν[τα?] τυπωcẹ[. .]
[.]ηνᾶ[. .]ῤ[. . . . . .]ṭιτ[. . . .]κινον ἐν νεκύεc[cι].

1 B. Ἤνθομεν ἐc μεγάλας Δαμ[ά]τεροc ἐννέ᾽ ἐάcca[ι],
παίcαι παρθενικαί, παίcαι καλὰ ἔμματ᾽ ἐχοίca[ι],
καλὰ μὲν ἔμματ᾽ ἐχοίcαι, ἀρ[ι]πρεπέας δὲ καὶ ὅρμ[οιc]
πριcτῶ ἐ[ξ ἐ]λέφαντοc ἰδῆν ποτεοικότας αιṭ[. . .].

δηc εἰρηκέναι φηcίν· [1—4] **2** Clearch. ap. Athen. 15, 670e πᾶc δ᾽ ὁ ἐρῶν τοῦτο δρᾶι μὲν ⟨παρόντοc Kai.⟩, μὴ παρόντοc δὲ τοῦ ἐρωμένου τοῦ ἐμποδὼν ποιεῖται τὴν ἀνάθεcιν. ὅθεν Λυκοφρονίδηc τὸν ἐρῶντα ἐκεῖνον αἰπόλον ἐποίηcε λέγοντα· [1—4]

1 A B Pap. Oxyrh. 8 saec. II p. Chr. ed. Grenfell et Hunt uol. I (1898) p. 13 ss cum imagine p. 10 (tab. II) duo florilegii fru-

---

fr. 6b Isyll. fr. B 7 **2** Schroe. Grundr. § 180 Philostr. uit. Apoll. 5, 15 K. contulit B. **1** ῥόπαλον ci. Herm. ῥυτόν Cr. **2** νόημα A ἄνθημα Cas. ἀνάθημα B., nisi u. 1 quoque ἀντίθημι **3** τὴν C em. Dind. λ. nouom Apoll. Rhod. 3, 1008 ἐχύθη δέ οἱ ἔνδοθι θυμός

fragm. dithyrambica anonyma leges sub fragm. mel. chor. adesp. 41—48. 49

de fr. hymnicis cf. in uniuersum Herb. Meyer Hymn. Stilelemente in der frühgriech. Dichtung Diss. Colon. (Würzburg 1933) passim **1 A B** quamquam a melicis aliena uidentur esse, omittere nolui **1 A 2** ex. siue ωcθ[, num [τε]τυπῶcθ[αι]? **3** [Ῥ]ηνᾶ[ι ci. Bl. (= Ῥηναίαι, Ῥηνείαι?) siue γιτ [οὐ . . . ἔc]τι τ[ὸ cάρ]κινον? uix cύ]κινον, καρ]κίνον, λεύ]κινον, πεύ]κινον

2. (mel. adesp. 33[A]) ἁμὲc δ᾽ εἰρήναν· τόδε γὰρ θέτο Μῶca λίγεια.

3. (72) ὡc πὸc ἔχει μαινομένοιcι.

4. (139) . . . Τύχα, μερόπων ἀρχά
καὶ τέρμα, τὺ καὶ cοφίας θακεῖc ἕδραc
καὶ τιμὰν βροτέοιc᾽ ἐπέθηκαc ἔργοιc.

---

stula. cf. I. U. Powell Collectan. Alexandr. p. 186 s (Ps.-Alcman), qui de formis dialecticis fusius egit **2** Astyages ap. Prisc. gramm. II 16, 19 *digamma Aeolis est, quando in metris pro nihilo accipiebant, ut* [1]. *est enim hexametrum heroicum* **3** Et. Magn. 635, 22 καὶ τὸ ‘πός’, οἷον· [1] ἀπὸ τοῦ ‘πούc’ γέγονε Choerob. in Anecd. ed. Bekk. 3, 361 (p. 248 ed. Gaisf.) τὸ ‘πός’, οἷον· [1] ἀπὸ τοῦ ‘πούc’ γέγονε κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ῡ (Herodian. π. παθῶν II 281, 19 L. π. καθολ. προcωιδ. I 403, 1 L.) **4** Stob. 1, 6 (π. τύχης ἢ ταὐτομάτου), 13 p. 86 W. [FP] Ειcχύλου ριcτοτέλ F in mg. αἰcχύλου P in text. Βακχυλίδου Mein. [1—8]

---

1 B Erinnae uindicare ausi sunt Bl. et C. M. Bowra (New Chapters in the History of Greek Literature 3 [1933]) 186 s (cf. Diels H. 31 [1896], 355, 4) ex Et. Magn. 208, 6 Wil. GA 1898, 695 ss TG 53, 3 SS. p. 79 Bl. NJbb. 3 (1899) 44, 80 Sitz. Jb. 1908, 175 s **1** in. cf. Collect. Alexandr. ed. Powell p. 194, 31, 25 ἦνθε Alcm. 1, 73 ἐνθοίca et Herodian. π. παθῶν II 175, 13 L. μεγαραc ρ del., λ sscr. pap. CIG 3194 et 3211 (Smyrnae) μεγάληc θεᾶc . . . Δήμητροc ad ἐάccαι cf. Kühner-Bl. 2, 224 Schwyzer Gr. Gr. 473, 525 **2** πάιcαι et ἐχόιca[(item 6) pap. **2** s ad καλὰ et κᾱλὰ (κᾱ- pap.) contulerunt editores Theocr. 6, 19, adde ibidem Fέμματ᾽ et ἔμματ᾽ **3** uix ὅρμ[ωc] (Wil.) **4** ~ c 196 τ 564 αἴγ[λαι frustra tentauit Bl., qui pergit ex. gr. λευκοτάταc χιόνοc Αἴτ[ναc] ex Pind. Pyth. 1, 20 siue αἴτ[ε], αἰτ[ῶν] tentauerunt editor. αἰνῶc Jur. ἄcτρωι Diels **2** Alcmani dedit B., iure negant Ahr. Kl. Schr. 1, 321 Wil. SS. 94, 2 δ᾽ Fειρηναν Ast Hertz fuit δε ειρηναν de M. λ. cf. ad Alcm. 7, 1 **3** χειμαιν- Et. Magn. **4** cf. Pind. Ol. 12, Orph. hymn. 72, Fortunae hymnum Berolin. BKT V 2, 22 p. 142 s (= Collectan. Alexandr. ed. Powell p. 196, 34) hymnus Pindarum sapit, dubitat Be. **1** τύχαν FP[1] em. P[2] **1** s Hymn. Fort. Berol. 11 πάντων γὰρ ἀρχὰν καὶ τέλοc ἅγιον ἔχειc idem Ioui tribuunt multi (cf. Archil. 84, 2 Orph. fr. 21. 21[a] al. Kern) cf. Alcm. 1, 83 s ⟨cιῶν γὰρ⟩ ἄνα καὶ τέλοc **2** ⟨τε⟩ καὶ τ. Mein. τέρματι καὶ Ȼ em. Grotius θακεῖc ἕδραc Jacobs ἄκοc δρᾶιc F in lacuna om. P ἄκρον δρᾶιc B. Aesch. Prom. 389 τῶι νέον θακοῦντι παγκρατεῖc ἕδραc **3** s contulit Gerh. Steinkopf sodalis

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

καὶ τὸ καλὸν πλέον ἢ κακὸν ἐκ cέθεν ἅ τε χάρις
λάμπει περὶ cὰν πτέρυγα χρυcέαν.
καὶ τὸ τεᾶι πλάστιγγι δοθὲν μακαριστότατον τελέθει.
τὺ δ᾽ ἀμαχανίας πόρον εἶδες ἐν ἄλγεcιν
καὶ λαμπρὸν φάος ἄγαγες ἐν cκότωι, προφερεστάτα θεῶν.

5. (140) Κλῦτε Μοῖραι, Διὸς αἵ τε παρὰ θρόνον ἀγχοέζόμεναι περιώcι᾽ ἄφυκτά τε μήδεα [τάτω θεῶν παντοδαπᾶν βουλᾶν ἀδαμαντίναιcιν ὑφαίνετε κερκίcιν,
Αἶcα ⟨καὶ⟩ Κλωθὼ Λάχεcίc τ᾽, εὐώλενοι κοῦραι Νυκτός,
εὐχομένων ἐπακούcατ᾽, οὐράνιαι χθόνιαί τε

---

5 Stob. 1, 5 (π. εἱμαρμένης καὶ τῆς τῶν γινομένων εὐταξίας), 10—12 p. 76 W. [FP] Εὐριπίδου Πηλεῖ [1—2 ἑζόμεναι], Cοφοκλέους P^1 in mg. [2 περιώcι᾽ — 4 Αἶcα], Cοφοκλέους ἐκ Φαίδρας F in mg. (P ἐκ Φαίδρας in mg.) [4 Κλωθὼ — 11)

Halensis o 319 s **4** κακὸν P^2 καλὸν FP^1 de re cf. Hes. theog. 905 s **5** de Fortunae alis cf. Plut. fort. pop. Rom. 4 p. 318ª Hymn. Fortun. Berolin. 1 s πτανο[. . .] . . . πανκρατὲc Τύχα χρυcόπτερος Homero est Iris **6** aliter Bacchyl. 17, 24 ss Cercid. 1, 20 ss cum adn. Xen. mem. 2, 1, 33 τὴν μακαριστοτάτην εὐδαιμονίαν κεκτῆcθαι **7** cὺ FP em. Grotius cf. Kai. Epigr. 1073, 4 (in epigr. Samio s. p. Chr. IIII) ἀμηχανίης εὗρε πόρον ex illo Euripideo τῶν ἀδοκήτων πόρον ηὗρε θεός εὗρες ci. B. **7** s cf. Pind. Ol. 5, 14 Nem. 7, 96 s **8** κὲc λ. Heeren ἔδρακες Hense ἐκ cκότου Heeren B. προcφερέcτατα P^1 Hes. theog. 79 (de Calliopa) προφερεcτάτη ἐcτὶν ἁπαcέων (Μουcέων), 361 de Styge, Oceani et Tethyis filia **5** singula eidem fragmento lyrico adtribuit praecedente Wil. Isyll. p. 16 s (adde Gl. 1, 359²), qui Simonidi dedit, Nauck TGF² p. XX Eur. fr. 620². de Bacchylide auctore cogitauit Be. cf. Hes. theog. 901—906 Orph. hymn. 59 (Μοιρῶν) et de metro Schroe. Grundr. § 170 **1** κλῦθι, κλῦτε hymnorum exordium μοῖρα F Hes. theog. 904 Μοίρας θ᾽, ἧις πλείcτην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεύc ἀγχοτάτα P^1 **3** ἀδαμαντίναις ὑφαίνεται C em. Wil. Aesch. Prom. 6 ἀδαμαντίνων δεcμῶν ἐν ἀρρήκτοις πέδαις **4** ⟨καὶ⟩ add. Nauck. cf. Hes. theog. 905 **4** s Pind. Pyth. 9, 17 s τὰν εὐώλενον . . . παῖδα Κυράναν. cf. Eur. Hipp. 605 εὐ. de Musis Hymn. Apoll. Delph. 1 ss **5** Νυκτὸc

δαίμονες ὦ πανδείμαντοι·
πέμπετ᾽ ἄμμιν ῥοδόκολπον
Εὐνομίαν λιπαροθρόνους τ᾽ ἀδελφάς, Δίκαν
καὶ στεφανηφόρον Εἰρήναν, πόλιν τε τάνδε βαρυφρό-
συντυχιᾶν. [νων λελάθοιτε

6. (141) Μισέω μνάμονα συμπόταν.

7. (83[A]) βαιῶι δ᾽ ἐν αἰῶνι βροτῶν

8. (138) Οὐ χρυσὸς ἀγλαός, σπανιώτατος ἐν θνατῶν
δυσελπίστωι βίωι, οὐδ᾽ ἀδάμας
οὐδ᾽ ἀργύρου κλεινὰ πρὸς ἄνθρωπον δοκιμαζομένα
στράπτει πρόσοψις,

---

6 Plvt.[1] quaest. conuiu. 1 prooem. p. 612[cd] Τό· [1], ὦ Cόσσιε Σενεκίων, ἔνιοι πρὸς τοὺς ἐπιστάθμους εἰρῆσθαι λέγουσι φορτικοὺς ἐπιεικῶς καὶ ἀναγώγους ἐν τῶι πίνειν ὄντας· οἱ γὰρ ἐν Σικελίαι Δωριεῖς, ὡς ἔοικε, τὸν ἐπίσταθμον μνάμονα προσηγόρευον. ἔνιοι δὲ τὴν παροιμίαν οἴονται τοῖς παρὰ πότον λεγομένοις καὶ πραττομένοις ἀμνηστίαν προσάγειν κτλ. Plvt.[2] ap. Stob. 3, 18 (π. ἀκρασίας), 27 p. 520 H. τῶι Διονύσωι νάρθηκα καὶ λήθην συγκαθιεροῦσιν, ὡς μὴ δέον μνημονεύειν τῶν ἐν οἴνωι πλημμεληθέντων, ἀλλὰ νουθεσίας παιδικῆς δεομένων. ὧι συνάιδει καὶ τό· [1] Lvcian. sympos. 3 μισῶ γάρ, φησὶ καὶ ὁ ποιητικὸς λόγος, μνάμ. συμπ. Mart. 1, 27, 1 [1], *Procille*
7 Et. Flor. p. 142 Mill. λέγεται δὲ παρὰ τῶι ποιητῆι καὶ ἠβαιόν καὶ βαιόν· . . . ‘οἱ δ᾽ ἐλθόντες οὐδ᾽ ἠβαιόν’ [cf. ι 462] καί· [1] καί· [Arat. 358] **8** Plat. epist. 1 p. 310[a] χρυσίου δὲ σπάνει ἀπολλύμενον οὐδεὶς (τῶν τραγωιδιοποιῶν) πεποίηκε. κἀκεῖνο δὲ

κόραι Wil. cf. Hes. theog. 217 **7** πανδείματοι Wachsm. Wil. π. nouom **8** ῥ. nouom **9** Aesch. Eum. 806 λιπαροθρόνοισιν . . . ἐπ᾽ ἐσχάραις Aristonoi hymn. 2, 13 λιπαρόθρονον . . . θυμέλαν ἀδελφεὰς Dind. Wil. **9** s Hes. theog. 902 Εὐνομίην τε Δίκην τε καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν. cf. Timoth. Pers. 250 ss cum adn. **10** A. Plan. 63, 3 νίκη cτ. **6** μισῶ Plut.[2] Mart. Lucian. μνήμονα Plut.[2] **7** cf. Simon. fr. 9, 2 αἰ. βρ. Aesch. Sept. 774 **8** de Bacchylide siue tragico quodam poeta cogitauit B. sed cf. Simonidis Θρήνους quoque **1** αἰγλήεις ci. B. δυc. (idem Plut. Fab. Max. 17, 7) = δύcελπις (Aesch. Choeph. 412) ἀδ. Plat. Tim. 59[b] **2** κλῖναι . . . δοκιμαζόμεν᾽ ἀστράπτει πρὸς ὄψεις Ɛ em.

οὐδὲ γαίας εὐρυπέδου γόνιμοι βρίθοντες αὐτάρκεις
γύαι,
ὡς ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὁμοφράδμων νόησις.

9. (99) ἄλλον τρόπον
ἄλλον ἐγείρει φροντὶς ἀνθρώπων.

10. (106) οὐκ εἶδον ἀνεμωκέα κόραν.

11. (104^{B}) οὐ μήποτε τὰν ἀρετὰν ἀλλάξομαι ἀντ᾽ ἀδίκου
κέρδεος.

12. (86^{A}) πᾶν ὅ τί κ᾽ ἐπ᾽ ἀκαιρίμαν
γλῶσσαν ἔπος ἔλθηι κελαδεῖν.

τὸ ποίημα τοῖς νοῦν ἔχουσιν οὐ κακῶς ἔχειν δοκεῖ· [1—4] **9** Plvt. amic. mult. 5 p. 95^{b} τὰ γὰρ εὔχρηστα τῆς φιλίας δύσχρηστα γίγνεται διὰ τὴν πολυφιλίαν· [1. 2] **10** Chrysipp. π. ἀποφατικῶν 24 (II 58 Arn.) εἰ ποιητής τις οὕτως ἀπεφαίνετο· [1], ἔστιν τι καταφατικὸν ἀξίωμα ἀντικείμενον τῶι· [1]. ναὶ οὐ ἔστιν τι καταφατικὸν ἀξίωμα ἀντικείμενον τῶι· ‘οὐ [...]’ **11** Clem. Alex. strom. 6, 112, 2 p. 488 St. [1]. ἄδικον δὲ ἄντικρυς κέρδος ἡδονὴ καὶ λύπη, πόθος τε καὶ φόβος καὶ συνελόντι εἰπεῖν τὰ πάθη τῆς ψυχῆς **12** Athen. 5, 217^{c} ὅτι δὲ πολλὰ ὁ Πλάτων παρὰ τοὺς χρόνους ἁμαρτάνει, δῆλόν ἐστιν ἐκ πολλῶν· κατὰ γὰρ τὸν εἰπόντα ποιητήν· ‘ὅττι κεν ἐπ᾽ ἀκαιρίμαν γλῶτταν ἔλθηι,’ τοῦτο μὴ διακρίνας γράφει Lvcian. histor. conscrib. 32 τοιαῦτα πολλὰ ὑπ᾽ ἀπαιδευσίας ληροῦσι ... ἐπινοοῦντες δὲ καὶ ἀναπλάττοντες ὅττι κεν ἐπ᾽ ἀκαιρίμαν γλῶσσαν, φασίν, ἔλθηι rhet. praec. 18 μηδὲν δὲ μελλήσας λέγε, ὅττι κεν ἐπ᾽ ἀκαιρίμαν γλῶτταν ἔλθηι Dionys. Hal. compos. uerb. 1, 5 p. 5 Us.-Raderm. εἰ μέλλουσι μὴ πᾶν, ὅ τί κεν ἐπ᾽ ἀκαιρίμαν γλῶσσαν ἔπος ἔλθηι, λέγειν Strab. 1, 2, 14 p. 23 ἢ καὶ Ἡσιόδωι μὲν ἔπρεπε μὴ φλυαρεῖν, ἀλλὰ ταῖς κατεχούσαις δόξαις ἀκολουθεῖν, Ὁμήρωι δὲ πᾶν, ὅ τι ἂν ἐπ᾽

Kaibel (H. 25 [1890] 102) **3** A. P. 7, 748, 6 γαίης εὐρυπέδοιο **4** ὁμοφρ. nouom **9 1** τρόπος γὰρ u. l. **2** ἄλλον C defendit Pohlenz: ἄλλων Cr. **10** Pindaro uerba tribuere uoluit B. ἀν. Eur. Phoen. 163 Ar. au. 697 **11** μήν ποτ᾽ ἂν C μήν πω τὰν Sylb. em. B. cf. Pind. Pyth. 4, 140 κέρδος αἰνῆσαι πρὸ δίκας δόλιον ἀλλάξωμαι C em. Sylb. **12** restituit B., Pindaro dedit Dind. **1** ἐπί κε ῥῆμα sim. multi libri ἀκ. nouom. cf. Pindari ἐν καιρῶι et παρὰ (κατὰ) καιρόν **2** γλῶτταν u. l. Pind. Nem. 4, 85 s ἐμὰν γλῶσσαν εὑρέτω κελαδῆτιν κελαδεῖν uox Pindarica

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

13. (92) νυκτὸς ἀιδνᾶς ἀεργηλοῖό θ᾽ ὕπνου κοίρανος

14. (93) εὐρύοπα κέλαδον ἀκροσόφων ἀγνύμενον διὰ στομάτων

15. (94) οὐ ψάμμος ἢ κόνις ἢ πτερὰ ποικιλοθρόων οἰωνῶν τόσσον ἂν χεύαιτ᾽ ἀριθμόν.

16. (96) ἔπειτα κείσεται βαθυδένδρωι
ἐν χθονὶ συμποσίων τε καὶ λυρᾶν ἄμοιρος
ἰαχᾶς τε παντερπέος αὐλῶν.

17. (53) κεῖνον ἐγώ φαμι ἰοπλοκάμων Μοισᾶν εὖ λαχεῖν.

ἀκαιρίμαν γλῶσσαν ἴηι κελαδεῖν; **13** Plvt.[1] occ. uiu. 6 p. 1130[a] τὸν δὲ τῆς ἐναντίας κύριον μοίρας, εἴτε θεός, εἴτε δαίμων ἐστίν, Ἅιδην ὀνομάζουσιν, ὡς ἂν εἰς ἀειδὲς καὶ ἀόρατον ἡμῶν, ὅταν διαλυθῶμεν, βαδιζόντων· [1] [2] de El ap. Delph. 21 p. 394[a] **14** Plvt. non posse suau. uiu. 13 p. 1096[a] ποῖος γὰρ ἂν αὐλὸς ἢ κιθάρα διηρμοσμένη πρὸς ᾠιδὴν ἢ τίς χορός· [1] φθεγγόμενος οὕτως ἡὔφρανεν; **15** Plvt.[1] adu. stoic. 19 p. 1067[d] εἰ δὲ δὴ πάντως ἐδεῖτο κακοῦ γενέσεως ἡ φύσις, ἓν ἦν δή που παράδειγμα κακίας ἱκανὸν ἢ δεύτερον· εἰ δὲ βούλει, δέκα φαύλους ἢ χιλίους ἢ μυρίους ἔδει γενέσθαι, καὶ μὴ κακίας μὲν φορὰν τοσαύτην τὸ πλῆθος· [1. 2], ἀρετῆς δὲ μηδ᾽ ἐνύπνιον [2]amor. prol. 4 p. 497[a] ψάμμος — οἰωνῶν τόσσον οὐκ ἔχει [ἀχλευταὶ man. prim.] ἀριθμόν, ὅσος ἐστὶν ὁ τῶν κληρονομούντων **16** Plvt. non posse suau. uiu. 26 p. 1104[e] καὶ πρὸς τὸ 'ἀπόλωλε' καὶ τὸ 'ἀνήιρηται' καὶ τὸ 'οὐκ ἔστι' ταράσσονται καὶ δυσανασχετοῦσι τούτων λεγομένων, ὡς τό· [1—3] **17** Plvt. garrul. 5 p. 504[d] καὶ σκόπει τὴν Λυσίου πειθὼ καὶ χά-

---

13 Pindari Threnis addixit B. νυκτός ⟨τ⟩᾽ Wil. Aesch. Suppl. 781 s ἀιδνὸς . . . κόνις αἰδοίας Plut.[2] ἀεργ. nouom κοίρανον Plut.[1], probauerunt B. Hi. **14** 'fort. Pindari' B., cui iam dederat Boeckh fr. 238 Pind. fr. 178[a] νόμων ἀκούοντες θεόδματον κέλαδον Pind. Ol. 11, 17 ss στρατὸν μηδ᾽ ἀπείρατον καλῶν ἀκρόσοφόν τε Ps.-Hes. scut. 278 s ὑπὸ λιγυρῶν συρίγγων ἵεσαν αὐδὴν ἐξ ἁπαλῶν στομάτων, περὶ δέ σφισι ἄγνυτο ἠχώ. cf. 348 **15** 1 οὐ libri plerique ποικιλοτρίχων Plut.[1] ποικιλόθρ. nouom 1 s cf. Pind. Ol. 13, 45 ss σαφὲς οὐκ ἂν εἰδείην λέγειν ποντιᾶν ψάφων ἀριθμόν, Archimedis ψαμμίτην et τὸ πρόβλημα Ἀρχιμήδειον **16** 'fort. Pindari est' B. ad rem cf. Theogn. 973 ss Hor. carm. 1, 4, 17 ss 1 κείσεαι βαθυδενδρέωι ci. B. Hymn. in Apoll. Delph. 1 s [Ἑλι]κῶ[ν]α βαθύδενδρον 3 cf. Alcm. 69 παντερπὴς κόρα **17** ἐκεῖνον, κἀκεῖνον u. l. ἐγὼ del. Wil.[1] φημὶ

18. (142) ὁδεύει Μοῖρα πρὸς τέλος ἀνδρῶν,
οἵ ⟨τε⟩ τὰν πρώταν λελόγχαci τιμάν.

19. (143) χὤπερ μόνον ὀφρύci νεύcηι,
καρτερὰ τούτωι κέκλωcτ᾽ ἀνάγκα.

20. (100) πρὸ χείματος ὥcτ᾽ ἀνὰ ποντίαν ἄκραν
Βορέα ζέοντος

21. (103) ὁ τὸν πίτυος cτέφανον

ριν· κεῖνον γὰρ ἐγὼ κτέ. **18** Apollon. Tyan. ep. 83 p. 55 Kays. πατρίδος ἐcμὲν πορρωτέρω cὺν δαίμονι, ἤδη δὲ τὰ τῆc πόλεωc πράγματα ἐν νῶι ἐβαλόμην· [1. 2] **19** Plvt. ap. Stob. 1, 5 (π. εἱμαρμένης) 19 p. 81 W. [FP] Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Εἰ ἡ τῶν μελλόντων πρόγνωcις ὠφέλιμος [fr. 15, 2]· τὸ γὰρ εἱμαρμένον ἄτρεπτον καὶ ἀπαράβατον· [1. 2] καὶ πεπρωμένη **20** Plvt.[1] sanit. praec. 13 p. 129[a] ἀλλὰ πόρρωθεν (δεῖ) ἐξευλαβεῖcθαι· [1. 2] [2]garrul. 2 p. 503[a] ἂν δ᾽ αὐτὸc ἄρξηται διαίρειν τὸ cτόμα· [1, 2], ὑφορώμενοι cάλον καὶ ναυτίαν ἐξανέcτηcαν [3]cohib. ira 4 p. 455[ab] ὅθεν ὁ Cωκράτηc, ὁcάκιc αἴcθοιτο κινουμένου τραχύτερον αὐτοῦ πρόc τινα τῶν φίλων ‘πρὸ κύματοc ὥc τινα ποντίαν ἄκραν’ cτελλόμενοc, ἐνεδίδου τε τῆι φωνῆι καὶ διεμειδία τῶι προcώπωι καὶ τὸ βλέμμα πραότερον παρεῖχε κτλ. **21** Bacchivs introd. mus. p. 25 J. δέκατοc δὲ ἐνόπλιοc ἐξ ἰάμβου καὶ ἡγεμόνοc καὶ χορείου

---

u. l. μοῖραν u. l. ‘fort. Sapphus est’ B. Wil.[1] Bacchylidi reddo: Bacchyl. 1, 159 φαμὶ καὶ φάcω 3, 71 [ἰοπλό]κων τε μέ-ρο[c ἔχοντ]α Μουcᾶν 9, 72 ἰόπλοκον εὖ εἰπεῖν Κύπριν 5, 3 s ἰοcτεφάνων Μοιcᾶν (cf. fr. 37 A 2) 1, 151 εὖ δὲ λαχὼν Χαρίτων 19, 3 s ὃc ἂν παρὰ Πιερίδων λάχηci δῶρα Μουcᾶν Pind. Pyth. 1, 1 s ἰοπλοκάμων . . . Μοιcᾶν λαχέμεν Wil.[1] **18 1** cf. Bacchyl. 5, 143 s **2** ⟨τε⟩ add. B. λ 304 τιμὴν δὲ λελόγχαcιν ἶcα θεοῖcιν (de Dioscuris). cf. Bacchyl. 1, 180 s 10, 39 Corinn. 5, 80 **19 1** A 528 al. ἐπ᾽ ὀφρύci νεῦcε Κρονίων π 164 al. ἦ δ᾽ ἄρ᾽ ἐπ᾽ ὀφρύci νεῦcε νεύcει Ⓒ em. Mein. **2** Z 458 κρατερὴ δ᾽ ἐπι-κείcετ᾽ ἀνάγκη Bacchyl. 11, 46 κρατερᾶι . . . ἀνάγκαι τοῦτο F κέκλωτ᾽ FP em. Mein. ἐπικλ. Hom. nota prouerbium ἀνάγκαι δ᾽ οὐδὲ θεοὶ μάχονται (Pittac. ap. Diog. Laert. 1, 77 et Simon. fr. 4, 20 s cum adn.) **20 1** κύματοc ὥc τινα Plut.[3] (ὡc ἀνὰ pauci deteriores) Eur. Cycl. 318 ἄκραc δ᾽ ἐναλίαc **2** βορρᾶ Plut.[1] Plut.[2] G[1] βορέου Plut.[2] reliqui em. B. ζέοντοc Plut.[2] optimi (unde ζαέντοc i. διαέντοc ci. Cr.) πνέοντοc deter. **21** ad π. cτ. cf. Plut.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

22. (108) Βρόμιε, δορατοφόρ᾽ Ἐνυάλιε, πολεμοκέλαδε πάτερ Ἄρη,

23. Ὦ Ζηνὸς καὶ Λήδας, κάλλιστοι σωτῆρες,

24. (109) Ἴακχε θρίαμβε, σὺ τῶνδε χορᾴγέ,

25. (110) σοί, Φοῖβε, Μοῦσαί τε σύμβωμοι,

καὶ ἰάμβου, οἷον· [1] **22** Dionys. Hal. comp. uerb. 17 p. 70 Us.-Raderm. ὁ μὲν γὰρ ἐξ ἁπασῶν βραχειῶν συνεστώς, καλούμενος δὲ ὑπό τινων χορεῖος {τρίβαχυς πούς}, οὗ παράδειγμα τοιόνδε· βρόμιε — πολεμοκέλαδε, ταπεινός τε καὶ ἄσεμνός ἐστι καὶ ἀγεννής, καὶ οὐδὲν ἂν ἐξ αὐτοῦ γένοιτο γενναῖον (comp. uerb. 17 epit p. 172) Anal. grammat. ed. Keil p. 8. 11 [1] Anecd. uar. ed. Studemund p. 226, 21 [1] **23** Dionys. Hal. comp. uerb. 17 p. 70 Us.-Raderm. παράδειγμα δὲ αὐτοῦ (τοῦ μολοσσοῦ) τόδε· [1] **24** Dionys. Hal. comp. uerb. 17 p. 70 Us.-Raderm. ὁ δ᾽ ἐκ μακρᾶς καὶ δυεῖν βραχειῶν μέσην μὲν λαβὼν τὴν μακρὰν ἀμφίβραχυς ὠνόμασται, καὶ οὐ σφόδρα τῶν εὐσχήμων ἐστὶ ῥυθμῶν, ἀλλὰ διακέκλασταί τε καὶ πολὺ τὸ θῆλυ καὶ ἀηδὲς ἔχει, οἷά ἐστι ταυτί· [1] (comp. uerb. epit. p. 172 Us.-Raderm.) **25** Dionys. Hal. comp. uerb. 17 p. 72 Us.-Raderm. (loquitur de bacchio) ἂν δὲ τὴν ἀρχὴν αἱ δύο μακραὶ κατάσχωσιν, τὴν δὲ τελευτὴν ἡ βραχεῖα, οἷόν ἐστι ταυτί· [1], ἀνδρῶδες πάνυ ἐστὶ τὸ σχῆμα καὶ εἰς σεμνολογίαν ἐπιτήδειον (comp. uerb. epit. 17 p. 172 Us.-

---

quaest. conu. 8, 3, 1 ss p. 675 s RE IX 2253 sub 'Isthmia' **22** Simiae Rhodio dedit B. sed cf. Wil. Versk. 88, 2 Macr. sat. 1, 19, 1 s *plerique Liberum cum Marte coniungunt unum deum esse monstrantes. unde Bacchus* Ἐνυάλιος *cognominatur* (Pratin. 1, 3 ἐμὸς ἐμὸς ὁ Βρόμιος, ἐμὲ δεῖ κελαδεῖν) cf. δορυφόρος et πολεμόκλονος et Preller-Robert Griech. Mythol. 1, 712, Bruchmann Epith. deor. p. 41 πολέμοιο κέλαδε Dionys. u. l. epit. **23** Terpandro (fr. *4) dedit B., qui Ζανός, poetae tragico Nauck TGF adesp. 139 N.² contulit B Sext. Empir. adu. phys. 1, 86 (II 234 M.) καὶ τούτωι συμφωνεῖ τὸ τοὺς Διοσκούρους ἀγαθούς τινας εἶναι 'δαίμονας, σωτῆρας εὐσέλμων νεῶν' Aelian. uar. hist. 1, 30 φέρε, . . . Διόσκοροι τοῖς δειλαίοις γενώμεθα 'σωτῆρες ἔνθα καὶ ἀγαθοὶ παραστάται', τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον ἐπὶ τῶν θεῶν τούτων. adde Hom. hymn. 33, 6 s (Λητὼ) σωτῆρας τέκε παῖδας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων ὠκυπόρων τε νεῶν. Alc. 78 cum adn. RE V 1094 ss **24** cf. TGF adesp. 140 N.² διθύραμβε epit.: uetatur metro ad rem cf. Pratin. 1, 17 s cum adn. RE VI A 599 **25** cf. TGF adesp. 143 N.² σὺ liber unus an Σοί, ? Μούσαις B. συμβῶμεν cod. P, unde σύμ-

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

26. (111) κέχυται πόλις ὑψίπυλος κατὰ γᾶν.

27. (116) τίν᾽ ἀκτάν, τίν᾽ ὕλαν δράμω; ποῖ πορευθῶ;

28. (98) . . . θαλέθοντι βίωι
βλάσταις τε τέκνων βριθομένα, γλυκερόν
φάος ὁρῶσα

29. (97) ὣς ἄρ᾽ εἰπόντα μιν ἀμβρόσιον,
τηλαυγὲς ἐλασίππου πρόσωπον
ἀπέλιπεν ἁμέρας.

30. (95) δίπτυχοι γὰρ ὀδύναι μιν ἤρεικον Ἀχιλλεῖου δόρατος.

Raderm.) **26** Dionys. Hal. comp. uerb. 17 p. 71 Us.-Raderm. τοῦτον χωρίσαντες ἀπὸ τῶν ἀναπαίστων κυκλικὸν καλοῦσι παράδειγμα αὐτοῦ (τοῦ ἀναπαίστου) φέροντες τοιόνδε· [1] **27** Dionys. Hal. comp. uerb. 17 p. 72 Us.-Raderm. (praecedit fr. 25) τὸ δ᾽ αὐτὸ συμβήσεται, κἂν ἡ βραχεῖα προτεθῆι τῶν μακρῶν· καὶ γὰρ οὗτος ὁ ῥυθμὸς ἀξίωμα ἔχει καὶ μέγεθος· παράδειγμα δὲ αὐτοῦ τόδε· [1] comp. uerb. 17 epit. p. 172 Us.-Raderm. ὁ δὲ παλιμβάκχειος καὶ οὗτος ὅμοιος τῶι βακχείωι, οἷον· [1] **28** Plvt. consol. ad Apoll. 28 p. 116^{c} εἰ γοῦν ἡ Νιόβη κατὰ τοὺς μύθους πρόχειρον εἶχε τὴν ὑπόληψιν ταύτην, ὅτι καὶ ἡ (sic △B οὐκ αἰεὶ rel. omnes) [1—3] τελευτήσει, οὐκ ἂν οὕτως ἐδυσχέραινεν, ὡς καὶ τὸ ζῆν ἐθέλειν ἐκλιπεῖν διὰ τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς κτλ. **29** Plvt. non posse suau. uiu. 27 p. 1105^{b} οὐδὲ ῥαιδίως οὐδ᾽ ἀλύπως ἀκούομεν· [1—3] **30** Schol. Pind. Nem. 6, 85 δίκρουν γάρ (τὸ δόρυ τοῦ Ἀχιλλέως), ὥστε δύο ἀκμὰς ἔχειν καὶ μιᾶι βολῆι {ὥστε} διττὰ τὰ τραύματα ἀπεργάζεσθαι· καὶ Αἰσχύλος ἐν Νηρείσι· [fr. 152 N.^{2}] . . . καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἀχιλλέως

βωμον B. cf. RE IV A 1093 s 'Symbomoi' **26** cf. TGF adesp. 141 N.^{2} Ed. Fraen. RhMus. 72, 164 adde infra fr. 42 ὑψ. inde ab Hom. passim de Troia **27** tragico poetae iure dedisse uidetur Nauck TGF^{2} adesp. 144 ad anaphoram cf. Pind. Ol. 2, 2 Pratin. 1, 1 s δρόμω liber unus **28** cf. TGF adesp. 373 N.^{2} 1 ζ 63 ἠίθεοι θαλέθοντες 2 βλ. Soph. Oed. R. 717 Trach. 382 2 s π 23 γλυκερὸν φάος (ρ 41) de Telemacho **29** de tragico poeta cogitauit B. 1 s τηλ. ἀμβρ. Ⓒ traiecit B. 2 Pind. Ol. 6, 3 s πρόσωπον . . . τηλ. Pind. Pyth. 5, 85 ἐλάσιππον ἔθνος ἐλ. de Sole Orph. hymn. 8, 18 πρὸς τόπον Ⓒ em. Wyttenb. **30** cf. Nauck

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

31. (101) . . . χαροπὰν κύνα· χάλκεον δέ οἱ
γναθμῶν ἐκ πολιᾶν φθεγγομένας ὑπάκουε μὲν Ἴδα
Τένεδός τε περιρρύτα
Θρηίκιοί τε φιλήνεμοι γύαι,

---

32. (79[B]) ὁμόπαιδα κάσι⟨ν⟩ Κασάνδρας

33. (122) κλάδα χρυσεόκαρπον

34. (120) ὁ Πύθιος μὲν ὀμφαλοῦ θεὸς παρ᾽ ἐσχάραις

35. (119) Ἴλιον ἀμφ᾽ Ἑλένηι πεπυρωμένον ὤλετο.

Ἐρασταῖς· [fr. 156 N.²]. δίπτυχοι κτέ. **31** Dio Prvs. or. 33, 59 (I 314 Arn.) καὶ μὴν οὐχ οὕτω δεινόν ἐστιν, εἰ ἄνθρωποι μεταξὺ προβάτων ⟨προβάτων⟩ φωνὴν λάβοιεν . . . οὐδ᾽ ἂν ὑλακτῶσιν, ὥσπερ τὴν Ἑκάβην οἱ ποιηταὶ λέγουσιν ἐπὶ πᾶσι τοῖς δεινοῖς τελευταῖον ποιῆσαι τὰς Ἐρινύας [1—4] **32** Hesych. [1]· ὁμοῦ παιδευθέντα [-θέντες Ⓒ em. Mus.] ἢ ὁμοῦ τεκνωθέντα, ἐπειδὴ δίδυμοί εἰσιν **33** Herodian. π. καθ. προσωιδ. I 523, 12 L. π. διχρόν. in Anecd. Ox. ed. Cram. 3, 283, 5 (Herodian. II 7, 15 L.) τὸ δὲ 'στάδα λίμνην' ἤ· [1] οὐχ ἕξει τινὰ εὐθεῖαν 'στάς' ἢ 'κλάς'· μεταπλασμοὶ γάρ εἰσι **34** Sacerd. gramm. VI 524, 1 *tetrametrum (iambicum) brachycatalectum colurum . . . ut est*: [1] **35** Sacerd. gramm. VI 510, 25 *de pentametro integro acatalecto monoschematisto: est metrum integrum pentametrum dactylicum, quod semper quinque dactylis constat, quale est*

TGF² Soph. 156 p. 166 νιν B. ἤρικον Ἀχιλληίου Ⓒ em. Dind. B. N 441 ἐρεικόμενος περὶ δουρί **31** 'Simonidi dedit Blass. cf. Simon. fr. 44' (= Pind. fr. 107[a b] Schr.) Wil.[1] de re cf. RE VII 2658 ss **1** Hom. hymn. Merc. 194 χαροποὶ δὲ κύνες. cf. Xen. cyneg. 3, 3 **1 s** Ps.-Hes. scut. 242 s αἱ δὲ γυναῖκες . . . χάλκεον (sic Ⓒ) ὀξὺ βόων. cf. C 222 **2** γνάθων Geel Bl. generis causa **4** φιλίην ἔμοιγε Ⓒ em. Emper. Jacobs Wil. **32** ad ὁμ. cf. Polluc. 3, 23 κάσι Ⓒ em. Mus. de Casandrae fratris gemelli nomine nil constat **33** de κλαδί cf. Kühner-Bl. 1, 518 Pind. fr. 129, 3 trad. χρυσοκάρποισι, quod Boeckh corr. in χρυσέοις καρποῖς **34** cf. Buech. RhM. 37 (1882), 339 s μεσομφάλιος Ⓒ em. Buech. sed cf. Aristonoi hymn. 2, 3 s cum adn. de umbilico Delphico et foco cf. Urlichs Reisen und Forsch. 1, 93. 21 RE IV 2529 s VI 616 s **35** δειμοναμφεαηνενη πυωμενον ωαητο A δειμοναλαφελεν ειπυόμενόνλεco B explic. et em. B. cf. Buech. RhM. 37, 338 Alc. fr. 74, 3 s **15** s cum adn. Pind. Pyth. 11, 33 s

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

36. ἔνθα δὴ ποικίλων ἀνθέων ἄμβροτοι λείμακες
βαθύσκιον παρ᾽ ἄλσος ἁβροπαρθένους
εὐιώτας χοροὺς ἀγκάλαις δέχονται.

37. ὅστις εὐθυμίηι καὶ χοροῖς᾽ ἥδεται.

38. ∪ φίλον Ὥραισιν ἀγάπημα, θνατοῖσιν ἀνάπαυμα μόχθων ∪∪,

39. φέρτατον δαίμον᾽, ἁγνᾶς τέκος
ματέρος, ἃν Κάδμος ἐγέννασέ ποτ᾽ ἐν
ταῖς πολυολβίοις Θήβαις.

40. βᾶτε, βᾶτε κεῖθεν αἴδ᾽
εἰς τὸ πρόσθεν ὀρόμεναι.
τίς ποθ᾽ ἁ νεᾶνις; ὡς
εὐπρεπής νιν ἀμφέπει

---

xemplum Graecum illud: [1] **36—40** Aristox. π. ῥυθμικ. τοιχ. Pap. Oxyrh. 9 saec. III p. Chr. ed. Grenfell et Hunt uol. I 1898) p. 14 ss col. 2, 7 ss ἔσται δὲ τὸ σχῆμα τοῦ ποδός, δι᾽ οὗ ἡ ῥυθμοποιία πορεύσεται, τὸ εἰς ἴαμβον, οἷον· [fr. 36]. ἐν τούτωι γὰρ οἵ τε πρῶτοι πέντε (πεντε πρωτοι ante corr.) πόδες οὕτω κέχρηνται τῆι λέξει. καὶ πάλιν ὕστεροι (ετεροι ante corr.) τρεῖς· καί· [fr. 37]. . . . col. 3, 1 ss κατὰ δὲ τὰ τῆς ῥυθμοποιίας σχήματα παραλλάττει (τὸ βακχειακὸν καλούμενον εἶδος) ἐν τῶι· [fr. 38]. ἔστι δέ που καὶ ξυνεχεῖς (-χὴς Kal.) ἐπὶ τρεῖς (πόδας)· [fr. 39].

36—40 cf. I. U. Powell Collectan. Alexandr. p. 192 s, 22—26 **36** cf. RE II 1063 Wil. GA 1898 p. 698 ss Versk. 67. 294 **1** λιμακες pap. **1** s Eur. Iph. A. 1544 Ἀρτέμιδος ἄλσος λείμακάς τ᾽ ἀνθεσφόρους **2** βαθ. Hom. hymn. Merc. 229 Theocr. 4, 19 alii ἁβρ. nouom **3** εὐι. Epim. Hom. Anecd. Par. ed. Cram. 1, 86, 29 **37** εὐθ. Pind. Bacchyl. (17, 125 s) Bacchyl. 17, 130 Δάλιε, χοροῖσι Κηίων φρένα ἰανθείς **38** uinum uidetur praedicari ὦ initio add. Powell, aptius cὺ (Cὺ?) cf. ω 342 ss Panyasin ap. Athen. 36^{df} 37^{ab} (fr. 12 ss Ki.) ἄμπαυμα? Bacchyl. 19, 36 καδέων ἀνάπαυσ[ιν] deest adi. uelut γλυκύ **39** appellantur Bacchus et Semele cf RE V A 1509 ss 1538 s **3** πολυόλβοισιν pap. ante corr. πολ. Orph. hymn. 2, 12 **40** cf. Muenscher H. 54 (1919) p. 42, 1 **3** ποθε ε del. α sscr. pap. **5** uelut [καλλονή, [λαμπρότης sim. cf. Ap. Rhod. 4, 1145 πάσας (νύμφας) δὲ πυρὸς ὡς ἄμφεπεν αἴγλη quoque

41. τίς ἄρα λύσσα νῷι,
τίν᾽ ὑφαι[ρ
42. ἀναβόαϲ̣ǫ̣ν αὐτῶι.
Διόνυσον ἀ̣[εί]ϲǫμεν
ἱεραῖϲ ἐν ἁμέρα[ι]ϲ
δώδεκα μῆνας ἀπ̣όντα.
πάρα δῶρα, πάντα δ᾽ ἄνθη.
43. Ϛ̣[ε]ὺϲ μὲν ἐπέβρεμε βαρβαραβροντᾶι,
γᾶν δ᾽ ἐτίναξε Ποσειδάν
χρυσεόδοντι τριαίναι.

χρήσαιτο δ᾽ ἂν καὶ ὁ ἴαμβος τῆι αὐτῆι ταύτηι λέξει, ἀφυέστερον δὲ τοῦ βακχείου· τὸ γὰρ μονόχρονον οἰκειότερον τοῦ τροχαϊκοῦ ἢ τοῦ ἰάμβου, οἷον ἐν τῶι· [fr. 40] τρεῖϲ πόδας διαλείπουϲιν αἱ ξυνζυγίαι, ὥϲτε περιοδῶδές τι γίγνεϲθαι

41—48 Pap. Gr. Vindob. 19996 a. b saec. Ia./I p. Chr. ed. H. Oellacher Mitteil. aus der Papyrussamml. Rainer N. F. 1 (1932) 136 ss papyri fragmenta lacera exhibent de dithyrambis saec. V/IV, e quibus exempla Melanippidis, Telestis, Philoxeni, al. adferuntur, commentarios exegeticos cf. Pickard-Cambridge Dithyramb, Tragedy and Comedy p. 53 ss I. U. Powell New Chapters in the History of Greek Literature III Ser. 1933 p. 209 s **41** [. . .]|ον μέλοϲ μαλα[κὸν ἡ?]|γεῖτο πολ[λ]αχοῦ μὲν | ἀποφαίνε[ϲ]θαι, μάλιϲτα δ᾽ ἐν τῶι· [1. 2] **43** [$^{8-10}$] βάκ̣|χευο̣ν̣[. . . . . ? ε]ἰϲ καὶ|νόν·

---

41 = 19996 a, 1 col. 3, 2 ss de dochmiis cogitauit ed. (cf. Maas Metr. § 121) 1 de λύσσα cf. Timoth. 1 cum adn. 2 ὑφαί[ρεϲιν δέδρακε? Maas magis placet τίν᾽ ὑφαι[ρεῖ sim. cf. Ε 862 τοὺϲ . . . ὑπὸ τρόμοϲ εἷλεν Θ 77 al. πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέοϲ εἷλεν an τί νυ φαι[ν? **42** = 19996 a, 2 col. 2, 1 ss ad rem cf. Oellacher p. 142 1 Ar. nub. 220 ἀναβόηϲον αὐτόν μοι μέγα (Oell.) cf. Timoth. 4 a, 2 2 Hom. hymn. 26, 1 Διόνυϲον . . . ἀείδειν cf. Herod. 2, 48 siue ἄ[ι]ϲομεν, ἀ[ύ]ϲομεν 3 Hom. ἱερὸν ἦμαρ Pind. Paean. 6, 5 ἐν Ζαθέωι . . . χρόνωι et Hor. carm. saec. 4 *tempore sacro* contulit ed. 4 num conferri potest Διόνυϲοϲ Λικνίτηϲ (RE XIII 536 ss)? ἄγοντα Maas 5 an δ᾽ ὥρα? **43** = 19996 a, 2 col. 3, 1 ss de metro (dactylis lyricis) et re cf. Oell. p. 142, qui contulit Υ 56 ss fr. mel. chor. adesp. 26 D. 1 debuit ἐπέβρεμ᾽ ἐβαρβαροβρόντα, nisi potius βάρβαρα adu. loco mauis; tum mihi quidem de βροντᾶι utrum uerbum sit an substantiuom, non constat. hoc responderet τριαίναι Neptuni 2 Υ 57 s Ποσειδάων ἐτίναξεν γαῖαν 3 χρυϲ.

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

44. [. .]φύ̣ε̣τ̣ο̣ ς̣[τ]αχ̣[ ] καρπῶι
ἁγ[ν]ὰ δρῦc.
φ[ύ]ετο cτάχυc ἄμμιγα κριθαῖc
παcπερμεί,
ἄνθει καὶ λευκοχίτων
ἄμ{ε}α ζειὰ κυανότρι[χι]

45. [. . ᾽Α]μ̣μ̣ω̣ν̣ο̣ς̣ α[.]ε̣θ̣λ̣[. .
[ἐπ]έβα τηλωπὸν ἰδ̣ρ̣υ̣θ̣ε̣ίς̣
ἀ[νύδ]ρου Λιβύας,
ἀcπάcιοc ποc̣ὶ λειμώ-
νων τέρεν᾽ ἄν[θ]εα τείρ̣ας
cῶμ᾽ ἀκαμάτου

46.]ο̣υ̣
νύμφαν φοινικοπ[τέρ]υγα.

[1—3] **46** [1—6] ἐνταῦθα ( ) **48** [1—3]. πάν̣[τωc] γὰρ τὸ βραχυcύλλα[βον]

---

nouom, usitatum τριόδουc **44** = 19996 a, 2 col. 5, 1 ss **1** fuitne adi. uelut cταχυηφόρωι, cταχυώδει sim., an latet βαλά[νων], βαλα[νηρῶι (Theophr. h. pl. 1, 11, 3] sim ? **2** utpote Iouis sacra cf. RE V 2027 ss 2051 ss **3** ad ἄμ. cf. Timoth. 6ᵉ, 37 H. Fraen. de Simia Rhod. p. 92 ss (Oell.) **4** παcπ. nouom, sed πανcπερμία Plat., Arist. πάνcπερμοc A. P. 6, 98 **5** λευκ. Batrachom. 37 **6** αμέα pap. δ 604 πυροί τε ζειαί τε ἰδὲ . . . κρῖ κυανοθρ. A. P. 6, 250 Orph. Arg. 1192 κυανόπεπλοc est Ceres ap. Hom. hymn. Cer. 319. 360. 374 **45** = 19996 b, 1 col. 1, 1 s de metro (dactylis lyricis) et re cf. Oellacher p. 143 num agitur de Aristaeo, Apolline pastorali, Hesiodeo (fr. 150)? **1** ᾽Α]μμων δc? sed cf. Pind. Pyth. 4, 16 Διὸc ἐν ᾽Αμμωνοc θεμέθλοιc et fr. 36 ᾽Αμμων, ᾽Ολύμπου δέcποτα, unde [Ζεὺc ᾽Α]μμῶν̣ θ̣έ̣μ̣ε̣θ̣λ̣[ον tentaueris **2.4** ψ 23 8 ἀcπάcιοι δ᾽ ἐπέβαν γαίηc (Oell.) sed potes [ἐc]έβα quoque (Eur. Iph. T. 1079) **2** τηλ. Orph. Arg. 1188. 900 ἰανθείc legis apud Bacchyl. 17, 131 **3** displicet ἀ[νύδ]ρου propter Δήμητρα Λιβύην, Pind. Pyth. 4, 6 καρποφόρου Λιβύας 4, 56 πῖον τέμενοc Κρονίδα 9, 53 Διὸc ἔξοχόν . . . κᾶπον (cum Schol.) 9, 55 εὐρυλείμων . . . Λιβύα **4** s cf. Sapph. 93 cum adn. et ι 449 τέρεν᾽ ἄνθεα ποίηc **6** an cῶμα καμάτου? (Oell.) num ἄκαμάτου ut ἀθανάτου?, nisi καματοῦν latet cf. Hesych. καματῶν· κοπιῶν **46** = 19996 b, 1

κράτει δ' ὑπὸ γᾶc θ̣έτο
βριαρὸν τέκνον μαcτοῖc
Ἄρεωc πεφρικός,
παί̣δευμ' ἀτυχίαc

47. [δ]ὲ̣ μαλακόμματοc ὕ-
πνοc [γ]υῖα περὶ πάντα βαλών,
ὠ̣cεὶ μάτηρ π̣αῖδ' ἀγαπᾰ-
[τ]ὸν χρόνιον ἰδοῦcα φίλωι
[κ]ό̣λ̣πωι πτέρυγαc ἀμφέβαλεν

48. ὄμματα κλή⟨ι⟩cac ἐν δι[
ταῖc ἄρκυcιν ἤδη βιο̣[
δεcμοῖc ἐνέχηι.

---

col. 2, 1 ss cf. p. 143 Oell. quis sit nympha alata, quis puer siue puella non constat 2 φοιν. nouom contulit Oell. Pind. Pyth. 4, 17 ἐλαχυπτερύγων (de delphinibus) Telest. 1, 12 αἰολοπτερύγων (χειρῶν) Cratin. fr. 48 K. ὄρνιθα φοινικόπτερον νύμφαι sunt ἠερόφοιτοι Orph. hymn. 51, 5 3 an κρατί? (Oell.) 4 ⟨λαcίοιc⟩ μαcτοῖc? nisi μαcτοῖc translate adhibetur sicut cτήθεccι 4 s Pind. Pyth. 4, 182 s Ζάταν Κάλαΐν τε . . . ἄνδραc πτεροῖcιν νῶτα πεφρίκοντας . . . πορφυρέοις 6 παίδευμα quasi εὐτυχίαc est Pylades Eur. El. 887 **47** = 19996 b, 2 col. 1, 1 ss de metro (dimetris choriambicis) et re cf. Oell. p. 144 Timotheo Heidelbergensi (fr. 3ᵉ) dedit ac dithyrambo quidem Ὀδυccεύc Croenert Symbolae Osloenses 14, 133 1 s μαλακ. nouom, sed Arist. in Herm. 8 μαλακαυγήτοιό θ' ὕπνου μαλακόφθαλμοc Theodect. ap. Athen. 10, 454ᵉ (Oell.) 2 λ 211 φίλαc περὶ χεῖρε βαλόντε 3 s ad παῖδ' ἀγαπ. cf. Z 401 s Ar. Lysistr. 702 (hoc Oell.) 4 'longo post tempore' cf. ρ 111 s υἱὸν ἐλθόντα χρόνιον et cum Oell. Wil. ad Eur. Ion. 1425 5 Z 136 Θέτιc δ' ὑπεδέξατο κόλπωι optime cont. Oell. IG II 3, 2876, 4 s (Kai. Epigr. 89) Ἄιδηc οἱ cκοτίαc ἀμφέβαλεν πτέρυγαc adde Eur. Ion. 1143 πτέρυγα περιβάλλει πέπλων (Ξοῦθοc) cf. Timoth. fr. 3ᵉ, 5

48 = 19996 b, 2 col. 2, 1 ss 1 s δι[κτυω]ταῖc ci. Oell. ex Suid. s. u. (πολύπλοκοc) 2 ἄρκ. translate Aesch. Ag. 1115 s, ubi δίκτυον et ἄρκυc trad. Eum. 147 s, ubi ἄρκυεc et ὕπνοc, Eur. saepius Ariphr. 7 (u. l.) uelut βιο[φθόροιc] ex Ps.-Phocyl. 44 cf. Orph. hymn. 72, 8 βιοφθορία 3 ἐνcχεθεὶc . . . δεcμῶι Plut. Philop. 6, 9

49. A recto

fr. α	fr. β
]..[	
]ηṭ[.....] ὡṛαιο[.] Καπᾳ [νε‖	]. βḛṛᾳc ἐδṛᾳ [
]τ[..? ἡγ]εμόνα κḛχ[..]ωṇ [‖	ἄ]γγελον εὐṇ[
]. [...].[.]..ṇ ὄρḛcι Β[α]κχ[‖	litterarum uestigia incerta
]ịνδι[.] ʻ[.]..κις χρόον ḛ́νδι[‖	]ν ἀφελη μον[
]ος Β [‖	
] φυ[γ.....]cεν [.....‖	] δρόμημα κου[..]ṇ ʼΑρ-
	κᾳδ[
	]νον κṛατουμένην ἄλ-
	λη [
	]ην χειμέροις φέρων
	ὀṛν[
	αἰν]όμορον τύπον δρακαί-
	νης γόṇọṇ [
	]ṛαν καταντία βοῖ λα-
	cίω⟨ι⟩ φοινίαν
	βαḷḷ[
	]ν μανεῖcαν ἄλλην ʼΙνὼ
	δυcώ[νυμο
	] Νυκτέως τὴν πανδά-
	κρυτον [
? ὀρ]χηcτρα	

49 Pap. Gr. Vindob. 29819 saec. II p. Chr. ed. H. Oellacher in Neue Mitteil. aus den Pap. Erzherz. Rainer H. 3 (Wien 1939) p. 16 ss inter papyri opisthographi fragmenta α et β paucae tantum modo litterae perierunt. uersus singuli integri 70 fere litterarum erant. fragmenta aut ad carmen lyricum tragicum per-

49 A 2 ad ὡραῖος Καπανεὺς sim. contulit ed. Capanei laudes ap. Eur. Suppl 861 ss φο]βερας?]αιας? Oell. ἕδρα[κε? ἕδρα[-με? Oell. φο]βερᾶς ἕδρα[ς? Kal. ego **3** in. siue μόναις ἐχ[κεχολωμ[? Oell. εὔν[οον? sim. **4** agiturne de Ino, quae Parnassi in montibus bacchatur (Hyg. fab. 4 p. 8 Rose Eur. fr. 398 ss N²)? cf. RE XII 2299, 12 ss) **5** χρόον = χρούν (Herodian.

49. B uerso

fr. α periit

fr. β u. 1—9 uerborum laciniae tantum extant, nullum integrum praeter] κακὲ fort. u. 8

-ϝον νει̣[Γι]-
γάντων [
-τα ταυρο[πτέρυ]-
γα κυκλῳ̣[c
spatium
-λων ϝεν̣[
-λων μεν̣[

]- ’ϝ· ελ̣[·]ς̣[
] . . . [

---

tinere aut ad dithyrambum quendam uiderunt editor conlaboroniique, qui ne mimi quidem fragmentum id esse negauerunt.

π. κλίc. ὀνομ. II p. 667, 12 s L.) = χρόα = χρῶτα Körte, unde ἀλλάξας . . . πολλά]κις χρ. tentauit ed. huic sententiae sufficeret ἐνδι[αλάccω]ν quoque ἀφελῆ? ἀφέλη⟨ι⟩? **6** ἐπωιδ]ός, ἀντίστροφ]ος, χορ]ός? ed. **7** πυκινοῖcιν . . . δρομήμαcιν Eur. Med. 1180 κου[ρῶ]ν ed. κοῦ[φο]ν Raderm. **9** χείμερος primus Arat. Dios. 65. 1084 ὀρν[έοις]? Körte **10** αἰνόμ. Hom. Aesch. Sept. 903 αἰν. τύπον num de Ἰνώ, de qua Schol. Ar. uesp. 1413 εἰcήγαγε δὲ Εὐριπίδης τὴν Ἰνὼ ὠχρὰν ὑπὸ τῆς κακοπαθείας ad Cadmi dracaenam reuocamur et Spartos? **11** μάχαι]ραν? καταντία aduerb.? βοῖ λαcίωι bouem Cadmeam significare potest **12** ῑνω pap. Ino priuigna erat Cadmo Eurip. (fr. 818 N.²) in Phrixo ap. Apollod. 1, 9, 1 ss Hygin. fab. 2, non filia ex Harmonia (Hes. theog. 975 s) δυcώνυμος sensu proprio ab Ino alienum **13** Nycteos filia erat Antiope (cf. RE XVII 1519) nota Aesch. Sept. 654 πανδάκρυτον . . . Οἰδίπου γένος **14** Κλυταιμ]νήστρα recte negat Oell. πανδάκρ. uox tragica. **B** 12 s si recte suppl. editor, Archil. fr. 92 b, 1 λαιψηρὰ κυκλώcας πτερά conferendum est. ne Κύκλω[π- quidem reiciendum esse uidit Oell. quoque

50. . . . . . .

ἐμιάνατο δ᾽ ὥριον δ̣[
-ματα παίδων μ̣ε̣ν̣ο̣π̣[ἀ]-
θλίαν ἐκεῖνος ἐμω[
-πων καὶ θρῆνος αυ̣[
τέκνων
τόδε μὲν Cκυθικῶν [
γάμων εἵ̣ με δωρ̣[
κλείω δ̣ό̣μον θ[
θ[. . . .] ocφρ[
]τ̣ι̣cιν [
]θορ[

---

50 Pap. Gr. Vindob. 29774 saec. II/III ed. H. Oellacher in Neue Mitteil. aus den Pap. Erzherz. Rainer H. 3 (Wien 1939) p. 16 monodiam lyricam esse censet Maas, cum de chori tragici fragmento cogitet Oell.

---

50 **1** an ἐμίανα· τὸ δ᾽ (cf. u. **7** με et **8** κλείω)? ἐμίανε· τὸ δ᾽ P. Maas, negat Oell., quoniam alterum α in ἐμιάνατο ex ε correctum uidetur esse **3** s ἀνθρώ]πων? **4** ex. υ siue τ siue ρ **6** cf. Aesch. Pers. 1 Τάδε μὲν Πε̣cῶν **7** aut ἐc (num ι e corr.?) Oell. **8** κλείω secuntur litterae δο siue δι siue αι inter μον et θ[spatium

INDEX I

Numeri maiores sunt Bergkiani, minores huius editionis

Adespota melica chorica p. 202
30[A] Stesich. 26 31 Alcm 75 33[A] 2 34 Alcm.12 35 Alcm. 22 36 Alcm. 27 37[A] Alcm.85 37[b] Alcm. 79 38 Alcm. 86 42 Alcm. 26 43[A] Alcm. 5 43[B] Alcm. 91 44 Stesich 10[A] 45 Alcm. 104 46[A] Alcm. 117 46[B] Alcm. 65 53 17 72 3 74 Alcm. 8 79[B] 32 80 Alcm 70 81 Alcm. 41 83[A] 7 86[A] 12 92 13 93 14 94 15 95 30 96 16 97 29 98 28 99 9 100 20 101 31 102 Cydias 2 103 21 104[B] 11 105 Alcm. 69 106 10 108 22 109 24 110 25 111 26 116 27 117 Timoth. 6[d] 119 35 120 34 122 33 124 Timoth. 3 B e 23 138 8 139 4 140 5 141 6 142 18 143 19

Alcman p. III ss 6
1 7 2 9 3 4 4 7 5 7 adn. 6 7 7 10 8 6 9 2 10 11 11 11 13 cf. 27 15 1, 1 ss 16 24 17 33 18 62 19 61 20 63 21 35 22 71 23 1 24 13 25 92 26 94 27 95 28 15 29 16 30 46 31 106 32 82 33 49 34 37 35 100 36 101 37 102 38 36 39 105 40 73 41 80 42 81 43 54 44 28 45 67 46 38 47 48 48 43 49 116 50 108 51 25 52 113 53 74 54 47 55 108 56[A] 88 56[B] 76 57 96 58 59 59 40 60 58 61 31 62 44 63 109 64 111 65 18 66 20 67 93 68 77 69 45 70 52 71 51 72 84 73 29 74[A] 89 74[B] 55 75 50 76 56 77 17 78 21 79 57 80 107 81 110 82 97 83 30 84 39 85[A] 34 85[B] 98 86 32 87 72 89 78 90 114 91 99 92 83 93 87 94 23 95 42 96 90 97 14 98 19 99 115 100 3 101[A] 64 117 53 138 13, 1 149 11 150 1, 19

Antigenes p. 144

Ario p. 4

Ariphro p. 161

Cydias p. 158

Diagoras p. 156
1 1 2 2

Echembrotus p. 43

Eumelus p. 1

Hybrias p. 159

Ibycus p. IX. 58
1 6 2 7 3 12 4 10 5 8 6 13 7 11 8 9 9 16 10[A] 17 10[B] 14 12 26 13 27 14 28 15 15 16 2 17 20 18 24 19 25 20 18 21 1 22 21 24 22 26 19 27 23 29 29 44 1 adn.

Lamprocles p. 152
1 1 2 2

Lasus p. 71

Licymnius p. 164
1 1 2 2 3 3 4 4

Lycophronides p. 201
1 1 2 2

Melanippides p. 195
1 1 2 2 3 3 4 4 5 5 6 6 7 7

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

Philoxenus Cytherius p. 166
6 5 8 1 9 2 10 3 13 4 14 6
15 8 16 7
Carmina popularia
3 Alcm. 60 4 Alcm. 66
Pratinas p. 154
1 1 2 2 3 3 5 4
Praxilla p. 160
1 1 2 2 5 3
Pythermus p. 71

Simonides p. IV. X ss 76
1 1 2 2 4 5 5 4 7 19 8 23 10 21 11
15 12 20 13 22 14 14 15 18 16 16
17 17 18 30 23 42 26[B] Delphica
3 a. b 29—31 Pind. 107[a b] Schr. 32 6
36 7 37 13 38 8 39 9 40 27 41 40
42 Semon. 27 43 24 44 26 45 25 46
Stesich. 25 47 43 48 31 49 35 50 36
51 28 52 29 53 32 54 33 55 34
57 48 58 37 59 58 60 dele 61 10
62 11 63 59 64 50 65 12 66 38 67
53 68 3 69 54 70 56 71 57 72 44
73 45 74 46 75 49 76 55 77 52
78 41 79 60 80[A] 39 80[B] 47 81 62
82 63 84, 1—6 64 84, 7 51 85
Semon. 29 86 73 87 66 88, 1. 2
eleg. adesp. 3 88, 3 72 89 87 90
88 91 91 92 92 93 93 94 83
95 120 96 90 97 95 98 94 99 121
100 118 101 119 102 122 103 123
104 89 105 115 106 116 107 96
108 117 109 97 110 141 111 85
112 86 113 84 114 80 115 128
116 129 117 130 118 132 119 135
120 136 121 137 122 139 123
134 124[A] 140 124[B] 131 125 98
126 133 127 138 128 81 129 82
130 142 131 76 132 100 133 143
134 108 135 109 136 65 137 104
138 105 139 102 140 107 141 106
142 103 143 144 144 145 145 79
146 78 147 77 148 Antigen. 149
111 150 101 151 159 152 148
153 151 154 149 155 147 156 153
157 114 158 150 159 113 160 112
161 154 162 163 163 110 164 146
165 74 167 67 168 161 169 99
170 162 171 68 172 69 173 70
174 71 175 eleg. adesp. 4 176 75
177 160 178 157 179 158 180
127 181 156 182 124 183 125
184 126 185[A] 164 185[B] 165 186
155 187 166 188 152
Stesichorus p. IX. 44
1 1 2 2 3 3 5 4 6 4[A] 7 5 8[A] 6
9 6[A] 10 6[B] 12 6[C] 14 7 16 8
17 8[A] 18 9 19 9[A] 20 9[B] 21 9[C]
22 9[D] 24 9[E] 25 9[F] 27 10[B] 28
10[C] 29 10 30 10[D] 31 10[E] 32 11
35 12 36 13 37 14 38 14[A] 39
14[B] 40 14[C] 41 14[D] 42 15 43
15[A] 44 16 45 18 46 25[b] adn. 48
20 49 21 50 22 51 23 52 24 57
26[A] 58 26[B] 59 26[C] 62 26[D] 91
s. Ibyc. 9, 3

Telesilla p. X. 72
Telestes p. 198
1 1 2 2 4 3 5 4
Terpander p. 1
1 1 2 2 2 adn. 3 4 adesp. chor. 23
5 4 6 4
Timocreon p. XII. 148
1 1 2 2 3 3 6 4 8 5 9 6 10 8
Timotheus p. 169
1 1 2 12 3 13 4 3 5 2 6 5 7 10
8 6[a] 9 6[b] 10 6[c] 11 8 12 7 13 11
14 14 17 15 19 6, 29 adn.
Tynnichus p. 379 B.[4] p. 145

INDEX II

Numeri maiores sunt Timothei editionis quam curauit Wil., minores huius editionis

2 p. 169 3 1 6 6[c], 29 adn. 7 2 8 3
11 4 12 5 13 6[a] 14 6[b] 15 6[c]
19 3 B e 23 21 7 23 15 24 10
25 11 26 14 27 8 28 12 29 13

SLUB Wir führen Wissen. UNIVERSITÄT LEIPZIG

Geschenk von:	Preis:
AK-Hinw. Vol. 1, fasc. 1–4 vorh. 2, ergänzt.	
Fach — Griech. Lit. Bü	
Bio K	Bild K
SWK	
Mag.-Stdnr. 7. 8°. 6992 x	zu: ~~6992~~
ABGHKL Sonder-Aufst.	Ausl.-V. / zu:

WALTER STEIN
BUCHBINDEREI
DRESDEN A 19
BERGMANNSTR. 38 Htr.
047

SLUB
Wir führen Wissen.
UNIVERSITÄT LEIPZIG

SLUB DRESDEN
3 2703793

SLUB
Wir führen Wissen.
UNIVERSITÄT LEIPZIG